In the name of Allah the Rahman (Beneficent) the Rahim (Merciful)

KURÁN

THE HOLY QURAN

Forditottaa
Translated in Hungarian Language

by: **Dr. Miháffy Balázs**

Review and Co-ordination by

ALHAJ MUHAMMAD MOAZAM ALI,

M.Sc (Alig) B.Com. FICA ABTI (London)
GENERAL SECRETARY
Tahreek Ishatul Quran Trust (Regd)

Publishing Consultants

1) Rehbar Publisher Urdu Bazar Karachi.
2) Tahreek Ishatul Quran (Regd) Karachi -25
1/156 Commercial Area, Adjacent to Almashaiq Hotel
Shah Faisal Colony Karachi-25

Under the auspices of

EDHI INTERNATIONAL FOUNDATION INC.
(NON PROFIT ORGANIZATION)

TELEPHONES (718) 429-2164 (718) 639-5120 FAX NO (718) 335-1978
42-07 NATIONAL STREET CORONA, NEW YORK 11368 (U.S.A)

In the name of Allah the Rahman (Beneficent) the Rahim (Merciful)

THE HOLY QURAN

Fordította

Translated in Hungarian Language by **Dr. Mihályi Balázs**

Review and Co-ordination by:

ALHAJ MOHAMMAD MOAZAM ALI

M.Sc. (Alig) B. Com., F.I.C.A., A.B.T.I. (London)

GENERAL SECRETARY

Tahreek Ishatul Quran Trust (Regd.)

1) Rehbar Publishers Urdu Bazar Karachi.
2) Tahreek Ishatul Quran (Regd.) Karachi–25.
1/156 Commercial Area, Adjacent to Almashiq Hotel
Shah Faisal Colony, Karachi–25.

Under the auspices of

EDHI INTERNATIONAL FOUNDATION INC.
(NON PROFIT ORGANIZATION)

TELEPHONES. (718) 429-2164 (718) 619 5120 FAX NO. (718) 335-1978
42-07 NATIONAL STREET CORONA, NEW YORK 11368 (U.S.A)

1. Szura

Nyitás
/Mekkai kinyilatkoztatás/

1. A Mindenható és Könyörületes Allah nevében
2. Dicsőség Allahnak a Mindenségek Urának,
3. A Mindenhatónak és Könyörületesnek,
4. Az Itélet Napja Birtokosának.
5. Hozzád imádkozunk és Hozzád fordulunk menedékért,
6. Vezérelj minket az egyenes ösvényre,
7. Azoknak ösvényére, kiket Te kegyedben részesitesz, s mely nem azoké kik kiérdemlik haragod és nem az eltévelygőké.

2. Szura

A tehén

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Mim
2. Ez az Írás semmi kétség: Útmutatás az őrizkedőknek,
3. Kik hiszik a Láthatatlant, megtartják az imát, s mindabból, mit Mi nékik adtunk áldoznak,
4. S kik hiszik mi néked (Ó, Muhammad) lebocsájtatott, s mi (még) előtted lebocsájtatott, s a Túlvilágban bizonyosak.

5. Ezek ők, kik Uruk útmutatása szerint cselekszenek, s ezek ők, kik boldogulnak.

6. S kik hitetlenek, mindegy számukra, hogy intetted őket vagy sem, nem hisznek.

7. Allah pecsétet tett szívükre, hallásukra, látásukra hályogot küldött, osztályrészük hatalmas szenvedés.

8. Az emberek közt, kik mondják: Hiszünk Allahban, s az Ítélet Napjában, s ők nem hisznek.

9. Meg szándékozzák téveszteni Allahot, s azokat, kik hisznek, de nem tévesztik meg, csak magukat s ők nem érzik.

10. Szívükben a betegség, s Allah gyarapítja őket betegségben, s számukra a fájdalmas szenvedés mindazért, mit meghazudtoltak.

11 Midőn mondva van nékik: Ne rontsatok a földön, mondják: Ianem mi vagyunk a jótevők.

12. Hanem ők valójában a megrontók, de nem érzik.

13. S midőn mondva van nékik: Higgyetek, ahogy az emberek hisznek*, ők mondják: Higgyünk-é ahogy a félkegyelműek hisznek? Hanem ők valójában a félkegyelműek, de nem tudják.

*Medina lakosai

14. S midőn találkoznak olyanokkal, kik hisznek, mondják: Hiszünk! S midőn félrevonulnak ördögeikhez, mondják: Mi veletek vagyunk, mert bizony mi vagyunk a csúfot űzők.
15. Allah csúfolja meg azokat, meghagyván őket csökönyösségükben vakon.
16. Azok, kik az Utmutatást eltévelyedésre váltották, hát üzletük nem jövedelmez, és nem vezettetnek (a helyes úton).
17. Ők olyanok, mint aki tüzet gyújt s midőn megvilágítja mi körülötte van, Allah kioltja világosságukat, sötétben hagyván őket, s ők nem látnak.
18. Süketség, némaság, vakság, s ők nem térnek vissza.
19. Vagy mint az égből kitörő vihar, benne sötétség, mennydörgés, villámlás. Ők ujjaikat fülükre helyezik a mennydörgéstől, félik a halált. Allah körbeveszi a hitetleneket.
20. A villám majdhogynem elragadja látásukat, s minden mi megvilágosodik számukra mennek felé, s midőn (újból) rájuk borul a sötétség megállnak. Ha Allah akarja, úgy elveszi hallásukat s látásukat. Lám! Allah Mindenre képes.

21. Ó emberek! Imádjátok Uratokat Ki titeket teremtett,
s azokat kik előttetek, hátha talán őrizkedtek.
22. Aki kijelölte számotokra a földet pihenőhelyül, az
eget boltozatul, az égből vizet bocsájtott le,
mellyel gyümölcsöket hozott elő adományul néktek,
hát ne állitsatok Allahnak vetélytársakat,
s ti ezt tudjátok!
23. S ha kétségetek lenne arról, hogy mit nyilatkoztattunk
ki szolgálóinknak, úgy hát hozzatok el ilyen szurát,
s hivjátok Allah nélküli tanuitokat, ha igazak vagytok.
24. S ha nem teszitek - és sohasem tudjátok megtenni -,
úgy óvakodjatok a Pokol tüzétől, melynek gerjesztői
emberek és kövek, s a hitetleneknek készittetett.
25. Hirdess (Ó, Muhammad) azoknak kik hisznek, s jókat
cselekednek.
Övék a Menyország, mely alatt folyók futnak, s
ahányszor megajándékoztatnak gyümölcseiből (égi)
ajándékként, mondják: Ez az mi nékünk megadatott
azelőtt (földön), s azonképpen adatik most. Ott
szeplőtelen pár várja őket, s ott ők halhatatlanok.
26. Lám ! Allah nem veti meg, hogy példát vessék,

még ha a hangyáról is, vagy mi efölött.

S hanem kik hisznek tudják, hogy az igaz az Uruktól, de kik tagadnak mondják: Mit akar Allah ezzel a példával? Eltévelyit vele sokakat és helyes irányba térit vele sokakat.

De nem tévelyiti el azzal, csak a züllötteket.

27. Kik megszegik Allah szövetségét, miután lényegültek vele, s megtagadják mit parancsolt általa, hogy legyen és megrontók a földön: Ők a vesztesek.

28. Hogy tagadjátok Allahot midőn halottaitokból feltámasztott, majd elhaltatok Általa, majd (újra) felélesztett titeket, s majd Hozzá tértek meg?

29. Ő az Ki megteremté néktek mindazt ami a földön, majd az ég felé fordult és megmintázta a hét menyországot. Ő a Mindenek Tudója.

30. Mondá Urad az angyaloknak: Íme! Én megteszek a földön uralkodót, s mondták: Megteszel-é ott olyat, ki ront rajta s ontja a vért, miközben mi zengjük Dicsőségedet, s szentnek illetünk Téged?

Mondá: Én tudom azt, mit ti nem tudtok.

31. S megtanitá (az Úr) Ádámnak mindannyiuk neveit, majd megmutatá ezeket az angyaloknak, s mondá: Hirdessétek ki Nékem e neveket ha igazak vagytok.

32. Mondák: Légy Dicső! Nincs nékünk tudásunk, csak mit megtanitottál nékünk, hiszen Te vagy a Tudó, a Bölcs.

33. Mondá (az Úr): Ó Ádám! Hirdesd ki nékik neveiket, s miután ő megvilágositá nékik neveiket mondá (az Úr): Nem mondtam-é néktek, hogy Én ismerem az egek és a föld titkait, tudom mit kitártok, s mit elfedtek?

34. Mondánk az angyaloknak: boruljatok le Ádámnak, hát ők leborultak, kivéve Ibliszt, aki fennhéjázón szembeszegült, igy hitetlenné lett.

35. Mondánk: Ó Ádám! Élj te és párod a Menyországban, táplálkozzatok belőle szabadon, akaratotok szerint, de ne közeledjetek e fához, mert elkárhozottak lesztek.

36. Megtörte őket abban a Sátán és kiűzte őket onnan miben voltak, s mondánk: Szálljatok le, egyik a másikának ellensége, számotokra a földön van

lakóhely és gondoskodás egy időre.

37. Befogadá Ádám Urától a szavakat, s Ő megenyhült iránta. Íme! Ő a Megenyhülő, a Könyörületes.

38. Mondánk: Szálljatok le innen mindnyájan, s bizony eljövend néktek Tőlem az Útmutatás, s kik követik utmutatásaimat, számukra nincs félelem s nem ők bánkódnak.

39. És kik nem hiszik, s meghazudtolják kinyilatkozásainkat, azok a pokol követői, s itt ők mindörökkön örökké.

40. Ó Izrael fiai! Emlékezzetek kegyemre amely kegyemben részesültetek és tartsátok meg szövetségemet, azonképpen tartom szövetségteket és féljetek Engem

41. Higgyétek amit kinyilatkoztattam megerősitve azt mi véletek van (Írás), s ne legyetek ennek első tagadói. Ne váltsátok apró pénzre kinyilatkozásaimat, s Engem pedig számon tartsatok.

42. Ne öltöztessétek az igazat hamis szinbe, elhallgatván az igazat, s ti tudjátok.

43. Tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát és térdeljetek a térdeplőkkel.

44. Megparancsoljátok-é az embereknek az egyenességet, s magatokról megfeledkeztek? És olvassátok az Írást

mit ésszel fel nem értek?

45. Kérjetek menedéket állhatatosság és ima által, s valóban ez nagy megpróbáltatás, kivéve az alázatosaknak,

46. Akik hiszik, hogy találkozójuk van Urukkal, s hogy ők Hozzá térnek meg.

47. Ó Izrael fiai ! Emlékezzetek kegyemre, mely kegyemben részesültetek, s hogy kiváltságosaim voltatok mindenek felett.

48. Tartsátok számon a napot mikor nem juttatja semmilyen előnyhoz lélek a lelket, nem fogadtatik el tőle közbenjárás, s nem vétetik tőle elégtétel és nem lesznek ők a pártfogoltak.

49. Megszabaditánk titeket Fáraó nemzetségétől, kik lesújtottak rátok rettegett szenvedéssel, lemészárolták fiaitokat, megvetették asszonyaitokat : S ebben hát a hatalmas próbatétel Uratoktól.

50. Átkisérénk titeket a tengeren, hát Mi megmenekiténk benneteket, s vizbe veszejténk a Fáraó nemzetségét s ti láttátok.

51. Kijelölénk Mózesnek negyven éjszakát, majd a borjút vettétek, ami után mentek, s ti bűnbe estetek.

52. Majd megbocsájtank néktek ezek után, hátha talán hálát adtok.

53. Adományozánk Mózesnek az Írást

és az Ismérveket, hátha talán jól vezettettek.

54. Mondá Mózes népének: Ó nép! Elkárhoztattátok magatokat miáltal a borjút vevétek, hát bánjátok meg Teremtőtöknek, s öljétek meg magatokat, ezáltal jobb néktek Teremtőtöknél, s Ő megenyhül iránttatok: Íme! Ő a Megenyhülő, a Könyörületes.

55. Mondátok: Ó Mózes! Nem hiszünk néked addig, míg nem látjuk Allahot nyilvánvalóan. S lesújtott reátok a villám, s ti látjátok.

56. Majd Mi feltámasztánk titeket halálotok után, hátha talán megköszönitek.

57. Beárnyékolánk titeket fellegekkel, rátok bocsátánk a mannát és fürjeket (mondván): Egyetek mindabból a jóból mit néktek nyujtottunk. Ők nem vittek bűnbe Minket, hanem ők maguk estek bűnbe.

58. Mondánk: Térjetek be ebbe a faluba és egyetek belőle akaratotok szerint szabadon. Menjetek be a kapun leborulva és mondjátok: Bünbánatot fogadok! Mi megbocsájtjuk néktek vétkeiteket és gyarapitjuk a jótevők számát.

59. Akik rosszat tettek megváltoztatták a mondást mássá, mint mondva volt nékik és Mi rábocsájtottuk

azokra, kik gonoszat tettek az ég haragját,
miáltal ők a gaztevők.

60. Midőn Mózes vizért esdekelt népének, mondánk:
Üsd botoddal a sziklát, s kifakadt ebből tizenkét
patak. Bizony megtudta minden törzs a maga
ivóhelyét. Egyétek s igyátok mit Allah adott és
ne züllesszetek a földön rontásnak rontásával.

61. Mondátok: Ó Mózes! Nem nyughatunk bele egyféle
ételekbe. Hivd hozzánk Uradat, hogy előhozza nékünk
mit a föld terem, füveit, uborkáit, gabonáját,
lencséjét és hagymáját. Mondá (az Ur): Felcserélitek-é
azt mi silány arra mi jó? Szálljatok le az elrendezett
földre és tiétek mit kértetek. Megalázottság, szeren-
csétlenség sujtott le rájuk és Allah haragja, miáltal
megtagadák Allah kinyilatkozásait, s megölék a
prófétákat igaztalanul. Ez hát miáltal ők az engedet-
lenek, a törvényszegők.

62. Lám! Akik hisznek, s azok kik Zsidók, Keresztények
Szábeusok,

ki hisz Allahban, az Itélet Napjában
és jókat cselekedik, hát nekik jutalmuk
Uruknál, s nincs rajtuk félelem, s nem ők
bánkódnak.

63. S midőn vevénk szövetségteket, emelénk fölétek
a Hegyet (mondván): Vegyétek mit adtunk
néktek erővel, s emlékezzetek mi benne,
hátha talán őrizkedtek.

64. Majd elfordultatok ezek után, s ha nincs
számotokra Allah Kiváltsága és Kegyelme,
bizony vesztesek lennétek.

65. S bizony megismertétek azokat, kik megtörték
közületek a Szombatot, s Mi mondánk nékik:
Legyetek majmok, kitaszítottak.

66. S példat állítánk általa részükre, s kik őket
követik, intelemként az őrizkedőknek.

67. Mondá Mózes népének: Ime! Allah megparancsolá
néktek hogy áldozzátok fel a tehenet, mondák:
játékot űzöl-é velünk? Mondá: Allah őrizzen,
hogy a tudatlanok közül legyek.

68. Mondák: Hivd hozzánk Uradat nyilvánítsa ki
számunkra melyiket (tehenet), s monda (Mózes):
Ime! Ő mondá (az Ur), bizony a tehén nem
borjazott s nem is éretlen, hanem a kettő
között, hát tegyétek mi parancsolva van néktek.

69. Mondák: Hivd hozzánk Uradat tegye nyilvánvalóva számunkra, mi a szine? Mondá [Mózes]: Ime! Ő mondá (Az Úr) bizony a tehén sárga, csillogó, szine megörvendezteti ki nézi.

70. Mondák: Hivd hozzánk Uradat nyilvánitsa ki mely (tehén). Ime! A tehén hasonlit ránk és lám! Ha Allah akarja, bizony mi jól vezettetünk.

71. Mondá (Mózes): Ime! Ő mondá (az Úr), bizony a tehén nem fogatott igába, nem szántja a földet, a barázdát nem nedvesiti, sértetlen, jegy nincs rajta. Mondák: Most elhoztad az igazat. Igy feláldozták, bár alig-alig tették.

72. S megöltétek az embert s ebben összekülönbözétek. Allah felszinre hozza mit elfeledtetek.

73. Mondánk: Sujtsátok le reá néhányszor. Igy támasztja fel Allah a halottat, s megláttatja véletek az Ő bizonyságait, hátha tán felértek.

74. Majd megkeményedett szivetek ezután, s az mint a szikla, avagy ridegebb annál. Bizony vannak sziklák, melyekből folyók fakadnak, s valóban, melyek résre válnak, igy a viz kijöve belőlük. S bizony van mely lezúdul Allah félelmétől.

Allah nem az, ki nincs tudatában annak, mit tesztek.

75. Lesitek-é, hogy higgyenek néktek? S bizony egy csoport közülük meghallá Allah Szavát, majd kiforgatta azt értésük után, s ők tudják.

76. S midőn találkoztak olyanokkal, kik hittek, mondák: Hiszünk. Smidőn egymásra maradtak, mondák: Elbeszélétek-é nékik azt, mit Allah kitárt néktek, hogy azzal ők vitába szálljanak véletek Uratoknál? Hát nem éritek-é fel?

77. Avagy nem tudják-é, hogy Allah tudja mit eltitkolnak, s mit kihirdetnek?

78. Közöttük irástudatlanok, nem ismerik az Írást, csupán vágyják, s ők csak találgatják.

79. Hát jaj azoknak kik kezeikkel irják az Írást, majd mondják: "Ez Allahtól való" - hogy aprópénzre válthassák azt. Hát jaj nekik miáltal kezeik irtak, s jaj nekik azért mit elnyertek.

80. Mondák: Nem érint minket a Pokol tüze, csak megszámitott napokon. Mondd: Vevétek-é Allahtól a szövetséget, - Allah nem szegi meg egyezségét - avagy rámondjátok

Allahra mit nem tudtok?

81. Mi több, ki elnyerte a rosszat, s vétke körülölelé őt, hát ezek a Pokol követői s ők ebben mindörökkön örökké.

82. Kik hisznek s jókat cselekszenek, hát ezek a Menyország követői s ők ebben mindörökkön örökké.

83. Midőn vevénk szövetségét Izrael fiainak (mondván): Ne imádjátok csak Allahot, s jók legyetek a szülőkhöz, s igy a rokonok, árvák, szükölködők, az emberekhez szépen beszéljetek, imádkozzatok és adjatok kötelező alamizsnát. Majd elfordultatok - csak kevesen nem közületek - és ti lettetek az ellenzők.

84. Midőn vevénk szövetségteket (mondván): Ne ontsátok véreitek vérét, ne hajtsátok ki magamagatokat otthonaitokból. Majd elhatározátok, s ti (hitet) vallottatok.

85. Majd ti vagytok, kik lemészároljátok magatokat, s kihajtjátok magatok közül a csoportot házaikból, megjelenitvén közöttük a bűnt és ellenségeskedést, s ha foglyokként jönnek hozzátok megváltjátok őket, mignem kiűzetésük már maga tiltva volt néktek, s hiszitek-é részét

az Irásnak és tagadjátok a (másik) részt?
S osztályrésze annak ki ezt teszi közületek
nem más mint becstelenség a földi életben,
s a Feltámadás Napján alávetetnek a legkinzóbb szenvedésnek, s nem Allah az ki nincs
tudatában annak mit tettetek.

86. Kik az evilági életre váltják a Túlvilágot,
bizony nem enyhittetik róluk szenvedésük, s
nem ők a pártfogoltak.

87. S bizony adánk Mózesnek az Irást s kitanitánk
a küldötteket kik őutána. Adományozánk Jézusnak Mária fiának a bizonyosságokat, s megtámasztánk őt a Szent Lélekkel. S nem-é mindahányszor,
ha jöve hozzátok a küldött, kikre magatok nem
vágytatok, hát dölyfösködtetek, s néhányukat
meghazudtoltátok, néhányukat levágtátok.

88. Mondák: Szivünk megkeményedett. Mi több, megátkozá őket Allah hitetlenségükért. Kevés az mit
ők hisznek.

89. Midőn eljöve nekik az Irás Allahtól, megerősitve
azt ami vélük van - s ők azelőtt esedeztek, hogy
győzelmet arassanak azokon kik hitetlenek - s
midőn eljött nekik mit tudtak, hát megtagadták.
Allah átka a hitetleneken.

90. Gonoszság az mire váltották önmagukat: tagadják mit Allah kinyilatkoztatott neheztelvén, hogy Allah kegyében részesiti akit Ő akar szolgálói közül. Magukra vonták a haragok haragját, s hitetleneké a szégyenletes szenvedés.

91. S midőn mondva van nekik: Higgyétek mit Allah kinyilatkozott, mondják: Hisszük, mi kinyilatkoztattatott reánk, de tagadják azt mi emögött, pedig maga az igazság megerősitve, mi vélük van.
Mondd (Ó Muhammad): Miért öltétek meg Allah profétáit azelőtt, ha (valóban) hivők vagytok?

92. S bizony eljöve hozzátok Mózes a nyilt bizonyságokkal, majd a borjút vettétek ami után mentek, s elkárhozatok.

93. Vevénk egyezségteket s emelénk fölétek a Hegyet, (mondván): Vegyétek mit adtunk néktek erővel, s hallgassátok (szavunkat), mondák: Hallunk és fellázadunk. S beivódott szivükbe a borjú hitetlenségük által. Mondd: Bűn az, mit parancsol néktek hitetek, ha ti hivők vagytok.

94. Mondd: Ha néktek van Túlvilági Lakhely Allahnál bizonyosan, emberek nélkül, úgy kivánjátok a halált,

ha igazak vagytok

95. S ők ezt sosem vágyják mindazért, mit kezük megelőlegezett. Allah Ismerője a bűnösöknek.

96. S úgy fogod találni, hogy ők az emberek legmohóbbjai az életre, (mohóbbak), akár a bálványimádók. Szeretné (mind)egyikük ha megadatna életkornak ezer év, pedig nem szabadittatik meg ő a szenvedésektől, ha megadatik (ezer év). Allah Látója annak, mit cselekszenek.

97. Mondd: ki az ki ellensége Gábrielnek! Mert Ő az, ki rábocsájta ezt (az Írást) szivedre Allah engedelmével megerősitve azt mi azelőtt kinyilatkoztatott, utmutatásként s hirdetésként a hivőknek.

98. Ki az ki ellensége Allahnak, az Ő angyalainak, küldötteinek, Gábrielnek és Mihálynak (Michael)! Hát lám! Allah ellensége a hitetleneknek.

99. Mert bizony kinyilatkoztattuk néked az Igét bizonyságul, s nem kételkedik benne csak ki züllött.

100. Avagy mindannyiszor, ha megegyezének egyezséggel, felrúgta ezt néhány közülük. Sőt, legtöbbjük nem hivő.

101. Midőn Hirnök jöve hozzájuk Allahtól, megerősitve azt mi velük van, néhány azok közül, akiknek megadatott az Irás elhajitják Allah Irását

hátaik mögé, mintha nem tudnák.

102. S ők azt követék, mit a sátánok olvastak rá Salamon királyságára. Salamon nem volt hitetlen, de a Sátánok hitetlenek voltak, s megtaniták az embereket a mágiára s arra, ami rábocsájtatott a két angyalra, Harutra es Marutra Bábelben. Nem tanitottak (ők) senkit addig, mig nem mondták: Hanem mi vagyunk a kisértés, igy hát ne hitetlenkedj. S megtanulák (az emberek) tőlük ami különbözőség férfi és párja (asszonya) közt, s nem ártanak senkinek, hacsak nem Allah engedelmével.
S megtanulják ami árt nékik és nem használ számukra. S bizonyosan tudják, hogy ki kufárkodik (üzérkedik), nincs számára teremtés a Túlvilágon, s gonoszság az mire váltották önmagukat, ha tudnák!

103. Ha ők hittek volna és tartóztatják magukat, a viszonzás Allahtól jobb, ha tudnák!

104. Oh! kik hisznek, ne mondjátok (a Profétának): Hallgass minket! Hanem mondjátok: Nézz ránk! S hallgassatok. S hitetleneké a fájdalmas szenvedés.

105. S nem szeretik kik tagadnak a könyv követői*

*Zsidók és keresztények

közül, sem a bálványimádók, ha rátok bocsájtatik a jó Uratoktól.

S Allah azt részesiti kegyében kit akar, s Allah a Hatalmas Kiváltság Birtokosa!

106. S nem vonjuk vissza Igénket s nem is feledtetjük azt, hanem jobbat hozunk belőle, avagy hasonlót. Nem tudod-é, hogy Allah Mindenre Képes?

107. Nem tudod-é, hogy Allahé az egek s a föld Mindenhatósága, s nincs számotokra Allah nélkül patrónus, sem pártfogo?

108. Avagy meg akarjátok-é kérdezni küldöttötöket, ahogyan Mózest kérdezték azelőtt? S ki felcserélte hitetlenségért a hitet, hát bizony letért az egyengetett útról.

109. Sokan szeretnék az Irás követői közül, ha visszatéritenének titeket hitetek után hitetlenekké, irigyedvén saját magukra, miután megnyilvánult számukra az Igaz. Bocsássátok meg, s nézzétek el, amig el nem jő Allah parancsával.

Lám! Allah Mindenre Képes.

110. Tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát, s mit megelőlegeztek magatoknak a jóból, hát megtaláljátok az

Allahnál. Ime! Allah látja mit tesztek.

111. S mondák: Nem térhet Paradicsomba soha, csak ki Zsidó, vagy keresztény. Ez az ő vágyuk. Mondd: Feddjétek fel bizonyságaitokat, ha igazak vagytok.

112. Mi több, ki Allahnak kitárja arcát, s ő jótét lélek, hát számára a jutalom Uránál. S nincs félelem rajtuk, s nem ők bánkódnak.

113. Mondák a Zsidók: A keresztények semmire sem valók, s mondák a keresztények: A zsidók semmire sem valók. S ők olvassák az Irást. Eképpen beszélnek, kik nem tudják mit rejt szavuk. S a Feltámadás Napján Allah ítélkezik közöttük abban, miben különböztek.

114. S ki gonoszabb annál, mint ki megtiltja Allah szentélyeit, (ne)hogy említessék benne az Ő Neve, s törekszik lerombolására. Ezeknek nem kell, hogy betérjenek a (szentélybe), csakis félelemmel. Számukra a világon gyalázat, s nékik a Tulvilágon az iszonyu szenvedés.

115. S Allahé a Napkelet és Napnyugat, s akármerre fordultok ott Allahhal álltok szemben.

Lám! Allah Mindent Átölel, Mindent Tudó.

116. Mondák: Magához vett Allah egy gyermeket. Legyen Dicső! Sőt! Övé ami az egeken és a földön. Mindnyájan Néki vannak alárendelve.

117. Elinditója az egeknek és a földnek! Midőn elrendelé a parancsolást mondá néki: Légy! S lészen.

118. S mondák kik nem tudnak: Miért nem beszél hozzánk Allah, avagy ad nékünk jelet? Eképpen beszéltek azok is, kik előttük, mint beszédük. Szivük hasonult. Már bizony kinyilatkoztatánk Mi az Igét a népnek, kik bizonyosak.

119. Ime! Elküldtünk Téged (Muhammad) az igazzal hirdetőként s figyelmeztetőként, s nem fognak megkérdezni a Pokol követőiről.

120. Sosem egyeznek ki veled a Zsidók, sem a keresztények, amig nem követed felekezetüket. Mondd: Ime! Allah Utmutatása, az az Utmutatás (az igazi). S mert követted vágyaikat azután mi eljövendt néked a tudásból, nincs számodra Allah ellenében patrónus sem pártfogó.

121. Azok, kiknek Mi megadtuk az Irást, s olvassák azt igaz olvasással, azok hisznek benne. S kik tagadják azt, hát ők azok

a vesztesek.

122. Ó! Izrael fiai! Emlékezzetek kegyemre, amely kegyben részesültetek, s kiváltságosaim voltatok minden teremtés felett.

123. S tartsátok számon a napot, mikor nem juttatja semmilyen előnyhöz lélek a lelket, elégtétel tőle el nem fogadtatik, s nem használ a közbenjárás, s nem lesznek ők pártfogoltak.

124. Próbára tevé Ábrahámot az ő Ura szavaival, s ő ezeknek eleget tett. Mondá (az Úr) Ime! Megteszlek téged az emberek élére. Mondá (Ábrahám): Hát sarjaimból (lesznek-é előljárok)? Mondá (az Úr): Nem vivják ki egyezségemet a bűnösök.

125. S megalkotánk a Házat (Mekkában) találkozóhelyül az embereknek, s menedékül, (mondván): Vegyétek a helyet, hol Ábrahám állt, imadkozóhelyül. S előiránk Ábrahámnak és Izmáelnek (mondván): Tisztitsátok meg házamat a körbenjároknak, meditálóknak, térdeplőknek és leborulóknak.

126. Mondá Ábrahám: Uram! Tedd ezt a biztonság tájékává, s juttass népének a gyümölcsökből, kik hisznek közülük Allahban, s az Ítélet Napjában. Mondá (az Úr): Ki tagad, hát kielégitetem kevéssé, majd a Pokol szenvedéseibe taszitom -

- nyomoruságos végzet.

127. Felállitá Ábrahám és Izmáel a Ház alapjait, (Ábrahám leborulva:) Urunk! Fogadd el tőlünk. Lám! Te, s csak Te vagy a Meghallgató, a Mindenttudó.

128. Urunk! Tegyél minket megbékélőkké Tebenned, s utódainkból Tebenned megbékélt nemzetet. Láttasd vélünk, hogyan imádjunk, s engesztelődj meg ránk. Ime! Te s csak Te vagy a Megenyhülő, a Könyörületes.

129. Urunk! S támassz fel közéjük Hirnökőt, közülük valót, ki olvassa nékik Igédet, s megtanitja nékik az Irást, a bölcsésséget, s okosbitja őket. Ime! Te, s csak Te vagy a Nagyszerű, a Bölcs.

130. S ki az ki elhagyja Ábrahám felekezetét, hacsak nem az ki bolondot tesz magából? S bizony kiválasztánk őt a világra, s lám! Ő a Túlvilágon a jócselekedetűek között.

131. Mondá néki az ő Ura: Térj meg! Mondá: Megtértem a Mindenség Urához.

132. S ezáltal meghagyá Ábrahám fiainak és Jakabnak (mondván): Ó fiaim! Ime! Allah kiválasztá számotokra a hitvallást, hát ne haljatok meg, csak ha megbékéltetek.

133. Avagy látói voltatok, midőn jöve a halál Jakabhoz,

s Ő mondá fiainak: Mit imádtok én utánam!
Mondák: Imádjuk Istenedet, atyáid Istenét,
Ábrahámét, Izmaelét és Izsákét.
Egy az Isten s mi Őbenne megbékélünk.

134. Azok a nemzetek kik elmultak, övék mit nyertek, s tiétek mit nyertetek. S ti nem kérdeztettek meg arról mit ők tettek.

135. Mondák: Legyetek Zsidók vagy Keresztények, s ti jól vezettettek. Mondd: Sőt, (követjük) Ábrahám felekezetét az egyeneset, s ő nem volt bálványimádó.

136. Mondjátok: Hiszünk Allahban, s abban mi nékünk kinyilatkoztatott, s mi kinyilatkoztatott Ábrahámnak, Izmaelnek, Izsáknak, Jakabnak és a törzseknek, s mi megadatott Mózesnek és Jézusnak, s mi megadatott a próféták az Uruktól. Nem teszünk köztük különbséget, s mi Néki megtértünk.

137. S ha hisznek, mint ahogy ti hisztek, ugy helyesen vezettetnek. S ha elfordulnak, úgy ők hitszakitók, és ellát titeket Allah ellenükben. Ő a Meghallgató, a Mindenttudó.

138. (Vevénk) a szinezetet (arculatot) Allahtól, s ki az kinek jobb

a szinezete Allahénál. S mi az Ő imádói vagyunk.

139. Mondd: Vitatkoztok-é velünk Allahról, s Ő Urunk és Uratok. Nékünk a magunk tettei, s néktek a magatok tettei. S mi Néki teljes odaadással viseltetünk.

140. Avagy mondjátok, hogy Ábrahám, Izmael, Izsák, Jakab és a törzsek zsidók voltak, vagy keresztények? Mondd: Ti tudjátok jobban, vagy Allah? Ki bűnösebb annál, mind ki elrejti a tanubizonyságot, mi nála van Allahtól? S nem Allah az ki nincs tudatában annak, mit tesztek.

141. Azok a nemzetek, kik elmultak, övék mit nyertek, s tietek mit nyertetek. S ti nem kérdeztettek meg arról mit ők tettek.

142. Félkegyelműek az emberek közül mondani fogják. Mi fordítá el őket a Quibla-tól,* amelyet eddig tartottak. Mondd: Allahé a Napkelet, s a Napnyugat. Vezeti azt, kit Ő akar az egyenes ösvényre.

143. Eképpen jelölénk ki titeket közvetitő nemzetnek, hogy legyetek tanuk az emberek felett és legyen a Hirnök tanu felettetek, s nem jelöltük volna meg a Quibla-t melyet eddig tartottál, csak hogy tudjuk ki követi

*Quibla: Az a szent hely melynek irányába a hivők imádkoznak. Előzőleg ez Jeruzsálem volt, majd ez összeütközésre adott okot a Medinában élő zsidók és muzulmánok között, akik a muzulmánokat Judaizmusra szerették volna téríteni.

a Hirnököt, akitől sarkon fordul. S bizony nagy megpróbáltatás volt, csak azoknak nem kiket Allah vezetett. S nem szándékozott elveszejteni Allah hiteteket. Lám! Allah az embereket Megszánó, Könyörületes.

144. Bizony Mi láttuk, hogy forditád arcod az égnek, hát forditunk téged Quibla-nak, melyben megelégedett vagy. Forditsd arcod a Sérthetetlen Szentély* felé, s akárhol vagytok, hát forditsátok arcotokat felé. Lám! kiknek megadatott az Irás, tudja meg, hogy az igaz az Urától. S nem Allah az ki nincs tudatában mit csinálnak.

145. S ha elhoztál minden jelet azoknak kiknek megadatott az Irás, s ők nem követik a te Quibla-dat, hát te se kövesd az ő Quibla-jukat és ne kövessék egymás Quibla-ját. S ha követed kivánalmaikat, miután eljött hozzád a tudásból, hát valóban bünösök közül vagy.

146. Akiknek adtuk az Irást (tettük azért), hogy tudják azt, ahogy tudják fiaik. De lám! Néhányan közülük palástolják az Igazat s ők tudják.

*Kába köve Mekkában

147. Az Igaz az Uradtól jő (Ő Muhammad), hát ne legyetek azok közül, kik ingadoznak.

148. S mindegyiknek megvan a célja, s ő afelé fordul, hát versengjetek a jókban. Akármerre is vagytok, összehoz titeket Allah. Ime! Allah Mindenre Képes.

149. Bárhonnan is jössz elő hát forditsd arcod a Sérthetetlen Szentély felé! Ime! Az Igaz az Uradtól, s nem Allah az, ki nincs tudatában mit tesztek.

150. Bárhonnan is jössz elő, hát forditsd arcod a Sérthetetlen Szentély felé, s bármerre is vagytok forditsátok arcotokat felé, merthogy ne legyen az embereknek érve ellenetek, kivéve azokat kik bűnösök,-hát ne féljétek őket, hanem Engem féljetek - hogy beteljesithessem rajtatok kegyem, hátha talán jól vezettettek.

151. Ahogy küldöttünk hozzátok Hirnököt közülletek, ki előadja néktek kinyilatkozásainkat, okosbit titeket, megtanitja néktek az Irást, s a bölcsességet, s megtanitja néktek azt mit nem tudtatok.

152. Hát emlékezzetek Rám, s én emlékezem rátok. Mondjatok köszönetet Nékem, s ne tagadjatok meg.

153. Ó, kik hisznek! Kérjetek menedéket állhatatosság és ima által. Lám! Allah az állhatatosakkal tart.

154. Ne mondjátok arra kit Allah útján öltek meg: Halottak. Sőt élők, csupán nem fogjátok fel.

155. Próbára teszünk titeket valamennyi félelemmel, éhséggel, vagyon, lét és termés hiányával, s hirdess az állhatatosaknak.

156. Kiket ha szerencsétlenség ér mondják: Ime! Mi Allahé vagyunk, s mi Őhozzá térünk meg.

157. Őnekik imádság Uruktól s kegyelem, s ők azok kik jól vezettetnek.

158. Ime! (A hegyek) As-safa es Al-Marwa Allah jelei. Tehát ki elzarándokol (Isten) Házához, avagy elidőz ott, hát nem vétek számára, ha körbejárja azokat*. S ki önként teszi a jót, hát lám! Allah Hálás, Mindenttudó.

159. Ime! kik palástolják mit kinyilatkoztattunk a bizonyságokból, s az utmutatást miután Mi azt kinyilatkoztattuk az embereknek az Írásban: ezeket elátkozza Allah, s elatkozzák őket

*A körbenjárás pogány szokás

az átkozók.

160. Kivéve azokat, kik megbánást tanusitanak, megjavulnak, s kinyilvánitják. Hát ezek felé Én megenyhülök. S Én vagyok a Megbocsájtó, a Könyörületes.

161. Lám! Kik tagadtak, s úgy haltak meg, hogy hitetlenek, azokra Allah, az angyalok, s az emberek átka együtt,

162. S ebben ők mindörökkön örökké. S nem enyhül róluk a szenvedés, s nem ők a megváltottak.

163. Istenetek Egy Isten, s nincs Isten csak Ő, a Mindenható, a Könyörületes.

164. Ime! Az egek es föld megteremtésében, az éjjel és a nappal eltérőségében, a bárkában, mely fut a tengeren, miáltal hasznot nyújt az embernek, s mi vizet Allah leküldött az égből hogy életre keltse általa a földet halála után s szétszórá rajta az összes lényt, a szelek, s az ég és föld közé rendelt felhők szabályozásában a jelek a népnek, kik felfogják.

165. Vannak az emberek közül, kik követik a vetélytársat (bálványt) mi Allahon kivüli, úgy szeretik azokat mintha Allahot szeretnék. Azok, kik hisznek, megrendithetetlen szeretetük Allah irányában.

S hát meglátják azok kik bűnösök, midőn meglátják a szenvedést. S az összes erő Allahé, s bizony Allah szigorú szenvedtető.

166. Midőn megtagadák azok, kiket követtek, azokat kik követtek, hát ők meglátják a szenvedést, s céljaik velük együtt összeomlanak.

167. Mondák kik követtek: Ha nékünk lenne a viszonzás, hát megtagadnánk őket, ahogy ők tagadták meg minket. Eképpen láttatja velük Allah tetteiket, meggyötörve őket, s nem ők azok kik megszabadulnak a Pokoltól.

168. Ó emberek! Egyetek mindabból, ami a földön megengedett, üdvös, s ne kövessétek a Sátán lépteit, mert bizony ő néktek nyilvánvaló ellenségtek.

169. Hanem az megparancsolja néktek a rosszat s a ledérséget, s hogy mondjátok Allahra azt mit nem tudtok.

170. S ha mondák nékik: kövessétek, mit Allah kinyilatkoztatott mondják: Mi több! követjük azt, min atyáinkat lelénk. Igy-e? Atyáik nem fogtak fel semmit, s nem voltak vezetve.

171. Azok, kik hitetlenek olyanok, mint az ki hirdeti mit nem hall, kivéve a kiáltást, s a sirást.

Süket, néma, vak, igy hát nem fogják fel.

172. Ó, kik hisznek! Egyetek a jókból mikkel ellátunk titeket, s mondjatok köszönetet Allahnak, ha Hozzá imádkoztok.

173. Hanem megtiltotta (Ő) néktek a tetemet, vért, disznóhúst, s mindazt mi nem Allahnak áldoztatott. S kit kényszer vezet s nem vágy, s nem is szegedelem, hát nem vétek számára. Ime! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

174. Ime! Kik elpalástolják mit Allah kinyilatkoztatott az Írásból, s aprópénzre-váltják azt, azok nem nyelnek el mást hasukban, csak tüzet, s nem szól hozzájuk Allah a Feltámadás Napján, s nem okosbitja őket, s osztályrészük fájdalmas szenvedés.

175. Ezek azok, kik az utmutatást eltévelyedésre váltották, s a megbocsájtást kinszenvedésre. S mennyire állhatatosak a Pokolért!

176. Ez hát, miáltal Allah az Írást igazzal nyilatkozá ki. Lám! Kik összeküllönbözének az Írásban, hát ők nyilt hitszakitók.

177. Az nem helyes, ha arcotokat kelet s nyugat felé forditjátok,

hanem a helyes az ki hiszi Allahot, az Ítélet Napját, az angyalokat, az Írást, s a profétákat, pénzt áldoz az Ő szeretetére rokonoknak, árváknak, inségben szenvedőknek, vándornak, kéregetőknek, s felszabaditja a (rab)szolgákat, megtartja az imát,s kötelező alamizsnát ad. S kik hűek egyezségükhöz, ha egyezséget kötöttek, kik a megpróbáltatásban, hányattatásban, s a nyomor idején állhatatosak, ők azok, kik igazak, s ők azok kik számon tartják (Allahot).

178. Ó, kik hisznek! Megiratott néktek megtorlása az ölésnek: szabad (emberért) szabadot, szolgáért szolgát, nőért nőt. S annak, kinek megbocsájtatott valami a (sérült) fivére által, hát az illően rendeztessék el, s fizessen neki jóságáért. Ez enyhités Uratoktól s kegyelem. És ki ezek után törvényt szeg, hát osztályrésze a fájdalmas szenvedés.

179. S számotokra a megtorlásban élet van. Ó, kik értetek, talán ti őrizkedtek.

180. Megiratott néktek

midőn a halál eljő valamelyetekhez, s ha az hátrahagyja a jót, a végrendelkezés szülőknek, s közeli rokonoknak illően, ez kötelessége az istenfélőknek.

181. Ki megváltoztatja (a Végakaratot) azután, miután hallotta azt, hát vétek azokra kik megváltoztatják azt. Lám! Allah Mindent Halló, Mindenttudó.

182. De az ki fél a végrendelkezőtől, hogy az igazságtalan, vagy vétkes (mit meghagy), hát egymás között javítsák ki, s nem vétkezik. Ime! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

183. Ó, kik hisznek! Megiratott néktek a böjt, mint ahogy megiratott azoknak kik elődeitek, hátha tán őrizkedtek.

184. (A böjt) megszámitott napokon, s ki közületek beteg, vagy úton van, hát annyi további napon, s azoknak kiknek módjukban áll, hát váltsák meg élelemmel a szegények javára. S ki jól szolgálja (az Urat), hát jobb néki, s ha böjtöltök jobb néktek, ha tudnátok!

185. Ramadán hava, midőn kinyilatkoztatott a Korán, az embereknek Utmutatás, s bizonyságok az Utmutatásból, s az Ismérvek (jó és rossz). És ki jelen van közületek a hónapban, hát böjtölje ki azt,

s ki beteg, vagy uton van, hát annyi további napon. Allah néktek megkönnyebbülést akar, s nem akarja néktek a viszontagságot, s (akarja) hogy teljesitsétek az időszakot, s hogy dicsőitsétek Allahot, amiért titeket vezetett, hátha tán hálát adtok.

186. S ha kérdeznek szolgáim Rólam, hát én közel vagyok. Válaszolok a fohászkodó imájára, ha Engem hiv. Hát hadd hallják meg hivásomat, hadd higgyenek Bennem, hátha tán jó útra térnek.

187. Megengedett számotokra a böjti éjszakán, hogy kedveteket leljétek asszonyaitokban. Ők a ti öltözékeitek, ti az ő öltözékük. Allah tudja hogy ámitottátok magatokat, majd megenyhült felétek, s feloldozott titeket. Igy hát érintkezzetek vélük, s vágyjátok, mit Allah megirt számotokra. Egyetek és igyatok, mig el nem különül számotokra a hajnal fehér fonala a fekete fonáltól. Majd tartsátok a böjtöt az éjszakáig, s ne érintkezzetek (asszonyaitokkal), hanem gyakoroljatok áhitatot a mecsetekben. Ezek Allah korlátai, hát ne közeledjetek felé. Ekébben nyilvánitá ki

Allah igéit az embereknek, hátha tán őrizkednek (a gonosztól).

188. S ne éljétek fel vagyonotokat magatok közt hasztalan, s vezettettek általa a bírákhoz azért, hogy elnyelhessétek más emberek vagyonát bűn által, s ti tudjátok.

189. Kérdeznek (Ó Muhammad) az újholdról. Mondd: Ez az időpont jelző az embereknek és zarándoklatnak. Nem egyenes, ha a házakba hátulról jötttök, hanem egyenes az, ki őrizkedik (a gonosztól). Hát jöjjetek a házakba a kapukon s tartsátok számon Allahot, hátha tán boldogultok.

190. Küzdjetek Allah utján azokkal, kik véletek hadakoznak, de ne kezdeményezzetek ellenségeskedést. Ime! Allah nem szereti az ellenségeskedőket.

191. És öljétek meg őket bárhol is találtok rájuk, űzzétek ki őket, ahogy ők űztek ki titeket. A zaklatás rosszabb az ölköklésnél. S ne harcoljatok a Sérthetetlen Szentélynél, amig ott rátok nem törnek. S ha rátok törtek, hát öljétek le őket. Eképpen részesülnek a hitetlenek.

192. S ha ők felhagynak (szándékukkal), hát lám! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

193. S öljétek őket addig,

hogy ne legyen több zaklatás, s hogy a vallás Allahé legyen. Ha felhagytak (szándékukkal), hát ne legyen ellenségeskedés, csak azokkal kik gonosztevők.

194. A Megtiltott Hónapért Megtiltott Hónapot a tiltott dolgokért megtorlást. S ki véletek ellenségeskedik, hát ti is ellenségeskedjetek véle, ahogy ő ellenségeskedik véletek, s tartsátok számon Allahot, s tudjátok, hogy Allah az őrizkedőkkel van.

195. Áldozzatok Allah utján, s ne vessétek kezeiteket a pusztitásra. Cselekedjetek jókat. Lám! Allah szereti a jótevőket.

196. Gyakoroljatok zarándoklatot és időzzetek el (Mekkában) Allahért. S ha gátolva lennétek, küldtejek ajándékokat, s ne vágjátok szőrzeteiteket fejeiteken, amig az ajándék célhoz nem ér. Ki közületek beteg, vagy feje gyenge, hát fizesse meg a böjt, vagy alamizsna-adás, vagy ajándékozás váltságdiját. Ha épségben vagytok, s ki élvezi az elidőzést zarándoklatkor, adjon kisebb ajándékokat. De ki nem talál (ajándékot) böjtöljön három napot a zarándoklaton és hetet ha visszatértetek, ez tiz összesen.

Ez hát, kiknek hozzátartózoi nincsenek jelen a Sérthetetlen Szentélyben. S tartsátok számon Allahot és tudjátok meg, hogy Allah keményen büntet.

197. A zarándoklat ismert hónapokban. S ki közülük (nők) zarándoklásra szánja magát, hát nincs ott bujaság, sem megbecstelenités, sem veszekedés a zarándoklaton. S mit tesztek a jóból, Allah tudja. Gondoskodjatok magatokról, s a legjobb gondoskodás őrizkedés (a gonosztól). Tartsatok számon, Ó emberek értőbbjei.

198. Nem vétek számotokra, ha vágyjátok a kiváltságot Uratoktól. De midőn leereszkedtek az "Arafatról" (hegység), emlékezzetek Allahra, a "Sérthetetlen Emlékmű"-nél. Emlékezzetek Rá, ahogy titeket vezetett, s hogy Őelőtte eltévelygők voltatok.

199. Majd haladjatok tovább onnan, ahogy a többi ember, s kérjétek Allah bocsánatát. Lám! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

200. S ha ájtatosságtokat töltitek, hát emlékezzetek meg Allahról, ahogy atyáitokra emlékezétek, avagy erősebb emlékezéssel. De van az emberek közül ki mondja: Urunk! "Add nékünk mi a világon van".

S a Tulvilagon nincs számára teremtés.

201. S közülük, ki mondja: Urunk! Add nékünk mi a világon jó, s a Túlvilágon jó és őrizz minket a Pokol tüzének szenvetéseitől.

202. Ezek számára rész jut abból mit megkerestek. Allah Gyors Számvető.

203. Emlékezzetek Allahra a megszámitott napokon. S ki elsieti két nappal nem vétek számára s ki lekési nem vétek számára. Ez azoknak, kik őrizkednek (a gonosztól). Tartsátok számon Allahot, s tudjátok meg, hogy ti Őhozzá összetereltettek.

204. Az emberek közt, kiknek beszéde az evilági életről tetszik néked, s tanunak hivja Allahot arra, mi szivében, s ő a legridegebb ellenző.

205. S ha elfordul, igyekszik a földre, hogy rontson rajta, s pusztitsa a szántást (terményt), s a jószágot. Allah nem szereti a rontást.

206. S ha mondanák néki: Tartsd számon Allahot, bűnös dölyf keriti hatalmába. Osztályrésze a Pokol, s nyugvóhelye gyötrelmes.

207. Az emberek közt, kik eladják magukat keresve Allah tetszését, s Allah szánakozik

szolgálóján.

208. O kik hisznek! Térjetek be a megbékéléshez (Őbenne) teljesen, s ne kövessétek a Sátán lépteit. Ime! Ő számotokra nyilvánvaló ellenség.

209. S ha visszakoztok miután eljövének hozzátok a bizonysagok, hát tudjátok meg, hogy Allah Nagyszerű, Bölcs.

210. Nem azt nézitek-é csak, hogy eljöjjön Allah hozzájuk a fellegek árnyékában az angyalokkal? S a dolgok elrendeltetnek, s a dolgok Allahhoz térnek meg.

211. Kérdezétek Izrael fiait hányszor adtunk nékik nyilt bizonyságot! S ki felcseréli Allah kegyét miután eljövendt néki, hát Allah szigorú Büntető.

212. Feldiszittetett azoknak, kik hitetlenek az evilági élet, s ők gúnyolják azokat, kik hisznek. De kik számon tartják (Allahot) fölöttük lesznek a Feltámadás Napján. Allah megajándékozza kit akar számvetés nélkül.

213. Az emberek egy nemzet voltak, s Allah elküldte a Prófétákat, kik hirdetők és figyelmeztetők. S lebocsájtotta vélük az Irást az igazzal, hogy ítélkezzen az emberek között abban,

miben különböztek. S nem különböztek benne, csak azok, kiknek megadatott (az Írás), miután eljövendtek nékik a bizonyságok, s gyűlölet közöttük. S utat mutatott Allah az Ő akarátából azoknak, kik hittek, az igazhoz, miben különböztek. S Allah utat mutat annak kinek akar az egyenes ösvényhez.

214. Avagy arra számittok, hogy a menyországba beléptek, s nem jő hozzátok olyan, ki előttetek múlt el? A nyomoruság, hányattatás leverte őket, s megrázkódtak, mignem a Hirnök, s kik véle hisznek, mondják: Mikor jő Allah pártfogása?
Mert bizony most Allah pártfogása közel.

215. Kérdeznek téged (Ő, Muhammad): Mit áldozzanak? Mondd: Mit áldoztok a jóból, hát az a szülőké, hozzátartozóké, árváké, szűkölködőké, s kik uton vannak. S mit tesztek a jóból, hát Allah ezt tudja.

216. Megiratott néktek a harc, s ez gyűlöletes néktek. Megesik, hogy gyűlöltök valamit, s ez jó néktek és megesik, hogy szerettek valamit, s ez bűn néktek. Allah tudja, s ti nem tudjátok.

217. Megkérdeznek (Ó Muhammad) Tiltott Hónapban a harcról, mondd: A harc ekkor nagy (bűn). De letéríteni Allah utjáról, s nem hinni Őt, a Sérthetetlen Szentélyt, kiűzni népét belőle nagyobb (súllyal esik latba) Allahnál. A zaklatás nagyobb (bűn) az öldöklésnél. S nem hagyják abba a harcot véletek, amig ki nem vernek titeket hitvallásotokból, ha erre képesek. S ki kivetkőzik közületek vallásából és hitetlenként hal meg, hát ezeknek leromboltattak tetteik az evilágon és Túlvilágon, ezek a Pokol tüzének követői, ahol ők mindörökkön örökké.

218. Lám! Kik hisznek, s kik elmenekűlnek (a zaklatástól), s törik magukat Allah utján, ezek remélhetik Allah kegyelmét. Allah a Megbocsájto, a Könyörületes.

219. Kérdeznek a mámoros italról és szerencsejátékról. Mondd: bennük a nagy bűn és nagy haszon az embereknek. De a bűnük nagyobb, mint hasznuk. Kérdeznek: Mire áldozzanak? Mondd: a feloldozásra. Eképpen nyilvánitá ki Allah néktek kinyilatkozásait, hátha tán gondolkodtok.

220. Az evilágon és Túlvilágon. Kérdeznek az árvákrol. Mondd: Javitani (sorsukon) a legjobb. S ha összefonódtok vélük, úgy testvéreitek. Allah tudja ki a megrontó, s ki a jótevő. Ha Allah akarja túlterhel titeket. Ime! Allah Nagyszerű, Bölcs.

221. Ne nemezzetek bálványimádó asszonyokat addig mig nem hisznek. Szolganőnek hivő jobb, mint bálványimádó, ha megtetszett néktek. S ne nemeztessétek magatokat bálványimádókkal addig, mig nem hisznek. Szolgának hivő jobb, mint bálványimádó, ha megtetszett néktek. Azok a pokolra hivnak és Allah az Ő akaratából a Menyországba és megbocsájtásra hiv. S Ő kinyilvánitja megnyilatkozásait az embereknek, hátha tán emlékeznek.

222. Kérdeznek a havi vérzésről, mondd: Ez betegség és hagyjátok magukra asszonyaitokat havi vérzéskor, s ne közeledjetek feléjük, mig meg nem tisztulnak. Midőn megtisztultak jöjjetek hozzájuk, ahogy Allah parancsolja néktek. Mert bizony Allah szereti a megbánókat és szereti a megtisztultakat.

223. Asszonyaitok barázda számotokra,

hát jöjjetek barázdátokhoz akaratotok szerint, s ajándékozzátok meg magatokat. És tartsátok számon Allahot, s tudjátok, hogy találkozótok lészen Véle. S hirdess a hivőknek.

224. Ne tegyétek Allahot hitetek ellenzőjévé, (ellenzőjévé annak), hogy egyenesek, őrizkedők, jótevők legyetek az emberek között. Allah Mindent Halló, Mindenttudó.

225. Nem vesz titeket Allah azáltal, mi akaratlan hitetekben, de vesz titeket azáltal, mit szivetek elnyert. Allah Megbocsájtó, Irgalmas.

226. Azok, kik (esküvel) lemondanak asszonyaikról, várjanak négy hónapot. S ha meggondolták, hát ime! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

227. S ha válásra hivnak, hát ime! Allah a Meghallgató, a Mindenttudó.

228. Az elvált asszonyok várjanak magukban három havibajt. És nem megengedett számukra, hogy leplezzék azt, mit Allah teremtett méhükben, ha hiszik Allahot, és az Itélet Napját. Férjük jobban teszi, ha visszaveszi őket ekkor, ha jót akar tenni. S Nékik (asszonyok) ugyanazok (a jogok járnak) mint kik fölöttük állanak (férfiak) illően. A férfiúknak rangja van felettük. Allah a Nagyszerű a Bölcs.

229. A válást kétszer (kell kijelenteni), majd visszafogadni (az asszonyt) illően, avagy szabadon engedni szépen. Nem megengedett számotokra, hogy elvegyetek abból valamit is, amit nékik(asszonyaitoknak) adtatok, feltéve ha mindketten féltek, hogy nem tartjátok meg Allah korlátozásait. S ha féltek, hogy nem tartjátok meg Allah korlátozásait, hát nem vétek számotokra (férfi és nő) ha az asszony megváltja magát általa. Ez Allah korlátozása, s ne hágjátok át ezt. Kik áthágják Allah korlátozásait, azok bűnösök.

230. S ha elvált (a férfi) az asszonytól, hát nem engedett meg számára (az asszony) ezek után, mindaddig míg nem nemzik más férjjel. S ha ő (a másik férj is) elválik tőle, hát nem vétek mindkettejüknek (az első férfinek es az asszonyának), hogy visszajárjanak, ha úgy vélik, megtartják Allah korlátozásait.

Ezek Allah korlátozásai, mit kinyilvánit a népnek,kik tudnak.

231. Ha elváltatok az asszonytól, kinek időszaka betelje-sedett (3 havibaj), hát fogadjátok vissza őket illően, vagy engedjétek el őket illően. És ne tartsátok vissza őket durván megsértve, hogy bűnbe essetek. Ki ezt teszi elkárhozza önmagát. S ne tegyétek Allah kinyilatkoztatásait nevetségessé,

s emlékezzetek Allah kegyére, rajtatok és arra, mit reátok bocsájtott az Írásból és bölcsességből, mivel Ő int titeket. Tartsátok számon Allahot, és tudjátok, hogy Allah Mindent Tud.

232. Ha elváltatok az asszonytól, kinek időszaka beteljesedett, hát ne akadályoztassátok őt, hogy (más)férjjel nemzék, ha közöttük a megegyezés illő. Ez intés annak közületek, ki hiszi Allahot és az Ítélet Napját.
Ez igy okosabb (erényesebb) néktek és tisztább.
Allah tudja és ti nem tudjátok.

233. Az anyák szoptassák gyermekeiket két teljes évig, ez (szól) azoknak, kik akarják, hogy elvégeztessék a szoptatás. S kitől a gyermek van, kell hogy táplálja, ruháztassa (gyermekes asszonyát) illően. Nem bizható meg lélek (asszony) csak azzal, mi képessége. Ne tegyen kárt anya gyermekében, sem kitől az újszülött származik (apa) gyermekében. Az (apa) örökösére ugyanez hárul. S ha (mindketten) akarják megegyezéssel a (gyermek) leválasztását, s meg is beszélték, hát nem vétek kettőjüknek. S ha gyermeketeket dajkaságba akarjátok adni,

hát nem vétek számotokra, feltéve, ha juttattok valamit, adtok illően. Tartsátok számon Allahot, s tudjátok, hogy mit tesztek Allah látja.

234. Akik meghalnak közületek, s feleséget hagynak hátra, azok (feleségek) várakozzanak magukban négy hónapot és tiz(napot). S ha idejük beteljesedett, hát nem vétek számotokra amit tesznek magukkal illően. S Allah arról mit tesztek Értesült.

235. Nem vétek számotokra az, mit kinyilvánitotok az asszonyok eljegyzéséről, vagy ha leplezitek magatokban. Allah tudja, hogy rájuk fogtok emlékezni. Ne fogadkozzatok nekik (asszonoknak) titokban, hanem mondjatok illő mondást. És ne hivjatok (asszonyt) nemzésre addig, mig az Irás a sorsot be nem teljesiti. S tudjátok, hogy Allah tudja mi rejtőzik bennetek, hát őrizkedjetek Tőle. Tudjátok, hogy Allah Megbocsájtó, Irgalmas.

236. Nem vétek számotokra, ha elváltok asszonyotoktól, kiket nem érintettetek, s részük (hozomány) sem tüzetett ki. Lássátok el őket: a bőségben lévők is

pességük szerint, a szűkölködők is képességük szerint.
lló gondoskodással, a jó cselekedetűekhez méltóan
5 ha elváltok az asszonyoktól még mielőtt érintenétek őket,
s kitűztétek nékik a részt (hozományt), hát (fizessétek)
felét mit kitűztetek, hacsak le nem mondják ők, vagy le
nem mondják azok, kiknek kezében a nemzés köteléke.
S a lemondás közelebb áll az önmegtartóztatáshoz. Ne feled-
jétek a szivélyességet magatok között Lám! Allah mit tesztek
látja.

238. Tartsátok meg az imádságokat, s a középső imát és álljatok fel Allahhoz ájtatosan.

239. S ha féltek, (imádkozzatok) állva, vagy lóháton, s ha biztonságban vagytok, hát emlékezzetek meg Allahról úgy, ahogy Ő tanitott titeket arra, mit nem tudtatok.

240. Akik meghalnak közületek, s hátrahagynak feleségei, végrendelkezzenek feleségükre gondoskodással esztendőre, s el ne űzessék (az asszony). S ha kimennek (az asszonyok maguktól), hát nem vétek számotokra amit tesznek magukkal illően. Allah Nagyszerű, Bölcs.

241. Az elvált asszonyok számára a gondokodás illően:
igazát szolgálja

az önmegtartoztatóknak.

242. Eképpen nyilvánitá ki Allah néktek igéit, hátha talán felfogjátok.

243. Nem láttad-é azokat kik elhagyták otthonaikat, s ők ezrével? Fenyegetett a halál. Mondá nékik Allah: Halljatok meg; majd feltámasztotta őket. Ime! Allah kiváltságos az emberekhez, de legtöbb ember nem hálálja meg.

244. Harcoljatok Allah útján, s tudjátok, hogy Allah Mindent Halló, Mindenttudó.

245. Ki az, ki kölcsönöz Allahnak szép hitelt? Hát Ő letörleszti azt néki bőséges törlesztéssel. Allah megszorul s bőségben van, s Hozzá tértek meg.

246. Nem láttad-é élenjáróit Izrael fiainak Mózes után? Mondák a prófétának, ki az övék: Küldj el nékünk egy királyt, s Allah útján harcolunk. Mondá: azon vagytok-é mikor megiratott néktek a harc, hogy ne harcoljatok? Mondák: Mi az nékünk, hogy ne harcoljunk Allah útján, s bizony kiűzettünk otthonainkból fiainkkal? S midőn megiratott nékik a harc elfordultak,

csak kevesen nem közülük. Allah tudatában van a bűnösöknek.

247. Mondá nékik prófétájuk: Ime! Allah elküldé néktek Saul-t királynak. Mondák: Hogyan lehet néki királysága felettünk, ha mi érdemesebbek vagyunk nála a királyságra? S vagyona sem adatott meg elegendő? Mondá: Ime Allah kiválasztotta őt fejetekre, s gyarapította őt gazdagon tudásban és testben. S Allah annak adja az Ő királyságát, kinek akarja. Allah Mindent Átölelő, Mindenttudó.

248. Mondá nékik prófétájuk: Ime! Királyságának bizonysága, ha eljön hozzátok a frigyszekrény, benne a megbékélés Uratoktól, s a többi, mit meghagyott Mózes nemzetsége és Áron nemzetsége, s mit az angyalok hordoznak. Ime! Ebben rejtőzik a bizonyság néktek, ha hivők vagytok.

249. S midőn elrendezé Saul katonáit, mondá: Ime! Allah próbára tesz titeket a folyóval. Hát ki iszik belőle, az nem tőlem van, s ki nem izleli meg az tőlem van, kivéve az, ki kezével vályut formál. És ittak belőle, csak kevesen nem közülük. S midőn átkelt (a folyón), ő és azok.

kik vele hittek mondák: Nincs erőnk ma Góliát és katonái ellen. S azok, kik tudják, hogy talalkozójuk van Allahhal, mondják: Hány kis csapat kerekedett felül hatalmas csapaton Allah engedelmével! Allah az állhatatosakkal tart.

250. S midőn kiálltak Góliát és katonái ellen, mondák: Urunk! tölts belénk kitartást, rögzitsd lábainkat, s pártfogolj minket a hitetlenek népe ellenében.

251. S elveszejték őket Allah engedelmével, s megölé Dávid Góliátot. És Allah néki adá a királyságot, a bölcsességet, s megtanitotta arra, amire Ő akarta. S ha nem taszitaná Allah az embereket egymásnak, a föld megromlana, de Allah Kiváltságos Minden teremtmények felett.

252. Ezek Allah kinyilatkoztatásai, miket Mi előadunk néked (Ó Muhammad) az igazzal és ime,te is a próféták közül vagy.

253. Azon próféták, kiket kiemeltünk mások felett, köztük olyan kihez Allah szólt, másokat rangra emelt. És adtuk a bizonyságokat Jézusnak, Mária fiának s megtámasztánk őt a Szentlélekkel.

S ha Allah ugy akarná, nem öldökölnének azok, kik a (próféták) követői, miután eljöttek hozzájuk a bizonyságok. De összekülönböztek, s közülük kik hisznek s közülük kik tagadnak. Ha Allah úgy akarná nem öldökölnének, de Allah azt teszi mit Ő akar.

254. Ó, kik hisznek! Áldozzatok abból mit néktek adtunk előzőleg. Mert bizony eljő a nap, mikor nincs kalmárkodás, sem atyafiság, sem közbenjárás. És a hitetlenek a bűnösök.

255. Allah! Nincs Isten csak Ő, az Élő, az Örökkévaló. Nem veszi Őt hatalmába sem szendergés, sem alvás. Övé mi az egeken, s mi a földön. Ki az, ki közben jár Nála, hacsak nem az Ő engedelmével? Ő tudja mi előttük, s mi mögöttük, s nem övezi őket semmi az Ő tudásából, csak az amit Ő akar. Átöleli trónja az egeket és a földet, s nem meriti ki megőrzésük. Ő a Magasságos, a Hatalmas.

256. Nincs kényszer a vallásban. Bizony, megnyilvánul a helyes irány a helytelentől. S ki tagadja a (hamis) istenségeket, és hisz Allahban, bizony

megragadta a szilárd kapaszkodót, amelynek nincs szakadása. Allah, a Mindent Halló, Mindenttudó.

257. Allah oltalmazója azoknak kik hisznek, Ő kivezeti őket a sötétségből a világosságba. S azok, kik tagadnak, oltalmazóik az istenségek, kik kivezetik őket a világosságból a sötétségbe. Ők a Pokol követői, s amott ők mindörökkön örökké.

258. Nem láttad-é, ki vitatkozott Ábrahámmal az Ő Uráról, merthogy adta néki Allah a királyságot, s monda Ábrahám: Uram! Ki éltetsz s elmúlasztasz. Mondá: Én éltetek s elmúlasztok. Mondá Ábrahám: Lám! Allah hozza a napot Keletről, hát te meg hozd Nyugatról. Megzavarodott, ki tagadott. S Allah nem vezeti a bűnösök népét.

259. Avagy mint az ki menvén településhez ér, mely romjaiban hever, mondá: Hogyan kelti életre ezt Allah halála után? S elmúlasztotta azt Allah száz évre, majd visszaküldte (az életbe). Mondá: Mennyit időztetek? Mondá (az ember): Egy napig tartott, vagy a nap egy részéig. Mondá (az Úr): Sőt, elidőztél száz évet,

hát nézz ételedre, s italodra, meg nem romlottak. Nézz szamaradra. S téged teszünk bizonyságul az embereknek. Nézd a csontokat, hogyan rendeztük el, majd fedtük be hússal. S midőn (a tétel) megnyilatkozott néki, mondá: Tudom, hogy Allah Mindenre Képes.

260. S midőn Ábrahám mondá: Uram! Mutasd meg nekem hogyan kelted életre a halottakat, monda: Avagy nem hiszel? Mondá (Ábrahám): De, csupán hogy szivem megnyugodjék. Mondá (az Úr): Hát végy négy madarat, s szoktasd azokat magadhoz. Majd helyezz belőlük minden hegyre darabjaikból, s hivd őket. Igyekvően jönnek hozzád. S tudd meg, hogy Allah Nagyszerű, Bölcs.

261. Azok, kik vagyonukat Allah útján áldozzák olyanok, mint a gabonaszem, mely hét kalászt hozott, minden kalászban száz szemet. Allah azt részesiti bőségben, kit akar, Allah a Mindent Atfogó, a Mindenttudó.

262. Kik vagyonukat Allah utján áldozzák, majd nem követi áldozatukat szemrehányás, sem sérelem, nékik a jutalom Uruknál, nincs rajtuk félelem,

s nem ők, kik bánkódnak.

263. Illő beszéd és megbocsájtás jobb, mint alamizsna adás, melyet sérelem követ. Allah a korlátlan, az Irgalmas

264. Ó, kik hisznek! Ne értéktelenitsétek alamizsnaadástokat szemrehányással és sérelemmel, mint ki áldozza mi néki van, hogy lássék az embereknek, s nem hiszi Allahot, s az Itélet Napját.

Ő olyan mint a szikla, melyet talaj fed, s a szélvihar ha rátör csupaszon hagyja őt. Nem tudnak tenni semmit, (hogy megtartsák) mit szereztek. Allah nem vezeti a hitetlenek népét.

265. Azok, kik vagyonukat áldozzák, keresve Allah jóindulatát megerősitvén magukat olyanok, mint a kert a magaslaton, mit támad a vihar, s kétszeres termést hoz. S ha nem a vihar támadja, hát a zápor.

Allah Látója annak, mit tesztek.

266. Szeretné-e egyiktek, hogy legyen néki kertje pálmákkal, szőlővel, mi alatt folyók futnak, s néki benne minden gyümölcs (megterem)? S rájő az öregség, s az utódai gyengék. Hát jő a förgeteg,

benne a tűz, s (minden) elégett. Ekképpen nyilvánitja ki néktek Allah az igéket, hátha tán elgondolkoztok.

267. Ó kik hisznek! Áldozzatok a jókból, mit elnyertetek, s abból, mit kihoztunk néktek a földből. S ne keressétek a gonoszt, hogy abból áldozzatok, s ne vegyétek azt magatokhoz, csak megvetéssel. Tudjátok meg, hogy Allah a Korlátlan, a Dicső.

268. A Sátán szegénységet igér néktek, s megparancsolja néktek a ledérséget. Allah a megbocsájtást igéri néktek Tőle, s kiváltságot. Allah a Mindent Átfogó, Mindenttudó.

269. Ő adja a bölcsességet annak kinek akarja, s kinek a bölcsesség megadatott, hát bizony a bőséges jó adatott meg. S nem tartja emlékezetében, csak kik megértik.

270. S amit áldoztok az áldozatból, s tesztek fogadalmat a fogadalomból, hát Allah tudja. S a bűnösöknek nincs pártolójuk.

271. Ha felhivjátok a figyelmet alamizsnaadástokra, hát jó, de ha elrejtitek s úgy adjátok a szegényeknek, még jobb néktek. És jóvá tétetnek rossz cselekedeteitek (általa). Allah mit tesztek, arról Értesült.

272. Nem kell vezetned őket (Ó Muhammad), hiszen Allah azt vezeti kit akar. S amit áldoztok a jóból, hát azt magatoknak (áldozzátok), s mit áldoztok csakis (úgy, hogy) keresve Allah orcáinak fényességét. S mit áldoztok a jóból, visszatérül néktek, s ti nem kárhoztok el.

273. (Alamizsna jár) a szegényeknek, kik szűkölködnek Allah útján, kik nem tudják a földet járni (hogy kereskedjenek). A tudatlanok úgy tartják gazdagok ők az önmegtartóztatásban. Megismered őket ismérveikről: Nem kéregetnek az emberektől tolakodva. S mit áldoztok a jóból, lám ! Allah ezt Tudja.

274. Kik áldoznak vagyonukból éjjel, nappal, titokban, vagy nyiltan, hát jutalmuk Uruknál, s nincs félelem számukra, s nem ők bánkodnak.

275. S kik az uzsorát elnyelik, nem állnak fel csak úgy, ahogy az áll akit összetört a Sátán érintésével. S ez, miáltal ők mondják: A kereskedés olyan, mint az uzsora: mignem Allah megengedte a kereskedést, megtiltotta az uzsorát.

S kihez eljő Urának intése és megfékezi magát, hát számára (mindazok a javak), amiből kimaradt, s dolgai Allahhoz tartoznak. S ki visszatér (az uzsorához), hát azok a Pokol követői, s ők ebben mindörökkön örökké.

276. Megátkozá Allah az uzsorát, s gyümölcsözővé tette az alamizsnaadást. Allah nem szereti az istenteleneket és vétkeseket.

277. Lám! Akik hisznek, s jókat cselekednek, megtartják az imát, s adják a kötelező alamizsnát, jutalmuk Uruknál, nincs számukra félelem, s nem ők bánkodnak.

278. Ó! Kik hisznek! Tartsátok magatokat Allahhoz, s hagyjatok fel avval, mi maradt az uzsorából, ha hívők vagytok.

279. S ha nem teszitek, hát kihivjátok Allah és az Ő Hirnöke háborúját. S ha megbánjátok, hát számotokra a javak. Ne tegyetek rosszat, s véletek sem tétetik rossz.

280. S ha (adósotokat) nehéz helyzet sújtja, hát várjatok, mig jobbra fordul (néki). S ha (a kölcsönt) alamizsnának adjátok, jobb néktek, hát tudjátok.

281. Tartsátok számon a napot midőn Allahhoz terittettek meg. Majd minden lélek elnyeri mit érdemel,

s nem vittetnek bűnbe.

282. Ó! Kik hisznek! Ha adosságba estek egy véges ideig, hát jegyezzétek fel azt. Irja (ezt) közöttetek irástudó igazsággal. S nem tagadhatja meg irástudó hogy irjon, ahogy Allah tanitotta, hát hadd irja es hadd diktálja az, aki erre jogosult (adós). És tartsa magát Allahhoz, Urához (mindegyik), ez nem von le értékéből semmit. S ha az, ki adós félkegyelmű, vagy gyenge, avagy nem képes arra, hogy diktáljon, hát diktáljon pártfogójuk igazsággal. S hivjatok két tanut férfiaitok közül. S ha nem lenne két férfiu, hát egy férfit s két nőt kiket jóváhagytok tanukként, igy ha egyikük tévedésbe esik (felejt), a másikuk emlékezik. A tanuk nem tagadhatják meg, ha hivják őket. Ne idegenkedjetek feljegyezni (a megállapodást, legyen az) kicsi, vagy nagy, s hozzá a terminust. Ez igy méltányosabb Allah szine előtt, biztosabb a tanuságtételre s legcsekélyeb (az eshetőség), hogy kétkedjetek.

Kivéve, ha azonnali üzlet köttetik közöttetek.

Nem vétek számotokra, ha nem jegyzitek (a megállapodást ebben az esetben). (Szerezzetek) tanukat, ha eladtok. S ne essék sérelem irástudón, sem tanun. S ha ezt tennétek (sértést), hát bűn számotokra. Tartsátok magatokat Allahhoz. Allah tanit titeket, s Allah Mindenek Tudója.

283. S ha úton vagytok s nem találtok irástudót, hát (adjatok) kézzelfogható biztositékot. S ha megbiztok egymásban, az kiben megbiznak nyilvánitsa ki megbizhatóságát és tartsa magát Allahhoz, Urához. Ne leplezzétek el a tanuságtételt, s ki elleplezi, hát szive bűnös. Allah Tudója annak, mit tesztek.

284. Allahé mindaz, mi az egeken és a földön, s akár kinyilvánitjátok mi bennetek, akár elrejtitek, megméret titeket Allah általa, s megbocsájt kinek akar, s megbünteti azt kit akar. Allah Mindenre képes.

285. A Hirnök hiszi azt, ami megnyilvánult néki Urától, s (igy) a hivők. Mindnyájan hisznek Allahban, Angyalaiban, Irásaiban és Prófetáiban - s nem teszünk különbséget az

Ő prófétái között-, s mondják: Hallunk es engedelmeskedünk.
A Te megbocsájtásod, Urunk. S Hozzád vezet a végzet.

286. Allah nem biz meg senkit, csak mi képessége. Övé mit elnyer, s reá mit megérdemel. Urunk! Ne itélj el, ha felejtünk; vagy hibát követünk el. Urunk!
Ne viiess vélünk annyi terhet, mint mit vitettél azokkal, kik előttünk voltak. Urunk! Ne vitesd velünk azt, mit el nem birunk. S oldozz fel minket, bocsájts meg nékünk, s kegyelmezz meg nékünk Te,a mi Felségünk és vigyél minket győzelemre a hitetlenek népe ellen.

3. Szura

Imrán Nemzetsége

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében.

1. Alif. Lám. Mim.
2. Allah! Nincs Isten, csak Ő, az Élő, az Örökkévaló.

3. Ő reád bocsájta (Muhammad) az Írást az igazzal, megerősítve azt, mit előtte kinyilatkoztatott, s lebocsájtá a Tórá-t és az Újszövetségi Szentirást
4. Azelőtt, Útmutatásként az embereknek, s kinyilvánitá az Ismérveket. Lám! Azok, kik tagadják Allah igéit, számukra szörnyű szenvedés. Allah Nagyszerű, Megtorló.
5. Lám! Nincs rejtve Allah elől semmi, ami a földön és az égen.
6. Ő az Ki titeket úgy formál képre a méhekben, ahogy akar. Nincs Isten csak Ő, a Nagyszerű, a Bölcs.
7. Ő az ki lebocsájtotta reád (Muhammad) az Írást az itélkező kinyilatkozásokkal - ezek az Írás alapjai - és más jelképekkel. De azok, kiknek szivében kétely honol, követik azt mi hasonlatos, keresve a kisértést, értelmező kereséssel. De nem tudják értelmezését, csak Allah. S kik megingathatatlanok a tudásban modják: Hiszünk Benne minden az Urunktól jövendt, s nem emlékezik, csak a megértés embere.
8. Urunk! Ne engedd, hogy szivünk elbitangoljon, miután Te vezettél minket, s juttass nékünk Szinedből kegyelmet.

Íme! Te, csakis Te vagy az Adományozó.

9. Urunk! Te vagy Ki összegyüjtöd az embereket a Napon, miben nincs kétség. Lám! Allah nem téveszti el a találkozót.

10. Lám! Kik tagadnak, hát sohasem segit rajtuk Allah ellenében vagyonuk, sem gyermekeik. Ők a Pokol tűzének éltetői.

11. Akár a Fárao nemzetsége, s kik előttük voltak, ők meghazudtolták kinyilatkozásainkat, hát megragadá őket Allah bűneik által, és Allah szigorú Büntető.

12. Mondd (Ó Muhammad) azoknak, kik tagadnak: Le lesztek győzve és össze lesztek gyűjtve a Pokolban, s nyomoruságos szállás.

13. S bizony volt néktek az égi jel két had képében, kik találkoztak. Az egyik Allah útján küzd, a másik hitetlen, kik pusztaszemmel kétszer olyannak látszottak. Allah azt támogatja pártfogásával kit akar. Íme! Ebben van a lecke azoknak kik látnak.

14. Megszépittetett az embereknek szeretete az asszonyoktól származó élvezeteknek, utódoknak, halmokba halmozott aranynak, ezüstnek, megbillogzott lónak,

marhának és földnek. Ezek a földi élet vigaszai.

S Allah, Nála a legjobb szállás.

15. Mondd: Hirdessek-é néktek jobbat ennél? Azoknak, kik őrizkednek, Uruknál a Kertek mi alatt folyók futnak, benne ők mindörökkön örökké, párjuk szeplőtelen, s megelégedettség Allahtól. Allah Látja szolgálóit.

16. Azokat, kik mondják: Urunk! Íme! Mi hiszünk, hát bocsájtsd meg nékünk bűneinket és őrizz minket a Pokol szenvedéseitől

17. Az állhatatosak, igazak, alázatosak, áldozók és bűnbocsánatért virrasztók.

18. Megvallá Allah, hogy nincs Isten csak Ő. (S megvallották ezt) az angyalok, s kik a tudásban elsők. Fenntartva (az Ő teremtését) igazsággal, hát nincs Isten csak Ő, a Nagyszerű, a Bölcs.

19. Íme! A hitvallás Allahnál a Megbékélés*.

S nem kerültek szembe azok, kiknek megadatott az Írás, csak miután a tudás is eljött hozzájuk, megszegve az (Írást) egymás közt. S ki tagadja Allah igéit, hát ime! Allah Gyors Számvető.

20. S ha vitába szállnak véled (Ó Muhammad), mondd:

*Iszlám

Alávetettem célomat Allahnak, s (ugyanigy) azok, kik engem követnek. S mondd azoknak, kiknek megadatott az Írás, s kik írástudatlanok: Megbékéltetek? S ha megbékéltek, hát bizony jól vezettetnek, s ha elfordulnak, hát rajtad áll az üzenés Allah Látja alattvalóit.

21. Azok, kik tagadják Allah igéit, s levágják a prófétákat igaztalanul, s lemészárolják azokat az emberek közül, kik elrendelik az igazságosat, hát hirdesd ki nékik a fájdalmas szenvedést.

22. Ezek azok, kiknek cselekedetei összeomlottak az evilágon és a Túlvilágon. S nincs nékik pártfogó.

23. Nem láttad-é azokat kik részt kaptak az Írásból s toboroztak Allah Írására, hogy itéljen közöttük, majd néhányan közülük elfordultak, s ők az ellenzők?

24. Ez, miáltal ők mondják: A Pokol tüze soha nem érint minket, csak megszámitott napokig. S megtévesztě őket vallásukban az, mit ők eszeltek ki.

25. S hát hogy (legyen az velük), midőn Mi összegyűjtjük őket a Napon, miben nincs kétség, s minden lélek elnyeri mi jár néki,

s ők nem rontatnak meg.

26. Mondd: Ó Allah! A Teljhatalmúság Birtokosa! Azt részesited teljhatalmusággal, kit akarsz, s attól vonod meg a teljhatalmuságot, kitől akarod. Azt emeled fel kit akarsz, s azt alacsonyitod le, kit akarsz. Kezedben a jó lakozik. Lám! Te Mindenre képes vagy.

27. Atlényegited az éjszakát nappallá, s átlényegited a nappalt éjszakává. S kiváltod az élőt a holtból, s kiváltod a holtat az élőből, s azt táplálod kit akarsz, számvetés nélkül.

28. S a hivők ne vegyék oltalmazóul a hitetleneket a (többi) hivő helyett. S ki ezt teszi, hát nem veszi őt Allah semmibe, s hanem hát őrizkedjetek tőlük őrizkedéssel. Allah int titeket maga és Allahhoz vezet a végzet.

29. Mondd (Ó Muhammad): Hogy elfeditek-é mit kebletek rejt, vagy kinyilvánitjátok, Allah tudja. S tudja mi az egeken és a földön. Allah Mindenre Képes.

30. A Napon minden lélek szemben találja magát azzal, mit tett a jóból, s amit tett a rosszból. Kell hogy eközött és aközött (jó és rossz) legyen egy messzi táv.

S Allah maga int titeket, s Allah Megszánja szolgálóit.

31. Mondd (Ó Muhammad az embereknek): Ha szeretitek Allahot, hát kövessetek engem, s Allah szeret titeket és megbocsájtja néktek vétkeiteket. Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

32. Mondd: Engedelmeskedjetek Allahnak és a Hírnöknek. S ha elfordulnak, hát lám! Allah nem szereti a hitetleneket.

33. Íme! Allah kiválasztotta Ádámot, Noét, Ábrahám nemzetségét, és Imrán nemzetségét mindenek felett.

34. Ők egymásnak utódai. Allah Mindent Halló, Mindenttudó.

35. Midőn mondá Imrán asszonya: Uram! Megfogadtam Néked, hogy mi hasamban van felajánlom, hát fogadd el tőlem. Lám! Te vagy a Meghallgató, a Mindenttudó.

36. S midőn világra hozá, mondá: Uram! Mit világra hoztam leány S Allah jobban tudta mit hozott világra. A fiú nem olyan mint a leány, s én elneveztem őt Máriának. Könyörgöm, védd meg őt és utódait a Sátántól, a kivetettől.

37. S elfogadá őt az ő Ura teljességgel, s kiteljesité őt gyönyörű virággá,

s kinevezé mellé Zakariást. Mindahányszor Zakariás betért hozzá a szentélybe, élelmet talált nála. Mondá: Ó Mária! Honnan van néked mindez? Mondá: Allahtól. S Allah azt táplálja, kit akar, számvetés nélkül.

38. S itt Zakariás hivta Urát, mondá: Uram! Adj nékem üdvös utódot Szinedből. Lám! Te vagy Meghallgatója a fohászkodónak.

39. S szólitták őt az angyalok, miközben ő a szentélyben imára állt: Allah kihirdeti néked (fiad) Jánost, (kinek eljövetele) megerősiti Allah szavát, (s ki eljövend) úrként, tisztán, prófétaként a jócselekedetűek közül.

40. Mondá: Uram! hogy lehetne nékem ivadékom, mikor a korom is előrehaladt, s asszonyom meddő. (Az angyal mondá): Eképpen (lesz). Allah azt teszi mit akar.

41. Mondá: Uram! Tűzz ki nékem jelet (bizonyságként). (Az angyal) mondá: A jeled az, hogy nem beszélsz emberekkel három napig, csak jelzésekkel. Emlékezz Uradra sokat, imádkozz este és korán (reggel).

42. S mondák az angyalok: Ó Mária! Lám! Allah kiválasztott téged, megtisztitott,

s a világ asszonyai fölé emelt

43. Ó Mária! Légy jámbor Uradhoz, borulj le, s térdepelj a térdeplőkkel.

44. Ezek az ismeretlenség hírei. Sugalljuk azokat néked (Ó Muhammad), s nem voltál (jelen) vélük, midőn tollaikat vetették, (hogy megtudják) melyikük lészen Mária őrzője. S nem voltál velük midőn civakodtak.

45. S mondák az angyalok: Ó Mária! Lám! Allah kihirdeti néked az Ő szavával, kinek neve Jézus, a Megváltó, Mária Fia, s ki kitűnik az Evilágon, Túlvilágon, s (Allahhoz) közel.

46. S beszélni fog az emberekhez bölcsőjében, s férfikorban. Ő a jótevők közül való.

47. (Mária) mondá: Uram! Hogyan lehetne gyermekem, s ember nem érintett engem? Mondá: Ekképpen. Allah azt teremt, mit akar. S ha Ő elrendel valamit, hát mondja néki: Légy! És lészen.

48. S Ő (az Úr) megtanitá néki (Jézusnak) az Írást, a bölcsességet, Tórát, és az Újszövetségi Szentirást.

49. (S megteve őt) küldöttnek Izrael fiaihoz.
(S mondá Jézus): Íme! Elhoztam néktek a bizonyságot Uratoktól. Íme! Teremtek néktek agyagból madár alakzatot,

rálehellek és Allah engedelmével madár lesz.

S meggyógyitom a vakokat, leprásokat, s feltámasztom a halottakat Allah engedelmével.

S hirdetem néktek mit egyetek, s mit tároljatok házaitokban. Lám! Ezekben hát a bizonyságok néktek, ha hivők vagytok.

50. S (eljövetelem) megerősitése annak, mi előttem kinyilatkoztatott a Tórából, s feloldok néktek néhányat azok közül, mik megtiltattak számotokra. Eljöttem hozzátok a bizonysággal Uratoktól, hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek

51. Allah Uram es Uratok, hát szolgáljátok Őt. Ez az Egyenes Ösvény.

52. S midőn megérzé Jézus közöttük a hitetlenséget, mondá: Kik(állnak) pártomon az Allahhoz (vezető úton)?

Mondák tanitványai: Mi Allah pártján(állunk). Hiszünk Allahban és valljuk, hogy mi megbékélők (muzulmánok) vagyunk.

53. Urunk! Hisszük mit kinyilatkoztattál, követjük a küldöttet, hát végy be minket az (igazat) vallók közé.

54. S cselt szőttek (a hitetlenek), de cselt szőtt Allah (őellenük): Allah a legjobb Cselszövő.

55. S mondá Allah: Ó Jézus! Íme! Elmúlasztalak, Magamhoz emellek, s megtisztitalak azoktól,

kik tagadnak. Megteszem azokat kik téged követnek azok fölé, kik tagadnak az Ítélet Napjáig. Majd visszautatok Hozzám vezet, s itélek közöttetek abban , miben különböztetek.

56. S kik hitetlenkednek, hát megbűnhődtetem őket szörnyű bűnhődéssel az Evilágon és a Túlvilágon; s nem lesz nékik pártfogó.

57. S kik hisznek, s jókat cselekednek, hát (Ő) megadja bérüket. Allah nem szereti a bűnösöket.

58. Ez hát mit olvasunk néked az igékből, a bölcs emlékeztetőből.

59. Lám! Jézus olyan Allahnál, mint amilyen Ádám. Teremté őt porból, majd mondá: Légy! És Lészen.

60. Az igaz az Uradtól (jő Ó Muhammad), hát ne légy ingatag.

61. S ki véled vitába száll Őbenne miután eljött hozzád a tudás, hát mondd: jőjjetek! Behivjuk fiainkat és fiaitokat, asszonyainkat és asszonyaitokat, magunkat és timagatokat, majd meghódolunk (Urunk előtt), s Allah átkát szórjuk a hazugokra.

62. Íme! Ez valóban az igaz történet.

Nincs Isten, csak Allah, s ime! Allah valóban a Nagyszerű a Bölcs.

63. S ha elfordulnak, hát lám! Allah Ismerője a megrontóknak,

64. Mondd: Ó Írás népe! Jőjjetek el az egyforma szóhoz (egyezséghez) közöttünk és közöttetek: Nem szolgálunk mást, csak Allahot, s nem társitunk Őhozzá senkit, s nem veszi senki közülünk a másikat Úr gyanánt Allah helyett. S ha elfordulnak, hát mondjátok: Valljátok meg, hogy mi megbékélők (muzulmánok) vagyunk.

65. Ó Írás népe! Miért vitatkoztok Ábrahámról, s nem jövendt el a Tóra és az Újszövetségi Szentirás csak Utána? Hát nem éritek fel (ésszel)?

66. Lám! Ti vagytok azok, kik vitatkoztok miben tudástok van: Hát miért vitatkoztok abban, miben nincs tudástok? Allah tudja, s ti nem tudjátok.

67. Ábrahám nem Zsidó, sem Keresztény, hanem egyenes, megbékélő (muzulmán) volt. S nem volt ő bálványimádó.

68. Íme! Azok az emberek számithatnak Ábrahámra, kik követték őt, s ez a próféta és kik hittek.

Allah a hivők patrónusa.

69. Az Írás Népének egy része szeretne eltévelyiteni titeket. S nem tévelyitik el csak önön magukat, s nem érzik.

70. Ó Írás Népe ! Miért tagadjátok Allah igéit, s ti vallomást tesztek (ennek igazára)?

71. Ó Írás Népe! Miért öltöztetitek az igazat hamis (szinbe),s elpalástoljátok az igazat és ti ezt tudjátok?

72. Mondá az Írás Népének egy része: Higgyetek abban mi megnyilatkoztatott azoknak, kik hitték a nap kezdetét és tagadták a végét; hátha tán visszatérnek.

73. S ne higgyetek, csak annak ki hitvallástokat követi. Mondd(Ó Muhammad): Íme! Az Útmutatás Allah Útmutatása, hát legyen megadatva az olyan bárkinek, mint mi megadatott néktek, vagy különben vitatkoznak véletek Uratoknál.
Mondd (Ó Muhammad): Lám! A kiváltság Allah kezében. Annak juttat belőle, kinek akar. Allah a Mindent Átölelő, Mindenttudó.

74. Azt részesiti kegyelmében, kit akar. Allah a Kiváltságos, a Hatalmas.

75. S az Írás Népe között van (kit) ha megbizol (egy) halom (kincssel), visszahozza hozzád.

S közöttük kit ha megbizol egy dinárral, nem hozza vissza hozzád, hacsak nem jársz reá (kellő) kiállással. Ez, miáltal ők mondják: Nincs kötelezettségünk a Gojokkal (szemben). S mondanak Allahra hazug (szót), s ők tudják.

76. Mi több! Ki beteljesiti egyezségét és őrizkedik, hát lám! Allah szereti az őrizkedőket.

77. Lám! Kik Allah egyezségét és hitüket aprópénzre váltják, azoknak nincs teremtés a Túlvilágon. Allah nem beszél hozzájuk, nem is néz feléjük a Feltámadás Napján, s nem is gyarapitja őket. Számukra fájdalmas szenvedés.

78. S lám! Közöttük egy csoportnak kiszinezi nyelve az Irást, hogy (úgy) tartsátok (beszédük) az Irásból (jő), pedig az nem az Irásból (jő). Mondják: Ez Allahtól (való), pedig az nem Allahtól (való). S mondanak Allahra hazug (szót), s ők tudják.

79. Nem (lehet) az embernek, miután megadta néki Allah az Irást, bölcsességet, prófétaságot, hogy mondja a(többi) embereknek: Legyetek az én szolgáim, Allah helyett.

Hanem legyetek hűbéresei az Úrnak, ahogy az Írást tanitottátok, s ahogy tanultátok.

80. S nem parancsolta néktek, hogy az angyalokat és próféták vegyétek Úrnak. Parancsolná-é néktek a hitetlenséget, miután megbékéltetek (Allahban)?

81. Midőn vevé Allah a próféták egyezségét (mondá): Lássátok mit adtam néktek: Írást és bölcseletet. Majd eljön hozzátok a Hirnök megerősitvén azt mi véletek van. Higgyetek néki, s fogjátok pártját. Mondá: Elhatározátok-é s(magatokra)veszitek-é ezen terhem? Mondák: Elhatározánk. Mondá: Hát valljátok meg, s én véletek vallok.

82. S kik ezek után elfordulnak, hát azok züllöttek.

83. Másra, mint Allah hitvallására vágyhatnak-é, midőn Néki hódol be (minden), mi az egeken és a földön, engedelmességgel, vagy utálattal, s Hozzá térnek meg.

84. Mondd (Ó Muhammad): Hiszünk Allahban, abban mi nékünk kinyilatkoztatott, s mi megnyilatkozott Ábrahámnak, Izmáelnek, Izsáknak, Jakabnak és a törzseknek, s mi megadatott Mózesnek, Jézusnak és a prófétáknak

Uruktól. Nem különböztetjük meg egyiket sem közülük, s Őbenne mi megbékélünk.

85. S ki más hitvallásra vágyik mint a megbékélés (Iszlám), hát nem fogadtatik el tőle soha, s ő a Túlvilágon a vesztesek között.

86. Hogy vezesse Allah a népet kik tagadtak hitük után, (miután) vallották, hogy a Hirnök igaz, s eljöttek hozzájuk a bizonyságok. Allah nem vezeti a bűnösök népét.

87. Ezeknek osztályrésze, hogy ül rajtuk Allah, az angyalok, s mindannyi ember átka.

88. Ebben ők mindörökkön örökké. Nem enyhittetik róluk szenvedésük, s nem ők, kik mentesülnek.

89. Csak kik megbánják ezek után, s jókat cselekednek. Íme! Allah a Megbocsájtó, Könyörületes.

90. Lám!Kik tagadnak hitük után, majd gyarapszanak tagadásban, hát sohasem fogadtatik el megbánásuk, s ők eltévelyedettek.

91. Lám! Kik tagadtak, s hitetlenként halnak meg, egyikőjüktől sem fogadtatik el soha a földkerekséget (is) megtöltő arany, ha megváltani akarná magát általa.
Számukra a fájdalmas szenvedés,

s nem leszen pártfogójuk.

92. Nem vivjátok ki a kegyeletet amig nem áldoztok abból, mit szerettek, s akármit is áldoztok Allah ennek Tudója.

93. Minden étek megengedett volt Izrael fiainak, kivéve, mit Izrael magának tiltott meg még a Tóra megnyilatkozása előtt. Mondd: Hozzátok el a Tórát és olvassátok azt, ha igazak vagytok.

94. S kik ezek után hazug szót eszelnek ki Allahra, azok a bűnösök.

95. Mondd: Allah igaz, hát kövessétek Ábrahám felekezetét, az egyenest. (Ő) Nem volt bálványimádó.

96. Lám! Az első Szentély az embereknek Bekkába* helyeztetett áldottként, s Útmutatásként a teremtményeknek.

97. Emitt tiszta bizonyságnak a hely, hol Ábrahám állt (imára), s ki belép, az biztonságban.
Szentélyhez a zarándoklás embereknek Allah szerinti kötelessége, (ez hát annak) ki hozzá módot (talál). S ki tagad, hát Allah Független a teremtményektől.

98. Mondd: Ó Írás Népe! Miért tagadjátok

*Bekka = Mekka

Allah igéit, s Allah Tanuja annak mit tesztek?

99. Mondd: Ó, Irás Népe! Miért tartjátok vissza Allah útjától azokat, kik hisznek, kívánva (azt, hogy legyen az) tekervényes és ti hitvallók vagytok? Allah nem az,Ki nincs tudatában mit tesztek.

100. Ó kik hisznek! Ha engedelmeskedtek a csoportnak kinek megadatott az Irás, hát visszatéritenek ők titeket hitetek után hitetlenné.

101. Hogy tagadhattok midőn néktek olvastatott Allah igéje, s az Ő Hirnöke közöttetek (van)? S ki kibőjtöli Allahot, hát az az egyenes ösvényre vezettetik.

102. Ó kik hisznek! tartsátok számon Allahot igaz megtartással, s ne haljatok meg, csak ha már megbékéltetek (Őbenne).

103. Tartsátok meg Allah kötelékétek ént mindnyájan és ne váljatok szét. Emlékezzetek Allah kegyére reátok, midőn ellenség voltatok,s összhangot teremtvén szíveitek közötti az Ő kegye által testvérek lettetek. S (midőn) a tüzes szakadék peremén voltatok,megmentett titeket tőle. Eképpen nyilvánitja ki néktek Allah igéit,

hátha tán jó utra tértek.

104. S legyen belőletek (olyan)nemzet kik felhivnak a jóra, elrendelik a helyest, s véget vetnek a trágárságnak. Ezek ők, a boldogulók.

105. S ne legyetek olyanok, mint kik szétváltak, s összeküló̈nböztek miután eljöttek hozzájuk a bizonyságok. S ezek számára a hatalmas szenvedés.

106. A Napon kifehérednek az arcok és megfeketednek az arcok. S kiknek arcuk megfeketedett, (mondva lesz nékik): Hitetek után hitetlenekké lettetek-é? Hát izleljétek meg a szenvedést, miáltal tagadtatok.

107. S kiknek arcuk kifehéredik, hát ők Allah kegyében, s ők ebben mindörökkön örökké!

108. Ezek Allah igéi. Olvassuk ezt néked igazul. Allah nem akar bűnt a teremtményeknek.

109. Allahé mi az egeken s mi a föld̈n. Allahhoz térittetnek meg a dolgok.

110. Ti vagytok a legjobb nemzet, kik az emberiségből kiemelkedtek. Elrendelitek a helyest, véget vettek a trágárságnak, s hisztek Allahban.
S ha az Írás Népe hinne,

hát jobb lenne nékik. S közöttük ki hisz, de legtöbbjük züllött.

111. Ők nem árthatnak néktek, csak jelentéktelenül. S ha harcolnak véletek, megfordulnak és menekülésre fogják. Majd nem lészen pártfogójuk.

112. Gyalázat sújtja őket bárhol ütik fel fejüket, hacsak nincs Allah köteléke és az emberek köteléke. S magukra zúditották Allah haragját, és szerencsétlenséggel sújtatnak, miáltal tagadták Allah kinyilatkoztatásait, s levágták a próféták igaztalanul. Ez hát, miáltal ők fellázadtak és ellenszegültek.

113. Ők nem egyformák. (Van) az Írás Népe között (olyan) nép, kik megrendithetetlenek, olvassák Allah igéit éjszaka idején, s ők leborulnak.

114. Hisznek Allahban, az Ítélet Napjában, elrendelik a helyest, véget vetnek a trágárságnak, s versengenek a jókban. Ezek a jótevők.

115. S bármi jót tesznek nem tagadtatnak meg általa, s Allah Ismerője az őrizkedőknek.

116. Lám! kik tagadnak, vagyonuk és gyermekeik sohasem segitik őket Allah ellen egyáltalán. Ezek a Pokol követői, s ebben ők mindörökkön örökké.

117. S amire áldoznak az evilági életben olyan mint a jeges szél, ami (annak a) népnek termését sújtja, kik elkárhozták önmagukat, és az megsemmisiti azt. Nem Allah kárhozta el őket, hanem magukat kárhoztatták el.

118. Ó kik hisznek! Ne vegyetek bizalmatokba (senkit) magatokon kivül, (olyat ki) nem kimél hogy leverjen: szeretnének gátat vetni néktek. Szájukból gyülölet hangzik, de mit keblük rejt nagyobb. Mert bizony Mi kinyilatkoztuk néktek az Igét, ha feleritek (ésszel).

119. Lám! Ti azok vagytok, kik szeretitek őket, ők nem szeretnek titeket és hisztek az irás összességében. Midőn, ha találkoznak véletek mondják: Hiszünk! S ha félrevonulnak belétek marnak ujjaikat dühükben. Mondd: Pusztuljatok el dühötökben. Allah Tudója mit rejt kebletek.

120. S ha jó ér titeket (ez) rossz nekik, s ha baj sújt titeket örülnek néki.

De ha állhatatosak vagytok, s őrizkedtek, ármány-
ságuk nem károsit titeket egyáltalán.
Allah mit tesztek körülveszi.

121. S midőn útnak indultál (hajnalban) családodtól,
(hogy) kijelöld a hivők állását a harcban, hát
Allah Meghallgató (volt) és Mindenttudó.

122. Midőn két csapatot közülletek az a gond ért, hogy
elbuknak, hát Allah volt oltalmazójuk. S Allahra
hagyatkozzanak az igazhivők.

123. Allah győzelemre vitt titeket Badr-nál midőn ti
hitványak voltatok. Hát tartsátok számon Allahot,
hátha tán meghálálják tok.

124. S mondád a hivőknek: Hát nem elég-é néktek, ha
nyújt számotokra Uratok három ezer angyalt, kik
leszállnak (segitségetekre)?

125. Mi több! Ha állhatatosak vagytok, őrizkedtek és rátok
törnek hirtelen, ekkor nyújt néktek Uratok öt ezer
angyalt, feltartóztathatatlanokat.

126. S amit tesz Allah (ezáltal), csupán hirdetés
néktek, s hogy általa megnyugodjék szivetek. S
nincs győzelem csak Allahtól (jövő).
Allah a Nagyszerű, a Bölcs

127. S vágja le Ő egy részüket azoknak kik tagadnak,
avagy tiporja le őket,

hogy meghátráljanak, megsemmisüljenek.

128. Nincs néked (Ó Muhammad) egyáltalán dolgod(velük), akár megenyhül (Ő) feléjük, akár bünteti őket. Ők a bűnösök.

129. Allahé mi az egeken és a földön. Megbocsájt kinek akar, s megbünteti kit akar. Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

130. Ó kik hisznek! Ne nyeljétek el az uzsorát többet és még többet. Tartsátok számon Allahot, hátha tán boldogultok.

131. Őrizkedjetek a Pokoltól, amely a hitetleneknek készittetett.

132. S engedelmeskedjetek Allahnak, a Hirnöknek, hátha tán megkegyelmeztettek.

133. S versengjetek megbocsátásért Uratoktól, s a Menyország, (minek) szélessége mint az egek és a föld, az őrizkedőknek készittetett,

134. Kik áldoznak nyugalomban, s hányattatásban, s kik megfékezik dühüket, megbocsájtanak az embereknek. Allah szereti a jótevőket.

135. S azok, kik midőn (ha) teszik a ledérséget, avagy megrontják magukat, hát Allahra emlékeznek, s bűnbocsánatért esedeznek vétkeikért. - S ki, ha nem

Allah bocsájtja meg a bűnöket? - S nem esnek újból abba, mit tettek és ők tudják.

136. Ezeknek osztályrésze megbocsájtás Uruktól, s Mennyek, mely alatt folyók futnak, s ebben ők mindörökkön örökké, s kegy bére (azoknak) kik munkálkodtak.

137. S már elmúltak rendek előttetek, hát haladjatok a földön és lássátok mily volt beteljesülése a hazugoknak.

138. Ez kinyilatkoztatás az embereknek, Útmutató és intelem azoknak, kik őrizkedők.

139. Ne hagyjátok el magatokat, ne csüggedjetek, ti kerekedtek felül, ha hivők vagytok.

140. Ha csapás ér titeket a (hitetlenek) népét is csapás érte, mint ott*. Azok a napok, miket viszontagságossá tettünk az emberek között, hogy tudja meg Allah kik hisznek, s hogy vegyen közületek Ő hitvallókat, s Allah nem szereti a rossztevőket.

141. S tegye próbára Allah kik hisznek és semmisitse meg a hitetlenek (reményeit).

142. Avagy arra számítátok, hogy beléptek a Menyországba, miközben Allah tudja kik azok, kik fáradoztak közületek és tudja kik az állhatatosak?

* Badri ütközet

143. S bizony kivántátok a halált, még mielőtt találkozátok
véle. S (most) nézzétek, s ti látói vagytok.

144. S Muhammad nem más mint Hirnök, s küldöttek őelőtte
(is) elmúlának. Lehet az, hogy midőn ha meghal, avagy
megölettetik, s ti sarkon fordultok? Ki sarkon fordul,
hát nem sérti Allahot egyáltalán, s a hálásakat Allah
megjutalmazza.

145. S nem hal meg lélek csak Allah engedelmével, ahogy a
sors megirja. S ki az evilági viszonzást akarja, adunk
belőle, ki a Túlvilági viszonzást akarja, adunk belőle.
Viszonzunk (mindent) a hálásaknak.

146. S hány prófétával harcolt együtt sok odaadó(hivő), (kik)
nem hunyászkodtak meg, midőn érte őket (csapás) Allah
útján, s nem gyengültek el, s nem is törtek meg. Allah
szereti az állhatatosakat.-

147. S nem volt (más) mit mondtak csak azt, hogy Urunk!
Bocsájtsd meg nékünk bűneinket s hiábavalóságunkat
dolgainkban. Szilárditsd meg lábainkat, (s tégy min-
ket) győztessé a hitetlenek népe fölött.

148. S megadá nékik Allah az evilág viszonzását,

s a Túlvilág jóságos viszonzását. Allah szereti a jótevőket.

149. Ó, kik hisznek! Ha engedelmeskedtek azoknak, kik hitetlenek, (ők) sarkon forditanak titeket, s ti veszteségként fordultok meg.

150. Mitöbb ! Allah a ti Felségetek, s Ő a Pártfogók Legjobbika.

151. S vetünk szivébe azoknak, kik hitetlenek rettegést, miáltal bálványokat állitottak Allah mellé, melyeknek nem adatott hatalom. Hajlékuk Pokol, s nyomor lakóhelye a rossztevőknek.

152. Bizony Allah megerősiti néktek igéretét midőn megfutamitjátok őket az Ő engedelmével. (S ezt) mindaddig (tartja), mig (bátorságtok) el nem bukik, avagy össze nem különböztök az akaratban, s engedetlenkedtek, miután megmutatta néktek mit szerettek. Közületek, ki akarja az evilágot, s közületek ki akarja a Túlvilágot. S majd elmenekitett titeket tőlük, hogy megpróbáljon titeket. S bizony feloldozást (nyertetek), s Allah kiváltságos a hivőkkel.

153. Midőn felmentetek (a hegyre), s nem szenteltetek figyelmet senkire, a Hirnök mögületek toborozott titeket. S Ő viszonzá néktek a bánatot az (ő) bánatáért, (s hogy megtanitson titeket) ne szomorkodjatok azért, mit elhibáztatok,

sem azért mi sújt titeket. Allah Értesült arról mit tesztek.

154. Majd rátok bocsájtotta a bánat után a biztonságot. Szendergés ködösíté el (egy) rendet közületek. S (egy másik) rendet csak önmaga érdekelte, Allahra igaztalanul gondoltak, a tudatlanság gondolatával. Mondák: Van-é nékünk részünk az elrendelésben? Mondd: Az elrendelés összességében Allahé. S magukba rejtik mit nem nyilvánitanak ki néked. Mondják: Ha lenne részünk az elrendelésben, nem ölettettünk volna meg emitt. Mondd: Még ha a házaitokban is lettetek volna, tovatüntek volna azok, kiknek megiratott a megölettetés a nyugvóhelyeikre, (hogy emigy) próbálja meg Allah mi a kebletekben, s tegye próbára mi szivetekben. Allah Tudója mit (rejtenek) a keblek.

155. Lám! Kik elfordultak közületek a napon, mikor a két csapat találkozott, hát a Sátán az, ki (bűnre) csábitotta őket egynéhány (dologgal), mit kiérdemeltek. Bizony feloldozta őket Allah. Lám! Allah Megbocsájto, Irgalmas.

156. Ó kik hisztek! Ne legyetek olyanok, mint kik tagadtak, és mondták testvéreiknek,

midon azok az utat járták, avagy hadban voltak;
Ha velünk lettek volna nem haltak volna meg, s
nem is ölettek volna le. S tegye ezt Allah gyöt-
relemként szivükben. Allah éltet, elmulaszt, s
Allah mit tesztek Látja.

157. S mi (történik), ha megölettettek Allah utján,
avagy meghaltok? Megbocsájtás Allahtól és kegyelem,
bizony jobb mint az, mit (ők) gyüjtögetnek.

158. Mi (történik) ha meghaltok, avagy megölettettek,
(s midön) Allahhoz egybehivattattok?

159. Allah kegyelméből elnéző voltál velük (O Muhammad).
S ha ettél volna ádázul zordszivü, hát szétszóródtak
volna körödből. Hát oldozdfel őket, kérj rájuk meg-
bocsájtást mutass rá nékik a dolgokra. S midön el-
tökélted magad, hát hagyatkozz Allahra. Lám! Allah
szereti (kik Reá) hagyatkoznak.

16. Ha Allah pártotokat fogja hát nincs néktek legyőzötök.
S ha megvonja tőletek, hát ki fogja pártotokat Őutána?
Hagyatkozzanak Allahra a hivők.

161. Nem áll a prófétának, hogy sikkasszon. S ki sikkaszt,
hozza azt mit sikkasztott a Feltámadás Napján, majd
minden lélek aszerint fizettetik meg, mit megérdemel,

s ők nem lesznek elkárhoztatva.

162. S az, ki követi Allah megelégedettségét, olyan-é mint aki kivivja Allahtól az elkárhozást, s hajlékuk a Pokol, s a sors nyomorú?

163. Allahnál fokozatok vannak, s Allah Látója annak, mit tesznek.

164. Mert bizony Allah mannája a hivőkre, midőn elküldte közéjük a hirvivőt közülük, ki olvassa nékik az Ő igéjét, okosbitja őket, megtanitja nékik az Irást, a Bölcsességet. Azelőtt ők nyilvánvaló eltévelyedésben éltek.

165. S midőn csapás ért titeket, a ti csapásotok (rájuk) kétszeres. Mondtátok: Honnan ez? Mondd (nékik Ó Muhammad): Ez belőletek (fakad). Lám! Allah Mindenre képes.

166. S ami lesújtott reátok, midőn a napon a két csapat találkozott, hát az Allah engedelmével volt, hogy Ő megtudja kik hivők,

167. S hogy Ő megtudja kik a képmutatók. Mondva vagyon nékik: Jőjjetek Allah útján harcolni, avagy védekezzetek. Mondák : Ha mi tudnánk a harcot, követnénk titeket. S ők a hitetlenséghez azon a napon közelebb voltak, mint a hithez.

Szájuk azt mondja, mi nincs a szivünkben.

Allah a Legjobb Tudója annak, mit elfedtek.

168. Kik mondák testvéreiknek (kik harcba mennek), miközben (ők otthon) ülnek: Ha nékünk engedelmeskedtetek volna, nem ölettetek volna le. Mondd (nékik Ó Muhammad): Háritsátok el magatoktól a halált, ha igazak vagytok.

169. Ne számitson az, ki leöletett Allah útján halottnak, sőt, élő. Ők Uruknál elláttatnak.

170. Boldogok, miáltal Allah kiváltságából részesülnek, megörvendeztetik azokat, kik nem csatlakoztak hozzájuk a hátramaradottaik közül. S nem jő reájuk a félelem, s nem ők bánkodnak.

171. Megörvendeztetnek Allah kegyelméből és kiváltságából. Lám! Allah nem fecsérli el a hivők bérét.

172. Kik Allah és a Hirnök kedve szerint járnak, miután tűzvész sújtott le rájuk, s kik jótevők és őrizkednek, jutalmuk hatalmas.

173. Azok, kiknek az emberek mondják: Íme! Az emberek ellenetek gyülekeznek, hát féljétek őket. De hitükben tovább gyarapodtak, s mondták: Allahra számitunk és Ő a legjobb, (kire) hagyatkozunk.

174. Hát megfordultak Allah kegyelméből és kiváltságából s nem érintette őket a rossz. S követték

Allah megelégedettségét. Allah a Hatalmas Kiváltság Birtokosa.

175. Hanem az a Sátán, ki megfélemliti az Ő hiveit. Hát ne féljétek Őket, féljetek Engem, ha hivők vagytok.

176. Ne bántson téged az, ha ők a hitetlenségbe rohannak. Lám! Ők sohasem sértik meg Allahot egyáltalán. Allah akarja úgy, hogy nem teremt nékik szerencsét a Túlvilágon, s számukra a hatalmas szenvedés.

177. Kik a hitet tagadásra váltották, nem sértik Allahot egyáltalán, s számukra a fájdalmas szenvedés.

178. S ne számitsanak kik tagadnak arra, hogy mit kiszabunk nékik jó önmaguknak, hanem mit kiszabunk nékik (arra jó), hogy tovább gyarapitsák a vétkeket, s számukra iszonyú szenvedés.

179. Nem arra (törekszik) Allah, hogy meghagyja a hivőket, ahogy ti vagytok. (Ez)addig, mig megkülönbözteti a gonoszt a jótól. S nem arra (törekszik) Allah, hogy kikésztessen titeket az ismeretlenbe, hanem Allah kiszemeli az Ő küldötteiből azt, kit Ő akar. Hát higgyetek Allahban és az Ő küldötteiben. S ha hisztek és őrizkedtek, hát számotokra hatalmas a bér.

180. S ne számítsátok, hogy azok, kik felhalmozták azt mit Allah adott nékik az Ő bőkezűségéből, hogy azáltal jobb nékik. Sőt balsors nékik. Örvül öleli őket mit felhalmoztak, a Feltámadás Napján. Allahé az egek és a föld öröksége, s mit tesztek arról Allah Értesült.

181. Mert bizony meghallá Allah beszédét azoknak kik mondák: Lám Allah szegény, s mi gazdagok vagyunk. Felirjuk mit mondtak, s hogy megölték igaztalanul a prófétákat, majd Mi mondjuk: Ízleljétek meg az égetés kinjait.

182. Ez (azért), mit megelőlegezett kezetek. Allah nem elkárhoztatója az (Ő) szolgáinak.

183. S (ők) kik mondták: Íme! Allah megegyezett vélünk, hogy ne higgyünk a Hirnöknek addig, mig el nem hozza nékünk az áldozatot, mit tűz emészt. Mondd (nékik Ó Muhammad): Már eljöttek hozzátok a küldöttek előttem a kinyilatkozásokkal, s azzal mit mondtatok. Hát miért öltétek meg őket, ha igazak vagytok?

184. S ha megtagadnák téged, hát bizony megtagadtattak a küldöttek kik előtted, (kik) elhozták a kinyilatkozásokat, a Zsoltárokat, s a fényt árasztó Írást.

185. Minden lélek megizleli a halált. Hanem megfizettetik néktek béretek a Feltámadás Napján. S ki eltávolittatik a Pokoltól és bevezettetik a Menyországba, hát valóban győztes. S mi az evilági élet, ha nem vigaszteli káprázat.

186. Próbára lesztek téve vagyonotokkal önmagatokkal és meg kell hallanotok a sok gyarlóságot azokról, kiknek megadatott az Irás előttetek, s kik bálványt állitottak. Hanem legyetek állhatatosak, őrizkedjetek, s ez a dolgok rendithetetlensége.

187. Midőn vevé Allah egyezségét azoknak, kiknek megadatott az Irás (Ő mondá): (Ez azért van), hogy tegyétek nyilvánvalóvá az embereknek és ne palástoljátok el azt. S elveték azt hátaik mögé, és apropénzre váltották. Hát nyomor az, mit kiváltottak.

188. Ne számitsátok azokat, kik örülnek mi nekik megadatott és szeretnék, ha megdicsőülnének azáltal, mit nem tettek. Hát ne vegyétek őket számba, (ők) kivivói a kinoknak, s nékik fájdalmas szenvedés.

189. Allahé az egek és föld Teljhatalmúsága. Allah Mindenre Képes.

190. Lám! Az egek és föld teremtésében, az éjszaka és nappal különbözőségében a bizonyságok a megértés emberének.

191. Kik megemlékeznek Allahról álltukban, ültükben, s oldalukra (dőlve) és gondolkoznak az egek és föld teremtésén. (Mondják): Urunk! Nem teremted ezt hiábavalónak. Légy Dicső! S őrizz minket a Pokol kinjaitól.

192. Urunk! Te vagy, kit ha bejuttatsz a Pokolba, hát bizony valóban beveted. S nincs a bűnösöknek pártfogó.

193. Urunk! Lám! Meghallánk a hivást, (ahogy) hiv a hitre. "Higgyetek Uratokban". Hát mi hiszünk. Urunk! Hát bocsájtsd meg nékünk vétkeinket, vedd le rólunk rossztetteményeinket és a helyesen élőkkel együtt múlassz el.

194. Urunk! Add meg nékünk, mit megígértél küldötteiden keresztül. S ne végy minket (a pokolra) a Feltámadas Napján. Íme! Te nem téveszted a találkozót.

195. S kedvezett nékik Uruk, (mondván): Íme! Nem veszejtem el a munkából élő munkáját közületek, férfiét, vagy nőét. Egymásból valók vagytok. S kik elmenekültek és kiűzettettek otthonaikból, s kárt szenvedtek

az Én utamon, harcoltak és megölettek, hát leveszem róluk rossztetteményeiket, s bevezetem őket a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak, viszonzásként Allahtól. S Allahnál, Nála - a legszebb viszonzás.

196. Ne vezessen félre (Ó Muhammad) forgandósága azoknak, kik hitetlenek a földön.

197. (S számukra) sovány vigasz. Majd hajlékuk a Pokol, s nyomoruság a szállás.

198. Hanem azok, kik magukat Urukhoz tartják, számukra a Mennyek, mely alatt folyók futnak, s ebben ők mindörökkön örökké, égi adományként Allahtól. S mi Allah ál (megvan), az a legjobb a helyesen élőknek.

199. S lám! Az Írás Népe közül van, ki hisz Allahban, s abban, mit néktek adtunk, s mi nékik megadatott és magukat alárendelik Allahnak. Ők nem váltják Allah kinyilatkozásait apropénzre. Ezeknek jutalma Uruknál. Íme Allah Gyors Számvető.

200. Ó, kik hisznek! Legyetek állhatatosak, tűrjetek (mindenkinél jobban), kössétek meg magatokat, tartsátok számon Allahot, talán boldogultok.

4. Szura

Asszonyok

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Körülötlétes Allah nevében

1. Ó, emberek! Tartsátok számon Uratokat, Aki egy lélekből teremtett titeket és teremté belőle párját és kettőből szóra szét a sok férfiút és asszonyt. Tartsátok számon Allahot, Akit kérdőre vontok (jogaitokról) és az (asszonyok) méheit. Lám! Allah reátok Felügyel.
2. Adjátok meg az árváknak vagyonukat, ne cseréljétek fel vétekre a jót, s ne nyeljétek el vagyonaikat vagyonaitokká. Lám! Ez nagy bűn lenne.
3. S ha féltek, hogy nem vagytok méltányosak az árvákhoz, hát párosodjatok az asszonyokkal kik jók néktek, kettőt, hármat, s négyet. S ha féltek, hogy nem vagytok igazságosak, hát egyet, avagy mit jobbotok bir.

Ez a legkevesebb, hogy ne igazságtalankodjatok.

4. S adjátok meg az asszonyoknak részüket (hozományt) szabadon. S ha engednek belőle valamit is néktek önszántukból, hát nyeljétek el azt üdvként, örvendve.

5. Ne adjátok meg félkegyelműeknek vagyonukat, mit odahelyezett Allah hozzátok meglétre. S tápláljátok őket belőle, öltöztessétek, s szóljatok hozzájuk illő szót.

6. Tegyétek próbára az árvákat míg el nem érik a nemzést (házasságra nem érnek), s ha meglelétek közöttük az égi jelet (megértek), hát fizessétek meg nékik vagyonukat és ne nyeljétek el azt tékozlóként, hevesen, (attól tartván, hogy felétek nőnek. S ki gazdag, hát legyen nemes lelkű, s ki szegény, hát nyeljen el a (vagyonból) illően. S ha megfizetitek nékik vagyonukat, hát esküdjetek meg nékik. S Allah elegendő Számvetőnek.

7. A férfiúknak részesedés (jár) abból, mit a szülők és rokonok meghagytak. Az asszonyoknak részesedés (jár) abból, mit a szülők és rokonok meghagytak. Van hol kevés, van hol több - a részesedés jár.

8. S ha megjelennek a felosztáson (örökség) a rokonság

az árvák és a szűkölködők, hát juttassatok nékik belőle és szóljatok hozzájuk illő szót.

9. S aggódjanak, kik ha maguk mögött gyenge utódot hagynak, s féltsék őket. Tartsák számon Allahot, s szóljanak becsületes szót.

10. Lám! Kik elnyelik az árvák vagyonát bűnösen, hanem ők (ezáltal) tüzet nyelnek el hasaikba, s ők a Pokol lángjain perzseltetnek.

11. S előírja néktek Allah (a gondoskodást) gyermekeitekről: a fiúgyermek szerencséje (részesedése), mint két lányé, s ha a lányok többen vannak kettőnél, hát övék a kétharmada mi megmaradt (örökség), s ha egy (a leány), hát övé a fél. Minden egyes szülőjének (az elhunytnak) egy hatod jár abból mi megmaradt, ha van néki (az elhunytnak) fia. S ha nincs néki fia, és örökösei a szülők, hát anyjának egyharmad jár. S ha van néki fivére, hát az anyjának egyhatod jár, a végrendelet után mit örökül rendelt, vagy a tartozásból. Apáitok és fiaitok: Nem tudjátok melyikük (áll) közelebb hozzátok hasznavehetőségben. Ez Allah rendelkezése.
Lám!Allah Mindentudó, Bölcs.

12. S tiétek a fele, mit meghagyott feleségtek, ha nem volt nékik gyermekük. S ha volt nékik gyermekük, hát tiétek az egynegyed abból, mit hátrahagytak a végrendelet után, mit örökül rendeltek, vagy tartozásból. S övék (feleségeiteké) az egynegyede annak, mit hátrahagytok, ha nincs néktek gyermeketek. S ha van gyermeketek, hát övék az egynyolcad abból mit hátrahagytok a végrendelet után, mit örökül rendeltek, vagy tartozásból. S ha a férfi vagy nő (kinek) örökül hagy távoli (rokon), s néki fivére, vagy nővére van, hát minden egyesnek kettejük közül egyhatod (jár). S ha ennél többen volnának, hát társak az egyharmadban a végrendelet után, mi örökül rendeltetett, vagy tartozásban, (ami) nem károsit.* Az elrendelés Allahtól való. Allah Mindentudó, Irgalmas.
13. Ezek Allah korlátjai. Ki engedelmeskedik Allahnak és Hirnökének, azt Ő bejuttatja a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak, ebben ők mindörökkön örökké, s ez a nagy győzelem.
14. S ki Allahnak és az Ő Hirnökének nem engedelmeskedik, s áthágja az Ő korlátait,

*Az örökösöket nem terhelheti több hátrahagyott tartozás, mint egyharmad.

hát azt bejuttatja (Ő) a Pokolba, ott ő mindörökkön örökké, s számára a szörnyű szenvedés.

15. Kik jönnek asszonyaitok közt, s ledérek, hát tanuskodjon ellenük négy közületek. S ha tanuskodnak, hát tartsátok őket (bezárva) a házakban mig el nem mulasztja őket a halál, vagy Allah jelöli meg nékik az utat.

16. Kik jönnek (férfi és nő) közületek, (s ledérek) hát fenyitsétek meg kettejüket. S ha megbánják és megjavulnak, hát hagyjátok meg őket. Lám! Allah a Megenyhülő, Könyörületes.

17. Hanem a bűnbocsánat Allahra tartozik (és csak) azoknak (jár), kik a rosszat tudatlanságból követik el, majd megbánják (azt) hamarosan. Ezeknek Allah megbocsájt. Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

18. S nincs bűnbocsánat azoknak, kik a rosszat mivelik mindaddig, mig el nem jő egyikükhöz a halál és mondja: Íme! Én most megbánom (bűneimet). S nincs (bűnbocsánat) azoknak, kik meghalnak és ők hitetlenek. Ezek számára Mi elökészitettük a fájdalmas szenvedést.

19. Ó, kik hisznek! Nem megengedett néktek, hogy örököljétek az asszonyokat utálatosan (erőszakkal), sem az, hogy kényszerititek őket, hogy elvegyetek

némit abból, mit nékik adtatok, hacsak nem jönnek elő nyilvánvaló ledérséggel. Értsetek egyet velük illően. S ha megútáljátok őket, hát megesik, hogy megútáltok valamit, melybe Allah megtevé a sok jót.

20 Ha fel akarjátok cserélni a feleséget feleség helyébe, s egyiküknek halomnyi (pénzt, ajándékot) adtatok, hát ne vegyetek el belőle semmit. Vennétek-é azt rágalomként, s nyilvánvaló bűnként?

21. Hogyan vennétek el azt, miután egymásba fonódtatok, s vevénk tőletek szilárd egyezséget?

22. S ne nemezzétek, kiket apáitok nemzettek az asszonyok közül, hacsak eddig meg nem történt (a múltban).

Lám! Ez ledérség, irtóztató és rossz út.

23. Megtiltattak néktek anyáitok, leányaitok, nővéreitek, apai nagynénéitek, anyai nagynénéitek, fivéretek leányai, nővéretek leányai, anyáitok, kik szoptattak titeket (szoptató dajkák), szoptató nővéreitek, asszonyaitok anyja, nevelt leányaitok, kik a ti gondoskodásotokban (állnak), (s kik születtek) asszonyaitoktól,

s kiket befogadtatok. S ha nem fogadtátok be őket, hát nem vétség számotokra (a nevelt leány). (Megtiltattak)néktek feleségei fiaitoknak, kik ágyékotokból (jőtek), s hogy összegyűjtsetek két nővért, hacsak eddig meg nem történt. Ime! Allah az Irgalmas a Könyörületes.

24. (Megtiltattak néktek) a jótét lelkű (minden házas) asszonyok, kivéve mit jobbotok bir. Megirta ezt Allah reátok. Megengedte néktek, mi ezek mögött leledzik, hogy vágyjátok vagyonotok által a jótét lelkeket (tiszta házasságot), s nem a kicsapongást. S kiket élveztek (asszonyokat) közülük, hát adjátok meg bérüket (részüket) kötelezően. Nem vétek számotokra amiben kiegyeztek a kötelező rész(megadása) után. Lám! Allah Mindenttudó, Bölcs.

25. S ki nem képes közületek (megengedni magának), hogy a jótét hivő (asszonyokkal) nemezzék (párosodjék), hát (tegyétek) azzal kit jobbotok bir, a hivő (szolga) leányaitok közül. Allah ismeri legjobban hiteteket. Egymásból jővétek, hát nemezzetek (párosodjatok) vélük családjuk engedelmével, s adjátok meg nékik

bérüket (részuket) illően. Jótét lelkű (asszonyok) nem kicsapongók, sem laza magaviseletűek.

S ha (férjhez mennek) tisztességgel, s elkövetik a lederéséget, hát reájuk feleannyi büntetés, mint a jótét lelkű asszonyokra (ugyanilyen helyzetben). Ez (adatott) azoknak, kik félik a bűnt megkisérelni közületek. S ha állhatatosak vagytok, jobb néktek. Allah a Bűnbocsájtó, a Könyörületes.

26. Allah azt akarja, hogy megnyilatkoztasson néktek, s vezessen titeket azoknak példáján, kik előttetek, s hogy megbocsájtson néktek. Allah Mindenttudó, Bölcs.

27. S Allah meg akar bocsájtani néktek, s akarja hogy kik követik (saját) vágyukat, hát forduljatok el (tőlük) hatalmas fordulással.

28. Allah enyhiteni akarja rólatok (a terhet), (miáltal) az ember gyengének teremtetett.

29. Ó, kik hisznek! Ne nyeljétek el vagyonotokat magatok közt haszontalan, s hanem legyen (olyan) kereskedés, melyben közösen kiegyeztetek. S ne öljétek meg magatokat (egymást). Lám! Allah felétek Könyörületes.

30. S ki ezt teszi ellenségeskedéssel, gonoszul, hát Mi őt a Pokolra vetjük,

s ez Allahnak egyszerű.

31. Ha elkerülitek a nagy (dolgokat) mik bevégeztettek (megtiltattak) számotokra, hát Mi levesszük rólatok rossztetteményeiteket, s bevezetünk titeket a nemes kapun.

32. Ne kivánjátok azt mi kiváltságban részesitette Allah az egyiket a másikkal szemben. A férfiaknak részesedése (van) abból, mit nyertek, asszonyoknak részesedése (van) abból, mit nyertek. Kérjétek Allah kiváltságát. Lám! Allah minden dolgok Tudója.

33. Mindenkinek kijelölénk örökösét ahhoz, mit hátrahagynak a szülők és a rokonok. S kiknek jobbotokkal köttetett (egyezség), hát adjátok meg részesedésüket. Lám! Allah minden dolgok Tanúja.

34. A férfiak kiállnak az asszonyokért, miáltal Allah kiváltságában részesitette egyiket a masikkal szemben, s miáltal áldoznak vagyonukból (eltartani az asszonyt).
Hát a jótét asszonyok engedelmesek, megőrzői az ismeretlennek, mit Allah őrizett.
Kiktől féltek, hogy fellázadnak, hát intsétek meg őket, s kergessétek őket a nyugvóhelyekre, s verjétek őket. Ha engedelmeskednek néktek, hát ne keressétek ellenük az útat (sorsot).

Lám! Allah a Magasságos, a Nagy.

35. S ha féltek a szakitástól kettejük (férj és feleség) között, hát küldjetek itélőt a férfi családjából, s itélőt az asszony családjából. Ha ketten akarják a helyreigazitást, hát Allah egyetértést (teremt) kettejük közt. Allah Mindentudó, Értesült.

36. Szolgáljátok Allahot és ne állitsatok Ő mellé semmit (bálványt). S legyetek jók a szülőkhöz, a közeli rokonokhoz, árvákhoz, szükölködőkhöz, a szomszédhoz ki rokonod mellett, s a szomszédhoz ki melletted (él), utitárshoz, vándorhoz, s kit jobbotok bir (szolgákhoz). Íme! Allah nem szereti ki kérkedik, s büszke.

37. Kik felhalmoznak, s uralkodnak az embereken fukarul, s elfedik mit Allah adott nékik az Ő kiváltságából, hát a hitetleneknek előkeszitettük a szörnyű szenvedést,

38. (Szintén azok), kik (úgy) áldozzák vagyonukat, hogy az embereknek látszódjék, de nem hisznek Allahban, sem az Ítélet Napjában. S ki a Sátánt (veszi) magához társul, hát a társa rossz.

39. Mi (várna) reájuk, ha hinnének Allahban, az Ítélet Napjában,

s áldoznának abból mit Allah adott nékik és Allah róluk tud?

40. Lám! Allah nem ront meg szemernyit sem. S ha jótettre lel, hát Ő azt megkettőzi, s ad az Ő Színéből hatalmas bért.

41. S hogyan (lesz azokkal), ha Mi hozunk minden nemzetből tanut, s Mi hozunk téged (Ó Muhammad) ellenük tanunak.

42. Ezen a Napon azok, kik tagadtak és nem engedelmeskedtek a Hirnöknek (majd azt szeretnék), hogy legyenek a földdel egy szinten, s nem hallgatják el Allah elől beszédüket.

43 Ó, kik hisznek! Ne közeledjetek az imához, s ti részegek vagytok addig, mig nem tudjátok mit beszéltek, s ne tisztátalanul, kivéve ha az utat jártok addig, mig nem tisztálkodtok. S ha betegek vagytok, vagy úton vagytok, vagy egyiktek az árnyékszékről jön, vagy asszonyt érintettetek és nem találtok vizet, hát végezzétek el felmászván magasra, tiszta (talajjal), s töröljétek meg arcotokat, s kezeiteket. Lám! Allah a Feloldozó, a Megbocsájtó.

44. Nem látád-e kiknek megadatott rész az Irásból,

(s azt) eltévelyedésre váltották, s azt akarják, hogy eltévelyitsék (az igazhivőket) az útról?

45. Allah ismeri a legjobban ellenségeiteket. S elégséges Allah Őrizőnek, s elégséges Allah Pártfogónak.

46. A zsidók közt, kik kiforgatják a szavakat helyeikről (összefüggéseikből),s mondják :"Hallunk és nem engedelmeskedünk", s'hallj, mint ki nem hall", s "figyelj ránk". Eltorzitva nyelveikkel, s átdöfvén a vallást. Ha azt mondták volna: Hallunk és engedelmeskedünk, hallj és tekints ránk, jobb lenne nékik és egyenesebb. De megátkozá őket Allah hitetlenségük által és nem hisznek csak keveset.

47 Ó, kiknek megadatott az Irás! Higgyétek mit kinyilatkoztattunk megerősitve azt, mi véletek volt előzőleg, hogy leromboljuk szinüket és visszavessük azt kuszaságába, avagy megátkozzuk őket, ahogy Mi megátkoztuk a Szombat követőit. S Allah parancsa elvégeztetett.

48. Lám! Allah nem bocsájtja meg, ha társakat (bálványokat) állitanak Őmellé. Megbocsájt ezen kivül (mindent) annak, kinek akar. Ki társat (bálványt) állit Allahnak, hát valóban hatalmas bűnt eszel ki.

49. S nem látád-é azokat, kik magukat művelik (tisztitják), mi több, Allah

azt míveli, kit Ő akar, s ők nem lesznek megrontva szikrányit sem.

50. Nézd, hogyan eszelik ki Allahra a hazugságot, mi elég ahhoz, hogy nyilvánvaló bűn legyen.

51. Nem látád-é azokat, kiknek megadattak részek az Írásból, s kik hisznek a bálványokban és a hamis istenségekben és (hogy) mondják ők azokra kik hitetlenek: Ezek jobban vezettetnek mint azok, kik hisznek (Allah) útjában.

52. Ők azok, kiket elátkozott Allah, s az kit Allah elátkoz, hát sohasem találsz néki (Ó Muhammad) pártfogót.

53. Avagy van-é nékik részük a Mindenhatóságból? S ha van, hát nem adnak az embereknek szemernyit sem.

54. Avagy irigylik-é az embereket azért mit megadott nékik Allah az Ő kiváltságából? Hát bizony, Mi megadtuk Ábrahám nemzetségének az Írást és bölcsességet, s adtunk nékik hatalmas királyságot.

55. S közöttük ki hitt benne, s közöttük ki kikelt ellene. Elegendő a Pokol (tüze) felégetésükre.

56. Lám! Kik tagadják kinyilatkozásainkat, Mi Pokolra vezetjük őket. Mindahányszor megérett (leégett róluk) bőrük, felcseréljük azt másik bőrrel, hogy izleljék meg

a szenvedést. Íme! Allah Nagyszerű, Bölcs.

57. S azokat, kik hisznek és jókat cselekednek, bejuttatjuk a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak, s ebben ők mindörökkön örökké az idők végezetéig, benne nékik a szeplőtelen pár, s bejuttatunk nékik árnyas árnyat.

58. Lám! Allah megparancsolja néktek, hogy adjátok visszaa letéteket azok gazdáinak, s ha az emberek közt ítéltek, hát ítéljetek igazságosan. Lám! Allah nyájasan figyelmeztet titeket. Lám! Allah a Meghalló, a Meglátó.

59. Ó, kik hisznek! Engedelmeskedjetek Allahnak és engedelmeskedjetek a Hirnöknek, s azoknak, kik a parancs gazdái (előljáróitok) közöttetek. S ha összekülönböznétek valamiben, hát hagyjátok azt Allahra, s a Hirnökre, ha hiszitek Allahot és az Ítélet Napját. Ez igy jobb néktek, s szebb lesz a végén.

60. Nem láttátok-é azokat, kik szinlelik, hogy hisznek abban, mi megnyilatkozott néked, s mi megnyilatkozott előtted, s akarják,hogy hamis istenségek ítéljenek, miután már megparancsoltatott nékik, hogy tagadják meg azt?

A Sátán el akarja tévelyiteni őket messzi eltévelyedéssel

61. S ha mondva van nékik: "Jőjjetek ahhoz, mit Allah kinyilatkozott, s a Hirnökhőz", hát látnád a képmutatókat hogyan fordulanak el tőled (teljes) fordulattal.

62. S hát hogyan (lesz), ha csapás sújt le rájuk azáltal, mit kezeik megelőlegeztek? Majdan eljönek hozzád, s megesküsznek Allahra (mondván): Nem akartunk mást mint szépet, s egyetértést.

63 Ezek azok, kiknek tudja Allah, mi (húzódik) szivükben. Hát ellenezd őket, s intsd őket, s szólj nékik lelkükről szólván, üzenő szót.

64. S nem küldénk a Hirnököt, csak hogy engedelmessé tegyen Allah engedelmével. Ha ők, midőn elkárhozzák magukat, hát eljőnek hozzád, hogy bűnbocsánatot kérjenek Allahtól, s hogy bűnbocsánatot kérjenek maguknak a Hirnöktől, s Allahot Megenyhülőnek, s Könyörületesnek találják.

65. Mi több, Uradat nem hiszik addig, mig arra nem (kérnek) hogy itélj abban, mi közöttük burjánzik. Majd nem találnak magukban idegenkedést abból, mit elrendeltél, s alávetik magukat alázattal.

66. S ha Mi megirnánk reájuk, hogy: Öljétek meg magatokat, vagy hagyjátok el otthonaitokat, hát

nem tenné meg, csak kevés közülük. S ha ők azt tennék, mire intették őket, hát jobb lenne nékik és erősebb (lenne) szilárditás(uk).

67. S ekkor adnánk nékik Szinünkből hatalmas bért.

68. S elvezetnénk őket az egyenes ösvényre,

69. S ki engedelmeskedik Allahnak és a Hirnöknek, hát ezek azokkal (tartanak), kiket Allah kegyében részesit, prófétak, szentéletüek, vértanuk és jótevők. Ők a legszebbek társnak.

70. Ez kiváltság Allahtól, s Allah elegendő Tudónak.

71. Ó, kik hisznek! Vegyétek figyelmeztetésteket, s (abban) haladjatok előre (ami)biztos, avagy (ha) előrehaladtok, (hát) együttesen.

72. Lám! Köztetek ki lézeng, s ha csapás ér titeket mondja: Allah kegyében részesitett engem, midőn nem voltam vélük hitvalló.

73. S ha Allah kiváltsága ér titeket, hát ő úgy beszél, mintha nem lenne köztetek, és közte szeretet: Ó, bár lehettem volna vélük, hát győztem volna hatalmas győzelemmel.

74. Hadd harcoljanak Allah útján

azok, kik feláldozzák az evilági életet a Túlvilágért. S ki Allah útján harcol, akár megölettetik, akár győzedelmeskedik, hát Mi juttatni fogunk néki hatalmas bért.

75. Mi van véletek, hogy nem harcoltok Allah útján, s a férfiak gyengébbjei, asszonyok és gyermekek, kik mondják: Urunk! Vezess ki minket ebből a településből*, melynek nemzetsége elkárhozott. S helyezz le nékünk Szinedből őrizőt, s helyezz le nékünk Szinedből pártfogót.

76. Azok, kik hisznek, Allah útján harcolnak, s azok, kik tagadnak, a bálványok útján harcolnak. Hát harcoljatok a Sátán kegyenceivel. Lám! A Sátán bilincse gyenge.

77. Nem láttad-é azokat, kiknek mondva volt: Tartsátok vissza kezeiteket, álljatok fel imára, adjatok kötelező alamizsnát, s midőn megiratott néktek a harc, hát csoport közülük megretten az emberektől, mintha Allahot rettegnék, avagy erősebb rettegéssel, s mondják: Urunk! Miért irtad meg nékünk a harcot? Oh, ha feltartóztatnál bennünket egy rövidebb ideig! Mondd (nékik Ó Muhammad): Az evilági élvezet

* Mekka

kevés, a Túlvilág jobb azoknak, kik számon tartották (a gonoszt), s nem lesznek megrontva szikrányit sem.

78. Akárhol is vagytok beér titeket a halál, legyetek akár szilárd tornyokban. S ha szép éri őket, mondják: Ez Allahtól való. S ha rossz éri őket mondják: Ez tőled való (Ó, Muhammad). Mondd (nékik): Minden Allahtól való. Hát mi a baj ezzel a néppel, (hogy) alig érik fel ésszel a történést?

79. Mi ér a szépből, hát Allahtól való, s mi ér a rosszból, hát magadból (fakad). Elküldtünk téged (Muhammad) az embereknek Hirnökként, s Allah (erre) elegendő Tanunak.

80. Ki a Hirnöknek engedelmeskedik, az Allahnak engedelmeskedik. S ki elfordul: Hát nem küldöttünk téged reájuk őrizőnek.

81. S mondják: Engedelmesség. S midőn eltávoznak tőled, (egy) csoport közülük máson töpreng, mint amit mondasz.
Allah feljegyzi, amin (éjszakákon át) töprengenek. Hát szegülj szembe vélük, s hagyatkozz Allahra, Allah elégséges, mint (kire) ráhagyatkozz.

82. Hát nem latolgatják-é a Koránt? S ha (ez)

mástól lenne, mint Allahtól, hát sok ellentmondást találnának.

83. S ha eljő nékik a biztonság, vagy félelem hire, hát világgá kürtölik azt. S ha ezzel a Hirnökhöz, vagy közülük való előljáróikhoz fordulnának, hát megtudnák kik azok kik kiötlötték azt közülük.
S ha nem lenne Allah kiváltsága reátok és kegyelme, hát a Sátánt követnétek, csak kevesen nem (közületek).

84. Hát harcolj (Ó, Muhammad) Allah útján. Ne bizz meg (senkit) csak önmagad, s buzditsd a hivőket. Allah azon van, hogy féken tartsa az elméjét azoknak, kik tagadnak. Allah erősebb elmében és erősebb megrovásban.

85. Ki közbenjár jó közbenjárással, hát lészen néki részesedése belőle, s ki közbenjár rossz közbenjárással, hát lészen néki az eredő (következmény) belőle.
Allah minden dolgok Felvigyázója.

86. S ha üdvözölve vagytok üdvözlettel, hát ti ennél szebben üdvözöljetek, avagy (legalábbis ugyanúgy) viszonozzátok. Lám! Allah minden dolgok Számontartója.

87. Allah! Nincs isten csak Ő. Ő, Ki összegyűjt titeket a Feltámadás Napján, hol nincs kétség.

S ki igazabb mint Allah az elbeszélésben?

88. S mi van véletek, hogy két nézeten vagytok a képmutatókkal kapcsolatban, s Allah visszaveti őket azáltal, mit nyertek? Akarjátok-é vezetni azt kit Allah eltévelyitett? S kit Allah eltévelyitett, hát sohasem találsz néki (Ó, Muhammad) utat.

89. Azt szeretnék, ha tagadnátok, ahogy ők tagadtak, s hogy legyetek (vélük) egy szinten. Hát ne vegyétek közülük patrónust, mig nem menekülnek Allah útján. S ha megfordulnak, hát vegyétek őket, öljétek le őket bárhol is találjátok őket, s ne vegyetek közülük patrónust, sem pártfogót.

90. Kivéve azokat, kik elérnek a néphez, s köztetek és közöttük szövetség van, avagy eljőnek hozzátok, s kebelük (szivük) megtiltja, hogy harcoljanak véletek, vagy harcoljanak népükkel. S ha Allah akarná, hát hatalmat adna nékik felettetek, igy bizonyosan harcolnának véletek. S ha elzárkóznak tőletek, hát nem harcolnak véletek, s békét intéznek hozzátok. S nem helyezett le Allah néktek utat ellenük.

91. (Úgy) fogjátok találni, hogy mások azt akarják legyen biztonságuk tőletek, s biztonság népüknek. Mindahányszor zaklatáshoz fordulnak,

hát elmerülnek benne. S ha nem zárkóznak el tőletek, s nem intéznek hozzátok békét, s (nem) tartják féken kezeiket, hát vegyétek őket és öljétek le őket bárhol is leltek rájuk. Ezek ellen lehelyeztük néktek a nyilvánvaló hatalmat.

92. S nem(lehet) hivőnek, hogy megölje a hivőt, csak tévedésből. S ki tévedésből hivőt öl, hát szabaditson fel hivő rabszolgát, s adjon (a megölt)családjának bánatpénzt, feltéve, ha könyöradománynak szánja. S ha (az áldozat) néktek ellenséges népből való, s ő hivő, hát szabaditsatok fel hivő rabszolgát. S ha (olyan) népből való, hogy közöttetek és közöttük szövetség van, hát adjatok bánatpénzt családjának, s szabaditsatok fel hivő rabszolgát. S ki nem talál, hát böjtöljön két egymást követő hónapon keresztül megbánásképpen Allahtól. Allah a Mindentudó, a Bölcs.

93. S ki hivőt öl szánt szándékkal, hát osztályrésze a Pokol, ebben ő mindörökkön örökké. Megdühödik reá Allah és megátkoza őt, s előkészíti néki a hatalmas szenvedést.

94. Ó, kik hisznek! Ha küzdötök Allah utján,

hát tegyetek különbséget (az emberek között) és ne mondjátok arra, ki békét intéz hozzátok: Te nem vagy hivő! (s közben) vágyjátok megnyilvánulását az evilági életnek. Allahnál sok a zsákmány. Eképpen voltatok azelőtt, s Allah mannát (küldött) reátok. Hát tegyetek különbséget. Íme! Allah mit tesztek (arról) értesült.

95. Nem egyenlőek a (tétlenül) ülő hivők - nem azok kik sérültek - azokkal, kik Allah útján törekvőek vagyonuk által, s életükkel. Előnyben részesíti Allah a vagyonuk és életük által törekvőket a (tétlenül) ülőkkel szemben egy fokozattal. S mindkettőnek megígérte Allah a szépet. S Allah a törekvőknek az ülőkkel szemben hatalmas bért juttat.

96. Fokozatok Tőle, s megbocsájtás és kegyelem. Allah a Megbocsájtó, Könyörületes.

97. Lám! Kiket az angyalok mulasztanak el, (s ők) megrontották önmagukat, (az angyalok) mondják: Mi (bűnben) voltatok? Mondják: Leigázottak voltuk a földön. Mondják (az angyalok): Hát nem volt-é (elég) tágas Allah földje, hogy elvándoroljatok rajta? Ezeknek hajléka a Pokol, s sorsuk nyomorú.

98. Kivéve a férfiak, nők és gyermekek azon leigázottjait, kik nem képesek döntésre, s nem mutattak nékik utat.

99. Ezek számára Allah azon van, hogy feloldozza őket, s Allah Feloldozó, Megbocsájtó.

100. Ki elvándorol Allah útján, a földön sok tágas menedékre lel. S ki házából kijön Allahhoz és az Ő Hírnökéhez menekülvén, majd utóléri őt a halál, hát bére Allahra esik (hárul). Allah a Megbocsájtó, Könyörületes.

101. Ha a földet járjátok, hát nem vétek számotokra, ha lerövidititek az imát attól félvén, hogy kik hitetlenek zaklatnak titeket. Mert bizony a hitetlenek néktek nyilvánvaló ellenségtek.

102. S midőn te (Ő, Muhammad) közöttük vagy, s imára állitod őket, hát álljon egy csoport közülük véled, s hadd vegyék fegyvereiket. S midőn leborulnak, hát legyenek mögöttetek, s hadd jöjjön egy másik csoport kik nem imádkoztak (ezideig),

s hadd imádkozzanak véled, s hadd vegyék vigyázatosságukat, s fegyvereiket. Azok, kik tagadnak szeretnék, ha megfeledkeznétek fegyvereitekről, és málhátokról, s reátok vetemednek egyetlen vetemedéssel. S nem vétek számotokra, ha akadályoztatva vagytok az esőtől, vagy betegek vagytok, s lehelyezitek (magatokhoz) fegyvereiteket. S vegyétek vigyázatosságtokat. Lám! Allah elkészíti a hitetleneknek a szörnyű szenvedést.

103. S midőn elrendelitek az imát, hát emlékezzetek Allahra állva, ülve, s oldalatokra (fordulva). S midőn megnyughodtatok, hát tartsátok meg az imát. Mert bizony az ima a hivőkre időzítetten iratott meg.

104. Ne engesztelődjetek meg a nép (ellenség) keresésében. Ha fájdalmatok van, hát nékik a fájdalmuk olyan, mint fájdalmatok, s kéritek Allahtól, mit nem kérnek. Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

105. Íme! Kinyilatkoztattuk néked az írást az igazzal, hogy itélj az emberek között abban, mit láttatott véled Allah. S ne légy a megalkuvók védnöke.

106. Esdekelj Allah bűnbocsánatáért. Lám! Allah a Megbocsájtó, Könyörületes.

107. S ne állj ki azok mellett, kik ámítják önmagukat. Íme! Allah nem szereti ki megalkuvó, bűnös.

108. Elbújnának az emberek elől, s nem bújnak el Allah elől. S Ő vélük van midőn (éjszaka) (arról) töprengenek, aminek mondandójába Ő nem egyezik meg. S Allah mit tesznek, (annak) Körülvevője.

109. Hé! Ti vagytok azok, kik kiálltatok értük az evilágon. S ki az, ki kiáll Allahhal érettük a Feltámadás Napján, avagy ki az kire hagyatkozzanak.

110. S ki a rosszat teszi, vagy megrontja önmagát, majd Allah bűnbocsánatáért esdekel, Allahot Megbocsájtónak, Könyörületesnek találja.

111. S ki elnyeri a bűnt, hát elnyeri azt maga ellen. Allah a Mindenttudó, a Bölcs

112. S ki elnyeri a rosszat, avagy a bűnt, majd ráveti azt az egyenesre (ártatlanra), hát magán viseli a hamisságot és a nyilvánvaló bűnt.

113. S ha nem lenne rajtad (Ó, Muhammad) Allah kiváltsága és kegyelme, egy csoport közülük elszánta volna rá magát, hogy eltévelyitsenek. De nem tévelyitik el, csak saját magukat,

s nem ejtenek kárt benned egyáltalán. S reád bocsájtá Allah az Írást és a bölcsességet, s megtanított arra, mit nem tudtál. Allah kiváltsága reád hatalmas.

114. Nem (szül) jót a sok összebeszélésük, kivéve ki elrendeli a könyöradományt, avagy illendőséget, vagy jótétemányeket az emberek között. S ki ezt teszi, az keresi Allah gyönyörűségét, s Mi juttatunk számára hatalmas bért.

115. Ki szembeszáll a Hirnökkel miután megnyilvánult néki az Utmutatás és követi mi nem a hivők útja, hát forditjuk őt (afelé), merre ő fordult, bevezetjük őt a Pokolba, s nyomorú végzet.

116. Lám! Allah nem bocsájtja meg, ha társakat (bálványokat) állitanak Őhozzá, de megbocsájt ezen kivül annak, kinek akar. S ki társakat (bálványokat) állit Allahnak, hát eltévelyedett, messzi eltévelyedéssel.

117. Hanem ők csak nőihez* fohászkodnak, mi Rajta kivüli, s hanem ők csak a lázadó Sátánhoz fohászkodnak,

118. Kit megátkozott Allah, s az mondá: elveszem a Te szolgáidtól a kijelölt részt.

119 S eltévelyitem őket, felcsigázom őket, s parancsolok nékik,

*A pogány arabok a bálványokat nőneműeknek tekintették.

s ők meg lemetszik a jószágok füleit. S bizony én megparancsolom nékik, s megváltoztatják Allah teremtését. S ki a Sátánt veszi patrónusnak Allah helyett, hát rajtaveszit nyilvánvaló veszteséssel.

120. Az igéretet tesz nékik, felcsigázza őket, s nem igér a Sátán másképp, csak általtással.

121. Ezeknek hajléka a Pokol, s nem találnak ebből kiutat.

122. S kik hisznek, jókat cselekednek, hát bevezetjük őket a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak, s ők ebben halhatatlanok mindörökké.
Allah igérete igaz. S ki az ki igazabbat szól Allahnál?

123. S (ez) nem (az), mit kivántok, sem az, mit az Irás Népe kiván. Ki rosszat tesz, viszonoztatik néki, s nem talál magának Allahon kivül patrónust, sem pártfogót.

124 S ki jókat tesz férfi, vagy nő, s ő hivő, hát ezek belépnek a Menyországba, s nem rontatnak meg szemernyit sem.

125. S ki szebb hitvallásában annál, mint ki megbéketette (alárendelte) céljait Allahnak, s ő jótevő, s követi Ábrahám hagyatékát az egyenest?

S Allah Ábrahámot felebarátnak vette.

126. Allahé mi az egeken s a földön, s Allah mindeneknek Átölelője.

127. Kikérdeznek téged az asszonyokról, mondd: Allah rendelkezik néktek óróluk, s az Írás mi olvastatott néktek a nők árváiról, kiknek nem adtátok meg mi megiratott nékik, s ti vágytok, hogy vélük nemezzetek (párosodjatok), s a gyermekek gyengéiről, s hogy igazsággal bánjatok az árvákkal. Mit tesztek a jóból, hát lám! Allah ennek Tudója.

128. S ha az asszony fél urának bántalmazásától, avagy az elhagyástól, hát nem vétek kettejüknek, ha jóvá teszik mi kettejük között (fennáll) jóvátétellel. A jóvátétel jobb. S megelevenité a (férfiúi) lelkeket a kapzsiság. Ha jókat tesztek, s őrizkedtek, hát ime! Allah mit tesztek arról Értesült.

129. Sohasem lesztek képesek, hogy igazságosak legyetek az asszonyok között, akármennyire vigyáztok. S ne forduljatok el teljes fordulattal, s hátrahagyjátok őt (nőt) függőségében. Ha jókat tesztek,

s őrizkedtek, hát lám! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

130. S ha szétválnak, hát viszonozza azt Allah mindkettőjüknek, Tőle telhetően. Allah a Mindenre kiterjedő, a Bölcs.

131. Allahé, mi az egeken és a földön. S bizony Mi elrendeltük azoknak kiknek megadatott az Írás előtted és néktek, hogy tartsátok számon Allahot. S ha tagadtok, hát ime! Allahé mi az egeken és a földön. Allah a Gazdag, a Dicső.

132. Allahé mi az egeken és a földön, s Allah elegendő kire hagyatkozz.

133. Ha akarja elmenészt titeket, Ó emberek és másokat hoz. Allah erre képes.

134. S ki akarja az evilág viszonzását, hát Allahnál az evilág és Túlvilág viszonzása.
Allah a Mindenthalló, a Mindentlátó.

135. Ó, kik hisznek! Legyetek megtartói az igazságnak, hitvallói Allahnak, akármennyire is magatok, szüleitek rokonaitok ellen való, legyen az gazdag, vagy szegény, s hát Allah közelebb áll mindkettőjükhöz.

S ne kövessétek a szenvedélyt, ha igazságot tesztek, s ha megbotlotok, vagy ellen helyezkedtek, hát ime! Allah mit tesztek arról Értesült.

136. O, kik hisznek! Higyjetek Allahban, Hirnökében s az Irásban, mely megnyilatkoztatott az O Hirnökének, s az Irásban, mely megnyilatkoztatott azelőtt. S ki tagadja Allahot, az O angyalait, az O Irásait, az O küldötteit és az Itélet Napját, hát bizony eltévelyedett, messzi eltévelyedessel.

137. Ime! Kik hisznek, majd tagadnak, majd hisznek, majd tagadnak, majd gyarapszanak tagadásban, hát Allah nem bocsájtja meg ezt nékik, s nem vezeti őket az úton.

138. Hirdesd a képmutatóknak (hippokratáknak), hogy nékik a fájdalmas szenvedés.

139. Azok, kik a hitetleneket veszik patrónusnak a hivők helyett! Keresik-é náluk az erőt? Lám! Az erő Allahé mindösszességében.

140. S bizony O Kinyilatkoztatá reátok az Irásban, hogy midőn ha meghalljátok Allah igéit, megtagadtatik az és kigúnyoltatik. Hát ne üljetek vélük addig, mig bele nem bocsájtkoznak

másik elbeszélésbe. Íme! Ti tehát (ekkor) olyanok vagytok, mint ők. Lám! Allah összegyűjti a képmutatókat, s a hitetleneket a pokolba mindannyit.

141. Azok, kik reátok várnak, s ha tiétek a győzelem Allahtól, mondják: Hát nem voltunk-é véletek? S ha a hitetleneké a rész, mondják: Hát nem uraltunk-é titeket, s tiltottunk el titeket a hivőktől? S Allah ítél köztetek a Feltámadas Napján. Sohasem tesz meg Allah a hitetleneknek a hivőkkel szemben utat.

142. Lám! A képmutatók (hippokraták) félrevezetik Allahot, s Ő félrevezeti őket. S midőn imára állnak fel, lustán teszik, hogy lássék az embereknek s nem emlékeznek meg Allahról csak kevesen.

143. Ingadozók ez (és az) között, nem (tartozva) ezekhez, sem azokhoz. Kit Allah eltévelyit, hát sohasem találsz néki utat.

144. Ó kik hisznek! Ne vegyétek a hitetleneket oltalmazóknak a hivők helyett. Akarjátok-é

Allahnak adni a nyilvánvaló hatalmat ellenetek?

145. Íme! A képmutatók a Pokol legbelső mélységében, s nem találsz nékik pártfogót.

146. Kivéve kik megbánják, megjavulnak, megkapaszkodnak Allahban, s bevégzik hitvallásukat Allahért. Ezek a hivőkkel (tartanak). S Allah a hivőknek hatalmas bért juttat.

147. Mit tesz Allah büntetéstekkel, ha hálásak vagytok és hisztek? Allah a Hálás, a Mindenttudó.

148. Nem szereti Allah a kijelentést rossz szólammal, kivéve, ki romlott. Allah a Meghallgató, a Mindenttudó.

149. Ha jóba kezdtek nyiltan, vagy elfeditek azt, avagy feloldozzátok a rosszat, hát íme! Allah Feloldozó, Erőteli.

150. Íme! Kik tagadják Allahot és az Ő küldötteit, s különbséget akarnak tenni Allah és az Ő küldöttei között, mondják: Hiszünk néhányban és tagadunk néhányat. S eközött akarják venni az utat.

151. Ezek ők a hitetlenek valóban, s előkésziténk

a hitetleneknek iszonyú szenvedést.

152. Kik hisznek Allahban és az Ő küldötteiben, s nem tesznek különbséget egyikük között sem közülük, ezeknek Ő meg fogja adni bérüket. Allah, a Megbocsájtó, a Könyörületes.

153. Kér téged az Írás Népe, hogy nyilvánítsd ki nékik az égből (jövő) irást. Mert bizony megkérték Mózest ennél többre, s mondák: Mutasd meg Allahot felreérthetetlenül. Hát lesújtott reájuk a villám romlottságukért, majd vevék a borjút miután eljöttek hozzájuk a megnyilatkozások. S ezt ől feloldozást adtunk, majd adtunk Mózesnek nyilvánvaló hatalmat.

154. Föléjük emeltük a Hegyet egyezségükért, s mondánk nékik: Lépjetek be a kapun leborulva! S mondánk nékik: Ne szegjétek meg a szombatot! S vevénk tőlük szilárd egyezséget.

155. S miáltal megtörték egyezségüket, s mert megtagadák Allah igéit, megölték a prófétákat igaztalanul, s beszédükért: Szívünk megkeményedett - sőt megpecsételte azt Allah hitetlenségükért, s nem hisznek, csak kevesen -

156. Hitetlenségükért, s mit mondtak Máriára

hatalmas vádat.

157. Beszédükért: Mi megöltük a Megváltót, Jézust, Mária fiát, Allah prófétájat. S nem ölték meg őt, s nem is feszitették keresztre, hanem csak úgy tűnt nékik. Ime! kik különböztek benne, kétségük van felőle. S nincs nékik benne tudásuk, csak követik a sejtést. Nem ölték meg őt bizonyosan.

158. Sőt! Allah őt Magához emelte. Allah a Nagyszerű a Bölcs.

159. (Csak az a való) az Írás Népéből, ki hisz őbenne halála előtt, s a Feltámadás Napján tanu lesz ellenük.

160. S bűnük által azok, kik Zsidók, hát Mi megtiltottuk nékik a jókat (mik) megengedettek voltak nékik, s mert akadályoztattak sokakat Allah útján,

161. S vevék az uzsorát, midőn bevégeztetett az nékik (előzőekben), s elnyelék az emberek vagyonát hamisul. S előkésziténk a hitetleneknek közülük a fájdalmas szenvedést.

162. De kik megingathatatlanok a tudásban közülük és hivők, hisznek abban mi kinyilatkoztatott néked, s mi kinyilatkoztatott előtted, (kik) az imádság megtartói, és juttatói,

a kötelező alamizsnának, kik hisznek Allahban és az Ítélet Napjában. Ezeknek juttatunk hatalmas bért.

163. Íme! Mi sugalltunk néked, ahogy sugalltunk Noénak és a prófétáknak őutána, s sugalltunk Ábrahámnak, Izmáelnek, Izsáknak, Jakabnak, a törzseknek, Jézusnak, Jóbnak, Jónásnak, Áronnak, Salamonnak és adtuk Dávidnak a Zsoltárok könyvét.

164. S a küldöttek, kiket Mi felemlitettünk néked előbb s küldöttek (kiket) nem emlitettünk fel néked. S Allah Mózeshez szólva szólt.

165. Küldöttek, kik hirdetők, s figyelmeztetők, hogy ne legyen az embereknek Allah ellen érve a küldöttek után. Allah a Nagyszerű a Bölcs.

166. De Allah bizonyságot tesz arra, mit Ő kinyilatkoztatott néked, kinyilatkoztatta azt az Ő tudása által, s az angyalok (is) tanuságot tesznek. Allah elegendő Tanunak.

167. Lám! Azok, kik tagadnak és akadályoztatnak Allah útján, hát eltévelyedtek messzi eltévelyedéssel.

168. Lám! Azok kik tagadnak

és elkárhoznak, nem bocsájt meg nékik Allah,
s nem vezeti őket az úton.

169. Kivéve a Pokol útját, ebben ők mindörökkön
örökké, az idők végezetéig. S ez Allahnak egy-
szerű:

170. Ó, emberek! A Hirnök eljött az igazzal Uratoktól.
Hát higgyetek, (igy) jobb néktek. S ha tagadtok,
hát ime! Allahé, mi az egeken és a földön. Allah
a Mindenttudó, a Bölcs.

171. Ó, Irás Népe! Ne essetek túlzásokba hitvallaso-
tokban, s ne mondjátok Allahra, csak az igazat.
Hanem a Megváltó Jézus, Mária fia Allah küldötte,
s a szó is az Övé mit intézett Máriához, s a lélek
is Őtőle. Hát higgyetek Allahban és küldötteiben,
s ne mondjátok: Három - fejezzétek be. (Ez)jobb
néktek. Hanem Allah Egy Isten.
(Távol áll) Ömagasztosságától, hogy legyen Néki
fia: Övé, mi az egeken és a földön. Allah ele-
gendő, kire hagyatkozz.

172. A Megváltó sohasem kicsinyli le, hogy Allah szol-
gája legyen,

sem a közeledő angyalok. Ki lekicsinyli az Ő szolgálatát és fellengző, hát Ő felsorakoztatja őket mindahányat.

173. Azonban kik hisznek, s jókat cselekednek, hát Ő megfizeti nékik bérüket, gyarapitván őket az Ő kiváltságával. De kik lekicsinylőek és fellengzősek, hát megkinozza őket fájdalmas szenvedéssel. S nem találnak nékik Allah helyett oltalmazót sem pártfogót.

174. Ó, emberek! Eljött néktek a bizonyság Uratoktól, s kinyilvánitottuk néktek a nyilvánvaló világosságot.

175. De kik hisznek Allahban, s megkapaszkodnak Őbenne, hát bevezeti őket kegyébe, ami Őtőle, s a kiváltságba. S elvezeti őket Őhozzá az egyenes ösvényen.

176. Kijelentésedet várják, hát mondd: Allah kijelentést tett a távoli rokonságról. Ha elrendeltetett (férfire) a pusztulás, s nincs néki gyermeke, de van nővére, hát néki (nővérének) fele(jár)abból, mit hátrahagyott, s ő (a fivér) örökli azt, ha a (nővérnek) nincs gyermeke. S ha két nővér lenne, hát kettőjüké a kétharmad (abból) mit hátrahagyott. S ha testvérek, férfiak és nők,

hát a férfiúnak szerencséje (részesedése), mint két nőé. Allah kinyilvánitja néktek (ezt), nehogy eltévelyedjetek.
Allah mindenek Tudója.

5. Szura

Asztal

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó, kik hisznek! Teljesitsétek a szerződéseket. Megengedett néktek a marha-jószág, kivéve mi olvastatott néktek. Nem megengedett a vadászat (vadhús), ha ti zarándoklaton vagytok. Íme! Allah azt itél, mit akar.
2. Ó kik hisznek! Ne gyalázzátok meg Allah jelképeit, sem a Sérthetetlen Hónapot, sem az adományokat, sem a füzéreket, sem a Sérthetetlen Ház hiveit, kik keresik a kiváltságot Uruktól és az Ő megelegedését. De midőn megengedhetitek (elhagyjátok a Sérthetetlen területet), hát vadásszatok. Ne váltson ki belőletek (annyi) gyűlöletet

a nép, kik akadályoztatnak titeket a Sérthetetlen Szentély (felé), hogy törvényt szegjetek. Működjetek együtt a helyesben, s az őrizkedésben, és ne működjetek együtt a bűnben, s a törvényszegésben. Tartsátok számon Allahot, ime! Allah szigorú Büntető.

3. Megtiltatott néktek a tetem, a vér, a disznóhús, s mi nem Allahnak szentelt, a fojtott, az agyonvert, a lezuhant, az agyondöfött, s mit felfalt a ragadozó, kivéve, ha nem teszitek megengedhetővé, s nem a bálványoknak áldozott. (Megtiltatott néktek), ha eskütt tesztek a varázslatra, s ez gyűlöletes. Ezen a napon kétségbeesnek azok, kik megtagadták hitvallástokat, hát ne féljétek őket, hanem féljetek Engem! Ezen a napon teljesitem be néktek hitvallástokat, s teljesitem ki reátok kegyem, s megelégitelek titeket az Iszlámmal hitvallásként. Ki éhségében kényszerült, s nem szánt szándékkal, hát nem bűn számára. Allah a Megbocsájtó a Könyörületes.

4. Kérdeznek (Ó, Muhammad), mi engedett meg nékik, mondd: Megengedettek néktek a jók. S mit betanitottatok a ragadozókból,

mint a vadászkutyát, hát tanitsátok meg nékik, mire tanitott titeket Allah, s egyetek abból, mit elfognak számotokra és emlitsétek meg azon Allah nevét. Tartsátok számon Allahot. Íme! Allah a gyors Számvető.

5. Ezen a napon a jók megengedtetnek néktek. Az étkük azoknak, kiknek megadatott az Írás megengedett néktek, s étketek megengedett nékik. A jótét lelkű (asszonyok) a hivők közül, s a jótét lelkű (asszonyok) azok közül, kiknek megadatott az Írás előttetek (szinten megengedtetnek néktek) midőn megadjátok nékik részesedesüket (hozományt), s becsületben éltek, nem fajtalankodásban, nem ágyasnak véve őket. S ki megtagadja a hitét, hát cselekedetei hiábavalókká válnak, s ő a Túlvilágon a vesztesek között.

6. Ó, kik hisznek! Ha imára álltok fel, hát mossátok meg arcotokat, kezeiteket könyékig, s töröljétek meg fejeteket, lábaitokat bokáig. Ha tisztátalanok vagytok,hát tisztuljatok meg. S ha betegek vagytok, vagy úton vagytok,

vagy egyiktek árnyékszékről jön, vagy asszonyokkal érintkeztetek, s nem találtok vizet, hát végezzétek el felmászván magasra, tiszta (talajjal), s töröljétek meg arcotokat, s kezeiteket benne. S Allah nem akar terhet helyezni reátok, hanem meg akar tisztitani titeket, hogy beteljesitse rajtatok kegyét, hátha tán megköszönitek.

7. Emlékezzetek meg Allah kegyéről reátok, és az Ő egyezségéről, miben megegyezett véletek, midőn mondtátok: Hallunk és engedelmeskedünk! Tartsátok számon Allahot. Lám! Allah Tudója mit (rejtenek) a kebelek.

8. Ó, kik hisznek! Legyetek kitartó hitvallói Allahnak igazságossággal, s ne vigyen bűnbe titeket a nép, kik azon vannak, hogy ne legyetek igazságosak. Legyetek igazságosak , (ez) közelebb (áll) az őrizkedéshez. Tartsátok számon Allahot. Lám! Allah, mit tesztek, arról Értesült.

9. Allah megigérte azoknak, kik jókat cselekednek a megbocsájtást, és a hatalmas bért.

10. Akik taganak és meghazudtolják kinyilatkoztatásainkat, azok a Pokol követői.

11. Ó, kik hisznek! Emlékezzetek Allah kegyére reátok,

midőn az azért érdekelte a népet, hogy kinyújtsák felétek (ellenetek) karjaikat, s hát Ő visszatartotta karjaikat rólatok. Tartsátok számon Allahot, s Allahra hagyatkozzanak a hivők.

12. S bizony vevé Allah egyezségét Izrael fiainak, s Mi elküldénk közülük tizenkét törzsfőt. Allah mondá: Íme! Én véletek vagyok! Ha megtartjátok az imát, kötelező alamizsnát adtok, hisztek küldötteimben, s támogatjátok őket és hiteleztek Allahnak szép hitelt, hát leveszem rólatok bűneiteket, hogy bejuttassalak titeket a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak. S ki ez után (is) tagad közülletek, hát az rossz útra tévelyedik.

13. Miáltal megszegék egyezségüket megátkozánk őket, s sziveiket rideggé tettük. Kiforgatják a szavakat helyeikből(értelmükből), s elfeledék a részt, mire figyelmeztetve voltak. Mindig leleplezed a megalkuvást közöttük, csak kevesen nem (ilyenek) közülük. Hát viseld el tőlük,s nézd el. Lám! Allah szereti a megszépülőket.

14. Azok közül, kik mondták: Íme! Mi Keresztények vagyunk!

Vevénk egyezségüket, de elfeledék a részt, mire figyelmeztetve voltak. Hát keltettünk közöttük ellenségeskedést, s gyűlölködést a Feltámadás Napjáig, s Allah ki fogja hirdetni nékik, mit műveltek.

15. Ó, Írás Népe! Bizony eljött hozzátok a Mi Hirnökünk, s kinyilvánitja néktek azt a sokat abból, mit elpalástoltatok az Irásból és feloldoz sokat. Bizony eljött néktek Allahtól a világosság, s a nyilvánvaló Irás.

16. Azt vezeti általa Allah, ki az Ő megelégedését keresi a béke útjain. Ő kivezeti őket a sötétségből a világosságba az Ő engedelmével, s rávezeti őket az egyenes ösvényre.

17. Mert valóban, tagadnak kik mondják: Íme! Allah, Ő a Megváltó, Mária fia. Mondd: Ki az, ki bir (magának) valamit is Allah ellen, midőn Ő akarta, hogy elpusztitsa a Megváltót, Mária fiát, anyját, s ki a földön van mindenkit.

Allahé Mindenhatósága az egeknek, földnek, s mi a kettő között. Azt teremt mit akar. Allah Mindenre képes.

18. Mondák a Zsidók

és a Keresztények: Mi vagyunk Allah fiai és az Ő szerettei. Mondd: Hát miért büntet Ő titeket bűneitekért? Sőt! Ti halandók vagytok azokból, mit Ő teremtett. Annak bocsájt meg, kinek akar, s azt bünteti, kit akar. Allahé Mindenhatósága az egeknek, földnek s mi a kettő között, s Hozzá vezet a menet.

19. Ó Írás Népe! Mert eljött hozzátok a Mi Hírnökünk, hogy kinyilvánitsa néktek a küldöttek után egy idővel, hogy mondjátok: Nem jött el hozzánk ki hirdet, sem ki figyelmeztet. Mert bizony eljött hozzátok ki hirdet, s ki figyelmeztet. Allah Mindenre képes.

20. S midőn mondá Mózes népének: Ó, nép! Emlékezzetek Allah kegyére reátok, midőn Ő megtevé közétek a próféták, s Ő királyokká tett titeket és néktek adta mit nem adott senkinek a világon.

21. Ó Nép! Terjetek be a szent földre, mit megirt néktek Allah. S ne fogjátok menekülőre, mert veszteségként fordultok meg.

22. Mondák: Ó, Mózes! Lám! Rajta roppant nép (lakik), s mi nem térünk be

mig ők ki nem jőnek belőle, s ha kijőnek belőle, hát mi beterünk.

23. Mondá két férfi, kik félnek, s mindkettőre Allah kegyelme: Terjetek be hozzájuk a kapun, s ha ezen tértek be, hát ti vagytok a győztesek. Allahra hagyatkozzatok, ha hivők vagytok.

24. Mondák: Ó, Mózes! Mi sohasem terünk be egyáltalán mig bent vannak. Hát menj te, s Urad és harcoljatok. Mi itt ülünk.

25. Mondá: Uram! Nem birok (senkit), csak magam és fivérem, hát tégy különbséget közöttünk és a züllöttek népe között.

26. Mondá (az Úr): (Ezért ez a föld) megtiltatik nékik negyven évig, s ők a földön bolyongának. S nincs sajnálat a züllöttek népe felett.

27 S olvasd nékik Ádám két fiának esetét az igazzal. Midőn mindkettő felajánlá az áldozatot, s egyiküktől elfogadtatott, másikuktól nem fogadtatott el. (Egyiküк) mondá: Meg (foglak) ölni téged. (Másikuk) mondá: Hanem Allah az őrizkedőktől fogad el (áldozatot).

28. Mégha te ki is nyújtád felém kezed, hogy megölj engem, én nem nyújtom ki

kezem feléd, hogy megöljelek téged: íme! Én félem Allahot, a Világok Urát.

29. Íme! Én azt akarom, hogy viseld el az (ellenem elkövetett) vétkeket s vétkeidet, s légy a Pokol követője. Ez a gonoszok osztályrésze.

30. Kiváltotta belőle gondolatban fivére megölését, hát megölte őt, és vesztessé lett.

31. Elküldött Allah egy hollót, (ami) keresgél (kapirgál) a földön, hogy megmutassa néki, hogyan bújtassa el fivére tetemét. Mondá: Jaj nékem! Nem vagyok képes olyan lenni, mint ez a holló, hogy elbujtassam fivérem tetemét, s bűnbánóvá lett.

32. Ennek érdekében megirtuk Izrael fiainak, hogy ki embert öl a földön lelketlenül, vagy romlottságból olyan, mintha megölné az embereket mindahányat, s ki megvédi azt olyan, mintha megvédené az embereket mindahányat. Eljöttek hozzájuk prófétáink a kinyilatkoztatásokkal, majd lám!
Sokan közülük ezután a földön tékozlóvá lettek.

33. Hanem részesedése azoknak, kik háborúban állnak Allahhal és az Ő Hirnökével,

s azon vannak a földön, hogy megrontók legyenek, hát hogy megölettetnek, vagy keresztre feszittetnek, avagy levágattatnak kezeik és lábaik egymással szemben (mindkettő), avagy kiűzettetnek a földről. Ez nékik megaláztatottság az evilágon, s övék a Túlvilágon a hatalmas szenvedés.

34. Kivéve kik megbánják mielőtt lebirod őket. Tudjátok meg, hogy Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

35. Ó, kik hisznek! Tartsátok számon Allahot, s keressétek az utat Őhozzá, s küzdjetek az Ő útján, hátha tán boldogultok.

36. Íme azok, kik hitetlenek! Ha az övék lenne a földön minden, s mégannyi avval, hogy megváltsák (magukat) általa a szenvedéstől a Feltámadás Napján, hát nem fogadtatnék el tőlük, s övék a fájdalmas szenvedés.

37. Ki akarnak ők jőni a Pokolból, de nem jőnek ki belőle, s övék a tartós szenvedés.

38. Aki tolvaj, s tolvajnő, hát vágjátok le (mindkettőnek) kezeiket. Részesedésük (ez) azáltal mit tettek, példa-adásként Allahtól. Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

39. De ki megbánást tanusit miután bűnözött,

s megjavult, hát, lám! Allah megenyhül felé.
Ime! Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

40. Nem tudod-é, hogy Allah, az Övé az egek és föld
Mindenhatósága, azt büntet kit akar, annak bocsájt
meg kinek akar, s Allah Mindenre képes.

41. Ó Hirnök! Ne szomoritsanak el azok, kik vetélkednek
a hitetlenségben, kik mondják szájukkal: Hiszünk! de
nem hisz szivük. S a Zsidók közül, kik a tagadásnak
hallgatói, más nép hallgatói, kik
nem jöttek hozzád, kiforgatják a szavakat helyeik-
ről, (értelmükből), s mondják: Ha megadatott néktek
ez, hát vegyétek! S ha nem adatott meg néktek ez, hát
vigyázzatok! S kit akar Allah hogy megkisértse,
hát sosem birhatsz öneki Allah ellenében semmit.
Ezek azok, kiknek nem akarja Allah, hogy megtisz-
tuljon szivük. Számukra evilágon a becstelenség,
s számukra Túlvilágon a hatalmas szenvedés.

42. Hazugság hallgatói! Elnyelői a jogtalan haszonnak!
Ha eljönek tehozzád (Ó, Muhammad), hát itélj
közöttük, avagy szállj szembe vélük.
S ha szembeszállsz

vélük, hát sosem tesznek benned semmiféle kárt.
S ha ítélsz, hát ítélj közöttük igazsággal. Íme!
Allah szereti az igazságosakat!

43. Hogyan kérnek tőled ítéletet, s náluk van a Tóra,
benne Allah ítélete? Majd ezek után elfordulnak,
s nem ezek a hivők.

44. Íme! Mi kinyilatkoztattuk a Tórát, amelyben az Útmutatás és világosság, (hogy) ítéljenek általa a próféták,
kik megbékéltek, s azok, kik Zsidók. Rabbik
és papok (azáltal ítéltek), mit megtartottak
Allah Írásából, s ennek ők hitvallói voltak. S ne
féljétek az embereket, hanem féljetek Engem.
S ne váltsátok igéimet aprópénzre. S ki nem
azáltal ítél, mit Allah kinyilatkoztatott, hát azok
a hitetlenek.

45. S megírtuk nékik benne: Életet életért, szemet
szemért, orrot orrért, fület fülért, fogat fogért,
a sebért megtorlást, s ki tartózkodik ettől,
hát legyen ez néki kiengesztelés. Ki nem azáltal ítél,
mit Allah kinyilatkoztatott, hát ezek a bűnösök.

46, S reá állitottuk nyomdokaikba Jézust, Mária fiát, megerősitve azt, mi előtte megnyilvánult a Tórából, s néki adánk az Újszövetségi Szentirást, benne a világosság, megerősitvén azt, mi előtte megnyilvánult a Tórából, Útmutatásként, s intelemként az őrizkedőknek.

47. Hadd itéljen az Újszövetségi Szentirás népe azáltal, mit Allah kinyilatkoztatott benne. S ki nem azáltal itél, mit Allah kinyilatkoztatott, hát ezek a züllöttek.

48. Kinyilatkoztattuk néked az Irást az igazzal, megerősitve azt, mi előtte megnyilvánult az Irásból, őrizve azt. Hát itélj közöttük azáltal, mit Allah kinyilatkoztatott, s ne kövesd vágyaikat, (mely) félreesik az igaztól, mi eljött néked. Mindahányatoknak közületek megalkotánk a törvényt, s az életutat. Ha Allah akarná, hát egy nemzetté tenne titeket, de hadd próbáljon ki titeket abban, mit néktek adott, hát versengjetek a jókban. Allahhoz (vezet) visszautatok mindnyájatoknak, s Ő kihirdeti néktek azt, miben különböztetek.

49. Hát itélj közöttük azáltal, mit Allah kinyilatkoztatott,

s ne kövesd vágyaikat, s vigyázd őket ha
megkisértenek néhány olyanban, mit Allah kinyilvánitott
néked. Ha elfordulnak, hát tudd meg: hanem
Allah akarja, hogy sújtsa őket néhány
vétkük által. Íme! Sokan züllöttek az emberek közül.

50. (A pogánykori) Tudatlanság itélkezését
keresik-é? S ki itél jobban Allahnál
a népnek, kik bizonyosak?

51. Ó, kik hisznek! Ne vegyétek a Zsidókat és Kereszténveket
oltalmazónak. Ők egymás oltalmazói. Ki feléjük fordul
közületek, hát ő közülük való (lesz). Íme!
Allah nem vezeti a bűnösök népét.

52. S lásd azokat, kiknek szivében a betegség, s ebben
ők versengnek. Mondják: Félünk, hogy fordulat
sújt le ránk. Hát Allah azon van, hogy győzelmet
hozzon (néked), s parancsot Őtőle. S lesznek
ők annak, mit magukban titkoltak: bűnbánói.

53. S mondják a hivők: Ezek-é azok, kik
esküt tettek Allahra hitük törekvéséről, s hogy
ők véletek vannak?

Összeomlottak tetteik, s vesztesekké lettek.

54. Ó,kik hisznek! Ki levetkőzi közületek hitvallását (tudjátok, hogy) Allah elhozza a népet, kiket szeret, s ők szeretik Őt, meghunyászkodással a hivőkre, s zordsággal a hitetlenekre, s kik küzdenek Allah útján, s nem félik a (másik) nép gáncsát. Ez Allah kiváltsága, mit annak ad, kinek akar, s Allah a Mindent Átfogó, Mindenttudó.

55. Hanem oltalmazótok Allah, az Ő Hirnöke, akik hisznek, akik megtartják az imádságot, kötelező alamizsnát adnak, s ők a térdeplők.

56. S kik Allahhoz fordulnak, s az Ő Hirnökéhez, s akik hisznek, hát lám! Allah Klánja, Ők a győztesek.

57. Ó, kik hisznek! Ne vegyétek oltalmazóknak azokat, kik hitvallástokat nevetségesnek, játéknak vették azok közül, kiknek megadatott az Írás előttetek, sem a hitetleneket. Tartsátok számon Allahot, ha hivők vagytok.

58. Midőn ha imára hivtok, ők ezt nevetségesnek, játéknak veszik. Ez hát, miáltal ők a nép, ki nem éri fel ésszel.

59. Mondd: Ó, Írás Népe! Hibáztattok-é minket másért, minthogy hiszünk Allahban, s azért mi megnyilatkozott nékünk, s mi megnyilatkozott azelőtt, s mert többségtek züllött?

60. Mondd: Hirdetem-é néktek a rosszat ebből viszonzásnak Allahnál? (A rossz azoké), kiket elátkozott Allah, kikre (lesújt) Allah haragja, kikből majmokat, s disznókat tett meg, s kik bálványimádók. Ezek helye rossz, s letévelyedtek a sima útról.

61. Ha eljönnek hozzátok, mondják: Hiszünk! de bizony behatoltak a hitetlenséggel, s ők azzal is jőnek ki. Allah jobban tudja, mit fedtek el.

62. S látod, sokan közülük versengenek a bűnben, ellenségeskedésben, s abban mit elnyelnek jogtalan. Fertő, mit tesznek.

63. Miért nem vetnek véget a rabbik és papok bűnös beszédeiknek, s a jogtalant elnyelésüknek? Fertő, mit művelnek.

64. Mondák a Zsidók: Allah keze megbéklyózott. (S hanem) az ő kezeik beklyóztattak meg, s (ők) átkoztattak meg azáltal, mit mondtak.

Sőt, az Ő két keze, a kitárulkozó, úgy adományoz, ahogy akar. Hadd növekedjék sokukban közülük (azáltal) mi kinyilatkoztatott néked Uradtól a zsarnokság, s a hitetlenség. S Mi közéjük veténk az ellenségeskedést és gyűlölködést a Feltámadás Napjáig. Mindahányszor háborúnak világát gyújták, Allah kioltá azt. Azon vannak a földön, hogy rontsanak, s Allah nem szereti a megrontókat.

65. S ha hitt volna az Írás Népe, s őrizkedett volna, hát levennénk róluk bűneiket, s bevezetnénk Őket a gyönyörök Mennyeibe.

66. S ha megtartották volna a Tórát, az Újszövetségi Szentirást, s mi kinyilatkoztatott nékik Uruktól, hát táplálkozhatnának (mindabból), mi felettük és lábaik alatt. Közöttük nemzet, kik mértéktartók, de sokan közülük bűn, amit tesznek.

67. Ó, Hirnök! Add át mi kinyilatkoztatott néked Uradtól. S ha nem teszed, hát nem adod át az Ő küldetését. Allah megóv az emberektől. Íme! Allah nem vezeti a hitetlenek népét.

68. Ó, Írás Népe! Nincsen néktek semmitek, míg meg nem tartjátok a Tórát, Újszövetségi Szentirást, s azt mi kinyilatkoztatott néktek Uratoktól. Hadd növekedjék sokukban közülük (azáltal) mi kinyilatkoztatott néked Uradtól a zsarnokság, s a hitetlenség. S nincs búslakodás a hitetlenek népe felett.

69. Lám! Kik hisznek, s kik Zsidók, Szábeusok, Keresztények, - kik hiszik Allahot és az Ítélet Napját, s jókat cselekszenek - hát nincs félelem rajtuk, s nem ők bánkodnak.

7o. Mert bizony vevénk Izrael fiainak egyezségét, s küldénk hozzájuk a küldötteket. Mindahányszor eljött a küldött hozzájuk (azzal) mit önmaguk nem kívántak, hát egy részük megtagadtatott, s (más) részük leölettetett.

71. Arra számítának, hogy nem leszen kísértés, hát megvakulának, s megsüketülének. Majd megenyhült Allah reájuk, majd sokan közülük vakok és süketek. Allah Látója annak, mit tesznek.

72. Mert bizony tagadnak, kik mondják: Íme! Allah, Ő a Megváltó, Mária fia. Mondá a Megváltó (maga):

Ó, Izrael fiai! Imádjátok Allahot, Uramat és Uratokat.

Lám! Ki társat (bálványt) állit Allahnak, hát megtiltja néki Allah a Menyországot, s hajléka a Pokol. Bűnösöknek nincs pártfogó.

73. Mert bizony hitetlenek, kik mondják: Íme! Allah a harmadik a háromból, s nincs Istenből, csak Egy Isten. S ha nem végzik be mit mondanak, hát megérinti őket kik tagadnak közülük a fájdalmas szenvedés.

74. S nem fordulnak-é enyhülésért Allahhoz, s esedeznek bűnbocsánatáért? Allah a Megbocsájtó, a könyörületes.

75. S nem (volt más) a Megváltó, Mária fia, csak küldött. Bizony elmúlának őelőtte (más) küldöttek. Az ő anyja jámbor (volt). Mindketten (földi) étket ettek. Lásd hogyan nyilvánitjuk ki nékik az igéket, majd lásd hogyan térnek ki.

76. Mondd: Imadjátok-é Allah helyett azt, mi nem bir számotokra kárral, sem haszonnal? Allah, Ő a Meghallgató, a Mindenttudó.

77. Mondd: Ó, Irás Népe! Ne erőltessetek hitvallástokban mást mint igazat, s ne kövessétek a nép vágyát, kik eltévelyedtek azelőtt, s eltévelyitettek sokakat, s eltévelyedenek a sima útról.

78. Megátkoztattak azok, kik tagadtak

Izrael fiai közül Dávid, Jézus, Mária fia nyelvén. Ez, miáltal akadályoztak és ellenségeskedtek.

79. Nem fékezték magukat a megtagadásban, hanem magasra emelték azt. Fertő, mit tettek.

80. Látsz közülük sokat, kik olyanokhoz fordulnak kik hitetlenek. Fertő az, mit ők maguk előlegeznek meg önmaguknak.
Allah haragja reájuk, s a szenvedésben ők mindörökkön örökké.

81. S ha hitték volna Allahot és a prófétát, s mi kinyilatkoztatott néki, hát nem vették volna őket patronusnak, s hanem sokan közülük züllöttek.

82. Úgy fogod találni, hogy az emberek legszilárdabbjai ellenségei azoknak, kik hisznek, (hogy legyenek) Zsidók, s bálványimádók. Úgy fogod találni ők (állnak) legközelebb szeretetben azokhoz, kik hisznek, (hogy legyenek olyanok), kik mondják: Keresztények vagyunk. Ez, miáltal közöttük lelkészek és szerzetesek, s ők nem fellengzenek.

83. Midőn meghallák mi kinyilatkoztatott a Hirnöknek látod, hogy szemeik megtellenek könnyel azáltal, mit megtudtak az Igazból. Mondák: Urunk, hiszünk! Jegyezz minket

a hitvallók közé.

84. S mit nékünk, hogy ne higgyük Allahot s azt, mi eljött hozzánk az Igazból? Sóvárgunk, hogy Urunk a jótét néppel együtt vezessen be.

85. Viszonzá Allah mit mondtak a Mennyekkel, mely alatt folyók futnak, s ők ebben mindörökkon örökké. Ez részesedése a megszépülteknek.

86. S azok, kik tagadnak és meghazudtolják kinyilatkoztatásainkat, azok a Pokol követői.

87. Ó, kik hisznek! Ne tiltsátok meg a jókat, mit megengedett Allah néktek, s ne hágjátok át a határt. Lám! Allah nem szereti a törvényszegőket.

88. Egyetek mindabból, mit Allah adott néktek megengedettként, jóként. S tartsátok számon Allahot, Akit ti hisztek.

89. Nem vesz titeket Allah azáltal, mi önkéntelen hitetekben, hanem vesz titeket azáltal, mit megköttök hittel.
Jóvátételéül tápláljatok tiz szegényt a közepesből, (abból) miből családtokat tápláljátok, avagy ruháztassátok őket, avagy szabaditsatok fel rabszolgát. S ki nem talál, hát böjtöljön három napot.
Ez jóvátétele hiteteknek,

ha megesküdtetek. Tartsátok hiteteket. Ekképpen nyilvánitotta ki néktek Allah az Ő igéjét, hátha tán megköszönitek.

90. Ó, kik hisznek! Hanem a mámoros ital, szerencsejáték, a fétisek s a varázslat (mind) becstelenség, a Sátán műve, hát vessétek félre, hátha tán boldogultok.

91. Hanem azt akarja a Sátán, hogy közétek ejtse az ellenségeskedést, gyűlölködést a mámoros itallal, szerencsejátékkal, s hogy akadályozzon titeket megemlékezéstekben Allahra, s az imádságban. Ti vagytok-é a végetvetők?

92. Engedelmeskedjetek Allahnak, s engedelmeskedjetek a Hirnöknek, s vigyázzatok. Ha elfordultok, hát tudjátok, hogy a Mi Hirnökünknek (feladata) a nyilvánvaló üzenés.

93. Nem vétség azoknak kik hisznek és jókat tesznek, amit étkeztek (azelőtt). Midőn nem őrizkedtek (nem)hittek, (nem) tettek jókat, majd őrizkedtek, s hittek, majd őrizkedtek, s megszépültek. Allah szereti a megszépülteket.

94. Ó, kik hisznek! Tegyen próbára titeket Allah valamelyest a vadászattal,

mit kivivtok kezeitekkel és dárdáitokkal, hogy megtudja Allah ki féli Őt az ismeretlenben. S ki törvényt szeg ezek után, hát néki a fájdalmas szenvedés.

95. Ó, kik hisznek! Ne öljétek le a vadat, s ti zarándoklatot tartotok. Ki leöli azt közületek szánt szándékkal, hát téritsen meg (annyit), mint mit leölt, a háziállatból. Itélje ezt két törvénytudó közületek, kik úgy vezessék, mint felajánlást a Kába kövének, avagy mint jóvátételt. Tápláljon szegényeket, vagy egyenlően ezzel tartson böjtöt, hogy megizlelje, s felfogja dolgát (mit tett). Feloldozza Allah mi már megtörtént, de ki visszacsik, hát elégtételt vesz Allah tőle. Allah a Nagyszerű, Megtorló.

96. Megengedett néktek a tengeri vad (hal) és étke, (ez) gondoskodás rólatok, s arról, ki a tengeren jár. S megtiltatott néktek a szárazföldi vad, mindaddig mig a zarándoklat tart. Tartsátok számon Allahot, Ő az, kinél összetereltettek.

97. Allah a Kábát, Sérthetetlen Házat tevé (azzá az) embereknek, (mi mellett) kitartsanak, (igy) a Sérthetetlen Hónapot, felajánlasokat, s fűzéreket. Ez, hogy megtudjátok: Allah tudja mi az egeken,

s mi a földön. Allah minden dolgok Tudója.

98. Tudjátok meg, hogy Allah szigorú Büntető, s hogy Allah Megbocsájtó, Könyörületes.

99. S mit a Hirnöknek kell (tennie) nem más, mint a közvetités. Allah tudja, mit kijelentetek, s mit elfedtek.

100. Mondd: Nem egyenlő a gonoszság a jóval, még ha (olyannyira) is tetszene néktek a sok gonoszság. Hát tartsátok számon Allahot ó, megértés emberei, hátha tán boldogultok.

101. Ó, kik hisznek! Ne kérdezzetek a dolgokról, ha kijelentettek (azok) néktek, mert ez rosszat tesz néktek. S ha kérdeztek róla midőn már a Korán kinyilatkoztatott, (hát ebben) kijelentetnek néktek. Allah feloldozza ezt, Allah Megbocsájtó, Irgalmas.

102. S bizony kérdezett a nép előttetek, majd lettek annak tagadójává.

103. Nem jelölé ki (néktek) Allah Bahaira-t, Száiba-t, Waszijla-t es Hám-ot*, hanem kik tagadnak eszelik ki Allahra a hazugságot, s többségük nem éri fel.

104 Midőn mondva van nékik: Jőjjetek ahhoz, mit kinyilvánitott Allah,

*A pogány arabok által istenitett tehén bálványok kü-

s a Hirnökhöz, mondák: Arra számitunk, miben megtaláljuk atyáinkat. Jaj nékik! Apáik nem tudtak semmit, s nem vezettettek.

105. Ó, kik hisznek! Magatokra tartozik önmagatok. Nem károsit titeket ki eltévelyedett, ha vezetve vagytok. Allahhoz vezet visszautatok mindahányotoknak, s Ő kihirdeti néktek azt, mit (valaha) tettetek.

106. Ó, kik hisznek! Legyenek köztetek tanuk midőn megjelenik egyikteknél a halál; midőn a végrendelkezés, hát kettő (tanu) kik törvénytudók közületek, avagy két másik, kik mások mint ti (a másik törzsből), ha ti (éppen) a földet járjátok, s csapásként sujtott le reátok a halál. Számitsatok kettőjükre, miután imát (mondtak), esküdjenek meg Allahra, ha kétségetek lenne (mondván): Nem váltjuk ezt értékre, mégha a rokoné lenne is, s nem fedjük el Allah tanubizonyságát, mert bizony mi ekkor vétkesek lennénk.

107. Ha bebizonyosodott, hogy kettőjük kiérdemelte a bünt, hát két másik álljon helyükre azok közül, kik arra az elsőknél érdemesebbek. Hát kettőjük esküdjék meg Allahra, (mondván):

Tanuságtételünk igazabb, mint kettejük tanuságtétele, s nem szegjük meg (azt), mert különben mi lennénk a bűnösök.

108. Igy helyesebb, ha elhozzák arcán (a maga igazán) a tanuságot, vagy félnek, hogy visszavétetik az eskű esküttételük után. Tartsátok számon Allahot, és halljátok. Allah nem vezeti a züllöttek népét.

109. A Nap összegyüjti Allah a küldötteket, s mondja: Mi a választok? Mondják: Nincs nékünk tudásunk. Ime! Te vagy Tudója az Ismeretleneknek.

110. Mondá Allah: Ó, Jézus, Mária fia! Emlékezz kegyemre, reád, s szülőanyádra, midőn megtámasztálak a Szentlélekkel, hát beszélj az embereknek bölcsőben, s férfikorban. Megtanitám néked az Irást, Bölcsességet, Tórát, s az Újszövetségi Szentirást. S teremtéd agyagból a madár alakzatot az Én engedelmemmel, majd reá lehellettél, hát lészen az madár az Én engedelmemmel. S meggyógyitád a vakokat, leprásokat az Én engedelmemmel, feltámasztád a halottat az En engedelmemmel. S Én visszatartám tőled Izrael fiait midőn te elhozád nekik

a kinyilatkoztatásokat, s mondák kik tagadnak közülük: Nem más ez, mint nyilvánvaló mágia.

111. Sugallánk a tanitványoknak, hogy higgyenek Bennem, s az Én Hirnökömben. Mondák: Hiszünk és valljuk, hogy mi megbékéltek (muzulmánok) vagyunk.

112. Mondák a tanitványok: Ó, Jézus, Mária fia! Képesé Urad arra, hogy lebocsásson reánk (megtelitett) asztalt az égből? Mondá: Tartsátok számon Allahot, ha hivők vagytok.

113. Mondák: Enni akarunk arról, hát nyugtasd meg szivünket (általa), s mi tudjuk, hogy bizony igaz voltál hozzánk, s erre mi vallomást teszünk.

114. Mondá Jézus, Mária fia: Ó, Allah! Urunk! Bocsáss le reánk (megtelitett) asztalt az égből.(Ez) ünnep lesz nékünk elsőnktől az utólsónkig, bizonyságképpen Tőled. S gondoskodj rólunk. S te vagy a Legjobb Gondoskodó.

115. Mondá Allah: Lám! Lebocsájtom Én azt reátok. S ki tagad közülетek ezután, hát bizony megbüntetem büntetéssel, (mivel) nem büntettem egyet sem a teremtésben.

116. Mondá Allah: Ó, Jézus, Mária fia!

Te mondád-é az embereknek: Vegyétek engem és szülőanyámat két istennek Allah helyett? Mondá: Légy Dicső! Nem áll az nékem, hogy mondjam mihez nékem nincs jogom.

Ha mondtam volna azt, bizony Te tudnád azt. Te tudod mi a lelkemben, s én nem tudom mi a Te lelkedben. Íme, Te, csakis Te vagy Tudója az Ismeretleneknek.

117. Nem mondtam nékik, csak mit megparancsoltál nékem, (mondván): Imádjátok Allahot, Uramat, és Uratokat. Rajtuk voltam a tanu midőn közöttük forogtam. S midőn elmúlasztottál engem, hát Te lettél reájuk Felülvigyázó, Te, a minden dolgokra Tanu.

118. Ha megbünteted őket, hát lám! Ők a Te szolgáid. S ha megbocsájtasz nékik, hát íme! Te és csakis Te vagy a Nagyszerű, a Bölcs.

119. Mondá Allah: ezen a Napon hasznot nyújt az igazaknak igazuk, övék a Mennyek, mely alatt folyók futnak, ők ebben mindörökkön örökké az idők végezetéig.

Megelégiti őket Allah, s ők is megelégitik Őt.

Ez a hatalmas diadal.

120. Allahé az egek és a föld Mindenhatósága, s mi bennük van. Ő Mindenre képes.

6. Szura

A jószág

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében.

1. Dicsőség Allahnak, Ki megteremtette az egeket és a földet, s megtevé a sötétséget, s a világosságot. Majd kik tagadták Urukat, kiigazittatnak.
2. Ő az Ki titeket agyagból teremtett, majd elrendelte (néktek) a sorsot. A sors kijelölt Ónála, majd ti kétségbe vonjátok.
3. Ő az Allah, Ki az egeken és a földön. Tudja titkotokat, arculatotokat, s tudja mit elnyertek.
4. Nem jött el (még) hozzájuk az ige Uruk igéiből, csak úgy, ha ők ennek ellenzői voltak.
5. Mert bizony meghazudtolták az igazat midőn az eljött hozzájuk, majd el fognak jőni a hirdetések, minek ők voltak megcsúfolói.
6. Nem látják-é, hány

nemzedéket pusztitottunk el előttetek, kiket úgy helyeztünk le a földre, ahogy még titeket sem helyeztünk, s reájuk küldtük az égből a záport, s lehelyeztük a folyókat, mik alattuk futnak? Hát elpusztitánk őket bűneik által, s megalapitánk utánuk a másik nemzedéket.

7. S ha lebocsájtánk néked (Ó, Muhammad) az Irást pergamenen, hát megérintik azt kezeikkel, s kik tagadnak, mondják: Nem egyéb ez mint nyilvánvaló mágia.

8. Mondják: Miért nem bocsájtatott le néki az angyal? Ha lebocsájtottuk volna az angyalt, hát elrendeltettek volna a dolgok, majd nem kaptak volna haladékot.

9. S ha kijelöljük az angyalt, hát emberek jelöljük ki őt, hadd ruházzuk fel őket azzal, mit viselnek.

10. Mert bizony megcsúfoltattak a küldöttek előtted, hát körülölelé azokat közülük, kik gúnyolódtak az, mit megcsúfoltak.

11. Mondd: Haladjatok a földön, majd nézzétek hogyan akadályoztatnak a hazugok.

12. Mondd: Kié az mi az egeken és a földön? Mondd: Allahé. Magára irta ki Ő a kegyelmet, hogy összegyűjtsön titeket

A Feltámadás Napján, hol semmi kétség. Akik elveszejtették önmagukat, azok nem hisznek.

13. S Övé mi az éjben, s mi nappalban, s Ő a Meghallgató, a Mindenttudó.

14. Mondd: Vegyek-é mást, mint Allahot oltalmazónak? Elinditója az egeknek, s a földnek. Ő az, ki táplál, de nem tápláltatik. Mondd: Elrendeltettem, hogy én legyek az első ki megbékél (megtér). S ne légy (Ó Muhammad) bálványimádó.

15. Mondd: Félek, ha felkélek Urammal (szemben), a büntetés (nem marad el) a hatalmas Napon.

16. S ki elől (a büntetés) ezen a Napon eltérittetik, hát bizony ez az Ő kegyelme, s ez nyilvánvaló győzelem.

17. S ha megérint téged Allah a bajjal, hát nem enyhiti azt más, csak Ő. S ha megérint téged a jóval, hát Ő Mindenre képes.

18. Ő Teljhatalmú az Ő szolgái felett és Ő a Bölcs, az Értesült.

19. Mondd (Ó, Muhammad): Mi az, mi a legnagyobb tanuságtételül? Mondd: Allah a Tanu köztem és köztetek. S sugallott nékem ez a Korán, hogy figyelmeztesselek titeket általa, s azt kit elér.

Avagy tesztek-é tanuságot (amellett), hogy Allahhal van más isten (is)? Mondd: Nem vallom. Mondd: Hanem Ő az Egy Isten, s ime! Én ártatlan vagyok abban, ha Őt társitjátok.

20. Azok, kiknek megadtuk az Írást tudják azt, ahogy tudják fiaik. Kik elveszejtik önmagukat, hát ők nem hisznek.

21. S ki bűnösebb annál, mint ki kieszel Allahra hazug szót, avagy meghazudtolja kinyilatkozásait? Lám! Nem boldogulnak a bűnösök.

22. S a Napon összetereljük őket mindahányan, majd mondjuk azoknak,kik társat állitottak (Allahnak): Hol vannak társaitok, kiknek látszatát keltettétek?

23. Majd nem lészen zaklatásuk feltéve,ha mondják: Allah a mi Urunk, kit nem társitottunk (senkivel).

24. Nézd, hogy hazudnak önmagukra, s tévelyednek el azáltal,mit kieszeltek.

25. S közöttük, ki hallgat téged, de Mi fátyolt helyezénk szíveikre, hogy (igy) érjék fel azt, s füleikre a süketséget. S minden bizonyságot, ha látnak, hát nem hisznek benne mig el nem jőnek hozzád vitára véled. Mondják, kik tagadnak: Ez nem más,

mint az ősök mitosza.

26. S ők bevégzik azt, s elkerülik azt, de nem pusztítják el, csak önmagukat, s nem érzik.

27. S ha láttad volna, midőn állanak a Pokol (kapujában), s mondák: Ó! Bár visszatérhetnénk! Nem hazudtolnánk meg Urunk Igéit, s hívők lennénk.

28. Sőt! Megjelent nékik mit azelőtt elfedtek. S ha visszafordittatnának, hát visszatérnének ahhoz mit bevégeztek, s ők a hazugok.

29. Mondák: Ez nem volt más mint evilági életünk, s mi nem leszünk feltámasztottak.

30. S ha láttad volna midőn megállának Uruk előtt! Ő mondá: Nem ez az igaz? Mondák: Bizony Urunk! Mondá: Hát izleljétek meg a szenvedést miáltal tagadók voltatok.

31. Bizony vesztesek kik meghazudtolják Allahhal a találkozót addig, mig el nem jő az Óra váratlanul, s mondják: Ó, borzalmas nékünk az, mit mellőztünk! S ők hátaikon viselik terheiket, s bűnök azok, mik terhelik őket.

32. S nem más az evilági élet, mint játék és nevetség.

Lakóhelyül a Túlvilág jobb azoknak kik őrizkednek. Hát nem éritek-é fel?

33. Bizony tudjuk, hogy az mit mondanak elszomorit téged, de ők nem hazudtolnak meg téged, hanem kik bűnösök veszik semmibe Allah igéit.

34. Mert bizony meghazudtoltattak a küldöttek előtted, s ők állhatatosak voltak abban, miben meghazudtoltattak s üldöztettek mindaddig, mig meg nem adtuk nékik pártfogásunkat. S nincs visszájára fordítója Allah szavainak. S bizony eljött már hozzád a küldöttek hire.

35. S ha nagyképűség, mit veled szemben tanusitanak, ha képes vagy hát-keress lejáratot a földre, avagy lépcsőt az égre, s igy adj nekik bizonyságot. Ha Allah akarja, hát összegyűjti őket az útmutatásra. Hát ne legyetek tudatlanok.

36. Hanem azok fogadnak be, kik hallanak. S a halottakat feltámasztja Allah, majd Őhozzá térittetnek meg.

37. Mondák: Miért nem nyilvánittatott ki reá a bizonyság Urától? Mondd: Allah Képes arra, hogy bizonyságot nyilvánitson ki, hanem legtöbbjük nem tudja.

38. Nincs lény a földön, sem légben szökellő, mi két szárnyon repül, csak véletek hasonlatos nemzetek. Nem mellőztünk az Írásból semmit. Majdan Uruknál összetereltetnek.

39. Azok,kik meghazudtolták kinyilatkozásainkat süketek, s némák a sötétségben. Kit akar Allah eltévelyit, kit akar ráhelyezi őt az egyenes ösvényre.

40. Mondd: Látjátok-é magatokat, hogy jő el hozzátok Allah büntetése, vagy jő el hozzátok az Óra? Hivtok-é mást mint Allahot, ha igazak vagytok?

41. Sőt! Őhozzá hivjatok, s Ő felfedi mit Őhozzá hivtok, ha Ő akarja. S elfelejtitek mit társitottatok (Őhozzá)?

42. Mert bizony elküldtünk Mi a nemzetekhez, kik előtted valának, s vevénk őket a nyomorba, s csapásba hátha tán megalázkodnak.

43. S csak ha eljő hozzájuk a mi nyomoritásunk alázkodnak meg! Hanem szivük megridegült, s feldiszitette nékik a Sátán,mit tettek.

44. S midőn elfelejték miáltal emlitve voltak, hát Mi kitáránk nékik a mindeneknek kapuit, mignem örülni (kezdtek)

annak mi megadatott nékik, (s akkor) vevénk őket váratlanul, s lám! Ők a meglepettek.

45. S levágattatik maradványa a népnek, kik bűnösök. Dicsőség Allahnak, a Világok Urának.

46. Mondd: Láttátok-é, hogy Allah elveszi hallástokat, látástokat, s megpecsételi szíveiteket? Ki Isten más, mint Allah, Ki megadja néktek ezt? Nézd hogyan jelenítjük meg a kinyilatkoztatásokat, majd ők kitérnek.

47. Mondd: Láttátok-é magatokat, hogy jött el hozzátok Allah büntetése váratlanul, avagy nyilvánvalóan? Elpusztíttatik-é más mint a bűnösök népe?

48. Nem küldünk küldötteket, csak hirdetőket, s figyelmeztetőket. S ki hisz és jókat tesz, hát nincs rajtuk félelem, s nem ők bánkódnak.

49. S kik meghazudtolták kinyilatkozásainkat, szenvedés kinozza őket, miáltal züllesztettek.

50. Mondd (Ó Muhammad): Nem mondom néktek, hogy nálam Allah tárháza, sem hogy tudom az Ismeretlent, s nem mondom néktek: Íme ! Én angyal vagyok. Azt követem csak, mi nékem sugalltatott. Mondd: Egyenlő-é a vak a látóval? S nem gondolkodtok-é?

51. Figyelmeztesd ezzel azokat, kik félnek, hogy összetereltetnek Urukhoz. Nincs számukra Őnélküle patrónus, sem közbenjáró, hátha tán őrizkednek.

52. S ne űzd el azokat, kik Urukat hivják reggel és este, (kik) az Ő orcáinak fényességét akarják. Terád ők nem számithatnak egyáltalán, s te sem számithatsz őrájuk egyáltalán. S ha kiűzod őket, hát bűnös vagy.

53. S ekképpen teszünk próbát egyik a másikával, hogy mondják: Ezek-é azok, kikre Allah (kiváltsága) közülünk? S nem Allah az, ki Legjobb Tudója a köszönetadóknak?

54. S midőn eljőnek hozzád azok, kik hiszik kinyilatkozásainkat, hát mondd: Béke reátok! Megirta Uratok Magára a kegyelmet, s az, ki köztetek rosszat tett tudatlanságból, majd megbánta ezután, s jókat cselekszik, hát lám! Ő a Megbocsájtó, Könyörületes.

55. Ekképpen részletezzük a kinyilatkoztatásokat, hogy megnyilvánuljon a gaztevők útja.

56. Mondd: Számomra bevégeztetett, hogy imádjam azokat, kik arra hivnak, mi Allah nélküli.

Mondd: Nem kívánom, hogy (a büntetés) elsiettessétek, s én nem lennék a vezetőitek közül.

57. Mondd: Várom a bizonyságot az Uramtól, s ti meg hazudtoltátok Őt. Sincsen nálam (semmi), miért siessétek. Az ítéletet csak Allah mondja ki igazat, s Ő a Legjobb Döntőbíró.

58. Mondd: Ha lenne nálam, amiért siessétek, hát elendeltetne a parancsolás köztem s közöttetek. Allah a Legjobb Tudója a bűnösöknek.

59. és Ónála az ismeretlenség kulcsai, s nem ismeri azt, csak Ő. Tudja, mi a szárazföldon, s a tengeren. S nem hullik le a levél úgy, hogy Ő azt ne tudná, sem gabonaszem a sötétségben a földre, sem nedvesség, sem szárazság, csak (hogy) annak a nyilvános (könyvben) (feljegyeztetett).

60. S Ő az, ki elmúlaszt titeket az éjjel, s tudja mi szerzett meg titeket a nappal, majd feltámaszt titeket benne, hogy elrendeltessék a kijelölt sors. Majd Hozzá (vezet) visszautatok, majd kihirdeti nektek, mit tettetek.

61. S Ő Teljhatalmú az Ő szolgái felett, s elküldi reátok

az őrizőket addig, mig el nem jő egyiktekhez a halál. S a Mi küldötteink (angyalaink) elmúlasztják őt, s ők nem mellőznek (senkit).

62. Majd visszakerülnek Allahhoz, Felségükhöz, az Igazhoz. Csak az Övé az itélkezés, s Ő a számvetők leggyorsabbja.

63. Mondd: Ki szabadit meg titeket a szárazföld, s tenger sötétjétől? Hivjátok Őt alázattal, rejtve (mondván): Ha megmenekittetünk ettől, hát hálaadók leszünk.

64 Mondd: Allah megszabadit titeket attól, s minden gyötrelemtől, majd ti társat állittok (Néki).

65. Mondd: Ő képes arra, hogy elküldje reátok a szenvedést fentről, avagy lábaitok alól, vagy felruházzon titeket a viszálykodással, s megizlelteti néhánytokkal néhányuk zsarnokságát. Nézd, hogy jelenitjük meg a kinyilatkoztatásokat, hátha tán felfogják.

66. Meghazudtolta azt néped (Ó, Muhammad), s az (pedig) az igaz. Mondd: Nem vagyok én néktek az, kire hagyatkozzatok.

67. Minden hirdetésnek (megvan a maga) időszaka, s (ezt) ti meg fogjátok tudni.

68. Ha látod azokat, kik belé ártották magukat kinyilatkozásainkba, hát állj szembe vélük

addig, míg más beszédbe nem avatkoznak (kezdenek). S ha elfeledtet magadról a Sátán, hát ne ülj le megemlékezés után a bűnösök népével.

69. S azokra, kik őrizkednek ők nem számíthatnak egyáltalán, de emlékeztetőt (nékik), hátha tán őrizkednek.

70. S pártolj el azoktól, kik hitvallásukat játéknak, nevetségnek veszik, s elámítja őket az evilági élet. Hát emlékeztess arra, hogy elkárhoztatik a lélek azáltal mit elnyert. Nincs néki Allah helyett patrónusa, sem közbenjárója, s ha kárpótlást nyújt, hát egy ellenszolgáltatás sem fogadtatik el tőle. Ezek azok, kik elkárhozták azt, mit elnyertek. Számukra a forrongó ital, s fájdalmas szenvedés, miatt tagadtak.

71. Mondd: Esdeklünk-e Allah helyett ahhoz, mi nem használ nekünk, nem is árt nekünk és sarkon fordulunk-e miután Allah vezetett minket akár az, kit elképesztettek a Sátánok a földön, s megszállottá tettek? Az ő társai hívják őt az Útmutatásra (mondván): eljössz hozzánk? Mondd: Íme! Allah Útmutatása az az (igazi) Útmutatás,

s az megparancsolja nékünk, hogy békéljünk meg a Világok Urában.

72. Tarsátok meg az imát, s tartsátok számon Őt, s Ő az, Kihez összetereltettek.

73. Ő az, ki az egeket és földet teremtette az igazzal. S a Nap mondja: Légy, s lészen! Mondása az igaz, s Övé a Nap Mindenhatósága, (midőn) megfúvatnak a harsonák. Tudója az Ismeretlenségnek s a Láthatónak, s Ő a Bölcs, az Értesült.

74. Mondá Ábrahám atyjának, Ázárnak: Veszel-é bálványt istenül? Lám! Én látlak téged és népedet a nyilvánvaló tévelygésben.

75. S eképpen mutatánk meg Ábrahámnak az egek és a föld királyságát, hogy legyen a bizonyosak közül való.

76. Midőn reá sötétedett az éj, meglátá az égitestet (csillagot). Mondá: Ez az én Uram! S midőn letünt mondá: Nem szeretem a letűnőket.

77. S midőn meglátá a holdat felkelni, mondá: Ez az én Uram! S midőn letűnt, mondá: Amig nem vezet engem Uram, az eltévelygő népből vagyok.

78. S midőn meglátá a napot felkelni, mondá: Ez az

én Uram! Ez a Legnagyobb! S midőn letűnt, mondá:
Ó, nép! Imé! Én ártatlan vagyok abban, mivel (Őt)
társitjátok.

79. Imé! Fordítám arcom afelé, Ki megalkotá az egeket
és a földet becsülettel, s én nem vagyok a bál-
ványimádók közül.

80. S az ő népe vitába méne vele. Monda: Vitatkoztok-
é velem Allahról, s bizony Ő vezetett engem? S
nem félek egyáltalán attól mivel társitjátok Őt,
hacsak Uram nem akarja. Bőséges az én Uramnak
mindenekről a tudása. Hát nem emlékeztek-é?

81. S hogyan féljek (attól), mit (Néki) társul állit-
lottatok, s ti nem féltek társat állitani Allah-
nak, s olyat kit Ő nem bocsájtott le reátok hata-
lommal? S mely a két csoport közül igazabb a bi-
zonyságban? (Mondjátok), ha tudjátok.

82. Kik hisznek s nem öltöztetik hitüket bűnbe, hát
azoké a bizonyosság, s ők jól vezetettek.

83. Ez a mi érvünk: Megadtuk azt Ábrahámnak népével
szemben. Azt emeljük fokokra, kit akarunk. Lám!
Urad Bölcs, Mindenttudó.

84. S adományozánk néki Izsákot, Jakabot,

s mindkettőt vezettük, s Noét, kit Mi azelőtt vezettünk, s utódait Dávidot, Salamont, Jóbot, Józsefet, Mózest, Áront. Eképpen jutalmazzuk a megszépülteket.

85. S Zakariást, Jánost, Jézust és Éliást. Mindannyian jótevők.

86. S Izmáelt, Illést, Jónást és Lótot. Mindannyiokat kiváltságunkban részesitettük a teremtmények felett.

87. S atyáik, utódaik, s testvéreik közül is. Kiválasztánk őket, s vezeténk őket az egyenes ösvényen.

88. Ez Allah Útmutatása, azt vezeti általa kit akar az Ő szolgálói közül. S ha ők társat állitanak (Őhozzá), hát omoljék össze az, mit tettek.

89. Azok ők, kiknek adtuk az Irást, az itélkezést, s a hirdetést. S ha ők megtagadták ezt, hát bizony ráhagyjuk azt a népre (kik) nem lesznek ennek tagadói.

90. Azok ők, kiket Allah vezet, hát vezettetésüket tartsd magad előtt. Mondd (Ó, Muhammad): Nem kérek tőletek érte bért. Ime! Ez nem más, mint Emlékeztetés

a teremtményeknek.

91. S nem mérték fel Allahot, az Ő valós képességét, midőn mondák: Nem nyilatkoztatott ki Allah a halandóknak semmit. Mondd: Ki kinyilatkoztatta az írást mely eljött Mózesnek világosságként, s útmutatásként az embereknek, hát ti pergamentre helyeztétek azt, hogy kinyilvánítsátok, de sokan elpalástoljátok azt. Megtanítattatok arra, mit nem tudtatok ti, sem atyáitok. Mondd: Allah, hagyd őket gúnyososkodásukban játszani.

92. Ez az írás, mit megáldva bocsájtottunk le, megerősítve azt, mi azelőtt kinyilatkoztatott, hogy figyelmeztesd a települések nemzetét, s kik körülöttük. Azok (ők), kik hisznek a túlvilágban, hiszik azt, s ők imádságaikat megtartják.

93. S ki bűnösebb annál, mint ki hazug szót teszel ki Allahra, avagy mondja: Reám sugalltatott, s nem sugalltatott rea semmit. S ki mondja: Olyat fogok kinyilvánítani, mit Allah nyilvánított ki. Ha látnád volna midőn a bűnösök haláltusában, s az angyalok kinyújták kezeiket, mondván: Bocsájtsátok ki lelkeiteket. A Napon ők megfizettetnek a lealacsonyodás gyötrelmével,

miáltal Allahra mást mondtatok, mint az igazat, s az Ő igéit lekicsinyeltétek.

94. Mert bizony eljövétek egyenként, ahogy teremténk titeket legelőször, s hátaitok mögött hagyátok azt, mit néktek adományozánk, s nem látjuk véletek közbenjáróitokat, kiket igényeltetek, hogy ők tibennetek társakká legyenek. Mert bizony a szakadás köztetek, s eltévelyitett titeket az, mit igényeltetek.

95. Lám! Allah a gabonaszem, s a mag megrepesztője. Kihozza az élőt a halottból, s kihozója a halottnak az élőből. Ez Allah. hát hogyan ferdülhettek el?

96. Meghasitója a reggeleknek, s Ő megtevé az éjszakát lenyugvásra, a napot, holdat számvetésre. Ez hát mértéke a Nagyszerűnek, a Mindenttudónak.

97. Ő az,ki kijelölé a csillagokat néktek, hogy vezettessetek általa a szárazföld és a tenger sötétjében.

Bizony Mi részletezénk az igéket a népnek, kik tudnak.

98. S Ő az, ki megalkotott titeket egyetlen lélekből, s (adott) tartózkodó helyet, s nyughelyet.

Bizony Mi részletezénk a kinyilatkoztatásokat

a népnek, kik felfogják.

99. Ő az, ki lebocsájtá az égből a vizet, s Mi kibujtatánk általa mindenféle növényt, s kihozánk belőle a zöldet, miből kihozzuk az összefűzött gabonaszemet, s a datolyapálmát az ő poráról, füzéreket, fürtöket, s szőlő kerteket, olivát, gránátalmát, s ehhez, vagy máshoz hasonlóakat. Nézzetek gyümölcsére, midőn gyümölcsöznek, s érésére. Íme! Ezekben az igék a népnek, kik hisznek.

100 S ők megtevék Allahnak társakként a dzsinneket, (kiket) Ő teremtett, s hamisan tulajdonítanak Őnéki fiakat, s lányokat tudástalanul. Legyen Ő Dicső, s kiemelkedett azok közül, mit néki írnak.

101. Elindítója az egeknek és a földnek! Hogyan legyen Őnéki gyermeke, nem léven Néki hitvestársa, s megalkotta Ő a mindent? S Ő a Minden Dolgok Tudója.

102 Ez Allah, Uratok. Nincs Isten csak Ő, a mindenek Megteremtője, hát imádjátok Őt. S Ő mindenre felügyel.

103. S nem éri el Őt a látás, de Ő eléri a látást. Ő a Jó, az Értesült.

104 Bizony eljöttek hozzátok a szemmel látható (bizonyságok) Uratoktól, s ki nézi azt, hát az magának tudhatja, s ki vak, hát (vakság) reá. S Én nem vagyok a ti Megtartótok.

105. S úgy jelenitjük meg a kinyilatkoztatásokat, hogy mondhassák (néked Ő Muhammad): kitanultad. S kinyilvánitjuk azt a népnek, kik tudnak.

106 Kövesd mi néked sugalltatott Uradtól. Nincs Isten csak Ő, szállj szembe a bálványimádókkal.

107. Ha akarná Allah, hát nem imádnának bálványokat. S nem tevénk meg téged az ő megtartásukra, s nem vagy te az nékik kire hagyatkozzanak.

108. S ne becsméreljétek azokat, kik (imára) hivnak Allah nélkül, s becsmérlik Allahot ellenségként, tudatlanul. Eképpen szépiténk meg minden nemzetnek tetteiket, majd Urukhoz (vezet) visszaútjuk, s kihirdettetik nékik az mit tettek.

109 S esküt tesznek Allahra hitük törekvésével, hogy ha eljönne nékik az ige, hát hinnének benne. Mondd: Hanem az Igék Allahnál (és az is), mi érezteti véletek midőn ha eljönne (az ige), nem hinnének.

110. Kiforgatjuk sziveiket, s látásaikat, amiért nem

hittek benne elősörre, s meghagyjuk őket makacsságukban vakon.

111. S ha Mi lebocsájtanánk nékik az angyalokat, s a halottak beszélnének hozzájuk, s összeterelnénk ellenük mindent sorban, (hát) nem hinnének, hacsak Allah nem akarja. De legtöbbjük tudatlan.

112. Eképpen jelölénk ki minden prófétának az ellenséget, az emberek Sátánjait, dzsineket, (kik) sugallják egyik a másikának az ámító beszédet fortélyként. Ha akarná Urad, nem tennék ezt, hát hagyd meg őket (abban), mit kieszeltek.

113. S hadd hajoljanak efelé szivei azoknak, kik nem hisznek a Túlvilágban, s hadd egyezzenek ki ebben, s hadd nyerjék el azt, minek ők elnyerői.

114. Vágyom-é másra, mint Allahra itélkezőnek, s Ő az, Ki kinyilvánitotta néktek az Irást részleteiben? S azok, kiknek adtuk az Irást tudják, hogy az az Uradtól nyilvánittatott ki az igazzal. Hát ne legyetek az ingatagok közül.

115. Bevégeztetett Urad Szava igazon, s igazsággal. Nincs megváltoztatója az Ő szavainak. S Ő a Meghallgató,

a Mindenttudó.

116. Ha engedelmeskedsz legtöbbnek a földön, (hát ők) letéritenek Allah útjáról. S (ők) nem követik, csak a (sejtést) s ők nem mások, mint találgatók.

117. Íme! Urad Ki a legjobban tudja ki tévelyedett le útjáról, s ő a Legjobb Tudója a vezetetteknek.

118. Hát egyetek abból, mire Allah neve megemlittetett, ha kinyilatkoztatásainak hivői vagytok.

119. Mit néktek nem enni abból, mire Allah neve megemlittetett; s bizony részletezé néktek, mi megtilttatott néktek, hacsak nem kényszerültök reá. Lám! Sokan tévelyednek el vágyaik által, tudatlanul. Lám! Urad Legjobb Tudója a törvényszegőknek.

120. S hagyjatok fel a vétek látszatával, s annak mivoltával. Lám! Kik kiérdemlik a vétket, viszonzásul megkapják, mit elnyertek.

121. S ne egyetek abból, mire nem emlittetett Allah neve, s ez irtóztató. Íme! A Sátánok hadd sugalljanak patrónusaiknak, hogy vitába menjenek véletek. S ha engedelmeskedtek nékik, hát bálványimádók vagytok.

122 Az, ki halott volt, s feléleszténk őt, s világosságot helyezünk le néki, (hogy) járjon általa az emberek között olyan-é, mint az, ki a sötétségben, s ebből nincs kijárása? Ekképpen diszittetett fel a hitetleneknek az, mit tettek.

123. S ekképpen tevénk meg minden nagy településben annak bűnöző (részét), hogy ármányt szőjenek benne. De nem szőnek ármányt, csak maguknak, s nem érzik.

124. Midőn eljőve hozzájuk a bizonyság, mondák: Nem hiszünk addig, mig meg nem adatik nékünk az, mi megadatott Allah küldötteinek. Allah a Legjobb Tudója annak, hogy kire helyezze küldetését. S Ő lesújt azokra, kik bűnöztek. S megszégyenitès Allahnál, s szigorú büntetés, miáltal ármányt szőttek.

125. S az, kit Allah akar, hogy vezessen, hát Ő szélesre tárja az ő keblét, a megbékélésnek (iszlámnak). S kit Ő akar, hogy eltévelyedjék, hát szűkké, keskennyé teszi annak kebelét, mintha az az égre mászna. Ekképpen jelöli ki Allah a gyalázatot azokra, kik nem hisznek.

126. S ez Urad egyenes ösvénye.

S bizony részletezénk a kinyilatkoztatásokat a népnek, kik megemlékeznek.

127. Számukra a békesség lakóhelye Uruknál. S Ő Patrónusa azoknak abban, mit tettek.

128. A Nap összetereli őket mindahányukat, (mondván): Ó, dzsinnek gyülekezete! Bizony sok embert elcsábitátok. S mondák hiveik az emberek közül: Urunk! Élveztük egyik a másikát, s elérkezett az időnk, mit Te kijelöltél nékünk. Mondja Ő: A Pokol a ti otthonotok, s ebben mindörökkön örökké, kivéve annak, (kinek) Allah (mást) akar.
Lám! Urad a Bölcs, a Mindenttudó!

129. Ekképpe fordítánk a bűnösöket egymásnak azért, mit elnyertek.

130. Ó Dzsinnek és emberek gyülekezete ! Nem jöttek-é el hozzátok a küldöttek közületek, (hogy) előadják néktek az Én Igéimet, s (hogy) figyelmeztessenek titeket a találkozóra ezen a Napotokon? Mondák: Magunk ellen voltunk. S megszédité őket az evilági élet s maguk ellen vallanak, hogy ők voltak a tagadók.

131. S ez, mivel Urad nem volt elpusztitója a településnek a bűn által, (mig) lakói tudatlanok.

132. S mindegyikőjüknek a fokozatok

abból, mit tettek. S nem Urad az Ki tudatlan arról, mit tesznek.

133 Urad a korlátlan, a kegyelmes. Ha Ő akarja elmeneszt titeket, s az következik utánatok, mit Ő akar, ahogy más nép magvaiból is teremthet titeket.

134. Íme! Mit igértek, hát eljő, s ti nem kerülhetitek el.

135 Mondd(Ó, Muhammad): Ó, nép! Műveljétek azt, mi lehetőségtek. Íme! Én is tevékenykedem. S meg fogjátok tudni kinek leszen beteljesedés a lakhely. Lám! A bűnösök nem boldogulnak.

136 S ők megtevék Allahnak abból, mit Ő alkotott a terményből, s a jószágból a részt, s mondják: Ez Allahé! - látszatkeltésük által - s ez, a társainké (bálványoké).S mi társaiké (bálványaiké), hát nem éri el Allahot, s mi Allahé, hát az társaikhoz elér. Fertő amint ítélnek.

137. S eképpen szépítik sokaknak a bálványimádók közül gyermekeik megölését az ő bálványaik, hogy visszavessék őket, s reájuk ruházzák hitvallásukat. Ha Allah akarná, hát nem tennék ezt, de rájuk hagyja mit kieszeltek.

138. Mondák: Eme jószág és termény tilos. Nem táplálkozhat belőle senki, csak kit mi akarunk - látszatkeltésük által - a jószag, minek háta megtiltatott, s a jószág, mire nem említik meg Allah nevét. (Ez) kieszelés Őellene. S Ő viszonozza nékik azt, mit kieszeltek.

139. Mondák: S mi ezen jószágnak hasában van, hát készen áll a férfiainknak és megtiltatott feleségeinknek. S ha elmúlva (jőnne világra), hát ők ebben részesek. S Ő majd viszonozza nékik jegyeiket. Lám! Ő Bölcs, Mindenttudó.

140. S veszitenek, kik megölék gyermekeiket félkegyelműen, tudatlanul, s megtilták mit Allah adott nékik, kieszelve (hazug szót) Allahra. Bizony eltévelyedtek, s ők nem vezetettek.

141. S Ő az, ki megalkotá a Mennyeket fellugasozva, s nem fellugasozva, s a datolyapálmát, a különböző izű terméseket, olivát, gránátalmát, s mi ehhez és máshoz hasonló. Egyétek gyümölcsét, midőn gyümölcsöznek, s adjátok meg a betakaritás napjának járandóságát, s ne tékozoljatok. Lám! Ő nem szereti a tékozlókat.

142. S a jószágból

mi terhet von, s mi éteknek(való). Egyetek abból mit Allah adott néktek, s ne kövessétek a Sátán lépteit. Lám! Az néktek nyilvánvaló ellenségtek.

143. Nyolc pár: Birkából kettő a kecskéből kettő. Mondd: Megtiltotta-é Ő néktek a két himet, vagy a két nőstényt, avagy mit a két nőstény méhe befogadott? Hirdessétek ki nékem tudással ha igazak vagytok.

144. S a tevéből kettő, s a tehénből kettő. Mondd: Megtiltotta-é Ő néktek a két himet, vagy két nőstényt, avagy mit a két nőstény méhe befogadott? Avagy tanui voltatok, midőn elrendelte néktek ezt Allah? S ki bűnösebb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót, hogy eltévelyitse véle az embereket tudatlanul. Íme! Allah nem vezeti a bűnösök népét.

145. Mondd: Nem találom meg abban, mi nékem sugalltatott a tiltottat az evőre, hogy (ne)egye azt kivéve, ha az tetem, kiömlő vér, vagy disznóhús, mert az irtóztató, avagy gyűlöletes, mi nem Allahnak szentelt. S ki rákényszerül, (de) nem vágyból, sem törvényszegésből, hát ime! Urad

Megbocsájtó, Könyörületes.

146. Azoknak, kik Zsidók, megtiltánk mindent mi körmös (állat). A tehénből, s a birkából megtiltottuk nékik azok faggyúját, kivéve, ha az nem azok hátán, zsigerein viseltetett, avagy mi csonttal keveredett. Emigy viszonozzuk nékik lázadásukat. S lám! Mi Igazak vagyunk.

147. S ha meghazudtolnak téged (Ó, Muhammad) hát mondd: Uratok kegyelmes, Mindent Átfogó, s nem vonja visszza haragját a bűnözők népéről.

148 Azok, kik bálványt állitottak mondják: Ha Allah akarta volna, nem állitottunk volna bálványt, sem atyáink, s nem tiltott volna nékünk semmit. Ekképen hazudtak azok, kik előttük voltak, addig, míg meg nem izlelték haragunkat. Mondd: Van-é néktek tudástok, hogy azt Számunkra kibocsájtsátok? Íme! Nem követitek, csak mit elgondoltok. Lám! Ti csak találgattok.

149. Mondd: Allahé a végső érv, s ha akarta volna, hát mindahányatokat vezette volna.

150. Mondd: Állitsátok ki tanuitokat, kik valljják, hogy Allah ezt megtiltotta. S ha valljják, hát ne valljatok vélük. S ne kövesd vágyaikat azoknak, kik meghazudtolták kinyilatkozásainkat,

s azokat, kik nem hiszik a Túlvilágot, s ők Urukat (mással) egyenlőnek tartják.

151. Mondd: Jőjjetek, felolvasom, mit Uratok megtiltott néktek: Hogy ne állitsatok Őneki semmiféle társat, tegyetek jót a szülőkkel, s ne öljétek le gyermekeiteket az inség miatt - mit tinéktek adtunk őértük - s ne közeledjetek a ledérekhez sem nyilvánvalóan, sem leplezve. S ne öljétek le a lelket, kit Allah megtiltott, kivéve joggal. Ezt rendelé el Ő néktek, hátha tán feléritek.

152. Ne közeledjetek az árva vagyonához, kivéve azzal mi néki jobb addig, mig el nem éri érettségét. Adjátok meg a teljes mértéket és súlyt igazsággal. Ne bizz meg senkit, csak azzal mi képessége. S ha mondotok (valamit), hát teljesitsétek, még ha az rokon (kárára is válik), s Allah szövetségét megtartsátok. Ezt rendelé el Ő néktek, hátha tán emlékeztek.

153. S ez az Én egyenes ösvényem, hát kövessétek azt. S ne kövessétek (más) utakat, mert (ezek) levválasztanak titeket az Én utamról. Ezt rendelé el Ő néktek, hátha tán őrizkedtek.

154. Majd Mi megadtuk Mózesnek az Irást, mi teljes azok számára, kik jótét (lelkek), s a magyarázatát minden dolognak Útmutatásként, kegyelemként, hátha tán a találkozót Urukkal hiszik.

155. Ez az Irás, mit Mi megáldva bocsájtottunk le, hát kövessétek azt, s őrizkedjetek, hátha tán kegyelmet nyertek.

156. Hát mondjátok: Hanem az Irás két szektának nyilvánitott ki (csak) előttünk, s mit ők tanultak, mi azt nem fogadánk be.

157. Avagy mondjátok: Ha az Irás nékünk nyilvánittatott volna ki, hát mi náluk jobban vezetettek lennénk. Mert bizony eljöve a bizonyság hozzátok Uratoktól, az Útmutatás, s a kegyelem. S ki bünösebb annál, mint ki meghazudtolja Allah igéit, s szembeszáll vélük? S szenvedéssel jutalmazzuk azokat, kik szembeszállnak igéinkkel azért, amiért szembeszálltak.

158. Nem arra várnak-é csak, hogy eljöjjenek hozzájuk az angyalok, avagy eljöjjön Urad, vagy eljöjjön Urad néhány jele? A Nap eljő Urad néhány jele, (s az ebbe vetett) hit nem használ a léleknek, ki nem hitt azelőtt,

avagy ki elnyerte annak (a jelnek) hitében a jót. Mondd: Várjatok! Lám! Mi (is) várunk.

159. Íme! Azok, kik különváltak hitüktől szakadárként, ne legyen semmi közöd hozzájuk. Hanem dolgaik Allahhoz (térnek meg), majd Ő kihirdeti nékik azt, mit tettek.

160. S ki eljő a jóval, hát néki tizannyit az olyanból, s ki eljő a rossszal, hát nem viszonoztatik, csak ugyanazzal, s ők nem lesznek megrontva.

161. Mondd: Lám! Elvezetett engem az Uram az egyenes ösvényre, (hol) a helyes hitvallás, (hol) Ábrahám tisztes felekezete, s ő nem volt bálványimádó.

162 Mondd: Lám! Imám,áldozatom, életem és halálom Allahé, a Világok Uráé!

163 Nincs társa Néki. Ez, mi nékem parancsoltatott, s én vagyok a megbékélők elsője.

164. Mondd: Vágyom-é másra, mint Allahra Úrnak, s Ő a Mindenség Ura! S minden lélek csak azt nyeri el, mi reá, s nem viseli a terhet hordó más terhét. Majd Uratokhoz (vezet) visszautatok, s Ő kihirdeti néktek azt, miben különböztetek.

165. Ő az Ki helytartókká tett titeket a földön, s egyikteket a másik fölé emelte fokozatokkal, hogy próbára tegyen titeket abban, mit néktek adott. Íme Urad a Gyors Büntető, s lám! Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

7. Szura

A Magaslatok

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Mim. Sad.
2. Az Írás kinyilatkoztatott néked, hát ne legyen kebledben levertség miatta, hát figyelmeztess általa, s(ez) Emlékeztető azoknak, kik hisznek.
3. Kövessétek mi kinyilatkoztatott néktek Uratoktól, s ne kövessetek oltalmazókat Rajta kivül. Keveset mit emlékeztek.
4. S hány települést pusztitánk el, s eljött oda haragunk éjszakai virradatkor, avagy (amint) ők nappal lenyugszanak.
5. S nem volt mentségük

midőn eljött hozzájuk haragunk, csak azoknak, kik mondták: Íme! Mi bűnösök voltunk.

6. Hát kérdezzük meg azokat kikhez küldetett, s kérdezzük meg a küldötteket.

7. Hát elbeszéljük nékik (az esetet) tudással, s Mi nem hiányoztunk (midőn az megtörtént).

8. A megmérettetés ezen a Napon az igaz. S ki megmérettetésekor nehéznek (bizonyul), hát azok boldogulnak.

9. S az, ki megmérettetéskor könnyűnek (bizonyul), hát azok elveszejtették önmagukat miáltal kinyilatkoztatásainkat megrontották.

10. Mert bizony elhelyezénk titeket a földön, s kijelölénk számotokra a megélhetést. Keveset mit megköszöntök.

11 Mert bizony megteremténk titeket, majd képre formáltunk titeket, majd mondánk az angyaloknak: Boruljatok le Ádámnak! Hát leborultak, kivéve Ibliszt, ki nem volt a leborulók közt.

12. Mondá (az Úr): Mi tart vissza téged attól, hogy leborulj, midőn én megparancsoltam néked. Mondá (Iblisz): Én jobb vagyok nála. Te tűzből teremtettél engem, s őt agyagból teremted.

13. Mondá (az Úr): Hát szálljjle innen, s nem lehet néked, hogy dölyfösködj, hát ki innen! Íme!

Te a lealacsonyultak közt vagy.

14 Mondá (Iblisz): Várj vélem (addig) a Napig (midőn) feltámasztatnak.

15. Mondá (az Úr): Íme! Te a haladékot kapottak közt vagy.

16. Mondá (Iblisz): Miáltal engem félreállitottál, hát lesben állok reájuk a Te egyenes ösvényeden,

17. Majd megadom nékik mi előttük, mi mögöttük, mi jobbjaikban, s mi baljaikban és nem találod legtöbbjüket hálásnak.

18. Mondá (az Úr): Ki innen megalázva, száműzve! S kik követnek téged közülük, hát megtöltöm véletek a Poklot mindahányotokkal.

19. Ó, Ádám! Lakj te és párod a Menyországban, egyetek belőle annyit, amennyit akartok, de ne közeledjetek ehhez a fához, mert elkárhoztok.

20 S sziszegett hozzájuk a Sátán, hogy elchozza nékik a szégyenkezést, mi előlük elrejtetett, s mondá: Eltiltott titeket Uratok ettől a fától, de csak azért, nehogy két angyal legyetek, vagy váljatok örökkévalókká.

21. S megeskűdött nékik: Íme! Én néktek (igaz) tanácsadótok vagyok.

22. S ármánnyal vezette őket. Midőn megizlelék

a fát, hát eljött nékik szégyenkezésük, s elfedték (magukat), aggatván magukra a Kert leveleiből. Szólitá őket Uruk: Nem eltiltottalak-é titeket ettől a fától és mondtam néktek: Íme! A Sátán néktek nyilvánvaló ellenségtek?

23. Mondák: Urunk! Elkárhoztuk önmagunkat. S ha Te nem bocsájtasz meg nékünk, s nem kegyelmezel, hát vesztesek leszünk.

24. Mondá (az Úr): Szálljatok le egyik a másikának ellensége, számotokra a földön van lakóhely és gondoskodás egy időre.

25. Mondá: Ezen éltek, s ezen haltok, s ebből hozattok elő.

26. Ó, Ádám fiai! Bizony lebocsájtánk rátok öltözéket, (hogy) elfedje szégyenkezésteket, s ruházatot, de a megtartóztatás öltözéke, ez a legjobb. Ez Allah Igéje, hátha tán emlékeztek.

27. Ó, Ádám fiai! Ne kisértsen meg titeket a Sátán, ahogy kimenesztette összülőtöket a Menyországból, s letépte róluk ruháikat, hogy megmutassa nékik szégyenkezésüket. Íme! Ő lát titeket, hanem ő és az ő törzse az, ahonnan ti őket nem látjátok. Íme! Én kijelölém a Sátánt

patrónusnak azoknak, kik nem hisznek.

28. Midőn teszik a ledérséget, mondják: Ezen találtuk atyáinkat, s Allah (is) ezt parancsolta nékünk. Mondd: Lám! Allah nem parancsol ledérséget. Mondtok-é Allahra olyat, mit nem tudtok?

29. Mondd: Megparancsolta Uram az igazságosságot. S tartsátok arcotokat (Őfelé) a mecsetekben, s fohászkodjatok Őhozzá szintisztának tevén a hitvallást Őnéki. Ahogy Ő megelevenitett titeket, úgy tértek vissza.

30. Csoportot Ő vezet, (más) csoportnak jussa az eltévelyedés. Íme! Ők a Sátánt vették patrónusnak Allah helyett, s úgy számitják, hogy ők jól vezettetnek.

31. Ó, Ádám fiai! Vegyétek ékességeiteket minden mecsetben, egyetek, igyatok, ne tékozoljatok. Lám! Ő nem szereti a tékozlókat.

32. Mondd: Ki tiltotta meg Allah ékességét, amit Ő kihozott az Ő szolgáinak, s a jókat, mit Ő adományozott? Mondd: Ez azoknak (jár) a Feltámadas Napján, kik hittek az evilági életben odaadóan.
Eképpen részletezzük a kinyilatkoztatásokat a népnek,

kik tudnak.

33. Mondd: Hanem megtiltotta Uram a ledéreket, miről nyilvánvaló, s mi sejtett, a vétket, s az igaztalan szándékot. S (azt), hogy bálványt állitsatok Allahnak, minek nem bocsájtatott le hatalom, s hogy mondjátok Allahra azt, mit nem tudtok.

34. Minden nemzetnek a (maga) időszaka, s midőn eljő idejük, hát nem késlekedhetnek óranyit sem, s nem is jöhetnek előbb.

35. Ó, Ádám fiai! Eljövének hozzátok a küldöttek közületek, s elbeszélik néktek kinyilatkoztatásaimat, s ki őrizkedett, jókat tett, hát nincs rajtuk félelem, s nem ők bánkódnak.

36. Akik meghazudtolták kinyilatkoztatásainkat, s fennhéjázva vették azt, azok a Pokol követői, s ebben ők mindörökkön örökké!

37. S ki bűnösebb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót, avagy meghazudtolja az Ő kinyilatkoztatásait. Ezek kivivják részüket az Irásból addig, mig el nem jőnek küldötteink (angyalaink), s elmúlasztván őket mondják: Hol van az, mihez fohászkodtatok Allah helyett. Mondák: Azok eltévelyitettek minket. S ők megvallák önmagukra, hogy ők

hitetlenek voltak.

38. Mondá az Úr: Térjetek be a Pokolba a dzsinnek és emberek nemzetei közé, mik bizony előttetek múlottak el. Mindahányszor betér (egy) nemzet, megátkozza nővérét (társnemzetét) addig, mig egymás nyomába nem kényszerülnek mindahányan. Mondák utolsóik eleiknek: Urunk! Ezek eltévelyitettek minket, hát hozd reájuk a Pokol kétszeres szenvedését. Mondá (az Úr): Mindegyiknek kétszeres (jár), de ti nem tudjátok.

39. Mondák eleik utolsóiknak: Nem volt néktek reánk könyörület, hát izleljétek meg a szenvedést azért, mit elnyertetek.

40. Lám! Kik meghazudtolják kinyilatkoztatásainkat, s fennhéjjázva veszik azt, hát nem nyittatnak meg nékik az ég kapui: s nem térnek be a Menyországba addig, mig át nem bújik a teve a tű fokán. Ekképpen jutalmazzuk a gonoszokat.

41. Nékik a Pokol a nyugvóhely, s fölöttük (is az) a takaró. Ekképpen jutalmazzuk a bűnösöket.

42. S kik hittek és jókat tettek, hát nem bizzuk meg a lelket, csak mi képessége, ezek a Menyország követői,

s ők ebben mindörökkön örökké!

43. S lehasitjuk a gyűlölköze'st, mi kebleikben (honol), s alattuk folyók futnak. Mondják: Dicsőség Allahnak, aki ide vezetett minket. Nem vezettettünk volna jól, ha nem Allah vezetett volna minket. Mert bizony Urunk küldöttei elhozták az igazat. Szóliták őket: Ez a Menyország. Ezt örököltétek azért, mit tettetek

44. S szóliták a Menyország követői a Pokol követőit: Bizony megtaláltuk azt, mit Urunk igért nékünk, az Igazat. Hát ti megtaláltátok-é, mit Uratok igért, az Igazat?

Mondák: Igen. S kiáltá a kikiáltó közöttük: Allah átka a bűnösökre.

45. Azok, kik akadályoznak Allah útján, s vágyják azt, (hogy az legyen) tekervényes, hát ők a Túlvilágon hitetlenek.

46. Kettejük között a lepel. S a Magaslatokon emberek, kik ismerik őket jegyeikről. S szólitják ők a Menyország követőit: Béke reátok! Nem ternek be oda, s ők (csak) sóvárognak (felé).

47. Midőn tekintetük odairányult, s találkozott

a Pokol követőivel, mondák: Urunk! Ne tégy minket együvé a bűnösök népével.

48. Szóliták a Magaslatok lakói az embereket, kik ismerik őket jegyeikről. Mondák (azok a bűnösöknek): Miben gazdagitott titeket társaságtok, s mit dölyfösködtetek?

49. Ezek azok, kiknek esküt tettetek, hogy nem érdemlik ki Allah kegyelmét? Térjetek hát be a Menyországba, s ne legyen rajtatok félelem, s ne ti bánkodjatok.

50. Szóliták a Pokol követői a Menyország követőit. Juttassatok nékünk a vizből, s abból, mit Allah adományozott néktek. Mondák: Íme! Allah mindkettőt megtiltotta a hitetleneknek.

51. Azok ők, kik hitvallásukat nevetségesnek, játéknak veszik, kiket az evilági élet elámit. De ezen a Napon Mi elfeledjük őket, ahogyan ők elfeledék ezen Napjuk találkozóját, s mert Igéinket megtagadták.

52. Mert bizony elhoztuk nékik az Irást, részleteztük azt tudással Útmutatásként, s kegyelemként a népnek, kik hisznek.

53. Várnak-é mást, mint annak beteljesedését? A Napon eljő annak beteljesedése, s azok, kik elfeledték azt azelőtt, mondják:

Bizony Urunk küldöttei elhozták az Igazat. Hát vannak-e nékünk közbenjáróink, kik közbenjárnak miérettünk? Avagy visszatérjünk, s mást tegyünk mit tettünk? Bizony ők elveszejték önmagukat, s eltévelyítették őket az, mit kieszeltek.

54. Íme! Uratok Allah, ki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt, majd felszállt a Trónra. Ő elfedi az éjjelt, a nappallal, mely kéri annak sietségét, s a nap, hold, s a csillagok az Ő parancsának alárendeltjei. Csakis az Övé a teremtés, s a parancsolás. Áldassék meg Allah, a Világok Ura.

55. Fohászkodjatok Uratokhoz nyiltan és rejtve. Lám! Ő nem szereti az ellenségeskedőket.

56. S ne rontsatok a földön annak megjavitása után, s fohászkodjatok Őhozzá félve és sóváran. Íme! Allah kegyelme közel a jótét lelkekhez.

57. S Ő az, ki elküldi a szeleket kihirdetni két keze közt az Ő kegyelmét még akkor is, ha ezenközben nehéz felhők tartatnak meg, miket Mi elvezetünk a holt földre, s lebocsájtánk általa

a vizet, s előhozánk általa minden gyümölcsből. Eképpen támasztánk fel a holtakat, hátha tán emlékeztek.

58. S az, mely jó föld, növényét meghozza Ura engedelmével, s az, mely rossz, nem hozza meg, csak a silányat. Eképpen tudatjuk a bizonyságokat a népnek, kik hálát adnak.

59. Mert bizony elküldtük Noét az ő népéhez, s mondá: Ó nép! Imádjátok Allahot. Nincs néktek más Isten, csak Ő. Íme! Féltelek titeket a Hatalmas Nap szenvedéseitől.

60 Mondák az ő népének törzsfői: Íme! Téged mi a nyilvánvaló eltévelyedésben látunk.

61. Mondá: Ó nép! Nincs bennem eltévelyedés, hanem én küldött vagyok a Világok Urától.

62. Tudatom véletek Uram üzeneteit, tanácsot adok néktek, és tudom azt Allahtól, mit ti nem tudtok.

63. Avagy elálmélkodátok, hogy eljő hozzátok egy Emlékeztető Uratoktól ember (képében) közületek, hogy figyelmeztessen titeket, s hogy őrizkedjetek, hátha tán megkegyelmeztettek?

64. Hanem meghazudtolák őt, s Mi megmenekiténk őt, s kik övéle a bárkában és megfullasztánk azokat, kik

meghazudtolák Igéinket. Íme! Ők vak nép voltak.

65. S (elküldénk) Aád (törzséhez) fivérüket Húd-ot, Mondá: Ó nép! Imádjátok Allahot. Nincs néktek más Isten csak Ő, nem őrizkedtek-é?

66. Mondák a törzsfők, kik tagadták népéből: Lám! Téged mi félkegyelműségben látunk, s ime! Mi téged hazugnak tartunk.

67. Mondá (Húd): Ó, nép! Nincs bennem félkegyelműség, hanem én küldött vagyok a Világok Urától.

68. Tudatom véletek Uram üzeneteit, s én néktek hű tanácsadótok vagyok.

69. Avagy elálmélkodátok, hogy eljő hozzátok egy Emlékeztető Uratoktól ember (képében) közületek, hogy figyelmeztessen titeket? Emlékezzetek hogyan tett meg titeket Ő helytartókká Noé népe után, s gyarapitott titeket a szellem megteremtésében, hát emlékezzetek Allah bőkezűségére, hátha tán boldogultok.

70. Mondák: Azzal jössz-é hozzánk, hogy imádjuk Allahot egyedül, s áldozzuk fel, mit apáink imádtak? Hát hozd el nékünk azt, mivel fenyegetsz bennünket, ha igaz vagy.

71. Mondá: Bizony reátok esik Uratoktól

az iszonyat és düh. Civakodtok-e vélem a neveken, (ahogy)ti nevezétek el őt, s apáitok, (mire) Allah nem bocsájtott hatalmat? Hát várjatok, s ime! Én véletek várok.

72. Hát megmenekiténk őt, s kik övéle a Mi kegyelmünkből, és elvágánk gyökerüket azoknak, kik meghazudtolták a Mi kinyilatkozásainkat, s nem voltak hivők.

73. S (elküldénk) Thamud (törzséhez) fivérüket Szalihot. Mondá: Ó, nép! Imádjátok Allahot. Nincs néktek más Isten, csak Ő. Bizony eljött hozáttok a jel Uratoktól. Ez Allah tevetehene, tinéktek bizonyság. Hát tápláljátok azt, egyen az Allah földjéről, s ne érintsétek azt a rosszal, mert lesújt reátok a fájdalmas szenvedés.

74. S emlékezzetek midőn Ő megtett titeket helytartókká Aád után, s elszállásolt titeket a földön. Ti annak síkságára vevétek a várat, s a hegyekbe vágátok a házakat. Hát emlékezzetek Allah bőkezűségére, s ne gonoszkodjatok a földön megrontókként.

75. Mondák a törzsfők, kik dölyfösködtek az ő népéből azoknak, kiket megvetettek, nékik, kik

hittek közülük: Tudjátok-é, hogy Szalih az ő Urának küldötte? Mondák: Lám! Mi azt miért küldetett hisszük

76. Mondák kik dölyfösködtek: Íme! Mi azt miben hisztek tagadjuk.

77. Hát lebéniták a tevetehenet és gúnyt űzének Uruk parancsából, s mondák: Ó, Szalih! Hozd el nékünk azt mivel fenyegetsz bennünket, ha a küldöttek közül vagy.

78. S lesújtott reájuk a földindulás, s a reggel őket otthonaikban kiteritve találta.

79. Hát elfordult tőluk Szalih, s mondá: Ó, nép! Bizony tudattam véletek Uram üzenetét, s tanácsot adtam néktek, hanem ti nem szeretitek a tanácsadókat.

80. És Lót! Midőn mondá népének: Elhoztátok-é a bujaságot, mit előttetek egy teremtmény sem?

81. Lám! Ti elhoztátok a férfiúknak az asszony nélküli vágyat, mi több ti feslett nép vagytok.

82. S nem volt más válasza népének, csak mint mondák: Űzzétek el őket településeitekből. Ők a nép kik megtisztulnak.

83. S megmenekiténk őt és nemzetségét, kivéve asszonyát,

aki hátramaradott.

84. S zúditánk reájuk az esőt, hát nézd mily volt beteljesülése a bűnösöknek.

85. S (elküldénk) Midian-hoz fivérüket Shu'eyb-et Mondá: Ó, nép! Imádjátok Allahot. Nincs néktek más Isten, csak Ő. Bizony eljött hozzátok a jel Uratoktól, hát jól mérjétek fel, jól súlyozzátok, s ne tegyetek rosszat az embereknek dolgaikban és ne rontsatok a földön annak megjavitása után. Ez igy jobb néktek, ha hivők vagy ok.

86. S ne lapuljatok meg minden ösvényen, hogy fenyegessétek (a vándort) és akadályoztassátok Allah útján azt, ki hiszi Őt, s vágyjátok annak görbületét. S emlékezzetek, midőn kevesen voltatok, Ő megsokszorozott benneteket és nézzétek mily volt beteljesülése a megrontóknak.

87. S ha egy csapat közületek hiszi azt, miáltal én küldettem, s (másik) csapat nem hiszi, hát legyetek állhatatosak addig, mig Allah nem itél közöttünk, s Ő a Birák Legjobbika.

88. Mondák a törzsfők, kik dölyfösködtek

az ő népéből: Mi elűzünk téged, ó Shu'eyb és kik véled hisznek településünkből, avagy visszatérsz felekezetünkbe. Mondá: Még ha gyűlöljük is azt?

89. Bizony ki kellene eszelnünk Allahra a hazug szót, ha visszatérnénk felekezetetekbe azután, hogy Allah megmenekitett bennünket attól. S nincs számunkra oda visszatérés, csak ha mi Urunk, Allah akarja. Mindent átfogó a mi Urunk tudása. Allahra hagyatkozunk. Urunk Tárd fel közöttünk és népünk között az igazat, s Te vagy a Feltárók Legjobbika.

90. Mondák a törzsfők, kik tagadtak az ő népéből: Ha Shu'eyb-et követitek, bizony vesztesek lesztek.

91. S lesújtott reájuk a földindulás, s a reggel őket házaikban kiteritve találta.

92. Azok, kik meghazudtolták Shu'eyb-et, mintha nem is időztek volna ott (ővéle). Azok, kik meghazudtolták Shu'eyb-et voltak a vesztesek.

93. Hát elfordult (ő) tőlük és mondá: Ó, nép! Mert bizony tudattam véletek Uram üzeneteit, s tanácsot adtam néktek, hát hogy bánkódnék

a hitetlenek népe felett?

94. S Mi nem küldénk a településbe prófétákat, hanem lesújtánk annak nemzetségére gyötrelemmel, s hányattatással, hátha tán meghunyászkodnak.

95. Majd felváltottuk a rossz állapotot jóra, amig gyarapodtak bőségben, s mondák: Bizony megérintette apáinkat a gyötrelem, s a kimerülés. Hát Mi lesújtottunk reájuk váratlanul, s ők nem érzik.

96. S ha a település nemzetsége hitt, s őrizkedett volna, hát reájuk nyitottuk volna az ég és föld áldásait, hanem ők hazudottak, hát sújtánk őket azzal, mit (maguknak) megszereztek.

97. Hát biztosan van-é a település népe, ha eljő hozzájuk a Mi haragunk rajtaütésként, s ők alszanak?

98. Avagy biztosan van-é a település népe, ha eljő hozzájuk a Mi haragunk nappal, s ők játszadoznak?

99. Avagy biztosan vannak-é ők Allah tervétől? S nem tartja magát biztonságban Allah tervétől, csak a vesztesek népe.

100. Avagy az nem útmutatas-é azoknak, kik öröklik a földet annak népe után, hogy ha Mi akarjuk, hát sújtjuk őket vétkeikkel, s megbélyegezzük

sziveiket, s ők nem hallanak?

101. Ezek voltak hát a települések. Elbeszéljük néked (Ó, Muhammad) azok hireit. Mert bizony eljöttek hozzájuk az ő küldötteik a bizonyságokkal, s nem hittek, miáltal hazugok voltak előtte. Eképpen bélyegzi meg Allah a hitetlenek szivét.

102. S nem lelénk meg többségükben a szövetséget, hanem meglelénk többségükben a züllöttséget.

103. Majd elküldénk ő utánuk Mózest a bizonyságokkal a Fáraónhoz és törzsfőihez, de ők visszautasiták azokat. Hát nézd hogyan lesz beteljesülése a megrontóknak.

104. S mondá Mózes: Ó, Fáraó! Íme! Én a Világok Urától vagyok a küldött.

105. Jóvahagyatott, hogy nem mondom Allahra, csak az igazat. Bizony eljöttem hozzátok a bizonyságokkal Uratoktól, hát küldjétek énvélem Izrael fiait.

106. Mondá (a Fáraó): ha bizonysággal jöttél, hát add elő, ha igaz vagy.

107. Hát meglendite botját, s valóban! Megjelent a kigyó.

108. S előveve kezét, s valóban!

Ez fehér volt az őt nézőknek.

109. Mondák a törzsfők Fáraó népéből: Lám! Ez tudója a mágiának.

110. El akar titeket űzni földetekről, hát mit rendeltek el?

111. Mondák (a Fáraónak): Tedd őt és fivérét félre(egy időre), s küldj a városokba hirvivőket,

112. Hozzák el ők néked valamennyi tudóját a mágiának.

113. S eljövének a mágusok a Fáraóhoz, s mondák: Legyen nékünk a dij, ha mi nyerünk.

114. Mondá: Igen! Ti vagytok, kik közel kerültök (hozzám).

115. Mondák: Ó, Mózes! Avagy te vetsz(elsőnek), avagy mi leszünk a vetők.

116. Mondá: Vessetek. S midőn hajitának elkápráztaták az emberek szemeit, s megfélelmliték őket. Hatalmas mágiával jöttek.

117. S Mi sugallottuk Mózesnek: Hajitsd el botodat! S valóban! Az elnyelte az ő káprázatukat.

118. S megnyilvánult az igaz, s hamis volt az mit ők tettek.

119. S emitt ők legyőzettettek és lekicsinylettek.

120. S elveték magukat a mágusok leborulva.

121. Mondák: Hiszünk

a Világok Urában,

122. Mózes és Áron Urában.

123. Mondá a Fáraó: Hisztek-é Őbenne még mielőtt én megengedem néktek? Íme! Ez hát az árnány, mit ti szőttetek a városban, hogy kivezessétek abból népét! Hát meg fogjátok tudni!

124. Levágom kezeiteket és lábaitokat egymással szembeni oldalon, majd megfeszitelek benneteket mindahányan.

125. Mondák: Íme! Mi a mi Urunkhoz térünk meg.

126. S te csak azért állsz bosszút rajtunk, mert mi hisszük Urunk Igéit, mi eljövendt hozzánk. Urunk! Tölts belénk állhatatosságot és megbékélőkként (muzulmánokként) múlassz el bennünket.

127. S mondák a törzsfők a Fáraó népéből: Ó király! Semmibe veszed-é Mózest, s az ő népét, hogy rontsanak a földön, s ő semmibe vesz téged és a te isteneidet? Mondá: Megöljük fiaikat, s megvetjük asszonyaikat és lám! Mi erőben állunk felettük.

128. Mondá Mózes az ő népének: Keressetek menedéket Allahban, s legyetek állhatatosak. Íme! A föld Allahé, annak örökiti kinek akarja az Ő szolgálói közül. S a beteljesedés az őrizkedőké! Mondák: Megsebzettek bennünket

még mielőtt eljöttél hozzánk, s miután eljöttél hozzánk. Mondá: Uratok azon van, hogy elpusztítsa ellenségteket és helytartókká tegyen titeket a földön, hogy nézze hogyan tevékenykedtek.

130. Mert bizony sújtánk a Fáraó nemzetségét az inséggel és a gyümölcsök hiányával, hátha tán megemlékeznek.

131. S midőn eljött hozzájuk a jó, mondák: Ez a mienk! S ha a rossz sújtja őket, Mózes rossz oltalmának tudják be, s azoknak kik övéle vannak. Hanem az ő oltalmuk Allahnál van, de legtöbbjük nem tudja.

132. S mondák: Akármilyen biyonyságot is hoztál el nekünk, hogy elkápráztass bennünket általa, mi nem hiszünk néked.

133. Hát Mi elküldtük reájuk az áradatot, a sáskákat, férgeket, békákat és a vért részletes bizonyságokként. Hanem ők dölyfösködtek, s bűnös nép lettek.

134. S midőn rettegés ereszkedett le rájuk, mondák: Ó, Mózes! Hivd el hozzánk Uradat, miáltal az (Ő) szövetségét te birod. S ha eloszlatod rólunk a rettegést, hát hiszünk néked és elküldjük véled Izrael fiait.

135. S midőn Mi eloszlattuk róluk a rettegést egy időre, s ők ezt felfogták, hát lám! Ők az egyezségszegők.

136, S elégtételt vevénk tőlük és megfullasztánk őket a tengerbe, miáltal meghazudtolták a Mi kinyilatkozásainkat, s azokkal nem törődtek.

137. És Mi örökitettük a népre, kik lenézettek voltak, a kelet és nyugat földjét, mit Mi megáldottunk. És beteljesedett Urad szép szava Izrael fiainak, miáltal állhatatosak voltak, s megsemmisiténk azt, mit a Fáraó és az ő népe művelt, s mit azok kiagyaltak.

138. S átszelettük Izrael fiaival a tengert, s ők elérkezének a néphez, kik az ő bálványaiknak engedték át magukat. Mondák: Ó Mózes! Jelölj ki nékünk egy Istent, minthogy nékik isteneik voltak. Mondá: Lám! Ti tudatlan nép vagytok.

139. Márpedig ezeknek leromboltatott miben ők vannak, s hamis az, mit ők tesznek.

140. Mondá: Keressek-é néktek más Istent, mint Allah és Ő az, ki kiváltságban részesitett titeket az (összes) teremtmény felett?

141. S midőn Mi megmenekiténk titeket a Fáraó nemzetségétől, kik lesújtottak reátok

gyötrelmes kinokkal, levágták fiaitokat, megvetették asszonyaitokat. S ebben (volt) Uratoktól a hatalmas megpróbáltatás.

142. S kijelölénk Mózesnek harminc éjszakát, s kiteljesiténk azt (még) tizzel, hát Ő bevégezé Ura terminusát, a negyven éjjelt. S mondá Mózes fivérének, Áronnak: Válts fel engem népemnél, tégy jól, s ne kövesd a megrontók útját.

143. S midőn eljött Mózes a Mi találkozónkra, s az Ő Ura beszéltvéle, mondá: Uram! Mutasd meg nékem (Magad), hogy én Téged lássalak. Mondá (Ő): Sohasem látsz Engem, hanem tekints a hegyre. Ha az nyugton van a helyén, hát meglátsz. S midőn kinyilvánitotta az Úr (az Ő) dicséretét a hegynek, hát összeomlasztotta azt.
S összeesett Mózes öntudatlan. Midőn feléledt, mondá: Dicsőség Néked! Hozzád fordulok felöldozásért, s én vagyok az első hivő.

144. Mondá (Ő): Ó, Mózes! Én kiválasztottalak Téged az emberek fölé üzeneséim és beszédem által. Hát vedd azt, mit néked adok, s légy hálaadó.

145. Megirtuk néki a táblákra intelmét minden

dolgoknak, s reszletezèsètmindeneknek. Hát
tartsd meg azt erővel és rendeld el népednek,
hogy tartsák meg annak jóságát. Majd megmu-
tatom néktek a züllöttek hajlékát.

146. Elterelem kinyilatkozásaimtól azokat, kik dölyfös-
ködnek a földön igaztalanul, (kik) ha látják
a mindannyi jelet és nem hisznek benne, s ha
látják a kijelölt utat, nem veszik azt (saját)
útnak, s ha látják a téves utat, azt veszik
(saját) útnak. Ez, miáltal ők meghazudtolták a
Mi kinyilatkozásainkat, s nem vették azokat semmibe sem.

147. Azok, kik meghazudtolják a Mi kinyilatkozásainkat
és a Túlvilági találkozót, hát megsemmisül munkájuk.
Megjutalmaztatnak-é másért, mint azért,
mit tettek?

148. S vevé Mózes népe ami után menjen ékességeik
közül a borjút, a sáfrány testüt, bőgőt. Hát
nem látták-é, hogy az nem beszél hozzájuk, s nem
vezeti őket az útra? Ők azt vevék, s elkárhozának.

149. A midőn (minden) összeomlott kezeikben, s látták,
hogy ők bizony eltévelyedtek, mondák: Amig
nem kegyelmez meg nékünk Urunk és nem bocsájt meg
nékünk, mi vesztesek vagyunk.

150. S midőn megtért Mózes az ő népéhez, haragos és bánatos. Mondá: Iszonyat az mit mögöttem tettetek énutánam. Sürgetitek-é Uratok rendelését? S elhajitá a táblákat, megragadá fivére fejét, magához vonván azt. Mondá: Anyám fia! Íme!
A nép gyengének itélt meg engem, s majdnem megöltek. Hát ne vidd győzelemre az ellenséget enrajtam, s ne tégy engem együvé a bűnösök népével.

151. Mondá: Uram! Bocsájts meg nékem és fivéremnek, s vonj be minket kegyelmedbe. Te vagy a Legkegyelmesebb a kegyesek közt.

152. Íme! Azok, kik a borjút vették, hát reájuk tör Uruk haragja és megaláztatottság osztályrészük az evilági életben. Eképpen jutalmazzuk azt, ki kieszeli (a hazug szót).

153. Azok, kik rosszakat cselekedtek, majd bűnbánatot fogadtak ezután, s hisznek, lám! Urad ezután Megbocsájtó, Könyörületes.

154 S midőn elillant Mózesről a düh, hát vevé a táblákat, melynek soraiban az Utmutatás és kegyelem azoknak, kik félik Urukat.

155 S kiválasztott Mózes, népéből

hetven férfiút a Mi találkozónkra, s midőn lesújtott reájuk a földindulás, mondá: Uram! Ha akartad volna,hát elpusztitottad volna őket előbb is vélem (együtt). Elpusztitasz-é azért minket, mit közülünk a félkegyelműek tettek? Márpedig ez csakis a Te kisértésed. Eltévelyitesz vele akit akarsz és vezeted kit akarsz. Te vagy a mi Oltalmazónk, hát bocsájts meg nékünk, s kegyelmezz nékünk. Te vagy a Megbocsájtók Legjobbika.

156. S ird meg nékünk ezen a világon a jót, s a Túlvilágon. Lám! Mi Hozzád vezettettünk. Mondá (Ő): Büntetésemmel lesújtok arra, kire akarok, s kegyelmem kiterjed minden dologra, hát Én megirom ezt azoknak, kik őrizkednek, kötelező alamizsnát adnak, s azoknak, kik hisznek kinyilatkozásainkban.

157. Azok, kik követik a próféát, az irni- olvasni nem tudó Hirnököt,hát megtalálják őt megirva,mi nálunk van a Tórában és az Újszövetségi Szentirásban. Ő elrendeli nékik az illőt, s véget vet a gyalázatnak, megengedi nékik a jót, s megtiltja nékik a rosszakat. Leveszi róluk terheiket, s a béklyókat, mi rajtuk volt.

S azok, kik hiszik őt, becsülik őt, s az ő pártjára állnak és követik a világosságot ami övéle küldetett le, azok ők, kik boldogulnak.

158. Mondd (Ó, Muhammad): Ó, emberek! Íme! Én Allah Hírnöke vagyok a ti mindnyájatoknak, (Azé) Akié az egek és a föld Mindenhatósága. Nincs Isten, csak Ő. Életre kelt és elmúlaszt. Hát higgyetek Allahban és az Ő hírnökében, az írni-olvasni nem tudó prófétában, aki hiszi Allahot és az Ő szavait. Kövessétek őt, hátha tán jól vezettettek.

159. S Mózes népéből a nemzet, kik az igazzal vezetnek, s igazsággal viseltetnek.

160. Felosztánk őket tizenkét törzsre, nemzetekre. S Mi sugallottuk Mózesnek, midőn népe vizért fordult őhozzá, (mondván): Íme! Sújts le botoddal a sziklára! S kifakadt belőle tizenkét patak, s bizony megtudta minden törzs a maga ivóhelyét. Beárnyékolánk őket a fellegekkel, s reájuk becsájtánk a mannát és a fürjeket, (mondván): Egyetek mindabból a jóból, mit nektek nyujtottunk. Ők nem vittek bűnbe Minket, hanem ők maguk estek bűnbe.

161. Midőn mondva volt nékik:

Lakjatok ebben a faluban, egyetek belőle akaratatok szerint és mondjátok: Bűnbocsánatot fogadok, majd térjetek be a kapun leborulva. Mi megbocsájtjuk néktek vétkeiteket, s gyarapitjuk a jótevőket.

162. Akik rosszat tettek megváltoztatták a mondást mássá, mint mi mondva volt nékik és Mi rájuk küldtük az ég haragját, miáltal ők gaztevők voltak.

163. Kérdezd őket (Ó, Muhammad) a faluról, mely a tenger (mellé) esett, midőn megszegék ők a szombatot. Ahogy eljövének hozzájuk az ő nagy halaik az ő szombatjukon szembetűnően, s a napon (midőn) nem tartak meg a szombatot, nem jövének el hozzájuk. Ekképen tevénk próbára őket, miáltal elzüllöttek.

164. S mondá egy nemzet közülük: Miért predikáltok a népről, (kiket) Allah elpusztit, vagy szörnyű szenvedéssel büntet? Mondák: Megszabadulaskeppen a büntől Uratok előtt, hátha tán őrizkednek.

165. S midőn elfelejtik azt miáltal emlitve vannak, Mi megmenekitjük azokat, kik véget vetnek a rossznak és lesújtunk azokra, kik bűnösök iszonyú szenvedéssel, miáltal elzüllöttek.

166. S midőn

hivalkodnak (azzal), mit végeztek, Mi mondánk nékik: Legyetek majmok, kitaszítottak.

167. S kihirdeté Urad, hogy Ő ellenük küldi a Feltámadás Napjáig azokat, kik reájuk mérik a szörnyű büntetést. Íme! Urad gyorsan itél, s lám! Ő Megbocsájtó, Könyörületes.

168. S szétvagdaltuk őket a földön (külön) nemzetekre. Közöttük van ki jó, s közöttük van ki enélkül. S Mi megpróbáltuk őket a széppel, s a rosszal, hátha tán megtérnek.

169. S felváltá őket őutánuk (egy új nemzedék) a váltás, kik örökölék az Írást. Ők magukhoz ragadák ez alacsony szintű (élet) kínálatát, s mondák: Megbocsájtatik nékünk. S ha (újra) eljő emilyen kínálat, hát magukhoz veszik azt is. S nem tartozik-é reájuk az Írás egyezsége, hogy nem mondanak mást Allahra, csak az igazat? S ők megtanulák azt mi abban. Hanem a Túlvilág hajléka jobb azoknak, kik őrizkednek, hát nem éritek fel?

170. S azok, kik az Irásba kapaszkodnak, s megtartják az imát, lám! Mi nem vesztegetjük el a jócselekedetűek jutalmát.

171. S megrázánk

a Hegyet fölöttük, mintha az takaró lenne,
s úgy vélék, hogy az rájuk esik. (Mondánk):
Vegyétek mit néktek adtunk erővel, s emlékezzetek
arra, mi benne, hátha tán őrizkedtek.

172. S vevé Urad Ádám fiaiból, az ő agyékaikból
magjaikat, s megeskette őket önmagukra, (mondván):
Nem Én vagyok-é a ti Uratok? Mondák: Valóban,
megvalljuk. (Ezt) mondjátok hát a Feltámadás Napján:
Íme! Mi ezt semmibe vettük.

173. Avagy mondjátok: Hanem (csak) apáink állítottak
bálványt azelőtt, s mi sarjak vagyunk őutánuk.
Elpusztítasz-é minket azért, mit a meghasonlottak
tettek?

174. Ekképpen részletezzük a kinyilatkoztatásokat, hátha
tán megtérnek.

175. Olvasd nékik hirét annak, kinek adtuk a Mi
kinyilatkozásainkat, s ő kivedlett belőle, majd eléré
őt a Sátán, s eltévelyült lett.

176. Ha akarnánk felemelnénk őt általa, de ő a földhöz
tapadt, s saját vágyait követi. Ő olyan, mint
a kutya: ha rátámadsz kiölti nyelvét, s ha
otthagyod kiölti nyelvét. Ilyen az a nép, kik

meghazudtolják a Mi kinyilatkozásainkat. Hát
beszéld el a történéseket, hátha tán elgondolkodnak.

177. Fertő példának a nép, kik meghazudtolták kinyilatkozásainkat, s magukat elkárhozák.

178. Kit Allah vezet, az valóban jól vezetett, s kiket Allah eltévelyit, hát azok a vesztesek.

179. S bizony Pokolra juttatánk sok dzsinnt
és embert, kiknek szive nem érez át, kiknek
szeme nem lát, s kiknek füle nem hall. Ezek olyanok,
mint a marha, sőt eltévelyedettebbek. Ők a mulasztók.

180. Allahnak hát a legszebb nevei. Hát hivd Őt általuk.
S hagyd el azokat, kik káromolják az Ő neveit.
S viszonoztatik nékik az, mit tettek.

181. S azok közt, kiket Mi teremtettünk (ott) a nemzet, kik az igazzal vezetnek, s azzal tesznek igazságot.

182. S azokat, kik meghazudtolják a Mi kinyilatkozásainkat, hát Mi fokozatosan elvezetjük őket onnan, ahonnan tudnak.

183. Szorosra fogom őket, s lám! Beklyóm szilárd.

184. Avagy nem gondolkodnak-é azon, hogy nem bolondság az, mi az ő kisérőjük? Lám! Ez csak egy nyilvánvaló figyelmeztető.

185. Avagy nem látják-é az egek és a föld uralmát, s mit Allah teremtett dolgokat, s meglehet, hogy bizony közeledik az ő idejük? Hát mely történésben hisznek ezután?

186. Az, kit Allah eltévelyit, hát nincs számára Útmutatás, s Ő meghagyja őket csökönyösségükben vakon.

187. Kérdeznek téged az Óráról, annak bekövetkezéséről. Mondd: Hanem ennek tudása az én Uramnál. Nem jeleniti meg ennek idejét (más), csak Ő. Ez ránehezedik az egekre és a földre. Nem jő el az hozzátok, csak váratlanul. Téged kérdeznek, mintha te tudnál róla. Mondd: Hanem annak tudása Allahnál, de a legtöbb ember nem tudja.

188. Mondd: Nem birom önmagam számára a hasznost, sem a károst, csak mit Allah akar. S ha tudnám a Láthatatlant, hát bőségét adnám a jónak, s nem fogna engem a rossz. Íme! Én csak figyelmeztető vagyok, s igehirdető a népnek,

kik hisznek.

189. Ő az, ki megalkotott titeket egyetlen lélekből, s megtette abból az ő párját, hogy megpihenjék nála. S midőn elfedé őt, (az asszony) könnyű terhet viselt és azzal haladt. S midőn az megnehezedett, hát Allahhoz fohászkodának, az ő Urukhoz, (mondván) : Ha megadod nékünk épségben, hát mi hálát adunk.

190. S midőn Ő megadá azt épségben, hát ők társakat állitottak Őnéki azért, mit Ő adott nékik. S felé emelkedett Allah annak, mivel őt társitják.

191. Társitják-é ők azzal, mi nem teremt semmit, s ők maguk teremtik (azt)?

192. S nem képesek, hogy nékik pártukat fogják, s maguk pártját sem fogják?

193. S ha elhivjátok őket az Útmutatáshoz, hát nem követnek titeket. Egy az néktek, hogy hivjátok őket, avagy hallgattok.

194. Lám! Azok, kikhez Allah helyett fohászkodtok, szolgák akár ti. Hát fohászkodjatok hozzájuk, s hadd feleljenek meg néktek, ha igazak vagtok.

195. Van-é nekik lábuk mivel járnak, avagy van nékik kezük, mivel tartanak, avagy nékik szemük, mivel látnak, avagy nékik

fülük, mivel hallanak? Mondd: Hivjátok a ti bálványaitokat, béklyózzatok meg, s ne kiméljetek.

196. Lám! Az én Oltalmazóm Allah, Aki kinyilatkoztatta az Írást, s Ő odafordul a jócselekedetűekhez.

197. Akikhez Őhelyette fohászkodtok nem képesek pártotokat fogni, s maguk pártját sem fogják.

198. S ha ti odahivjátok őket az Útmutatáshoz, (ezt) nem hallják, s te (Muhammad) látod őket feléd nézni, s ők nem látnak.

199. Végy magadhoz feloldozást, s rendeld el a jót, s fordulj el a tudatlanoktól.

200. S midőn beléd mar Sátántól a rágalom, hát keress menedéket Allahban. Lám! Ő a Meghallgató, a Mindenek Tudója.

201. Íme! Azok, kik őrizkednek, midőn ha érinti őket Sátántól a ragyogás, (hát) emlékeznek, s ők akkor látnak.

202. Fivéreik alámeritik őket a bűnnek, s ők nem hagyják abba.

203. S ha nem hozod el nékik az Igét, mondják: Miért nem választottad azt? Mondd: Hanem én azt követem, mit nékem Uram sugall. Ez (a Korán) Uratok éleslátása,

Utmutatás és kegyelem a népnek, kik hisznek.

2o4. Midőn olvastatik a Korán, hát halljátok azt, s jegyezzétek meg, hátha tán megkegyelmeztettek.

2o5. S emlékezz (Ó, Muhammad) Uradra önmagadban alázattal, félelemmel, a beszéd moraja nélkül, reggel, s estetájt. Ne legyetek mulasztók.

2o6. Lám! Azok, kik Uradnál vannak, hát ők nem viseltetnek dölyffel az Ő szolgálatában, malasztalják Őt, s Őnéki leborulnak.

8. Szura

HADIZSÁKMÁNY

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Megkérdeznek (Ó, Muhammad) a hadizsákmányról. Mondd: A hadizsákmány Allahé, s a Hirnöké, hát tartsátok számon Allahot, s hozzátok rendbe, mi közöttetek, s engedelmeskedjetek Allahnak és az Ő Hirnökének,

ha (igaz) hívők vagytok.

2. Hanem az (igaz) hívők azok, kik ha megemlittetett Allah, szivük riadt, s ha olvastatnak nékik az Ő kinyilatkozásai, hát ők gyarapodnak hitben, s Uruk:a hagyatkoznak,
3. Kik megtartják az imát, s arra, mit adtunk nékik áldoznak.
4. Ezek ők a hivők igazán. Nékik fokozatok (járnak) Uruknál, s megbocsájtás és nemes gondoskodás.
5. Ahogy elmenesztett téged (Muhammad) Urad házadból az Igazzal, s lám! Néhányan a hivők közül idegenkedtek.
6. Vitába szállnak véled az Igazban miután az megnyilvánult, mintha a halálba lennének vezetve, s ők látják.
7. S midőn Allah megigérte néktek az egyiket a két sereg közül, hogy az a tiétek, ti azt kivántátok, hogy ne a fegyveres legyen a tiétek. S Allah azt akarja, hogy beigazolódjék az Igaz az Ő szavaival, s hogy elvágja a hitetlenek gyökerét.
8. A Ő igazra viszi az Igazat, s meghiúsitja a hiábavalót, de a bűnösök szembeállnak.

9. Midőn a ti Uratok segítségét kéréték, hát Ő néktek felelt (mondván): Én leküldök néktek ezer angyalt rendekbe szedve.

10. S nem tette ezt Allah másért, csak hirdetésképpen, s hogy megnyugodjon általa szivetek. S nincs pártfogás, csak Allahnál. Íme! Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

11. S Ő elhomályositott titeket a szendergéssel biztonságképpen Ötőle, s reátok küldé az égből a vizet, hogy megtisztitson titeket általa, s elmeneszté rólatok rettegését a Sátánnak, megköté szíveteket, s megszilárditá általa labáitokat.

12. Sugallá Urad az angyaloknak, (mondván): Én véletek vagyok. Hát szilárditsátok meg azokat, kik hisznek. Félelmet vetek azoknak szivébe, kik tagadnak. Hát sújtsatok le a nyakakra, s sújtsatok le minden ujjra.

13. Ez, miattal ők szembeálltak Allahhal és az Ő hirnökével. Ki szembeszáll Allahhal és az Ő Hirnökével, hát lám! Allah szigorú Büntető.

14. Ez hát, s izleljétek meg azt és (tudjátok), hogy a hitetleneké a Pokol szenvedése.

15. Ó, kik hisznek! Ha találkoztok olyanokkal a harcban, kik tagadnak, hát ne forditsatok nékik hátat.

16. Aki ezen a napon hátát fordítja nékik, hacsak nem harci fondorlatból, avagy hogy törekedjék a csapathoz, hát bizony kivija Allah haragját, s hajléka a Pokol, sorsa nyomorú.

17. S ti (muzulmánok) nem öltétek meg őket, hanem Allah ölte meg őket, s nem te (Muhammad) hajitöttad el, midőn hajitottál, hanem Allah hajitott, hogy Ő próbára tegye a hivőket az Ötőle jövő jó próbatétellel. Lám! Allah a Meghallgató, Mindenttudó.

18. Ez hát, s Allah meggyengitője a hitetlenek béklyójának.

19. (O, Qureysh!)* Ha itélkezést kerestek, hát bizony az itélkezés eljött hozzátok. S ha felhagytok (izgatástokkal), hát jobb lesz néktek. S ha megfordultok, hát mi is megfordulunk. Nem segit rajtatok csapatotok egyáltalán, mégha sokan is vagytok. Ime! Allah a hivőkkel tart.

20. Ó, kik hisznek! Engedelmeskedjetek Allahnak és az Ő hirnökének, s ne forduljatoi el tőle midőn halljátok.

21. Ne legyetek olyanok, mint kik mondták: Hallottuk! S ők nem hallanak.

22. Ime! A leggyarlóbb lények. Allahnál

* A próféta törzse, mely őt kitagadta és ellensége lett.

a süketek és a némák, kik fel nem foghatnak.

23. S ha tudná bennük Allah a jót, hát hallásra birná őket, s ha Ő hallásra birná őket, hát elfordulnának, s ők lennének a szembeszegülők.

24. Ó, kik hisznek! Vessétek alá magatokat Allahnak, s a Hirnöknek, midőn Ő ahhoz hiv titeket,ami feléleszt benneteket, s tudjátok, hogy Allah az ember és az ő (Muhammad) szive közt közvetit, s ti Őhozzá tereltettek.

25. Őrizkedjetek a kisértéstől, ami nem kizárólag azokat sújtja közületek, kik bűnösök, s tudjátok, hogy Allah szigorú Büntető.

26. S emlékezzetek, midőn kevesen voltatok, erélytelenül a földön, s féltetek, hogy az emberek irmagostól kiirtanak titeket. Hát Mi menedéket adtunk néktek, s megtámasztottunk titeket az Ő pártfogásával, s gondoskodtunk részetekre a jókból, hátha tán hálát adtok.

27. Ó, kik hisznek! Ne hagyjátok cserben Allahot és a Hirnököt, s ne hagyjátok cserben hiteteket, s ti ezt tudjátok.

28. S tudjátok, hogy vagyonaitok és gyermekeitek kisértés és Allahnál a hatalmas bér.

29. Ó, kik hisznek!

Ha Allahot számon tartjátok, Ő megadja néktek az Ismérveket, s leveszi rólatok rossztetteményeiteket, Ő megbocsájt néktek, s Allahé a Hatalmas kiváltság.

2o. S ha tervet szőnek ellened (Ó, Muhammad) azok, kik hitetlenek, hogy megbénitsanak, vagy megöljenek, avagy elűzzenek, hát tervet szőnek, de tervet sző Allah, s Allah a legjobb Tervszövő.

31. Midőn olvastatnak nékik a Mi kinyilatkozásaink, mondják: Bizony mi hallotuk. Ha akarnánk, mondanánk mi is ilyent. Íme! Ezek csupán az elődök regéi.

32. S mondák: Ó Allah! Ha ez lenne az igaz Tőled, hát hullajts reánk az égből kőzáport, avagy hozd el nékünk a fájdalmas szenvedést.

33. S nem büntette őket Allah, mig te közöttük, s nem bünteti őket Allah, ha bünbocsátért esedeznek.

34. S mit gondolnak, hogy nem bünteti őket Allah, s ők akadályoztatnak a Sérthetetlen Szentélynél és nem annak oltalmazói? Lám! Annak oltalmazói csakis az őrizkedők, de legtöbbjük nem tudja.

35. S nem volt imájuk más a (szent) háznál, csak

sipszó és csattogás. Hát izleljétek meg a szenvedést, miáltal tagadtatok.

36. Íme! Azok, kik tagadnak vagyonukat arra áldozzák, hogy gátat állítsanak Allah útján. Hát áldoznak rá, majd gyötrelem lesz rajtuk, majd legyőzettetnek. S azok, kik tagadnak a Pokolba tereltetnek,

37. Hogy megkülönböztesse Allah a rosszat a jótól. S a rosszakat Ő egymásra teszi, majd halomba rakja mindahányat, s a Pokolra veti. Ezek ők a vesztesek.

38. Mondd azoknak, kik tagadnak, hogy ha véget vetnek (tettüknek), megbocsájtatik nékik mi valóban elmúlott. S ha visszatérnek, hát bizony az elődök adnak példát, (mi már) elmúlott.

39. Vágjátok le őket addig, hogy ne legyen zaklatás, s legyen az egész hitvallás Allahé. S ha véget vetnek, hát lám! Allah Látója annak, mit tesztek.

40. S ha elfordulnak, hát tudjátok, hogy Allah Felségtek, kegyes Felség, s kegyes Pártfogó.

41. S tudjátok, hogy bármit is zsákmányoltok, hát íme! Egyötöde annak Allahé, s a Hírnöké,

a rokonoké, árváké, az inségben szenvedőké, s a vándoroké, ha hiszitek Allahot, s mit Mi kinyilatkoztattunk szolgálóinknak az Ismérvek Napján, a napon, midőn találkozott a két csapat. S Allah Mindenre Képes.

42. Midőn ti az innenső parton voltatok, s ők a túlsó parton, a menet meg alattatok. S találkozótok lett volna, s elveszejtettétek volna a találkozót, de ha elrendeli Allah a parancsot, hát végrehajtatik: Hogy az, ki elpusztittatott (ezen a napon), pusztuljék a bizonyság által, s az-ki feléledt, hát éljen a bizonyság által. Lám! Allah a Meghallgató, a Mindenttudó.

43. S megmutata néked (Ó, Muhammad) őket Allah a te álmodban, (hogy ők csak) néhányan (vannak). S ha Ő megmutatta volna néked (a muzulmánokat), (mily) sokan (vannak), hát elvesztetek volna, s szét-húztatok volna a parancsban. De Allah megóvott (titeket). Lám! Ő Tudója annak, mi van a keblekben.

44. S megláttata azokat Ő véletek (muzulmánokkal) midőn találkozatok vélük, s ők a ti szemeitekben kevesek. S Ő lecsökkentett titeket az Ő szemeikben, hogy elrendelje Allah a parancsot, mi végrehajtatott. S Allahhoz térnek meg a dolgok.

45. Ó, kik hisznek! Ha találkoztok a csapattal,

hát legyetek szilárdak és emlékezzetek Allahra sokat, hátha tán boldogultok.

46. S engedelmeskedjetek Allahnak, s az Ő Hirnökének, s ne különbözzetek össze, mert elvesztek, s elszáll a ti szeletek. Legyetek állhatatosak. Lám! Allah az állhatatosakkal (tart).

47. S ne legyetek olyanok, mint kik kérkedve jöttek elő otthonaikból, hogy lássék az embereknek, s gátat állitottak Allah útján. S Allah körülölelője annak mit tesztek.

48. Megszépité nékik a Sátán az ő tetteiket, s mondá: Nincs legyőzőtök ma az emberek között mig én vagyok a ti szomszédságtokban. S midőn láthatóvá vált a két csapat ő sarkon perdült, s mondá: Ime! Én vétlen vagyok köztetek! Ime! Én látom mit ti nem láttok! Ime! Én félem Allahot, s Allah Szigorú Büntető.

49. Mondák a képmutatók, s azok, kiknek szivében a betegség: Megtéveszti ezeket hitvallásuk. S ki Allahra hagyatkozik, hát lám! Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

50. Ha látnád azokat, kik tagadnak, midőn elmúlnak! Az angyalok lesújtanak arcaikba,

s hátaikra, (mondván): Izleljétek meg a kinzó égetést.

51. Ez hát azért, mit megelőlegezett kezetek, s lám! Allah nem zsarnoka a szolgálóknak,

52. Mint a Fáraó falkája, s kik őelőttük. Megtagadták Allah kinyilatkozásait, s vette őket Allah bűneik által.
Lám! Allah Erős, Szigorú Büntető.

53. Ez hát azért, mert Allah nem nem az, Ki megváltoztatja kegyét, amely kegyben részesitette a népet addig, mig ők nem változtatják meg azt, mi őbennük (lakol).
S Allah a Meghallgató, a Mindenttudó.

54. Mint a Fáraó falkája, s kik őelőttük. Meghazudtolták Uruk kinyilatkozásait, hát Mi elpusztitánk őket vétkeik által, s megfullasztánk a Fáraó népét. Mindnyájan bűnösök voltak.

55. Íme! A leggyarlóbb lények Allahnál azok, kik tagadnak s ők nem hisznek.

56. Azok, kik között ha egyezséget kötöttél, ők mindahányszor megszegik egyezségüket, s ők nem őrizkednek.

57. S midőn ha hadat viselsz ellenük, hát félemlitsd meg azokat, kik ámögöttük, hátha tán emlékeznek.

58, S ha féltek a népnek árulásától, hát vessétek vissza (egyezségüket) egyenességgel. Íme! Allah nem szereti az árulókat.

59. S ne számítsák azok, kik tagadnak, hogy túlszárnyalják (Allah célját). Lám! Ők nem szökhetnek el.

6o. Készítsétek elő nékik azt, mit birtok erővel, pányvázott lóval, hogy megnémítsátok véle Allah ellenségét, ellenségteket, s másokat rajtuk kivül, kiket nem ismertek. Allah ismeri őket. S bármit áldoztok Allah útján, hát visszonoztatik néktek, s ti nem kárhoztattok el.

61. S ha békére hajlanak, hát hajolj te is arra, s hagyatkozz Allahra. Lám! Ő a Meghallgató, a Mindenttudó.

62. S ha félre akarnak vezetni téged, hát lám! Hát Allah a te Fedezésed, Ő, Ki megtámaszt téged az Ő pártfogásával, s a hivőkkel,

63. S Ő összhangot teremtett a (hivők) szivei közt. S ha te (már) mindent áldoztál volna, mi a földön van, hát nem teremtettél volna összhangot sziveik között. Hanem Allah összhangot teremtett közöttük. Íme! Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

64. Ó, Próféta! Allah a te Fedezésed, s ki téged

követ a hivők közül.

65. Ó, Próféta! Buzditsd a hivőket a harcra. S ha van köztetek húsz állhatatos, ők legyőznek kétszázat. S ha van köztetek száz, hát ők legyőznek ezret azok közül, kik tagadnak, miáltal azok a nép, kik ésszel nem érik fel.

66. S most enyhített Allah rajtatok, s Ő tudja hogy bennetek a gyengeség. S ha van köztetek száz állhatatos, ők legyőznek kettőszázat, s ha van köztetek ezer, hát ők legyőznek kettőezret Allah engedelmével. Allah az állhatatosakkal (tart).

67. S nem illet meg egy prófétát sem, hogy legyen nékik rabszolgájuk addig, mig nem vesznek részt az öldöklésben ők is a téren. Ti a világ kínálatát akarjátok, Allah a Túlvilágot akarja. Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

68. S ha nem lenne az Irás Allahtól mi előzőleg volt, hát megérintene titeket a hatalmas szenvedés azáltal, mit (magatokhoz) vettetek.

69. Hát egyetek abból, mit zsákmányoltatok megengedettként, s jóként, s tartsátok számon Allahot. Lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

70. Ó, Próféta! Mondd azon rabszolgáknak, kik a ti kezeitekben vannak: Ha tudja

Allah mi szivetekben jó, hát Ő megadja néktek a mégjobbat annál, mint mi elvétetett tőletek, s megbocsájt néktek. Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

71. S ha el akarnak árulni téged, hát bizony ők elárulák Allahot azelőtt, s Ő erőt adott ellenük. Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

72. Íme! Azok, kik hisznek, menekülnek, s törekszenek vagyonukkal és életükkel Allah útján, s kik kézbe veszik őket, pártfogolják őket, hát azok oltalmazói egyik a másikának. S azok, kik hisznek, de nem menekülnek, hát nem kell oltalmatokba venni őket egyáltalán addig, míg nem menekülnek. S ha pártfogástokat kérik a hitvallásban, hát pártfogást kell adnotok, kivéve a nép ellen, (ha) köztetek és közöttük egyezség van. Allah Látója annak, mit tesztek.

73. S azok, kik tagadnak, egyik a másikának oltalmazója. - Ha ezt nem teszitek, hát zavar lesz a földön és nagy megrontás.

74. Azok, kik hisznek, menekülnek, s törekszenek Allah útján, s azok kik kézbe veszik őket, pártfogolják őket, ők az igazán hivők.

Számukra a megbocsájtás, s a nemes gondoskodás.

75. Azok, kik ezután hisznek, s menekülnek,
s véletek törekszenek, hát azok közétek valók.
S azok, kik egymásnak vérrokonai, hát ők
közelebb rendeltetnek egymásnak Allah írásában.
Lám! Allah a Mindenek Tudója.

9. Szura

Bűnbánat

(Medinai kinyilatkoztatás)

1. Nincs kötelezettsége Allahtól és az Ő Hírnökétől
azoknak a bálványimádóknak, kikkel egyezséget kötöttetek.
2. Hát járjátok a földet négy hónapon át, s tudjátok meg,
hogy nem térhettek ki Allah elől, s lám!
Allah megzavarja a hitetleneket.
3. S kihirdetés Allahtól, s az Ő Hírnökétől az embereknek a Legnagyobb Zarándoklat napján, hogy
nincs Allahnak és az Ő Hírnökének kötelezettsége
a bálványimádókkal szemben. S ha bűnbánatot fogadtok,

hát jobb néktek, de ha elfordultok, hát tudjátok meg, hogy nem térhettek ki Allah elől. S vidd hirül (Ó, Muhammad) azoknak kik tagadnak, a fájdalmas szenvedést.

4. Kivéve azokat a bálványimádókat, kikkel egyezségtek van, s nem kisebbitenek meg titeket semmit sem, s nem tüzelnek ellenetek senkit sem. Hát teljesitsétek nékik egyezségüket az ő terminusukban. Lám! Allah szereti az őrizkedőket.

5. A ha elmúlanak a Sérthetetlen Hónapok, hát vágja ok le a bálványimadókat, bárhol is találtok rájuk, s vegyétek őket, ostromoljátok őket, s fektessetek nékik mindannyinak csapdát. S ha megbánják, s megtartják az imát, kötelező alamizsnát adnak, hát hagyjátok útjukat. Lám! Allah a Megbocsájtó, Könyörületes.

6. S ha egy a bálványimádók közül a te oltalmadat kéri (Ó, Muhammad), hát vedd őt oltalmadba, hogy hallhassa Allah Szavát, majd üzend meg néki a helyet, mi biztonságos. Ez hát, miáltal ők a nép, kik nem tudnak.

7. Hogyan lehet a bálványimádóknak egyezsége Allahnál s az Ő Hirnökénél, kivéve azokat, kikkel a Sérthetlen Szentélynél kötöttetek egyezséget? Hát addig, mig ők

egyenesek véletek, hát ti is legyetek egyenesek vélük. Lám! Allah szereti az őrizkedőket.

8. S hogyan hát, ha ők felülkerekednek rajtatok és nem vesznek semmibe titeket sem egyezségükkel, sem tisztességgel? Megelégítenek titeket szájaikkal, míg szívük megtagad, s legtöbbjük züllött.

9. Aprópénzre váltották Allah kinyilatkozásait, s gátat állítottak az Ő útján. Íme! Fertő az, amit tettek.

10. Nem veszik semmibe a hivőt sem egyezséggel, sem tisztességgel. Ezek ők a törvényszegők.

11. S ha megbánják s megtartják az imát, kötelező alamizsnát adnak, hát testvéreitek a hitvallásban. S Mi részletezzük a kinyilatkozásokat a népnek, kik tudnak.

12. S ha megszegik fogadalmukat egyezségük után, s beledöfnek hitvallástokba, hát vágjátok le a hitetlenség főit. - Lám! Nincs nékik hitelük. - Hátha tán véget érnek.

13. Nem vágjátok-é le a népet, kik megszegik fogadalmukat, s célozzák a Hírnök elűzését, s először rajtatok kezdik? Rettegtek-é tőlük? Hát Allah jogosultabb, hogy Őt féljétek, ha hivők vagytok.

14. Vágjátok le őket! Megfenyiti őket Allah kezeitek által, s Ő megzavarja őket, s pártfogol titeket ellenükben, s O begyógyitja a hivők népének kebelét.

15. S Ő elmeneszti sziveik dühét. Allah azt oldozza fel, kit Ő akar. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

16. Avagy arra számitátok, hogy (békében) hagyattok, mikor Allah tudja kik azok, kik törekednek közöttetek, s nem vesznek más szellemet Allahon, az Ő Hirnökén, s a hivőkön kivül?
S Allah Értesült arról, mit tesztek.

17. S nem (illeti meg) a bálványimádókat, hogy elidőzzenek Allah szentélyeiben, s ők önmaguk ellen vallanak tagadásuk által. Ezeknek tettei összeomlottak, s a Pokolban ők mindörökkön örökké.

18. Hanem időzzék el Allah szentélyeiben az, ki hiszi Allahot, az Itélet Napját, megtartja az imát, kötelező alamizsnát ad, s nem fél, csak Allahtól. Hát ezek azon vannak, hogy jól vezetettek legyenek.

19. Tevétek-é a zarandoklás megelégülését, s elidőzést a Sérthetetlen Szentélyben (egyenlővé azzal), mint ki hiszi Allahot,

az Ítélet Napját, s törí magát Allah útján? (Ezek) nem egyenlőek Allahnál. S Allah nem vezeti a bűnösök népét.

20. Azok, kik hisznek, menekülnek, s törekednek Allah útján vagyonukkal, s életükkel, hát a leghatalmasabb fokozat (az övék) Allahnál. Ezek ők, a győztesek.

21. Kihirdeti nékik az ő Uruk a kegyelmet Ötőle, s a megelégedést, s a Mennyeket nékik, benne a maradandó gyönyörűséget.

22. Ebben ők halhatatlanok mindörökké. Lám! Allahnál a hatalmas bér.

23. Ó, kik hisznek! Ne vegyétek atyáitokat, s fivéreiteket oltalmazóul, ha tetszéssel tölti el őket a hitetlenség a hittel szemben. S ki köztetek hozzájuk fordul, hát ők azok a bűnösök.

24. Mondd: Ha atyáitok, fiaitok, fivéreitek, asszonyaitok, törzsetek, vagyonotok mit megszereztetek, üzletetek minek csődjétől féltek, s a házak, mikre áhitoztok kedvesebbek néktek Allahnál, az Ő Hirnökénél,

s a törekvésnél az Ő utján, hát várakozzatok addig, mig el nem jő Allah az Ő parancsával. S Allah nem vezeti a züllöttek népét.

25. S bizony pártotokat fogta Allah sok hazában, S Hunein napján,* midőn örvendeztetek sokaságtokon, de ez nem segitett rajtatok semmit, s rátok szükült a föld mi hatalmas (volt), majd megfordultatok megfutamodva.

26. Majd lebocsájtá Allah az Ő bátoritását az Ő Hirnökére, s a hivőkre, s lebocsájtá a harcosokat, kiket nem láthattatok, s megbünhődének azok, kik tagadtak. Ez osztályresze a hitetleneknek.

27. Majd Allah ezután megenyhül arra, kire Ő akarja. Allah a Megbocsájtó, a Könyöruletes.

28. Ó, kik hisznek! Hanem a bálványimádók tisztátalanok. Hát ne közeledjenek ezen esztendejük után a Sérthetetlen Szentélyhez. Ha féltek a megszegényedéstől, hát meggazdagit titeket Allah az Ő bőkezűsége által, ha akar. Lám! Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

29. Harcoljatok azokkal, kiknek megadatott az Irás és nem hiszik Allahot, az Itélet Napját, s nem tiltják azt,

* Hunein napján a Muzulmán sereg fortéllyal győzedelmeskedett, miután majdnem megsemmisitették.

mit Allah és az Ő Hirnöke megtiltott, s nem valljak az Igaz Hitet addig, mig meg nem fizetik készséggel a sarcot, s lealacsonyodnak.

30. Mondák a Zsidók: Ezra Allah fia. S mondák a Keresztények: a Megváltó Allah fia. Ezt mondják szájaikkal. Ők azok mondását utánozzák, kik azelőtt tagadtak. Küzd vélük Allah (is). Mily megátalkodottak ők!

31. Ők a rabbijaikat és szerzeteseiket vették uruknak Allah helyett, s a Megváltót, Mária fiát, midőn elrendeltetett nékik hogy csak Egy Istent imádjanak. Nincs Isten, csak Ő! Legyen Dicső mindattól, mit Őnéki társul állitanak.

32. Ők ki akarják oltani Allah világosságát szájaikkal, s megveti (őket) Allah, csak hogy az Ő világossága beteljesedjék, még ha irtóznak is a hitetlenek!

33. Ő az, ki elküldte az Ő Hirnökét az Útmutatással, s az Igaz Hitvallással, hogy az fölényeskedjék minden vallás felett, mégha irtóznak is a bálványimádók!

34. Ó, kik hisznek! Lám!.

Sok rabbi es szerzetes nyeli el az emberek vagyonát hamisul, s gátat emelnek Allah útján. Ők azok, kik felhalmozzák az aranyat, ezüstöt,s nem áldozzak azt Allah útján. Hát hirdesd ki nékik (Ó, Muhammad) a fájdalmas szenvedést.

35. Azon a Napon felhevittetnek a Pokol tüzében, s elüszkösittetik általa homlokuk, oldaluk, s hátuk (mondván): Ez az, mit felhalmozatok magatoknak, hát izleljétek meg mit felhalmoztatok.

36. Lám! A hónapok száma Allahnál tizenkettő hónap, Allah elrendelése által a napon, (midőn) megteremté az egeket és a földet.Közöttük négy sérthetetlen: ez az egyenes hitvallás. Hát ne kárhoztassátok ei magatokat bennük. S küzdjetek az összes bálványimádóval, ahogy ők küzdenek a ti összességetekkel. S tudjátok, hogy Allah az őrizkedőkkel (tart).

37. Hanem a halasztás ráadás a hitetlenségre, eltévelyednek általa azok, kik hitetlenek. Ők elengedik azt esztendőre, s megtiltják azt esztendőre, hogy kikerekitsék a (hónapok) számát, miket Allah megtiltott,

*a bálványimádók, ha harcot vivtak a sérthetetlen hónapban, akkor annak sérthetetlenségét elhalasztották egy másik hónapra.

igy hát ők elengedik azt, mit Allah megtiltott. Megszépittetett nékik tetteik gyarlósága, s Allah nem vezeti a hitetlenek népét.

38. O, kik hisznek! Mi lel titeket, ha mondva van néktek: Haladjatok tovább Allah útján, (s ti) lenehezedtek a földre? Megelégedtek-é az evilági élettel a Túlvilág helyett?
S az evilági élet vigasza a Túlvilágon bizony csekély.

39. S ha nem haladtok tovább, Ő megbüntet titeket fájdalmas szenvedéssel, s felcserél titeket más néppel. S Allah Mindenre Képes.

40. S ha nem pártfogoljátok őt, hát bizony pártfogolja őt Allah, midőn elkergették azok, kik tagadnak, a második a kettőből, midon ők ketten*a barlangban, s midőn mondá társának: Ne bánkodj! Ime Allah vélünk van. Hát lebocsájtá reá Allah az Ő bátoritását, s megtámasztá őt harcosokkal, kiket nem láthattak, s azok szavát kik hitetlenek mélyre helyezte, s Allah szava (lett) a legmagasságosabb. Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

41. Haladjatok tovább könnyen (fegyverezve), s nehezen (fegyverezve), s törekedjetek vagyonotokkal,

* a próféta es Abu Bakr együtt menekültek Mekkából Medinába

s életetekkel Allah útján! Ez jobb néktek, ha tudjátok.

42. Ha könnyű kaland lett volna, s gondtalan útazás, hát követtek volna téged *, hanem megnyúlott nékik a táv. S ők majd megesküsznek Allahra (mondván): Ha birtuk volna, hát véletek távoztunk volna. Ők önmagukat pusztítják el, s Allah tudja, hogy ők bizony hazugok.

43. Feloldoz Allah téged (Ó, Muhammad)! Miért adtad nékik engedelmedet mig meg nem nyilvánultak néked azok, kik igazak, s (míg) meg (nem) ismerted a hazugokat?

44. Azok, kik hiszik Allahot, az Ítélet Napját, nem kérik engedelmedet, hisz törekednek vagyonukkal, s életükkel. Allah Tudója az őrizkedőknek.

45. Hanem engedelmedet kérik azok, kik nem hiszik Allahot, az Ítélet Napját, s kiknek szive kétséget rejt, hát ők kétségek közt hánykolódnak.

46. S ha akarták volna a távozást, bizony megtették volna annak felkészületét, hanem irtózott Allah az ő küldésüktől, hát visszatartotta őket. S mondva volt: Üljetek az egyhelyben ülőkkel.

* Hivatkozas a Tabuki meneteléstre. Tabuk félúton van Medina és Damascus között.

47. Ha távoztak volna, hát nem gyarapitottak volna titeket, csak gyötrelemben, fel-alá futkározván köztetek, kivánva néktek a bomlást, s köztetek, kik nékik meghallóik.
Allah Tudója a bűnösöknek.

48. Mert bizony azelőtt a bomlást kivánták, s visszájára forditották néked a dolgokat addig, mig el nem jött az Igaz, s meg nem jelent Allah rendelése. S ők az irtózók.

49. Köztük ki mondja: Add nékem engedelmedet, s ne kisérts meg engem. Csakis a kisértésben buknak el ők, s lám!
A Pokol bizony, mi körülveszi a hitetleneket.

5o. Ha jó ér téged (Ó, Muhammad), rosszként éri őket, s ha balsors sújt le rád, mondják: Bizony mi vevénk elrendelésünket azelőtt, majd elfordulnak, s ők boldogok.

51. Mondd: Nem ér minket más, csak az mit Allah megirt nékünk. Ő a mi Felségünk. S Allahra hagyatkozzék minden hivő.

52. Mondd: Vártok-é nékünk (mást), mint egyet a két szépből * ? S mi (azt) várjuk néktek, hogy sújtson le rátok Allah büntetéssel Ötöle, avagy kezeink által. Hát várjatok! Ime! Mi véletek várunk.

53. Mondd: Áldozzatok engedelmességgel,

* halál, vagy győzelem Allah útján.

S ők a vesztesek.

70. Hát nem ért el hozzájuk azoknak hire, kik őelőttük: Noé népének, Thamudnak, Aádnak, s Midian lakóinak, s a végzeteké? Elhozták nékik az ő küldötteik a bizonyságokat, s nem Allah kárhoztatta el őket, hanem ők saját magukat kárhoztatták el.

71. A hivők, férfiak és nők, egymás oltalmazói. Elrendelik az illőt, s véget vetnek a csalárdnak, megtartják az imát, kötelező alamizsnát adnak, engedelmeskednek Allahnak, s az ő Hirnökének. Hát ezeknek megkegyelmez Allah. Lám! Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

72. S beigérte Allah a hivő férfiaknak és nőknek a Mennyeket, mely alatt folyók futnak, ebben ők mindörökkön örökké, s az üdvös lakót az Éden Kertjeiben. S mi ennél is több: befogadtatást Allahtól. Ez hát a hatalmas győzelem.

73. Ó, Próféta! Küzdj a hitetlenek, s a képmutatók ellen! Légy dühös rájuk. Hajlékuk a Pokol, s inség a végzetük.

és játszadoztunk. Mondd: Allah, az Ő kinyilatkozásai, s az Ő Hírnöke volt-é az, mín gúnyolódtatok?

66. Ne mentegetődzetek. Bizony ti tagadtatok hitetek után. S ha Mi egy rendet köztetek feloldozunk, egy (másik) rendet büntetünk, mert ők gaztevők.

67. Képmutató férfiak és nők, egyik a másikából. Elrendelik a csalárdat, véget vetnek az illőnek, s visszafogják kezeiket. Elfeledik Allahot, hát Ő elfeledi őket. Lám! A képmutatók, ők a züllöttek.

68. S beigérte Allah a képmutató férfiaknak, nőknek, s a hitetleneknek a Pokol tüzét, melyben ők mindörökkön örökké! Ez az ő megelégítésükre. S megátkozá őket Allah, s övék a tartós szenvedés.

69. Mint kik előttetek voltak, szilárdabbak nálatok erőben, s többek vagyonban és gyermekben. Hát élvezték javikat, s élvezteték javaitokat, ahogy azok élvezték javaikat, kik előttetek. S dicsekedtetek, ahogy (ők) dicsekedtek. Ezeknek tettei összeomlanak azevilágon, s a Túlvilágon.

6o. Hanem a könyöradomány a szegényeké, inségben szenvedőké, azoké kik értük tesznek, s azoké, kiknek szive megengesztelődött, s hogy felszabadittassanak az elfogottak, s az adósok, s Allah útjáé, a vándoré; ez Allahtól való kötelezettség. S Allah Mindenttudó, Bölcs.

61. Közöttük, kik háborgatják a Prófétát, s mondják: Ő (csak) meghalló. Mondd: A jó meghallója néktek, ki hiszi Allahot, s igaz a hivőkhöz. Kegyelem azoknak, kik hisznek köztetek. S azok, kik háborgatják Allah Hirnökét, hát övék a fájdalmas szenvedés.

62. Esküt tesznek Allahra néktek, hogy megelegitsenek titeket, de Allah, s az Ő Hirnöke jogosultabb arra, hogy megelégitsék Őt, ha hivők volnának.

63. Nem tudjak-é, hogy az, ki szembe helyezkedik Allahhal, s az Ő Hirnökével, hát övé a Pokol tüze, melyben ő mindörökkön örökké? Ez (hát) a hatalmas megalázás.

64. Aggódnak a képmutatok, hogy rájuk nyilatkoztatik egy szura, mi kihirdeti nékik azt, mi sziveikben. Mondd: Gúnyolodjatok! Íme! Allah feltárja azt, mitől aggódtok.

65. S ha megkérdezned őket (Ó, Muhammad), hát mondanák: Hanem mi (csupán) csevegtünk

avagy irtózattal, sosem fogadtatik el tőletek. Lám! Ti a züllöttek népe vagytok.

54. S nem akadályozza őket semmi, hogy elfogadtassék tőlük áldozatuk, hacsak nem ők azok, kik tagadják Allahot, az Ő Hírnökét, s nem jönnek imára csak henyén, s nem áldoznak, csak irtózattal.

55. S ne tetszék néked (Ó, Muhammad) az ő vagyonuk és gyermekeik. Hanem Allah meg akarja büntetni őket általa az evilágon, s lelkük tovatűnik, s ők hitetlenek.

56. Esküt tesznek Allahra, hogy ők közületek valók, de ők nem közületek valók. Hanem ők a nép, (kik) rettegnek.

57. Ha menedéket találnának, vagy barlangokat, avagy bemenetet (bárhova), hát özönlenének ahhoz, s ők odaszabadulnának.

58. S köztük, ki bemocskol téged az alamizsnát illetve. S ha adatik nékik belőle megelégedettek, s ha nem adatik nékik belőle, hát lám! ők felbőszülnek.

59. S ha megelégedtek volna (azzal), mit Allah adott nékik s az Ő Hírnöke, mondanák: Allah elegendő nékünk! Allah ad nékünk az Ő kiváltságából, s az Ő Hírnöke (úgyszintén). Lám! Mi Allahra vágyunk!

S lesújt azokra közülük, kik tagadtak a fájdalmas szenvedés.

91. S nem mulasztás azokra, kik gyengék, sem kik betegek, sem kik nem találják mit áldozzannak (az otthonmaradás), ha ők igazak Allahhoz, s az Ő Hírnökéhez. S a jók ellen nincs útja (a vádaskodásnak). S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

92. Sem azokra, kik midőn hozzád jöttek, hogy vidd magaddal őket; mondád: Nem lelek (olyat), amin elvigyelek titeket. Megfordultak, s szemeik könnyekben úsztak a bánattól, hogy nem találnak (semmit) mit áldozzanak.

93. Hanem a vádaskodás útja azok ellen, kik engedelmedet kérték (az otthonmaradásra), s ők gazdagok. Megelégedettek, hogy együtt vannak a hasztalanokkal. S bélyeget tett Allah szíveikre, s ők nem tudják.

94. S mentegetőznek felétek, midőn visszatértek hozzájuk. Mondd: Ne mentegetőzzetek. Sosem hiszünk néktek. Bizony Allah elújságolta nékünk híreteket. Allah és az Ő Hírnöke látni fogja tetteteket, majd visszavétettek (Őhozzá), Aki Tudója a Láthatatlannak és a Láthatónak, s kihirdeti néktek azt, mit tettetek.

95. Esküt fognak tenni

Allahra néktek, midőn visszafordultok hozzájuk, hogy

meghalnak, s ne állj sirjuknál. Lám! Ők tagadták Allahot, s az Ő Hirnökét, s ők züllötként haltak meg.

85. S ne örvendeztessen meg téged vagyonuk, s gyermekeik! Hanem Allah büntetni akarja őket általa a világon, s (úgy) tűnik tova lelkük, (hogy) ők hitetlenek.

86. S midőn kinyilatkoztatott a szura: Higgyétek Allahot, s küzdjetek az Ő Hirnökével; kérék engedelmedet a bőségben lévők közülük, s mondák: Hagyj hátra minket, hogy legyünk (együtt) a helyben ülőkkel.

87. Megelégedettek, hogy együtt vannak a hasztalanokkal, megbélyegeztetett az ő szivük, s ők (ezt) fel nem fogják.

88. Hanem a Hirnök, s azok, kik véle hittek, vagyonukkal, s életükkel törekedtek. Hát ezek részére a jók. S ezek ők, (kik) boldogulnak.

89. S előkészitette nékik Allah a Mennyeket, mely alatt folyók futnak, s ebben ők mindörökkön örökké. Ez hát a hatalmas győzelem.

90. S jöttek a mentegetődzők az Arabok közül, hogy az ő engedelmét kérjék. S azok, kik meghazudtolták Allahot, s az Ő Hirnökét, hát ők visszamaradtak.

csak saját törekvésüket, s csúfot űznek belőlük, hát Allah űz csúfot ŏbelőluk, s ővék a fájdalmas szenvedés.

80. Kérj bűnbocsánatot nékik (Ó, Muhammad), avagy ne kérj nékik bűnbocsánatot. Ha hetvenszer is bűnbocsánatot kérsz nékik, Allah sosem bocsájt meg részükre. Ez hát, miáltal ők tagadták Allahot, az Ő Hirnökét, s Allah nem vezeti a zűllöttek népét.

81. S megörvendezének azok, kik nyugvóhelyeiken hátramaradottak Allah Hirnöke mögött, s irtóztak (attól), hogy törekedjenek vagyonukkal és életükkel Allah útján. S mondák: Ne haladjatok tovább a hőségben. Mondd: A Pokol tüze hevesebb hőseg; ha felfognák!

82. S hadd nevessenek keveset: Sokat fognak ríni viszonzásképpen azért, mit elnyertek.

83. S ha visszajuttat téged Allah közéjük a csoporthoz, s kérik engedelmedet, hogy mehessenek (a harcba), hát mondd: Sosem jöttök többet vélem, s sosem küzdötök vélem az ellenséggel. Ti megelégedtetek az egy helyben üléssel először, hát üljetek a haszontalanokkal.

84. S ne imádkozz sosem egyért sem (Ó, Muhammad), ha közülük

74. Eskût tesznek Allahra, hogy nem mondtak semmit, hanem bizony a tagadás szavát mondták, s tagadtak Megbékélésük után. S célul tűzik ki azt, mit nem vívnak ki, s mit keresnek, az csak elegtételvétel, hogy gazdagítsa őket Allah, s az Ő Hírnöke az Ő bőkezűségéből. S ha megbánják, hát jobb nékik, s ha elfordulnak, hát fájdalmas szenvedéssel bünteti őket Allah az evilágon, s a Túlvilágon. S nincs nékik a földön oltalmazójuk, sem pártfogójuk.

75. S közöttük, ki egyezséget kötött Allahhal, (mondván): Ha Ő juttat nékünk az Ő kiváltságából, hát mi alamizsnát adunk, s jócselekedetűek leszünk.

76. S midőn juttatott nékik az Ő kiváltságából, hát fukarkodtak véle, elfordultak, s ők (lettek) az ellenzők...

77. Hát Ő Beteljesíti az ő szíveikben a képmutatást a Napig, (midőn) találkozójuk lesz Övéle, miáltal ők megszegték Allahnak (adott szavukat), mit Önéki ígértek, s miáltal hazudtak.

78. Nem tudják-é, hogy Allah tudja titkukat, s szándékaikat? S lám! Allah Ismerője a Láthatatlanoknak.

79. Azok, kik bemocskolják a hívők engedelmeseit az alamizsnát illetve, s azokat kik nem lelnek mást (hogy adjanak),

hagyjátok meg őket. Hát hagyjátok meg őket, s ime! Ők az iszonyat, hajlékuk a Pokol viszonzaskként azért, mit elnyertek.

96. Eskütt tesznek néktek, hogy fogadjátok be őket. S ha befogadjátok őket, hát Allah bizony nem fogadja be a züllöttek népét.

97. S a (vándorló) Arabok leghevesebbek hitetlenségben és képmutatásban, s legkitűntebbek, hogy nem ismerik a korlátozásokat, miket Allah az Ő Hirnökére bocsájtott. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

98. S a (vándorló) Arabok közül, ki magához veszi mit áldozott veszteségként, s várja néktek a (szerencsétlen) fordulatot. Hanem rajtuk a szerencsétlen fordulat. S Allah a Meghallgató, a Mindenttudó.

99. S a (vándorló) Arabok közül, ki hiszi Allahot, az Ítélet Napját, s magához veszi mit áldozott elfogadott felajánlásképpen Allahnál, s a Hirnök imáit. Íme hát! Ez nékik elfogadott felajánlás. S bevezeti őket Allah az Ő kegyelmébe, s lám! Allah a Megbocsájtó, könyörületes.

loo. S az előzők elei a Muhajirin-ok * és Ansar-ok ** közül, s kik

* Azok a menekültek, akik Mekkából Medinába távoztak.

** Medina muzulmán lakossága, akik befogadták a Mekkából

menekülteket és segitették a Prófétát a harcban.
Őket követték a jóban, hát megelégedett vélük Allah,
s ők megelégedettek Övéle. S Ő elkészitette nékik a
Mennyeket, mely alatt folyók futnak, s ők ebben
mindörökkön örökké az idők végezetéig.
Ez hát a hatalmas győzelem.

101. S vannak körülöttetek a (vándorló) Arabok között
(olyanok), kik képmutatók, s Medina népéből is
vannak, kik kitartanak a képmutatás mellett, s
kiket te (Ó, Muhammad) nem tudsz. De Mi tudjuk
őket, s megbüntetjük őket kétszer, majd visszavétet-
nek a hatalmas szenvedésbe.

102. S mások elismerik vétkeiket. Felcserélték a jó-
tettet egy másik rosszra. Allah azon van, hogy meg-
enyhüljön fejéjük, s lám! Allah a Megbocsájtó, -
a Könyörületes.

103. Végy alamizsnát vagyonukból, (ezáltal) megtisz-
titod őket, s gyarapitod őket általa, s imádkozz
érettük. Íme! Imád enyhités részükre. Allah a
Meghallgató, a Mindenttudó.

104. Nem tudják-é, hogy Allah az, ki fogadja az Ő
szolgálójának bűnbánatát, s veszi magához az
alamizsnát? S Allah az, Ki a Megenyhülő, a
Könyörületes.

105. Mondd (nékik): Cselekedjetek! Allah, az Ő Hirnöke,
s a hivők látni fogják tetteteket.

S visszavétettek a Láthatatlan és a Látható Tudójához, s Ő kihirdeti néktek, mit tettetek.

106. S mások meg várják Allah elrendelését, vajon megbünteti őket, avagy megenyhül feléjük. Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

107. S azok, kik a sérelem és tagadás szentélyét veszik, hogy megosztottságra törjenek a hivők között, előörsül (szolgálva) azoknak, kik Allahhal, s az Ő Hírnökével azelőtt háboruztak, bizony esküsznek: Mi csak a jót akartuk! S Allah a szemtanúja, hogy ők a hazugok.

108. Ne állj oda(imára) sohasem. A szentély, mi az első naptól (Allah) számon tartására alapittatott jogosultabb, hogy benne állj (imára). Benne férfiak, kik meg szeretnének tisztulni. Allah szereti a megtisztulókat.

109. Az-é a jobb, ki épitményét Allah számon tartására, s az Ő megelégedettségére alapitotta, avagy az,ki épitményét az omladó meredély szélén alapitotta, hogy lezuhanjon véle a Pokol tüzébe? S Allah nem vezeti a bűnösök népét.

11o. S építményük mi szívükben, hát mindig kétség marad, míg szívük darabokra nem vágatik. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

111. Lám! Allah megváltoztatta a hívők lelkét és vagyonát, miáltal övék a Menyország. Ők Allah útján harcolnak, hát levágnak és levágatnak. (Ez) az igéret Őrajta valóban a Tórában, az Újszövetségi Szentirásban, s a Koránban.
S ki hűebb az Ő egyezségéhez, mint Allah?
Hát leljétek örömötöket eladástokban, mit általa eladtok, s ez a hatalmas győzelem.

112. (Győztesek) a bűnbánók, (az Ő) szolgálói, (az Őt) dicsőitők, böjtölők, térdeplők, leborulók, kik elrendelik a jót, s véget vetői a csalárdnak, s kik Allah korlátozásainak megörzői, (hát) hirdess a hívőknek.

113. S nem illeté meg a Prófétát, s azokat, kik hittek, hogy bűnbocsánatért imádkozzanak a bálványimádóknak, még ha legközelebbi rokonuk is, azok után, hogy megnyilvánult nékik: ők a Pokol követői.

114. S nem volt más Ábrahám bűnbocsánatot kérő fohásza apja számára,

csak ígéret, mit megígért őneki. S midőn megnyilvánult néki, hogy az ő (apja) Allah ellensége volt, hát elhúzódott tőle. Lám! Ábrahám a gyötrődő, az irgalmas.

115. S Allah sohasincs azon, hogy eltévelyitse a népet, miután vezeté azt addig, míg megnyilvánitá nékik, mitől őrizkedjenek. Lám! Allah minden dolgok Tudója.

116. Íme! Allah! Övé az egek és a föld Mindenhatósága. Ő életre kelt, s elmúlaszt. Nincs néktek Allahon kivül oltalmazó, sem pártfogó.

117. Mert bizony megenyhült Allah a Próféta, a Muhajirin-ok és Ansar-ok felé, kik követték őt a viszontagság órájában, miután egy csoportnak közülük majdhogynem felrehúzott szive. Majd Ő megenyhült feléjük. Íme! Ő a Megszánó, a Könyörületes.

118. S (ugyancsak megenyhült) a három felé, kik hátramaradtak addig, mig a föld, mi tágas, rájuk nem szükült, s rájuk szükült (saját) lelkük, s úgy vélték nincs menekvés Allahtól, csak Őhozzá. Majd Ő megenyhült feléjük, hogy bűnbánatot fogadjanak. Lám! Allah! Ő a Megenyhülő, a Könyörületes.

119. Ó, kik

hisznek! Tartsátok számon Allahot, s legyetek az igazakkal.

120. S nem volt Medina népe arra (jogosult), s kik körülöttük a (vándorló) Arabok közül, hogy Allah Hírmöketől elmaradjanak, sem arra, hogy saját életüket (jobban) szeressék az ő életénél. Ez hát, miáltal nem sújtott le rájuk a szomjúhozás, sem veszödség, sem éhezés Allah útján, s nem léptek (semmi) lépést, (mely) felbőszíti a hitetleneket, s nem vivták ki ellenségen a sikert, bár a jótett megíratott nékik. Lám! Allah nem vesztegeti el a jótevők bérét.

121. S nem hoznak áldozatot, (sem) keveset, sem nagyot, s nem vágnak völgyet, bár megíratott nékik, hogy Allah viszonozza számukra a legjobbat, mit tettek.

122. S nem kell a hivőknek, hogy kivonuljanak (a harcba) teljességgel. Hanem vonuljon ki minden rendből egy csapat (hogy kik hátramaradtak), hát tudatosodjanak a hitvallásban, s figyelmeztessék népüket midőn visszatérnek (a harcból) őhozzájuk, hátha tán óvakodnak.

123. Ó, kik hisznek! Harcoljatok azokkal a hitetlenekkel, kik a közeletekben vannak,

s hadd találjanak ők haragot bennetek, s tudjátok, hogy Allah az őrizkedőkkel tart.

124. S amidőn (egy) Szura kinyilatkoztatott, hát közülük, ki mondja: Melyikőtöket gyarapita ez hitben? S azokat kik hisznek, hát az (mindannyiszor) gyarapitá hitben, s ők örvendeznek.

125. S hanem kiknek szivében a betegség, hát az csak növeli őket gonoszságban, (ráadásként) gonoszságukhoz, s ők hitetlenként halnak meg.

126. Avagy nem látják-é, hogy ők minden évben egyszer, vagy kétszer megkisértetnek? Majd ők nem fogadnak bűnbánatot, s nem jegyzik meg.

127. S midőn (egy) szura kinyilatkoztatott, egyik a másikára néz (mondván): Lát-é titeket valaki? Majd elfordulnak . (Hanem) Allah forditja el sziveiket, miáltal ők a nép, kik nem érik fel.

128. Mert bizony eljött hozzátok a Hirnök közületek, kinek szivügye az, mi titeket terhel, aggódik értetek, a hivőket megszánó, a könyörületes.

129. S ha elfordulnak, hát mondd (Ő, Muhammad): Allah elég nekem. Nincs Isten, csak Ő. Rá hagyatkoztam, s Ő a Hatalmas Trónus Ura.

10. SZURA

JÓNÁS

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Rá. Ezek a Bölcs Írás bizonyságai.
2. Csoda volt-é az embereknek, miként Mi sugallottunk a férfiúnak közülük (mondván): Figyelmeztesd az embereket, s hirdesd a hívőknek, hogy ők bizonyosan megvetik lábukat Uruknál? Mondák a hitetlenek: Lám! Ez nyilvánvaló mágia.
3. Íme! A ti Uratok Allah, aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt, majd megtelepedett a Trónuson, hogy vezérelje az elrendelést. S nincs közbenjáró, csak az Ő engedelme után. Ez Allah, Uratok, hát imádjátok Őt. Avagy nem emlékeztek-é?
4. Hozzá vezet visszautatok mindnyájatoknak, ez Allah igérete, az igazi.

Lám! Ő elinditja a teremtést, majd megismétli azt, hogy megjutalmazza azokat, kik hisznek, s jókat cselekednek igazsággal. (Míg) azok, kik tagadnak, hát nékik a fortyogó ital, s fájdalmas szenvedés, miáltal tagadtak.

5. Ő az, Ki megtevé napnak a ragyogást, s holdnak a világot, s beméré annak állását, hogy megtudjátok az évek számát, s a számvetést. S nem teremté Allah ezt (mind), csak az igazzal. Ő részletezi a kinyilatkozásokat a népnek, kik tudnak.

6. Lám! Az éjjel és nappal különbözőségében, s mit Allah megteremtett az egeken és a földön, (vannak) a bizonyságok a népnek, kik őrizkednek.

7. Íme! Kik nem vágyják a Mi találkozónkat, s megelégszenek az evilági élettel, s megnyugodottak általa, s azok, kik kinyilatkozásainkat elhanyagolják,

8. Ezeknek hajléka a Pokol, azáltal mit elnyertek.

9. Íme! Azok, kik hisznek, s jókat cselekednek, Uruk vezeti őket hitük által. Alattuk folyók futnak a Gyönyörűséges Mennyekben.

10. Az ő fohászuk ebben:

Légy Dicső, Ó Allah! S üdvözlésük ott: Békesség. S fohászuk végezete:Dicsőség legyen Allahnak, a Világok Urának.

11. Ha siettetné Allah embereknek a rosszat, (minthogy) ők a jót siettetik, hát elrendeltetne nékik a terminus. Hát Mi meghagyjuk azokat, kik nem vágyják a Mi találkozónkat csökönyösségükben, vakon.

12. S midőn ha az embert csapás éri Hozzánk fohászkodik oldalara (dőlve), vagy ülve, avagy állva, s midőn ha megszabaditjuk róla az ő szerencsétlenségét (tovább) megy, mintha nem is fohászkodott volna Hozzánk a csapás miatt, mi érte. Ekképpen szépittetett meg a tékozlóknak az, mit tettek.

13. Mert bizony elpusztitottunk emberöltőket előttetek, midőn elkárhoztak. S eljöttek hozzájuk küldötteik a kinyilatkoztatásokkal, s ők nem hittek. Ekképpen jutalmazzuk a bűnösök népét.

14. Majd megtevénk titeket helytartókká a földön őutánuk, hogy megnézzük mit műveltek.

15. S midőn olvastattak nékik kinyilatkoztatásaink igéi, mondák azok, kik nem vágyják a Mi találkozónkat: Ne ezt, egy más Koránt (Olvasót) hozzatok,

avagy változtassátok meg ezt. Mondd (Ó, Muhammad): Nem vagyok arra hivatott, hogy ezt megváltoztassam önmagam indittatásából. Én csak azt követem, mi nékem sugalltatott. Lám! Én félek, hogy nem engedelmeskedem Urammak, (s félek) a hatalmas Nap szenvedésétől.

16. Mondd: Ha Allah úgy akarta volna, hát nem olvastam volna azt néktek, s nem (is) tudattam volna azt véletek. Mert bizony eltöltöttem közöttetek az időt annak előtte (hogy ez megnyilatkozott). Hát nem veszitek-é be?

17. S ki gonoszabb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót, avagy meghazudtolja az Ő kinyilatkozásait? Lám! Nem boldogulnak a gaztevők.

18. S ők imádják, mi Allahon kivüli, mi nem árt nékik, s nem (is) használ nékik, s mondják: Ezek a mi közbenjáróink Allahnál. Mondd: Hirdetitek-é Allahnak, hogy Ő nem tudja (mi) az egeken és a földön? Legyen Ő Dicső, s az Ő Magassága emelkedjék azok föle, kikkel társitják.

19. S nem voltak másként az emberek, mint egy nemzet, s összekülönbözének. S ha nem előzte volna meg (ezt) a szó az Uradtól, hát itéltetett volna közöttük abban, miben összekülönbözének.

20. S mondják: (S mi történt volna), ha nem nyilvánittatik

ki reá a bizonyság az Ő Urától? Hát mondd (Ó, Muhammad): Hanem a Láthatatlan Allahé, hát várakozzatok. Lám! Én véletek vagyok a várakozók közt.

21. S midőn megizleltettük az emberekkel a kegyelmet, miután csapás érte őket, bizony nékik tervük (lett) a Mi kinyilatkozásaink ellen. Mondd: Allah gyorsabb tervszövésben, lám! A Mi küldötteink lejegyzik, mit terveztek.

22. Ő az, Ki mozgatótok a szárazföldön és a tengeren, s még ha bárkában is vagytok, s azok futnak általuk az üdvös széllel, s örömüket lelik benne. Eljött ahhoz a vihar, s eljött hozzájuk a hullám minden helyről, s ők úgy véltek, hogy körül vannak véve (hullámok) által. Fohászkodának Allahhoz megszeplőtelenítve Őneki a hitvallást: Ha Te megmenekítesz minket ettől, hát hálát adunk.

23. S midőn Ő megmenekité őket, bizony ők felázadtak a földön igaztalanul. Ó, emberek! Hanem a ti lázadástok, (csak) magatok ellen (való). (Megvan) gondoskodás(tok) az evilági életben, majd Hozzánk (vezet) visszautatok, hát Mi kihirdetjük néktek azt mit tettetek.

24. Hanem az evilági élet olyan, mint a viz,

mit az égből bocsájtottunk alá, s elegyedvén benne csirázik a föld, melyből az emberek, s jószágok esznek, még akkor is, ha a föld felvette ékességét, s feldiszittetett. S úgy véli annak népe, hogy birása van azon. S eljövend ahhoz a Mi elrendelésünk éjjel,avagy nappal, s megtevénk azt arathatóva, mintha az még tegnap nem is virult volna. Eképpen részletezzük a bizonyságokat a népnek, kik elgondolkodnak.

25. S Allah a béke házába hiv, s azt vezeti, kit Ő akar az egyenes ösvényre.

26. Azoknak, kik jókat cselekedtek, a legjobbat, s (még) a ráadást. S nem ernyeszti el arcaikat a szenny, sem a gyalázat. Ezek a Menyország gazdái, s ők ebben mindörökkön örökké!

27. S azok, kik elnyerték a rosszakat, viszonzásként éppoly rosszat, s elernyeszti őket a gyalázat, - nincs nékik Allahtól patrónusuk -, s mintha elhomályositttatták lennének arcaik a sötét éj egy darab leplétől.Ezek a Pokol gazdái, ebben ők mindörökkön örökké!

28. A Napon Mi összetereljük őket mindnyájan,

majd mondjuk azoknak, kik bálványt állitottak:
A ti helyetek és társaitoké (a bálványoké)!
S Mi különbséget teszünk közöttük. Mondák
társaik (a bálványok): Nem hozzánk imádkoztatok.

29. Allah elég (lesz) tanunak köztünk, s köztetek,
midőn imádságtokat nem fogadánk be.

3o. S ott minden lélek átéli azt, mit mivelt, s
visszavéttetnek Allahhoz, igaz Felségükhöz,
s eltévelyiti őket az, mit kieszeltek.

31. Mondd: (Ó, Muhammad): Ki az, ki juttat néktek
az égből és a földről, avagy Ki birtokolja a
hallást, s a látást, s Ki kimeneszti az élőt
a holtból, s ki kimeneszti a holtat az élőből,
s Ki vezérli a rendelést? Hát mondják: Allah!
Mondd: Hát nem őrizkedtek-é?

32. Hát ez Allah, igaz Uratok. S mi (legyen) az
Igaz után, hogy ne (legyen) eltévelyedés?
S hogy fordultok el?

33. Eképpen igazolódott be Urad Szava azokra, kik
elzüllöttek, s ők nem hisznek.

34. Mondd: Van-é társaitok (a bálványok) közt,
ki elinditja a Teremtést, majd megismétli azt?

Mondd: Allah inditja el a Teremtést, majd ismétli meg azt. S hogy hajlittattak félre?

35. Mondd: Van-é társaitok (a bálványok) között, ki elvezet az Igazhoz? Mondd: Allah vezet el az Igazhoz. S Ő, Ki elvezet az Igazhoz jogosultabb-é, hogy követtessék, avagy az, ki nem (tud) vezetni, s (önmaga) is csak vezetett. S mi (legyen) néktek? Hogyan itéltek.

36. S többségük nem követi, csak a sejtést. Bizony a sejtés nem segit hozzá az igazhoz egyáltalán. Lám! Allah Tudója annak, mit tesznek.

37. S ez a Korán nem Allahon kivüli kieszelvény, hanem megerősitése annak, mi azelőtt megnyilvánult, s részletezése az Irásnak - amelyben nincs kétség - a Világok Uratól.

38. Avagy mondják: Ő kieszelte ezt? Mondd: Hát hozzatok el ehhez hasonló szurát, s fohászkodjatok ahhoz, kihez tudtok Allahon kivül, ha igazak vagytok.

39. Mi több! Meghazudtolták azt, mit nem fogtak át tudásban, mintha nem jött volna el nékik annak értelmezése. Ekképpen tagadtak azok, kik előttük. Hát nézd

mily volt beteljesülése a bűnösöknek.

40. Köztük, ki hisz benne, köztük, ki nem hisz benne. S Urad a Legjobb Tudója a megrontóknak.

41. S ha meghazudtolnak, hát mondd: Énnekem tettem, s tinéktek tettétek. Ti vétlenek vagytok abban, mit én teszek, s én vétlen vagyok abban, mit ti tesztek.

42. S köztük, kik hallgatnak reád. S te hallásra tudod-é birni a süketet úgy, hogy ésszel nem érik fel?

43. S köztük, ki reád néz. S te tudod-é vezetni a vakot úgy, hogy nem látnak?

44. Íme! Allah nem viszi bűnbe az embereket egyáltalán, hanem az emberek önmagukat viszik bűnbe.

45. S a Napon, (midőn) Ő összetereli őket, mintha nem is tartana tovább nékik óráyinál a nappal, felismerik egymást, s valóban elvesznek azok, kik meghazudtolták Allah találkozóját, s nem voltak jól vezetettek.

46. S láttassunk-é véled (Ó, Muhammad) néhány (olyat), mit nékik igértünk, avagy elmúlaszszunk téged? S Hozzánk vezet visszautjuk, majd Allah a Tanúja annak mit tettek.

47. Minden nemzetnek, a (maga) küldötte. S ha eljön az ő küldöttük, hát ítéltetik köztük igazsággal, s ők nem vezettetnek bűnbe.

48. S mondják: Mikor (teljesül be) ez az ígéret, ha igazak vagytok?

49. Mondd: Nincs nékem önmagam számára mi ártson, sem mi használjon, csak mit Allah akar. Minden nemzetnek a (maga) ideje. S midőn eljövend az ő idejük, hát nem késleltethetik óráyit (sem), s nem is siettethetik.

50. Mondd: Látjátok-é, hogy midőn eljöve hozzátok az ő büntetése éjjel, avagy nappal, mit siettetnek azon a bűnösök?

51. Avagy majd midőn lesujtott (rátok) fogtok (csak) hinni? (Higgyetek) most, bizony (eddig) siettettétek azt.

52. Majd mondatik azoknak, kik bűnbe estek: Izleljétek meg az örökkévaló szenvedést. Viszonoztatik-é néktek más azért mint mit elnyertetek?

53. S kérnek hirdesd ki nékik (mondván): Ez az igaz? Mondd: Igen, s Uram(ra), bizony ez az igaz, s nem térhettek ki.

54. Minden lélek, ki bűnbe esett azon, mi a földön, hát megváltaná magát attól, s örömmel venné a vezeklést, midőn látnák

a szenvedést. S igazsággal ítéltetik közöttük, s ők nem vezettetnek bűnbe.

55. Lám! Mert bizony Allahé mi az egeken és a földön, s lám! Mert bizony Allah igérete az igaz. Hanem legtöbbjük nem tudja.

56. S Ő életre kelt s elmúlaszt, s Hozzá tértek meg.

57. Ó, emberek! Bizony eljött hozzátok az intelem Uratoktól, s vigasz arra, mi kebleitekben, útmutatásként, s kegyelemként a hivőknek.

58. Mondd: Allah kiváltságából, s az Ő kegyelmével: hát ezennel hadd örvendezzenek. Ez jobb, mint mit összegyűjtenek.

59. Mondd: Látjátok-é azt, mit lebocsájtott Allah néktek a gondoskodásból, s kijelölétek benne a tiltottat, s a megengedettet? Mondd: Allah engedte-é meg, avagy kieszelitek Allahra (a hazug szót)?

60. S mit vélnek azok, kik kieszelik Allahra a hazug szót, (mi lesz vélük) a Feltámadás Napján? Lám! Allah Bőkezű az emberek felé, hanem legtöbbjük nem ad hálát.

61. S te (Ó, Muhammad) ne légy a dolgokban, s ne olvassatok fel belőle, a Koránból, s ne miveljetek a munkát, csak ha Mi

látunk titeket, midőn elmerültök benne. S nem
térhet ki Uradtól (semmi), mégha az egy atom-
nyi súly is, (sem) a földön, sem az égen, sem
kisebb ennél, sem nagyobb, csak ha (megiratott)
a Nyilvánvaló Írásban.

62. Lám! Mert bizony Allah oltalmazóin nincs félelem,
s nem ők bánkódnak.

63. Azok, kik hisznek, s őrizkednek,

64. Övék a hirdetés az evilágon, s a Túlvilágon.
S nincs Allah Szavainak változata. Ez hát
a hatalmas győzelem.

65. S ne szomoritson el téged (Ó, Muhammad) be-
szédük. Íme! Az erő Allahé mindösszességében.
Ő a Meghallgató, a Mindenttudó.

66. Lám! Hát nem Allahé (mindazok), kik az egeken
és kik a földön? S mit követnek azok, kik
Allah helyett hivnak társakat (a bálványokat)?
Hát ők csak a sejtést követik, s ők csak találgatnak.

67. Ő az, Ki megtevé az éjszakat, hogy megpihenjetek
benne, s a nappalt láthatóvá. Íme! Ebben a bizonyságok
a népnek, kik meghallanak.

68. Mondák: Magához vevé Allah a gyermeket. Legyen Ő Dicső! S Ő a Gazdag. Övé, ami az egeken és mi a földön. S nincs néktek erre hatalmatok. S mondotok-é Allahra (olyat), mit nem tudtok?

69. Mondd: Mert bizony kik kieszelik Allahra a hazug szót, (azok) nem boldogulnak.

70. Részük (jut) a világon, majd Hozzánk vezet visszaútjuk, majd megizleltetjük vélük a szörnyű szenvedést, miáltal tagadtak.

71. S olvasd nékik Noé történetét, midőn mondá népének: Ó, nép! Ha helyem, s emlékeztetésem Allah kinyilatkozásaira bántalom rajtatok, hát én Allahra hagyatkozom, s gyülekeztessétek dolgotokat, s társaitok (dolgát). Majd ne legyen dolgotok rajtatok kétely, s pusztítsatok el engem, ne várakoztassatok.

72. S ha elfordultok, hát nem kérek néktek a bérből. Az én bérem csak Allahra (tartozik). Elrendeltettem, hogy megbékélő (muzulmán) legyek.

73. Hát meghazudtolák őt, s Mi megszabaditánk őt, s ki övele a bárkában,

s megtevénk őket helytartókká (a földön), s megfullasztánk azokat, kik meghazudtolták kinyilatkozásainkat.

Hát nézd mily beteljesedése a figyelmeztetetteknek.

74. Majd küldénk őutána küldötteket az ő népükhöz, s azok elhozák nékik a bizonyosságokat.

S ők nem hitték azt, mit meghazudtoltak azelőtt. Ekképpen bélyegezénk még a törvényszegők szíveit.

75. Majd elküldénk őutánuk Mózest és Áront a Mi kinyilatkozásainkkal a Fáraóhoz és az ő törzsfőihez. S ők dölyfösködtek, s a bűnösök népe lettek.

76. S midőn eljőve hozzájuk az Igaz Mitőlünk, mondák: Lám! Ez nyilvanvaló mágia.

77. Mondá Mózes: (Igy) beszéltek-é az Igazról, midőn eljő hozzátok? (Hogy) ez mágia-é? S nem boldogulnak a mágusok.

78. Mondák: Azért jöttél-é, hogy kiforgass bennünket abból, amin atyáinkat találtuk, s hogy kettőtöknek legyen a nagyság a földön? Hát mi nem hiszünk tinéktek.

79. S mondá a Fáraó: Hozzátok el nékem minden fortélyos mágust.

80. S midőn eljöttek a mágusok, mondá nékik Mózes:

Vessétek el, minek elvetői vagytok.

81. S midőn elveték, mondá Mózes: Amit ti elhoztatok, az mágia. Ime! Allah meghiusitja azt. Ime! Allah nem helyesli a megrontók művét.

82. S érvényre viszi Allah az Igazat az Ő szavaival, mégha irtoznak is a bünösök.

83. S nem hitt Mózesnek, csak néhány sarj népéből, ám rajtuk volt a félelem a Fáraótól és törzsfőitől, hogy az zaklatja őket. Lám! A Fárao magasságos a földön, s ő a tékozló.

84. Mondá Mózes: Ó, nép! Ha hinnétek Allahban, hát Reá hagyatkoznátok, ha (Őbenne) megbékélők (muzulmánok) vagytok.

85. S mondák: Allahra hagyatkozunk. Urunk! Ne tégy minket ki a bünösök népe kisértésének.

86. S menekits meg bennünket a Te kegyelmeddel, a hitetlenek népétől.

87. S Mi sugallánk Mózesnek, s az ő fivérének, (mondván): Jelöljetek k' kettőtök népének Egyiptomban otthonokat, s tegyétek meg otthonaitokat imateremmé, s tartsátok meg az imát, s hirdessetek a hivőknek.

88. Mondá Mózes: Urunk! Ime! Megadtad a Fáraónak és az

ő törzsfőinek a tündöklést, s vagyont az evilági életben. Urunk! Tévelyedjenek le ők a Te utadról. Urunk! Semmisitsd meg vagyonaikat, s szilárditsd meg sziveiket, s ne higgyenek addig,mig a fájdalmas szenvedést meg nem látják.

89. Mondá (az Úr): Bizony kettőtök fohásza meghallgattatott, hát legyetek egyenesek, s ne kövessétek azoknak útját, kik nem tudnak.

90. S átszelénk Izrael fiaival a tengert, s belehajszolá őket a Fáraó s az ő katonái fellázadván, s törvenyszegés általl addig, mig utol nem érte őt a fulladás, (majd) mondá: Hiszem, hogy nincs (más) Isten, csak kiben Izrael fiai hisznek, s én a megbékélők közé (tartozom).

91. Most? Bezzeg előtte fellázadtál, s a megrontók közt voltál!

92. Hát ma Mi megmentünk téged a saját testedben, hogy légy azoknak bizonyság, kik utánad lesznek. Lám! Sok ember bizonyságainkkal nem törődik.

93. Mert bizony felparcellaztuk Izrael fiainak az igazi parcellákat, s elláttuk őket a jókkal, hát nem különbözének össze addig, mig el nem jött

hozzájuk a tudás. Lám! Urad ítél közöttük a Feltámadas Napján abban, miben összekülönbözének.

94. S ha kétséged lenne (Ó,Muhammad) afelől, mit Mi néked kinyilatkoztattunk, hát kérdezd meg azokat, kik olvasták az Irást előtted. Mert bizony eljött hozzád az Igaz, a te Uradtól, hát ne légy az ingatatok közt.

95. S ne légy azok közül, kik meghazudtolják Allah bizonyságait, s vesztesek közt légy.

96. Íme! Kikre beigazolódott Urad Szava, azok nem hisznek.

97. Még ha el is jönne hozzájuk minden bizonyság (nem hinnének) addig, mig nem látnák a fájdalmas szenvedést.

98. Mintha nem is lett volna (más) olyan csoport, kik annyi hasznot húztak hitükből, mint Jónás népe. Midőn hittek,levettük róluk a gyalázat gyötrelmét az evilági életben, s egy ideig gondoskodtunk róluk.

99. S ha Urad akarná, hát mindenki hinne a földön mindösszességében. Avagy te (Muhammad), irtózol-é az emberektől amig nem hisznek?

loo. S nem (érdemesült) a lélek, hogy higgyen,

csak Allah engedelmével. S Ő ráhelyezi
a becstelenséget arra, ki nem fogadja be
(az Igét).

101. Mondd: Nézzétek mi az egeken és a földön!
S nem segítenek a bizonyságok, s intelmek a
népnek, kik nem hisznek.

102. S csak olyan napokra várnak-é, mint amilyen
azoké volt, kik előttük múlának el? Mondd:
Várjatok! Én véletek várok.

103. Majd megmenekítjük a Mi küldötteinket, s
azokat, kik ekképpen hittek igazul. Reánk
(hárul) a hívők megmentése.

104. Mondd: (Ó, Muhammad): Ó, emberek! Ha kétel-
lyetek lenne az én hitvallásom felől, hát (tud-
játok, hogy) én nem imádkozom azokhoz, kikhez
ti imádkoztok Allah helyett, hanem Allahhoz
imádkozom, Aki elmúlaszt titeket. S elrendeltet-
tem, hogy a hívők közt legyek.

105. S (te Ó, Muhammad) szegezd arcod a hitvallás
felé eltökélten, s ne légy bálványimádó.

106. S ne fohászkodj Allah helyett (olyanhoz)
mi nem használ néked, s nem is árt néked.
S ha (ezt) tenned, hát a bűnösök közt lennél.

107. S ha érint téged Allah csapása, hát nincs

ki azt megenyhitse, csak Ő. S ha Ő akarja néked a jót, hát nincs visszautasitója az Ő bőkezűségének. Azt részesiti benne, kit Ő akar az Ő szolgálói közül. Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

108. Mondd: Ó, emberek! Bizony eljött hozzátok az Igaz, az Uratoktól. S ki jól vezetett, hát saját lelke (jóságához) vezetett, s ki eltévelyedett, hát az ellen tévelyitett. S nem vagyok én felettetek őriző.

109. S kövesd (Ó, Muhammad) mi sugalltatott néked, s légy állhatatos, mignem Allah itél. S Ő a Legjobb Itélő.

11. Szura

Húd

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Rá. (Ez az) Irás, melynek kinyilatkozásai bevégeztettek, majd kifejtettek. (Ez jöve) annak Szinéből, (Ki) Bölcs, Értesült.

2. (Mondván): Ne szolgáljatok mást, csak Allahot! Ime! Én néktek

vagyok Ötőle figyelmeztető és hirdető.

3. S bizony esedezzetek Uratok bocsánatáért, majd valljatok bűnbánatot Őnéki. S Ő élvezteti véletek a szép örömöket a kijelölt terminusig. S Ő juttat bőkezűségéből minden kiváltságosnak. S ha elfordultok, hát ime! Féltelek titeket a nagy Nap szenvedésétől.

4. Allahhoz vezet visszautatok, s Ő az, Ki Mindenre Képes.

5. Hát nem ők-é, kik beszűkítik kebleiket, hogy elrejtsék (gondolataikat) Ötőle? Hanem a pillanatban, midőn befedik magukat ruháikkal, Ő tudja mit titkolnak, s mit kijelentenek. Íme! Ő Tudója a keblek (rejtekének).

6. S nincs előlény a földön, csak ha Allah annak fenntartója. Ő tudja annak nyugvóhelyét s rejtekét. Mindez (szerepel) a nyilvánvaló Írásban.

7. Ő az, Ki az egeket és a földet megteremtette hat nap alatt - s az Ő Trónusa a vizen volt, - hát probáljon meg titeket melyiktek a legjobb tettben. S ha mondanád (Ó, Muhammad): Lám! Ti feltámasztattok a halál után, hát azok, kik tagadnak mondanák: Ez nem más, mint nyilvánvaló mágia.

8. S ha késleltenénk róluk a szenvedést megszámitott ideig, hát mondanák: Mi az, mi visszatartja azt? Hanem a Napon eljön hozzájuk, róluk le nem térithetően, s körülöleli őket az, minek megcsúfolói voltak.

9. S ha Mi megizleltetnénk az emberrel a Tőlünk való kegyelmet, majd megvonnánk azt tőle, hát lám! Kétségbe esne tagadón.

10. S ha megizleltetnénk a kegyet a csapás után, mi érte őt, hát mondaná: A kétségbeesés (átka) elillant rólam. Lám! Ő (most) örvendező, dicsekvő!

11. Kivéve azokat, kik állhatatosak, s jókat tesznek. Ezeké a megbocsájtás, s a nagy bér.

12. Talán elhagy téged néhány (dolog), mi néked sugalltatott, s beszűkül általa kebeled, midőn mondják: Miért nem bocsájtatott le rá kincs, avagy jött vele angyal? Hanem te vagy a figyelmeztető, s Allah mindenre felügyel.

13. Avagy mondják: Ő ezt (csak) kieszelte. Mondd: Hát hozzatok el tiz ilyen szurát, kieszeltet, s hivjatok rá kit tudtok Allah helyett, ha igazak vagytok.

14. S ha ők nem válaszolnak néktek, hát tudjátok meg, hogy (ez) Allah tudásával nyilatkoztatott ki, s nincs Isten, csak Ő. Hát ti megbékélők (muzulmánok) vagytok-é?

15. S ki az evilági életet, s annak pompáját akarja, hát Mi megfizetjük tetteiket benne, s ők ebben nem lesznek elkárhoztatva.

16. Azok ők, kiknek nincs a Túlvilágon egyéb, csak a Pokol tüze. S összeomlott az, mit miveltek, s haszontalan, mit tettek.

17. (Egyenlő-é vélük) az, ki bizonyságot nyilvánit ki Urától, s olvassa azt egy hitvalló Őtőle, s ezelőtt Mózes könyve volt az iranyádás, s kegy? Ezek hisznek benne, s ki tagadja azt a klánokból, hát a Pokol tüze találkozóhelyük. Hát ne legyen kételyed felőle. Lám! Az Igaz az Uradtól (való), hanem a legtöbb ember nem hisz.

18. S ki bűnösebb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót? Ezek Uruk elé vezettetnek, s mondják a tanuk: Ezek azok, kik Urukra hazug szót (szóltak). Hát Allah átka a bűnösökre.

19. Azok, kik gátat emelnek Allah útján, s kanyargósnak kívánják azt, s ők, kik a Túlvilágot tagadják.

20. Ezek nem szökhetnek el a földön, s nincs nékik Allahon kívül (más) oltalmazó. Megkétszereztetik részükre a szenvedés. Nem tudták meghallani, s nem láttak.

21. Ezek, kik elveszejtették önmagukat, s eltévelyitette őket az, mit kieszeltek.

22. Bizonyos, hogy ők a Túlvilágon a legelveszejtettebbek.

23. Íme! Kik hisznek, jókat cselekednek, s megalázkodnak Uruk előtt, ezek a Menyország gazdái, melyben ők mindörökkön örökké.

24. A két csoport hasonlatossága olyan, mint a vak, a süket és a látó, s halló. Egyenlőek-é milyenségben? Hát nem emlékeztek-é?

25. Mert bizony elküldénk Noét az ő népéhez (s ő mondá): Én néktek nyilvanvaló figyelmeztető(tök) (vagyok).

26. Ne szolgáljátok, csak Allahot. Lám! Én féltelek titeket a fájdalmas Nap szenvedéseitől.

27. S mondák a törzsfők, kik tagadtak népéből: Nem látunk téged (másnak), csak halandónak, mint magunk, s nem látjuk hogy követnek téged, csak azok, kik a legnyomorúságosabbak közülünk, nézet nélkül. S nem látunk tinéktek kiváltságot felettünk, sőt mi hazugoknak tartunk titeket.

28. Mondá:Ó, nép! Láttátok-é, ha a bizonyságot nyilvánítom ki Uramtól, s eljön hozzám a kegyelem Ötőle, hogy homály borul rátok? Kötelezhetünk-é titeket rá, s ti irtóztok tőle?

29. Ó, nép! Nem kérek tőletek ezért vagyont. Márpedig az én bérem csak Allahra (tartozik), s nem én vagyok azok elűzője, kik hisznek. Lám! Nékik találkozójuk van Urukkal, hanem én titeket tudatlan népnek látlak.

30. Ó, nép! Ki ment meg engem Allahtól, ha elűzöm őket? Hát nem emlékeztek-é?

31. S nem mondom néktek: Nálam van Allah kincsestára, sem azt, hogy: Tudom a Láthatatlant, s azt sem mondom: Én angyal vagyok. S nem mondom azoknak, kiket szemeitek lekicsinyel, (hogy) Allah sosem ad nekik jót. Allah a Legjobb Tudója annak, mi (rejlik) önmagatokban. Lám! Akkor én valóban bűnös lennék.

32. Mondák: Ó, Noé! Vitába mentél vélünk, s megsokszoroztad vitánkat. Hát hozd el nékünk azt, mit nekünk ígérsz, ha igaz vagy.

33. Monda: Hanem elhozza azt néktek Allah, ha akarja, s nem is tudtok kitérni előle.

34. S nem használ néktek tanácsom midőn tanácsot akarok adni néktek, ha Allah akarja, hogy megtévesszen benneteket. Ő a ti Uratok, s Őhozzá tértek meg.

35. Avagy mondják: Ezt ő kieszelte? Mondd: Ha kieszeltem ezt, hát (sújtsanak le) rám bűneim, de én vétlen vagyok abban a bűnben, mit nékem tulajdonitotok.

36. S sugalltatott Noénak: Senki sem fog hinni népedből, csak az, ki eddig is hitt. Hát ne gyötrődj azon, mit tettek.

37. S készitsd el a bárkát a Mi szemünk láttára, s a Mi sugallásunkkal, s ne szónokolj Nékem azok mellett, kik bűnbe estek, s lám! Ők a megfulladók.

38. S ő készité a bárkát, s mindahányszor arra haladának népéből a törzsfők, kigúnyolák őt. Mondá (az Úr): Ha ti kigúnyoltok Minket, hát Mi kigúnyolunk titeket úgy, ahogy ti gúnyolódtok.

39. S meg fogjátok tudni,

hogy kihez jön el az őt kiboritó szenvedés, s szakad reá atartós gyötrelem.

40. (Ez) addig, mig el nem jött a Mi parancsolásunk, s elő nem tört az özönviz. Mondánk: Vigyél azon mindenből kettőt, egy párat, s házad népét, s csak azt ne, kit megelőzött ellene a szó, (s még azt) ki hisz. S nem hitt véle, csak kevés.

41. S mondá: Szálljatok be hát! Allah nevében (ennek) futása, s kikötése. Lám! Uram a Megbocsájtó, a Könyörületes.

42. S az futott vélük (olyan) hullámokon, mint a hegyek, s szólitá Noé az ő fiát, ki magányosan (állt): Ó, fiam! Szállj be vélünk, s ne légy a hitetlenekkel.

43. Mondá: Felmegyek a hegyre, (ami) megment engem a viztől. Mondá (Noé): Nincs menekvés ma Allah parancsolásától, kivéve annak, kinek Ő megkegyelmezett. S kettőjük közé csapott a hullám, s a vizbefultak közt lett.

44. S mondva volt: Ó föld! Nyeld el vized, Ó ég! Tisztulj ki! Leapadt a viz és beteljesedett a parancs. S megnyugodott (a bárka) Al-Judi (hegyénél), majd mondva volt: El innen a bűnösök népének.

45. S szólitá Noé az ő Urát, s mondá: Uram! Lám! Fiam családomból való! Bizony a Te igéreted az Igaz, s Te vagy a Legitélőbb Itélő.

46. Mondá: Ó, Noé! Ő nem a te családodból való! Lám! Ő nem helyesen cselekedett, hát ne kérj Engem (olyanra.), mire néked nincs tudásod. Íme! Én intelek téged attól, hogy a tudatlanok közt légy.

47. Mondá: Uram! Íme! Őrizzél attól, hogy (olyat) kérjek Tőled, mire nékem tudásom nincsen. S ha nem bocsájtasz meg nékem, s (nem) kegyelmezel nékem, a vesztesek közt leszek.

48. Mondva volt: Ó, Noé! Ereszkedj le (a hegyről) békével Tőlünk, s áldás reád, s a nemzetekre akikből véled vannak. (Vannak más) nemzetek, kiknek megadjuk az élvezeteket, majd eléri őket Tőlünk a fájdalmas szenvedés.

49. Ezek a Láthatatlan (világ) hirei, sugalljuk azokat néked (Ó, Muhammad). Nem tudtad te ezeket, sem néped ezelőtt. Hát légy állhatatos. Íme! A beteljesedés az őrizkedőké.

5o. (S elküldénk) Aád (törzséhez) az ő fivérüket Húdot. Mondá: Ó nép! Szolgáljátok Allahot. Nincs néktek más Isten, mint Ő. Íme! Ti csak kieszeltek.

51. Ó, nép! Nem kérek tőletek ezért viszonzást. Íme! Bérem csak Arra tartozik, Aki elindított engem. Hát nem éritek-é fel?

52. S Ó, nép! Esedezzetek Uratok bűnbocsánatáért, majd valljatok bűnbánatot Őnéki. Ő ratok küldi az eget esőbőséggel, s gyarapit titeket erővel az erőtökhöz, s ne forduljatok el gaztevőként.

53. Mondák: Ó, Húd! Nem hoztad el nékünk a bizonyságot, s mi nem hagyjuk el isteneinket azért, mit mondottál, s nem hiszünk néked.

54. Hanem csak azt mondjuk, hogy néhány istenünk rábirt téged a rosszra. Mondá: Allah a tanum, s ti (is) tanuskodjatok, hogy én vétlen vagyok abban, mi társat ti (Őnéki) állittok

55. Őrajta kivül. Hát csaljatok tőrbe mindnyájan, s ne várakoztassatok.

56. Lám! Én Allahra hagyatkoztam, (Ő az) én Uram és a ti Uratok.
Nincs élőlény, csak Ő, ki megragadja azt üstökénél. Lám! Az én Uram az egyenes ösvényen van.

57. S ha elfordultok, hát bizony én megüzenem néktek azt, miáltal küldettem hozzátok, s Uram más néppel vált fel titeket. S nem sérthetitek meg Őt egyáltalán. Lám! Uram a mindenek Megőrzője.

58. S midőn eljőve parancsolásunk, hát megmenekitenk Húdot, s kik véle hittek, kegyelemből Tőlünk. S megmenekitenk őket az iszonyú szenvedéstől.

59. S eképpen Aád. Megtagadák az ő Uruk kinyilatkozásait, megcsúfolák az Ő küldötteit, s követék minden megátalkodott hatalmasság parancsolatát.

60. S követi őket az átok ezen a világon, s a Feltámadás Napján. Mert bizony Aád-ék tagadták az ő Urukat. A legmesszibbre Aádtól (állt) Húd népe.

61. (S elküldenk) Thamud (törzséhez) az ő fivérüket Szalih-ot. Mondá: Ó, nép! Szolgáljátok Allahot. Nincs néktek más Isten, mint Ő. Ő alkotott meg titeket a földből, s tett titeket gazdálkodóvá rajta, hát esedezzetek az Ő bűnbocsánatáért, s valljatok bűnbánatot Őnéki. Íme! Uram Közeli, Választ Adó.

62. Mondák: Ó, Szalih! Bizony mindezideig bizalmasunk voltál közöttünk. Bevégezteted-é vélünk, hogy ahhoz imádkozzunk, kihez apáink imádkoztak? Lám! Mi kételyek közt hányódunk afelől, amire szólitasz minket.

63. Mondá: Ó, nép! Látjátok-é; midőn a bizonyságon teszek az én Uramtól, s eljön hozzám Ötőle a kegyelem,hát ki ment meg

Allahtól, ha megcsalom Őt? Hát ti nem gyarapítotok engem mással, mint elveszéssel.

64. Ó, nép! Ez Allah tevetehene, néktek bizonyság, hát hagyjátok enni azt Allah földjén, s ne érintsétek azt rosszal, mert hanem magához vesz titeket a közeli szenvedés.

65. Hát ők lebéniták azt, s mondá: Élvezzétek (az életet) házatokban három napig. Ez az ígéret nem lesz meghazudtolva.

66. S midőn eljött a Mi, parancsolásunk, megmenekíténk Szalihot, s kik véle hittek, kegyelemből Tőlünk ezen nap szörnyűségétől. Lám! Urad az Erős, a Nagyszerű!

67. S elővette azokat, kik bűnösök a jajveszékelés, s a reggel őket otthonaikban kiterülve találta.

68. Mintha, nem is éltek volna benne. Hanem bizony Thamudék tagadták az ő Urukat. Messzire el Thamudtól.

69. Mert bizony eljöttek a Mi küldötteink Ábrahámhoz a hirdetéssel. Mondák: Békesség! Mondá: Békesség. S nem tartott sokáig, hogy hozza a sült borjut.

70. S midőn látá, hogy kezeik nem ér hozzá, gyanakodott bennük, s felfogta tőlük a félelmet. Mondák:

Ne félj! Íme! Mi Lót népéhez küldettünk.

71. S az ő asszonya (csak) állván, s nevetett, midőn Mi kihirdettük néki Izsák (születését), s Izsák után Jakabot.

72. Mondá (az asszony): Jaj nékem! Szülök, s én öreg vagyok, s ez az én emberem (úgyszint) vén? Íme! Ez érdekes dolog.

73. Mondák: Csodálkozol-é Allah parancsán? Allah kegyelme, s az Ő áldásai reátok ó, ház népe. Íme! Ő a Magasztalt, a Dicsőített.

74. S midőn elszállt Ábrahámról a megilletődés, s eljött hozzá a hirdetés, hát vitába méne Vélünk Lót népe oldalán.

75. Lám! Ábrahám az irgalmas, esdeklő, a vezeklő.

76. Ó, Ábrahám! Hagyj fel ezzel! Lám! Bizony eljött Urad parancsolata, s ime! Eljön rájuk a visszataszithatatlan szenvedés.

77. S midőn eljöttek küldötteink Lóthoz, ő szorongott miattuk, s megszűkült őértük támogatása. Mondá: Ez inségsújtotta nap!

78. S eljött hozzá az ő népe, hozzá iramodván - s azelőtt rosszakat cselekedének -. Mondá: Ó nép! Ezek a leányaim!

Ők tisztábbak tinéktek. Hát tartsátok számon Allahot, s ne gyalázzatok meg vendégemben. Hát nincs köztetek egyenes férfiú?

79. Mondák: Bizony te tudod, hogy nincs nékünk jogunk a te lányaidhoz, s te tudod, hogy mit akarunk.

80. Mondá: Bár lenne felettetek erőm, avagy számithatnék szilárd támaszra (köztetek).

81. Mondák (a küldöttek): Ó, Lót! Íme! Mi vagyunk Urad küldöttei, s ők sosem érnek el téged. Hát kelj utra családoddal az éjjel egy darabján, s ne forduljon hátra köztetek egy sem, kivéve a te asszonyodat. Íme! Lesújt rá (majd) az, mi rájuk lesújt. Lám! Az ő találkozójuk a reggel. S nincsé a reggel közel?

82. S midőn eljővé parancsolásunk elrendeltük azt, hogy bekövetkezzék, s ledöntöttük azt, s záporoztunk reá agyagos kőesőt ellenállhatatlanul.

83. Megbillogzottak (ők) Uradnál, s nincsenek messze a gaztevőktől.

84. (S elküldénk) Midianhoz az ő fivérüket Shu'eyb-et. Mondá: Ó,nép! Szolgáljátok Allahot. Nincs néktek más Isten, mint Ő! S ne röviditsétek a mértéket, s a súlyt. Én jónódban látlak titeket, s lám! Féltelek titeket

az átölelő Nap szenvedésétől.

85. Ó, nép! Adjátok meg a mértéket és a súlyt igazsággal, ne ártsatok az embereknek dolgaikban, s ne galádkodjatok a földön megrontokként.

86. (Amit) Allah meghagy jobb néktek, ha hivők vagytok, s én nem vagyok felettetek őrző.

87. Mondák: O, Shu'eyb! Elrendeli-é néked imád, hogy elhagyjuk azt, mihez atyáink imádkoztak, s azt tegyük vagyonunkkal, mit akarunk? Lám! Te vagy az irgalmas, a jó útra vezető.

88. Mondá: Ó, nép! Látjátok-é: Midőn megnyilvánitám a bizonyságot az én Uramtól, Ő táplál engem Ötőle szeplőtelen táplálékkal. S nem akarok mögöttetek tenn. azért, hogy bevégeztessem véletek azt, (mit tesztek). Hanem (mit) akarok csak az, hogy javitsak mit tudok. S nem (tartozik) boldogulásom, csak Allahra. Reá hagyatkozom, és Őneki vallom meg (bűneimet).

89. Ó, nép! Ne vigyen hitszakitásom közületek (bűnbe senkit), hogy lesújtson reátok az, mi lesújtott Noé népére, avagy Húd népére, avagy Szalih népére. S Lót népe nincs messze tőletek.

90. S esedezzetek Uratok bűnbocsánatáért, majd valljatok bűnbánatot Őneki. Lám! Uram Könyörületes, Szerető.

91. Mondák: Ó, Shu'eyb! Nem érünk fel sokat abból, mit mondasz, s lám! Mi téged közöttünk gyengének látunk. Ha nem lenne családod, hát megkövéznénk téged. Te nem vagy felettünk nagyszerű.

92. Mondá: Ó, nép! Családom népe nagyobb becsben áll előttetek, mint Allah? S Őt magatok mögé veszitek semmibe véve? Lám! Uram, mit tesztek átfogja.

93. Ó, nép! Tegyétek azt, mi lehetőségtek, lám! Én (is) ezt teszem. Meg fogjátok tudni, hogy kire fog eljőni az őt meggyalázó szenvedés, s ki a hazug. Figyeljetek, s én is véletek figyelek.

94. S midőn eljött a Mi parancsolásunk, hát megmenekíténk Shu'eybet, s azokat, kik véle hittek a Mi kegyelmünkből. S lesújtott azokra, kik bűnösök a jajveszékelés, s a reggel őket otthonaikban kiterülve találtá,

95. Mintha nem is éltek volna benne. Messzi innen Midiannal, ahogy messzi került Thamud is.

96. Mert bizony elküldénk Mózest a Mi kinyilatkozásainkkal, s nyilvánvaló hatalommal

97. A Fáraóhoz, s az ő törzsfőihez, de ők a Fáraó parancsolatát követték, s a Fáraó parancsolata nem volt jó utra vezető.

98. Ő majd népe előtt vonul a Feltámadás Napján, s elvezeti őket az itatóhelyhez a Pokol tüzébe. S nyomorúságos az itatóhely, ahová vezettettek.

99. S az átok követi őket ezen (a világon), s a Feltámadás Napján Nyomoruság lesz az adományozott adomány.

loo. Ezek a települések hirei, mit elmesélünk néked (ó, Muhammad). Közöttük mi áll, s mi megérett.

lol. S nem Mi vittük őket bűnbe, hanem magukat vittek bűnbe. S nem segitettek rajtuk egyáltalán isteneik, kikhez fohászkodtak Allah helyett midőn eljött Urad parancsolása, s nem gyarapitották őket mással, mint tönkrejutással.

lo2. S ekképpen Urad ragadása, midőn ha Ő megragadja a bűnös települést. Lám! Az Ő megragadása fájdalmas, erős.

lo3. Mert bizony ebben a bizonyság annak, ki féli a Túlvilág szenvedését. Ezen a Napon az emberek összegyülekeznek Nála, s ez a Nap tanusitva lesz.

lo4. S Mi nem késleltetjük azt, csak a megszámitott terminusig.

lo5. A Nap eljő, (midőn) nem beszél a lélek, csak az Ő engedelmével,

s köztük ki nyomorult, s ki boldog.

106. S hanem kik megnyomorittatnak, hát ők a Pokol tüzében. Ebben nékik a nyögés és jajgatás.

107. Ebben ők mindörökkön örökké, amig az egek és a föld fennállnak, hacsak Urad (is) ezt akarja. Lám! Urad annak Tevője, mit Ő akar.

108. S hanem azok, kik boldogittatnak hát ők a Menyországban, melyben ők mindörökkön örökké, amig az egek és a föld fennállnak, hacsak Urad (is) ezt akarja. Kimerithetetlen adomány.

109. S ne legyen kételyed afelől, hogy ezek mit imádnak. S mit ők imádnak, csak az, mit atyáik imádtak azelőtt. Lám! Mi visszafizetjük nékik járandóságukat, nem csökkentve azt.

110. Mert bizony megadánk Mózesnek az Irást, s összekülönbözének benne. Ha nem előzte volna meg Urad szava, hát maguk közt itéltetne, s lám! Ők kétely, s kétség közt hányódnak ebben.

111. Bizony mindnyájuknak visszafizeti a te Urad tetteiket. Lám! Ő amit tesznek, arról Értesült.

112. S (haladj) egyenesen, ahogy elrendeltetett néked, s annak, ki véled bánja meg bűneit (Őneki), s ne hágjátok át a törvényt. Ime! Ő, amit tesztek, annak

Látója.

113. S ne hajoljatok azokhoz, kik bűnösök, mert különben megérint titeket a Pokol tüze. S nincs néktek Allahon kivül oltalmazó, majd nem lesztek pártfogolva.

114. S tartsátok meg az imát a nap két végén, s az éjjeli ébrenlétben. Íme! A jók elmenesztik a roszszakat. Ez emlekeztető az emlékezőknek.

115. S legyetek állhatatosak, Lám! Allah nem veszteget el a jótevők bérét.

116. S ha (még) lettek volna a nemzedékek közt előttetek (olyan) emberek, kikben megvan maradványa (a jóknak), hogy bevégeztessék a rontást a földön, ahogy tettek kevesen azokból, akikből Mi megmenekitettünk! S a bűnösök azt követték, amiben ők elerőtlenedtek, s gaztevők lettek.

117. S a te Urad nem pusztitotta el a települést kegyetlenül, ha népe jókat cselekedett.

118. S ha Urad akarná, hát megtenné az embereket egy nemzetnek, de még mindig különböznérek,

119. Kivéve azt, kinek megkegyelmezett Urad, s ezért megteremtette őket. S beteljesedett Urad szava: Bizony megtöltöm a Poklot dzsinnekkel és emberekkel együtt.

12o. S mindazt, mit elmesélünk néked

a küldöttek híreiből (tesszük) azért, hogy megszilárditsuk általa szived mélyét. S eljöve hozzád ebben az Igaz, az intelem, s az emlékeztető a hivőknek.

121. S mondd azoknak, kik nem hisznek: Cselekedjetek lehetőségtek szerint. Íme! Mi is (igy) cselekszünk.

122. S várjatok! Lám! Mi (is) várunk.

123. S Allahé az egek és a föld láthatatlansága, s Őhozzá terittetik meg valamennyi dolog. Hát szolgáld Őt, s hagyatkozz Őreá. S nem Urad az, Ki nem tudja azt, mit tesztek.

12. S z u r a

J ó z s e f

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám.Rá. Ezek a megnyilvánult Irás igéi.
2. Lám! Mi lebocsájtánk ezt, az Arab Koránt, hátha tán feléritek.
3. Mi elmeséljük néked (Ó, Muhammad)

a legszebb történéseket, ami által Mi sugalljuk néked ezt a Koránt, s te ezelőtt a semmibe vevők közt voltál.

4. S mondá József az ő atyjának: Ó, atyám! Láttam tizenegy bolygót, a napot, a holdat, s láttam ezeket leborulni nékem.

5. Mondá: Ó, fiam! Ne beszélj látomásodról testvéreidnek mert ők csalárd tervet szőnek ellened. Bizony a Sátán az embernek nyilvánvaló ellenség.

6. S ekképpen választ ki téged a te Urad, s megtanít téged a történések értelmezésére, s beteljesíti az ő kegyét rajtad, Jakab nemzetségén, ahogy ő beteljesítette azt atyáidon előtted, Ábrahámon és Izsákon. Íme! Urad a Mindenttudó, a Bölcs.

7. Mert bizony József és testvérei bizonyságok az (azt) fürkészőknek.

8. S mondák: Bizony József és fivére kedvesebb a mi atyánknak, mint mi akárhányan is vagyunk. Lám! A mi atyánk nyilvánvaló eltévelygésben van.

9. (Mondá egyik): Öljétek meg Józsefet, s vessetek rá földet, hogy ezentúl

tietek (legyen) atyátok oltalma, s legyetek őutána (ti) a jó nép.

1o. Mondá egy közülük. Ne öljétek meg Józsefet, de ha mégis megteszitek, hát vessétek őt a kút mélyére,valamely karaván (majd) megleli őt.

11. Mondák: Ó, atyánk! Miért nem bízol bennünk Jozsefet illetve, mikor mi őnéki tanácsadói vagyunk?

12. Küldd el vélünk holnap, hogy örömét lelje, s játszon, s mi őnéki őrizöi vagyunk.

13. Mondá: Lám! Elszomorit engem,hogy magatokkal viszitek őt, s félek, hogy felfalja őt a farkas, s ti véle nem törődtök.

14. Mondák: Hogy falná fel őt a farkas, mikor mi vagyunk csapatban, tehát mi vagyunk a vesztesek.

15. S midőn elmentek véle, hát egyjyek voltak abban, hogy betegyék őt a kút mélyére, s Mi sugalltuk néki: Kihirdeted majd nékik ezen elrendelésüket,s ők nem érzékelik.

16. S eljöttek atyjukhoz este sirván,

17. Mondák: Ó, atyánk! Elmenénk, hogy versengjünk, s hátrahagyánk Józsefet dolgainknál, hát felfalá őt a farkas, s te nem hiszed el nékünk,

mégha igazak is vagyunk.

18. S eljöttek, s az ő ingén a hamis vér. Mondá: Sőt, félrevezetett lelketek valamiben. Hát az állhatatosság szép. S Allah az, Kinek menedéknyújtása megnyilvánult abban, mit elbeszéltetek.

19. S jött a karaván, s elküldék vizvevőjüket. S ő megmerité vedrét. Mondá: Ó, szerencse! Ez gyermek! Majd árunak vették őt, s Allah Tudója volt annak, mit tettek.

2o. S eladák őt alacsony áron megszámitott dirhamokért, s voltak néki elvesztegetői.

21. Mondá az, ki megvevé őt Egyiptomból, az ő asszonyának: Tiszteld meg hogy vele bánsz. Talán majd hasznunkra lesz, avagy (saját) gyermekként vesszük őt. Ekképen helyezénk el Józsefet a földön, hogy megtanitsuk őt a történések értelmezésére. S Allah felülmúlója az Ő elrendelésének, hanem a legtöbb ember (ezt) nem tudja.

22. S midőn elérte az ő teljét, hát Mi megadtuk néki a bölcsességet, s a tudást. Ekképen jutalmazzuk a jókat.

23. S csábitá őt önmagából az (asszony), kinek ő a házában volt,

berekeszté az ajtókat, s mondá: Rajta hát!
Mondá: Én Allahnál keresek menedéket! Uram bánik
vélem a legjobban. Íme! Nem boldogulnak a bűnbe
esettek.

24. Mert bizony őt, (az asszonyt) érdekelte ő, s őt
(Józsefet) is érdekelte vona az asszony, ha nem
látta volna meg az ő Urának bizonyságát. Ekképpen
fordítánk el tőle a rosszat, a ledérséget.
Lám! Ő a Mi odaadó szolgáink közé való.

25. S versengtek az ajtóig, s az asszony megtépé az ő
ingét a hátán, majd összefutának az asszony
urával az ajtóban. Mondá (az asszony): Mit érdemel az,
ki rosszat akar családod népével, ha nem tömlöcöt,
avagy fájdalmas szenvedést?

26. Mondá (József): Ő csábított engem önmagamból. S
megesküdött egy tanu az ő háza népéből: Ha az ő
inge elölről tépett, hát az asszony az igaz, s ő
(József) a hazug.

27. S ha az ő inge a háton tépett, hát az asszony hazu-
dott, s ő (József) az igaz.

28. S midőn meglátá az ő ingét megtépve a háton, mondá:
Íme! Ez a te csalárdságod (asszony), s ime!
a te csalárdságod hatalmas.

29. Ó, József! Fordulj el ettől,

s te (asszony) esedezz megbocsájtásért a te vétkedre. Íme! Te vagy a hibás!

3o. S az asszonyok a városban mondák: A nagyúr asszonya csábitá önmagából az ő szolgalófiúját. Mert bizony az szerelemmel sújtott le reá. Mert mi az asszonyt nyilvánvaló eltévelyedésben látjuk.

31. S midőn az asszony meghallá az ő csúfolódásukat, hát értük küldetett, s készitett részükre párnázott nyoszolyát, s minden egyesnek közülük kést adott, majd mondá (Józsefnek): Jöjj ki hozzájuk! S midőn azok megláták, hát felmagasztalák őt, s megvágák kezeiket, mondván: Allah Feddhetetlen! S ez nem emberi lény. Bizony ez nem más, mint nemes angyal.

32. Mondá (az asszony): Ez az, kivel engem szóba hoztatok. Mert bizony csábitottam őt önmagából, de ő önmegtartóztató volt. S ha ő nem teszi azt, mi néki elrendeltetett, hát tömlöcbe vétteti, s valóban, a lekicsinylettek közé kerül.

33. Mondá (József): Uram! A tömlöc kedvesebb nékem annál, mire ők hivnak engem. S ha nem térited el rólam az ő csalárdságukat, hát feléjük hajlok, s a tudatlanok közt leszek.

34. S válaszolt néki az ő Ura,

s eltéríté róla az ő családságukat. Lám! Ő a Meghallgató, a Mindenttudó.

35. Mijd felötlött nékik, miután látták a bizonyságokat, hogy (mégis) tömlöcbe vetik őt egy időre.

36. S vélement a tömlöcbe két ifjú. Mondá egyikük: Meglátám magam (álmomban) preselvén a bort. S mondá a másik: Meglátám magam (álmomban): fejemen kenyeret hordok, s madár eszik ebből. Hirdesd ki nékünk ennek értelmezését, s mi téged jótevőnek látunk.

37. Mondá: Nem jön el néktek az étek, mivel táplaltattok, de én kihirdetem néktek ennek magyarázatát, még mielőtt eljönne néktek. Ez az, mire Uram tanított. Íme! Én elhagytam felekezetét a népnek, kik nem hiszik Allahot, s ők a Túlvilágon hitetlenek.

38. S követem atyáim felekezetét, Ábrahámét, Izsákét, s Jakabét. S mi nem állítánk társakat (a bálványokat) Allahhoz egyáltalán. Ez Allah kiváltsága reánk, s az emberekre, de a legtöbb ember nem ad hálát.

39. Ó, két tömlöctársam! A különböző istenek

jobbak-é, avagy Allah, az Egy, a Korlátlan?

40. S mit (ők) szolgálnak Őhelyette, csak nevek, miket ti adtatok, s atyáitok. S nem bocsájtott le ezekre Allah hatalmat. Bizony az itélet csak Allahé, Aki megparancsolta néktek, hogy ne szolgáljátok, csak Őt. Ez az egyenes hitvallás, hanem a legtöbb ember nem tudja.

41. Ó, két tömlöctársam! Hanem egyikőtök bort fog tölteni urának, hogy igyék, s mignem a másik keresztre feszittetik, s a madár a fejéről eszik (majd). Elrendeltetett a parancsolás, melyre kiváncsiak vagytok.

42. S mondá annak, ki azt hivé, hogy ő lesz szabad: Emlits meg engem uradnál. S elfedteté véle a Sátán, hogy megemlitse őt uránál, hát tömlöcben maradt (József) néhány évig.

43. S mondá a király: Lám! Láttam (álmomban) hét hizott tehenet, melyeket megevett hét ösztövér, s hét zöld kalászt, s másik (hét) szárazat. Ó, törzsfők!
Fejtsétek meg látomásomat, ha ti a látomások magyarázói vagytok.

44. Mondák: Kusza álmok! Mi nem vagyunk az

álmok értelmezésének tudói.

45. S mondá az, ki megszabadult a kettő közül, s jó idő után emlékezett: Én kihirdetem néktek ennek értelmezését, hát küldjetek el.

46. (Mondá Józsefnek a tömlöcben): József! Ó, te igazmondó! Fejtsd meg nékünk: hét hizott tehén melyeket megevett hét ösztövér, s hét zöld kalász, s másik (hét) száraz; hogy visszatérjek az emberekhez, hátha tán megtudják.

47. Mondá: Vessetek hét évig rendesen, s mit learattok, hát hagyjátok meg a kalászában, kivéve keveset, amiből étkeztek.

48. Majd ezután eljő hét szűk (esztendő), mely feléli mindazt, mit előkészitettetek nékik, kivéve keveset, amit elraktároztátok.

49. Majd eljő ezután az esztendő, benne a bőség, s az emberek ebben préselnek (bort, olajat).

50. S mondá a király: Hozzátok őt hozzám! S midőn eljőve hozzá a küldött (József), mondá: Térj vissza uradhoz, s kérdezd őt, mi lett az asszonyokkal, kik megvágták kezeiket. Lám! Az én Uram csalárdságuknak Tudója.

51. Mondá (a király az asszonyoknak): Mi történt, midőn csábitátok

józsefet önmagából. Mondák: Allah Feddhetetlen! Mi nem tudunk reá rosszat (mondani). Mondá a nagyúr asszonya: S most derüljön ki az igazság. Én csábítám őt magából, s ő az igazak közül való.

52. (Mondá József): Ez hát, hogy tudja meg (uram), hogy én nem árulom el őt titokban, s bizony Allah nem vezeti az árulók családságát.

53. S nem mentem magamat. Íme! Az (emberi) lélek parancsolója a rossznak, kivéve (kiknek) megkegyelmezett Uram. Lám! Uram a Megbocsájtó, a Könyörületes.

54. S mondá a király: Hozzátok el őt hozzám, s magam mellé veszem őt. S midőn beszéle véle, mondá: Ime! Te ma előttünk megalapozott, s hűséges vagy.

55. Mondá: Tegyél meg engem a földek tárházai fölé, mert bizony én (ennek) tanult megőrzője vagyok.

56. S ekképpen nyújtánk lehetőséget józsefnek a földhöz, s (úgy) birt azzal, ahogy ő akarta. Annak bocsájtunk le a Mi kegyelmünkből, kinek Mi akarunk, s nem veszejtjük el a jótevők bérét.

57. S a Túlvilág bére jobb azoknak, kik hisznek, s őrizkednek.

58. S jöttek József testvérei,

s elébe menének, ő megismerte őket, de ők néki fel nem ismerői.

59. S midőn felszerelé őket ellátmányukkal, mondá: Hozzátok el nékem a ti fivéreteket atyátoktól. Nem látjátok-é, hogy feltöltöm a mértéket, s én vagyok a gazdák legjobbika?

60. S ha nem hozzátok el őt nékem, hát nincs mérték néktek nálam, s ne közeledjetek.

61. Mondák: Meg próbáljuk nyerni őt az ő atyjától, s mi megtesszük.

62. S mondá szolgálóinak: Tegyétek portékájukat nyeregtáskájukba, hátha tán rájönnek, midőn megfordulnak népükhöz, s hátha tán visszatérnek.

63. S midőn visszatértek atyjukhoz, mondák: Ó, atyánk! Megtagadtatott tőlünk a mérték, hát küld el velünk fivérünket, hogy megszerezzük, s mi őnéki megőrzői vagyunk.

64. Mondá: (Úgy) bizzam-é őt rátok, mint ahogy rátok biztam azelőtt, az ő fivéret? Hát Allah a Megőrzők Legjobbika, s Ő a kegyelmet osztók Legkegyelmesebbje.

65. S midőn kinyitották dolgaikat, meglelék portékájukat vissztérve hozzájuk. Mondák: Ó, atyánk! Mi (többet) kívánhatunk ennél? Portékánk visszatérittetett hozzánk. Ellátjuk nemzetségünket, megőrizzük fivérünket,

s gyarapitjuk a mértéket egy málhástevényivel. Ez a mérték könnyen jövő.

66. Mondá: Nem küldöm őt véletek addig, mig el nem jöttök az egyezséggel Allahtól, hogy visszahozzátok őt nékem, hacsak ti körülvétettetek (Általa). 'S midőn egyezségüket adták néki, mondá: Allah arra mit mondunk, ügyel.

67. S mondá: Ó, fiaim! Ne menjetek be egy kapun, hát menjetek be különböző kapukon. S én nem segithetek rajtatok semmit Allah ellenében. Bizony az itélkezés csak Allahé. Reá hagyatkoztam, s reá hagyatkoznak a Reá szavazók.

68. S midőn bementek ahogy atyjuk parancsolta nékik, hát nem segitett volna rajtuk Allah ellenében semmi. Ez nem más, mint Jakab lelke szerinti szükség, mit elrendelt. S lám! Ő tudós volt, miáltal Mi tanitottuk őt, hanem legtöbb ember nem tud.

69. S midőn bementek Józsefhez, Ő magához vonta fivérét. Mondá: Ime! Én a fivéred vagyok, s ne keseregj azért, mit ők tettek.

7o. S midőn felszerelte őket ellátmányukkal, hát ivókupát tett fivére nyeregtáskájába,

majd kiállott a kikiáltó: Ó, tevehajcsárok! Lám! Ti vagytok a tolvajok.

71. Mondák, feléjük tartva: Mit veszítettetek el?

72. Mondák: Elvesztettük a király serlegét, s annak, ki elhozza azt, egy teve rakomány (jár), s én (József) vagyok ezért kezes

73. Mondák: Allahra! Bizony ti tudjátok, nem azért jöttünk, hogy rontsunk a földön, s nem vagyunk tolvajok.

74. Mondák: S mi a büntetés akkor, ha hazugok vagytok?

75. Mondák: Büntetése annak, kinek nyeregtáskájában megtaláltatik, hát ő (maga) a viszonzás azért. Eképpen büntetjük a bűnbe esetteket.

76. S kezdé (kutatni József) az ő zsákjaikat fivére zsákja előtt, majd elővette azt fivére zsákjából. Hát eképpen ejtettük szeret (annak) József részére. Nem vehette volna magához az ő fivéret a király törvénye szerint, csak ha Allah úgy akarja.
Mi fokozatokkal emeljük azt, kit Mi akarunk, s minden tudós felett (áll) a Mindenek Tudója.

77. Mondák: Ha ő lop, hát bizony az ő fivére is lopott azelőtt. S eltitkolta azt József önmagában, s nem hozta elő azt nékik. Mondá:
Rossz úton jártok, s Allah a Legjobb Tudója annak, mint leírtok.

78. Mondák: Ó, nagyúr! Lám! Őneki atyja aggastyán, hát vedd magadhoz egyikünket őhelyette. Lám! Mi téged jótevőnek látunk.

79. Mondá: Megtiltja Allah, hogy magunkhoz vegyünk (valakit), kivéve azt, kinél dolgunkat megleltük, mert különben mi lennénk a bűnbe esettek.

80. S midőn reményüket vesztették felőle, értekezést tartának. Mondá legnagyobbikuk: Hát nem tudjátok-é, hogy atyátok bizony egyezséget vett tőletek Allah nevében, s hogy buktatok meg Józseffel azelőtt? Hát nem folytatom tovább a földön, mig Atyám nem engedi nékem, avagy Allah nem itél felettem. Ő a Birák Legjobbika.

81. Térjetek vissza atyátokhoz, s mondjátok: Ó, atyánk! Íme! A te fiad lopott. S mi nem teszünk esküt, csak arra, mit tudunk. S mi nem vagyunk a Láthatatlan őrizői.

82. Kérdezd a települést, ahol voltunk, s a karaván, mellyel ott találkoztunk. Lám! Mi igazak vagyunk.

83. Mondá (atyjuk): Sőt! Félrevezetett titeket lelketek valamiben! S az állhatatosság szép! Allah azon van, hogy elhozza nékem őket, mindegyiket. Lám! Ő a Mindenttudó, a Bölcs.

84. S elfordul tőlük, s mondá: Minő bánat sújtja Józsefet! S megfehérednek szemei a keserűségtől, mit elfojtott.

85. Mondák: Allahra! Te nem állsz le azzal, hogy Józsefre emlékezz, még ha meg is rokkantál, avagy ha bele is pusztulsz.

86. Mondá: Hanem kitárom aggodalmam, s bánatom Allahnak, s tudom Allahtól azt, mit ti nem tudtok.

87. Ó, fiaim! Deritsetek fényt Józsefre, s az ő fivérére, s ne veszitsétek el az Allah Lelkétől való reményt. Lám! Nem veszti el Allah Lelkének reményét, csak a hitetlenek népe.

88. S midőn (újra)betértek hozzá (Józsefhez), mondák: Ó, nagyúr! Lesújtott ránk, s nemzetségünkre a csapás, s szegényes portékával jövünk. Hát töltsd meg nékünk a mértékét, s légy jószivű felénk. Lám! Allah megjutalmazza a jószivűeket.

89. Mondá: Tudjátok-é mit tettetek Józseffel, s az ő fivérével tudatlanságtokban?

90. Mondák: Hát valóban te vagy József? Mondá: Én vagyok József, s ez (itt) a fivérem. Allah (kiváltságot) juttatott le ránk.

Íme! Ki őrizkedik, s állhatatos, hát Allah nem vesztegeti el a jótevők bérét.

91. Mondák: Allahra! Mert bizony téged részesit Allah kiváltságában felettünk, s mi valóban hibásak voltunk.

92. Mondá: Ne legyen riadalom rajtatok ma. Allah megbocsájt néktek, s ő a kegyelmet osztók Legkegyelmesebbje.

93. Menjetek hát ezen ingemmel, vessétek azt atyám arcába, s eljön (újra) látása. S jőjjetek el hozzám nemzetségtekkel mindnyájan.

94. S midőn elvált a karaván, mondá atyjuk: Megtalálom József lehelletét, még ha agyalágyultnak is mondtok.

95. Mondák: Allahra! Íme! Te a régi eltévelygésben vagy.

96. S midőn jött a hirdető, arcára veté azt (az inget), s az (újra) felölté a látást. Mondá: Nem mondtam-é néktek, hogy én tudom azt Allahtól, mit ti nem tudtok?

97. Mondák: Ó, atyánk! Essedezz bűnbocsánatért részünkre vétkeink miatt, s lám! Mi voltunk a hibásak.

98. Mondá: Kérem részetekre Uram bűnbocsánatát, s ime! Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

99. S midőn betértek Józsefhez,

ő magához vonta szüleit, s monda: Jöjjetek Egyiptomba biztonsággal, ha Allah úgy akarja.

loo. S trónra emelte az ő szüleit, s ők levetették magukat néki leborulván, s monda: Ó, atyám! Ez (hát) értelmezése azelőtti látomásomnak. Bizony megteve azt Uram igaznak, s bizony rá irányitott a helyesre, midőn kiszabaditott engem a tömlöcből, s elhozott titeket a sivatagból, miután viszályt szitott a Sátán köztem, s testvéreim között. Lám! Az én Uram Meglágyul annak, kinek Ő akar. Ő a Mindenttudó, a Bölcs.

lol. Uram! Bizony Te adtál nékem a teljhatalmiságból, s megtanitottál a történések értelmezésére. (Ó) Elinditója az egeknek és a földnek! Te vagy az Oltalmazó a világon, s a Túlvilágon. Megbékélőként (muzulmánként) múlassz el engem, s társits engem a jó cselekedetűekkel.

lo2. Ezek a Láthatatlan (Világ) hirei, sugalljuk azt néked (Ó, Muhammad). S te nem voltál vélük, midőn összesitek dolgukat, s ők tervet szőttek.

lo3. S akármily sokat is ügyelsz, legtöbb ember nem hisz.

lo4. S ne kérj tőlük ezért bért. S ez csupán emlékeztető

a teremtményeknek.

105. S hány bizonyság van az egeken és a földön, mi mellett elforditott (tekintettel) haladnak el.

106. S legtöbbjük nem hisz Allahban, hanem meg bálványt is állitanak (Önéki).

107. Biztonságot hisznek-é, hogy eljön nékik a lepel, (mi elválasztja őket) Allah büntetésétől, avagy eljön rájuk váratlanul az Óra, s ők nem érzékelik?

108. Mondd: Ez az en Utam: Allahhoz fohászkodom tisztánlátással én, s ki engem követ. Dicsértessék Allah! S én nem vagyok bálványimádó.

109. S Mi nem küldtünk előtted (Hirnökőt), csak férfiúkat, kikre sugallottunk a települések népéből. Hát nem haladtak-é a földön és látták mi lett beteljesedése azoknak, kik előttük? S lakóhelyül a Túlvilág jobb azoknak, kik őrizkednek. Hát nem éritek fel?

110. Addig, mignem reményüket veszteitek a küldöttek, s úgy véltek, hogy bizony meghazudtoltattak. (Majd) eljött hozzájuk a Mi pártfogásunk, s Mi megmenekitjük, kit akarunk. S nem tántorittatik el haragunk a gaztevők népéről.

111. Mert bizony az ő történetükben

a tanulság a megértés emberének. S a történés nem kiagyalt, hanem megerősítése annak, mit az Ő keze megnyilvánit, s a mindenek részletezése, útmutatás és kegyelem a hivő népnek.

13. Szura

Mennydörgés

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Mim.Rá. Ezek az Iras igéi. S mi kinyilatkoztatott néked Uradtól, az igaz, hanem a legtöbb ember nem hisz.
2. Allah, Ki felemelte az egeket pillérek nélkül, mit látnátok, majd elhelyezkedett a Trónuson, s maga alá rendelte a napot és a holdat, mindegyik a megnevezett terminusig fut, Ő vezérli a dolgot, Ő részletezi a bizonyságokat, háta tán a találkozóban

Uratokkal bizonyosak lesztek.

3. S Ő az, ki kiterjesztette a földet, s megtette azon a hegyeket, folyókat, s minden gyümölcsből lehelyezett arra kettőt, egy párat, s Ő fedi el az éjszakát a nappallal. Íme! Ebben hát a bizonyságok a népnek, kik gondolkodnak.
4. S a földön a szomszédos pásztak, szőlőskertek, szántók, datolyapálmák, mik hasonlók, s különbözők, (melyek) egy vizből nedvesittetnek. S Mi felérendeltük egyiket a másikának táplálékként. Lám! Ebben hát a bizonyságok a népnek, kik felérik.
5. S ha csodálkozol, hát meglepő beszédük : Ha porból vagyunk, hát csakugyan új teremtmény vagyunk? Ezek azok, kik megtagadják Urukat, s ezek kiknek nyakában az ékesség, s ezek a Pokol tüzének gazdái, melyben ők mindörökkön örökké.
6. S siettetnek téged a rosszal a jó előtt, s bizony az elrettentő büntetés előttük teljesedett be. S lám! A te Urad Megbocsájtó az embereknek az ő — bűneikre. S ime! A te Urad

szigorú Büntető.

7. S mondják azok, kik hitetlenek: Miért nem küldetett le rá bizonyság az Ő Urától? Hanem te vagy a figyelmeztető, s minden népnek (megvan a maga) vezetője.
8. Allah tudja mit hordoz magában minden női nem, s mit szívnak magukba a méhek, s mit gyarapítanak. S minden dolog Ónála megmérettetik.
9. (Ő a) Láthatatlan s Látható Tudója, a Nagy, a Magasságos.
10. Ugyancsak köztetek, ki titkolja a mondást, s ki széltében-hosszában hireszteli, s az ki megbúvik az éjszakában, s szabadon jár-kel nappal.
11. Őnéki angyalok sorakoznak fel előtte és mögötte, kik megőrzik őt Allah parancsából. Lám! Allah nem változtatja meg azt, mi a néppel van addig, míg ők nem változtatják meg azt, mi önmaguk. S ha Allah rosszat akarna a népnek, hát nincs ennek elháritója, s nincs nékik Őnélküle Oltalmazó.
12. Ő az, ki láttatja véletek a villámot, félelemmel és sóvárgással, s felépiti a nehéz felhőket.
13. S elzengi a mennydörgés az Ő dicsőségét az angyalokkal, az Ő (iránti) áhitatban. S Ő küldi le a villámcsapást, hogy lesújtson arra,

kire Ő akar, s ők vitába mennek Allahon, s Ő Nagyharagú.

14. S Őnéki (szól) az igaz fohász. S azok, kik Rajta kivül fohászkodnak, hát nem érkezik nékik válasz egyáltalán, csak úgy mint ki karját viz felé nyújtja, hogy szájába vegye azt, de ő annak (soha) el nem éröje. S nem más a hitetlenek fohásza, csupán eltévelygés.

15. S Allahnak borul le mi az egeken és a földön, engedelmességgel, s kelletlenül, (ahogy) az ő árnyékaik reggel és este.

16. Mondd (Ó, Muhammad): Ki az egek és a föld Ura? Mondd: Allah. Mondd: Hát vettetek-é Rajta kivül oltalmazókat, kik még meguknak sem birnak haszonnal, sem ártással? Mondd: Egyenlő-é a vak a látóval, avagy egyenlő-é a sötétség a világossággal? Avagy bálványokat állitottak-é Allah mellé, (melyek) úgy teremtenek, ahogy az Ő teremtése, s a teremtmény hozzájuk hasonlatos? Mondd: Allah minden dolgok Teremtője, s Ő az Egyetlen, a Korlátlan.

17. S Ő lebocsájtott vizet az égből, s megáradtak a völgyek mértékük szerint, s hordozzák a

tajtékzó habot, mit kiolvasztanak a tűzőn, kívánván az ékességeket, avagy szerszámokat, (ami kell) a habhoz, mint az. Eképpen vet (példát) Allah az igazra, s hamisra. Hanem a hab továbbmegy salakként, s az mi hasznos az embereknek, hát megmarad a földben. Eképpen vet példát Allah.

18. Azoknak, kik válaszoltak Uruknak, hát a jók (járnak) s azok, kik nem válaszoltak Néki, ha az övék is volt minden, mi a földön, s ezzel ami ehhez hasonló, hogy váltsák meg magukat általa, hát az ő számvetésük rossz, s hajlékuk a Pokol, s nyomorú szállás.

19. Az ki tudja, hogy mi kinyilatkoztatott néked Uradtól az igaz, olyan-é, mint ki vak? Hanem csak a megértés embere emlékezik,

20. Akik megtartják egyezségüket Allahhal, s nem szegik meg a szövetséget.

21. Akik elérik azt, mit Allah rendelt, hogy elérkezzen, s félik Urukat, s rettegnek a rossz számvétéstől.

22. Azok,kik állhatatosak, kívánván Uruk Szinét,

s megtartják az imát, s áldoznak abból, mit nékik adtunk, titokban, vagy nyiltan, (kikben) felülkerekedik a jó a rosszon. Hát övék lesz az Otthon beteljesedése.

23. Az Éden kertjeibe térnek be ők, s ki jókat tett atyáik, hitveseik, s utódaik közül. S az angyalok térnek be hozzájuk minden kapun.

24. (Mondván): Békesség reátok, miáltal állhatatosak voltatok, s kegy az Otthon beteljesülése.

25. Azok, kik megszegik Allah szövetségét annak egyezsége után, s megtörik mit Allah rendelt, hogy elérkezzen, s rontanak a földön, hát nékik az átok, s nékik az otthon rossza.

26. Allah annak nyújtja az adományt, kinek Ő akarja, s annak méri szűken (kinek Ő akarja). S ők örvendeznek az evilági életben, mig az evilági élet csupán (rövid) kényelem a Túlvilághoz (képest).

27. S mondák azok, kik tagadnak: Miért nem küldetett le rá bizonyság az ő Urától? Mondd: Lám! Allah azt tévelyiti el, kit akar, s Magához vezeti a (Hozzá) fordulókat.

28. Azokat, kik hisznek, s szivük megnyugszik Allahra

emlékezve. Mert bizony Allahra emlékezve megnyugszanak a szivek.

29. Azok, kik hisznek, s jókat cselekednek, hát gyönyör nékik, s üdvös célba érés.

3o. Eképpen küldünk teged (Ó, Muhammad) a nemzethez, kik előtt (más) nemzetek elmúlának, hogy olvasd nékik azt mit néked sugallottunk, s ők tagadói a Mindenhatónak. Mondd: Ő az én Uram! Nincs (más) Isten, csak Ő, Reá hagyatkozom, s Néki vallok bűnbánatot.

31. S ha a Korán megmozgatná a hegyeket, darabokra töretne általa a föld, avagy beszédre birná a halottakat. Mi több! Allahé a parancsolás mindösszességében. Hát nem tudják-é azok, kik hisznek, hogy ha akarná, hát Allah az egész emberiséget vezetné? S nem áll el a csapás azokról, kik tagadnak azáltal, mi szörnyűséget műveltek. Avagy az ő otthonaikhoz közel lakozik (a csapás) addig, mignem eljő Allah igérete. S Allah nem téveszti az időt.

32. Mert bizony megcsúfoltattak a küldöttek előtted, s Én elnéző voltam (egy ideig) azokra, kik tagadtak, majd lesújtottam rájuk. S mily (rettenetes) az Én büntetésem!

33. Van-é olyan, mint Ő, Ki minden lelkek fölött álló, s

(tudja) mit az elnyert? S ők társakat állítottak Allahnak. Mondd: Nevezzétek meg őket. Avagy kihirdetitek-é Őnéki, mit Ő nem tud a földön? Avagy ez a mondás köntöse? Mi több! Megszépitett azoknak mesterkedése, kik tagadnak, s gátolva vannak a (helyes) úttól. S az kit Allah eltévelyit, hát nincs néki vezető.

34. S nékik' a szenvedés az evilági életben, hanem a Túlvilági szenvedés iszonyúbb. S nincs nékik (ki) megóvja őket Allahtól.

35. A Menyország, mi beigértetett az őrizkedőknek ilyen: Alatta folyók futnak, tápláléka, s árnyéka örökké tartó, hát ez beteljesülése azoknak, kik őrizkedtek, mig a hitetlenek beteljesülése = Pokol tüze.

36. S azok, kiknek megadtuk az Irást örvendeznek azon, mi néked kinyilatkoztatott. S a klánok közül, ki néhány (részt) tagad. Mondd: Hanem arra rendeltettem, hogy szolgáljam Allahot, s ne állitsak bálványt Ő mellé. Őhozzá fohászkodom, s Őnéki vallok bűnbánatot.

37. Eképpen nyilatkoztatánk ezt ki, Arab bölcseletként, s ha követed vágyaikat, miután eljött hozzád a tudásból,

hát nincs néked Allahtól oltalmazód, sem megóvód.

38. Mert bizony elküldtük előtted a küldötteket, s megtevénk nékik asszonyaikat, s utódaikat. S nem hozhatott a küldött bizonyságot, csak Allah engedelmével. Mindennek megvan a megirott ideje.

39. Allah eltöröl mit Ő akar, s megszilárdit, (mit Ő akar): S Ónála az Irás eredése.

40. S vagy néhányat láttatunk véled abból, mit nékik igértünk, avagy elmúlasztunk téged. Hanem reád vár az üzenés, s reánk a számvetés.

41. Avagy nem látják, hogy Mi lejövünk a földre, s lehasitjuk annak kivüleső részeit? S (midőn) Allah itél, hát nincs, ki megakadályozója az Ő itélésének, s Ő a Gyors Számvető.

42. S bizony tervet szőttek, kik őelőttük, s Allahé az összes mesterkedés. Ő tudja mit érdemel minden lélek. S majd megtudják a hitetlenek, kié az (Égi) Otthon beteljesülése.

43. Azok, kik tagadnak, mondják: Te nem vagy Hirnök! Mondd: Allah, s kinél az Irás tudása elegendő tanunak köztem, s köztetek.

14. Szura

Ábrahám

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható es Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Rá. (Ez az) Irás, mit kinyilatkoztattunk néked (Ó, Muhammad), hogy kivezesd az embereket a sötétségből a világosságba Uruk engedelmével, a Nagyszerű, s Áldott ösvényre.
2. Allah az, Kié (minden) mi az egeken és a földön, s jaj a hitetleneknek a szörnyű szenvedéstől.
3. Azok, kik az evilági életet jobban szeretik a Túlvilágnál, s akadályoztatnak Allah útján, s kivánják azt kanyargóssá, hát azok messzi eltévelygésben (vannak).
4. S nem küldtünk küldöttet, csak népének nyelvén, hogy az kinyilvánithassa nékik (Allah üzenetét). S azt tévelyiti el Allah, kit akar, s azt vezeti, kit akar. S Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

5. Mert bizony elküldénk Mózest a Mi kinyilatkozásainkkal, (mondván): Vezesd ki néped a sötétségből a világosságba, s emlékeztesd őket Allah Napjaira. Lám! Ezekben hát a bizonyságok minden állhatatos és hálát adó részére.
6. S midőn mondá Mózes az ő népének: Emlékezzetek Allah kegyére felettetek, midőn megmenekitett titeket a Fárao nemzetségétől, kik rettegett szenvedéssei sújtottak le rátok, lemészárolták fiaitokat, megvetették asszonyaitokat. Ebben hát a hatalmas próbatétel Uratoktól.
7. S midőn kinyilvánitá Uratok: Ha hálát adtok, hát gyarapitalak titeket, s ha tagadtok, hát lám! Büntetésem iszonyú.
8. S mondá Mózes: Hisz ti tagadtok, s azok (is) kik a földön mindösszesen, Mert bizony Allah a Korlátlan, az Áldott.
9. Hát nem jött-é el hozzátok azoknak története, kik előttetek: népe Noénak, Aádnak, Thamudnak, s azoké, kik őutánuk? Nem tudja (más) őket, csak Allah. Eljöttek hozzájuk az ő küldötteik a bizonyságokkal, de ők betapsztották kezeikkel szájaikat, s mondák: Lám! Mi megtagadjuk azt,

ami által küldettetek, s ime! Mi a kételyek kételyének látjuk azt mire minket hivtok.

10. Mondák küldötteik: Lehet-é Allahban kétség, (Aki) Elinditója az egeknek és a földnek? Ő hiv titeket, hogy megbocsájthassa néktek vétkeiteket, s késleltessen titeket a kijelölt terminusig. Mondák: Ti is csak halandók vagytok mint mi, s le akartok minket téríteni arról, mit atyáink szolgáltak. Hát hozzátok el a nyilvánvaló hatalmat.

11. S mondák nékik küldötteik: Bizony mi is csak halandók vagyunk, mint ti. Hanem Allah azt részesiti az Ő malasztjában, kit Ő akar szolgálói közül. S nem áll fenn nékünk, hogy elhozzuk néktek a hatalmat, csak Allah engedelmével. S Allahra hagyatkozzanak a hivők.

12. S hogyan ne hagyatkozzunk Allahra, s bizony Ő vezet minket utunkon? S mi kiálljuk azt, mivel minket sértetek. S Allahra hagyatkozzon (mindenki) ki benne bizik.

13. S mondák azok, kik, hitetlenek küldötteiknek: Elűzünk titeket földünkről, avagy visszatértek felekezetünkbe. S sugalla nékik az Ő Uruk, (mondván): Bizony elpusztitjuk

a gaztevőket.

14. S bizony megtelepitünk titeket a földön ő utánuk. Ez hát annak ki fél Szinemtől, s fél igéreteimtől.

15. S (az Ő) segélyét kérték, s minden konok hatalmasság kudarcba fulladt.

16. S mögötte a Pokol, s fekélyes vizzel csillapittatik szomja.

17. Kortyolja azt, de alig (tudja) nyelni, s jő hozzá a halál minden helyről, de ő nem halhat meg, s mögötte az iszonyú szenvedés.

18. Azoknak,kik tagadják Urukat, cselekedeteik olyanok, mint a hamu, melybe belekapott a szél a viharos napon. Ők nem tudják elviselni azt mit elnyertek egyáltalán. Ez (hát) a messzi eltévelyedés.

19. Nem láttad-e, hogy Allah az igazzal teremtette meg az egeket és a földet? Ha Ő akarná, hát elmenesztene titeket, s új teremtményt hozna.

2o. Ez Allahnak nem (okozna gondot).

21. S ők mindnyájan tovahaladnak Allahhoz. S mondák a lekicsinylettek azoknak, kik dölyfösködtek: Mi a ti követőitek voltunk, hát el tudtok-é valamit is terelni Allah büntetéséből rólunk? Mondák: Ha Allah vezetett volna

minket, hát mi is vezettünk volna titeket. Akár rajtunk a gerjedelem, avagy az állhatatosság, nincs nékünk menedékünk.

22. S monda a Sátán, midőn elrendeltetett a dolog: Lám! Allah megtette néktek az igaz igéretet, s én igértem néktek, majd megtévesztettelek titeket. S nem volt nékem hatalmam rajtatok, hacsak nem az, hogy hivtalak titeket, s ti válaszoltatok nékem. Hát ne hibáztassatok engem, hanem magatokat hibáztassátok. Én nem gyámolithatlak titeket, s ti sem gyámolithattok engem. Íme! Én megtadtam azt, mivel ti azelőtt társitottatok engem. Lám! A bűnbe esetteké a fájdalmas szenvedés.
23. S bevezettetnek azok, kik hisznek, s jókat tesznek a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak, s ebben ők mindörökkön örökké Uruk engedelmével. S az ő üdvözlésük amott: Békesség!
24. S nem látod-é hogyan vei példát Allah: Az üdvös szó, akár az üdvös fa. Annak eredete szilárd, s lombja az égben.
25. S adja az gyümölcsét minden időszakban Ura engedelmével. S Allah példákat vet az embereknek, hátha tán emlékeznek.
26. A rossz szó példája a rossz fa,

mely gyökerestől kitépetett a föld felől, s nincs annak, mi támassza.

27. Megszilárditja Allah azokat, kik hisznek a szilárd mondásnak az evilági életben, s a Túlvilágon, s eltévelyiti Allah a bűnbe esetteket. S Allah azt teszi, mit akar.

28. Nem látod-é azokat kik felcserélték Allah kegyét a tagadásra, s népüket az elveszés lakába engedték,

29. A Pokolba? Elérkeznek (hát) oda. Boldogtalan befejezés.

3o. S kijelölék Allahnak a vetélytársakat, hogy azok tévelyitsék le az (embereket) az Ő útjáról. Mondd: Élvezkedjetek hát! Lám! Végzetetek a Pokol tüzében.

31. Mondd szolgáloimnak, akik hisznek, megtartják az imát, áldoznak abból, mit nékik adtunk titokban és nyiltan, még a Nap eljövetele előtt, midőn majd nem lesz adás-vevés, sem pedig kisegités:

32. Allah az Ki megteremtette az egeket és a földet, majd vizet bocsájtott le az égből, s kihozá általa a gyümölcsöket étekként néktek. S Ő alárendelte néktek a bárkát, hogy fusson a tengeren az Ő parancsolatára, s alárendelte néktek a folyókat.

33. S Ő alárendelte néktek a napot és a holdat, mindkettőnek a (maga) menete,

s alárendelte néktek az éjszakát és a nappalt.

34. S Ő megadott néktek mindenből, mit Tőle kértetek. S ha számba vennétek Allah kegyét, hát nem tudnátok azt számbavetni. Lám! Bizony az ember bűnös, hálátlan.

35. S midőn mondá Ábrahám: Uram! Tedd meg ezt a települést biztonságossá, s óvj meg engem, s fiaimat (attól), hogy bálványokat imádjunk.

36. Uram! Bizony azok (már) sokakat eltévelyítettek az emberekből. S ki követ engem, hát az belőlem való, s ki nem engedelmeskedik nékem, hát lám! Te vagy a Megbocsájtó, a Könyörületes.

37. Urunk! Lám! Én megtelepítettem sarjaim közül (néhányat) a vetetlen völgybe a Te Sérthetetlen Otthonodnál,* Urunk! Hát tartsák meg ők az imát, s tedd az emberek szivét (olyanná), hogy vágyjanak hozzájuk, s lásd őket el gyümölcsökkel, hátha tán hálát adnak.

38. Urunk! Lám! Te tudod, mit mi elkendőzünk, s mit kinyilvánitunk. S nem bújhat el Allah elől semmi a földön, sem az égen.

39. Dicsőség legyen Allahnak, Aki megajandékozott engem vénségemre Izmáellel, s Izsákkal. Lám! Uram Meghallgatója a fohásznak.

* Mekkai völgy

40. Uram! Tégy meg engem az ima megtartójává, s (igy) az én sarjaim (is). Urunk! Fogadd el a fohászt.

41. Urunk! Bocsáss meg nékem, gyermekeimnek, s a hivőknek a Napon, midőn a számvetés.

42. Ne számitsátok, hogy Allah nincs tudatában annak, mit tesznek a bűnösök. Hanem Ő késlelteti őket a Napig, midőn megmered a tekintet.

43. Ahogy erőt vesz rajtuk a rettegés, fejük felemelkedik, s tekintetük nem vetődik feléjük, s sziveik, (mint) a levegő.

44. S figyelmeztesd az embereket a Napra, (midőn) eljön hozzájuk a szenvedés, s mondják azok, kik bűnösök: Urunk! Késleltess minket egy rövid időre. Válaszolni fogunk hivásodra, s követjük a küldötteket. (A válasz ez lesz): Avagy nem tettetek-é esküt arra azelőtt, hogy nincs néktek végetek?

45. S ti azoknak lakában laktatok, kik magukat kárhozták el. (Hát nem) nyilvánult-é meg néktek hogyan tettünk vélük, s vetettünk néktek példákat?

46. S bizony megszőtték tervüket, de tervük Allahnál, s az ő tervüktől (még) a hegyek is megrengenek.

47. Hát ne számitsátok, hogy Allah

megszegi az Ő ígéretét küldötteinek. Lám! Allah a Nagyszerű, a Megtorló.

48: A Napon a föld átváltoztatik mássá, mint föld, s (igy) az egek, s tovahaladnak Allahhoz, az Egyetlenhez, a Teljhatalmúhoz,

49: S ezen a Napon meglátod a gaztevőket láncokra fűzve.

5o: Öltözékük szurokból, s elhomályositja arcaikat a Pokol tüze.

51. Bizony Allah viszonozza minden léleknek, mit elnyert. Lám! Allah Gyors Számvető.

52. Ez hát üzenet az embereknek, hogy figyelmeztetve legyenek általa, s hogy tudják meg: Ő az Egy Isten, s emlékezzen a megértés embere.

15. S z u r a

Al Hijr

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Rá. Ezek az Irás igéi, s a megnyilvánuló Koráné.

2. Lehet tán,

hogy kik tagadnak szeretnék, ha megbékélők (Muzulmánok) lehetnének.

3. S hagyd őket falni, élvezkedni, s ámítsa el őket a (hamis) remény. Hát majd megtudják!
4. S Mi nem pusztítánk el a települést, csak ha annak köztudottan megíratott.
5. Nincs nemzet, ki megelőzi idejét, sem (olyan) ki késleltetheti.
6. S mondák: Ó, kinek kinyilatkoztatott az Emlékeztető, ime! Bizony te őrült vagy!
7. Miért nem hozod el nékünk az angyalokat, ha az igazak közül vagy?
8. Mi nem küldjük le az angyalokat, csak az Igazzal, s ezt a (hitetlenek) el nem viselnék.
9. Lám! Mi bocsájtottuk le az Emlékeztetőt, s ime! Mi annak Megőrzői vagyunk.
10. Mert bizony Mi küldtünk (küldötteket) előtted az előtök falkáihoz.
11. S nem jött (még) hozzájuk (addig) küldött, de lettek annak megcsúfolói.
12. Ekképpen húzzuk át azt a gaztevők szíveiben:
13. Nem hisznek benne, s bizony az előtök példája tovatűnt.
14. S ha Mi rájuk nyitnánk az ég kapuját, hát megmaradnának sandán.

15. Mondanák: Hanem látásunk megbolydult. Mi több, mi vagyunk az elkápráztatottak népe.
16. Mert bizony megtevénk az égen a csillagképeket, s megszépiténk azt a nézőknek.
17. S Mi megőrizénk azt minden szánkivetett Sátántól,
18. Kivéve annak, ki ellopta a hallást,s nyilvánvaló árnyakat hajszol.
19. S a földet Mi kiterjeszténk, megveténk azon a vonulatokat, s kikeleszténk rajta minden jóból.
20. S megtevénk néktek rajta a megélhetést, s azoknak (is) kikről ti nem gondoskodtok.
21. S mindeneknek csak Nálunk a tárháza, s Mi nem bocsájtjuk azt le, csak tudott mértékkel.
22. S elküldénk a szeleket termékenyiteni, s lebocsájtánk az égből vizet, hogy csillapitsuk véle szomjatokat, s ti annak nem vagytok tárolói.
23. Lám! Mi és csakis Mi élesztünk fel, s mulasztunk el, s Mi vagyunk az Örökösök.
24. Mert bizony Mi tudjuk kik sietnek közületek, s bizony tudjuk a késlekedőket.
25. Lám! A te Urad összetereli őket, s lám! Ő a Bölcs, a Mindenttudó.
26. Mert bizony megteremténk az embert

agyagból és sárból áthasonitván,

27. S megteremténk a dzsinnt ezelőtt a tűz lényegéből.

28. S mondá Urad az angyaloknak: Íme! Én vagyok teremtője a halandó (embernek), agyagból és sárból áthasonitván (azzá).

29. S midőn meglkotám azt, s Lelkemből lehellék belé, hát ereszkedjetek le néki leborulva.

3o. S leborulának az angyalok mindnyájan,

31. Kivéve Ibliszt. Ő lenézte, hogy a leborulókkal legyen.

32. Mondá (az Úr): Ó, Iblisz! Mi lelt, hogy nem vagy a leborulókkal?

33. Mondá: Nem borulok le egy halandónak, kit Te teremtettél agyagból és sárból áthasonitván.

34. Monda (az Úr): Hát menj innen, s lám! Te kivetett vagy,

35. S reád az átok az Ítélet Napjáig.

36. Mondá: Uram! Hát tarts vissza engem a Napig, midőn feltámasztatnak.

37. Mondá (az Úr): Hát ime! Te a visszatartottak közt vagy

38. A kijelölt idejű Napig.

39. Mondá: Uram! Miáltal letéritettél engem, hát feldiszitem nékik az (eltévelygést) a földön, s leteritem őket mindahányat,

40. Kivéve odaadó szolgálóidat.

41. Mondá (az Úr): Ez az egyenes ösvény, mi Rajtam áll:

42. Íme! Az Én szolgálóimra nincs néked hatalmad, csak arra, ki követ téged a megátalkodottak közül.

43. S lám! A Pokol mindnyájuk beigért helye.

44. Annak hét kapuja, s minden kapunak közülük a ráosztott rész.

45. Lám! Az őrizkedők az Égi Kertek és patakok közt.

46. (S mondva van nékik): Térjetek be békességgel, biztonsággal.

47. S Mi levesszük azt, mi kebleikben honol a gyűlöletből. Felebarátként, nyoszolyán (pihenve) szemtől szembe.

48. S nem éri őket a vesződés, s nem lesznek onnan kiűzöttek.

49. Jövendöld meg (Ó, Muhammad) szolgálámnak, hogy bizony Én vagyok a Megbocsájtó, a Könyörületes.

50. S az Én kinzásom fájdalmas kinzás.

51. S újságold el nékik Ábrahám vendégeit.

52. Midőn betértek hozzá, s mondák: Békesség. Mondá: Lám! Mi félünk tőletek.

53. Mondák: Ne féljetek! Lám! Mi megjövendöljük néked a tudó gyermeket.

54. Mondá: Megjövendölitek-é nékem, midőn

elővett engem az aggság? Hát miáltal jövendöltök?

55. Mondák: Jövendöljük (azt) néked az igazzal. Hát ne légy a kételkedők közül.

56. Monda: S ki az, ki kételkedik Ura kegyelmében, hacsak nem az eltévelyedettek?

57. Monda: S mi hát küldetéstek, ő küldöttek?

58. Mondák: Mi elküldettünk a gaztevők népéhez

59. (Mindegyikhez), kivéve Lót nemzetségét, s mi mindnyájuknak megmenekitői vagyunk,

60. Kivéve az ő asszonyát, kit (úgy) mérettünk, hogy ő a hátramaradottak közé való.

61. S midőn eljövének Lót nemzetségéhez a küldöttek,

62. Monda: Íme! Ti a tagadók népe vagytok.

63. Mondák: Mi több! Elhozunk téged ahhoz, miben ők vitatkozának.

64. S megadánk néked az Igazat, s mi igazak vagyunk.

65. Hát haladj tovább családoddal az éj egy darabján, kövesd hátaikat, s ne forduljon meg köztetek egy sem, hanem haladjatok, ahogy megparancsoltatott (néktek).

66. S Mi elrendeltük ezt a parancsolást néki, hogy gyökere ezeknek (a bűnösöknek) levágva éri meg a reggelt.

67. S eljöve a város népe (örvendve) a hiresztelésnek.

68. Monda: Íme! Ezek az én vendégeim!

Hát ne gyalázkodjatok,

69. S tartsátok számon Allahot, s ne hozzátok rám szégyent!

70. Mondák: Avagy nem tiltottuk-é meg néked a teremtmények (elvezetét)?

71. Mondá: Ezek (ime) a lányaim, ha (mégis) megteszitek.

72. Életedre (Ó, Muhammad), ők mámorukban (haladnak) megvakulván.

73. S elővette őket a jajveszékelés napkeltekor.

74. S Mi megtevénk azok teljes letörését, s rájuk zápo-roztuk a tüzes vályog sziklákat.

75. Ebben hát a bizonyságok azoknak, kik látnak a jelekből.

76. S ime! Ez a betartandó út.

77. Íme. Ebben hát a bizonyság a hivőknek.

78. S az erdő lakói * bizony bűnösök voltak.

79. S Mi elégtételt vettünk tőlük, s lám! Ők ketten a nyilvánvaló úton.

80. Mert bizony Al-Hijr lakói meghazudtolták (a Mi) küldöt-teinket.

81. S Mi megadtuk nékik kinyilatkozásainkat, de lettek annak ellenzői.

82. S ők biztonságos otthonokat vájtak a hegyekbe,

83. S elővette őket a jajveszékelés reggelre,

84. S nem segitett rajtuk az, mit elnyertek.

85. S Mi nem teremtettük

* Midian törzse

az egeket és a földet, s mi a kettő közt, csak az igazzal, s lám! Az Óra eljövend. Hát bocsájts meg, (Ó, Muhammad) gyönyörű megbocsájtással.

86. Lám! Urad, Ő a Teremtő, a Mindenttudó.

87. Mert bizony megadtunk néked hetet a nyolcból, s a Nagy Koránt.

88. S ne mereszd szemedet arra, mit Mi közülük a (házas)-pároknak általa élvezetessé tettünk, s ne is bánkodj miattuk. S szegd le szárnyadat a hívőknek.

89. Mondd: Íme! Én vagyok a nyilvánvaló figyelmeztető.

90. Ahogy Mi leküldünk azokra, kik megosztottságot akarnak.

91. Azok, kik részekre tevék meg a Koránt.

92. S hát Uradra! Hát Mi mindegyiket kérdőre vonjuk

93. Azért, mit tettek.

94. Hát hirdesd ki azt, mi megparancsoltatott néked, s szállj szembe a bálványimádókkal.

95. Lám! Mi féken tartjuk tőled a csúfolódókat,

96. Kik Alahhal (együtt) más istent (is) megtesznek. Hanem ők majd megtudják.

97. Mert bizony Mi tudjuk, hogy beszűkül a te kebeled attól, mit mondanak,

98. Hát magasztald a te Urad dicsőségét,

s légy a leborulók közt.

99. S szolgáld Uradat, mignem eljő hozzád az Elkerülhetetlen. *

16. S z u r a

A M é h

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Eljő Allah parancsolása, hát ne sürgessétek azt. S legyen Ő Dicső, s Magasságos azok felett, mivel Őt társitják.
2. Ő küldi le az angyalokat az Ő parancsolásának Lelkével arra, kire akarja az Ő szolgálói közül, (mondván): Figyelmeztessetek, hogy nincs (más) Isten, csak Én, hát tartsatok számon.
3. Ő teremté meg az egeket és a földet az igazzal. S legyen Ő Magasságos azok felett, mivel (Őt) társitják.
4. Ő teremté meg az embert a cseppből, hát lám! Ez egy nyilvánvaló ellentétel.
5. S a jószágot Ő megteremté, néktek benne a melegitést

* A halál

(ruházatot), a használatot, s hogy ebből egyetek.

6. S néktek ebben az öröm, midőn hazaterelitek, s midőn kihajtjátok (legelni).

7. S az hordozza terheiteket az földre, hova nem juttok el, csak üggyel-bajjal magatok. Lám! Uratok a Megszánó, a Könyörületes.

8. A lovak, öszvérek, szamarak, hogy felüljetek rájuk, s ékesség. S Ő megteremti azt, mit ti nem tudtok.

9. S Allahon áll merre tart az út, s köztük (út) mi nem egyenes. S ha Ő akarná, hát vezetne mindnyájatokat.

10. Ő az, Ki lebocsájtott vizet az égből, néktek abból ivásra, s abból a fák, melyekre méheket küldtök.

11. Kikeleszti néktek általa a vetést, az olivát, datolyapálmát, szőlőket, s minden gyümölcsből. Íme! Ebben hát a bizonyság a népnek, kik gondolkodnak.

12. S Ő alárendelte néktek az éjszakát, a nappalt, a napot és a holdat, s a csillagok is alárendeltek az Ő parancsolatának. Lám! Ebben hát a bizonyságok a népnek, kik felérik.

13. S mit Ő meghagyott néktek a földön különböző színeiben, hát lám! Ebben a bizonyság a népnek,

kik emlékeznek.

14. S Ő az, ki alárendelte néktek a tengert, hogy egyetek belőle friss húst, s kiemeljétek abból az ékességet, melyet felöltötök. S látjátok a bárkát, mely siklik azon, hogy vágyjátok az Ő kiváltságát, hátha tán hálát adtok.

15. S Ő vonulatokat vetett a földre, hol meghúzodhattok (rengéskor), s folyókat, utakat, hátha tán vezettettek,

16. S jeleket (a földön), s a csillagok által, hogy ők vezetve legyenek.

17. S az, ki teremt olyan-é, mint ki nem teremt? Hát nem emlékeztek-é?

18. S ha ti számba vennétek Allah kegyét, hát nem tudnátok annak számát vetni. Íme! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

19. S Allah tudja mit eltitkoltok, s mit kinyilvánitotok.

20. Azok, kikhez fohászkodnak Allah helyett, nem teremtenek semmit, s ők (is) teremtettek.

21. (Azok) holtak, nem élők, s ők nem érzik mikor támasztatnak fel.

22. Istenetek Egy Isten. S azok, kik nem hisznek a Túlvilágban, hát szíveik tagadók, s ők (maguk) dölyfösek.

23. Nem kétséges, hogy Allah tudja mit eltitkolnak, s mit

kinyilatkoznak. Lám! Ő nem szereti a dölyfösöket.

24. Midőn mondva van nékik: Mit nyilvánitott ki Uratok? Mondják: (Ezek csupán) az elődök legendái;

25. Hogy ők hordozzák terheiket teljességében a Feltámadás Napján, s azoknak terheikből is, kiket tudatlanul eltévelyitettek. Bizony bűnök azok, miket hordoznak.

26. Bizony csalárd tervet szőttek, kik őelőttük, s eljött Allah, (lesújtva) épitményük alapjaira, s rájuk szakadt a tetőzet fentről, s eljőve rájuk a szenvedés onnan, ahonnan nem érzékelék.

27. Majd a Feltámadás Napján Ő kegyvesztetté teszi őket, s mondja: Hol vannak az Én társaim, akikre vágytatok? Mondják azok kikhez eljött a tudás: Kegyvesztettség, s fertő Ma a hitetlenekre,

28. Akiket az angyalok mulasztanak el, miközben magukat elkárhozzák. S megbékélést tanusitván (mondják): Nem tettünk a rosszból. Mi több Allah Tudója annak, mit tettetek.

29. Hát terjetek be a Pokol kapuin, s ebben ti mindörökkön örökké. S nyomoruság bizony szállása a dölyfösködőknek.

30. S mondva van azoknak, kik őrizkednek: Mit nyilvánított ki Uratok? Mondák: A jót. Azoknak, kik jókat tesznek az evilágon szép (számukra a viszonzás), s otthonnak a Túlvilág jobb lesz. S gyönyör lesz otthona az őrizkedőknek.

31. Az Éden Kertjeibe térnek be, mely alatt folyók futnak, s benne nékik mit akarnak. Ekképen jutalmazza Allah az őrizkedőket.

32. Azokat, kiket az angyalok jókként választanak el. Mondják: Békesség reátok! Térjetek be a Paradicsomba azáltal, mit tettetek.

33. S nem csak arra várnak-é ők, hogy eljöjjenek hozzájuk az angyalok, avagy eljőjjön a parancsolás Uradtól? (Még azok is) igy tettek, kik őelőttük. S nem vitte őket Allah a bűnbe, hanem magukat vitték bűnbe,

34. S lesújtott reájuk tetteik bűne, s körülölelte őket az, mit kigúnyoltak.

35. S mondák a bálványimádók: Ha Allah akarta volna, hát nem szolgáltunk volna Rajta kivül semmit sem mi, sem atyáink, s nem is tiltottunk volna meg az Ő (parancsolásain) kivül semmit. Ekképen tettek

azok, kik őelőttük. (S más) áll-e a küldöttekre, mint a nyilvánvaló üzenés?

36. Mert bizony elküldénk minden nemzethez küldöttet, (mondván): Szolgáljátok Allahot, s kerüljétek el a hamis istenségeket.
S közülük kit Allah vezetett, s közülük, kit magával ragadott az eltévelyges. Hát haladjatok a földön, s nézzétek mily beteljesedése a hazugoknak.

37. S te (Ó, Muhammad) őrized az ő jó vezettetésüket. S lám! Allah nem vezeti azt, ki eltévelyit, s nincs őnekik pártfogó.

38. S ők esküt tesznek Allahra hitük törekvésével, (hogy) Allah nem támasztja fel azt, ki meghal. Mi több! Ez a valós igéret Őrajta - s hanem a legtöbb ember nem tudja -,

39. Hogy kinyilvánítsa nékik azt, miben különböznek, s hogy megtudják azok, kik tagadtak: ők hazugok voltak.

40. Hanem a Mi szavunk valamihez, ha Mi akarjuk azt, hát mondjuk annak: Légy! S leszen.

41. S kik Allahért (lettek) menekültek, miután bűnbe estek, hát Mi elszállásoljuk őket a világon szépen. S a Túlvilág viszonzása nagyobb, ha tudnák!

42. Azok, kik állhatatosak, s Urukra hagyatkoznak.

43. S Mi nem küldtünk előtted (mást), csak férfiúkat, kikre Mi sugallottunk - Hát kérdjétek az Emlékeztető népét, ha ti nem tudtok. -

44. A bizonyságok, s az írások által. S Mi lebocsájtánk néked az Emlékeztetőt, hogy nyilvánitsd ki az embereknek azt, mi (már) lebocsájtatott nékik, s hátha tán gondolkodnak.

45. S biztonságban vannak-é azok, kik gaztettet terveznek az elől, ha Allah elnyeleti őket a földdel, avagy eljő hozzájuk a szenvedés onnan, honnan nem érzékelik?

46. Avagy (nem) sújtja-é Ő őket ingadozásukért? S ők nem térhetnek ki.

47. Avagy sújtja őket megfélelmlitéssel? S lám! Uratok a Megszánó, a Könyörületes.

48. S nem látják-é, mit Allah teremtett valamiből, s hogy hajlik annak árnya jobbra, s balra, leborulván Allahnak, s azok megalázkodnak?

49. S Allahnak borul le, mi lény az egeken, s a földön, igy az angyalok, s ők nem dölyfösek.

50. Ők félik maguk felett Urukat, s azt teszik mi megparancsoltatott nékik.

51. S mondá Allah: Ne vegyetek két istent. Hanem Ő az Egy Isten, s Engem féljetek.

52. S Övé, mi az egeken és a földön, s Övé a hitvallás mindörökké. Hát tartotok-é számon mást, mint Allahot?

53. S mi néktek van a kegyből, hát az Allahtól való. Majd ha balszerencse érint titeket, hát néki sopánkodtok.

54. Majd ha Ő leveszi rólatok az ártást, hát lám! Egy csoport közületek Uratok mellé társakat állit,

55. Hogy megtagadják azt, mit Mi megadtunk nékik. Hát élvezkedjetek, majd megtudjátok.

56. S ők megtesznek annak, mint nem tudnak, egy részt abból, mit Mi adtunk nékik. Allahra! Hát számon lesz kérve tőletek az mit kieszeltetek.

57. S ők megteszik Allahnak a leányokat. Legyen Dicső! S önmaguknak azt, mire vágynak.

58. S ha meghirdettetne egyiküknek a leánygyermek, hát arca megfeketedve maradna, s haragra gerjedne.

59. S elbujdokol népétől a rossz miatt, mi meghirdettetett néki (magát kérdezvén): Fogja-é fel ő azt semminek,

avagy temesse el a földbe? Bizony gazul ítélnek.

60. Azoknak, kik nem hisznek a Túlvilágban, gazságuk hasonló. S Allahé a Legmagasságosabb Példa. Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

61. S ha Allah a bűnök által venné az embereket, hát nem hagyná meg (egy) élőlényt (sem), hanem Ő késlelteti őket a kijelölt terminusig, s ha eljő idejük, hát nem késlekedhetnek (egy) órát (sem), s nem is siethetnek.

62. S ők azt teszik meg Allahnak, mitől ők irtóznak, s nyelveik hazugságot adnak elő, hogy övék a szép. Nem kétséges, hogy övék a Pokol tüze, s ők elhagyatottak lesznek.

63. Allahra! Mi elküldtünk (prófétákat) előtted a nemzetekhez, s megszépitette nékik a Sátán tetteiket. Hát ő az ő oltalmazójuk ma, s övék a fájdalmas szenvedés.

64. S Mi csak azért bocsájtottuk le reád az Irást, hogy kinyilvánitsd nékik azt, miben ők különböztek, s (legyen) Útmutatásként, kegyelemként a hivők népének.

65. S Allah lebocsájtott az égből vizet, s életre kelté általa a földet annak halála után. Lám! Ebben hát a bizonyság a népnek,

kik meghallanak.

65. S íme! A marha néktek tanulság. Mi itatunk titeket abból, mi annak hasában, mi a hulladék, s a vér közötti, tiszta tej, mi izletes az (azt) ivóknak.

67. S a datolyapálma gyümölcséből, s szőlőből, melyből a mámort veszitek, s a jó táplálékot. Lám! Ebben hát a bizonyság a népnek, kik felérik.

68. S sugallott a te rad a méhre, (mondván): Vedd magadnak a hegyeket otthonul, s a fákat, s azt mit beboritanak.

69. Majd egyél minden gyümölcsből, s kövesd Urad útjait, mik (néked) behódoltak. S kijő annak belsejéből az ital, annak kulönbözö szineiben, s benne a gyógyulás az embereknek. Lám!
Ebben hát a bizonyság a népnek, kik gondolkodnak.

7o. Allah megteremtett titeket, majd elmulaszt titeket. S köztetek ki visszavétetetik a legszánalmasabb életszakaszba, hogy ne tudjon a tudás után semmit. Lám! Allah a Mindenttudó, az Erős.

71. S Allah kiváltságban részesitette néhányatokat mások felett a gondoskodásban. S azok, kik kiváltságban részesültek, nem adják át gondoskodásukat

azoknak, kiket jobbjuk bir *, hogy ebben ők egyenlőek legyenek. Hát Allah kegye-é az, mit megtagadnak?

72. S Allah megtett néktek magatokból feleségeket, s megtett néktek feleségeitekből fiakat, unokákat, s ő gondoskodik rólatok a jókból. Hát a hamisban hisznek-é, s Allah kegyét ők tagadják?

73. S imadják, mi Allahon kivüli, s mi nem bir nékik gondoskodással az egekből, s a földről egyáltalán, s (miknek) nincs képessége?

74. Hát ne vessetek példát Allahnak. Lám! Allah tudja, s ti nem tudjátok.

75. Példát vetett Allah: (Van) a rabszolga, ki maga a tulajdon, nem képes semmire, s (van) az, kinek megadtuk Tőlünk a szép gondoskodást, s ő áldoz abból titokban és nyiltan. Egyenlőek-é? Dicsőség legyen Allahnak! Mi több, legtöbbjük nem tudja.

76. S példát vetett Allah: Két férfiú, egyikük néma, nem képes semmire, s ő teher az ő gazdáján. Akármerre irányitja az őt, nem hoz jót. Egyenlő-é ő azzal, ki elrendeli az igazságot,

* Rabszolgák

s ő az egyenes ösvényen?

77. S Allahé, (mi) Láthatatlan az egeken, s a földön, s az Óra dolga nem (más), mint egy szempillantás, avagy az közelebb. Lám! Allah Mindenre képes.

78. S Allah vezet ki titeket anyáitok hasából, (s ti) nem tudtok semmit, majd Ő megteszi néktek a hallást, a látást, s a szívet, hátha tán hálát adtok.

79. Nem látják-e az ég levegőjének alárendelt madarakat? S nem tartja őket, csak Allah. Lám! Ebben hát a bizonyságok a népnek, kik hisznek.

80. S Allah megtette néktek otthonaitokból a nyugvóhelyet, s megtette néktek a jószágok bőréből * az otthont, mit könnyűnek találtok vándorlástok napján, s a napon, (midőn) megtelepedtek. S gyapját, szőrméjét, szőrzetét, (hogy legyen) bútornak, kényelemnek egy időre.

81. S Allah megtett néktek abból, mit Ő teremtett árnyas helyet, s megtett néktek a hegyekben búvóhelyet, s megtett néktek felöltőt, mi megóriz titeket a melegtől, s felöltőt, mi megőriz titeket saját meggondolatlanságtoktól. Ekképpen

*sátor

viszi Ő végbe kegyét rajtatok, hátha tán megbékéltek.

82. S ha ők elfordulnak, hát rajtad áll (Ó, Muhammad) a nyilvánvaló üzenés.

83. Ők tudják Allah kegyét, majd megtagadják azt, s legtöbbjük hitetlen.

84. S a Napon Mi feltámasztunk minden nemzetből egy tanut, majd nem kapnak engedelmet azok, kik tagadtak, s nem tehetik jóvá.

85. S midőn meglátják azok, kik bűnbe estek a szenvedést, hát az nem enyhül meg róluk, s nem tartatnak vissza.

86. S midőn meglátják azok, kik társakat állitottak (Allahnak) társaikat (a bálványokat), mondják: Urunk! Ezek a mi társaink, akikhez mi imádkoztunk Te helyetted. S ők feléjük vetik a mondást: Bizony ti hazugok vagytok.

87. S ezen a Napon ők felajánljak Allahnak a megbékélést, s eltévelyitette őket az, mit kieszeltek.

88. Azoknak, kik tagadnak, s gátat emelnek Allah útján, gyarapitjuk a szenvedést a szenvedés felett, miáltal rontottak.

89. S a Napon Mi feltámasztunk minden nemzetben egy tanut önmaguk (nemzete) ellen, s elhozunk téged (Ó, Muhammad) tanuként

ezek ellen. S Mi lebocsájtottuk néked az Írást megnyilvánitva (abban) mindent, Útmutatóként, kegyelemként, s hirdetésként a megbékélőknek (muzulmánoknak).

90. Íme! Allah az igazságot, a helyest rendeli el, s megadományozását a rokonoknak, s véget vet a ledérségnek, a csalárdságnak, az erkölcstelenségnek. S Ő int titeket, hátha tán megemlékeztek.

91. S tartsátok be Allah egyezségét, ha egyezségre léptetek, s ne szegjétek meg az esküt, miután kijelentettétek azt, s bizony megtettétek Allahot rajtatok kezessé. Íme! Allah tudja, mit tesztek.

92. S ne legyetek olyanok, mint az (asszony), ki foszlatja cérnáját miután megerősitette azt, szálakra bontván, s ti esküteket ámitásnak veszitek magatok közt, hogy a nemzet tekintélyesebb legyen (más) nemzetnél. Hanem megpróbál titeket Allah általa, s bizony kinyilvánitja Ő néktek a Feltámadas Napján azt, miben különböztetek.

93. Ha akarná Allah, hát megtenne titeket egy nemzetté, hanem Ő eltévelyiti, kit akar, s vezeti, kit akar.

S számon kérettetik az, mit tettetek.

94. S ne vegyétek esküiket ámitásnak magatok közt, hisz megcsúszik a láb, annak rögzitése után, s megizlelitek a rosszat, miáltal gátat emeltetek Allah útján, s néktek a hatalmas szenvedés.

95. S ne váltsátok Allah egyezségét apropénzre. Íme! S mi Allahnál van, az jobb néktek, ha tudjátok.

96. S mi véletek van, veszendőbe megy, s mi Allahnál, az megmarad. S bizony Mi megjutalmazzuk azokat, kik állhatatosak voltak, s bérük a jó által, mit tettek.

97. Ki jókat cselekedett, férfi, vagy nő, s az hivő, hát Mi felélesztjük őt üdvös élettel, s megjutalmazzuk őket. Bérük a jó által, mit tettek.

98. S midőn olvasád a Koránt, hát keress menedéket Allahban a Sátántól, a kivetettől.

99. Íme! Annak nincs hatalma azokon, kik hisznek, s Urukra hagyatkoznak.

100. Hanem az ő hatalma (csak) azokon, kik hozzá fordulnak, s azokon, kik társakat állitanak (Őhozzá).

101. S midőn Mi felváltjuk az (egyik) kinyilatkoztatást a (másik) kinyilatkoztatás helyébe - s Allah a legjobb tudója annak, mit Ő kinyilatkoztat -, mondják:

Hanem ti vagytok a kieszelők. Mi több, legtöbbjük nem tudja.

102. Mondd: Kinyilatkozá ezt a Szent Lélek * az Uradtól az igazzal, hogy megszilárditsa azokat, kik hisznek, s útmutatóként, s hirdetésként a megbékélőknek (muzulmánoknak).

103. Mert bizony Mi tudjuk, hogy ők mondják: Hanem (csak) egy halandó tanitja őt. S a nyelve annak, kire ők hamisan céloznak idegen, s ez (pedig) iszta Arab nyelv.

104. Ime! Ők nem hiszik Allah kinyilatkozásait, hát Allah nem vezeti őket, s övék a fájdalmas szenvedés.

105. Hanem kieszelik a hazugságot azok, kik nem hisznek Allah kinyilatkozásaiban, s ezek ők, a hazugok.

106. Ki megtagadja Allahot hite után - kivéve az, ki kényszerittetett, s szive nyugodt a hit által -, s hanem ki könnyebbséget lel a hitetlenségben, hát reájuk Allah haragja, s övék a hatalmas szenvedés.

107. Ez hát, miáltal az evilági életet értékelték túl a Túlvilág felett, s Allah nem vezeti a hitetlenek népét.

* Gábriel

1o8. Ezek azok, kiknek Allah pecsétet tett sziveikre, hallásukra, látásukra, s ezek a semmibe vevők.

1o9. Nem kétséges, hogy ők a Túlvilágon a vesztesek.

11o. Majd lám! Azoknak, kik menekültek miután bomlasztottak, majd törtettek, s állhatatosak lettek, hát lám! Urad ezután (számukra) Megbocsájtó, Könyörületes.

111. A Napon minden lélek magáról érvel, s viszonoztatik minden léleknek mit tettek, s nem kárhoztatnak el.

112. S Allah példát vet: A település, mi biztonságos volt, s nyugodt, eljöve hozzá annak gondoskodása bőséggel minden helyről, s az megtagadta Allah kegyét, s megizleltette Allah vele az éhség, s a rettegés öltözeket azáltal, mit műveltek.

113. Mert bizony eljött hozzájuk a küldött közülük, s ők meghazudtolták őt. S vevé őket a szenvedés, s ők bűnbe esettek.

114. Hát egyetek abból, mit Allah néktek adott megengedettként, üdvösként, s adjatok hálát Allah kegyéért,

ha Őt szolgáljátok.

115. Hanem Ő megtiltotta néktek a tetemet, a vért, a disznóhúst, s mi másnak, mint Allahnak szenteltetett. S ki arra kényszerült, (de) nem vágyból, sem törvényszegésből, hát lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

116. S ne mondjatok arra, mit nyelvetek ir le, hazug szót: "Ez megengedett s ez tilos", hogy kieszeljétek Allahra a hazug szót. Íme! Kik kieszelik Allahra a hazug szót, nem boldogulnak.

117. Élvezet(ük) kevés, s övék a fájdalmas szenvedés.

118. S azoknak, kik Zsidók megtiltottuk, mit Mi elbeszéltünk neked azelőtt. S Mi nem vittük bűnbe őket, hanem önmagukat vitték bűnbe.

119. Majd lám! Urad azoknak, kik rosszat cselekedtek tudatlanságból, majd ezután bűnbánatot vallottak s megjavultak, lám! Urad (ezeknek) ezután Megbocsájtó, Könyörületes.

12o. Íme! Ábrahám nemzet volt, (mi) Allahban bizonyos volt, s egyenes. S ő nem volt bálványimádó;

121. Hálát adó az Ő kegyéért, s Ő kiválasztá őt, vezeté őt

az egyenes ösvényre.

122. S Mi megadánk néki a világon a szépet, s ő a Túlvilágon a jócselekedetűek között.

123. Majd sugallottuk neked (Ó, Muhammad): Kövesd Ábrahám felekezetét egyenesen, s ne légy a bálványimádók közül.

124. Hanem kijelöltetett a szombat azoknak, kik különbözének benne, s lám! Urad ítéljen közöttük a Feltámadás Napján abban, miben különböztek.

125. Hívj Urad útjára bölcsességgel, szép intelemmel, s érvelj nékik arról, mi a szebb (út).
Lám! Urad a Legjobb Tudója annak, ki letévelyedett az Ő útjáról, s Ő a Legjobb Tudója a jól vezetetteknek.

126. S ha büntettek, hát büntessetek úgy, ahogy büntetve voltatok. S ha állhatatosak vagytok, hát bizony jobb az állhatatosaknak.

127. S légy állhatatos (Ó, Muhammad). S a te állhatatosságod nem (más), mint Allahtól jövő. S ne szánd meg őket, s ne szűkítsen be az, mit ők ármánykodnak.

128. Lám! Allah azokkal van, kik őrizkednek, s kik jótevők.

17. S z u r a

Al - Iszra

(Mekkai kinyilatkoztatas)

A Mindentudó és Körörületes Allah nevében

1. Legyen Dicső Ő, ki elvezette az Ő szolgálóját éjjel a Sérthetetlen Szentélyből * a Távoli Szentélybe **, melynek környékét mi megáldottuk, hogy láttassuk véle a Mi bizonyságainkat. Lám! Ő a Meghallgató, a Látó.
2. S Mi megadánk Mózesnek az Írást, s megtettük azt Útmutatásként Izrael fiainak, (mondván): Ne vegyetek Rajtam kívül (más) Őrizőt.
3. (Ők) sarjai (azoknak), kiket Mi hordoztunk Noéval. Íme! Ő hálaadó szolgáló volt.
4. S Mi elrendeltük Izrael fiainak az Írásban: S ti bizony rontani fogtok a földön kétszer, s (magatokat) nagy magasságosságnak kiáltjátok ki.
5. S midőn eljött az ideje egyiknek a kettőből, Mi ratok küldénk a Mi szolgálóinkat, a legszilárdabb

* Mekka

** Aksa mecset Jeruzsálemben

hatalmasak eleit, s ők feldúlák (a ti) otthonaitokat. S ez (egy) bevégeztetett ígéret.

6. Majd visszaadtuk néktek a fordulatot ellenükben, s megtámogatánk titeket vagyonnal, fiakkal, s megtevénk titeket számban többnek.

7. (Mondván): Ha jót tesztek, hát magatoknak tesztek jót, s ha rosszat tesztek, hát azt nékik. Midőn eljöve a másik (ítélet), (Mi ellenetek küldtük szolgálóinkat), hogy romba döntsenek, s (hogy) irányitsanak titeket belépésre a Szentélybe, ahogy ők először beléptek, s vigyék veszendőbe azt, min ők hatalmaskodtak, veszendőbe vivén (azt).

8. Uratok azon van, hogy megkegyelmezzen néktek, de ha megismétlitek (tetteteket), hát Mi is megismételjük (tettünket). S Mi megtevénk a Poklot a hitetlenek zárkájául.

9. Lám! Ez a Korán azt vezeti, ki egyenes, s hirdeti a hivőknek, kik jókat cselekesznek, hogy övék a nagy bér.

10. S azok, kik nem hisznek a Túlvilágban, hát Mi előkészitettük számukra a fájdalmas szenvedést.

11. S fohászkodik az ember a gyarlóhoz, (ahogy) ő fohászkodik a jóhoz. S az ember elhamarkodott volt.

12. S Mi megtevénk az éjt, s a nappalt két bizonysággá. S elsötétiténk az éjjel bizonyságát,

s megtevénk a nappal bizonyságát láthatóvá, hogy kivánjátok Uratok kiváltságát, s tudjátok meg az évek számbavételét, s a számvetést. S Mi minden dolgot részletesen részleteztünk.

13. S minden embernek odaerősitettük sorsát az ő nyakába, s Mi előhozzuk néki a Feltámadás Napján a könyvet, melyet ő szélesre tárva talál.

14. (S mondva lesz néki): Olvasd Könyvedet. S elegendő lesz (saját) lelked a Napon ellened számvetőnek.

15. S ki jól vezetett, hát hanem az ő lelkének jó vezetése, s ki eltévelyedett, hát az (lelke) ellen tévelyedett. S nem viseli el terhelt lélek a másik terhét. S Mi nem büntetünk addig, míg el nem küldjük a küldöttet.

16. S ha Mi el akarjuk pusztitani a települést, hát elrendeljük azt (annak), kik könnyen éltek benne, s züllesztettek benne, majd érvényre jut a Mondás, s Mi azt a semmivel tesszük egyenlővé.

17. S hány nemzedéket pusztitottunk el Noé után! S Urad elegendő az ő szolgálói bűneit Meglátni, s Értesülni (azokról).

18. S ki az (életet) siettetni akarja, hát Mi megsiettetjük néki amit Mi akarunk, s annak, kinek Mi akarjuk. Majd megtesszük néki a Poklot, hova elér

megróva, megmásithatatlanul.

19. S az, ki a Túlvilágot akarja s oda törekszik törekvéssel, s ő hivő, hát ezeknek törekvése háládatos.

20. S mindkettőt ellátjuk, ezeket is, azokat is Urad bőkezűségéből, s nincs elzárva Urad bőkezűsége.

21. Nézd, hogyan részesitettük kiváltságban egyiket a másik felett, s bizony a Túlvilágon nagyobbak a fokozatok, s nagyobb a kiváltság.

22. S ne tegyél meg Allahhal más istent, mert megróva, elhagyatva ülsz le.

23. S elrendelé a te Urad, hogy csak Őt imádjátok, s a szülőkkel jók legyetek. S midőn eléri egyikűket, vagy mindkettőt nálad az öregség, hát ne mondd nékik: Pfuj! S ne taszitsd ki őket, hanem mondj nékik nemes mondást.

24. S ereszd le nékik a meghódolás szárnyát kegyelemből, s mondd: Uram! Kegyelmezz meg mindkettejüknek, ahogy ők engem kicsin neveltek.

25. Uratok a Legjobb Tudója annak, mi (rejtőzik) bennetek. S ha jókat cselekesztek, hát lám! Ő megbocsájtó annak, ki (Hozzá) fordul.

26. S add meg járandóságát a rokonoknak, szűkölködőnek, s a vándornak, s ne tékozoljatok tékozlással.

27, Lám! A tékozlók a Sátán fivérei voltak, s a Sátán (pedig) az ő Urának tagadója.

28. S midőn szembefordulsz vélük, kivánva a kegyelmet Uradtól, (mit) remélsz, hát mondj nékik ésszerű szót.

29. S ne tedd meg kezedet összeláncolva nyakadhoz, s ne tárd ki azt teljes kitárással, hanem ülj le megfeddve, letarolva.

30. Lám! Urad annak tárja ki az ő gondokodását, kinek akarja, s (annak) méri szűken, (kinek ő akarja). Íme! Ő szolgáiról Értesült, (azokat) Látja.

31. S ne öljétek meg gyermekeiteket félvén a nincstelenségbe (esestől); Mi gondoskodunk róluk és rólatok. Lám! Az ő megölésük nagy vétek.

32. S ne közeledjetek a paráznasághoz. Íme! Az ledérség, s rossz út.

33. S ne ontsatok ki életet, mit Allah megtiltott, kivéve az igazzal. S ki helytelen ölettetet le, hát bizony megtevénk utódjának a hatalmat, s ő ne vigye túlzásba az öldöklést. Lám! Ő a pártfogolt.

34. S ne közeledjetek az árva vagyonához, csak azzal, mi szebb, mignem eléri ereje teljét. S tartsátok meg az egyezséget. Lám! Az egyezségért felelni fogtok.
35. S tartsátok meg a mértéket, ha mértek, s súlyozzátok helyes mérlegeléssel. Ez jobb, s szebb a beteljesülés.
36. S ne állj (amellé), mihez néked nincs tudásod. Lám! A hallás, a látás, s a szív mélye, ez mind megkérdeztetik erről.
37. S ne menj a földön ujjongva. Lám! Te nem tépheted szét a földet, s nem érheted fel a hegyeket magasságban.
38. S mindez a rossz irtózatos Uradnál.
39. Ez hát (egy rész) abból, mit sugallott néked a te Urad (Ó, Muhammad) a bölcsességből. S ne tégy meg Allahhal együtt mást is istennek, mert különben a Pokolba vétetsz megkorholva, elhagyattatva.
40. S kiválasztott-e titeket Uratok (Ó, Mekkaiak) fiaitok által, s hogy Ő Magához vette a női angyalokat? Lám! Bizony mondjatok hatalmas mondást.
41. Mert bizony Mi megnyilatkozunk ebben a Koránban, hogy emlékezzenek, de ez nem növeli bennük,

csak az idegenkedést.

42. Mondd (Ó, Muhammad): Ha más istenek (is) lennének Övéle, ahogy mondják, hát bizony keresnék az utat a Trónuson (levő Úr) ellen.

43. Dicsértessék Ő, s legyen Ő magasságos azok felett, kikről azt mondják: magasságos, nagy.

44. Neki ad hálát a hét menyország, s a föld, s ki csak rajtuk van. Legyen az bármi, az Ő dicsőségét zengi. S hanem ti nem fogjátok fel az ő magasztalásukat. Íme! Ő az Irgalmas, a Megbocsájtó.

45. S midőn olvasád a Koránt, hat Mi megtevénk közted és azok között, kik nem hisznek a Túlvilágban, egy elrejtett gátat.

46. S Mi megtevénk szíveikre a lepelt, (ne) hogy felfogják azt, s füleikre a süketséget. S midőn megemlékezel Uradról a Koránban egymagában, hát ők hátukat forditják idegenkedve.

47. S Mi vagyunk a Legjobb Tudói annak, mit hallanak meg midőn téged hallgatnak, s midőn (titkon) tanácsot vesznek, s midőn mondják a bűnbe esettek: Ti csak egy elkápráztatott férfiút követtek.

48. Nézd, hogyan vetik neked a példákat, s eltévelyedének, s nem képesek (megtalálni)

az utat.

49. S mondák: Midőn mi csont s törmelék vagyunk, hát feltámasztatánk-é új teremtményként?

5o. Mondd: Legyetek sziklák, vagy vas,

51. Avagy teremtmény, mely kebletekben nagyobbszik. Majd mondják: Ki hoz vissza minket (az életbe)? Mondd: Az, Ki elinditott titeket először. Majd megcsóválják néked fejeiket, s mondják: Mikor lesz ez. Mondd: Talán, hogy közelg.

52. A Napon Ő hiv titeket, s ti válaszoltok az Ő Dicsőségével, s gondoljátok, hogy csak keveset tartott néktek.

53. S mondd az Én szolgáloimnak, (hogy) mondják azt mi a szebb. Ime! A Sátán viszályt szó közöttük. Ime! A Sátán az embernek nyilvánvaló ellensége.

54. Uratok a Legjobb Tudótok, s ha Ő akar, hát megkegyelmez néktek, avagy ha akar, hát megbüntet titeket. S Mi nem küldtünk téged (Ó, Muhammad) reájuk megőrzőnek.

55. S Urad a Legjobb Tudója annak, ki az egeken, s a földön, s bizony Mi kiváltságban részesiténk a prófétákat egyiket a másik felett, s megadtuk Dávidnak a Zsoltárok könyvét.

56. Mondd: Fohászkodjatok azokhoz, kiket

ti sejtettetek helyette, s (kik) nem birnak megszabaditani a csapástól, mi rajtatok, sem átváltoztatni.

57. Azok, kik fohászkodnak, s vágyják az utat Urukhoz, melyik a legközelebbi, hát ők kivánják az Ő kegyelmét, s félik az Ő büntetését. Lám! A te Urad büntetése figyelmeztető.

58. S (nincs) település, mit Mi le ne rombolnánk a Feltámadás Napja előtt, avagy szörnyű szenvedéssel (ne) büntetnénk. Ez hát, mi sorokba fektetve a Könyvben.

59. S nem akadályoz Minket, hogy elküldjük a bizonyságokat, csak hogy meghazudtolták azt az elődök. S Mi megadtuk Thamudnak a tevetehenet látható jelül, s elkárhozák azt. S Mi nem küldjük a bizonyságokat, csak riasztásul.

60. S Mi mondánk néked: Íme! A te Urad körülöleli az embereket, s Mi megtevénk a látomást, mit mi láttattuk véled, csupán kisértésül az embereknek, s (ugyanúgy) a Megátkozott Fát is a Koránban. Mi ijesztjük őket, s ez nem gyarapitja őket, csak nagy zsarnoksággal.

61. S midőn mondánk az angyaloknak: Boruljatok le Ádámnak, hát leborulának, kivéve Ibliszt.

Mondá: Boruljak-e le annak, kit Te agyagból terentél?

62. Mondá: Látod-é ezt, kit Te felém becsülsz? Ha visszatartasz engem a Feltámadás Napjáig, hát én kevés kivétellel lesújtok sarjaira.

63. Mondá (az Úr): Menj, s ki téged követ közülük, hát jutalmul Pokol a jutalmuk bőséggel.

64. S izgasd közülük, kit tudsz hangoddal, s hozd reájuk paripádat, s lábadat, s légy társuk a vagyonban, s gyermekekben, s igérj nékik. S nem igér nékik (mást) a Sátán, mint amitást.

65. Lám! Szolgalóimra nincsen neked hatalmad. S elegendő a te Urad Őrizőnek.

66. A ti Uratok az, Ki készteti néktek a bárkát a tengeren, hogy vágyjatok az Ő bőkezűségéből. Lám! Ő Könyörületes véletek.

67. S midőn csapás ér titeket a tengeren, hát eltévelyitenek azok kikhez fohászkodtok, csak Ő nem. S midőn Ő megmenekit titeket a szárazföldre, ti szembefordultok, -- s az ember tagadó.

68. Biztonságban vagytok-é, ha Ő rátok boritja a földoldalt, avagy rátok küldi

a homokvihart, majd nem leltek magatoknak őrizőt?

69. Avagy biztonságban vagytok-e, ha Ő visszataszit titeket belé mégegyszer, s ellenetek küldi a szélorkánt, s megfullaszt titeket, miáltal tagadtatok, majd nem leltek magatoknak Ellenünkben megtorlót?

7o. Mert bizony, Mi becsülénk Ádám fiait. S Mi hordozzuk őket a szárazföldön, tengeren, s gondoskodunk nékik a jókból, s kiváltságban részesiténk őket sokak felett azok közül, kiket Mi kiváltsággal teremténk.

71. A Napon, Mi összehivunk minden embert az ő feljegyzésükkel, s kinek megadatott az ő könyve a jobbjában, hát ezek olvassák könyveiket, s szemernyit sem vezettetnek bűnbe.

72. S majdnem, hogy megkisértenek téged (Ó, Muhammad) abban, mit Mi sugallottunk néked, hogy eszeld ki Ránk a mást, s bizony vegyenek téged cinkostársnak.

74. S ha Mi nem szilárditánk meg téged, hát bizony majdnem feléjük hajlottál egy keveset.

75. Akkor Mi megizleltettük volna a kétszeres (büntetését)

az életnek, s kétszeresét a meghalásnak, majd nem leltél volna magadnak Ellenünkben pártfogót.

76. S majdnem elijesztének téged a földről, hogy kimenesszenek abból, s ők nem maradnának utánad, csak keveset.

77. Ez a Mi metódusunk (azoknak) kiket Mi elküldöttünk előtted küldötteinkből, s nem lelél a Mi metódusunknak megváltoztatóját.

78. Tartsd meg az imát naplementekor az éji sötétségig, s (olvasd) a Koránt pirkadatkor. Íme! A Korán (elvasása) pirkadatkor tanusitott.

79. S az éjjelből, hát ébredj fel arra, ez adomány néked. Talán feltámaszt Urad a dicsőséges sorsra.

80. S mondd: Uram! Térits be engem igaz betéréssel, s menessz ki engem igaz kiménéssel. S tedd meg nékem Szinedből a hatalmat, pártfogást.

81. S mondd: Eljöve az igaz, s szertefoszlott a hamis. Lám! A hamis szertefoszló.

82. S Mi megnyilvánitjuk a Koránból azt, mi gyógyitó, s kegyelmet a hivőknek, s (az) ne gyarapitsa a bűnösöket, csak elveszejtésben.

83. S midőn Mi kegyben részesiténk

az embert, az szembe fordul, s oldalara dől. S midőn megérinti őt a kórság, hát kétségbeesett.

84. Mondd: Mindenki a maga feje szerint cselekszik, s a ti Uratok Legjobb Tudója annak, kinek útja jól vezetett.

85. S megkérdezének téged a Lélekről. Mondd: A Lélek az én Uram elrendeléséből, s nem adatott meg néktek a tudásból, csak kevés.

86. S ha Mi akarnánk, hát elmenesztenénk azt, mit Mi néked sugallottunk, majd nem lelsz magadnak ebben Ellenünkben őrizőt.

87. (Hanem) a kegyelem csak az Uradtól (való). Lám! Az Ő kiváltsága reád nagy.

88. Mondd: Ha összegyülekeznének az emberek és az dzsinnek abban, hogy elhozzanak egy olyan Koránt, mint ez, hát nem hoznának el ilyet, mégha egyik a másikának segítőtársa is lenne.

89. Mert bizony Mi megnyilvánitánk ebben a Koránban minden példából, de a legtöbb ember elutasitja, kivéve a tagadást.

90. S mondák: Sosem hiszünk néked addig, mig ki nem fakasztod nékünk a földből a patakot.

91. Avagy legyen néked egy kerted datolyapálmával, szőlővel, s kifakasztatnak a folyók

amott bőséggel,

92. S reánk dúvasztatik az ég darabonként, ahogy azt elővezetted, avagy hozd el Allahot és az angyalokat egy csapatban.

93. Avagy legyen néked otthonod drágakőből, avagy hágj fel az égbe, s akkor sem hiszünk felhágásodban addig, míg le nem hozod ránk az Írást, mit olvasunk. Mondd: Dicsőség legyen Urammak. Vagyok-é (más), mint (egy) halandó küldött?

94. S nem gátolta az embereket (semmi), hogy higgyenek, midőn eljőve hozzájuk az Útmutatás csak az, hogy mondák: Küldött-é Allah halandót küldöttnek?

95. Mondd: Ha a földön angyalok lennének, (kik) nyugton sétálnának, hát Mi reájuk bocsájtanánk az égből a küldöttet angyalként.

96. Mondd: Allah elegendő Tanunak köztem és köztetek. Íme! Ő szolgáiról Értesült, (azokat) Látja.

97. S az, kit Allah vezet, az jól vezetett, s az, kit Ő eltévelyit, hát sosem találsz nékik pártfogókat Rajta kívül. S Mi összetereljük őket a Feltámadás Napján, arcaikon a vakság, némaság és süketség, s hajlékuk a Pokol. Mindahányszor alábbhagy, hát Mi megnöveljük a

lángot.

98. Ez osztályrészük, miáltal megtagadták a Mi kinyilatkozásainkat, s mondák: Midőn mi csont, s törmelék vagyunk, hát feltámasztatunk-é új teremtményként?

99. Avagy nem látják-é, hogy Allah az, Ki megteremtette az egeket, s a földet, s Ő Képes arra, hogy olyanokat teremtsen, mint ők, s hogy megtevé nékik a sorsot, melyben nincs kétség? S elutasitják a bűnösök, kivéve a tagadást.

loo. Mondd: Ha ti birnátok Uram kegyelmének tárházát, bizony hogy visszafognátok magatokat félve az áldozást. S az ember fukar.

lol. Mert bizony Mi megadánk Mózesnek kilenc jelet bizonyságként. Hát kérdezd meg Izrael fiait, midőn Ő eljött hozzájuk, s mondá néki a Fáraó: Íme! Úgy gondolom ó, Mózes, te megigézett vagy.

lo2. Mondá: Mert bizony te tudod, hogy nem bocsájtotta le (más) ezeket (a jeleket), mint az egek és a föld Ura bizonyságokként, s lám! Én úgy gondolom, hogy te Fáraó vesztes vagy.

lo3. S el akará rémiteni őket a földről, s Mi megfullasztánk őt, s kik övéle mindahányan.

lo4. S Mi mondánk

őutána Izreal fiainak: Telepedjetek meg a földön, s midőn eljő a Túlvilág igérete, Mi elhozunk titeket felgöngyölitve.

105. S az igazzal Mi lebocsájtánk azt, s az igazzal aláereszkedett az. S Mi nem küldénk téged, csak hirdetőnek, s figyelmeztetőnek.

106. S a Korán, (miben) Mi megkülönbözteténk azt (a részt), mit időnként felolvasol az embereknek, (s mit) Mi kinyilatkozánk kinyilatkozásként.

107. Mondd: Hisztek benne, avagy nem hiszitek, lám! Azok, kiknek megadatott a tudás azelőtt, midőn az felolvastatik nékik, hát arcra ereszkednek leborulván.

108. S mondják: Dicsértessék a mi Urunk! Bizony a mi Urunk igérete bevégeztetik.

109. S arcra borulának, rinak, s az növeli bennük az alázatot.

110. Mondd: Fohászkodjatok Allahhoz, avagy fohászkodjatok a Mindenhatóhoz, akármelyhez fohászkodtok (ugyanaz). S az Övéi a legszebb nevek. S ne légy hangos az imádban (Ó, Muhammd), sem halk, hanem kövess e között utat.

111. S Mondd: Dicsőség legyen Allahnak, Aki nem vett (Magának) gyermeket, s nincsen Néki társa a Teljhatalmúságban, 's nincsen Néki oltalmazója kitől függjön. S magasztald Őt magasztalással.

18. Szura

A Barlang

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Dicsőség legyen Allahnak, Aki lebocsájtotta az Ő szolgálójára az Írást, s nem tette meg (azt) néki tekervényessé,
2. (Hanem megtevé azt) egyenesnek, hogy figyelmeztessen a szigorú megtorlásra az Ő Színéből, (s hogy) hirdesse a hívőknek, kik jókat cselekesznek, hogy övék a szép bér,
3. Lakók ők abban mindörökké,
4. S (hogy) figyelmeztetve legyenek azok, kik mondják: Allah gyermeket vett (magához).
5. Nincsen nékik ebben tudásuk, sem atyáiknak. Megnagyobbodott a szó, mi kijő szájaikon. Bizony ők csak hazug (szót) mondanak.
6. S talán te gyötrőd magad sajnálattal (Ó, Muhammad) az ő nyomaik felett, hogy nem hiszik ezt a történést?
7. Lám! Mi megtevénk azt, mi a földön ékességként annak,

hogy megpróbáljuk őket, melyikük szebb cselekedetben.

8. S lám! Mi megtevénk mindent, mi azon, kopár hanttá.

9. Avagy arra számitasz, hogy a Barlang Lakói, s az Ajánlás csodák a Mi bizonyságaink közt?

10. Midőn elmenekültek az ifjak a Barlangba, s mondák: Urunk! Add meg Szinedből a kegyelmet, s formáld meg nékünk elrendelésünkre az irányt.

11. S Mi pecsétet tevénk füleikre a Barlangban számos évig.

12. Majd Mi feltámasztánk őket, hogy megtudjuk, melyik a két klán közül jobb számitója az időnek, mit (ott) töltöttek.

13. Mi elbeszéljük néked az ő történetüket az igazzal. Lám! Ők ifjak voltak, hittek Urukban, 's Mi gyarapitánk őket útmutatásban.

14. S Mi megköténk az ő sziveiket midőn felálltak, s mondák: A mi Urunk az egek, s a föld Ura. Nem fohászkodunk Rajta kivül (más) Istenhez, mert bizony mi akkor szörnyűséget mondanánk.

15. Ezek hát a mi népünk, (kik) Rajta kivül vettek (maguknak) isteneket, (s ők) nem hoznak el nékik nyilvánvaló hatalmat. S ki bűnösebb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót?

16. S midőn elkülönültök tőlük, s attól mit ők szolgálnak, s (mi) nem Allah, hát menekülj etek a Barlangba. Kiterjeszti néktek Uratok az Ő kegyelmét, s megformálja a ti elrendeléstekből a vánkost.

17. S láthattad (volna) a napot, midőn felemelkedett elmozdulván barlangjuktól jobbra, midőn lenyugodott őket balra hagyta, s ők abban a hasadékban. Ez hát Allah jeleiből. Kit Allah vezet, az jól vezetett, s kit eltévelyit, hát nem lelsz számára útmutató oltalmazót

18. S arra szamitottál (volna), hogy ők ébren vannak, mig ők aludottak. S Mi átforditánk őket jobbra, s balra, s ebük két melső lába kinyújtva a küszöbön. Ha rájuk pillantottál (volna), hát elfordultál (volna) tőlük menekülve, s feltöltődtél (volna) tőlük rettegéssel.

19. Ekképpen támasztánk fel őket, hogy megkérdezzék egymást. Mondá egy beszélő közülük: Mennyi ideig tartott néktek? Mondák: Elidőzénk egy napot, vagy a napnak egy részét. Mondák: Uratok Legjobb Tudója annak, mennyit időztetek. Hát küldjétek egyikőtöket ezzel az ezüstpénzetekkel a városba,

hogy megnézze melyik a legtisztább étek, s hozza el néktek abból a gondoskodást. S legyen ő udvarias, s ne ismerjenek meg közületek egyet sem.

20. Ők, ha kideritenék titeket, hát megkőveznek, avagy visszatéritenek benneteket az ő felekezetükbe. Bizony sosem boldogultok akkor.

21. S eképpen Mi feltáránk nékik (a város lakóinak), hogy megtudják, Allah igérete az igaz, s hogy az Órában semmi kétség. Midőn (a város lakói) tanakodának maguk közt, hát mondák: Épitsetek föléjük épitményt. Az ő Uruk az ő Legjobb Tudójuk. Mondák azok, kik felülkerekedtek dolgukkal: Mi bizony szentélyt teszünk meg föléjük.

22. S (néhányan) mondani fogják: Hárman (voltak), negyedik az ebük. (Mások) mondják: Öten (voltak), hatodik az ebük, találgatva az ismeretlent. (S mások) mondják: Heten (voltak), nyolcadik az ebük. Mondd (Ó Muhammad): Uram a Legjobb Tudója azok számuknak. Nem tudják őket, csak kevesen. Hát ne erősitsétek a magatokét vélük, csak felszines tanakvással, s ne érdeklődjetek tőlük azokról egytől sem.

23. S ne mondjátok semmit sem: Lám! Én ezt megteszem holnap.

24. Kivéve, ha Allah akarja.

S emlékezz Uradra midőn feledsz, s mondd: Talán Uram elvezet engem ennél közelebbi útra is.

25. S ők elidőztek Barlangjukban háromszáz évet, s megnöveltek azt kilenccel.

26. Mondd: Allah a Legjobb Tudója annak, mit időztek. Övé az egek és a föld Láthatatlansága. Ő a (legtisztább) Látója annak, s (legtisztább) Hallója. Nincs nékik Rajta kivül oltalmazó, s Ő nem állit egy társat sem az Ő kormanyzóságába.

27. S olvasd azt, mi néked sugalltatott Urad Irásából. S nincs megváltoztatója az Ő szavainak, s nem találsz Rajta kivül menedéket.

28. S tedd állhatatossá önmagad azokkal, kik Urukhoz fohászkodnak reggel és este, akarván az Ő Szinét, s ne vesd szemeidet át rajtuk, akarván az evilági élet pompáját. S ne engedelmeskedj annak, kinek szivét Mi zártuk el a Mi megemlékezésünk elől, s ki (saját) vágyait követi, s kinek ügye elhagyatott.

29. S mondd: Az igaz az Uratoktól (jő). S ki akar, hát higgyen, s ki akar, hát tagadjon. Lám! Mi előkészitettük a bűnösöknek a Pokol tüzét, minek sátra körülöleli őket.

S ha záporra vágynak, hát olyan vízzáporoztatik rájuk, mint a megolvadt ólom, mi süti az arcokat. Nyomorúságos ital, s végzetes nyugvóhely.

30. Íme! Azok, kik hisznek, s jókat cselekedtek, lám! Mi nem vesztegetjük el bérét annak, ki szebb tettleg.

31. Ezek hát, kiké az Éden kertjei, melyek alatt folyók futnak, ott felékesittetnek arany karkötővel, s viselnek zöld viseletet selyemből, aranyos himzéssel rajta, (s ők) a trónusokon. Kegyes viszonzás és szép nyugvóhely.

32. S vess föl nékik példát: Két férfiú, s egyiküknek Mi megtevénk két kertet szőlővel, s körbevevénk mindkettőt datolyapálmával, s a kettő közé vetést tevénk.

33. Mindkét kert meghozta étkét, s nem tartatott vissza belőlük semmi, s Mi kifakasztánk bennük a folyót.

34. S volt néki gyümölcse. S mondá az ő társának, midőn az beszédbe elegyedik véle: Én több vagyok nálad vagyonban és hatalmasabb emberszámban.

35. S ő betért annak kertjébe, s ő elkárhozá önmagát. Mondá:

Nem hiszem, hogy ez valaha is semmivé lesz.

36. S nem hiszem, hogy az Óra fennáll, s ha valóban visszatérittettem Uramhoz, bizony ennél jobbat találok pihenőhelyül.

37. Mondá néki az ő társa, midőn az beszédbe elegyedik vele: Te megtagadod azt, Ki teremtett téged a porból, majd a cseppből, majd férfiúvá formált?

38. Hanem Ő Allah, az Uram, s nem társitok senkit az én Uramhoz.

39. Hacsak midőn betérsz kertedbe, mondod: Ez hát, mit Allah akart! Nincs erő, csak Allah által! S hogy te kevesebbnek látsz engem magadnál vagyonban, s gyermekekben?

40. Hát az én Uram azon van, hogy megadja nékem a jobbat a te kertednél, s leküldi arra a mennykőcsapást az égből, s az egy reggelre kopár hegyoldal lesz.

41. Avagy egy reggelre vizei kiapadnak, s te nem tudod annak kérését.

42. S körülvevé annak gyümolcsét (a pusztulás). Majd az lassan megszoritá az ő kezét azért, mit arra áldozott, s az romjaiban hevert lugasain, s mondá: Bár ne állitottam volna egy társat sem Uramnak!

43. S nem volt néki csapata, kik pártfogolnák őt Allah ellenében,

s nem győzedelmeskedett.

44. Emitt hát az oltalmazás Allahé, az igazi. Ő jobb a viszonzásban, s jobb a beteljesülésben.

45. S vesd nékik az evilági élet példáját, (amely) mint a viz, mit Mi lebocsájtánk az égből, s elegyedik véle a föld növénye, s lesz belőle (száraz) gally, mit szerteszórnak a szelek. S Allah mindenre képesült.

46. A vagyon, s a gyermek ékességei az evilági életnek. De a fennmaradó jó cselekedetek jobbak Uradnál viszonzásul, s jobbak reményül.

47. S a Napon Mi meginditjuk a hegyeket, s látod a földet kiemelkedni, s Mi összetereljük őket s nem hagyunk el közülük egyet sem.

48. S rendbe szedetnek Urad előtt, (s mondva van nékik): Mert bizony ti (úgy) jöttetek el Hozzánk, ahogy Mi teremténk titeket először. Mi több ti feltettétek, hogy Mi sohasem teszünk meg néktek találkozót.

49. S a Könyv kihelyeztetett, s láthatod a gaztevőket rettegve attól, mi benne, s ők mondják: Jaj nékünk! Miféle ez a Könyv, mi nem hagyja meg sem a kicsit sem a nagyot, hanem számon tartja azt. S meglelék mit tettek jelenvalónak,

s nem visz bűnbe a te Urad senkit sem.

50. S midőn mondánk az angyaloknak: Boruljatok le Ádámnak, hát leborulának, kivéve Ibliszt. Ő dzsinn volt, hát züllesztette az ő Ura parancsát. S veszitek-é őt és az ő sarjait oltalmazókként Helyettem, (midőn) ők néktek ellenség? Nyomorúság a bűnösöknek cserébe.

51. S Én nem láttattam meg vélük az egek és a föld teremtését, sem a saját maguk megteremtését, s nem vettem eltévelyedetteket segitőül.

52. S a Napon Ő mondja: Szólitsátok az Én társaimat, kiket ti feltettetek (magatokban). S ők hivják őket, de nem adnak választ azok nékik. S Mi megtevénk közöttük a kinokat.

53. S megláták a gaztevők a Pokol tüzét, s úgy vélék, hogy ők beleejtetnek abba, s nem lelnek abból kitérőt.

54. S bizony kiállitánk ebben a Koránban az embereknek minden példából, de az ember több dolgot vitat.

55. S nem gátolá (semmi) az embereket, hogy higgyenek, midőn eljöve hozzájuk az Útmutatás, s hogy Uruk bűnbocsánatáért esedezzenek, hacsak el nem jő hozzájuk

metódusa az elődöknek, avagy el nem jő hozzájuk szemtől szembe a szenvedés.

56. S Mi nem küldjük a küldötteket, csak mint hirdetők, s figyelmeztetők. Azok kik tagadnak hamisan érvelnek, hogy megcáfolják általa az Igazat. S vegyék az Én kinyilatkozásaimat, s ne tartsák a figyelmeztetést tréfának.

57. S ki bűnösebb annál, mint az,kit emlékeztetnek Ura kinyilatkozásaira, szembefordul véle, s elfeledkezik arról mit kezei megelőlegeznek. Lám! Mi megtevénk sziveikre a fátylat, hogy (ne) fogják fel azt, s füleikre a süketséget. S ha hivod őket az Útmutatáshoz, hát igy nem lehetnek jól vezetettek sohasem.

58. S Urad a Megbocsájtó, a Kegyelmes. Ha Ő azáltal venné őket, mit elnyertek, hát Ő megsiettetné számukra a szenvedést. Mi több, nékik megjelölt az idejük a találkozóra, s nem lelnek Rajta kivül Elrettentőt.

59. S azok a települések! Mi elpusztitánk őket, midőn bűnbe estek, s megtevénk az ő elpusztitásuknak idejét.

60. S mondá Mózes az ő szolgájának: Nem adom fel, mig el nem érek (oda, hol) a két tenger összesedik, avagy menetelék korokat.

61. S midőn elérének (oda, hol) összesedik, hát megfeledkezének hálukról,

s az vevé útját a tengerbe szabadon.

62. S midőn tovahaladának, mondá az ő szolgájának: Hozd nékünk ebédünket! Mert bizony összetalálkozánk ezen utunkon a kimerültséggel.

63. Mondá: Láttad-é, midőn menedékre lelénk a sziklánál, hát én megfeledkezém a halról - s nem feledtetté el azt vélem, hogy emlitsem, csak a Sátán - s az vevé útját a tengerbe csodásan.

64. Mondá: Ez hát, mire vágytunk. S visszaidézék nyomdakaikat elbeszélve (azt).

65. S meglelék a Mi szolgálóink közül a szolgálót, kinek Mi megadtuk a kegyelmet Tőlünk, s megtanitánk őt Szinünkből a tudásra.

66. Mondá néki Mózes: Követhetlek-é téged, hogy megtanits engem a helyes irányra, mire te tanittattál?

67. Mondá: Lám! Te nem birod vélem állhatatossággal.

68. S hogyan vagy állhatatos arra, mit értesülésed nem ölel fel?

69. Mondá (Mózes): Te állhatatosnak fogsz találni engem, ha Allah is úgy akarja, s nem mondok ellent néked semmit.

7o. Mondá: Hát ha követsz engem, hát ne kérdezz engem semmiről addig, mig én nem teszek néked arról emlitést.

71. Hát nekiindulának, mignem midőn hajóra szállának, az léket vág belé. Mondá (Mózes): Léket vágtál belé, hogy megfulladjék népe? Mert bizony szörnyűséges dologgal jöttél.

72. Mondá: Nem mondtam-é néked, hogy nem birod vélem állhatatossággal?

73. Mondá (Mózes): Ne végy engem azáltal, miről megfeledkeztem, s ne szegülj szembe vélem hibás dolgom miatt.

74. Hát nekiindulának, mignem midőn találkozának egy fiúval, s az megölé őt. Mondá (Mózes): Megölted-é a lelket (mi) tiszta,nem más lélek fejében? Mert bizony ocsmány dologgal jöttél.

75. Mondá: Nem mondottam-é néked, hogy nem birod vélem állhatatossággal?

76. Mondá (Mózes): Ha megkérdezlek téged valamiről utána hát ne végy társaságodba engem. Bizony mentegetődzést kaptál szinemből.

77. Hát nekiindulának, mignem midőn eljövének népéhez a településnek, hát ételt kérének annak népétől. De azok dölyfösködtek, hogy vendégül lássák őket. S lelének abban egy falat, mely össze akar roskani, hát ő felállitá azt. Mondá (Mózes): Ha akarnád, hát bért vehetnél érte.

78. Mondá: Ez a különbség köztem és közted! Én kihirdetem néked értelmezését annak, mire nincsen néked állhatatosságod.

79. Hanem a hajó a szegényeké volt, kik a tengeren dolgoznak, s én tönkre akartam tenni azt, (mert) mögöttük volt a király, ki minden hajót elvesz erővel.

80. S hanem a fiú, hát az ő szülei hivők voltak, s mi féltünk, hogy ő szembeszegül vélük zsarnokian, tagadón.

81. S mi azt szándekozánk, hogy az ő Uruk változtassa őt át jobbá tisztaságban, s közelebbé a kegyelemhez.

82. S hanem a fal a két városi árva fiúé volt, s alatta kincs volt nékik. Az ő atyjuk jócselekedetű volt, s Urad szándékozá, hogy ők elérjék teljüket, s kivegyék kincsüket Urad kegyelméből, hát nem a (saját) parancsolásom alapján tettem azt. Ez hát értelmezése annak, mire nem volt néked állhatatosságod.

83. S megkérdeznek a Kétszarvúról, mondd: Olvasok néktek róla emlékeztetőt.

84. Íme! Mi megtelepiténk őt a földön, s megadánk néki mindenből az okot.

85. S ő követé az okot.

86. Mignem midőn elére oda, hol nyugovóra tért a nap, ő úgy találta, hogy az egy sáros patakba nyugszik le,

s annál egy népet talált. Mondánk: Ó, Kétszarvú! Vagy büntess, vagy vedd fel köztük a szépet.

87. Mondá: Hanem ki bűnbe esett, hát mi megbüntetjük azt, majd visszatérittetik Urához, s Ő rettegett szenvedéssel bünteti azt.

88. S hanem ki hisz, s jókat cselekszik, hát néki viszonzásul a szép, s Mi mondunk néki enyhét parancsolásunkból.

89. Majd ő követé az okot.

90. Mignem midőn elére oda, hol felkel a nap, s úgy találta, hogy az egy nép felett kel, kiknek Mi nem tevénk meg amott a fedelet.

91. Ekeppen hát. S bizony Mi felölelénk mindazt értesülésben, mit ő.

92. Majd ő követé az okot.

93. Mignem midőn elére a két gát közé, melyen innen népet talált, kik alig fogják fel a mondást.

94. Mondák: Ó, Kétszarvú! Lám! Gög és Magóg megrontók a földön. Hát fizessünk-é néked sarcot, hogy megtedd köztünk, s közöttük a gátat?

95. Mondá: Mit az én Uram ebben megtelepitett nékem jobb, (mint a sarc),

hát támogassatok erővel, s megteszek köztetek, s köztü sáncot.

96. Adjatok nékem darab vasakat addig, mig szintre nem emelem (a sáncot) a két sziklával. Mondá: Fújjátok! Addig, mig ő megtevé azt tűzzé. Mondá: Adjatok nékem olvadt rezet, mivel kiöntsem.

97. S nem tudták (Góg es Magóg) azt átszárnyalni, s nem tudták azt általtörni.

98. Mondá: Ez kegyelem Uramtól, s midőn eljő Uram igérete, hát Ő megteszi azt alászállóvá, s Uram igérete az igazi.

99. S a Napon Mi hagyjuk őket egymás ellen hömpölygni, s a Harsona megfuvattatik. S Mi mindnyájukat összegyűjtjük.

loo. S felkinálván Mi felkináljuk ezen a Napon hitetlenekn a Poklot,

lol. Kiknek szemei takarva voltak az Én emlékezésemtől, s nem tudtak hallani.

lo2. S számitják-é azok, kik tagadnak, hogy az Én szolgáimat veszik oltalmazókkul Helyettem?
Íme! Mi előkészitettük a Poklot, a hitetleneknek szálláshelyül.

lo3. Mondd: Megjövendöljük-é Mi, hogy kik a legelveszettebbek tettekben?

1o4. Azok, kiknek eltévelyedik törekvése az evilági életben, s ők úgy számitják jót művelnek.

1o5. Azok ők, kik megtagadják Uruk kinyilatkozásait, s az Ő találkozóját. Hát összeomlanak az ő műveik, s Mi nem értékeljük súllyal őket a Feltámadás Napján.

1o6. Ez hát viszonzásuk: Pokol, miáltal tagadtak, s vették az Én kinyilatkozásaimat, s küldötteimet tréfaként.

1o7. Lám! Azok kik hisznek, s jókat cselekesznek, hát övéik a Paradicsomi kertek szálláshelyül.

1o8. Ebben ők mindörökkön örökké, s nem vágyják abból az átmenetet.

1o9. Mondd: Ha a tenger tinta lenne Uram szavaihoz, hát előbb kiapadna a tenger, minthogy Uram szavai kiapadnának, mégha Mi még hoznánk is olyat segitségül.

11o. Mondd: Hanem én halandó vagyok, mint ti. Sugalltatott reám, hogy a ti Istenetek Egy Isten, s ki kivánja az ő Ura találkozóját, hát tegyen jó cselekedetek, s ne társitson senkit sem fohászában Urához.

19. Szura

Mária

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Káf.Há.Yá. Áin. Sad.
2. Megemlékezés Urad kegyelméről az ő szolgálójára Zakariás
3. Midőn az szólítá az ő Urát megbúvó szólítással.
4. Mondá: Uram! Lám! Erőtlenné váltak a csontok bennem, s őszen gyúlik ki fejem, de nem voltam a Te fohászodban Uram áldatlan.
5. Íme! Én félem a leszármazást utánam, s asszonyom meddő. Hát adományozz nékem a Te Szi redből oltalmazót.
6. (S ki) örökől utánam, s örökől Jakab nemzetségétől? S tedd őt Uram (Teberned) megelégedetté.
7. Ó, Zakariás! Lám! Mi kihirdetjük néked a fiúgyermeket, kinek neve János. S Mi nem tevénk meg elnevezést (ilyet) (ő) előtte.
8. Mondá: Uram! Hogyan lehetne nékem fiam, s asszonyom medd

s elértem aggságomra az erőtlenséget.

9. Mondá (az Úr): Eképp. Mondá Urad: Ez Nékem könnyű, s bizony megteremtettelek téged azelőtt, midőn semmi sem voltál.

10. Mondá: Uram! Tegyél meg nékem bizonyságot. Mondá (az Úr): A te bizonyságod, hogy nem beszélsz az emberekhez három éjjelen át, (s te) ép vagy.

11. Majd kijőve népéhez a szentélyből, s sugallotta nékik: Dicsőítsétek (az Urat) hajnalon, s az este.

12. (S mondva volt fiának): Ó, János! Tartsd meg erővel az Írást. S Mi megadánk néki a bölcsességet, s ő gyermek,

13. S részvéttel a Mi Színünkből a tisztaságot, s ő őrizkedő,

14. S szófogadó az ő szüleinek, s nem volt hatalmaskodó, ellenszegülő.

15. S békesség, reá a napon, melyen született, a napon melyen elhal, s a Napon, midőn élővé támasztatik.

16. S emlékezz meg az Írásban Máriáról, midőn ő visszahúzódott népétől a keletre (néző) helyiségbe,

17. S ő vette kivülük az elzárkózást. S Mi leküldénk hozzá a Mi Lelkünket, mi (úgy) tűnt néki, (mint) egy tökéletes halandó.

18. Mondá (Mária): Lám! Én menedéket keresek a Mindenhatóban tőled, ha őrizkedő vagy.

19. Mondá! Hanem én a Te Urad küldötte vagyok, hogy adományozzak néked szeplőtelen fiúgyermeket.
20. Mondá (Mária): Hogyan lehetne nékem gyermekem, s halandó nem érintett engem, s nem voltam kivánó.
21. Mondá: Eképp. Mondá Urad: Ez Nékem könnyű. S Mi megtesszük őt kinyilatkoztatásul az embereknek, kegyelemnek Tőlünk, s ez a dolog elrendeltetett.
22. S ő megfogant véle, s visszahúzodott véle egy távoli helyre.
23. S eljőve reá a nyilallás a pálmafa tövénél. Mondá: Bár meghaltam volna ezelőtt, s lettem volna romlott, s elfeledett.
24. Majd szólitá őt (egy hang) alulról, (mondván): Ne bánkódj! Bizony megtevé a te Urad alattad a patakot.
25. S rázd meg magad felé a pálmafa törzsét, s reád hullajtod az érett datolyákat.
26. S egyél, igyál, s vigasztalódjon szemed. S midőn ha bármi halandót látsz, hát mondd: Lám! Én felajánlottam a böjtöt a Mindenhatónak, s ma nem beszélhetek emberhez.
27. Majd ő elhozta azt népéhez, hordczván őt. Mondák: Ó, Mária! Bizony te bámulatos dologgal jöttél.

28. Ó, Áron nővére! Atyád nem volt dolgában bűnös, s nem volt szülőd sem kiváno.

29. Majd ő (Mária) reá mutatott. Mondák: Hogyan beszéljünk ahhoz, ki bölcsőben van csecsszopóként?

3o. Mondá (a gyermek): Íme! Én Allah szolgálója vagyok. Ő megadta nékem az Írást, s megtett engem Prófétává.

31. S Ő megtett engem áldottá akárhol is vagyok, s előirta nékem az imát, a kötelező alamizsnát, amig csak élek.

32. S szófogadóvá tett szülőmmel szemben, s nem tett meg engem hatalmaskodóvá, áldatlanná.

33. S békesség a napra, melyen születtem, a napra melyen elhalok, s a Napra, midőn életre támasztatok.

34. Ez hát Jézus, Mária fia. (Ez az) Igaz állitása, melyben ők kétkednek.

35. S nem Allahra vall, hogy (Magának) gyermeket vegyen. Legyen Dicső! Midőn Ő elrendeli a dolgot, s hanem mondja néki: Légy! S lészen.

36. S lám! Allah Uram, s Uratok. Hát szolgáljátok Őt. Ez az egyenes ösvény.

37. S összeküllönbözének a klánok maguk közt: S jaj azoknak, kik tagadják a hatalmas Nap tanuságát.

38. Halld őket, s lásd, a Napon ők eljönnek Hozzánk!

Hanem a bűnbe esettek ma nyilvánvaló eltévelygésben vannak.

39. S figyelmeztesd őket a gyötrelem Napjára, midőn a dolog elrendeltetik. S (most ők) az érdektelenség, s nem hisznek.

40. Lám! Mi, csakis Mi lépünk örökébe a földnek, s ki azon, s Hozzánk térittetnek meg.

41. S emlékezz meg (Ó, Muhammad) az Írásban Ábrahámról. Íme! Ő szent volt, s próféta.

42. S mondá ő az ő atyjának: Ó, atyám! Miért imádod azt mi nem hall, s nem lát, s nem segit rajtad semmit?

43. Ó atyám! Íme! Bizony eljőve hozzám a tudásból, mi hozzád nem jött el. Hát kövess engem, s én téged az ép ösvényre vezetlek.

44. Ó, atyám! Ne szolgáld a Sátánt. Lám! A Sátán a Mindenhatónak ellenszegülője.

45. Ó, atyám! Lám! Én félek, hogy megérint téged a szenvedés a Mindenhatótól, s a Sátánnak leszel oltalmazója.

46. Mondá: Kérdőre vonod-é te az én isteneimet, ó Ábrahám? Ha (ennek) nem vetsz véget, hát megkövezlek, s elűzlek mellőlem hosszú távra.

47. Mondá: Békesség reád! Bűnbocsánatért esedezem néked Uramtól.

Lám! Ő vélem (mindig) kedvesen bánt.

48. S elzárkózom tőled, s azoktól mikhez fohászkodtok Allah helyett, s én Allahhoz fohászkodom. Azon vagyok, hogy a fohászban Uramhoz ne legyek áldatlan.

49. S midőn ő elzárkózott tőlük, s azoktól, mikhez fohászkodtak Allah helyett, Mi adományozánk néki Izsákot és Jakabot. S mindkettőt Mi megtevénk prófétának.

50. S Mi adományozánk nékik a Mi kegyelmünkből, s megtevénk nékik az igaz és magas hírnevet.

51. S emlékezz meg az Írásban Mózesről. Lám! Ő kiválasztott volt, (Allah) küldötte, próféta.

52. S Mi szólítánk őt a Hegy jobb oldaláról, s közelíténk felé a menedéket.

53. S Mi adományozánk néki a Mi kegyelmünkből fivérét, Áront prófétául.

54. S emlékezz meg az Írásban Izmáelről. Íme! Ő igaz tartója volt az ígéretnek, s volt (Allah) küldötte, próféta.

55. S ő elrendelte népének az imát, a kötelező alamizsnát, s lett Uránál befogadott.

56. S emlékezz meg az Írásban Idriszről. Lám! Ő szent volt, próféta.

57. S Mi felemelénk őt magas helyre.

58. Ezek hát azok, kiket Allah kegyében

részesitett a próféták közül, Ádám sarjai közül, s azok közül, kiket Mi hordoztunk Noéval, Ábrahám és Izráel sarjai közül, s azok közül, kiket Mi vezettünk, s kiválasztottunk. Midőn olvastatnak nékik a Mindenható kinyilatkozásai, hát leereszkednek leborulván, ríván.

59. S örökükbe léptek kik őutánuk nemzedék, s elveszejtették az imát, s követték a vágyakat, hát találkozni fognak az elszédelgéssel.

6o. Kivéve ki megbánja bűneit, hisz, s jókat cselekszik. Ezek hát betérnek a Menyországba, s nem ejtetnek bűnbe egyáltalán.

61. A mennyei Éden kertjei, mit a Mindenható igér az Ő szolgálóinak a Láthatatlanban. Lám! Az Ő igérete beteljesittetik.

62. Nem hallanak ott üres szólamot, csak Békességet. S övék az ő gondoskodásuk benne reggel és este.

63. Ez hát a Menyország, minek örökébe léptetjük szolgálóink közül azokat, kik őrizkedők.

64. S mi (angyalok) nem ereszkedünk le, csak a te Urad parancsolatára. Övé az, mi előttünk, s mi mögöttünk, s mi ezek között. S Urad nem feledő.

65. Ura az egeknek, a földnek,

s mi a kettő között. Hát szolgáld Őt, s légy állhatatos az Ő szolgálásában. Tudsz-é véle (együtt) nevezni (mást)?

66. Mondja az ember: Midőn ha meghalok, hát bizonyos hogy élővé hozattatok elő?

67. Avagy nem emlékezik az ember, hogy Mi teremténk meg őt azelőtt, midőn az semmi sem volt?

68. S a te Urad által, Mi összetereljük őket, s a Sátánokat, majd körbevisszük őket a Poklon lekuporodván.

69. Majd Mi kiszedegetjük minden kamunából, kik a legelvetemültebbek a Mindenható ellen lázadókként.

70. Mi vagyunk bizony a Legjobb Tudói azoknak, kik elsők abban égetésre.

71. S bizony köztetek nem egy, ki közeliti azt. Uradon áll bizonyosan az elrendelés.

72. Majd Mi megmenekitjük azokat, kik őrizkednek, s otthagyják benne a bűnösöket lekuporodva.

73. Midőn olvastatnak nékik a Mi kinyilatkozásaink bizonyságokként, mondák azok, kik tagadnak azoknak, kik hisznek:

Melynek a két csoport közül jobb a helyzete, s szebb a kiállása?

74. S hány nemzedéket pusztitottunk Mi el őelőttük, s ők szebbek voltak szerelésben, s kinézetben!

75. Mondd: Ki eltévelygésben van, hát nyújtsa meg

néki a Mindenható a távot addig, mig ők meg nem látják azt, mi nékik igértetett, akár büntetés, akár az Óra, s ők meg fogják tudni ki rosszabb helyzetben, s gyengébb seregben.

76. S gyarapitja Allah azokat, kik helyesen vezettetnek Útmutatással, s a fennmaradó jó cselekedetek jobbak Uradnál viszonzásul és jobb a szállás.

77. Láttad-é azt, ki megtagadta a Mi kinyilatkozásainkat, s mondá: Bizonyos, hogy megadatik nékem a vagyon, s a gyermek?

78. Áthatolt-é ő a Láthatatlanon, avagy vevé a Mindenhatónál az egyezséget?

79. Sőt, Mi feljegyezzük mit ő mond, s megnyújtjuk néki távolira a szenvedést.

80. S Mi örökébe lépünk annak, mit mond, s Hozzánk (csak) egymaga jő el.

81. S ők megtevék Allahon kivül az isteneket, hogy legyen nékik erejük.

82. Sőt, ők megtagadják az ő imádásukat, s lesznek reájuk ellenzők.

83. Nem látod-é, hogy Mi elküldtük a Sátánokat a hitetlenekre, hogy semmisitsék meg őket megsemmisüléssel?

84. Hát ne siess ellenük (Ó, Muhammad). Hanem Mi számoljuk nékik a (napok) számát.

85. A Napon, Mi összetereljük az őrizkedőket a Mindenhatóhoz

elküldésre.

86. S Pokolra vezetjük a bűnösöket falkában.

87. Nem birnak ők közbenjárást, csak az ki vevé a Mindenhatónál az egyezséget.

88. S mondák: Vevé a Mindenható a gyermeket.

89. Mert bizony szörnyű dologgal jöttetek.

90. Az egek majdhogynem meghasadnak ettől, s megrepedezik a föld, s összeomlanak a hegyek romokká.

91. Bizony kikiáltják Mindenhatónak a gyermeket.

92. S nem kell a Mindenhatónak, hogy gyermeket vegyen.

93. Bizony minden, mi az egeken, s a földön, csakis szolgálóként jött a Mindenhatóhoz.

94. Mert bizony Mi megtudtuk őket, s számba vettük őket számmal.

95. S mindegyikük eljő Hozzá a Feltamádas Napján egymagában.

96. Lám! Azok, kik hisznek, s jókat cselekednek, hát megteszi nékik a Mindenható a szeretetet.

97. S hanem Mi megkönnyitjük ezt (az írást) a te nyelvedre, (Ó, Muhammad), hogy hirdess általa az őrizkedőknek, s figyelmeztesd általa a konok népet.

98. S hány nemzedéket pusztitánk el előttük! Érzekelsz-é (Ó, Muhammad) egyet is közülük, avagy hallod-é őket a leghalványabban is?

20. Szura

T A H A

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ta. Ha.
2. Hanem Mi kinyilatkozánk néked (Ó, Muhammad) a Koránt,
   hogy ne szaggódj,
3. Csupán csak emlkeztetőül annak, ki fél,
4. Kinyilatkoztatásként Attól, Ki megteremtette a földet,
   s a magasságos mennyeket.
5. A Mindenható, Ki a Trónuson megállapodott,
6. Övé mi az egeken, s mi a földön, s mi a kettő közt,
   s mi a rög alatt.
7. S ha nagy hangot adsz a mondásnak, hát lám! Ő tudja
   a titkot, mi (még) rejtettebb.
8. Allah! Nincs Isten, csak Ő. A legszebb nevek az Övéi,
9. S eljött-é hozzád Mózes története?
10. Midőn tüzet látott, s mondá nemzetségének:
    Várjatok! Lám! Én megpillantottam a tüzet a távolban.
    Talán elhozom néktek abból a parazsat, avagy meglelem

a tűzben az Útmutatást.

11. S midőn eljött ahhoz, hát szólítva volt: Ó, Mózes!

12. Íme! Én vagyok a te Urad, hát vesd le lábbelidet, s lám! Te a Tuwa szent völgyében vagy.

13. S Én kiválasztottalak téged, hát halld mi sugalltatik.

14. Íme! Én, csakis Én vagyok Allah. Nincs Isten, csak Én. Hát szolgálj Engem, s tartsd meg az imát az Én megemlékezésemre.

15. Lám! Az Óra eljövend. Én majdnogy elrejtetem azt, hogy viszonoztassék minden léleknek az, mire törekedő.

16. Hát ne téritsen le az téged róla, ki nem hisz benne, s követi (saját) vágyait, hogy rombolj.

17. S mi az a jobbodban, Ó, Mózes?

18. Mondá: Ez a botom, melyre dőlök, s suhintok véle birkáimra, s nékem benne az egyéb hasznok.

19. Mondá (az Úr): Vessd el azt, Ó, Mózes!

20. Hát ő elveté azt, s lám! Az kigyó, mi siklik.

21. Mondá (az Úr): Vedd azt, s ne félj. Mi visszaállítjuk azt első megjelenésébe.

22. S told kezed hónaljadhoz, s fehérré lesz sérelem nélkül. (Ez egy) másik bizonyság.

23. Mi megláttatunk véled (néhányat)

a nagyobb bizonyságainkból.

24. Menj a Fáraóhoz! Lám! Ő zsarnok.

25. Monda (Mózes): Uram! Magyarázd meg nékem, mi kebelemben,

26. S könnyitsd meg nékem dolgomat.

27. S lazitsd meg a csomót nyelvemről,

28. (Hogy) fogják fel beszédem,

29. S tedd meg nékem a csatlóst nemzetségemből,

30. Áront, a fivéremet,

31. Megszilárdul véle erőm,

32. S részt adok néki dolgomban,

33. Hogy mi dicsőithessünk Téged sokat

34. És sokat emlékezzünk Rád.

35. Lám! Te a mi Látónk voltál.

36. Monda (az Úr): Bizony megadatott a te kérésed, Ó, Mózes.

37. S bizony a Mi jóindulatunk rajtad mégegyszer,

38. Midőn Mi sugallottuk azt a te szülő anyádra, mi sugalltatott,

39. (Mondván): Bizony hajitsd őt a frigyládába, s hajitsd őt a folyóba, s vesse ki a folyó őt a partra, s vevé őt az Én ellenségem, s az ő ellensége. S vetém reád a szeretetet Tőlem, hogy műveld azt mi a Szememre (van irva).

40. Midőn méne a te nővéred, hát monda: Kijelöljem-é néktek azt, ki gondozza őt? Majd Mi visszatériténk téged a te szülőanyádhoz,

hogy felviduljanak szemei, s ne bánkódjon. S te megöltél egy embert, hát Mi megmenekíténk téged a gyötrelemtől, s próbával Mi megpróbálánk téged. Hát elidöztél éveket Midian népénél, majd eljöttél a gondviselés által, Ó, Mózes,

41. S Én téged Magamhoz csatoltalak.

42. Menj hát te és fivéred az Én bizonyságaimmal, s ne halványodjék (bennetek) az Én megemlékezésem.

43. Menjetek hát a Fáraóhoz. Íme! Az zsarnok.

44. S mondjatok néki lágy szólamot, hátha tán emlékezik, avagy megretten.

45. Mondák: Urunk! Lám! Félünk, hogy ránk sem hederit, avagy, hogy zsarnokoskodik.

46. Hát menjetek hozzá, s mondjátok: Íme! Mi a te Urad két küldötte vagyunk, hát küldd vélünk Izrael fiait, s ne kinozd őket. Bizony mi elhoztuk néked a te Uradtól a bizonyságot, s békesség arra, ki követi az Útmutatást.

47. Lám! Bizony sugalltatott reánk, hogy kinszenvedés arra, ki hazug, s elforduló.

48. Mondá (a Fáraó): S ki az hát, a ti kettőtök Ura, ó, Mózes?

49. Mondá: A mi Urunk az, Ki adta minden dolgok

Megteremtését, majd helyesen vezette (azokat).

51. Mondá: S mi hát az elődök nemzedékeinek sorsa?

52. Mondá: Annak tudása az én Uramnál a könyvben. Az én Uram nem tévelyit el, s nem (is) felejt,

53. Aki megtevé néktek a földet bölcsőül, s átfűzte azt néktek utakkal, s lebocsájtá az égből a vizet, s Mi kihozánk általa a különféle növénypárokból.

54. (Mondván): Egyetek, s legeltessétek jószágtokat. Ime. Ebben hát a bizonyságok a gondolkodás emberének.

55. Ebből teremténk Mi meg titeket, ebbe visszünk visszza titeket, s ebből hozunk vissza titeket mégegyszer.

56. S bizony Mi megláttatánk véle a Mi összes bizonyságainkat, de ő meghazudtolta, s lenézte.

57. Mondá: Jöttél-é hozzánk, hogy kivezess minket földünkről a te mágiáddal, Ó, Mozes?

58. Hát mi elhozunk néked ilyenféle mágiat, hát tedd meg köztünk, s közted a találka idejét, mit nem tévesztünk el sem mi, sem te, egy megállapodott helyen.

59. Mondá (Mózes): Találkátok ideje a dőzsölés napja, s hogy gyűljenek egybe az emberek pirkadatkor.

60. S megfordult a Fárao, s összegyűjté fondorlatát majd eljött.

61. Mondá nékik Mózes: Jaj néktek! Ne eszeljetek ki Allahra hazug szót, mert kiirt Ő titeket a büntetéssel. S bizony (ki) ezt kieszeli, elbukik.

62. S összekülönbözének ők maguk közt dolgukban, s eltitkolták a tanácsot.

63. Mondák: Íme! Ez itt két mágus, kik el akarnak vezetni titeket földetekről mágiájukkal, s lábbal tiporják a ti legszebb hagyományaitokat.

64. Hát gyűjtsétek össze fondorlatotokat, majd jöjjetek rendekben. S bizony az boldogul, ki ma felülmarad.

65. Mondák: Ó, Mózes! Avagy vess (elsőnek), avagy legyünk mi az elsők vetésben?

66. Mondá: Mi több,vessetek! S lám! Köteleik, botjaik úgy tűntek néki az ő mágiájuk által, (mintha) futnának.

67. S félelmet táplált magában Mózes.

68. Mondánk: Ne félj! Lám! Te vagy a legkimagaslóbb.

69. S vesdd el, mi a jobbodban! Az felfalja azt, mit ők műveltek. Hanem mit műveltek, az fondor mágia, s nem boldogul a mágus, akárhová jő.

70. levetettettek a mágusok leborulván. Mondák:

Hiszunk Áron es Mózes Urában.

71. Mondá (a Fáraó): Ti hisztek néki, (még) mielőtt én (ezt) megengedném néktek? Íme! Mert ő a ti nagyságotok, ki megtanitja néktek a mágiát. Hát én levágattatom kezeiteket, s lábaitokat átellenben, s megfeszittetlek titeket a pálmafák törzsein, s ti (majd) megtanuljátok melyikünk szörnyűbb, s maradandóbb büntetésben.

72. Mondák: Nem emelhetünk téged afölé, mi eljött hozzánk a bizonyságokból, s Annak fölé, ki elinditott minket. Hát rendeld el azt, minek te elrendelője vagy, hanem mit elrendelsz ezzel, (csupán) az evilági élet.

73. Lám! Mi hiszünk Urunkban, hogy Ő megbocsájtja nékünk a mi hibáinkat, s a mágiát, melyre te kényszeritettél minket. S Allah jobb és maradandóbb.

74. Lám! Az, ki Urához bűnösként jő el, hát bizony néki a Pokol. Nem hal meg benne, s nem is él.

75. S ki eljő Hozzá hivőként, s ő jókat cselekedett, hát ezek azok, kiké a legfelsőbb fokozat.

76. Éden Kertjei, mely alatt folyók futnak, s ebben ők mindörökkön örökké. Ez hát jutalma annak, ki gyarapszik.

77. S bizony Mi sugallottuk Mózesnek, (mondván): Meneszd el az Én szolgálóimat (az éj folyamán), s vágj nékik száraz utat a tengerben, s ne félj a felfedéstől, s ne rettenj meg.

78. S követé őket a Fáraó az ő seregével, s beboritá őket mi az ő beboritójuk, a tenger.

79. S eltévelyitette az ő népét a Fáraó, s nem helyesen vezette.

80. Ó, Izrael fiai! Bizony Mi megmenekiténk titeket a ti ellenségtektől, s igéretet tevénk néktek a szentséges Hegy oldalában, s lebocsájtánk reátok a mannát, s a fürjeket.

81. Egyetek a jókból, mit Mi adományoztunk néktek, s ne zsarnokoskodjatok abban, mert kioldódik reátok az Én dühöm, s az kire kioldódott dühöm, bizony elveszett.

82. S lám! Én Megbocsájtó vagyok annak, ki bűnbánatot vall, hisz, s jól cselekszik, majd jól vezettetik.

83. S (mondva volt): Mi siettetett téged el a te népedtől, ó, Mózes?

84, Mondá: Ők szorosan az én nyomomban, s én siettem Tehozzád Uram, hogy megelégedj.

85. Mondá (az Úr): Íme! Mi megkisérténk a te népedet teutánad, s As-Samiri eltévelyitette őket.

86. Hát visszatért Mózes az ő népéhez

dühösen, szánakozón. Mondá: Ó, nép! S nem igért-é néktek Uratok szép igéretet? Hosszúra nyúlt-é néktek az egyezség? Avagy azt akarjátok, hogy kioldódjék reátok a harag Uratoktól (azáltal), hogy megtévesztétek a találka idejét vélem?

87. Mondák: Nem téveszténk meg a találka idejét véled a mi birásunkból, hanem mi teherrel voltunk megrakodva a nép ékességeiből. Hát mi (tűzre) hajitánk azt, s eképpen vetett As-Samiri(is).

88. S ő elővezeté nékik a borjút, a sáfrányszinűt, a zengő hangút, s mondák: Ez hát istenetek, s Mózes istene, de ő elfeledé.

89. Hát nem látják-é, hogy az nem viszonozza nékik a szólást, s nem bir nékik sem ártalommal, sem haszonnal?

90. S bizony mondá nékik Áron azelőtt: Ó, nép! Hanem ti megkisértettetek általa, s ime! Uratok a Mindenható, hát kövessétek engem, s engedelmeskedjetek parancsolásomnak.

91. Mondák: Mi nem vetünk véget annak, hogy az ő imádói legyünk addig, mig vissza nem tér hozzánk Mózes.

92. Mondá (Mózes): Ó Áron! Mi gátolt meg téged, midőn láttad őket eltévelyedni?

93. Nem követsz-é engem? S megszeged-é parancsolásomat?

94. Mondá: Ó, szülőanyám fia! Ne kapaszkodj

szakállában, sem fejében. Lám! Én féltem, hogy azt mondod: Te megosztást tettél Izrael fiai közt, s nem éred be szólásom.

95. Mondá: Hát mi a te szólamod, Ó Samiri?

96. Mondá: Én megláttam, mit ők nem láttak meg, s egy maréknyit markoltam a küldött nyomából, majd elhajítám azt. Eképpen parancsolta meg nékem lelkem.

97. Mondá (Mózes): Hát menj! S lám! Néked az evilág arra való, hogy mondd: Ne érints meg engem! S lám! Néked a találka ideje, mit el nem tévedhetsz. S nézz a te istenedre, melynek az imádója maradtál. Hát Mi elégetjük azt, majd szétszórjuk annak hamvát a tengerbe.

98. Hanem a ti istenetek Allah, nincs Isten, csak Ő, Aki átöleli tudásban a mindeneket.

99. Eképpen beszélünk el néked (Ó, Muhammad) a történésekből, mi bizony már megtörtént, s Mi megadánk néked a Mi Színünkből az Emlékeztetőt.

100. S ki szembeszegül véle, hát bizony a Feltámadás Napján terhet hordoz.

101. Ebben ők mindörökkön örökké, s iszonyú a rakomány nékik a Feltámadás Napján.

102. A Napon megfuvattatik a harsona,

S Mi összetereljük az elsápadott gaztevőket ezen a Napon.

103. S Ők mormolják maguk közt: Ti csak tiz (napig) időztetek.

104. Mi vagyunk a Legjobb Tudói annak mit mondanak, midőn az ő legszebb modorú (társuk) mondja: Ti csak egy (napot) időztetek.

105. S megkérdezének téged a hegyekről, hát mondd: Porrá zúzza azt Uram.

106. S Ő meghagyja azt sivár siknak,

107. S nem látsz rajta tekervényt, sem rögöt.

108. Ezen a Napon ők a hivőt követik, kinek nincs tekervényessége, s a hangok elnémittatnak a Mindenhatónak, s nem hallasz (mást), mint zümmögést.

109. Ezen a Napon nem használ a közbenjárás, csak kinek a Mindenható engedi, s kinek szavával Ő megelégszik.

110. Ő tudja azt, mi előttük, s mi mögöttük, s mit nem ölelnek át tudással.

111. S megalázkodnak az arcok az Éltetőnek, az Örökkévalónak, s bizony elbukik, ki a bűnt hordozza.

112. S ki tesz a jókból, s ő hivő, hát ne féljen a bűnbeeséstől, sem a lekicsinyléstől.

113. S ekképpen nyilatkozánk ki ezt az Arab Koránt, s állitánk ki benne az igéretekből, hátha tán őrizkednek, avagy meghozza nékik az emlékezést.

114. Hát legyen Magasságos Allah, az Igaz Király! S ne siess a Koránnal, (Ó, Muhammad), mielőtt el nem rendeltetik néked annak sugallása. S mondd: Uram! Gyarapits engem tudásban.

115. S bizony Mi azelőtt egyezséget vevénk Ádámtól, ki feledett, s nem lelénk néki kitartását.

116. S midőn mondánk az angyaloknak:Boruljatok le Ádámnak, hát ők leborulának, csak Iblisz dölyfösködött.

117. S mondánk: Ó, Ádám!Bizony ez néked ellenség, s párodnak, hát ne vezessen ki ő titeket a Menyországból, hogy vesződj.

118. Bizony néked áll, hogy ne éhezz benne, s ne légy csupaszon,

119. S te ne szomjazz benne, s ne hevülj fel.

120. S a Sátán súgott néki, mondá: Ó, Ádám! Elvezesselek-é téged a halhatatlanság fájához, s a birásához, mi ki nem merül?

121. Hát egyetek ebből, s kitűnt nékik kettejük bűne, s elbújdokoltak, magukra a Kert leveleiből aggatván.

Hát ellene szegült Ádám Urának, s letévedt.

122. Majd kiválasztá őt Ura, s megenyhült felé, s vezette.

123. Mondá: Ereszkedjetek le innen mindketten, egyik a másikának ellensége. S midőn eljövend néktek Tőlem az Útmutatás, hát ki követi az Én Útmutatásomat, nem tévelyedik el, s nem vivódik.

124. S ki szembeszegül az Én megemlékezésemmel, hát néki a szűkös megélhetés, s Mi összetereljük őt a Feltámadás Napján vakon.

125. Mondá: Uram! Miért tereltél engem vakon, s bizony én látó voltam?

126. Mondá (az Úr): Eképp! Eljöttek hozzád a Mi kinyilatkozásaink, s te elfelejtetted azokat. S eképp felejtetsz el te is (ezen) a Napon.

127. S eképp viszonzunk annak, ki tékozolt, s nem hitte az ő Ura kinyilatkozásait. S a Túlvilág szenvedése bizony szörnyűbb, s maradandóbb.

128. S nem vezette-é őket az, hogy hány nemzedéket pusztítánk Mi el őelőttük, kik otthonaikba mentek? Lám! Ebben hát a bizonyságok a gondolkodás embereinek.

129. S a szó a te Uradtól már elhangzott, hogy (eljő) a szükségszerű, s a terminus meghatározott.

130. S légy állhatatos (Ó, Muhammad) arra, mit mondanak, s zengd a te Urad dicsőségét a nap pirkadása előtt, s lenyugvása előtt. S szakában az éjnek, hát magasztald Őt, s a nap két végén, hátha tán befogadtatsz.

131. S ne mereszd két szemed arra, mit Mi élvezetessé tettünk közülük a (házas)pároknak, az evilági élet virágát, hogy Mi megkisértsük őket benne. A te Urad gondoskodása jobb és maradandóbb.

132. S rendeld el népednek az imát, s légy abban állhatatos. Mi nem kérjük tőled a gondoskodást, Mi gondoskodunk rólad. S a beteljesedés az őrizkedésé.

133. S mondák: S ha csak elhozná a bizonyságot az ő Urától! Avagy nem jött-é nekik kinyilatkozás, mi az első oldalakon?

134. S ha Mi elpusztitánk őket előtte kinzással, bizony mondanák: Urunk! S ha csak elküldted volna hozzánk a küldöttet, hát mi követtük volna a Te kinyilatkozásaidat még mielőtt megaláztatunk, s meggyaláztatunk.

135. Mondd: Mindenki magában várakczik, hát várakozzatok magatokban! S meg fogjátok tudni kik az elegyengetett ösvény gazdái, s ki a jól vezetett.

21. Szura

A próféták

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Közeledik az emberekhez az ő elszámolásuk, s ők szembeszegülnek semmibe vevők.
2. Nem jön el hozzájuk új emlékeztető az ő Uruktól, hanem csak hallják azt, s ők játszadoznak,
3. S szívük szórakozott. S ők titokban értekeznek. (Mondák) azok, kik bűnbe estek: Halandó- ez, mint ti magatok? Átadjatok-e magatokat a mágiának, s ti nézitek (azt)?
4. Mondá: Az én Uram tudja (mit) beszélnek az égen és a földön, s Ő a Meghalló, a Mindenttudó.
5. Mi több! mondák, (hogy ezek csak) kusza álmok, mi több, ő eszelte azt ki, mi több, ő költő. Hát hadd hozza el ő nékünk a bizonyságot, ahogy elküldettek az előbbiek.
6. Nem hitt (egy) település (sem) azok közül, kiket Mi elpusztítottunk őelőttük. Hát ők hisznek-é?

7. S Mi nem küldtünk el (prófétát) előtted, kivéve azokat a férfiúkat, kikre mi sugallottunk. Hát kérdjétek meg az Emlékeztető * népét, ha nem tudtok.
8. S Mi nem tevénk meg őket (csupán) testeknek, kik nem esznek étket, s nem is voltak halhatatlanok.
9. Majd Mi beteljesiténk nékik az igéretet, s Mi megmenekiténk őket attól, kitől akarjuk, s elpusztitánk a tékozlókat.
10. Mert bizony Mi kinyilatkoztatánk néktek az Irást, benne Emlékeztetőkkel. Hát nem éritek-é föl?
11. S hány települést, kik bűnösek voltak zúztunk szét, s alapitánk meg azután másik népet?
12. S midőn érezték a Mi hatalmunkat, bizony ők elszaladának attól.
13. (Mondva volt nékik): Ne szaladjatok, s térjetek vissza ahhoz, miben elpuhítattatok, s az otthonaitokba, hátha tán kérdőre vonattok.
14. Mondák: Jaj nékünk! Íme! Mi voltunk a bűnbe esettek.
15. S nem hagytak alább az ő kiáltozásaik addig, mig meg nem tevénk Mi őket túlérette, letűntté.
16. S Mi nem teremténk meg az eget, s a földet, s mi a kettő közt, (csak) játékból.
17. S ha Mi mulatság vevését szándékozánk, hát Mi vennénk azt

* A zsidó irás

a Mi Szinünkből - ha (egyáltalán) megtennénk.

18. Mi több! Mi az igazat a hamisra vetjük, s az elgondolkodtatja őt, s lám! Bizony az szertefoszlik. S jaj néktek azért mit (Néki) irtok.

19. S Övé, mi az egeken s a földön. S kik Ónála (lakoznak), hát nem fellengzenek az Ő szolgálatában, s nem merülnek ki.

20. Ők magasztalják Őt éjjel és nappal, s nem lankadnak.

21. Avagy vesznek-é isteneket a földről, kik feltámasztanak?

22. S ha lennének a kettőben (égen, s földön) Allahon kivül istenek, hát elromlanának (az ég, s a föld). Hát Dicsőség legyen Allahnak, a Trónus Urának azok felett, kiket (Néki) irnak.

23. Ő meg nem kérdeztetik arról, mit tesz, s ők megkérdeztetnek.

24. Avagy ők Rajta kivül vesznek isteneket? Mondd: Mutassátok bizonyságaitokat. Ez Emlékeztetője azoknak, kik vélem vannak, s Emlékeztetője azoknak, kik énelőttem. Mi több, legtöbbjük nem tudja az Igazat, s ők a szembeszegülők.

25. S Mi nem küldénk el előtted küldöttet, csupán Mi sugallánk néki: Íme! Nincs Isten, csak Én, hát szolgáljatok.

26. S mondák:

Véve a Mindenható magának gyermeket. Legyen Dicső!
Mi több, (kiket az Ő fiainak mondanak) nemes szolgálók.

27. Nem előzik meg Őt a szólásban, s ők az Ő parancsolása szerint cselekszenek.

28. Ő tudja, mi előttük, s mi mögöttük, s ők nem járnak közben, csak annak kit Ő elfogad, s ők az Ő félésétől reszketők.

29. S köztük, ki mondja: Lám! Én isten vagyok Rajta kivül, hát ezt Mi Pokollal jutalmazzuk. Eképpen jutalmazzuk a bünösöket.

3o. Avagy nem látják-é azok, kik tagadnak, hogy az egek, s a föld egyben valának, s Mi osztánk ketté azt, s Mi megtevénk a vizből mindent élővé? Hát nem hisznek-é?

31. S Mi megtevénk a földön a vonulatokat, hogy rengessen általuk, s megtevénk benne szurdokokat, utakat, hátha tán jól vezettetnek.

32. S Mi megtevénk az eget őrizö fedélnek. S ők a Mi kinyilatkozásainkkal szembeszegülének.

33. S Ő az, Ki megteremtette az éjt, a nappalt, a napot, s a holdat. Mindegyik az égi pályán úszik.

34. S nem tevénk meg halandónak

előtted a halhatatlanságot. S ha elhaltál, hát ők halhatatlanok?

35. Minden lélek megizlelője a halálnak, s Mi megpróbálunk titeket a gonosszal, s a jóval kisértésképpen. S ti Mihozzánk térittettek meg.

36. S midőn látnak téged azok, kik tagadnak, hát ők csak gúnnyal vesznek téged, (mondván): Ez hát az, aki a ti isteneiteket emlegeti? S ők a Mindenható megemlékezésének tagadói.

37. Az ember sietségből teremtetett. Én megláttatom véletek az Én bizonyságaimat, s ne siettessetek.

38. S ők mondják: Mikor (teljesedik be) ez az igéret, ha igazak vagytok?

39. Ha tudnák azok, kik tagadnak az időt, midőn nem hajthatják el arcaikat, s hátaikat a Pokol tüzétől, s nem lesznek pártfogoltak!

40. Mi több, eljön az hozzájuk váratlanul, s az megdermeszti őket, s nem képesek visszaverni azt, s nem kapnak haladékot.

41. S bizony megcsúfoltattak a küldöttek előtted, s körülölelé azokat, kik gúnyolódtak közülük az, mit megcsúfoltak.

42. Mondd: Ki óv meg titeket éjjel és nappal a Mindenhatótól?

Mi több, ők az ő Uruk megemlekezésével szembeszegülők.

43. Avagy nékik isteneik, kik őket Tőlünk megvédik? Nem tudják azok maguk pártját sem fogni, semhogy ők Tőlünk védelmezzenek.

44. Mi több, Mi gondoskodtunk ezekről, s az ő atyáikról addig, mig elért reájuk a kor. S nem látják-é, hogy Mi eljövünk a földre, s lerövidítjük annak kivüleső részeit? S ők lesznek-é a győztesek?

45. Mondd (Ó, Muhammad): Én figyelmeztetlek titeket a Sugallat által. S nem hallja a süket a hivást, midőn figyelmeztetnek.

46. S ha megérinti őket Urad fuvallata büntetés gyanánt, hát mondják: Ó, jaj nékünk! Íme! Mi bűnösök voltunk.

47. S Mi igaz mérleget helyezünk le a Feltámadás Napján, s nem vittetik bűnbe a lélek egyáltalán. Mégha az egy mérő mustarmag is, hát Mi elhozzuk azt.
S Mi elegendőek vagyunk számvetőnek.

48. S bizony Mi megadánk Mózesnek és Áronnak az Ismérveket, a fényt, s az Emlékeztetőt, (hogy legyen az) az őrizkedőké.

49. Azoké, kik rettegnek Uruktól titokban, s ők az Órától reszketnek.

5o. S ez áldott Emlékeztető, mit Mi kinyilatkozánk.

S ti ennek megtagadói vagytok-é?

51. S bizony Mi megadánk Ábrahámnak az ő irányát azelőtt, s Mi Tudói voltunk néki.

52. Midőn monda az ő atyjának, s népének: Mik ezek a szobrok, miknek ti imádói vagytok?

53. Mondák: Meglelénk azt, minek atyáink szolgálói voltak.

54. Mondá: Bizony ti és atyáitok nyilvánvaló eltévelygésben voltatok.

55. Mondák: Elhozod-é nékünk az igazat, avagy te játszadozol?

56. Monda: Mi több, Uratok az egek és a föld Ura, Aki elinditotta azokat, s én erre néktek hitesküt teszek.

57. S Allahra, én raszedem a ti bálványaitokat, miután ti hátat fordittok.

58. S ő megtevé azokat szilánkokká, kivéve a nagyot, hátha tán megtérnek hozzá.

59. Mondák: Ki tette ezt a mi isteneinkkel? Bizonyosan az egy gaztevő.

60. Mondák: Mi hallánk egy ifjút emlegetni azokat, s mondva volt néki: Ábrahám.

61. Mondák: Hát hozzátok el őt az emberek szeme elé, hátha tán tanusitják.

62. Mondák:

Te voltál az, ki ezt tette a mi isteneinkkel, ó Ábrahám?

63. Mondá: Mi több, ez az ő nagyjuk, ki ezt tette. Hát kérdezzétek meg őket, ha tudnak beszélni.

64. Majd megtérének magukba, s mondák: Íme! Ti, ti vagytok a bűnösök.

65. Majd fejeikben zavar lett, (s mondák): Bizony te tudod, hogy ezek nem beszélnek.

66. Mondá: Hát szolgáljátok-é Allahon kivül mi nem használ néktek semmit, s nem is árt néktek?

67. Pfuj néktek, s annak, mit szolgáltok Allahon kivül! Hát felfogjátok-é?

68. Mondák: Égessétek meg őt, s vegyétek pártját isteneiteknek, ha cselekvők vagytok.

69. Mondánk: Ó, tűz! Légy hűvös és békés Ábrahámra.

70. S ők kelepcébe akarák csalni őt, de Mi megtevénk őket nagyobb veszteseknek.

71. S Mi megmenekiténk őt és Lótot (elhozván őket) a földre, mit Mi megáldánk azon a teremtményeknek.

72. S Mi adományozánk néki Izsákot és Jakabot unokául. S mindegyikőjüket Mi megtevénk jótevőnek.

73. S Mi megtevénk őket főkké, kik a Mi parancsolásunk szerint vezetnek, s sugallánk nékik a jók cselekedetének

művelését, az imádság megtartását, a kötelező alamizsna adását, s ők a Mi szolgálóink voltak.

74. S Lótnak Mi megadánk az ítélkezést, s a tudást, s megmenekíténk őt a településből, mely a szégyentelenségeket művelte. Íme! Ők a rossz, a züllött nép voltak.

75. S bevezeténk őt a Mi kegyelmünkbe. Lám! Ő a jó cselekedetűek közül való.

76. S Noé, midőn ő azelőtt szólított, hát Mi válaszolánk néki, s megmenekíténk őt, s az ő háza népét a hatalmas csapástól.

77. S Mi az ő pártját fogánk a néppel szemben, kik meghazudtolták a Mi kinyilatkozásainkat. Lám! Ők a bűn népe voltak, hát megfullasztánk őket mindahányat.

78. S Dávid és Salamon, ahogy a kettő ítélkezett a földet illetve, midőn a nép (birka)nyája elkódorgott rajta, s Mi az ő ítélkezésüknek Tanuja voltunk.

79. S Mi megérteténk azt Salamonnal, s mindegyiknek megadánk a bölcsességet és tudást. S Mi alárendelénk a hegyeket, a madarakat, hogy dicsőítsék (Őt) Dáviddal. S Mi voltunk a cselekvők.

80. S Mi megtanitánk néki az öltözék készitését tinéktek, hogy

megóvjon titeket szégyenetektől. Hát hálásak vagytok-é?

81. S Salamonnak (Mi alárendelénk) a viharos szelet, mi az ő parancsolása szerint fut a földre, mit Mi megáldottunk, mi azon. S Mi mindeneknek Tudói vagyunk.

82. S a Sátánokból (Mi alárendelénk néki) azokat, mik alámerülnek néki (gyöngyökért) és végeznek ettől más munkát, s Mi az ő megőrzőjük voltunk.

83. S Jób, midőn szólitá az ő Urát, (mondván): Íme! megérintett engem az ártás, s Te vagy a kegyelemosztók Legkegyelmesebbike.

84. S Mi válaszolánk néki, s megszabaditánk őt attól az ártástól, s megadánk néki az ő háza népét, s a hozzájuk hasonlókat vélük, a kegyelmet Tőlünk, s az Emlékeztetőt a szolgálóknak.

85. S Izmáel Idrisz és Dhul-Kifl. Mindnyájan állhatatosak voltak.

86. S Mi bevezeténk őket a Mi kegyelmünkbe. Íme! Ők a jócselekedetűek közül valók.

87. S Dhu n-Nun, midőn elméne dühhel, s úgy vélé, hogy Minékünk nincs erőnk fölötte, hát ő szólitott a sötétségben, (mondván): Bizony nincs Isten, csak Te! Légy Dicső! Lám! Én bűnös voltam.

88. S Mi válaszolánk néki, s megmenekiténk őt a gyötrődéstől. S eképpen menekitjük meg a hivőket.

89. S Zakariás, midőn szólitotta az ő Urát: Uram! Ne hagyj engem magamban, s Te vagy az örökösök legobbika.

90. S Mi válaszolánk néki, s adományozánk néki Jánost, s megjavitánk néki az ő (asszony) párját. Íme! Ők versengettek a jókban, s Hozzánk fohászkodának vágyakozással, félelemmel, s ők Nékünk megalázkodának.

91. S ő, ki szeplőtelen volt *, hát Mi belé lehellénk a Mi Lelkünkből, s megtevénk őt, s gyermekét bizonyságul a teremtményeknek.

92. Íme! Ez a ti nemzetetek egy nemzet, s Én vagyok a ti Uratok, hát szolgáljatok.

93. S elszeldelék az ő dolgukat maguk közt. Mindnyájan Hozzánk térnek meg.

94. S az, ki jókat cselekszik, s ő hivő, hát nem tagadtatik meg az ő törekvése. Lám! Mi annak Feljegyzői vagyunk.

95. S tiltás van a népen, mit Mi elpusztitunk, s ők nem térnek vissza

96. Addig, mig le nem győzettetett Góg és Magóg, s ők minden hantból kimenekülnek,

* Mária

97. S közelbe ér az Igaz Igéret. S bizony megmeredett tekintete azoknak, kik tagadnak! (Mondják): Jaj nekünk! Bizony semmibe vevői voltunk ennek, mi több, bűnösök voltunk.

98. Lám! Ti, s az mit Allahon kívül imádtok, a Pokolra való. Ti is erre (a sorsra) kerültök.

99. Ha ezek istenek lennének, nem kerülnének oda, hanem mindannyi ebben örökkévaló.

loo. Nekik ebben a siránkozás, s ők ebben nem hallanak.

lol. Lám! Kiknek előzőleg (megadatott) Tőlünk a szépség, azok attól eltávolíttatnak.

lo2. Ők nem hallanak ott gyengédséget, s abban mire lelkük vágyik örökkévalók.

lo3. Nem szomorítja őket a legnagyobb rémület, s találkozának az angyalokkal, (kik mondják): Ez a ti Napotok, mely beígértetett néktek.

lo4. A Napon, Mi felgöngyölítjük az eget, mintha az írott feljegyzésnek göngyölege lenne. S ahogy Mi nekikezdénk az első teremtésnek, hát Mi megismételénk azt. (Ez) ígéret Reánk, s lám! Mi ezt megtesszük.

lo5. Mert bizony Mi megírtuk a Zsoltárok könyvében az Emlékeztető után, hogy az Én jócselekedetű szolgálóim lépnek a föld örökébe.

106. Íme! Ez hát az üzenés a népnek, kik szolgálnak.

107. S Mi nem küldénk téged (másképp), csak kegyelemből a teremtményeknek.

108. Mondd: Hanem az sugalltatott reám, hogy a ti Istenetek Egy Isten. Hát megbékéltek-é (Őbenne)?

109. S ha ők elfordulnak, hát mondd: Én kihirdettem néktek egyaránt, s azt is tudom, hogy közel-é, vagy távol, mi beigértetett néktek.

110. Íme! Ő tudja a mondás külcsinét, s tudja mit elpalástoltok.

111. S nem tudom, tán az néktek kisértés, s élvezet egy időre.

112. Mondá: Uram! Ítélj az igazzal. A mi Urunk a Mindenható, (Kinek) meghallgatása (kell) azok ellen, kiket (Őhozzá) irnak (egy soron).

22. S z u r a

A Zarándoklás

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó, emberek! Tartsátok számon Uratokat! Bizony az Óra földrengetése hatalmas dolog.

2. A Napon, (majd) meglátjátok, hogy megfeledkezik minden szoptatós anya arról, mit szoptat, s világra hozza minden terhes terhét, s meglátod (Ó, Muhammad) az embereket mámorban, s ők nem mámorosak, hanem Allah büntetése szörnyű.
3. S Az emberek közt, ki vitába száll Allahban tudatlanul, s ki követ minden megátalkodott Sátánt.
4. Megirattatott számára, hogy az, ki őhozzá fordul, hát ő azt bizony eltévelyiti, s a szenvedés lángjaiba vezeti.
5. Ó, emberek! Ha kételyetek lenne a Feltámadás felől, hát lám! Mi teremténk meg titeket porból, majd cseppből, majd alvadékból, majd (hús)cafatból arányosan, s aránytalanul, hogy Mi megnyilvánitsuk azt néktek. S azt marasztaljuk a méhben, kit Mi akarunk egy kijelölt ideig, majd kivezetünk titeket gyermekként, majd (gyarapitunk), hogy elérjétek teljeteket. S köztetek, ki elmúlik, s köztetek, ki visszavétettetik legszánalmasabb korszakába, hogy a tudás után ne tudjon semmit. S látod (Ó, Muhammad) a földet siváran, s midőn Mi lebocsájtjuk rá a vizet, az megrezdül, megduzzad, s kikeletre hiv

minden pompás párból.

6. Ez hát, miáltal Allah az Igaz, s Ő az Ki életre kelti a halottat, s Ő az, ki Mindenre Képes.
7. S az Óra eljövend, s ebben semmi kétség. S Allah feltámasztja azokat, kik a sírokban.
8. S az emberek közt, ki vitába száll Allahban tudás, vagy Útmutató, avagy világot adó Írás nélkül.
9. Hivalkodik önérzetével, hogy letévelyitse (az embereket) Allah útjáról. Számára az evilágon a gyalázat, s Mi megizleltetjük véle a Feltámadas Napján az égés kinjat.
10. (Mondva lesz néki): Ez hát azért, mit kezed megelőlegezett, s Allah nem elkárhozója a szolgálóknak.
11. S az emberek közt, ki Allahot betű szerint szolgálja. Ha jó éri őt, hát megnyugszik általa, s ha kisértés sújt le rá, hát arcára bukik. Ő elveszti az evilágot, s a Túlvilágot. Ez hát a nyilvánvaló vesztes.
12. Ő Allahon kivül fohászkodik (ahhoz), mi nem árt néki, s nem is használ néki. Ez hát a messzi eltévelyedés.
13. Ő (ahhoz) fohászkodik, kinek ártalma közelebb,

mint haszna. Bizony szörnyű oltalmazó, s bizony szörnyű cimbora.

14. Ime! Allah bevezeti azokat, kik hisznek, s jókat cselekesznek a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak. Lám! Allah azt tesz, mit akar.

15. S ki azt gondolja, hogy nem pártfogolja Allah őt (Muhammadot) az evilágon és a Túlvilágon, hát húzzon ki egy kötelet az égre, majd akassza rá magát, s nézze meg: Eloszlatja-é az ő fondorlata azt, mint tombol?

16. S eképpen nyilvánítánk ki azt nyilt bizonyságként, s Allah azt vezeti, kit Ő akar.

17. Ime! Azok, kik hisznek, s azok, kik Zsidók, Szabeusok, Keresztények, Varázslók, s azok, kik bálványimádók. Lám! Allah határoz köztük a Feltámadás Napján. Lám! Allah Mindenre Tanú.

18. Nem látod-é, hogy Allahnak, Néki borul le (mindenki) ki az egeken, s a földön, a nap, a hold, a csillagok, a hegyek, a fak, az élőlények, s sokan az emberek közt, mig sokra kijár a büntetés. S az, kit megvet

Allah, hát nincs számára ki megbecsüli. Íme! Allah azt teszi, mit akar.

19. S ez a két ellentét (hivők és hitetlenek) szemben állnak az ő Urukat illetően. S azok, kik tagadnak, hát tűzből szabattatik nékik az öltözék, s fejeikre fentről forró lé öntetik.

20. Megolvasztatik általa mi az ő hasukban, s bőrük,

21. S számukra a vashorgok.

22. S mindahányszor le akarnak jőni arról a gyötrelemtől, hát visszatérittetnek arra, (s mondva lesz nékik): Ízleljétek meg az égés szenvedését.

23. Íme! Allah bevezeti azokat, kik hisznek, s jókat cselekesznek a Mennyekbe, mely alatt folyók futnak, s megengedtetik nékik benne a kardisz aranyból, s a gyöngy, s öltözékük ott selyem.

24. S ők az üdvös szólamokhoz vezettetnek, s az Áldott Ösvényre vezettetnek.

25. Lám! Azok, kik tagadnak, akadályoztatnak Allah útján a Sérthetetlen Szentélytől, melyet Mi megtevénk az embereknek egyként akár imádó benne, akár vándorló: ki akarja benne a bűnös részrehajlást,

hát Mi megizleltetjük véle a fájdalmas szenvedést.

26. S midőn Mi előkésziténk Ábrahámnak a (Szent) Ház helyét, (mondván): Ne társits Hozzám semmit, s tisztitsd meg Házamat a körbenjáróknak, az állóknak, (s azoknak, kik) térdepelnek, s leborulnak.

27. S hirdesd ki az embereknek a zarándoklatot. Ők eljönnek hozzád gyalog, s mindenféle gebén, ők eljönnek minden mély szorosból,

28. Hogy tanui legyenek azoknak, mik használnak nékik, s emlegessék Allah nevét a tudott napokon afölött, mit Ő adott nékik a marha-állatból. S egyetek belőle, s tápláljátok a szűkölködő szegényt.

29. Majd vessenek véget kuszaságuknak, tegyék meg fogadalmukat, s járjanak körbe az Ódon Házban.

30. Ez hát (a parancsolás). S az, ki nagyra tartja Allah tiltásait, hát jobb lesz néki Uránál. S megengedett néktek a marha, kivéve az, miről olvastatott néktek. Hát kerüljétek el a bálványokból eredő irtózatot és kerüljétek el a hamis szólamot,

31. Allahhoz fordulva, nem társat állita Néki. S ki Allahhoz társat állit olyan, mintha ő zuhanna az égből, s a madarak megragadnák őt,

avagy elfújná őt a szél egy távoli helyre.

32. Ez hát (a parancsolás). S az,ki nagyra tartja az áldozatot Allahnak, hát szive megerősödött.

33. Néktek benne a haszon egy megnevezett ideig, majd annak helye az Ódon Házba (téttetik).

34. S minden nemzetnek Mi megtevénk a szertartást, hogy megemlitsék Allah nevét, afölött, mit Mi adtunk a marha-állatból. Hát Istenetek Egy Isten, s Őbenne békéljetek meg. S hirdessetek az alázatosaknak,

35. Kik midőn megemlittetik Allah (neve) megretten szivük, állhatatosak arra mi éri őket, megtartói az imának, s abból mit adtunk nékik áldoznak.

36. S a tevék! Megtevénk Mi azt néktek Allah áldozatai közül. Tiétek benne a jó. Hát emlitsétek meg Allah nevét rá, (midőn) sorokba (szeditek). S midőn az oldalara dőlt, hát egyetek belőle, s tápláljátok a koldust, s az esedeklőt. Eképpen rendelénk azt alá tinéktek, hátha tán hálát adtok.

37. Nem jut el Allahhoz annak húsa, s vére, hanem eljut hozzá az őrizkedés tőletek.

Ekképpen rendelé Ő azt alá néktek, hogy nagyra tartsátok Allahot amiért vezetett titeket. S hirdess (Ó, Muhammad) a jótevőknek.

38. Lám! Allah megvédi azokat, kik hisznek. Lám! Allah egy megalkuvó hitetlent sem szeret.

39. Jóváhagyattatnak azok, kik küzdenek, miáltal ők bűnbe estek. S bizony Allah képes pártfogásba venni őket.

40. Azok (ők), kik otthonaikból igaztalanul üzettettek el, csupán mert mondák: A mi Urunk Allah. S ha nem verné vissza Allah azt a (néhány) embert egyik a másikával, hát leromboltatnának a kolostorok, templomok, kápolnak, s a mecsetek, miben Allah neve sokat emlittetik. S bizony megsegiti Allah azt, ki Őt segiti. Lám! Allah az Erős,a Nagyszerű.

41. Azok, kiket ha Mi megtelepitünk a földön megtartják az imát, kötelező alamizsnát adnak, elrendelik az illőt, s véget vetnek a csalárdságnak. S Allahé a dolgok beteljesülése.

42. S ha ők meghazudtolnak téged (Ó, Muhammad), s bizony meghazudtolta (a Mi prófétáinkat) előttük Noé, Aád es Thamud népe,

43. S Ábrahám népe és Lót népe,

44. S Midian lakói. S meghazudtoltatott Mózes. Hát Én elneztem (ezt) a hitetleneknek, majd lesújtottam rájuk, s mily volt az Én borzadásom.

45. S hány települést pusztitánk Mi el, s az bűnös, s az romjaiban hever, s (hányat megtevénk) kiszáradt kúttá, s (porba dönténk) szilárd palotát.

46. Hát nem haladnak-é a földön, s van-é nékik szivük, mivel felfogják, avagy fülük, mivel meghallják? S bizony nem vakul meg a tekintet, hanem elvakul a szív, mi a kebelekben.

47. S ők siettetnek téged a szenvedéssel, s Allah nem téveszti el az Ő igéretét, de lám! Egy nap a te Uradnál, akár ezer év, miből számittok.

48. S hány településnek néztem Én el, s az bűnös. Majd vevém azt, s Hozzám vezet a végzet.

49. Mondd: Ó, emberek! Hanem Én vagyok néktek nyilvánvaló figyelmeztetőtök.

5o. S azok, kik hisznek, s jókat cselekesznek, hát nékik a megbocsájtás, s a nemes gondoskodás.

51. S azok, kik törekednek a Mi kinyilatkozásainkban keresztbe állani,

azok a Pokol követői.

52. S Mi nem küldénk előtted hirnököt, sem prófétát. Hanem midőn Ő szándékozá az (üzenést), a Sátán az Ő szándéka útját állta. Hanem Allah megsemmisité azt, mit a Sátán üzent. Majd elrendezte Allah az Ő kinyilatkozásait. Allah a Mindenttudó, a Bölcs,

53. Hogy megtegye Ő azt, mit a Sátán üzent kisértésnek azok számára, kiknek szivében a betegség, s szivük megkeményedett. S lám! A bűnösök bizony távoli hitszakitók.

54. S hogy megtudják azok, kikhez eljövendt a tudás, hogy az igaz az Uradtól jövő, hát higgyék azt, s hódoltassék be Néki szivük. Lám! Allah bizony Vezetője azoknak, kik hisznek, az egyenes ösvényen.

55. S nem vetnek véget a kételynek benne azok, kik tagadnak addig, mig el nem jő hozzájuk az Óra váratlanul, avagy el nem jő hozzájuk a szenvedés a szörnyűséges Napon.

56. A Teljhatalmúság ezen a Napon Allahé, Ő itél közöttük. S azok, kik hisznek, s jókat cselekednek, a gyönyörűséges Mennyekben (részesittetnek).

57. S azok, kik tagadtak, s meghazudtolák a Mi kinyilatkozásainkat, hát nékik az iszonyú szenvedés.

58. S azok, kik elmenekültek Allah útján, majd leölettek, avagy meghaltak, hát Allah bizonyosan szép gondoskodással gondoskodik róluk. Íme! Bizony Allah a Legjobb Gondoskodó.

59. S Ő bevezeti őket a bejáraton, miben megelégedettek, s lám! Allah a Mindenttudó, az Irgalmas.

60. Ez hát. S az, ki beteljesíti azt úgy, ahogy rajta beteljesíttetett, majd (újból) vágyik rá, hát Allah az Ő pártját fogja. Lám! Allah a Megenyhülő, a Megbocsájtó.

61. Ez hát, miáltal Allah lényegiti át az éjt nappallá, s átlényegiti a nappalt éjjé. Lám! Allah a Meghalló, a Látó.

62. Ez hát, miáltal Allah, Ő az Igaz, s mit Rajta kivül szolgálnak az hamis. S Allah, Ő a Magasságos, a Nagy.

63. Nem látod-é, hogy lebocsájtá Allah az égből a vizet, s kizöldülővé vált a föld? Lám! Allah a Lágy, az Értesült.

64. Övé, mi az egeken, s mi a földön. Íme!Allah, Övé a Magaszt gandagsága.

65. Nem látod-é, hogy Allah alárendelte néktek azt, mi a földön? S a bárka a tengeren

sára fut, s Ő fogja vissza az eget, hogy ne szakadjon rá a földre, hacsak nem az Ő engedelmével. Íme! Allah az emberekre Szánakozó, Irgalmas.

66. S Ő az, Ki életre hivott titeket, majd elmúlaszt titeket, majd feléleszt titeket. Lám! Az ember bizony hitetlen.

67. Minden nemzetnek Mi megtevénk a szertartást, s ők azt megtartják. Hát ne kössenek ők belétek e dologban, s hagyd azt Uradra. Íme! Te bizony az egyenes Útmutatást követed.

68. S ha vitába szállnak véled, hát mondd: Allah a Legjobb Tudója annak, mit tesztek.

69. Allah ítél köztetek a Feltámadás Napján abban, miben különböztetek.

70. Nem tudod-é, hogy Allah tudja, mi az égen és a földön? Lám! Ez egy könyvben (jegyeztetett). Lám! Ez Allahnak könnyen megy.

71. S ők fohászkodnak Allahon kivül olyanhoz, minek Ő nem bocsájtott le hatalmat, s miben nékik nincs tudásuk. S nincs a bűnösöknek pártfogójuk.

72. S midőn olvastatik nékik a Mi kinyilatkoztatásunk bizonyságul, te ráismersz a tagadók arcán a tagadásra,

kik majdhogynem rátörnek azokra, kik olvassák nékik a Mi kinyilatkozásainkat. Mondd: Jövendöljek-é néktek ennél rosszabbat? A Pokol tüze! Allah igérte ezt azoknak, kik tagadnak. S nyomorúságos végzet.

73. Ó, emberek! Véttetett a példa, hát hallgassatok rá: Íme! Azok, kikhez Allahon kivül folhászkodnak, sosem terementenek meg (még egy) legyet sem, mégha össze is gyülekezének rá. S ha a légy elvenné tőlük valamit, azok nem tudnák megmenteni azt előle. (Igy hát) gyenge az ki kér, s az kit kérnek.

74. Ők nem értékelik Allahot, az Ő igaz értékével. Lám! Allah az Erős, a Nagyszerű.

75. Allah kiválasztja az angyalok közül a küldötteket, s (igy) az emberek közül. Lám! Allah a Meghalló, a Látó.

76. Ő tudja mi előttük, s mi mögöttük, s Allahhoz térittetnek meg a dolgok.

77. Ó azok, kik hisznek! Térdepeljetek le, boruljatok le, szolgáljátok Uratokat, s tegyétek a jót, hátha tán boldogultok.

78. S küzdjetek Allahért az Ő igaz küzdésével. Ő kiválasztott titeket, s nem tette meg

rátok hitvallásban a viszontagságot. Atyátok, Ábrahám felekezete (a tietek). Ő nevezett titeket Muzulmánoknak * azelőtt, s ebben (az írásban), hogy legyen a Hirnök reátok tanú, s legyetek ti tanuk az emberekre. Hát tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát, s tartsatok ki Allah mellett. Ő a ti felségtek. S kegyes Felség, s kegyes Pártfogó.

23. S z u r a

A h i v ő k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Bizony boldogulnak a hivők,
2. Akik az imájukban alázatosak,
3. S kik a hiábavalóság ellenzői,
4. S kik eleget tesznek a kötelező alamizsnaadásnak,
5. S kik erényük megőrzői,

* Megbékélőknek (Őbenne)

6. Kivéve házastarsuktól, avagy (a szolgáktól), mit jobbjaik birnak. Hát ők nem kifogásolhatók.
7. S ki arra vágyik mi ezen túli, hát azok törvényszegők.
8. S azok, kik kötelezettségüket, s egyezségüket megőrzik,
9. S azok, kik imájukat megtartják,
10. Ezek ők, az örökösök,
11. Akik a Paradicsom örökébe lépnek, s ők benne halhatatlanok.
12. S bizony Mi megteremténk az embert az agyagnak származékából,
13. Majd megtevénk őt cseppé egy biztos odúban,
14. Majd teremténk a cseppet alvadékká, s teremténk az alvadékot (hús)cafattá, s teremténk a (hús)cafatot csonttá, s bevonánk a csontot hússal, majd megalkotánk azt egy más teremtménnyé. S megáldotta Allah a teremtmények legszebbikét.
15. Majd lám! Ti ez után bizony elhaltok.
16. Majd lám! Ti a Feltámadás Napján feltámasztattok.
17. S bizony Mi megteremténk fölétek hét utat, s Mi nem voltunk semmibevevői a teremtésnek.

18. S Mi lebocsájtánk az égből a vizet mértékkel, s megtelepiténk azt a földön, s lám! Mi azt megvonni képesek vagyunk.
19. S megalkotánk általa néktek a datolyapálma, s szőlőskerteket, melyben néktek a sok gyümölcs, s ebből étkeztek.
20. S a fa, mi a Sinai hegyből bújik ki, megteremvén az olajat, s fűszert az étkezőknek.
21. S lám! Néktek a marhában a tanulság. Isztok abból, mi annak a hasában, s néktek benne a számos hasznok, s belőle esztek.
22. S rajta, s a bárkán hordoztattok.
23. S bizony Mi elküldénk Noét az ő népéhez, s mondá: Ó, nép! Szolgáljátok Allahot. Nincs néktek más Isten, mint Ő. Hát nem őrizkedtek-é?
24. S mondák a törzsfők, kik tagadtak népéből: Ez nem más, mint halandó, mint ti vagytok, aki kiváltságot akar felettétek. S ha Allah akarná, hát lebocsájtotta volna az angyalokat. Mi nem hallottunk ilyet ősatyáinkat illetőn.
25. S ő csak egy

férfiú, kiben az őrültség, hát várakozva nézzétek őt egy ideig.

26. Mondá: Uram! Végy pártfogásba engem, miáltal meghazudtolnak engem.

27. S Mi sugallottuk reá (mondván): Készitsd el a bárkát a Mi szemünk láttára, s a Mi sugallásunk által. S midőn eljő a Mi parancsolásunk, s kitör az özönviz, hát válassz be arra mindenből kettőt, egy párat, s a te házad népét, kivéve azt közülük kin már rajta a Szó. S ne érvelj Velem azok mellett, kik bűnösök. Imé! Ők a megfulladók.

28. S midőn elrendezkedtél te, s kik a bárkán véled, hát mondd: Dicsőség legyen Allahnak, Aki tett minket a bűnösök népétől.

29. S mondd: Uram! Érkeztess révbe áldott érkezésként, s Te vagy a révbe érkeztetők Legjobbika.

3o. Imé! Ebben hát a bizonyságok, s lám! Mi vagyunk a Próbára Tévők.

31. Majd Mi megalkotánk utánuk más nemzedéket.

32. S Mi elküldénk közéjük a küldöttet közülük, (mondván): Szolgáljátok Allahot. Nincs néktek más Isten, csak Ő. Hát nem őrizkedtek-é?

33. S mondák a törzsfők népéből, kik tagadtak, s meghazudtolák a Túlvilági találkozót, s kiket Mi elpuhitánk

az evilági életben: Ez nem más, mint halandó, mint ti vagytok. Abból eszik, miből ti esztek, s azt issza, mit ti isztok.

34. S ha ti egy olyan halandónak engedelmeskedtek, mint ti vagytok, hát bizonyosan vesztesek lesztek.

35. Azt igéri-é néktek, hogy midőn ti meghaltok, por és csont vagytok, s ti (újból) előhozattok?

36. El innen, el innen azzal mi néktek igértetett!

37. S ez csupán a mi evilági életünk; meghalunk, s élünk, de mi nem támasztatunk fel.

38. S ő csak egy férfiú, ki kieszelte Allahra a hazug szót, s mi nem vagyunk az ő hivői.

39. Mondá: Uram! Végy pártfogásba engem, miáltal meghazudtolnak engem.

40. Mondá (az Úr): Még egy keveset, s bizony hogy ők lesznek a vezeklők.

41. S vevé őket a kiáltozás az igazzal, s Mi megtevénk őket roncsokká. S messzi el a bűnösök népével!

42. Majd Mi megalkotánk utánuk más nemzedékeket.

43. Nem előzheti meg nép a sorsát, s nem is késleltetheti.

44. Majd Mi elküldénk egymásutánjában küldötteinket. Mindahányszor eljőve a néphez az ő küldötte, hát ők meghazudtolák őt.

S Mi követettük egyiket a másikával, s megtevénk őket történésekké. Hát messzi el a néppel, kik nem hisznek.

45. Majd elküldénk Mózest, s az ő fivérét Áront a Mi kinyilatkozásainkkal, s nyilvánvaló hatalommal

46. A Fáraóhoz, s az ő törzsfőihez. Hanem ők dölyfösködtek, s önkényes nép voltak.

47. S mondák: Higgyünk-é a két halandónak, mint mi vagyunk, s kettejük népe minket szolgál?

48. S meghazudtolák őket, s lettek azokká, kik elpusztítattak.

49. S bizony Mi megadánk Mózesnek az Írást, hátha tán jó útra térnek.

50. S Mi megtevénk Mária fiát, és az ő szülőanyját bizonyságul, s menedéket nyújtánk nékik a magaslaton, hol a nyáj, s a patak.

51. Ó küldöttek! Egyetek abból mi üdvös, s cselekedjetek jól. Íme! Én Tudója vagyok annak, mit tesztek.

52. S lám! A ti vallástok egy vallás, s Én vagyok a ti Uratok, hát őrizkedjetek.

53. Hanem az (emberek) felszeldelték hitüket maguk közt szektákká, s minden klán azon örvendezik, mi az övé.

54. Hát hagyjátok őket egy ideig tévelygedettségükben.

55. Számítják-é ők, hogy Mi nyújtunk nékik a vagyonból,

s a fiakból?

56. (S Mi) siettetjük nékik a jókat? Mi több, ők nem érzékelik.

57. Lám! Azok kik Uruk félésétől pirba jövők,

58. S azok, kik Uruk kinyilatkozásait hiszik,

59. S azok, kik Urukhoz nem állítanak társat,

6o. S azok, kik adják, mit az ő szivük ad félve, hogy ők Urukhoz térnek meg,

61. Ezek versengnek a jókban, s ők ebben győzedelmesek.

62. S Mi nem bizunk meg lelket, csak azzal, mit elbir. S Nálunk a Könyv, mi az igazat szólja, s ők nem vezettetnek bűnbe.

63. Mi több, az ő szivük eltévelyedett ezt (a Koránt) illetőn, s az ő cselekedeteik ezen kivüli, s ők annak cselekvői.

64. Addig, mig Mi nem vevénk az ő fényüzőiket a szenvedéssel, s lám! Hogy könyörögnek!

65. Ne könyörögjetek a Napon! Ti bizonyosan nem lesztek Tőlünk pártfogolva.

66. Bizony az Én kinyilatkoztatásaim olvastattak néktek, s ti sarkon fordultatok.

67. Ti fennhéjázva vettétek azt, s sötétedéskor tanboltatok.

68. S nem latolgatták-é a szót, avagy nem jött-é el hozzájuk az, mi nem jött el ősatyáikhoz?
69. Avagy nem ismerték meg az ő küldöttüket, s ők néki megtagadói lettek?
70. Avagy mondják: Őrültség (lakozik) benne? Mi több, ő elhozá nékik az Igazat, s legtöbbjük irtózik az Igaztól.
71. S ha az Igaz követné az ő vágyaikat, bizony megrontódnának az egek, s a föld, s kik ebennük. Mi több, Mi elhozánk nékik az ő Emlékeztetőjüket, s ők Emlékeztetőjükkel szembeszegülők.
72. Avagy fizetséget kérsz-é tőlük (Ó,Muhammad)? Hát a te Urad fizetsége jobb. S Ő a gondoskodók Legjobbika.
73. S lám!Hivd őket az egyenes ösvényre.
74. S lám! Azok, kik nem hiszik a Túlvilágot, hát letérnek az ösvényről.
75. S ha Mi megkegyelmeznénk nékik, s megszabaditanánk őket az ártástól mi rajtuk, hát vakon vándorolnának az ő makacs ellenszegülésükben.
76. S bizony Mi vevénk őket a szenvedéssel, s ők nem alázkodnak meg Uruknak, s nem esdekelnek.
77. Addig, míg Mi rájuk nem nyitjuk a szörnyűséges szenvedés kapuit, s ime! ők ebben megrendülnek.

78. S Ő az, Ki megalkotta néktek a hallást, a látást, s a szivet. Kevés az, mi hálát adtok.
79. S Ő az, Ki elszórt titeket a földön, s Őhozzá tereltettek egybe.
80. S Ő az, Ki életre hiv, elmúlaszt, s Övé az éj és nappal különbözősége. Hát nem éritek-é fel?
81. Mi több, mondanák olyat, mit az elődök mondottak.
82. Mondák: Midőn mi meghalunk, por, s csont lévén, s mi akkor feltámasztatunk?
83. Mert bizony éz igértetett nékünk, s atyáinknak azelőtt. Íme! Ezek csupán az elődök meséi.
84. Mondd: Kié a föld, s kik rajta, ha tudjátok?
85. Azt fogják mondani: Allahé. Mondd: Akkor hát nem emlékeztek-é?
86. Mondd: Ki Ura a hét Menyországnak, s Ura a Hatalmas Trónusnak?
87. Azt fogják mondani: Allahé. Mondd: Akkor hát nem őrizkedtek-é?
88. Mondd: Kinek van kezében minden dolgok Teljhatalmúsága, s Ki megőriz, de nincs Rajta őrizö, ha tudjátok?
89. Azt fogják mondani: Allahé. Mondd: Hát hogyan kápráztattatok el?

90. Mi több, Mi elhozánk nékik az Igazat, s ime! Ők hazugok.

91. Nem vesz (Magának) Allah gyermeket, s nincs Övéle más isten, mert különben minden istennel az járna, mit az teremtett, s egyik a másika fölött állna. Legyen Dicső Allah azok felett, mit Ohozzá irnak.

92. Tudója a Láthatatlannak, s a Láthatónak! Hát legyen Ő Magasságos azok felett, kikkel ők társitják!

93. Mondd: Uram! Ha csak megláttatnád vélem mi nékik igértetett!

94. Uram! S ne tégy engem a bűnösök népe közé.

95. S bizony Mi képesek vagyunk arra, hogy megláttassuk véled mit igértünk nékik.

96. Taszitsd el a rosszat azzal, mi jó. Mi vagyunk Legjobb Tudói, annak, mit (Nékünk) irnak.

97. S mondd: Uram! Tőled kérek menedéket a Sátánok csábitásától,

98. S Tőled kérek menedéket Uram, mig azok jelen valók,

99. Addig, mig eljőve egyikükre a halál, s mondá: Uram! Küldj vissza engem,

100. Bizony rajtam áll, hogy jól műveljem azt, mit hátrahagytam. De lám! Hanem az (csak) szó, mit ő mond, s mögöttük a válaszfal a Napig, (midőn) feltámasztatnak.

101. S midőn megfuvattatik a harsona, hát nem lészen ezen a Napon atyafiság közöttük, s nem kérdezősködnek.

102. S kinek megnehezedett az ő mérlege, hát ők azok, kik boldogulnak.

103. S kinek mérlege megkönnyebbedett, hát ezek, kik elveszejtették önmagukat, s a Pokolban ők örökösek.

104. Perzseli arcaikat a tűz, s ők ebben mogorvák.

105. (Mondva lesz): Nem olvastattak-é néktek az Én kinyilatkozásaim, s ti nem meghazudtolátok-é azt?

106. Mondák: Urunk! Balszerencsénk felülkerekedett rajtunk, s eltévelyedett nép lettünk.

107. Urunk! Vezess ki minket ebből! S ha mi visszatérnénk a bűnhöz, hát mi valóban bűnösök lennénk.

108. Mondá (az Úr): Takarodjatok innen, s ne beszéljetek Hozzám.

109. Íme! S egy csoport az Én szolgálóim közül mondja: Urunk! Mi hiszünk, hát bocsájts meg nékünk, s kegyelmezz meg nékünk. S Te vagy a kegyelmet osztók Legjobbika.

110. S ti őket mulatság tárgyának vettétek addig, mig ők elfeledtették véletek az Énrólam való megemlékezést, s ti rajtuk (csak) nevettetek.

111. Íme! Én ma megjutalmazom őket az állhatatosságért, s ők a győzedelmesek.

112. Mondja (az Úr): Mennyit időztetek a földön években számolva?

113. Mondják: Elidőztünk egy napot, avagy a nap egy részét. Hát kérdezd azt, ki számolta!

114. Mondja (az Úr): Ti csupán keveset időztetek, csak hogy tudjátok.

115. Számítátok-é, hogy hiába megteremténk titeket hitványnak, s ti nem térittettek meg Hozzánk?

116. S legyen Magasságos Allah, az Igaz Király. Nincs Isten, csak Ő, a Nemes Trónus Ura.

117. S ki Allahhal együtt más istenhez fohászkodik, hát nincs néki bizonysága benne. S hanem az ő számvetése az ő Uránál. Lám! Nem boldogulnak a hitetlenek.

118. S mondd (Ó, Muhammad): Uram! Bocsájts meg, kegyelmezz meg, s Te vagy a kegyelmet osztók Legjobbika.

24. S z u r a

A világosság

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. (Ez egy) szura, mit Mi kinyilatkozánk, s mit elrendelénk, s miben lebocsájtánk a kinyilatkoztatásokat bizonyságul,

hátha tán emlékeztek.

2. A parázna férfit, vagy nőt, hát korbácsoljátok meg mindegyiket száz korbácsütéssel. S ne tartson vissza titeket őirántuka szánalom az Allahi szolgálattételtől, ha hiszitek Allahot, s az Ítélet Napját. S hadd legyen tanuja büntetésüknek a hivők egy csoportja.
3. S a parázna férfi ne nemezzék, csak parázna nőt, avagy bálványimádót, s a parázna nővel ne nemezzék, csak parázna férfi, avagy bálványimádó. S mindez megtiltatott a hivőknek.
4. S azok, kik megvádolják a jóéletű asszonyokat, majd nem hoznak négy tanut, hát korbácsoljátok meg őket nyolcvan korbácsütéssel, s ne fogadjátok el tőlük a tanuságtételt sohasem. Ezek ők, a züllöttek.
5. Kivéve azok, kik bűnbánatot fogadnak ezután, s megjavulnak. Lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.
6. S azok, kik megvádolják asszonyukat, s nincs nékik tanujuk csak önmaguk, hát esküdjék meg egyikük négyszer Allahra, hogy Ő az igaz,
7. S ötödször is arra, hogy Allah átka reá, ha ő hazug.

8. S elháritja az (asszony) a büntetést magáról, ha négyszer megesküszik Allahra, hogy az (a férfi) hazug.
9. S ötödször is arra, hogy Allah dühe legyen rajta, ha ő (a férfi) igaz.
10. (S mi lenne), ha nem lenne rajtatok Allah kiváltsága, s kegyelme? S lám! Allah a Megenyhülő, a Bölcs.
11. S azok, kik rágalmat terjesztenek, azok banda köztetek. Ne számitsátok azt rossznak néktek, mi több az jó néktek. Minden tagnak köztük (megfizettetik), mit elnyert a vétekből, s az kire a legnagyobb rész fordul közöttük, hát övé a hatalmas szenvedés.
12. S midőn ha halljátok azt, hát miért nem gondolnak jót a hivő férfiak és nők saját magukról, s mondják: Ez nyilvánvaló rágalom!
13. Miért nem hoznak reá négy tanut? S ha nem hozzák el a tanukat, hát ők Allahnál a hazugok.
14. S ha nem lenne rajtatok Allah kiváltsága, s az Ő kegyelme a világon, s a Túlvilágon, hát lesújtana rátok a hatalmas szenvedés, amiben morajlanátok.

15. Midőn találkoztok véle nyelveitekkel, s mondjátok szájaitokkal miben néktek nincs tudástok, hát számitjátok, hogy az csekélység, holott az Allahnál hatalmas.

16. S midőn ha hálljátok, amiért ne mondjátok: Nem nekünk való ilyet mondani. Legyen Dicső! Ez hatalmas rágalom.

17. Allah int titeket, hogy sohase ismételjétek ilyet, ha hivők vagytok.

18. S megnyilvánitotta Allah néktek a kinyilatkozásokat. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

19. Íme! Azok, kik azt szeretnék, hogy burjánozzék el a ledérség azok között, kik hisznek, hát nékik a fájdalmas szenvedés az evilágon, s a Túlvilágon. Allah tudja, s ti nem tudjátok.

20. (S mi lenne) ha nem lenne rajtatok Allah kiváltsága, s az Ő kegyelme? S ime! Allah a Megszánó, a Könyörületes.

21. Ó, kik hisznek! Ne kövessétek a Sátán lépteit. S ki a Sátán lépteit követi, hát lám! Ő megparancsolja a ledérséget, s a csalárdságot. S ha nem lenne rajtatok Allah kiváltsága, s az Ő kegyelme,

hát köztetek egy sem gyarapodna sohasem. S hanem Allah azt gyarapitja, kit Ő akar. S Allah a Meghalló, a Mindenttudó.

22. S ne káromolják a kiváltság s a könnyübbség birói köztetek, ha adakoznak a közeli rokonnak, a szükölködőnek, s azoknak, kik Allah útján menekülők. Oldozzanak fel, s nézzenek el. (Avagy) nem szeretnétek-é, hogy Allah megbocsájtson néktek? Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

23. Ime! Azok, kik becsmérlik az erényes, tudatlan,hivő asszonyokat, hát elátkoztatnak az evilágon, s a Túlvilágon.
S nékik a hatalmas szenvedés.

24. A Napon ellenük tanuskodik nyelvük, kezeik, s lábaik abban, mit tettek.

25. Ezen a Napon megfizeti nékik Allah az igaz tartozásukat, s megtudják, hogy Allah, Ő a Nyilvánvaló Igaz.

26. A gyarló nőket a gyarló fériaknak, s a gyarló férfiakat a gyarló nőknek. A jó asszonyokat a jó férfiaknak, s a jó férfiakat a jó asszonyoknak. Ezek vétlenek abban, mit (az emberek) mondanak. Nékik a megbocsájtás, s a nemes gondoskodás.

27. Ó, kik hisznek! Ne térjetek be a házba, mi nem a ti házatok addig,mig (először) be nem jelentkeztek, s meg nem békéltek annak háza népével. Ez jobb néktek, hátha tán észben tartjátok.

28. S ha nem leltek benne senkit, hát ne térjetek be abba addig, mig meg nem engedtetik néktek. S ha mondva van néktek: Térjetek vissza, hát térjetek vissza, ez tisztább (igy) néktek. S Allah Tudója annak, mit tesztek.

29. Nem vétség számotokra, ha betértek a házba, mi nem lakott, s benne a kényelem néktek. S Allah tudja mit kiejtetek, s mit elpalástoltok.

3o. Mondd a hivő férfiaknak, hogy süssék le tekintetüket, s őrizzék meg erényüket. Ez (igy) tisztább nékik. Lám! Allah Értesült arról, mit művelnek.

31. S mondd a hivő asszonyoknak, hogy süssék le tekintetüket, őrizzék meg erényüket, s ne nyilvánitsák meg szépségüket, csak mi megjelenik abból. S vonják fátylaikat kebeleikre, s ne nyilvánitsák meg szépségüket, csak hitvesüknek, atyjuknak, hitvesük atyjának,

fiaiknak, hitvese fiainak, fivéreinek, fivérei fiainak, nővéreik fiainak, az ő asszonyaiknak, a (szolgálóknak), mit jobbjuk bir, a férfi személyzetnek, kik az életerő hiján vannak, avagy a gyermekeknek, kiknek nem tűnik fel az asszonyi csupaszság. S ne dobbantsanak lábaikkal, hogy kitudódjék mit rejtenek szépségükből. S valljátok bűnbocsánatot Allahnak mindannyian, ó hivők, hátha tán boldogultok.

32. S párosodjatok azokkal, kik köztetek társtalanok, s a jámborokkal szolgálóitok, s cselédeitek közül. Ha ők szegények, hát gazdagitja őket Allah az ő bőkezűségéből. Allah a Mindent Átfogó, Mindenttudó.

33. S legyenek erényesek azok, kik nem lelnek párt addig, mig Allah nem gazdagitja őket az ő bőkezűségéből. S azokból, kiket jobbotok bir (szolgák) vannak, kik vágyják a (felszabaditó) irást, hát irjátok meg nékik, ha tudtok bennük jót, s adjatok nékik Allah vagyonából, mit ő néktek adott. S ne kényszeritsétek szolganőiteket bujálkodásra,

ha vágyjátok az evilági élet kinálatát és ők meg akarják (tartani) az erényt. S ki rákényszeriti őket, hát lám! Allah az ő kényszeritésük után Megbocsájtó, Könyörületes (reájuk).

34. S bizony Mi lebocsájtánk néktek a kinyilatkozásokat bizonyságul, s a példáját azoknak, kik előttetek múlottak el. S (ez) intelem az őrizkedőknek.

35. Allah az egek, s a föld Világossága. Az Ő világossága olyan, mint a zug, melyben a lámpa. A lámpa az üvegben, s az üveg, akár a tündöklő égitest. (A lámpa,mely) az áldott fából lobbantatott fel, az olivából, mely nem keleti, s nem nyugati, melynek olaja még akkor is majdhogy felizzik, ha a tűz még nem is éri. Világosság a világosságon. Allah azt vezeti az Ő világosságához, akit Ő akar. S Allah példákat vet az embereknek, s Allah a Mindenek Tudója.

36. (S ez a lámpa) a házakban, hol Allah megengedte,hogy felmagasztaltassék, s megemlittessék bennük az Ő neve. S dicsőittetik Ő ebben reggel és este.

37. Emberek, kiket nem csábit el a kereskedés, sem a kufárkodás attól, hogy megemlékezzenek Allahról, s megtartják az imát, kötelező alamizsnát adnak,

s felik a Napot, midőn megfordulnak a szivek, s a tekintetek.

38. Hát viszonozza nékik Allah a legszebbel, mit tettek, s gyarapitja őket az Ő bőkezűségéből. S Allah arról gondoskodik, kiről Ő akar számvetés nélkül.

39. S azok, kik tagadnak, hát tetteik, akár a sivatagi délibáb. A szomjazó úgy számitja, hogy viz, mig el nem jő ahhoz, s nem lel semmit, hanem megleli amott Allahot, Ki megfizeti néki számvetését. S Allah Gyors Számvető.

40. Avagy mint a sötétség a végtelen tengeren. S elfedé őt a hullám, mi fölött hullám, s mi fölött a felhő. A sötétség egymás felett. Midőn előveszi kezét, alig látja azt. S az, kinek nem tevé meg Allah a világosságot, hát számára nincs a világosságból.

41. S nem látod-é, hogy Allah, az Ő dicsőségét zengi ki az egeken, a földön, s a madarak villódzván? S mindegyikük imáját, s dicsőitését bizony Ő tudja. S Allah Tudója annak, mit tesznek.

42. S Allahé az egek, s a föld Mindenhatósága. S Allahhoz (vezet) a végzet.

43. Nem látod-é, hogy Allah lebegteti a felhőket, majd összetereli egymásra, majd megteszi azokat rétegekke, s te látod az esőt kijőni közülük? S Ő lebocsájtja az égből a hegyeket, melyen a kőzápor, s lesújt véle arra, kire Ő akar, s eltéríti azt arról, kiről Ő akarja. Az Ő villámának fénye majdhogy elragadja a látást.
44. Megforgatja Allah az éjt, s a nappalt. Íme! Ebben hát a tanulság a látás embereinek.
45. S Allah teremté meg valamennyi élőlényt a vizből. Köztük, mely a hasán jár, köztük, mely két lábon jár, köztük, mely négyen jár. Allah azt teremti, mit Ő akar. Íme! Allah Mindenre Képes.
46. Mert bizony Mi lebocsajtánk a kinyilatkozásokat bizonyságul. S Allah azt vezeti, kit Ő akar az egyenes ösvényre.
47. S ők mondják: Mi hiszünk Allahban, a Hirnökben, s mi engedelmeskedünk, majd köztük egy csoport ezután elfordul. S ezek nem hivők.
48. S midőn ők Allahhoz fohászkodnak és az Ő Hirnökéhez, hogy iteljen

közöttük, hát lám! Köztük egy csoport szembeszegül.

49. S ha nékik lenne igazuk, hát eljönnének hozzá készségel.

50. S betegség van-é az ő sziveikben, avagy kételkednek, avagy félnek, hogy rontást hoz reájuk Allah és az Ő Hirnöke? Mi több, ezek ők a bűnbe esettek.

51. Hanem a hivők szava, midőn fohászkodnak Allahhoz, s az Ő Hirnökéhez, hogy itéljen köztük, hát mondják: Hallunk és engedelmeskedünk. S ezek hát azok, kik boldogulnak.

52. S ki engedelmeskedik Allahnak, s az Ő Hirnökének, s féli Allahot és számon tartja Őt, hát ezek ők, a győzedelmesek.

53. S ők megesküsznek Allahra hitük törekvését illetve, hogy ha megparancsolnád nékik, hát ők kivonulnak. Mondd: Ne esküdjetek. A köztudott engedelmesség (jobb). Lám! Allah Értesült arról, mit tesztek.

54. Mondd: Engedelmeskedjetek Allahnak, s engedelmeskedjetek a Hirnöknek. S ha ti elfordultok, hát őrajta áll (megtétele annak), mi reá rakatott, s rajtatok áll (megtétele annak), mi reátok rakatott. S ha ti engedelmeskedtek néki, hát jól vezettettek. S nem áll más a Hirnökön, mint a nyilvánvaló üzenés.

55. Beigérte Allah azoknak, kik hisznek köztetek,

s jókat cselekednek, hogy Ő megteszi őket helytartókká a földön, ahogy megtette helytartókká azokat, kik előttük, hogy megtelepitse nékik hitvallásukat, melyben Ő megelégedett számukra, s hogy felváltsa nékik az ő félelmüket ezután biztonsággá. S ők szolgálnak Engem. Nem társitanak Hozzám semmit. S kik ezután tagadnak, hát azok a züllöttek.

56: S tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát, s engedelmeskedjetek a küldöttnek, hátha tán megkegyelmeztettek.

57. Né számitsátok, hogy azok, kik tagadnak el tudnak szökni a földön. S az ő hajlékuk a Pokol tüze, s bizony nyomoruságos a végzet.

58. Ó, kik hisznek! Kérjék engedelmeteket azok (a szolgák), kiket jobbotok bir, s azok, kik nem érték el a serdülést köztetek (előttetek a megjelenésre) három alkalommal: A hajnali ima előtt, s midőn lehelyezitek öltözékeiteket a déli (hőségtől), s a vacsorai ima után. (Ez a) három visszavonultság néktek.

Nem vétek néktek, sem nékik egyebekkor ha rátok járnak, s ti is egymásra. Eképpen nyilvánitotta

meg Allah a kinyilatkozásokat néktek. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

59. S midőn a gyermekek elérik köztetek a serdülést, hát úgy kérjenek engedelmet; ahogy azok kértek engedelmet kik őelőttük. Eképpen nyilvánitá ki Allah néktek az Ő kinyilatkozásait. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

60. Az asszonyok, kik túl vannak a koron, hogy gyermeket hozzanak világra, s kiknek nincs reménye a párosodásra, hát nem vétek számukra, ha levetik (külső) öltözékeiket úgy, hogy nem villantják meg a szépséget. S ha tartják az erényt, hát jobb nékik. Allah a Meghalló, a Mindenttudó.

61. Nem lehet vád a vakra, nem lehet vád a sántára, nem lehet vád a betegre, sem önmagatokra, ha házaitokból esztek, vagy atyáitok házából, anyáitok házából, fivéreitek házából, nővéreitek házából, atyai nagybátyáitok házából, atyai nagynénjeitek házából, anyai nagybátyáitok házából, anyai nagynénjeitek házából, avagy minek kulcsait birjátok, avagy barátaitok (házából). Nem vétek néktek, ha együtt esztek, avagy félrevonulva. Hanem midőn betértek

a házba, hát köszöntsétek egymást Allahtól jövő üdvözléssel, áldottal, üdvössel. Ekképpen nyilvánitja meg Allah néktek a kinyilatkoztatásokat, hátha tán felfogjátok.

62. Hanem azok az (igaz) hivők, kik hiszik Allahot, s az Ő Hirnökét, s midőn óvéle vannak közös járatban, hát nem mennek el addig, mig az ő engedelmét meg nem kérik. Íme! Azok, kik a te engedelmedet kérik ők azok, kik hiszik Allahot, s az Ő Hirnökét. S midőn ők a te engedelmedet kérik néhány dolgukban, hát engedelmezz annak, kinek akarsz közülük és kérj számukra bűnbocsánatot Allahtól. Lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

63. Ne tegyétek meg a Hirnök hivását köztetek, mintha egymást hivnátok. Bizony Allah tudja kik azok, kik elosonnak köztetek, lapulva. Hát figyelmeztesse ő azokat, kik megtévesztik az Ő parancsolását, hogy lesújt reájuk a kisértés, avagy lesújt reájuk a fájdalmas szenvedés.

64. Lám! Senki másé, csak Allahé az, mi az egeken és a földön. Bizony Ő tudja miben jártok. (S Ő tudja) a Napot, midőn ők visszatérittetnek Hozzá, hogy kihirdethesse nékik azt, mit tettek.
S Allah a mindenek Tudója.

25. S z u r a

Az ismérvek

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Legyen áldott Ő, Aki kinyilvánitotta az Ismérveket az Ő szolgálójának, hogy az figyelmeztetője legyen a teremtményeknek.
2. Ő, Akié az egek és a föld Mindenhatósága, (s Ő, Ki) nem véve (Magának) gyermeket, s nem volt Néki társa a Teljhatalmúságban. S Ő megteremté a mindenséget, s felmérte azt mértékkel.
3. S ők Rajta kivül vesznek isteneket, mik nem teremtenek semmit, hanem azok (is) teremtettek, s nem birnak önmaguknak ártalommal, sem haszonnal, s nem birják a halált, sem az életet, sem a feltámasztást.
4. S mondák azok, kik tagadnak: Hanem ez csak rágalom mit ő kieszelt, s mire rábiztatta őt egy másik nép. Bizony ők bűnnel, s hamis (szóval) jöttek.
5. S mondák: (Ezek) az elődök meséi,

miket ő lejegyzett, s ezekkel tömték őt (tele) reggel és este.

6. Mondd (Ó, Muhammad): Ő nyilatkozá ezt meg, Aki tudja az egek és a föld titkát. Lám! Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

7. S mondák: Mi baja van a küldöttnek, (s ő) megeszi az étket, s jár a piacra? Miért nem küldetett le hozzá egy angyal, hogy legyen az véle figyelmeztető.

8. Avagy (miért nem) hajittatott le néki kincs, avagy (miért nincs) néki a Menyország, miből eszik? S mondák a bűnösök: Ti csupán egy elkápraztatott férfiút követtek.

9. Nézd hogy vetik neked a példákat, s ők eltévelyedtek, s nem tudják (megtalálni) az utat.

10. Legyen áldott Ő, Aki ha akarja, megteszi néked az ennél jobbat: Mennyeket, mi alatt folyók futnak, s megteszi néked a kastélyokat.

11. Mi több, ők meghazudtolják az Óra (eljövetelét), s Mi elkésziténk a lángot azoknak, kik meghazudtolják az Óra (eljövetelét).

12. Midőn az messzi helyről látja őket, ők meghallják annak felmorajlását, pattogását.

13. S midőn ahhoz közeli helyre véttetnek összeláncolva, hát ők fohászkodnak amott a megsemmisüléshez.

14. Ne fohászkodjatok a Napon az egy megsemmisüléshez, hanem fohászkodjatok a sok megsemmisüléshez.
15. Mondd: Ez a (szenvedés) jobb-é, avagy a Halhatatlanság Menyországa, mely beigértetett az őrizkedőknek? Ez nékik a viszonzás, s a végzet.
16. Benne nékik, mit akarnak, s halhatatlanok. S Urad az igéretért felel.
17. S a Napon Ő összetereli őket, s miket szolgálnak Allahon kivül, s mondja: Ti tévélyitettétek-é el ezen szolgálóimat, avagy ők tévelyedtek le az útról?
18. Mondák: Légy Dicső! Nem kellett volna nékünk Rajtad kivül oltalmazókat venni, s hanem Te kényezteted el őket, s atyáikat addig, mig elfeledék a megemlékezést, s lehanyatlott nép lettek.
19. Mert bizony ők meghazudtolnak titeket abban, mit mondtok, s ti nem vagytok képesek kitérni, sem pártfogásra (lelni). S ki bűnbe esik közöttetek, hát Mi megizleltetjük véle a nagy szenvedést.
20. S Mi nem küldénk el előtted a küldöttekből, s ime! Ők bizony étket esznek, s a piacokat járják. S Mi kitevénk néhánytokat a másiktok kisértésének, hát állhatatosak vagytok-é? S a te Urad Lát.

21. S mondák azok, kik nem remélik a Mi találkozónkat: Miért nem küldetnek le az angyalok hozzánk, s (miért nem) látjuk Urunkat? Mert bizony ők nagyra tartják magukat, s nagy megvetéssel vetnek meg.
22. A Napon ők látják az angyalokat, s ezen a Napon nincs hirdetés a gaztevőknek, s mondják: Megtiltó tilalom!
23. S Mi ahhoz fordulunk mit tettek a cselekvésből, s Mi megtesszük azt szétszórt szemcsékké.
24. A Menyország gazdáinak ezen a Napon jobb a nyugvóhely, s szebb az útravaló.
25. S a Napon meghasad az ég a fellegekkel, s lebocsájtatnak az angyalok leereszkedvén.
26. A Teljehatalmúság ezen a Napon Igaz (lesz), (s ez) a Mindenhatóé. S a Nap a hitetlenekre vésztjósló.
27. S a Napon a bűnös kezét marcangolja, s mondja: Ó, bár a küldöttel vettem volna az utat!
28. Jaj nékem! Bár ne vettem volna (egy ilyen) valakit cimborának.
29. Mert bizony ő eltévelyitett engem az Emlékeztetőről, miután az eljőve hozzám. S a Sátán az embernek megcsalója.
30. S mondá a Hirnök: Ó, Uram! Íme! Az én népem nem

veszi figyelembe ezt a Koránt.

31. S eképpen tevénk meg minden prófétának az ellenséget a gaztevők közül. S Urad elegendő Vezetőnek, s Pártfogónak.

32. S mondák azok, kik tagadnak: Miért nem bocsájtatott le rá a Korán egyszerre? Hát eképpen (bocsájtatott le), hogy Mi megszilárditsuk véle a te szived, s Mi megszerkeszténk azt szerkesztéssel.

33. S ők nem hoznak néked példát, hanem Mi elhozzuk néked az Igazat, s a szebb magyarázatot.

34. Azok, kik összetereltetnek arcaikon a Pokolba, hát ezek helye ocsmány, s útja eltévelyedett.

35. Mert bizony Mi megadánk Mózesnek az Irást, s megtevénk véle az ő fivérét Áront csatlósul.

36. S Mondánk: Menjetek hát a néphez kik meghazudolták a Mi kinyilatkozásainkat. Majd Mi szétrombolánk őket rombolással.

37. S Noé népe, midőn meghazudtolák a küldötteket, Mi megfullasztánk őket, s megtevénk őket az embereknek bizonyságul. S Mi elkésziténk a bűnbesetteknek a fájdalmas szenvedést.

38. Aád es Thamud (törzse) Ar-Rass lakói, s a sok nemzedék eközött.

39. S mindnek Mi veténk

a példákat, s mindet a romok romjába dönténk.

40. Mert bizony ők eljöttek a településhez, melyre rázúdult a végzetes eső. Hát lehet az hogy nem láttak?
Mi több, ők nem remélik a feléledést.

41. S midőn ők látnak téged (Ó, Muhammad), hát nem vesznek másnak, mint mulatságnak, (mondván): Ez hát kit Allah küldött Hirnöknek?

42. S ő majdhogynem letévelyitett minket a mi isteneinkről, ha nem lett volna irántuk állhatatosságunk.
S ők meg fogják tudni, midőn látják a szenvedést, hogy ki tévesztette el az utat.

43. Láttad-é azt, ki gerjedelmeből veszi az ő istenét?
S te reá őrizö vagy?

44. Avagy számitod-é, hogy legtöbbjük hall, avagy felfog? Hanem ők csupán akár a marha, mi több, jobban eltévelyedettek az útról?

45. Nem látod-é Urad, hogyan nyújtja az árnyékot?
S ha Ő akarná, hát megtenné azt megmaradóvá.
Majd Mi megtevénk a napot reá vezetőnek.

46. Majd Mi visszaragadánk azt Hozzánk fokozatos visszaragadással!

47. S Ő az, Ki megtevé néktek az éjt öltözékké, az alvást nyugvássá, s megtette a nappalt feléledéssé.

48. S Ő az, Ki elküldte a szeleket hirdetni Előtte az Ő kegyelmét, s Mi lebocsájtánk az égből a megtisztító vizet,

49. Hogy életre keltsük általa a holt vidéket, s oltsuk vele szomját azoknak, miket Mi teremténk meg: a jószágokat, s a sok embert.

50. Mert bizony Mi megjeleniténk azt közöttük, hogy emlékezzenek, hanem legtöbb ember fukar, kivéve a tagadással.

51. S ha Mi akarnánk, hát minden településben feltámasztanánk egy figyelmeztetőt.

52. Hát ne engedelmeskedj a hitetleneknek, hanem küzdj velük ezzel, nagy küzdéssel.

53. S Ő az, Ki függetleniti a két tengert*. Emez izletes édes, amaz sós, keserű. S Ő megtevé a kettő közé a torlaszt, s a megtiltó tilalmat.

54. S Ő az, Ki megteremté a vizből az embert, s megtevé annak vérségi kötelékét, és nem vér szerinti kötelékét**.
S a te Urad (erre) Képes.

55. S ők azt szolgálják mi Allahon kivüli, s mi nem használ nékik, nem is árt nékik. S a hitetlen Ura ellen tüntet.

56. S Mi nem küldénk téged (Ó, Muhammad), csak hirdetőnek, s figyelmeztetőnek.

57. Mondd: Nem kérek ezért tőletek bért, csupán ki akarja,

* Sós és édesviz ** Házastárs rokonai

hát veheti az utat az Ő Urához.

58. S hagyatkozz az Élőre, Ki nem hal meg, s zengedezd az Ő Dicsőségét. S Ő elegendő Értesültnek az Ő szolgálói vétkeiről,

59. Aki megteremtette az egeket, s a földet, s mi a kettő közt hát nap alatt, majd elhelyezkedett a Trónuson. A Mindenható! Hát kérdezd róla az értesülteket.

60. S midőn mondva van nékik: Boruljatok le a Mindenhatónak! Mondák: Mi az a Mindenható? Leboruljunk-é (mindennek), mire te megparancsolod nékünk? S gyarapodott bennük az idegenkedés.

61. Legyen áldott Az, Ki megtevé az égen a csillagképeket, s megtevé benne a lámpást, s a világító holdat.

62. S Ő az, Ki megtevé az éj és nappal váltakozását annak, ki emlékezni akar, vagy hálaadást akar.

63. A Mindenható szolgálói azok, kik a földön szerénységgel járnak, s midőn ha tudatlanok szólják meg őket, mondják: Békességet!

64. S azok, kik az Uruknak éjszakáznak leborulva, s állva.

65. S azok, kik mondják: Urunk! Téritsd le rólunk a Pokol szenvedését, lám! Annak kinja gyötrő.

66. Lám! Az hitvány pihenőhely, s szállás.

67. S azok, kik midőn áldoznak, nem tékozolnak, s nem is húzódoznak, hanem eközött megállapodnak.

68. S azok, kik nem fohászkodnak együtt Allahhal más istenhez, s nem oltanak ki életet, mit Allah megtiltott, csak az igazzal, s nem paráználkodnak. S ki ezt teszi, hát bűnt vét.

69. Megkétszereződik néki a szenvedés a Feltámadás Napján, s ő örökkön örökké a megvetésben.

70. Kivéve ki bűnbánatot fogad, hisz, s jó cselekedetet tesz, hát ezeknek megváltoztatja Allah gaztetteiket jókká. S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

71. S ki bűnbánatot fogad, jót cselekszik, hát ime! Ő valóban bűnbánatot fogad Allahnak bűnbánóan.

72. S azok, kik nem tanusitanak hiábavalóságot, s midőn az esztelenség felé haladnak, hát méltósággal haladnak el (mellette).

73. S azok, kik midőn emlékeztetnek Uruk kinyilatkoztatásaira, nem esnek erre süketségbe, s vakságba.

74. S azok, kik mondják: Urunk! Add meg nékünk a megnyugvást hitveseink és sarjaink által, s tégy meg minket az őrizkedők példaképéül.

75. Ezeknek megadatik a (magasságos) nyugvóhely, miáltal állhatatosak voltak, s rájuk hintetik az üdvözlet, s a békesség.

76. Halhatatlanok ők ebben. Szép ez nyugvóhelynek, s szállásnak.

77. Mondd (Ó, Muhammad): Nem figyel fel rátok Uram, ha nem fohászkodtok. Mert bizony meghazudtoltátok, hát bekövetkezik a szükségszerű.

26. Szura

A költők

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében.

1. Ta. Sin. Mim.

2. Ezek a megnyilvánult Írás igéi.

3. Talán te sanyargatod magad (Ó, Muhammad), hogy ők nem hivők.

4. Ha Mi akarjuk, hát lebocsájtjuk reájuk az égből a bizonyságot, s megmarad az ő nyakuk ennek aláhajló.

5. S nem jő hozzájuk új emlékeztető a Mindenhatótól, hanem lettek annak ellenzői.

6. Mert bizony ők meghazudtolták (az Igazat), hát eljőnek hozzájuk hirei annak mit megcsúfoltak.
7. Avagy nem látták-é a földet hányat keltettünk ki azon minden nemes párból?
8. Lám! Ebben hát a bizonyság, s többségük nem hivő.
9. Lám! Urad, bizony Ő a Nagyszerű, a Könyörületes.
10. S midőn szólitá Urad Mózest, (mondván): Jöjj el a bűnösök népéhez,
11. Fáraó népéhez. Hát nem őrizkednek-é?
12. Mondá: Uram! Íme! Én félek, hogy meghazudtolnak engem,
13. S beszűkül az én kebelem, s nem indul meg nyelvem, hát küldess el Áronért.
14. S ők gaztettet (szőnek) ellenem, s félek, hogy megölnek.
15. Mondá: Valóban, hát menjetek (ketten) a Mi kinyilatkoztatásainkkal. Íme! Mi véletek leszünk Hallón.
16. S ők eljövének a Fáraóhoz, s mondák: Íme! Mi vagyunk a Mindenség Urának küldötte.
17. (Mondván): Hanem küldd vélünk Izrael fiait.
18. Mondá (a Fáraó): Nem mi neveltünk-é téged köztünk gyermekként? S elidőztél korodból köztünk éveket.
19. S te megtetted tettedet, mit megtettél,

s te (minket) megtagadó vagy.

20. Mondá: Azt én akkor tettem, midőn az eltévelyedettek közt voltam.

21. S elszöktem tőletek midőn féltelek titeket, s nékem ajándékozta Uram a bölcsességet, s ő megtett engem a küldöttek közül valóvá.

22. S ez az a kegy, mit az én szememre vettek. Hanem te szolgasorba veved Izrael fiait.

23. Mondá a Fáraó: S mi az a Mindenségek Ura?

24. Mondá (Mózes): Ura az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt, ha ti bizonyosak volnátok.

25. Mondá (a Fáraó) azoknak, kik körülötte: Nem halljátok-é?

26. Mondá: A ti Uratok, s ősatyáitok Ura.

27. Mondá (a Fáraó): Lám! A ti küldöttetek, ki hozzátok küldetett, bizony őrült.

28. Mondá: Ura a Napkeletnek, Napnyugatnak, s mi a kettő között, ha felérnétek!

29. Mondá (a Fáraó): Ha más istent vettél magadhoz, mint én, hát én megteszlek téged a tömlöcbe vetettek közé.

30. Mondá: Még akkor is, ha elhoztam valami nyilvánvalót?

31. Mondá (a Fáraó): Hát hozd el azt, ha igaz vagy!

32. Hát elveté az ő botját, s az nyilvánvaló kigyóvá lett.

33. S kihúzá az ő kezét, s az fehérré (lett) a nézőknek.

34. Mondá (a Fáraó) a törzsfőknek, kik körülötte: Lám! Ez egy tudós mágus.

35. Ki akar vezetni titeket földetekről mágiájával, hát ti mit rendeltek el?

36. Mondák: Tedd őt s az ő fivéré félre, s küldj a városokba összehivókat.

37. S ők elhozzák néked az összes tudós mágust.

38. S összegyűjtettek a mágusok a kijelölt nap idejében.

39. S mondva volt az embereknek: Összegyülekezétek-é?

40. (Mondák): Hátha tán követjük a mágusokat, ha ők kerekednek felül.

41. S midőn eljövének a mágusok, mondák a Fáraónak; Meglesz-é bérünk, ha mi győzedelmeskedünk ?

42. Mondá: Igen. S bizony ti ekkor (hozzám) közel (kerültök).

43. Mondá nékik Mózes: Vessétek el, minek ti elvetői vagytok.

44. S elveték köteleiket, botjaikat, s mondák: A Fáraó hatalmából, hát mi vagyunk a győztesek.

45. S elveté Mózes az ő botját, s lám! Az elnyelte az ő kápráztatásukat.

46. Hát levetek magukat a mágusok leborulván.

47. Mondák: Hiszünk a Mindenségek Urában!

48. Mózes és Áron Urában.

49. Mondá (a Fáraó): Ti hiszték néki még mielőtt
én megengedem néktek, hát lám! Ő a ti nagyságotok,
aki megtanitá néktek a mágiát! De meg fogjátok
tudni. Én levágom átelleni lábaitokat, s kezeiteket
és mindnyájatokat megfeszittetlek.

50. Mondák: Nincs sérelem. Íme! Mi a mi Urunkhoz
fordittatunk.

51. Íme! Mi vágyjuk, hogy megbocsájtsa nékünk Urunk
hibáinkat, s hogy mi legyünk az első hivők.

52. S Mi sugallánk Mózesnek (mondván): Vidd el az
Én szolgálóimat, s ti követve lesztek.

53. Hát elküldé a Fáraó a városokba az összehivókat,

54. (Kik mondák): Íme! Ezek (csak a) kevesek raja,

55. S ők a mi megbántóink.

56. S lám! Mi pedig egy egybegyült sereg.

57. S Mi kivezeténk őket a kertekből, a patakokból,

58. S kincsekből, s becses helyzetből.

59. Ekképpen hát, s Mi ennek örökébe lépteténk Izrael
fiait.

60. S azok napkeltekor követék őket.

61. S midőn a két sereg meglátá egymást,

mondák Mózes követői: Lám! Mi beérettünk.

62. Mondá: Valóban! Hanem az én Uram velem van, s Ő vezetni fog engem.

63. S Mi sugallánk Mózesnek, (mondván): Csapj botoddal a tengerre. S az kettévált, s minden oldal, akár egy hatalmas hegy.

64. S majd Mi a közelbe vivénk a másikakat.

65. S Mi megmenekiténk Mózest, s ki övéle mindahányan,

66. Majd megfullasztánk a másikakat.

67. Lám! Ebben hát a bizonyság, s többségük nem hivő.

68. S lám! A te Urad, Ő a Nagyszerű a Könyörületes.

69. S olvasd nékik Ábrahám esetét.

70. Midőn mondá az ő atyjának, s az ő népének: Mit szolgáltok?

71. Mondák: Mi a bálványokat szolgáljuk, s megmaradunk annak imádói.

72. Mondá: Meghallanak-é azok titeket, midőn fohászkodtok?

73. Avagy használnak-é néktek, vagy ártanak-é?

74. Mondák: Mi több, atyáinkat (is) ekképen tenni találtuk.

75. Mondá: Látjátok-e azt, mit szolgáltok?

76. Ti és ősatyáitok!

77. Ime! Ők nékem ellenségeim, kivéve a Mindenségek Urát!

78. Aki megteremtett engem, s Aki vezet engem,

79. S Az ki engem etet és itat,

80. S midőn megbetegszem, hát Ő meggyógyit.

81. S Aki elmúlaszt engem, majd életre kelt.

82. S Akit sóvárgok, hogy megbocsájtsa nékem hibáimat a Végitélet Napján.

83. Uram! Ajándékozz nékem bölcsességet, s tegyél meg engem a jócselekedetűekkel.

84. S tedd meg nékem a jóravaló hiresztelést a jövő nemzedékeiben .

85. S tégy meg engem a Gyönyörűség Kertjének örökösei közé,

86. S bocsájts meg atyámnak. Lám! Ő az eltévelyedettek közt volt.

87. S ne gyalázz meg engem a Napon, (midőn) feltámasztatnak.

88. A Napon, midőn nem használ a vagyon, sem a fiak,

89. Kivéve annak, ki Allahhoz békés szivet hoz.

90. S közel hozattatik a Menyország az őrizkedőknek.

91. S előtűnik a Pokol a gyarlóknak.

92. S mondva lesz nékik: Hol van az, mit szolgáltatok

93. Allahon kivül? Pártfogolnak-é ők titeket, avagy pártfogolják-é magukat?

94. S visszataszittatnak belé ők, s a gyarlók,

95. S Iblisz harcosai mindannyian.

96. Mondák, midőn benne civakodnak:

97. Allahra, mi valóban nyilvánvaló eltévelyedésben voltunk,

98. Midőn mi egyenlőnek véltünk titeket a Mindenségek Urával.

99. S nem tevélyitettek el minket (másck), mint a gaztevők.

100. S nincs számunkra közbenjáró,

101. S nincs forrószivű barát.

102. Ha lehetne nékünk (egy másik) lehetőségünk, hát hivők lennénk.

103. Lám! Ebben hát a bizonyság, s többségük nem hivő.

104. S ime! Urad, bizony Ő Nagyszerű, Könyörületes,

105. Meghazudtolta Noé népe a küldötteket,

106. Midőn mondá nékik fivérük, Noé: Hát nem őrizkedtek-é?

107. Íme! Én néktek hű küldött vagyok.

108. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek nékem.

109. S én nem kérek tőletek ezért fizetséget, mert az én bérem csak a Mindenségek Urán áll.

110. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek nékem.

111. Mondák: Higgyünk-é néked, midőn az alja népség követ téged?

112. Mondá: S mi az én tudásom arról, mit ők tettek?

113. Lám! Az ő számvetésük csakis Uramon áll, ha érzékelitek.

114. S én nem (azért) vagyok, hogy elűzzem a hivőket.
115. Hanem én csupán nyilvánvaló figyelmeztető vagyok.
116. Mondák: Ha nem vetsz (ennek) véget, Ó, Noé,
hát a megkövezettek közt leszel.
117. Mondá: Uram! Íme! Az én népem meghazudtol engem.
118. Hát nyisd meg köztem, s köztük az űrt, s menekits
meg engem, s ki énvelem a hivők közül.
119. Hát Mi megmenekiténk őt, s ki övéle a megrakott
bárkán,
120. Majd Mi megfullasztánk utána a maradottakat.
121. Lám! Ebben hát a bizonyság, s többségük nem hivő.
122. S lám! A te Urad, bizony Ő a Nagyszerű, a Könyörületes.
123. Meghazudtolta Aád (törzse) a küldötteket,
124. Midőn mondá nékik fivérük, Húd: Hát nem őrizkedtek-é?
125. Lám! Én néktek hű küldött vagyok.
126. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek
nékem.
127. S én nem kérek tőletek ezért fizetséget, mert
az én bérem csak a Mindenségek Urán áll.
128. Épitetek-é minden magaslatra jelet hasztalan
elragadtatásotoknak?
129. S veszitek az erődöket hátha tán halhatatlanok
lesztek?
130. S ha ti lesújtotok, hát hatalmasként sújtotok le?

131. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek nékem.

132. S tartsátok számon Azt, Ki azt nyújtotta néktek, mit tudtok.

133. Aki a jószágokat, s fiakat nyújtotta néktek,

134. S a kerteket, s a patakokat.

135. Íme! Én félem reátok a hatalmas Nap szenvedését.

136. Mondák: Mindegy nékünk, hogy intesz, vagy nem az intők közül vagy.

137. Hanem ez, csak az elődök kitalálása,

138. S mi nem kinoztattatunk meg.

139. S ők meghazudtolák őt, s Mi elpusztitánk őket. Íme! Ebben hát a bizonyság, de többségük nem hivő.

140. S lám! A te Urad, Ő a Nagyszerű, a Könyörületes.

141. Thamud (törzse) meghazudtolta a küldötteket.

142. Midőn monda nékik az ő fivérük, Szalih: Hát nem őrizkedtek-é?

143. Íme! Én néktek hű küldött vagyok.

144. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek nékem.

145. S én nem kérek tőletek ezért fizetséget, mert az én bérem csak a Mindenségek Urán áll.

146. Meghagyattok-é biztonságban, mi mielőttünk,

147. Kertekben, patakokban,

148. S veteményesekben, s vastag tövű pálmásokban,

149. S otthonokat vájtok ki a hegyekből jártassággal?

150. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek nékem.

151. S ne engedelmeskedjetek a tékozlók parancsolásának,

152. Akik rontanák a földön, s nem javítanak.

153. Mondák: Hanem te az elkápráztatottak közül vagy.

154. Te nem vagy (más) csak halandó, mint mi. Hát hozd el a bizonyságot, ha igaz vagy.

155. Mondá: Ez hát a teve-tehén. Néki hogy igyon, s néktek, hogy igyatok a kijelölt napon.

156. S ne érintsétek azt a rosszal, mert elővesz titeket a hatalmas Nap szenvedése.

157. Hanem megbéníták azt, s vezeklőkké lettek.

158. S elővevé őket a szenvedés. Lám! Ebben hát a bizonyság, de többségük nem hivő.

159. S lám! A te Urad, Ő a Nagyszerű a Könyörületes.

160. Meghazudtolá Lót népe a küldötteket,

161. Midőn mondá nékik az ő fivérük, Lót: Hát nem őrizkedtek-é?

162. Íme! Én néktek hű küldött vagyok.

163. Hát tartsátok számon Allahot és engedelmeskedjetek nékem.

164. S én nem kérek tőletek ezért fizetséget, mert az én bérem

csak a Mindenségek Urán áll.

165. Eljöttök-é minden teremtményből a férfihoz,

166. S hátrahagyjátok azt, mit Urátok teremtett néktek párjaitokból? Mi több, ti megátalkodott nép vagytok.

167. Mondák: Ha nem hagyod abba Ó Lót, hát a kiűzöttek között leszel.

168. Mondá: Én a ti tetteteknek gyűlölője vagyok.

169. Uram! Menekits meg engem, s házam népét attól, mit tesznek.

170. Hát Mi megmenekiténk őt, s házanépét összesen.

171. Kivéve egy öreg (asszonyt), ki a hátramaradottak közt.

172. Majd Mi lerombolánk a többieket.

173. S rájuk zúditottuk a záport, s szörnyű a figyelmeztetettek zápora.

174. Íme! Ebben hát a bizonyság, de többségük nem hivő.

175. S lám! A te Urad, Ő a Nagyszerű, a Könyörületes.

176. Meghazudtolák az erdő* lakói a küldötteket.

177. Mondá nékik Shu'eyb: Hát nem őrizkedtek-é?

178. Íme! Én néktek hű küldött vagyok.

179. Hát tartsátok számon Allahot, s engedelmeskedjetek nékem.

180. S én nem kérek tőletek ezért fizetséget, mert az én bérem csak a Mindenségek Urán áll.

181. Elégítsétek ki a mértéket s ne legyetek károsítók.

182. S mérjetek a helyes egységgel.

183. S ne ronditsátok meg az emberek dolgait, s ne ocsmánykodjatok a földön megrontókként.

184. S tartsátok számon Azt, Ki megteremtett titeket, s az elődök nemzedékeit.

185. Mondák: Hanem te az elkápráztatottak közül vagy.

186. S te nem vagy (más) csak halandó, akár mi, s lám! Mi úgy véljük, te hazug vagy.

187. Hát zuhints le reánk egy töredékét az égből, ha igaz vagy.

188. Mondá: Az én Uram a Legjobb Tudója annak, mit tesztek.

189. Hát meghazudtolák őt, s vevé őket a komor nap szenvedése. Íme! Ez volt a hatalmas nap szenvedé

190. Íme! Ebben hát a bizonyság, de többségük nem hivő.

191. S lám! A te Urad, Ő a Nagyszerű a Könyörületes.

192. S lám! Ez a Mindenség Urának kinyilatkozása,

193. Melyet a Hű Lélek bocsájtott le

194. A te szivedre, hogy légy a figyelmeztetők közt,

195. Nyilvánvaló Arab nyelven.

196. S Lám! Ez az, mi az elődök zsoltáraiban (jelen) van.

197. Avagy nem volt-é nékik bizonyság, hogy Izrael fiainak tudósai ismerték azt*?

198. S ha Mi kinyilatkoztatánk azt bármely más népre, (mint az Arabra),

199. S ő azt olvasná nékik, hát nem hinnék azt.

200. Ekképpen tevénk azt lehetetlenné a bűnösök szivei-ben.

201. Nem hiszik azt addig, mig nem látják a fájdalmas szenvedést.

202. Hát eljön az nékik váratlanul, s ők nem érzékelik.

203. S mondják: Visszatartatunk-é?

204. Siettetik-é a Mi büntetésünket?

205. Láttad-é, hogy elégiténk meg őket évekig?

206. Majd eljő hozzájuk az, mi nékik igérve volt.

207. (Hogyan,hogy) nem segit rajtuk az, miben megelé-gedettek (azelőtt)?

208. S Mi nem pusztitánk el a települést, hanem annak voltak figyelmeztetői

209. A megemlékezésre, s Mi nem vivénk bűnbe.

210. S nem bocsájtották le ezt a Sátánok.

211. Ez nem szükséges nékik, s nem is képesek(erre).

212. Lám! Ők a hallástól elszigeteltek.

213. Hát ne fohászkodj Allahhal együtt

* A Zsidók tudták a saját irásukból, hogy az araboknak megigértetett a próféta

más istenhez, mert a megkinzottak közt lesze

214. S figyelmeztesd törzsedet, rokonaidat,

215. S szegd le szárnyadat annak ki követ téged a hivők közül.

216. S ha ők engedetlenek néked, hát mondd: Íme! Én vétlen vagyok abban, mit tesztek.

217. S hagyatkozz a Nagyszerűre a Könyörületesre,

218 Aki lát téged, midőn felállsz (az imára),

219. (Aki látja) A te megalázkodásod a leborulók közt.

220. Íme! Ő, (csakis) Ő a Meghalló, a Mindenttudó.

221. Megjövendöljem-é, hogy kit szállnak meg a Sátá

222. Megszállnak minden vétkes rágalmazót.

223. Odavetik a hallást, de többségük hazug.

224. S a költők, hát követik őket a gyarlók.

225. Nem látod-é hogy ők minden völgyben kóborolnak?

226. S mondják azt, mit meg nem tesznek.

227. Kivéve azok, kik hisznek, jókat cselekszenek, sokat emlékeznek Allahra, s győzedelmeskednek miután bűnbe estek. S meg fogják tudni kik bűnbe estek, hogy mily fordulattal fordíttatnak meg.

27. Szura

A hangya

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ta.Sin. Ezek a Korán, s a megnyilvánult Írás igéi.
2. Utmutató és hirdetés a hivőknek.
3. Azoknak, kik megtartják az imát, kötelező alamizsnát adnak, s ők a Túlvilágban bizonyosak.
4. Íme! Kik nem hisznek a Túlvilágban, hát Mi feldiszitettük nékik tetteiket, s ők elbitangoltak.
5. Ezek azok, kiké az ádáz szenvedés, s ők a Túlvilágon a legnagyobb vesztesek.
6. Íme! S te (Ó, Muhammad) bizony a Bölcs, s Mindentudó Szinéből kapod a Koránt.
7. Midőn monda Mózes az ő háza népének: Lám! Én észrevettem a tüzet, s elhozom néktek abból a hirt, avagy elhozok néktek egy kölcsönvett lángnyalábot, hátha tán felmelegedtek.

8. S midőn eljöve ahhoz, hát szólítva volt (mondván): Bizony Áldott, Ki a tűzben, s Ki körötte. Dicsértessék Allah, a Mindenségek Ura.

9. Ó Mózes! Íme! Ez Én vagyok Allah, a Nagyszerű, a Bölcs.

10. S hajitsd le botodat! S midőn meglátá azt tekeregni, akár egy rossz szellem, hát azonnyomban megfordult, s meg nem állt. Ó, Mózes! Ne félj! Nem félnek a küldöttek Énnálam.

11. Kivéve az, ki bűnbe esett, majd a rossz után szeppel váltotta fel (azt). S lám! Én Megbocsájtó, s Könyörületes vagyok.

12. Tedd kezedet zsebedbe, s ha kiveszed fehér lesz, (minden) árta's nélküli. (Ez egy lesz) a Fáraónak, s az ő népének (szánt) bizonyságok közül. Íme! Ők a züllöttek népe.

13. S midőn eljöttek hozzájuk a Mi bizonyságaink láthatólag, mondák: Ez nyilvánvaló mágia.

14. S ők megtagadták azt, s lelkük elismerte azt bűnösen, magasbrendűen, hát nézd milyen lesz beteljesedése a megrontóknak.

15. Mert bizony Mi megadánk a tudást Dávidnak és Salamonnak, s mondák: Dicsőség Allahnak, Aki kiváltságban részesitett bennünket az ő sok

hivő szolgálója felett.

16. S Dávid örökébe Salamon lépett. Mondá: Ó, emberek! Mi megtanittattunk a madarak beszédére, s megadatott nékünk (a bőség) mindenből. Íme! Ez bizony nyilvánvaló kiváltság.

17. S összetereltettek Salamonhoz az ő katonái a dzsinnekből, emberekből, madarakból, s ők összerendeztettek.

18. Addig (aztán) mig el nem jövének a Hangyák Völgyébe, s monda a hangya: Ó, hangyák! Húzódjatok be otthonaitokba, hogy ne tiporjon el titeket Salamon s az ő katonái, s ők nem érzékelik.

19. S elmosolyodott (Salamon), nevetve annak beszédén, s mondá: Uram! Rendezz össze engem, hogy megköszönhessem a Te kegyedet, mely kegyben részesitettél engem, szülőimet, s hogy tehessem a jót, melyben Te megelégedsz, s vezess be engem a Te kegyelmed által a jótevő szolgálóid közé.

20. S elmerengett a madarakon, s mondá: Hogyan hogy nem látom a búbos bankát, avagy az a hiányzók közt?

21. Én bizony megbüntetem azt szigorú büntetéssel, avagy levágom azt, avagy el kell hogy hozza a nyilvánvaló okot.

22. S nem maradt az el sokára, majd mondá:

körülvett engem az, mivel te nem vagy körülvétetve, s én Shébából jövök hozzád bizonyos hirekkel.

23. Lám! Én asszonyt találék (ott) ki birja őket, s néki megadatott mindenből (a bőség). S néki hatalmas a trónusa.

24. Őt és népét leborulva találám a napnak Allah helyett, s feldiszité nékik a Sátán tetteiket, s gátolja őket az úton, hát ők nem jól vezettettek.

25. S ők nem borulnak le Allahnak, Aki felszinre hozza az elrejtettet az egeken, s a földön, s tudja mit eltitkoltok, s mit kinyilatkoztok.

26. Allah! Nincs Isten csak Ő, a Hatalmas Trónus Ura.

27. Mondá (Salamon): Majd mi megnézzük, hogy igaz voltál-é, vagy a hazugok közt voltál.

28. Menj hát ezen irásommal, s hajitsd oda nékik, majd fordulj meg, s nézd mit küldenek vissza.

29. Mondá (Shéba királynője): Ő törzsfők! Íme! Idehajittatott hozzám egy nemes irás.

30. Lám! Ez Salamontól való, s lám! Ez (pedig) a Mindenható és Könyörületes Allah nevében.

31. Ne tegyétek magatokat magasságossá rajtam s megbékélőkként (muzulmánokként) jöjjetek el hozzám.

32. Mondá (Sméba királynője): Ó törzsfők! Nyilvánuljatok meg nékem dolgomban. Én nem hozok parancsolást addig, míg ti nem vagytok jelen vélem.

33. Mondák: Mi élenjárói vagyunk az erőnek, s élenjárói a rettenthetetlen vitézségnek, hanem a parancsolás a tied, hát nézd meg mit parancsolsz.

34. Mondá: Íme! A királyok, midőn betérének a faluba, hát lerombolák azt, s népének megtisztelését megszégyenitéssé tevék meg. Eképpen tesznek ők (is).

35. S lám! Én ajándékot küldök nékik, s meglátom mit hoznak vissza a küldöttek.

36. S midőn eljőve (a küldöttség) Salamonhoz, mondá: Nyújtjátok-é nékem a vagyont? Hát mit Allah adott nékem jobb annál, mint mit néktek adott. Mi több, ti vagytok, kik ajándéktoknak örvendeztek.

37. Vigyétek vissza nékik. S mi eljövünk hozzájuk katonákkal, kiket ők fogadni nem tudnak, s kiűzzük őket onnan megszégyenitve, s ők a lekicsinylettek.

38. Mondá: Ó, Törzsfők! Melyikőtök hozza el nékem az ő (királynő) trónusát, még mielőtt ők jönnek el hozzám megbékélőn?

39. Mondá egy derék dzsinn: Én elhozom azt néked, még mielőtt felkelnél helyedről. Íme! Én erre erős, s hű vagyok.

40. Mondá az, kinek megvolt tudása az Irásból: Én elhozom azt néked, még mielőtt magadra veted tekintetedet. S midőn ő meglátta azt lenyugodni őnála, hát mondá (Salamon): Ez hát az én Uram kiváltsága, hogy megpróbáljon engem, (vajon) megköszönöm, vagy megtagadom. S ki hálát ad, hát az saját magának ad hálát, s ki tagad, (hát saját lelkétől tagad). S lám! Allah a Gazdag, a Nemes.

41. Mondá: Tagadjátok meg tőle trónusát, s megnézzük (vajon) jól vezettetik-é, vagy azok közé lesz, kik nem jól vezetettek.

42. S midőn eljött (a királynő), mondva volt (néki): Eképpen-é hát trónusod? Mondá: Minthogy ez az. S (mondá Salamon): Nékünk megadatott a tudás őelőtte, s mi megbékéltünk (Allahban).

43. S meggátolá őt (a királynőt) az, mihez ő Allah helyett (szokott) fohászkodni, s ő a hitetlenek népéből volt.

44. Mondva volt néki: Jöjj be a terembe! S midőn ő meglátá azt, hát úgy gondolta hogy az tavacska, s felfedé lábszárát. Mondá (Salamon): Íme! Ez egy terem sima üvegből. Mondá (a királynő): Uram! Íme! Én elkárhoztam magam, s megbékélek Salamonnal Allahban a Mindenségek Urában.

45. Mert bizony Mi elküldénk Thamudhoz az ő fivérüket,

Szalihot, (mondván): Szolgáljátok Allahot. S lám! Ők két csoportra (bomlanak) civakodván.

46. Mondá: Ó, nép! Miért siettetitek a rosszat a jó előtt? Miért nem kéritek Allah bűnbocsánatát, hátha tán megkegyelmeztettek!

47. Mondák: A madarak röptéből rossznak jósoltattál, s azok kik véled. Mondá: A ti bűnös madárjóslástok Allahnál. Mi több, ti megkisértett nép vagytok.

48. S volt a városban kilenc fő, kik rontottak a földön, s nem javitottak.

49. Mondák: Esküdjetek meg egymásnak Allahra, hogy mi bizony rajtaütünk, s az ő háza népén éjjel, majd mondjuk az ő oltalmazójának: Mi nem voltunk szemtanui az ő háza népe elpusztitásának. S lám! Mi igazak vagyunk.

50. S ők csalárd tervet szőttek, s Mi (is) csalárd tervet szőttünk, de ők nem érzékelék.

51. S nézd milyen beteljesedése az ő csalárdságuknak, s lám! Mi lerombolánk őket, s az ő népüket mindnyájukat.

52. Amott az ő otthonaik romokban hevernek, miáltal bűnbe estek, Íme! Ebben hát a bizonyság a népnek, kik tudnak.

53. S Mi megmenekiténk azokat, kik hittek, s őrizkedtek.

54. S Lót! Midőn mondá az ő népének: Elhozzátok-é

a ledérséget, s ti (ezt) látjátok?

55. Kell-é néktek, hogy elhozzátok a férfiú utáni vágyát az asszonyok helyett? Mi több, ti tudatlan nép vagytok.

56. S nem volt más az ő népének válasza, minthogy mondák: Űzzétek ki Lót nemzetségét településtekből. Lám! Ők az emberek, kik tisztán maradnak.

57. S Mi megmenekiténk őt és az ő háza népét, kivéve az ő asszonyát, kit Mi a hátramaradottak közé itéltünk.

58. S Mi reájuk záporozánk az esőt, s szörnyű a figyelmeztetettek zápora.

59. Mondd: Dicsőség Allahnak és békesség az Ő szolgálóira, kiket Ő választott meg! Allah jobb azoknál, mint miket (Néki) társul állitanak.

60. S nem Az (a legjobb), Ki megteremtette az egeket, s a földet, s lebocsájtotta néktek az égből a vizet, mivel Mi kikelténk a pompás kerteket, miknek fáit ti ki nem keltenétek? Van-é más isten Allahhal? Mi több, ők a nép, kik (Őt) egyenlőnek tartják (a többi istennel).

61. S nem Az (a legjobb), Ki megtevé a földet nyugvóhelyül, s megtevé azon a folyókat, s megtevé annak hegységeit, s megtevé a torlaszt két tenger közé? Van-é más isten Allahhal? Mi több, többségük nem tudja.

62. S nem Az (a legjobb), Ki válaszol az elkárhozottnak, midőn az Hozzá fohászkodik, s Ő leveszi a rosszat, s megtesz titeket helytartókká a földön? Van-é más isten Allahhal? Csak kevesen emlékeznek.

63. S nem Az (a legjobb), Ki vezet titeket a szárazföld, s tenger sötétségében, s Ki elküldi a szeleket hirdetőn az Ő kegyelmét Szine előtt? Van-é más isten Allahhal? Legyen Allah Magasságos azok felett, mikkel társitják.

64. S nem Az (a legjobb), Ki elinditja a teremtést, majd megismétli azt, s Ki adományoz néktek az égről s a földről? Van-é más isten Allahhal? Mondd: Hozzátok bizonyságaitokat ha igazak vagytok.

65. Mondd (Ó, Muhammad): Nem ismeri senki az egeken, s a földön a Láthatatlant, csak Allah. S ők nem érzékelik, midőn feltámasztatnak.

66. Mi több, beéri-e az ő tudásuk a Túlvilágot? Mi több, ők kételkednek felőle. Mi több, erre ők vakok.

67. S mondák azok, kik tagadnak: Midőn por leszünk, mint atyáink, hát előhozattatunk-é (újból)?

68. Mert bizony ez megigértetett nékünk, s atyáinknak azelőtt. Hanem ezek csupán az elődök meséi.

69. Mondd (Ó Muhammad): Haladjatok a földön, s nézzétek milyen a gaztevők beteljesülése.

70. S ne bánkódj értük, s ne szorongj, hiszen ők tervet szőnek (ellened).

71. S mondják: Mikor lesz ezen igéret, ha igazak vagytok?

72. Mondd: Lehet, hogy egy része annak mit siettettek (éppen) mögöttetek.

73. Lám! A te Urad kiváltságos az emberekre, s hanem többségük nem ad hálát.

74. Lám! A te Urad bizony tudja mit fed az ő kebelük, s mit nyilatkoznak ki.

75. S nincs elrejtve (semmi) az égen és a földön, hanem az a megnyilvánult Könyvben.

76. Íme! Ez a Korán elbeszéli Izrael fiainak, zömét annak, miben ők különböztek.

77. S Lám! Ez útmutatás és kegyelem a hívőknek.

78. Lám! A te Urad elrendeli köztük az Ő ítéletét, s Ő Nagyszerű, a Mindenttudó.

79. Hát hagyatkozz Allahra (Ó, Muhammad), s te a megnyilvánult igazra (küldettél).

80. Íme! Te nem birod hallásra a halottat, s nem birod hallásra a süketet, (hogy meghallják) a hivást midőn megfordulnak, s meg sem állnak.

81. S te nem vezetheted a vakokat, hogy el ne tévelyedjenek. S te nem birod hallásra, csak azt, ki hiszi a Mi kinyilatkozásainkat, s kik megbékéltek.

82. S midőn rajtuk a sor, hát Mi előhozunk nékik egy élőlényt a földről, hogy az beszéljen hozzájuk, miáltal az emberek a Mi kinyilatkozásainkban nem bizonyosak.

83. S a Napon, Mi minden nemzetből kiállítunk egy sereget azokból, kik meghazudtolák a Mi kinyilatkozásainkat, s ők rendekbe szedetnek.

84. Addig, mig el nem jőnek (az Ő Urukhoz, Ki) mondá: Meghazudtolátok-é az Én kinyilatkozásaimat, midőn nem fogattatok át véle tudásban? Avagy mi az, mit tettetek?

85. Nem láták-é hogyan tevénk Mi meg az éjjelt, hogy megtelepedjenek benne, s a nappalt láthatóvá? Íme! Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik hisznek.

86. A Napon megfúvattatik a harsona, s retteg az, ki az egeken és a földön,

87. kivéve az, kit Allah akar. S mindegyik eljő Hozzá megalázkodón.

88. S meglátod a hegyeket, miket szilárdnak véltél, haladni a felhők menésével. Allah művelése az, mi mindent tökéletesit. Íme! Ő Értesült arról, mit tesztek.

89. Ki elhozza a szépet, hát őneki annál jobb lesz. S ők ezen Nap rettegésétől biztonságban vannak.

90. S ki elhozza a rosszat, hát arcuk tűzre véttetik. Érdemeltek-é (mást), mint mit tettetek?

91. (Mondd): Én (Muhammad) elrendeltettem, hogy szolgáljam ennek a földnek az Urát, mit Ő felszentelt, s Akié minden. S elrendeltettem, hogy a megbékélők közt legyek.

92. S bizony olvassátok a Koránt. S ki helyesen halad, hát az a lelke (jóságától) halad helyesen, s ki eltévelyedik, hát mondd: Íme! Én figyelmeztető vagyok.

93. S mondd: Dicsőség legyen Allahnak, Ki megláttatja véletek az Ő bizonyságait, hogy megtudjátok azokat. S nem Urad az, Ki semmibe veszi azt, mit tesztek.

28. Szura

A történet

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében.

1. Ta. Sa. Mim.
2. Ezek a megnyilvánító Írás igéi.
3. Mi olvassuk azt néked, mi Mózes és a Fáraó hireiből való az igazzal, a nép számára, kik hisznek.
4. Lám! A Fáraó elhatalmasodott a földön, s megtevé az ő népét kasztokba. S ő sanyargatott egy népességet közülük, levágatván az ő fiaikat, s megvetvén az ő asszonyaikat. Íme! Ő megrontó volt.
5. S Mi kedvezni akaránk azoknak, kik sanyargattattak a földön, s megtevénk őket tanulságul, s megtevénk őket örökösül.
6. S megtelepiténk őket a földön, s megmutatánk a Fáraónak, Hámánnak, s az ő katonáiknak közülük azt, mitől féltek.
7. S Mi sugallánk Mózes szülőanyjának, (mondván):

Szoptasd őt, s midőn ha félted őt, hát hajitsd be őt a folyóba, s ne félj, ne bánkódj. Lám! Mi visszaadjuk őt néked, s megtesszük őt a (Mi) küldötteink közé.

8. S felszedé őt a Fáraó családja, hogy legyen ő nékik ellenségük, s búslakodó (is). Bizony a Fáraó, Hámán és az ő katonáik vétkesek voltak.

9. S mondá a Fáraó asszonya: Ő szemet gyönyörködtető nékem, s néked, hát ne öld meg. Még lehet, hogy hasznunkra lesz, avagy (saját) gyermekként vesszük őt. S ők nem érzékelték.

10. S üressé lett Mózes szülőanyjának szive, s majdhogynem elárulá őt, ha Mi nem köténk meg az ő szivét, hogy legyen a hivők közül való.

11. S mondá az az ő nővérének: Leld fel őt. S ő megpillantá őt távolról, s ők nem érzékelik.

12. S Mi azelőtt megtiltottuk néki a szoptató dajkákat, s mondá (az asszony): Elvezesselek-é titeket a háznéphez kik felnevelik őt tinéktek, s az ő gondját viselik?

13. Hát Mi visszaadánk őt az ő szülőanyjának, hogy gyönyörködjék szeme benne, s ne bánkódjék, s tudja, hogy

Allah igérete az igaz. Hanem többségük nem tudja.

14. S midőn ő' eléré teljét, s megállapodott, hát Mi megadánk néki a bölcsességet, s a tudást. S eképpen jutalmazzuk a jótevőket.

15. S ő betére a városba, midőn az ő népe semmibe vevő, s talált ott két férfiút küzdeni. Egyik az ő kasztjába való, a másik az ellenségébe. Hát segitséget kére tőle az, ki az ő kasztjába való az ellen, ki az ellenségébe. S letaglózá azt Mózes, s elpusztitá azt. Mondá: Ez a Sátán műve. Íme! Az ellenség nyilvánvalóan eltévelyedett.

16. Mondá: Uram! Én elkárhoztam magam, hát bocsájtsd meg nékem. Majd Ő megbocsájtá néki. Lám! Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

17. Mondá: Uram! Miáltal Te kegyedben részesitettél engem, hát sohasem leszek a gaztevők támasza.

18. S reggelre ő a városban volt, félvén, éberen, s lám! Az, ki tegnap hozzá folyamodott, (most) segitségért kiáltott hozzá. Mondá néki Mózes: Lám! Te nyilvánvalóan forrófejű vagy.

19. S midőn az neki akart esni annak, ki mindkettőjük ellensége, az mondá: Ó, Mózes!

Meg akarsz-é ölni engem, ahogy életet ontottál ki tegnap? Te csupán zsarnok akarsz lenni a földön, s nem akarsz a jó cselekedetűek közé való lenni.

20. S jött egy férfiú a város túlsó végéből futván, s mondá: Ó, Mózes! Íme! A törzsfők azt határozták rólad, hogy megölnek, hát szökj el. Íme! Én néked tanácsadó vagyok.

21. Hát ő elszökött onnan félvén, éberen. Mondá: Uram! Menekits meg engem a bűnösök népétől.

22. S midőn Midian felé veté tekintetét, mondá: Az én Uram azon van, hogy vezessen engem a jó úton.

23. S midőn előtünt Midian vize, azon az emberek egy törzsét találta, kik vizet vettek. S tőlük távol két asszonyt talált visszahúzódón. Mondá: Mi bánt titeket? Mondák: Mi nem itathatunk, mig a juhászok el nem vonulnak, s atyánk már nagyon öreg.

24. S ő megitatá nékik (nyájukat), majd az árnyékba fordult, s mondá: Uram! Én szegény vagyok azokból a jókból, mit Te lebocsájtottál nékem.

25. S odajött hozzá (a két asszony) egyike, bátortalanul

menvén. Mondá: Íme! Az én atyám hiv téged, hogy viszonozza néked annak béré́t, hogy megitattál nékünk. S midőn ő́ eljött hozzá́, s elbeszélé néki a történetet, mondá́: Ne félj! megmenekültél a bűnösök népétől.

26. Mondá́ (az asszonyok egyike): Ó atyám! Fogadd fel őt! Ő́ a legjobb, kit felbérelhetsz, erős és hű.

27. Mondá́: Én azt akarom, hogy ezen két lányom közül tedd hitveseddé egyiket azzal, hogy elszegődsz hozzám nyolc zarándoklat (idejére). S ha önként tizet teljesitesz,hát nem akarom megneheziteni néked. S te engem, ha Allah is úgy akarja, a jó cselekedetűek közt találsz.

28. Mondá́: Ez köztem, s közted. Akármelyet végzem be a két terminusból, hát nincs szegedelem rámnézve. S Allah a Biztositék arra, mit mondok.

29. S midőn bevégezte Mózes a terminust, s úton volt az ő́ háza népével, hát a hegyoldalon megpillantott egy tüzet. Mondá́ az ő́ háza népének: Maradjatok hátra! Íme! Én megpillantám a tüzet, s most rajtam áll, hogy elhozzám abból a hireket, avagy a tűz parazsát, hátha tán megmelegedtek.

30. S midőn eljőve ahhoz, hát szólíttatott a völgy jobb partjáról a megáldott földdarabon egy fáról: Ó, Mózes! Íme! Én, igen Én vagyok Allah, a Mindenségek Ura.

31. Hajitsd le botodat. S midőn ő meglátá azt tekeregni akár egy kigyó, hát megfordult hirtelen, s meg sem állt. (S mondva volt néki): Ó, Mózes! Fogadj magadhoz, s ne félj. Lám! Te biztonságban vagy.

32. Tedd zsebedbe kezed, s (midőn ha) előhúzod fehér lesz, (minden) ártás nélküli. Övjon meg téged szárnyad a rettegéstől. Hát ezen két bizonyság az Uradtól a Faraónak, s az ő törzsfőinek. Lám! Ők züllött nép voltak.

33. Mondá: Uram! Íme! Én megöltem közülük egy lelket, s félek hogy megölnek.

34. S az én fivérem, Áron, nálam ékesebben szól, hát küldd el őt vélem segitőtársul, hogy megerősitsen engem. Íme! Én félek, hogy meghazudtolnak engem.

35. Mondá: Mi megszilárditjuk a te karodat fivéreddel, s Mi megtesszük néktek a hatalmat, igy ők nem érnek el hozzátok a Mi kinyilatkoztatásainkért. S ti,

s akik követnek kettőtöket lesznek a győzedelmesek.

36. S midőn eljőve hozzájuk Mózes a Mi megnyilvánult bizonyságainkkal, mondák: Ez nem más, mint kiagyalt mágia. S mi nem hallánk ezeket a mi ősatyáink közt.

37. S mondá Mózes: Uram a Legjobb Tudója annak ki az, ki elhozta az Útmutatást Őtőle, s kinek lesz beteljesülése az Otthon. Íme! Nem boldogulnak a bűnbe esettek.

38. S mondá a Fáraó: Ó, törzsfők! Én nem tudom, hogy más isten is lenne néktek, mint én, hát szitsd fel nékem a tüzet, Ó, Hámán az agyagra, s tedd meg nékem a magas tornyot, hogy (onnan)vehessem szemügyre Mózes Istenét. S Lám! Én úgy vélem, hogy ő a hazugok közül való.

39. S dölyfösködött ő, s az ő katonái a földön igaztalanul, s úgy vélték, hogy ők Hozzánk nem térittetnek meg.

40. S Mi vevénk őt, s az ő katonáit és sorsukra hagyánk őket a tengerben. Hát nézd milyen beteljesedése a bűnösöknek.

41. S mi megtevénk őket tanulságul, kik a Pokol tüzére hivnak, s a Feltámadás Napján ők nem pártfogoltak.

42. S követtetjük őket az evilágon az átokkal,

s a Feltámadás Napján ők a meggyalázottak közt.

43. Mert bizony Mi megadánk Mózesnek az Írást, miután elpusztitánk az elődök nemzedékeit. Szemmel fogható(bizonyságot), Útmutatást, s kegyelmet az emberekneк, hátha tán emlékeznek.

44. S te (Ó, Muhammad) nem voltál (ott a hegy) nyugati oldalán, midőn Mi elrendelénk Mózesnek a parancsolást, s te nem voltál a szemtanuk között.

45. Hanem Mi nemzedékeket alapitánk, kikre a kor ráhúzódik. S te nem voltál Midian lakója, hogy olvasd nékik a Mi kinyilatkozásainkat, s hanem Mi(a küldöttek) Küldői voltunk.

46. S nem voltál a Hegy oldalában, midőn Mi szólitottunk, s hanem (ennek tudása) kegyelem a te Uradtól, hogy figyelmeztesd a népet, kikhez nem jött figyelmeztető előtted, hátha tán emlékeznek.

47. S ha lesújt rájuk a csapás azáltal mit kezeik megelőlegeztek, mondják: Urunk! Miért nem küldesz hozzánk küldöttet, hogy mi kövessük a Te kinyilatkozásaidat, s hivők lehessünk?

48. S midőn eljöve hozzájuk az Igaz Tőlünk, mondják: Miért nem adatik meg néki az,

mi megadatott Mózesnek? Avagy nem tagadják-é azt, mi megadatott Mózesnek azelőtt? Mondák:
A két mágia * alátamasztja egymást, s mondák: Lám! Mi mindegyikben hiszünk.

49. Mondd (Ó, Muhammad): Hát hozzatok egy írást Allah Színéből, mely jobb Utmutatás a kettőnél, mit követhetek, ha igazak vagytok.

50. S ha nem válaszolnak néked, hát tudd meg, hogy az mit követnek vágyaik. S ki eltévelyedettebb annál, mint ki saját vágyait követi Allahtól jövő Útmutatás nélkül?
Ime! Allah nem vezeti a bűnösök népét.

51. S bizony Mi elérkezteténk hozzájuk a Szót, hátha tán emlékeznek.

52. Azok, kiknek Mi megadánk az Irást előzőleg, ők ebben hisznek.

53. S midőn az olvastatik nékik, mondák: Hiszünk benne. Ime! Ez az Igaz az Urunktól. Ime! Mi ez előtt is (Őbenne) voltunk megbékélők.

54. Ezeknek bére kétszer adatik meg, miáltal állhatatosak voltak, s visszaszoritották a rosszat a jóval, s abból, mit nékik adományoztunk áldoztak.

55. Midőn hallják a hiábavalóságot szembeszegülnek,

* Mózes könyve és a Korán

s mondják: Nékünk tetteink, s nektek tetteitek. Békesség reátok! Nem kívánjuk a tudatlanokat.

56. Lám! Te (Ó Muhammad) nem vezeted azt, kit te szeretsz, hanem Allah vezeti azt, kit Ő akar. S Ő a Legjobb Tudója a jól vezetetteknek.

57. S mondák: Ha mi véled követjük az Útmutatást, hát elkergettetünk földünkről. Avagy nem telepiténké Mi meg nékik a biztonságos sérthetetlent*, hova mindennek gyümölcse elhozatik (eladásra), gondoskodásként a Mi Színünkből? S hanem többségük nem tudja.

58. S hány települést pusztitánk Mi el, kik megélhetésüket meg nem köszönték! S ez hát az ő lakóhelyük, mi nem telepittetett be utánuk, csupán kevéssé. S Mi, igen Mi voltunk az örökösök.

59. S nem volt Urad a települések Elpusztitója addig, mig Ő fel nem támaszta az anya(városban) a küldöttet, ki olvassa nékik a Mi kinyilatkozásainkat. S Mi nem voltunk a települések Elpusztitói, csak ha népe bűnös volt.

60. S bármi megadatott néktek, az az evilági élet kényelme, s annak ékessége. S mi Allahnál van, az jobb, s maradandóbb. Hát nem éritek-é fel?

61. S az, kinek Mi szép igérettel igérénk,

*Mekka sérthetetlen övezete

hogy meglelje (az igazat) olyan-é, mint az,
kivel élvezteténk az evilági élet élvezeteit,
majd ő a Feltámadás Napján az előállitottak
közt?

62. S a Napon Ő szólitja őket, s mondja: Hol vannak
az Én társaim kiket ti feltételeztetek?

63. Mondák azok, kiknek jussa lesz a Szó: Urunk!
Ezek azok, kiket félrevezettünk. Mi félrevezet-
tük őket, ahogy mi félre voltunk vezetve. Meg-
hirdetjük néked az egyenességünket: ők nem imád-
koztak hozzánk.

64. S mondva lesz: Fohászkodjatok társaitokhoz.
S ők fohászkodának hozzájuk, hanem azok nem
válaszolnak nékik, s meglátják a szenvedést.
S ha ők jól vezetettek lennének!

65. A Napon Ő szólitja azokat, s mondja: Mit válaszolá-
tok a küldötteknek?

66. S ezen a Napon a hirek elhomályosodnak nékik,
s ők nem kérdezősködnek.

67. S hanem ki bűnbánatot vall, hisz, s jókat cselekszik,
ő azon van, hogy a boldogulók közt legyen.

68. A te Urad azt teremt, mit akar, s azt (is) választ.
Nékik nincs választásuk. Legyen Dicső Allah
és Magasságos azok felett, mikkel társitják.

69. S a te Urad tudja mit fednek kebleik,

s mit kinyilatkoznak.

70. S Ő Allah, nincs más Isten, csak Ő. Övé az elő, és az utó dicsősége, Övé az ítélkezés, s Hozzá térittetlek meg.

71. Mondd: Láttátok-é, ha Allah megteszi rátok az éjt véget nem érőve a Feltámadás Napjáig, hát ki az isten Allahon kivül, ki elhozza a fényt? Hát nem hallotok-é?

72. Mondd: Láttátok-é, ha Allah megteszi rátok a nappalt véget nem érőve a Feltámadás Napjáig, hát ki az isten Allahon kivül, ki elhozza néktek az éjt, hogy megpihenjetek benne? Hát nem láttok-é?

73. S az Ő kegyelméből Ő megtevé néktek az éjt, s a nappalt, hogy megpihenjetek benne, s hogy vágyjatok az Ő bőkezűségéből, hátha tán hálát adtok.

74. S a Napon, midőn Ő szólitja őket, hát mondja: Hol vannak az Én társaim, kiket ti feltételeztetek?

75. S Mi előhozánk minden nemzetből egy tanút, s mondánk: Hozzátok el bizonyságtokat. S ők megtudják, hogy az Igaz Allahé, s eltévelyiti őket az, mit kieszeltek.

76. Korah Mózes népéből való, s ő szemben állt vélük.

S Mi megadánk néki (annyi) kincset, hogy az
ő készlete bizony (nagy) teher volt egy csapat-
nyi erős embernek (is). S mondá néki az ő népe:
Ne örvendezz, ime! Allah nem szereti az örvendezőket.

77. Hanem vágyj a Túlvilág otthonára melyben eljő
hozzád Allah, s ne feledkezz meg részedről a
világon, s légy jó, ahogy Allah (is) jó volt
hozzád, s ne vágyj rontásra a földön. Lám! Allah
nem szereti a megrontókat.

78. Mondá: Hanem megadatott az nékem arra a tudásra,
mi nálam. Avagy nem tudja-é, hogy Allah bizony
elpusztitá nemzedékekkel őelőtte azt, ki hatalma-
sabb volt nála erőben, s nagyobb csapatban?
S nem kérdeztetnek meg vétkeikről a gaztevők.

79. S előállt népe elé az ő pompájában. S mondák
azok, kik az evilági életet akarják: Ó, bár
nékünk lenne az, mi megadatott Korahnak! Lám!
Övé a hatalmas szerencse.

80. S Mondák azok, kiknek megadatott a tudás: Jaj
néktek! Allah viszonzása jobb annak, ki hisz,
jót cselekszik, s azt csak az állhatatosak nyerik el.

81. S Mi elnyeleténk őt,

s az ő házát a földdel. S nincs néki az a sereg, ki pártfogolja őt Allahon kivül, s nem lesz ő a győztesek közt.

82. S reggelre azok, kik tegnap az ő helyére sóvárogtak, mondják: Oh jaj! Allah annak tárja ki a gondoskodást kinek akarja szolgálói közül, s(annak) méri szűken (kinek akarja). S ha nem lenne Allah nagylelkűlsége rajtunk, hát elnyeletne bennünket (is). Oh jaj! Nem boldogulnak a hitetlenek.

83. Ami hát a Túlvilág Hajléka, hát Mi megtevénk azt azoknak, kik nem akarják az elhatalmasodást a földön, sem a rontást. A beteljesülés az őrizkedőké!

84. Ki elhozza a jót, hát néki a jobb ennél, s ki elhozza a rosszat, hát nem viszonoztatik azoknak, kik rosszakat tettek, csak az, mit műveltek.

85. Íme! Ő, Aki rád jelölte ki a Koránt törvényedül, visszahoz téged. Mondd: Az én Uram a Legjobb Tudója annak, ki hozza el az Útmutatást, s ki van nyilvánvaló eltévelyedésben.

86. S nem remélhetted, hogy az Irás néked véttetik, hanem ez kegyelem a te Uradtól, s ne légy

támasza a hitetleneknek.

87. S ne gátoljanak ők téged Allah kinyilatkozásaiban, miutan lebocsájtattak (azok) néked, hanem hivd (az embereket) Uradhoz, s ne légy a bálvány-imádók közt.

88. S ne fohászkodj Allahhal együtt más istenhez. Nincs Isten, csak Ő. Minden mulandó, kivéve az Ő orcáját. Övé az itélkezés, s Hozzá terittettek meg.

29. S z u r a

A p ó k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható s Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Mim.
2. Számitják-e az emberek, hogy meghagyatnak (békében) midőn mondják: Hiszünk, s ők nem kisértetnek meg?
3. Lám! Mert bizony Mi megkisérténk azokat, kik őelőttük, hogy megtudja Allah azokat, kik igazak, s hogy megtudja a hazugokat.

4. Avagy számiták-é azok, kik rosszakat cselekszenek, hogy elhagyhatnak Minket? Rosszul itélik meg.

5. S ki reméli a találkozót Allahhal, (hát tudja meg), hogy Allah ideje bizony eljövend, s Ő a Meghalló, a Mindenttudó.

6. Aki küzd, hát az magáért küzd. Lám! Allah Független a teremtményektől.

7. S azok, kik hisznek, s jókat cselekszenek, bizony Mi levesszük róluk rossztetteményeiket, s megfizetjük nékik a legjobbat mit tettek.

8. S Mi elrendelénk az embernek a jóságot a szülőkhöz. S ha azok erőltetnek téged arra, hogy Nékem társat állits, miben néked nincstudásod, hát ne engedelmeskedj nékik. Hozzám (vezet) visszautatok, s Én kihirdetem néktek azt, mit tettetek.

9. S azok, kik hisznek, s jókat cselekednek, bizony Mi bevezetjük őket a jó cselekedetűek közé.

10. Az emberek közt, ki mondja: Hiszünk Allahban, de ha tűrnie kell Allahért, hát megteszi az emberek gyötrését, mint Allah büntetését. S ha eljő Uradtól a győzelem, hát mondják: Lám! Mi véletek voltunk.

Avagy nem Allah-é a Legjobb Tudója annak, mi a teremtmények kebleiben?

11. S bizony Allah tudja azokat kik hisznek, s bizony tudja a képmutatókat.

12. S mondák, kik tagadnak azoknak, kik hisznek: Kövessétek a mi utunkat, s bizony mi hordozni fogjuk a ti vétkeiteket. S ők nem hordoznak a vétkekből semmit, lám! Ők hazugok.

13. S bizony ők (saját) terheiket hordozzák, s (egyéb) terheket (saját) terheikkel együtt, s bizony kérdőre vonatnak a Feltámadás Napján arról, mit kieszeltek.

14. Mert bizony Mi elküldénk Noét az ő népéhez, s ő eltöltött vélük ezer évet ötven esztendő hijján, s vevé őket az áradat, s ők bűnösök.

15. S Mi megmenekiténk őt, s a hajó utasait, s megtevénk azt egy bizonysággá a teremtményeknek.

16. S Ábrahám! Midőn mondá az ő népének: Szolgáljátok Allahot, s tartsátok számon Őt, ez (igy) jobb néktek, ha tudjátok.

17. Hanem ti Allah helyett bálványokat szolgáltok, s rágalmakat teremtetek. Lám! Azok, kiket Allah helyett szolgáltok, nem birnak néktek gondoskodással. Hát vágyjátok a gondoskodást Allahnál,

s szolgáljátok Őt, adjatok néki hálát, (hiszen) Hozzá térittettek meg.

18. S ha hazugok vagytok, hát bizony előttetek a népek (is) hazugok voltak. S nem áll (más) a küldöttre, csak a nyilvánvaló üzenés.

19. Avagy nem látják-é hogyan inditja el Allah a teremtést, majd megismétli azt? Lám! Ez Allahnak könnyű.

20. Mondd (Ó, Muhammad): Haladjatok a földön, s nézzétek hogyan inditotta el Ő a teremtést, majd Allah megalkotja a következő alkotást. Lám! Allah Mindenre Képes.

21. Ő megbünteti azt, kit akar, s megkegyelmez annak, kinek akar, s Hozzá fordittattok.

22. S ti nem térhettek ki (Előle) a földön, sem az égen, s nincs számotokra Allahon kivül oltalmazó, sem pártfogó.

23. S azok, kik tagadják Allah kinyilatkozásait, s az Ő találkozóját, hát ezek nem nézhetnek elébe az Én kegyelmemnek. Ezek számára a fájdalmas szenvedés.

24. S nem volt más válasza az Ő népének, minthogy mondák: Öljétek meg őt, avagy égessétek meg őt. Hát Allah megmenekité őt a tűztől. Ime! Ebben hát a bizonyságok a népnek, kik hisznek.

25. S mondá: Hanem ti vevétek A[illegible]lah helyett a bálványokat. Az egymástok közti szeretet (csak) az evilági életben van. Majd a Feltámadás Napján megtagadja egyiktek a másikát, s megátkozza egyiktek a másikát. S a ti hajlékotok a Pokol tüze, s nincs számotokra pártfogó.

26. S hitt néki Lót, s mondá: Íme! Én Uramhoz menekülök. Íme! Ő, csak Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

27. S Mi ajándékozánk néki Izsákot és Jakabot, s megtevénk sarjai közé a prófétaságot, s az Írást, s megadánk néki az ő bérét a világon. Lám! Ő a Túlvilágon a jó cselekedetűek közt.

28. S Lót! Midőn mondá az ő népének: Lám! Ti eljöttök a ledérséggel, mit nem tett előttetek senki a teremtmények közt.

29. Hát ti (vagytok azok), kik eljöttök a férfiakhoz, elvágjátok az utat, s művelitek találkozóitokon a csalárdat? S nem volt más az ő népének válasza, minthogy mondák: Hozd el nekünk Allah büntetését, ha az igazak közül vagy!

30. Mondá: Uram! Vigyél győzelemre engem a megrontók

népe felett.

31. S midőn eljövének a Mi küldötteink Ábrahámhoz a hirdetéssel *, mondák: Íme! Mi elpusztitói vagyunk eme településnek, mivel ennek népe bűnbe esett.

32. Mondá: Lám! Lót(is) ebben van. Mondák: Mi vagyunk a legjobb tudói azoknak kik benne vannak. Mi bizony megmenekitjük őt, s az ő háza népét, kivéve az ő asszonyát, ki a hátramaradók közt.

33. S midőn eljövének a Mi küldötteink Lóthoz, ő nyugtalankodott miattuk, hogy nem támogathatja őket, s mondák: Ne félj, s ne bánkódj! Lám! Mi megmenekitői vagyunk néked, s házad népének, kivéve a te asszonyodnak, ki a hátramaradók közt.

34. Íme! Mi az iszonyat lebocsájtói vagyunk ezen falu népére az égből, miáltal elzüllöttek.

35. S bizony mi meghagyánk abból egy nyilvánvaló bizonyságot a népnek, kik felérik.

36. S Midianhoz (Mi elküldénk) az ő fivérüket Shu'eybet. S mondá: Ó nép! Szolgáljátok Allahot, s nézzetek elébe az Itélet Napjának, s ne ocsmánykodjatok a földön megrontókként.

37. S ők meghazudtolák őt, hát vevé őket a földindulás, s reggelre ők otthonaikban kiterittettek.

38. S Aád és Thamud (törzse)!

* Hogy gyermeke lesz

(Az ő végzetük) bizony megnyilvánul néktek az ő házaikról. S megszépíté nékik a Sátán tetteiket, s elzárta tőlük az utat, s ők figyelők voltak.

39. S Korah, a Fáraó és Hámán! Mert bizony eljőve hozzájuk Mózes a bizonyságokkal, de ők dölyfösködtek a földön, s nem lettek beérők.

40. S mindegyiket az ő vétke által vevénk. S köztük, kire Mi ráküldtük az orkánt, köztük kit jajveszékelés vett, köztük kit elnyeleténk a földdel, s köztük kit Mi megfullasztánk. S nem Allah volt, ki bűnbe vitte őket, hanem önmaguk estek bűnbe.

41. Akik Allahon kivül vesznek oltalmazókat olyanok, mint a pók, midőn ha (magának) házat vesz; lám! A legmulandóbb ház a pók háza, ha tudnák.

42. Íme! Allah tudja mi az, mihez ők Rajta kivül folhászkodnak. Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

43. S ezek hát a példák, miket felveténk az embereknek, s nem fogják azt fel, csak a tudók.

44. Allah az egeket, s a földet az igazzal teremté meg. Íme! Ebben hát a bizonyság a hivőknek.

45. Olvasd mi néked sugalltatott az Írásból, s tartsd meg az imát. Lám! Az ima véget vet a ledérségnek, s csalárdságnak, hanem bizony a legfőbb megemlékezni Allahról. S Allah tudja mit műveltek.

46. S ne érveljetek az Írás népével, csak úgy, ha (azzal) szebb lesz, kivéve azokkal, kik bűnbe estek közülük. S mondjátok: Hisszük azt, mi nékünk kinyilatkoztatott, s mi néktek kinyilatkoztatott. A mi Istenünk és a ti Istenetek Egy, s mi Benne megbékélünk.

47. S Mi ekképpen nyilatkozánk ki néked az Írást, s azok, kiknek Mi megadtuk az Írást (azelőtt), hinni fognak benne, s ezek közt * (szintén) ki hisz benne. S nem tagadják meg a Mi kinyilatkozásainkat, csak a hitetlenek.

48. S te (Ó, Muhammad) nem olvastál ez előtt (semmilyen) Írásból, s nem is irtad ezt a jobboddal, hát kétkedjenek az álnokok.

49. Mi több, ezek nyilvánvaló kinyilatkozások azoknak kebleiben, kiknek megadatott a Tudás. S nem tagadják meg a Mi kinyilatkozásainkat,

* Mekkaiak

csak a bűnösök.

50. S mondák: Miért nem bocsájtatnak le néki a bizonyságok az ő Urától? Mondd: Hanem a bizonyságok Allahnál! S hanem én vagyok a nyilvánvaló figyelmeztető.

51. Avagy az nem elég-é nékik, hogy Mi lebocsájtottuk néked az Írást, hogy olvastassék nékik? Lám! Ebben bizony a kegyelem, s az emlkéztető a népnek, kik hisznek.

52. Mondd (Ó, Muhammad): Allah elegendő köztem és köztetek Tanunak. Ő tudja mi az egeken, s mi a földön. S azok, kik hisznek a hasztalanban, s tagadnak, azok ők a vesztesek.

53. S ők siettetnek téged (Allah) büntetésével. S ha nem lenne a kijelölt idő, bizony eljönne hozzájuk a szenvedés (most is). S bizony az eljő nékik váratlanul, s ők nem észlelik.

54. Ők siettetnek téged a büntetéssel, s lám! A Pokol körbeöleli a hitetleneket.

55. A Napon elfedi őket a szenvedés felülről, s lábaik alól, (s Ő majd) mondja: Ízleljétek meg azt, mit tettetek.

56. Ó szolgálóim, kik hisznek! Íme! Az Én földem széles, hát Engem szolgáljatok.

57. Minden lélek megizleli a halált,

majd Hozzánk terittettek meg.

58. S azok, kik hisznek, s jókat cselekesznek, Mi bizony elszállásoljuk őket a Menyország lakában, mely alatt folyók futnak, s miben ők halhatatlanok. Kegy bére a cselekvőknek,

59. Kik állhatatosak, s Urukra hagyatkoznak.

60. S hány élőlény nem viseltetik (saját) gondoskodással. Allah gondoskodik róla és rólatok, s Ő a Meghalló, a Mindenttudó.

61. S ha megkérdenéd őket: Ki teremtette az egeket, s a földet, s rendelte alá a napot, s a holdat? Mondanák: Allah. Hát hogyan, hogy elfordulnak?

62. Allah annak tárja ki a gondoskodást, akinek akarja az Ő szolgálói közül, s annak méri szűken (akinek akarja). Lám! Allah a mindenek Tudója.

63. S ha megkérdenéd őket: Ki bocsájtott le az égből vizet, s keltette életre általa a földet annak halála után? Mondanák: Allah. Mondd: Dicsőség legyen Allahnak! Mi több, többségük nem éri fel.

64. S nem (egyéb) az evilági élet, mint időtöltés, játék. S lám! A Túlvilág Otthona az bizony Élet, ha ők tudnák.

65. S ha bárkába szállnak

Allahhoz fohászkodnak, szeplőtelenné téve Néki a hitet, s midőn Ő megmenekiti őket a szárazföldre, lám! Ők társakat állítanak (Néki).

66. Hadd tagadják azt, mit Mi adtunk nékik, s hadd élvezkedjenek. (Majd) meg fogják tudni.

67. Avagy nem látták-é, hogy Mi megtevénk a sérthetetlen biztonságot, * s az emberek feldúlják mi körötte? A hamisban hisznek-é, s Allah kegyét tagadják?

68. S ki bűnösebb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót, avagy meghazudtolja az igazat, midőn az eljő hozzá? Hát nem a Pokol-é viszonzása a hitetleneknek?

69. S azok kik küzdenek Értünk, bizony Mi vezetjük őket a Mi útjainkon, s lám! Allah bizony a jótevőkkel(tart).

30. S z u r a

A r ó m a i a k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Mim.
2. Legyőzettek a rómaiak
3. A közeli földön, s amazok

* Mekka övezete

az ő legyőzésük után győzni fognak.

4. Egy évtized alatt - Allahé a parancsolás (abban) mi elmúlt, s mi ezután - s azon a napon örvendeznek a hívők

5. Allah pártfogásával. Ő azt viszi győzelemre, kit akar, s Ő a Nagyszerű, a Könyörületes.

6. (Ez hát) Allah igérete. S nem téved Allah az Ő igéretében, s hanem az emberek többsége nem tud.

7. Ők (csak) az evilági élet felszínét tudják, s ők a Túlvilágot semmibe vevők.

8. Avagy nem gondolkoznak-é magukban? Allah nem teremtette az egeket, a földet, s mi a kettő közt, csak az igazzal, s egy kijelölt időre. S bizony sok ember az ő Uruk találkozóját tagadja.

9. Avagy nem haladnak-é a földön, s látják meg mily volt beteljesülése azoknak, kik őelőttük? Ők erőben szilárdabbak voltak náluk, ásták a földet, s többet épitettek rá, mint amennyit ők épitettek rá. S eljövének hozzájuk az ő küldötteik a bizonyságokkal, s Allah nem vezette őket bűnbe, hanem maguk estek bűnbe.

10. Majd a rossz az, mi beteljesülése volt azoknak,

kik rosszat tettek, mivel ők meghazudtolták Allah kinyilatkozásait, s megcsúfolói voltak azoknak.

11. Allah megindítja a teremtést, majd megismétli azt, majd Őhozzá térittettek meg.

12. S a Napon, (midőn) az Óra felemelkedik, kétségbe esnek a gaztevők.

13. S nem lesznek nékik közbenjáróik azok közül, kiket társaknak állítottak (Néki), s a (Hozzá) állított társaikat megtagadják.

14. S a Napon, (midőn) az Óra felemelkedik, hát ezen a Napon szétválasztatnak.

15. S azok, kik hittek, s jókat cselekedtek, hát azok a Gondoskodás (Kertjében) megörvendeztetnek.

16. S hanem azok, kik tagadtak, s megtagadták a Mi kinyilatkoztatásainkat, s a Túlvilági találkozót, hát azok előállítatnak a szenvedésre.

17. S magasztalva legyen Allah midőn az estét töltitek, s midőn rátok virrad,-

18. S Övé a Dicsőség az egeken, s a földön! - s ha a nap leszáll, s midőn deleltek.

19. Ő kivezeti az élőt a holtból, s kivezeti a holtat az élőből, s életre kelti a földet annak halála után. S eképpen lesztek kivezetve (ti is).

20. S az Ő bizonyságaiból való, hogy megteremtett titeket a porból, majd nézd csak, ti halandók vagytok, s elterjedtek!

21. S az Ő bizonyságaiból való, hogy megteremtette néktek magatokból a hitvest, hogy megpihenjetek benne, s megtevé köztetek a szeretetet, s kegyelmet. Lám! Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik gondolkodnak.

22. S az Ő bizonyságaiból való az egek, s a föld teremtése, s nyelveitek, szineitek különbözősége. Lám! Ezekben hát a bizonyságok a tudóknak.

23. S az Ő bizonyságaiból való alvástok éjjel, s nappal; s vágyástok az Ő békezűségéből. Lám! Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik hallanak.

24. S az Ő bizonyságaiból való, hogy megláttatja véletek a villámot, hogy rettegjetek, s vágyakozzatok és lebocsájtja az égből a vizet, s életre kelti általa a földet, annak halála után. Lám! Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik felérik.

25. S az Ő bizonyságaiból való, hogy az ég és a föld az Ő parancsolására (készen) áll, majd midőn ha Ő a földről hivással hiv titeket, hát ti(bizony) elmentek.

26. S Övé (bár)ki az egeken,

s a földön. Minden Néki hunyászkodik meg.

27. S Ő az, Ki elinditja a teremtést, majd megismétli azt, s ez könnyebb Néki. S Övé a Magasságos Példa az egeken, s a földön, s Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

28. Ő felveté néktek a példát magatokból. Vannak-é néktek társaitok azok közt, kiket jobbotok bir * abban, mit Mi néktek adományoztunk, s ti ebben egyenlőek vagytok? Ti félitek őket, ahogy egymástól féltek? Ekképpen részletezzük a bizonyságokat a népnek, kik felérik.

29. Mi több, kik bűnösök, saját vágyaikat követik tudás nélkül. S ki vezetheti azt, kit Allah eltévelyitett? S nincs számukra pártfogó.

30. Hát állitsad szembe magad (Ó, Muhammad) a hitvallással egyenesen. Téged Allah elinditott arra, amire Ő az embereket elinditotta. Nincs változata Allah teremtésének. Ez az egyenes hitvallás, s hanem az emberek többsége nem tudja.

31. Hozzá fordulva, s tartsátok őt számon, tartsátok meg az imát, s ne legyetek bálványimádók.

32. S azok, kik felbomlasztották hitvallásukat, s lettek

* Szolgák

szakadárok, hát minden klán boldog annak, mi nála van.

33. S ha megérinté az embereket az ártás, Ők Urukhoz fohászkodnak Hozzá fordulva. Majd ha ők megizlelék Tőle a kegyelmet, hát lám! Egy csoport köztük Uruknak társakat állit,

34. Hogy megtagadják azt, mit Mi nékik adtunk. (S mondva lesz nékik): Élvezkedjetek, s meg fogjátok tudni.

35. Avagy Mi rájuk bocsájtánk-é egy hatalmat, ki elbeszéli azt, mit Ők társakul állitottak (Néki)?

36. S midőn meg megizlelteténk az emberekkel a kegyelmet, hát megörvendeznek annak, s ha lesújt rájuk a rossz azáltal, mit kezeik nyujtottak, hát nézd! Ők kétségbe esnek.

37. Avagy nem láták-é, hogy Allah annak tárja ki a gondoskodást kinek akarja, s méri szűken (kinek akarja). Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik hisznek.

38. Hát add meg a rokonnak az ő jussát, s (így a) szegénynek, s a vándornak. Ez (így) jobb azoknak, kik akarják Allah Orcáinak (fényességét). Ezek hát ők a boldogulók.

39. S amit ti adtok az uzsorából, hogy (más) emberek vagyonában kamatozzék, hát nem kamatozik Allahnál. Hanem mit adtok jótékonyságból, s akarjátok Allah Orcáinak (fényességét),

hát ezek ők a meggyarapitottak.

40. Allah az, Ki megteremtett titeket, majd gondoskodott rólatok, majd elmúlaszt titeket, majd életre kelt benneteket. Van-é a ti bálványaitok közt (olyan), ki ebből megtesz valamit is? Legyen Dicső és Magasságos Ő azok felett, mikkel társitják.

41. S megjelenik a rontás a szárazföldön, s a tengeren azáltal, mit az emberek kezei elnyernek, s Ő hadd izleltessen meg vélük néhányat abból, mit tettek, hátha tán visszatérnek.

42. Mondd (Ó, Muhammad): Haladjatok a földön, s nézzétek mily volt beteljesülése azoknak, kik azelőtt! Többségük bálványimádó volt.

43. Hát állitsd szembe magad az egyenes hitvallással mielőtt eljő a Nap, midőn nincs kitérés Allah elől. Ezen a Napon (az emberek) elkülönittetnek.

44. Ki tagad, hát rajta az Ő tagádsa, s ki jókat cselekedik, hát ők magukról gondoskodnak.

45. Hát hadd jutalmazza meg Ő azokat kik hisznek, s jókat cselekednek az Ő bőkezűségéből. Íme! Ő nem szereti a hitetleneket.

46. S az Ő bizonyságaiból való, hogy elküldi a hirdető szeleket, hogy megizleltesse véletek

az Ő kegyelmét, s hogy a bárkák az Ő parancsolására futnak, hogy vágyjatok az Ő bőkezűségéből, s hátha tán hálát adtok.

47. Mert bizony Mi elküldénk előtted a küldötteket az ő népükhöz, s ők elhozák nékik a bizonyságokat. S Mi elegtételt vevénk azokon, kik bűnösek voltak. S Reánk hárul a hivők pártfogása.

48. Allah az, Ki elküldi a szeleket, hogy feltorlasszák a felhőket, s szétszórja azokat az égen, ahogy Ő akarja, s Ő megteszi azt kitörővé, s látod közüle előjönni a zivatart. S midőn Ő arra bocsájtja le azt az Ő szolgáloi közül kire akarja, hát lám! Ők örvendeznek.

49. S azelőtt(is) úgy voltak, hogy lebocsájtassék (az) reájuk Ő általa, s ők kételkednek.

50. Hát nézz Allah kegyelmének nyomaira: Hogyan kelté Ő életre a földet annak halála után. Lám! Ő bizony a halottak Életre keltője, s Ő Mindenre Képes.

51. S ha Mi elküldénk a szelet, s ők azt sárgának látnák, hát megmaradnának azután (is) hitetleneknek.

52. S bizony te (Ó, Muhammd) nem birod hallásra a halottakat, s nem birod hallásra a süketet,

(hogy meghallják) a hivást, midőn megfordulnak, s meg sem állnak.

53. S nem vezetheted ki a vakokat az ő eltévelygésükből. S csak azokat tudod hallásra birni, kik a Mi kinyilatkoztatásainkat hiszik, s ők megbékélők (Bennünk).

54. Allah az, Ki megteremtett titeket a gyengeségből, majd megtevé a gyengeség után az erőt, majd megtevé az erő után a gyengeséget, s őszülést. Ő azt teremt, mit akar. Ő a Mindenttudó, a (Mindenre) képes.

55. S a Napon, midőn az Óra felémelkedik, a gaztevők megesküsznek, hogy nem időztek, csak egy órát - ekképpen voltak ők rászedve.

56. S mondák azok, kiknek megadatott a tudás, s a hit: Mert bizony ti elidőztetek Allah irása szerint a Feltámadás Napjáig. S ez a Feltámadás Napja, de ti nem tudtátok.

57. S ezen a Napon nem használ azoknak, kik bűnbe estek az ő kifogásuk, s nem tehetnek jóvá (semmit).

58. Mert bizony Mi felveténk az embereknek ebben a Koránban minden példából, s ha elhoznátok a bizonyságot, bizony mondanák azok, kik tagadnak: Ti csupán csalók vagytok!

59. Ekképpen bélyegzi meg Allah

sziveit azoknak, kik nem tudnak.

60. Hát légy állhatatos (Ó, Muhammad)! Bizony Allah igérete igaz, s ne ijesszenek el téged azok, kik nem bizonyosak.

31. Szura

Luqman

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám. Mím.
2. Ezek a Bölcs Írás igéi.
3. Útmutatás és kegyelem a jótét (lelkeknek),
4. Akik megtartjak az imát, kötelező alamizsnát adnak, s ők a Túlvilágban bizonyosak.
5. Ezek az Útmutatásra (valók) Uruktól, s ezek ők a boldogulók.
6. S az emberek közt, ki megfizeti a beszéd mulatságát, hogy letévelyitsen Allah útjáról tudás nélkül, s megteszi azt csúfondárossá. Ezeknek hát a szörnyű szenvedés.

7. S midőn olvastatnak néki a Mi kinyilatkoztatásaink, ő dölyfösen elfordul, mintha nem (is) hallaná azt, mintha az ő két fülén hallgatagság (lenne). Hát hirdesd ki néki a fájdalmas szenvedést.

8. Lám! Kik hisznek, s jókat cselekednek, hát nékik a gyönyörök Mennyei.

9. Ők ebben halhatatlanok. Allah igérete igaz, s Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

10. Ő megteremté az egeket pillérek nélkül, ti látjátok azt, s levetette a földre a hegységeket, hogy biztonságot nyújtson néktek, s szétszórt azon minden előlényből. S Mi lebocsájtánk az égből a vizet, s kikeleszténk abban minden nemes párból.

11. Ez hát Allah teremtése. S láttassátok meg vélem mit teremtének azok, (mikhez ők folyamodnak) Rajta kivül? Mi több, a bűnösök nyilvánvaló eltévelygésben vannak.

12. Mert bizony Mi megadánk Luqmannak a bölcsességet, (mondván): Adj hálát Allahnak! S ki hálát ad, hát hanem magának ad hálát. S ki tagad, ime! Allah a Korlátlan, a Magasztos.

13. S midőn monda Luqman az ő fiának, s ő inté őt: Ó fiam! Ne állits társakat Allahnak! Lám! A társak állitása (Néki) hatalmas bűn.

14. S Mi elrendelénk az embert az ő két szülőjének.

Az ő anyja hordozá őt legyengülvén a gyengeségen, s az ő leválasztása két esztendőkor. Hát adj hálát Nékem, s a két szülőidnek. Hozzám vezet a végzet.

15. S ha ők küzdenek véled, hogy társat állits Nékem, miben néked tudásod nincsen, hát ne engedelmeskedj nékik (a szülőknek). S kiséről őket (végig) a világon illően, s kövesd annak útját, ki Nékem vall bűnbánatot, majd Hozzám vezet visszautatok, s Én kihirdetem néktek azt, mit tettetek.

16. Ó, fiam! Íme! Legyen az (akár) egy mustármag súlynyi, s legyen az sziklában, vagy az egeken, avagy a földön, Allah elhozza azt. Lám! Allah a Lágy, az Értesült.

17. Ó, fiam! Tartsd meg az imát, rendeld el az illőt, vess véget a csalárdnak, s légy állhatatos arra, mi téged ér. Íme! Ez hát a dolgok maradandósága.

18. Ne forditsd orcádat megvetéssel az embereknek, s ne járj a földön hetykén. Íme! Allah nem szeret egy büszke kérkedőt sem.

19. Légy szerény jártadban, s fogd vissza hangod. Íme! A hangok legérdesebbike bizony a

szamár hangja.

20. S nem látjátok-é, hogy Allah alárendelte néktek (mindazt), mi az egeken, s a földön, s reátok szállitotta az Ő kegyét kivülről, s belülről? S az emberek közt, ki vitába száll Allahról tudás, Útmutató, avagy világot adó Irás nélkül.

21. S ha mondva van nékik: Kövessétek azt, mit Allah kinyilatkoztatott, mondák: Mi több, mi azt követjük, amin a mi atyáinkat találánk. Még ha a Sátán hivná őket a lángok kinjaira!

22. S ki célját Allahnak rendeli alá, s ő jótét (lélek), hát bizony a megbizható kapaszkodót markolja meg. S Allahhoz (tér még) a dolgok beteljesülése.

23. S ki tagad, hát ne aggasszon téged (Ó, Muhammad) az ő hitetlensége. Hozzánk vezet az ő visszaútjuk, s Mi kihirdetjük nékik mit tettek. Íme! Allah Tudója a kebelek (rejtekének).

24. S az élvezetekre hagyjuk őket kevéssé, majd Mi bekényszeritjük őket a súlyos szenvedésbe.

25. S ha kérdeneéd őket: Ki teremté meg az egeket, s a földet? Mondanák: Allah. Mondd: Dicsőség legyen Allahnak! Mi több, többségük nem tudja.

26. Allahé mi az egeken, s a földön. Lám! Allah Korlátlan, a Magasztos.

27. S ha a földön a fák tollak lennének, s a tenger nyújtaná annak hét más tengerrel (együtt a tintát), hát Allah szavai nem merülnének ki. Lám! Allah a Nagyszerű a Bölcs.

28. A ti megteremtéstek, s feltámasztástok csupán (megteremtése és feltámasztása) egyetlen léleknek. Lám! Allah a Meghalló, a Meglátó.

29. Nem látod-é, hogy Allah átlényegiti az éjt nappallá, s átlényegiti a nappalt éjjé, s alárendelé a napot, a holdat, s mindegyik a kijelölt ideig fut? S Allah Értesült arról mit tesztek.

30. Ez hát, miáltal Allah, Ő az Igaz, s mihez Rajta kivül fohászkodnak, az a Hamis. S bizony Allah, Ő a Magasságos, a Nagy.

31. Nem látod-é, hogy a bárka a tengeren Allah kegye által fut, hogy megmutasson néktek (valamit) az Ő bizonyságaiból? Lám! Ezekben hát a bizonyságok minden állhatatosnak, hálaadónak.

32. S ha elboritja őket a hullám, akár az árnyékoló, hát Allahot hivják, szeplőtelenné téve Néki a hitvallást. S midőn Ő kimenekiti őket a szárazföldre, köztük ki

meghunyászkodik. S nem tagadja meg a mi kinyilatkozásainkat, csak minden háládatlan hitetlen.

33. Ó, emberek! Tartsátok számon Uratokat, s féljétek a Napot, midőn nem segitheti a szülő az ő gyermekét, s a gyermek sem lehet segitője az ő szülőjének egyáltalán. Lám! Allah igérete az igaz. Hát ne igézzen meg titeket az evilági élet, s ne igézzen meg benneteket Allahról a megigéző.

34. Lám! Allah! Ónála az óra tudása. S Ő leküldi a zivatart, s tudja mi a méhekben. S nem tudja a lélek mit nyer el holnap, s nem tudja a lélek, hogy mely földön múlik el. Íme! Allah a Mindenttudó, az Értesült.

32. Szura

A leborulás

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Alif. Lám.Mim.

2. Az Irás kinyilatkoztatása semmi kétség (nem férhet) hozzá, a Mindenségek Urától való.

3. Avagy ők mondják: Kieszelé azt? Mi több ez az igaz az Uradtól, hogy figyelmeztesd a népet kikhez nem jött figyelmeztető előtted, hátha tán jól vezettetnek.
4. Allah az, Ki megteremté az egeket, a földet, s mi a kettő közt hat nap alatt, majd elhelyezkedett a Trónuson. Nincs néktek Rajta kivül oltalmazó, sem közbenjáró. Hát nem emlékeztek-é?
5. Ő vezérli a dolgot az égből a földre, majd az visszakanyarodik Őhozzá a Napon, minek mértéke ezer év abból, mit számoltok.
6. Ez hát Tudója a Láthatatlannak, s a Láthatónak, a Nagyszerű, a Könyörületes,
7. Aki szeppé tett mindent, mit teremtett, s hozzákezdett az ember teremtéséhez agyagból.
8. Majd megtevé az Ő magvát egy csepp lenézett vizből.
9. Majd kialakitá azt, s belé lehellé az Ő Lelkéből, s megtevé néktek a hallást, a látást, s a szíveket. Keveset, mi hálát adtok.
10. Mondák: Ha mi eltévelyedettek lennénk a földön, hát hogyan lehetnénk újra teremtve. Mi több, ők a találkozót

Urukkal tagadják.

11. Mondd: Elmúlaszt titeket az angyal, ki őriz titeket, majd Uratokhoz térittettek meg.

12. S ha látnád, midőn a gaztevők leszegik fejeiket az ő Uruknál, (s mondják): Urunk! Látunk, s hallunk, hát térits vissza minket, mi jól fogunk cselekedni, s mi bizonyosak vagyunk.

13. S ha Mi akarnánk,hát Mi minden léleknek megadnánk az Ő Útmutatását, hanem érvényre kell jussék a szó Tőlem (a bűnösökről), hogy megtöltsem dzsinnekkel,s emberekkel mindösszesen a Poklot.

14. Hát izleljétek meg, miáltal elfeledétek ezen Napotok találkozóját. Lám! Mi elfeledünk titeket. S izleljétek meg az örökkévalóság szenvedését azáltal, mit tettetek.

15. Hanem (csak) azok hisznek a Mi kinyilatkoztatásainkban, kik ha emlékeztetve vannak azokra, hát leereszkednek leborulván, s zengik az ő Uruk dicsőségét, s nem dölyfösködnek.

16. (Akik) megszakitják nyugvásaikat pihenőhelyeiken, s Urukhoz fohászkodnak félve, sóváran, s abból mit Mi nékik adományoztunk áldoznak.

17. S nem tudják a lelkek , mi bújtatott el számukra a szemet gyönyörködtetőből jutalomként azért amit tettek.

18. S az, ki hivő olyan-é,

mint ki züllött? Nem egyenlők.

19. Hanem kik hisznek, jókat cselekednek, hát számukra a Mennyek a menedék szálláshelyül azért, mit tettek.

20. S hanem kik züllöttek, hát hajlékuk a Pokol tüze, s mindannyiszor ha ki akarnak jőni belőle, hát visszatérittetnek belé. S mondva van nékik: Izleljétek meg a Pokol tüzének kinjait, mit ti meghazudtoltatok.

21. S bizony Mi megizleltetjük vélük a legkisebb szenvedést * (még) a nagyobb szenvedés előtt, hátha tán visszatérnek.

22. S ki bűnösebb annál, mint ki emlékeztetve van az ő Urának kinyilatkoztatásaira, majd szembeszegül azokkal? Íme! Mi elégtételt veszünk a gaztevőktől.

23. Mert bizony Mi megadánk Mózesnek az Írást, hát ne légy kételyben annak befogadtatásától, s Mi megtevénk azt Útmutatásként Izrael fiainak.

24. S Mi megtevénk köztük az elöljárókat, kik a Mi parancsolásunk által voltak vezetve, midőn látánk hogy állhatatosak, s a Mi kinyilatkozásainkban bizonyosak.

25. Íme! A te Urad az, Ki ítélkezik közöttük a Feltámadás Napján abban, miben különböztek.

26. Avagy nem volt-e az ő vezetőjük az, hogy hány

* Az evilági büntetés

nemzedéket pusztítánk Mi el őelőttük, kik lakóhelyeiken jártak-keltek? Lám! Ezekben hát a bizonyságok! Hát nem halljá-é?

27. Avagy nem láták-é, hogyan vezeténk Mi a kopár földre a vizet, s hozánk élő általa a veteményt, miből az ő jószáguk eszik, s önmaguk? Hát nem látják-é?

28. S mondják: Mikor ez a győzelem, ha igazak vagytok?

29. Mondd: A győzelem Napján nem használ azoknak, kik tagadnak az ő hitük, s nem tartatnak vissza.

30. Hát szegülj szembe vélük (Ó, Muhammad), s várj. Lám! Ők (is) várnak.

33. S z u r a

A K l á n o k

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó, Próféta! Tartsd számon Allahot, s ne engedelmeskedj a hitetleneknek, s a képmutatóknak.

Íme! Allah Mindenttudó, Bölcs.

2. S kövesd azt, mi reád sugalltatott a te Uradtól. Lám! Allah Értesült arról, mit tesztek.
3. S hagyatkozz Allahra, s Allah elegendő Kire hagyatkozz.
4. S Allah nem tevé meg férfiúnak a két szivet testébe, s Ő nem tevé meg hitvesteket kiket kijelentetek anyátokká*, s nem tevé meg fiatokká, kiket annak kiáltotok ki. Ez hát a ti szájaitok beszéde. S Allah mondja az igazat, s Ő vezeti az utat.
5. Kiáltsátok ki az ő (igazi) atyáikat. Ez igazságosabb Allahnál. S ha nem tudjátok az ő atyáikat, hát ők felebarátaitok a hitvallásban, s védenceitek. S nem vétek számotokra, miben (önkéntelen) hibáztok, hanem (vétek), mi (hiba) a sziveteken nyugszik. Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.
6. A Próféta közelebb áll a hivőkhöz, mint önmaguk, s az ő hitvesei (akár) az ő anyjuk. S a mének gazdái** közelebb vannak egymáshoz Allah megirásában, mint a hivők, s a menekülők,***

*** Akik Mekkába menekültek

** Családfők, nemzetség vezetők

* Pogány arab szokás szerint a férfi felredobhatta feleségét a kijelentéssel: A te hátad olyan nékem, mint anyám háta

s csak tegyétek meg barátaitoknak az illőt. * Ez hát mi a sorokba szedett Írásban van.

7. S midőn Mi vevénk a prófétáktól az ő egyezségüket, s tőled (Ó, Muhammad), Noétól, Ábrahámtól, Mózestől, s Jézustól, Mária fiától. S Mi vevénk tőlük súlyos egyezséget.
8. Hadd kérdezze Ő az igazakat igazukról. S Ő elkészité a hitetleneknek a fájdalmas szenvedést.
9. Ó, kik hisznek! Emlékezzetek Allah kegyére reátok, midőn (ellenetek) jövének a katonák, s Mi reájuk küldénk a szeleket, s katonákat, mit nem láthattatok. S Allah Látója volt annak, mit tettetek.
10. Midőn ők eljövének felülről, s alólatok és tobzódtak a tekintetek, a szivek a torkokba értek, s ti (csalfa) gondolatokat gondoltatok Allahról.
11. Emitt próbáltattak meg a hivők, s megrengettettek szörnyű rengéssel.
12. S mondák a képmutatók, s azok, kiknek szivében a betegség: Nem igért nékük Allah és az Ő Hirnöke mást, mint megigézést.

* Ezzel a próféta minden Muzulmánt testvériségre hiv fel.

13. S mondá egy falka közülük: Ó, Yathrib népe!
Nincs néktek maradástok, hát térjetek vissza. S egy csoport közülük a Próféta engedelmét kéré, mondák: Íme!
A mi otthonaink kitettek (az ellenségnek).
S azok nem tettek ki, hanem csupán menekülni akarnak.
14. S ha reájuk törnek minden felől, majd megkéretnek a bomlasztásra, hát eljönnének véle, s nem időznének (a gondolkodással), csak keveset.
15. Mert bizony ők azelőtt megegyezének Allahhal, hogy nem forditják hátaikat. S az Allahhal (kötött) egyezség számon kéretik.
16. Mondd: Nem használ néktek a menekvés, ha menekültök a haláltól avagy a megöletéstől, s azidőn nem nyughattok, csak keveset.
17. Mondd: Ki az, ki megőriz titeket Allahtól, ha Ő ártást akar rajtatok, avagy kegyelmet akar reátok. S nem találnak maguknak Allahon kivül oltalmazót, sem pártfogót.
18. Bizony Allah ismeri az akadályozókat közületek, s azokat, kik mondják felebarátaiknak: Jöjjetek hozzánk!
S ők nem jönnek el a (küzdelem) nyomorúságához, csak egy keveset,
19. Fukarkodva a segitséggel tőletek (hivőktől). S midőn eljő

a félelem, hát látod őket (Ő, Muhammad) reád nézni, s szemeik forganak, mint kire a halál leple borul, s midőn elméne a félelem, hát leforráznak titeket éles nyelvekkel, kapzsiskodván a jóra. Ezek nem hisznek. S lerombolja Allah tetteiket, s ez Allahnak könnyen megy.

20. Úgy tartják, hogy a klánok nem vonulnak vissza (a jóktol), s ha (újból) eljönnének a klánok, hát szeretnék, ha ők a (vándorló) Arabok közt lennének a sivatagban, s kérdeznének a ti hireitekről. S ha köztetek lennének, hát nem harcolnának, csak kevesen.

21. Mert bizony Allah küldöttében a jó példa néktek arra, ki vágyja Allahot, s az Ítélet Napját, s Allahra sokat emlékezik.

22. S midőn láták a hivők a klánokat, mondák: Ez az, mit Allah, s az Ő Hirnöke igért nékünk. Allah, s az Ő Hirnöke igaz. S az nem gyarapitotta őket, csak hitben, s megbékélésben.

23. A hivők közt férfiak, kik igazak abban, mit egyezének Allahhal. S köztük ki teljesité azt az ő végzetével (a harcban), s köztük ki vár, (s hanem) ők nem változnak változással.

24. S Allah megjutalmazza az igazakat igazukért, s megbünteti a képmutatókat, ha Ő akarja, s megenyhül reájuk, (ha Ő akarja). Lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

25. S visszaveti Allah azokat, kik dühükben tagadtak, s ők nem vivták ki a jót. S Allah elegendő a hivőknek a harcban, s Allah az Erős, a Nagyszerű.

26. S Ő lebocsájtotta azokat az Írás népéből, kik támogattak őket bástyáikból, s rettenetet vetett azoknak szíveibe. Egy részüket ti leölitek, s másik részüket rabul ejtitek.

27. S Ő titeket örökébe léptet az ő földjüknek, házaiknak, vagyonuknak, s a földet ti nem tapostátok. S Allah Mindenre Képes.

28. Ó Próféta! Mondd hitveseidnek: Ha az evilági életet akarjátok, s annak pompáját, hát jöjjetek! Én eleget teszek néktek, s elengedlek titeket szép elengedéssel.

29. S ha Allahot, az Ő Hirnökét, s a Túlvilág hajlékát akarjátok, hát ime! Allah elkészitette a jótét (lelkűeknek) közületek a hatalmas bért.

30. Ó, Próféta asszonyai! Ki köztetek eljő a

nyilvánvaló ledérséggel, hát megtétetik néki a szenvedés kétszeressé. S ez Allahnak könnyen megy.

31. S ki aláveti magát köztetek Allahnak, s az Ő Hírnökének, s jókat cselekszik, hát Mi megadjuk néki az ő fizetségét kétszeresen, s előkészíténk néki a nemes gondoskodást.

32. Ó, Próféta asszonyai! Ti nem olyanok vagytok, mint bármely (más) asszony. Ha őrizkedtek, hát ne legyetek mulyák a szóval, hisz kinek szivében a betegség, sóvárog (rátok), hanem szóljatok illő szót.

33. S tartózkodjatok házaitokban. S ne cicomázzátok fel magatokat a Tudatlanság korának cifrangjaival. S tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát, s engedelmeskedjetek Allahnak, s az Ő Hírnökének. Allah el akarja meneszteni rólatok az iszonyatot, s ó Ház népe, hát Ő (igaz) tisztitással tisztit meg benneteket.

34. S emlékezzetek arra, mi a ti házaitokban olvastatott Allah kinyilatkozásaiból, s a bölcsességből. Lám! Allah a Lágy, az Értesült.

35. Íme! Megbékélő férfiak és nők; hivő férfiak és nők, magukat alávető férfiak és nők, igaz férfiak és nők,

állhatatos férfiak és nők, alázatos férfiak és nők, alamizsnaadó férfiak és nők, böjtöt megtartó férfiak és nők, erényüket megőrző férfiak és nők, s Allahra sokat emlékező férfiak és nők - Allah elkészitette nékik a megbocsájtást, s a hatalmas bért.

36. S nem lehet a hivő férfiúnak, sem a hivő nőnek midőn ha Allah és az Ő Hirnöke elrendelé a parancsolást, hogy legyen nékik haszonigényük az ő parancsolásukból. S ki fellázad Allah és az Ő Hirnöke ellen, hát bizony az nyilvánvaló eltévelyedéssel tévelyedett el.

37. S midőn mondád annak, kire Allah kegye jutott, s kire a te kegyed jutott: Fogd magadhoz hitvesed, s tartsd számon Allahot. S te magadba rejted azt, mit Allah megvilágitott, féled az embereket, s Allah érdemesebb, hogy Őt féld.
S midőn elrendelé Zeyd (a válási) szertartást az (asszonytól), hát Mi azt (az asszonyt azért) adánk néked, hogy ne legyen a hivőkre vétek asszonyok közt az ő fogadott gyermekeik, midőn ha elrendelék a (válási) szertartást tőlük. S Allah parancsolása

bevégeztetendő.

38. S nincs szemrevetés a Prófétának abban, mire őt Allah kényszeritette. Ez Allah útja azokkal, kik azelőtt múlottak el. S Allah parancsolása a sors bizonysága.

39. Kikhez elértek Allah üzenetei, félék Őt, s nem félének senkitől, csak Allahtól. S Allah elegendő számvetésre.

40. S Muhammad nem atyja egy férfiatoknak sem, hanem ő Allah Hírnöke, s a Próféták Pecsétje. S Allah a Mindenekről Tudó.

41. Ó, kik hisznek! Emlékezzetek meg Allahról sok megemlékezéssel.

42. S magasztaljátok Őt korán és későn.

43. Ő az, Ki imádkozik értetek, s az angyalok, hogy Ő kivezethessen titeket a sötétségből a világosságba, s Ő a hivőkre Könyörületes.

44. Az ő üdvözlésük a Napon, midőn találkoznak Vele: Békesség! S Ő elkészité nekik a nemes bért.

45. Ó, Próféta! Ime! Mi elküldénk téged eskütévőnek, hirdetőnek, s figyelmeztetőnek,

46. S Allahot szólitónak az Ő engedelmével, s világot adó lámpásnak.

47. S hirdesd ki a hivőknek,

hogy számukra Allahtól a nagy kiváltság.

48. S ne engedelmeskedj a hitetleneknek, s a képmutatóknak. S hagyd az ő kártékony fecsegésüket, s hagyatkozz Allahra. Allah elegendő annak, Kire hagyatkozz.

49. Ó, kik hisznek! Ha eljegyzitek a hivő asszonyokat, majd elváltok tőlük, még mielőtt érintenétek őket, hát nincs néktek reájuk az idő mit számoljatok. Hanem tegyetek eleget nékik s engedjétek el őket szép elengedéssel.

50. Ó, Próféta! Lám! Mi megengedénk néked hitveseidet, kiknek megadtad hozományát, s kiket jobbod bir* azokból, kiket Allah (adott) néked a hadizsákmányból, az atyai nagybátyád lányait, az atyai nagynéned leányait, anyai nagybátyád leányait, anyai nagynéné leányait, kik véled menekültek, s a hivő asszonyt, ha az magát a Prófétának adja, s a Próféta házasodni akar vele. Ez kiváltság néked, a (többi) hivőre ez nem áll. Bizony, Mi tudjuk mit rendelénk el reájuk hitveseikből, s azokból, mit jobbjuk bir. S hogy ne érjen téged a vádaskodás, hát Allah a

* Szolgaők

Megbocsájtó, a Könyörületes.

51. S te azt halogathatod el közülük kit akarsz, s azt fogadhatod magadhoz, kit akarsz. S bármelyre is vágyódsz azokból kiket elkülönitettél magadtól (időlegesen), hát nem vétek számodra, ez igy jobb, hiszen azoknak szemei gyönyörködhetnek, s nem bánkódnak, s mindnyájuk megelégedhetik abban, mit adsz nékik. S Allah tudja mi a sziveitekben, s Allah a Mindenttudó az Irgalmas.

52. Nem megengedett néked, hogy ezután (más) nőt végy, sem az, hogy őket más hitvesre cseréld, még ha (olyannyira) tetszett (is) az ő szépségük, kivéve azokat, kiket jobbod bir. Allah a mindenekre Rátekintő.

53. Ó, kik hisznek! Ne térjetek be a Próféta házaiba étkezni nem megvárva annak idejét, csak ha az megengedett néktek. S ha meghivottak vagytok, hát térjetek be, s midőn étkeztetek, hát szóródjatok szét.

S ne feledkezzetek bele a beszélgetésbe. Lám! Ez bosszúságot okoz a Prófétának, hisz ő vonakodik (kérni) tőletek a (távozást), de Allah nem vonakodik az igazságtól. Midőn ha kérsz tőlük (a Próféta feleségeitől) bármit, hát kérjétek őket egy függöny mögül.

Ez igy tisztább a ti sziveteknek, s az ő szivüknek. S ne legyen néktek, hogy bosszúságot okoztok Allah Hirnökének, s ne párosodjatok az ő hitveseivel őutána sohasem. Lám! Ez Allahnál hatalmas (bűn) lenne.

54. Akár közzétesztek valamit, akár eltitkoljátok, lám! Allah a Mindenek Tudója.

55. Nem vétek nékik (hitvesciteknek, hogy szabadon viselkednek) atyáikkal, fiaikkal, fivéreikkel, fivérei fiaival, nővérei fiaival, az ő asszonyaival, s azokkal, kiket az ő jobbjuk bir. Tartsátok számon Allahot. Ime Allah minden dolognak Tanúja.

56. Lám! Allah, s az Ő angyalai bocsájtanak áldást a Prófétára. Ó, kik hisznek! Kérjetek áldást reá, s köszöntéssel köszöntsétek (őt).

57. Lám! Kik ócsárolják Allahot, s az Ő Hirnökét, hát megátkozza őket Allah a világon, s a Túlvilágon, s előkészité nékik a szörnyű szenvedést.

58. S azok, kik ócsárolják a hivő férfiakat, és nőket érdemtelenül, hát bizony hordozzák a gyalázkodást, s a nyilvánvaló bűnt.

59. Ó, Próféta! Mondd hitveseidnek, lányaidnak,

s a hivő asszonyoknak, hogy vonják magukra leplei-
leiket. Ez igy jobb, s ők megismerhetők, s nem
háborittatnak.
S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

60. Ha nem vetnek véget (maguknak) a városban a kép-
mutatók, s kik szivében a betegség, s a rémhirter-
jesztők, hát Mi ellenük idézünk téged, majd
nem lesznek ők amott szomszédaid, csak keveset.

61. Átkozottak! Akárhol is leletnek, hát vétetnek,
s leöletéssel öletnek le.

62. (Ez volt) Allah útja azok közt, kik azelőtt múlá-
nak el, s te nem lelsz megváltoztatót Allah útjá-
ra.

63. Kérdeznek téged az emberek az Óráról. Mondd:
Annak tudása Allahnál van. S mi tudatja azt véled?
Talán az Óra közel.

64. Lám! Allah megátkozta a hitetleneket, s előkészitette
nékik a lángoló tüzet.

65. Ebben ők örökkévalók az idők végezetéig. Nem
találnak oltalmazót, sem pártfogót.

66. A Napon, midőn arcuk a tűz felé fordittatik,
mondják: Ó, bár engedelmeskedtünk volna Allahnak,
s engedelmeskedtünk volna a Hirnöknek.

67. S mondák: Urunk! Lám! Mi engedelmeskedénk a mi

uralkodóinknak, s nagyjainknak, de ők letévelyitettek minket az útról.

68. Urunk! Adj nékik kétszeresť a szenvedésből, s átkozd el őket nagy átokkal.

69. Ó, kik hisznek! Ne legyetek olyanok, mint kik ócsárolták Mózest, s Allah vétlenné tette őt azokból, mit (rá) mondtak. S ő Allahnál nagyra tartott.

70. Ó, kik hisznek! Tartsátok számon Allahot, és mondjatok célratörő mondást.

71. Ő megjavitja néktek tetteiteket, s megbocsájtja néktek bűneiteket. Ki engedelmeskedik Allahnak s az Ő Hirnökének, hát bizony hatalmas győzelemmel győzedelmeskedik.

72. Lám! Mi megajánlánk a gondviselést az egeknek, a földnek s a hegyeknek, de ezek meghátráltak annak hordozásától, s féltek attól. S az ember hordozza azt. Íme! Ő pedig bűnös és tudatlan.

73. Hát kinozza meg Allah a képmutató férfiakat és nőket, a bálvanyimádó férfiakat és nőket. S Allah megenyhül a hivő férfiakra és nőkre, s Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

34.Szura

S H E B A

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Dicsőség legyen Allahnak, Akié (minden) mi az egeken, s a földön. Övé a Túlvilág Dicsérete, s Ő a Bölcs, az Értesült.

2. Ő tudja mi jelenedik meg a földön, s mi távozik róla, mi bocsájtatik le az égből, s mi kanyarodik vissza belé. Ő a Könyörületes a Megbocsájtó.

3. Mondák, kik nem hisznek: Nem jő el hozzánk az óra. Mondd: Mi több, Uram által eljő az hozzátok. (Ő) a Láthatatlan Tudója. Nem térhet ki előle az egeken, sem a földön még egy atomnyi mérték sem, avagy kisebb, avagy nagyobb ennél, hanem ez egy nyilvánvaló Könyvben.

4. Bizony Ő megjutalmazza azokat, kik hisznek, jókat

cselekednek, s ezek számára a megbocsájtás, s a nemes gondoskodás.

5. S kik a Mi kinyilatkozásaink ellen küzdenek (Minket) kihivván, hát ezek számára a bőszület fájdalmas szenvedése.

6. S látják azok,kiknek megadatott a tudás azt, hogy mi lebocsájtatott néked Uradtól az igaz, s a Nagyszerű, Magasztos ösvényhez vezet.

7. S mondák a hitetlenek: Elvezessünk-é titeket a férfiúhoz, ki kihirdeti néktek, hogy midőn ha elporladtok teljes elporladással, s ti újra teremtettek?

8. Kieszelé-é ő Allahra a hazug szót, avagy benne az őrület? Mi több, kik nem hiszik a Túlvilágot, kinban, s messzi eltévelyedésben vannak.

9. Nem látják-é azt, mi kezeik közt, s mi mögöttük az égből, s a földből? Ha Mi akarnánk, hát elnyeletnénk őket a földdel, vagy lezúditanánk reájuk a megsemmisülést az égből. Íme! Ebben hát a bizonyság minden bűnbánó szolgálónak.

10. Mert bizony Mi megadánk Dávidnak Tőlünk a kiváltságot (mondván): Ó hegyek, s madarak! Zengjétek véle(az imát). S Mi alkalmassá tettük néki a vasat.

11. (Mondván): Csinálj páncélinget, s mérd ki (annak) láncszemét. S csináld meg jól. Lám, Én Látója vagyok annak, mit tesztek.

12. (S Mi adánk) Salamonnak a szelet, minek reggeli (folyása) egy hónap, s esti (folyása) egy hónap, s Mi megfolyatánk néki a réz patakot, (s adánk néki) dzsinneket kik dolgozzanak az Ő kezei közt az Ő Ura engedelmével. S azok, kik eltérnek közülük a Mi parancsolásunktól, hát megizleltetjük vélük a lobogó tűz szenvedését.

13. Ők azt csinálták néki amit akart: Zsinagógákat, szobrokat, medencéket, akár a kutak, s földbe kazánokat. Adj hálát Dávid nemzetsége! Hanem csak kevesen hálaadók az Én szolgálóim közt.

14. S midőn Mi elrendelénk reá a halált, hát nem mutatott nékik az Ő halála egyebet, csupán egy földi élőlényt, mely felfalja falkáját. S midőn lebukott, s a dzsinn látta hogyan, s ha Ők tudták volna a Láthatatlant, hát nem időznének iszonyú szenvedésben.

15. Mert bizony bizonyság volt nékik az Ő otthonaikban Shéba: Két kert: jobbról, s balról. Egyetek Uratok adományából, s adjatok hálát Néki.

Üdvös vidék, s megbocsájtó Úr!

16. Hanem ők szembe szegülenek, hát Mi reájuk küldénk az Iram áradatát, s megváltánk nékik két kertjüket két olyan kertté, minek gyümölcse keserű, a tamariszk itt, s a lótuszfa ott.

17. Eképpen fizeténk meg nékik azt, mit tagadtak. S büntetünk-é mást, mint hitetlent?

18. S Mi megtevénk köztük, s a települések közt miket Mi megáldottunk a városokat, mik kitűnnek, s könnyűvé mértük ki köztük a haladást, (mondván): Haladjatok benne éjjel és nappal biztonságban.

19. S mondák: Urunk! Hosszabbitsd meg az utazást köztünk. S ők elkárhozák önmagukat, s Mi megtevénk őket közmegvetésnek, s szétszaggatánk őket teljes szaggatással. Lám! Ebben hát a bizonyságok minden állhatatosnak, hálaadónak.

20. S bizony beigazolódott rajtuk Iblisz vélése, s azok követték őt, kivéve az (igaz)hivők csapatát.

21 S néki nem volt rajtuk hatalma, hacsak nem az, hogy Mi megtudjuk ki az-ki hisz a Túlvilágban azok közt, kik kételkednek felőle. S a te Urad a Mindenek Megőrzője.

22. Mondd (Ó, Muhammad): Fohászkodjatok azokhoz, kiket Allahon kivül véltek.

Azok nem birnak egy atomnyi sullyal (sem) az egeken, sem a földön, s nincs nékik azokból részük, s nincs Néki köztük jelenése.

23. S nem használ Nála a közbenjárás, csak annak, kinek Ő megengedi. Mignem aztán elűzetik szivekről a rettegés, s mondják: Mit mondott Uratok? Mondák: Az Igazat. S Ő a Magasságos, a Nagy.

24. Mondd: Ki az, Ki adományoz néktek az egekből s a földről. Mondd: Allah Lám! Mi, avagy ti talán jól vezettetünk, avagy nyilvánvaló eltévelyedésben vagyunk.

25. Mondd: S nem leszel megkérdeztetve arról, mit mi gaztettet elkövettünk, s nem leszünk mi megkérdeztetve arról, mit ti tesztek.

26. Mondd: Összegyüjt bennünket a mi Urunk, majd az igazzal itél közöttünk. S Ő az Itélő, a Mindenttudó.

27. Mondd: Láttassátok vélem azokat, kiket ti Őhozzá csatlakoztattatok társul. Nahát! Mi több, Ő Allah a Nagyszerű a Bölcs.

28. S Mi nem küldénk téged (Ő, Muhammad), csak mint a hirdetés, s figyelmeztetés elhozóját az embereknek, s hanem az emberek többsége nem tudja.

29. S mondják: Mikor lesz ezen igéret (beteljesitvén), ha igazak vagytok?

30. Mondd (Ó, Muhammad): Néktek a Nap ígérete (a találkozóra), mit nem késleltethettek, s nem is siettethettek óráryit sem.

31. S mondák kik tagadnak: Mi nem hisszük ezt a Korán, sem azt, mi azelőtt volt. S ha látnád midőn a bűnösök előhozatnak Uruknál, s veti egyik a másikának a szót, s mondják azok kik megvetettek (voltak a földön) azoknak, kik dölyfösködtek: Ha ti nem lettetek volna, mi bizony hivők lettünk volna.

32. Mondák azok kik dölyfösködtek azoknak, kik megalázottak: Mi téritettünk-é el titeket az Útmutatástól, miután az eljőve hozzátok? Mi több, ti gaztevők vagytok.

33. S mondák a megalázottak azoknak, kik dölyfösködtek: Mi több, (az a ti) csalárdság(tok) éjjel, s nappal, midőn megparancsolátok nékünk, hogy tagadjuk meg Allahot s tegyük meg Néki a vetélytársakat. S megtelitődének büntudattal, midőn megláták a szenvedést, s Mi megtevénk az örveket azok nyakaiba kik tagadtak. Mást érdemelének-é azért mit tettek?

34. S Mi nem küldénk a településbe figyelmeztetőt,

hanem annak elpuhultjai mondák: Íme! Mi tagadjuk azt mivel ti küldettetek.

35. S mondák: Mi többek vagyunk (nálatok) vagyonban, s fiakban, s mi nem leszünk megkínoztatva.

36. Mondd (Ő, Muhammad): Lám! Az én Uram annak tárja ki a gondoskodást, kinek Ő akarja, s annak méri szűken (kinek Ő akarja). Hanem az emberek többsége nem tudja.

37. S nem vagyonotok az, sem fiaitok, mi közel hoz titeket Hozzánk, hanem ki hisz, s jókat cselekszik (kerül közel). Hát ezek számára a viszonzás kétszeres azért mit tettek, s ők az (égi) szállás-helyen biztonságban vannak.

38. S azok, kik a Mi kinyilatkozásaink ellen vannak (Minket) kihivván, hát ezek előállíttatnak a szenvedésre.

39. Mondd: Lám! Az én Uram annak tárja ki a gondoskodást kinek Ő akarja az Ő szolgálói közül, s annak méri szűken (kinek Ő akarja). S mit áldoztok valamiből is, azt Ő pótolja, s Ő a Gondoskodók Legjobbika.

40. S a Napon midőn Ő egybetereli őket mindahányat, majd mondja az angyaloknak: Ezek imádkoztak-é hozzátok?

41. Mondák: Légy Dicső! Te vagy a mi Oltalmazónk, nem ők!

Mi több, ők a dzsinnekhez imádkozának, s legtöbbjük hitt is bennük.

42. S a Napon nem bir az egyik a másikának haszonnal, sem ártással. S Mi mondjuk azoknak, kik bűnbe estek: Izleljétek meg a Pokol tüzének szenvedését azért, mit meghazudtoltatok.

43. S midőn olvastatnak nékik a Mi megnyilvánult bizonyságaink, mondák: Ez nem más, mint egy férfiú, aki le akar tériteni titeket arról, mit atyáitok szolgáltak. S mondák: Ez nem más, mit kieszelt hazugság. S mondák azok, kik tagadnak az igazra, midőn az eljöve hozzájuk: Ime! Ez csupán nyilvánvaló mágia.

44. S Mi nem adánk nékik az Irásokból, hogy tanulják azt, s nem küldénk el hozzájuk előtted figyelmeztetőt.

45. S hazugok voltak, kik őelőttük, s nem nyerék el a tizedrészt sem, mit Mi adánk nekik, s ők meghazudtolák a Mi küldötteinket. S mily az Én borzádásom!

46. Mondd (Ó, Muhammad): Hanem én egyre intelek titeket: Álljatok fel Allahnak kettesével, s egyenként, majd gondolkodjatok: Nincs társatokban őrület.

Ő csupán figyelmeztető néktek az előttetek való szörnyű szenvedésről.

47. Mondd: Mi bért kértem tőletek, hát az a tiétek. Az én bérem csak Allahon áll, s Ő mindenekre Tanu.

48. Mondd: Íme! Az én Uram odaveté az igazat. (Ő a) Láthatatlanok Tudója.

49. Mondd: Eljőve az igaz, s nem tűnik ki a hamis, s nem ismétlődik.

50. Mondd: Ha eltévelyedek, hát önmagam ellen tévelyedek, s ha jól vezettetek, hát ez azáltal, mit az Én Uram sugallott nékem. Lám! Ő a Meghalló, a Közeli.

51. S ha látnád, midőn ha megrémítenek, s nincs menekvés, és lesújtatnak egy közeli helyről.

52. Mondák: Mi (most) hiszünk Benne. S hogyan nékik (a hit) magukhoz vétele (oly) messzi helyről?

53. S bizony ők megtagadák azt azelőtt. S ők célba vevék a Láthatatlant (oly) messzi helyről.

54. S az örvény köztük, s aközött mit vágynak, amint az megtétetett az ő kasztjaikkal azelőtt. Lám! Ők a kételyek kételyében voltak.

35. Szura

Az angyalok

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Dicsőség Allahnak, az egek, s a föld Elinditójának,
Ki megtevé az angyalokat két, három, s négyszárnyú
küldöttekké! S Ő azt gyarapitja a teremtésben
mit Ő akar. Íme! Allah mindenre Képes.

2. S az, mit Allah megnyit az Ő kegyelméből az emberek-
nek, hát nincs annak visszafogója, s az, mit
Ő visszafog, hát nincs annak kiszabaditója Őutána.
S Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

3. Ó emberek! Emlékezzetek Allah kegyére reátok!
Van-é más teremtő, mint Allah, ki ajándékoz titeket
az égből, s a földről? Nincs (más) Isten, csak
Ő. Hát merre fordittattok?

4. S ha ők meghazudtolnak (Ó, Muhammad), hát bizony
meghazudtoltattak a küldöttek előtted. S Allahhoz

térittetnek meg a dolgok.

5. Ó, emberek! Íme! Allah igérete igaz. Hát ne csábitson titeket az evilági élet, s ne csábitson el Allahtól titeket a csábító.

6. Lám! A Sátán néktek ellenség, hát vegyétek azt ellenségnek. Hanem ő hivja az ő klánját, hogy legyenek azok a Pokol lángjainak gazdái.

7. Akik tagadnak, hát nékik a szörnyű szenvedés, s akik hisznek, s jókat cselekednek, hát nékik a megbocsájtás és a nagy bér.

8. S az, kinek megszépittetett a rossz az ő tettében, s ő azt szépnek látja (nem a Sátán műve-é)? S bizony Allah azt tévelyiti el akit akar, s azt vezeti kit akar. Hát ne múljon ki lelked sóhajokban értük. Íme! Allah Tudója annak mit művelnek.

9. S Allah az, Ki elküldi a szeleket, s feltorlasztja a felhőket, majd Mi azt a holt tájhoz vezeténk, s feléleszténk általa a földet annak halála után. Eképpen hát a feleledés.

10. Ki akarja az erőt (hát tudja meg), hogy az erő mind Allahé. Hozzá tör fel a jó szó, s a helyes cselekvés, mit ő kiemel. S kik kiármánykodják

a rosszakat, hát nékik a szörnyű szenvedés. Az árrnány azoké, kik semmivé válnak.

11. S Allah teremtett titeket porból, majd cseppből, majd Ő megtevé néktek a párt. S nem hordoz az anya, s nem is hoz világra, csak az Ő tudtával. S nem korosbodik tovább (egy) koros (sem), s nem rövidittetik meg annak kora, hanem az egy Könyvben (van jegyezve). Lám! Ez Allahnak könnyen megy.

12. S nem egyenlő a két tenger*: Ez friss, édes, élvezet az ivása, s az sós, keserű. S mindből üde húst esztek, s kihalásszátok az ékességet, mit viseltek. S látod a bárkát azon szelni (a habokat), hogy vágyjatok az Ő bőkezűségéből, s hátha tán hálát adtok.

13. Ő átlényegiti az éjt nappallá, s átlényegiti a nappalt éjjé. S Ő alárendelé a napot, s a holdat, mindegyik a kijelölt időt futja. Ez hát Allah, a ti Uratok. Övé a Teljhatalmúság. S azok, kik Rajta kivül fohászkodnak, hát nem birnak még egy szemernyivel sem (maguknak).

14. S ha fohászkodtok hozzájuk, hát azok nem halljak fohásztokat, s ha hallanák, hát nem válaszolnának néktek.

*A sós és édesviz

S a Feltámadás Napján ők megtagadják társitástokat, s nem hirdetnek úgy néked, mint (Ő) az Értesült.

15. Ó, emberek! Ti szegények vagytok Allahhoz! S Allah! Ő Korlátlan, a Magasztos.

16. Ha Ő akarja, hát elmeneszt titeket, s új teremtményeket hoz.

17. S ez Allahnak nem nagy dolog.

18. S nem hordozhatja a teherrel megrakott más terhét. S ha (segitségre) szólit a megrakodott annak hordozására, hát nem rakatik át semmi tőle, még ha az (kit szólit) rokon (is). Hanem te azokat figyelmeztesd, kik rejtve félik Urukat, s megtartják az imát. S az, ki gyarapszik (a jókban), hát magát gyarapitja. S Allahhoz visz a végzet.

19. S nem egyenlő a vak a látóval,

20. Sem a sötétség s a világosság,

21. Sem az árnyék, s a hőség.

22. S nem egyenlők az élők s a holtak. Lám! Allah azt birja hallásra, kit Ő akar. S te nem birhatod hallásra azokat, kik a sirokban.

23. Te csupán egy figyelmeztető vagy.

24. Lám! Mi elküldénk téged az igazzal

hirdetőként, s figyelmeztetőként. S nincs nemzet, csak miben figyelmeztető járt.

25. S ha ők meghazudtolnák téged, hát meghazudtoltak azok is, kik előttük. Eljövének hozzájuk az ő küldötteik a bizonyságokkal, a Zsoltárok könyvével, s a világot adó Irással.

26. Majd Én vevém azokat, kik tagadtak, s mily volt az Én borzadásom!

27. Nem látád-é, hogy Allah lebocsájta az égből a vizet, s Mi elohozánk általa a különféle szinű gyümölcsöket? S a hegyek közt a fehér, s vörös sávok különböző szinekben, s (mások) hollófeketék.

28. S az emberek, élőlények, s jószágok közt eképpen a különféle szinek. Hanem elrettenti Allah a tudókat az Ő szolgálói közül. Íme! Allah a Nagyszerű a Megbocsájtó.

29. Lám! Kik olvassák Allah Írását, megtartják az imát, s áldoznak abból mit Mi adományoztunk nékik titokban, vagy nyiltan, hát ők remélhetik, hogy üzletük sosem megy tönkre.

30. Hát hadd fizesse meg nékik Ő bérüket, s gyarapitsa őket az Ő bőkezűségéből. Lám! Ő a Megbocsájtó,

a Hálaadó.

31. S amit Mi sugallánk néked az Írásból, az az igaz, megerősitvén, mi kezeik közt (azelőtt). Íme! Allah az Ő szolgálóiról Értesült, (azokat) Látja.

32. Majd az Írás örökébe azokat lépteténk, kiket Mi választánk meg szolgálóink közül. S köztük, ki elkárhozá magát, s köztük ki takarékos, s köztük, ki megelőz (másokat) a jókban Allah engedelmével. Ez hát az a nagy kiváltság!

33. Az Éden kertjei! Ők betérének abba felékesitvén benne arany s gyöngy ékekkel, s az ő öltözékük ott selyem.

34. S mondják: Dicsőség legyen Allahnak, Aki elmenesztette rólunk a bánatot. Íme! A mi Urunk a Megbocsájtó, a Hálaadó!

35. Ő, Aki lehetővé teszi nékünk az örökkévalóság lakát az Ő bőkezűségéből, hol nem érint minket a vesződség, s nem érint minket az unalom.

36. S azok, kik tagadnak, hát nékik a Pokol tüze, mi nem pusztitja el őket, hogy meghaljanak, s nem is enyhittetik róluk annak szenvedése. Eképpen fizetünk meg minden tagadónak.

37. S ők segitségért siránkoznak amott, (mondván): Urunk!

Vezess ki bennünket, s mi jól cselekszünk, nem úgy ahogy (régen) cselekedénk. Avagy nem adánk Mi elég kort néktek arra, hogy emlékezzen meg benne az, ki megemlékezik? S eljöve hozzátok a figyelmeztető, hát izleljétek meg (cselekedeitek viszonzását), s nincs a bűnösöknek pártfogó.

38. Lám! Allah Tudója a Láthatatlannak, mi az egeken s a földön. Íme! Ő Tudója a keblek rejtekének.

39. Ő az, Ki megtett titeket helytartókká a földön, s ki tagad, hát őreá az ő tagadása. S nem gyarapitja a hitetleneket az ő tagadásuk Urukná́l, csupán borzalommal. S nem gyarapitja a hitetleneket az ő tagadásuk, csak veszteséggel.

40. Mondd: Láttátok-é a ti társaitokat (a bálványokat) kikhez Allahon kivűl fohászkodtok? Láttassátok vélem azt, mit ők teremtettek a földön! Avagy van-é nékik részesedésük az egekben? Avagy adánk-é Mi nékik az Irást, s ők azon vannak-é, hogy bizonyságot (hozzanak) belőle? Mi több, a bűnösök mit egymásnak igérnek, csupán csábitás.

41. Lám! Allah fogva tartja az egeket, s a földet, hogy azok le ne térjenek. S ha azok letérnének, hát nem tarthatná

fogva azokat senki Őutána. Lám! Ő az Irgalmas, a Megbocsájtó.

42. S ők megesküsznek Allahra hitük küzdelméről, s ha eljő hozzájuk a figyelmeztető, hát jobban vezethetők mint bármely (más) nemzet. S midőn eljő hozzájuk a figyelmeztető, hát nem gyarapitja őket, csupán undorral,

43. Dölyfösködvén a földön, s ármánykodva a roszszat. S a rossz ármánykodása nem öleli át, csak annak népét (ki kieszeli). S (másra) várnak-é, mint ahogy az elődök kezeltettek? Hát nem leled meg Allah elbánásának változatát, s sosem leled meg Allah elbánásának megváltoztatását.

44. Avagy nem haladának-é a földön, s látják mily volt beteljesülése azoknak, kik őelőttük? S azok szilárdabbak voltak náluk erőben. S Allah nem az,Ki elől kitérhet bármi is az egeken, s a földön. Lám! Ő a Mindenttudó, az Erős.

45. S ha Allah aszerint venné az embereket, mit elnyertek, hát nem hagyna meg a (föld) felszinén egy élőlényt sem. Hanem Ő haladékot ad nékik a megjelölt ideig, s midőn eljő az ő sorsuk, hát Lám! (Ők meg fogják tudni, hogy) Allah Látója az Ő szolgálóinak.

36. Szura

Ya Sin

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ya Sin.
2. S a Bölcs Korán.
3. Lám! Te azok közül vagy, kik küldöttek
4. Az egyenes ösvényre,
5. A Nagyszerű, a Könyörületes kinyilatkoztatása,
6. Hogy figyelmeztesd a népet, kiknek atyjai nem voltak figyelmeztetve, s ők semmibevevők.
7. Hát bizony igazérvényű a szólás legtöbbjükre, s ők nem hisznek.
8. Lám! Mi megtevénk az ő nyakaikba az örveket, azt (egészen) az állukig, s ők a kimerevitett-nyakúak.
9. S Mi megtevénk eléjük a gátat, mögéjük a gátat, (emigy) elboritánk őket, s ők nem látnak.
10. Egyre megy nékik, hogy figyelmezteted-é őket, vagy nem figyelmezteted őket, ők nem hisznek.

11 . Hanem azt figyelmeztesd, ki követi az Emlékeztetőt, s titkon féli a Mindenhatót. Hát hirdesd ki néki a megbocsájtást, s a nemes bért.

12. Lám! Mi, igen Mi keltjük életre a halottat. S Mi feljegyezzük azt, mit ők megelőlegeznek, s nyomaikat. S Mi minden dolgot számon tartunk a megnyilvánitó Lajstromban.

13. S vesd fel nékik a példát: A település lakói, midőn eljövének abba a küldöttek (Allahtól),

14. S midőn Mi elküldénk hozzájuk kettőt, hát ők meghazudtolák azokat, s Mi megerősiténk őket a harmadikkal, majd mondák: Lám! Mi küldöttek vagyunk tihozzátok.

15. Mondák: Ti nem vagytok (más), csupán halandók, akár mi, S nem nyilvánitott ki a Mindenható semmit. hanem ti csak hazudoztok.

16. Mondák: Urunk tudja, hogy mi küldöttek vagyunk tihozzátok.

17. S nem áll rajtunk (más), csupán a nyilvánvaló üzenés.

18. Mondák (a település lakói): Mi megjósoltuk a madarak röptéből a (rosszat) általatok. Ha nem vettek véget, mi bizony megkövezünk titeket, s megérint benneteket tőlünk a fájdalmas szenvedés.

19. Mondák: Madárjóslástok legyen véletek! Azért hát ez, miáltal emlitve van néktek (az igaz)? Mi több, ti tékozlók népe vagytok.

20. S a város túlsó végéből jött sietvén egy férfiú. Mondá:

Ó nép! Kövessétek a küldötteket.

21. Kövessétek azokat, kik nem kérnek tőletek fizetséget, s ők jói vezetettek

22. S miért ne szolgálnám Azt, Ki elinditott engem, s ti Őhozzá térittettek meg?

23. Vegyek-é Rajta kivül isteneket, midőn ha a Mindenható ártást akar nékem, hát nem segit rajtam az ő közbenjárásuk semmit, s nem mentenek meg?

24. Akkoron én bizonyos, hogy nyilvánvaló eltévelyedésben vagyok.

25. Íme! Én hiszek a ti Uratokban, hát halljatok engem.

26. Mondva(volt nékik): Térj be a Menyországba. Mondá: Bár népem megtudná

27. Azt,hogy (mily nagylelkűn) megbocsájtott nékem Uram, s megtett engem a megbecsültek közé!

28. S Mi nem küldénk az ő népére őutána hadat az égből, s Mi nem is vagyunk (azok) lebocsájtója.

29. S az csupán egyetlen Kiáltás volt, s lám! Ők elhamvadtak.

30. Ó, gyötrelem a szolgálókra! Nem jő hozzájuk küldött soha, hogy azt meg ne csúfolnák.

31. S nem láták-é hány nemzedéket pusztitánk Mi el előttük, melyek hozzájuk bizony nem térnek vissza?

32. S mind, midőn egyösszességben, a Mi Szinünk elé hozatik.

33. S bizonyság számukra a holt föld. Mi életre kelténk azt, s előhozánk belőle a gabonaszemet, s ők abból táplálkoznak.

34. S Mi megtevénk azon a szőlős és datolyapálma kerteket, s kifakasztánk amott a patakokat.

35. Hadd egyenek annak gyümölcséből, s azt nem az ő kezeik művelték. Hát nem adnak-é hálát?

36. Legyen Dicső az, ki megteremtett minden párt abból, mit a föld kikeleszt, s önmagukat, s abból mit ők nem tudnak.

37. S bizonyság számukra az éj, miből Mi kivetkőztetjük a nappalt, s lám! ők elkárhozottak.

38. S a nap az ő nyugvóhelyére fut. Ez hát a Nagyszerű, a Mindenttudó kimérése.

39. S a hold, hát Mi kimérénk annak házát, mignem visszaáll akár az öreg, fonnyadt pálmalevél.

30. Sem a nap nem vágyik arra, hogy beérje a holdat, sem az éj nem előzi meg a nappalt. S mindegyik (saját) pályán lebeg.

41. S bizonyság nékik, hogy Mi hordozánk az ő sarjaikat a megrakott bárkán,

42. S Mi megteremténk nékik az olyat, min utaznak.

43. S ha Mi akarjuk, hát megfullasztjuk őket, s nincs számukra megszabadulás, s ők nem mentetnek meg,

44. Hacsak nem a kegyelem Tőlünk vigaszként egy ideig.

45. S midőn mondva van nékik: Tartsátok számon, mi előttetek, s mi mögöttetek, hátha tán megkegyelmeztettek.

46. S nem jöve el hozzájuk a bizonyság Uruk bizonyságaiból, csak (úgy) hogy ők szembeszegülők!

47. S midőn mondva van nékik: Áldozzatok abból, mit Allah adományozott néktek, hát mondák kik tagadnak azoknak kik hisznek: Tápláljuk-é azokat, kiket ha Ő akarja hát Allah táplál? Ti csupán nyilvánvaló tévelygésben vagytok.

48. S mondják:Mikor (teljesedik be) ez az igéret, ha igazak vagytok?

49. Nem néznek elébe, csak egyetlen Kiáltásnak mi veszi őket, midőn ők vitatkoznak.

50. S nem tudnak örökbe hagyni, s nem térhetnek vissza nemzetségükhöz.

51. S megfuvattatik a harsona, s lám! A sírokból ők Urukhoz suhannak.

52. Mondák: Jaj nékünk! Ki támasztott fel minket fekvőhe-

lyeinkről? Ez az, mit a Mindenható igért, s igazak voltak a küldöttek.

53. Hanem az csupán egyetlen Kiáltás, s nézd őket összegyüjtvén Színükhöz előállitva.

54. S a Napon nem kárhoztatik el a lélek egyáltalán, s nem viszonoztatik néktek, csak az mit tettetek.

55. Iméle! A Menyország gazdái a Napon munkában (lesznek, miben) gyümölcsöznek.

56. Ők, s hitveseik az árnyékban, s trónusokon hajladoznak,

57. Övék amott (tetteik) gyümölcse, s övék az, miért fohászkodnak.

58. A Könyörületes Úrtól (jövő) szó nékik:Békesség.

59. S hordjátok el magatokat a Napon, ó gaztevők!

60. S nem kötek-é egyezséget Én véletek, Ó Ádám fiai, hogy nem szolgáljátok a Sátánt? Iméle! Ő néktek nyilvánvaló ellenségtek.

61 S ha Engem szolgáltok, hát ez az egyenes ösvény.

62. Mert bizony az nagy sokaságot tévelyitett el köztetek. Hát nem fogtátok-é föl?

63. Ez a Pokol, mi néktek igértetett, (ha őt követtétek).

64. Hamvasszátok el ott a Napon azt, mit tagadtatok.

65. A Napon Mi pecsétet teszünk szájaikra, s kezeik beszélnek Hozzánk, s lábaik tesznek tanúvallomást arról mit elnyertek .

66. S ha Mi akarnánk, hát kioltjuk szemük világát, hogy magukra hagyatottak legyenek az ösvényen. S hogyan látnak?

67. S ha Mi akarnánk, hát helyeikre rögzitenénk őket, s nem tudnának tovamenni, sem visszatérni.

68. S az, kinek elnyújtánk korát, hát Mi visszaforditánk őt a teremtésben. Hát nem érik-é fel?

69. S Mi nem tanitottuk néki (Ő, Muhammad) a költészetet, s az nem is szükséges néki. S ez nem (más) mint az Emlekeztető, s a nyilvánvaló Korán,

70. Hogy figyelmeztettessenek az élők, s igazolódjék be a szó a hitetlenekre.

71. Avagy nem láták-é hogy Mi megteremténk nékik a Mi kezünk munkájából a jószágokat, s ők annak birói ?

72. S Mi azt alárendelénk nékik, s az mire ráülnek, s abból esznek.

73. S számukra belőle a hasznok, s az innivalók.. Hát nem adnak-é hálát?

74. S ők Allahon kivül vevének isteneket, hátha tán

pártfogásba vétetnek.

75. Nem tudják azok az Ő pártjukat fogni, hanem ők (a fohászkodók) az Ő felfegyverzett haduk.

76. S ne szomoritson el téged (Ó, Muhammad) az Ő beszédük. Íme! Mi tudjuk mit eltitkolnak, s mit kinyilvánitanak.

77 Avagy nem látá-é az ember, hogy Mi őt a cseppből teremténk meg? S nézd! Ő egy nyilvánvaló ellenszegülő.

78. S az felveté a példát Nékünk, s elfeledé az Ő teremtését. Mondá: Ki kelti életre a csontokat, midőn azok elkorhadottak?

79. Mondd: Az kelti azt életre, Ki megalkotá azt legelőször. S Ő minden teremtmény Tudója,

80. Aki megtevé néktek a zöld fából a tüzet, s lám? Ti abból gyujtotok.

81. Avagy nem képes-é az, Ki megalkotá az egeket, s a földet arra, hogy olyanokat teremtsen, mint ők? Mi több, Ő a Mindenttudó Teremtő.

82. Hanem az Ő parancsolása midőn akar valamit, hogy mondja néki: Légy! S lészen.

83. S legyen Dicső az, Kinek kezében van minden dolog Teljhatalmisága! S Őhozzá térittettek meg.

37. Szura

A sorakoztatók

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében.

1. Kik sorakoztatói a (csata)soroknak,
2. Kik üvöltözői a korholásnak,
3. S kik olvasói az Emlékeztetőnek.
4. Íme! Bizony a ti Istenetek Egy.
5. Ura az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt, s Ura a virradatoknak.
6. Íme! Mi feldisziténk a világ egét a bolygók ékességével,
7. S megőrizvén minden megátalkodott Sátántól.
8. Ők nem hallgatnak a Legfelső Főre, hát meghajittatnak minden oldalról,
9. Kitaszittatván, s nékik a szűnni nem akaró szenvedés.
10. Kivéve azt, ki megragadja a foszlányt, s követi őt egy átfurakodó lángcsóva.
11. Hát kérdezd őket (Ó, Muhammad): Erősebbek-e ők a teremtésben, avagy (erősebek) azok, kiket Mi teremténk?

Lám! Mi képlékeny agyagból teremténk őket.

12. Mi több, te csodát művelsz, midőn ők csúfolódnak.
13. S midőn emlékeztetve vannak, hát nem emlékeznek meg,
14. S midőn látják a bizonyságot, hát vágyják annak megcsúfolását.
15. S mondák: Lám! Ez csupán nyilvánvaló mágia.
16. Midőn ha elhalánk, por, s csont vagyunk, hát mi feltámasztatunk-é?
17. Hát a mi ősatyáink?
18. Mondd (Ó, Muhammad): Igen! S hanem ti lesztek a lekicsinylettek.
19. S hanem ott egyetlen Üvöltés, s lám! Ők meglátják,
20. S mondák: Jaj nékünk! Ez az Itélet Napja.
21. Ez az Elválasztás Napja abban, mit meghazudtoltatok.
22. (S mondva van az angyaloknak): Tereljétek össze azokat kik bűnöztek, s az ő hitveseiket, s azt mit szolgáltak
23. Allahon kivül, s vezessétek őket a Pokol ösvényére.
24. S állitsátok meg őket, miáltal ők kérdőre vonatnak.
25. Mi (járjon) néktek, s ti nem pártfogoljátok egymást?
26. Mi több, ők a Napon meghódolnak.
27. S egyikük magához vonja másikukat kérdezősködvén.
28. Mondák: Ime! Ti eljövétek hozzánk a jobbik (oldalról).
29. Mondák: Mi több, ti nem voltatok hivők.

30. S nem volt nékünk rajtatok hatalmunk, mi több ti zsarnok nép voltatok.

31. S (most) beigazolódik rajtunk Urunk szava. Íme! Mi vagyunk (a kinok) izlelői.

32. Hát mi félrevezettünk titeket. Íme! Mi (magunk is) félrevezetettek voltunk.

33. S ők a Napon a szenvedésben társak.

34. Lám! Ekképpen teszünk Mi a gaztevőkkel.

35. Ők, midőn mondva volt nékik: Nincs (más) Isten, csak Allah - dölyfösködtek.

36. S mondják: Elhagyjuk-é a mi isteneinket egy őrült költőért?

37. Íme! Ő elhozá az igazat, s megerősité a küldötteket (őelőtte).

38. Lám! Ti a fájdalmas szenvedés izlelői vagytok.

39. S nem viszonoztatik néktek, csak az mit tettetek.

40. Kivéve Allah odaadó szolgáloit.

41. Ezek számára a tudott gondoskodás,

42. Gyümölcsök. S ők megbecsültetnek

43. A gyönyörűség Mennyeiben,

44. Az egymással szembeni nyoszolyákon.

45. Mindenhonnét körülöttük egy kupa forrásvizet hoznak nékik,

46 Fehér, izletes azoknak kik isszák,

47. Nincs abban fejfájás,

s ők attól nem bolondittatnak meg.

48. S náluk a tartózkodó tekintet a finom szemekkel,

49. Mintha azok rejtett tojások lennének.

50. S egyikük a másikat magához vonja kérdezősködvén.

51. Mondá a szóló közülük: Íme! Nékem bajtársam volt

52. (Ki) mondá: Te bizonyos hogy az igazmondók közül vagy?

53. Midőn ha meghalánk, por, s csont vagyunk, hát beszámoltattatunk-é?

54. Mondá: Ti odapillantotok-é

55. S odapillantott, majd meglátá azt a Pokol fenekén.

56. Mondá: Allahra! Majdhogynem romlásba vivél engem,

57. S ha nincs Uram kegye, hát én is (szenvedésre) előállitott lennék.

58. S mi nem leszünk-é halottak

59. Megtakaritván előző halálunkat, s mi nem leszünk-é megkinoztatva?

60. Lám! Ez hát a hatalmas győzelem.

61. Bizony az ilyet mint ez, műveljék a cselekvők.

62. Ez jobb-é lebocsájtásnak, avagy a Zaqqum faja*?

63. Lám! Mi megtevénk azt a bűnösök megkisértésére.

64. Lám! Az a fa mely a Pokol eredendőjéből búvik elő,

*Az elátkozott fa

65. Annak termése akár a Sátánok fejei.
66. S íme! Hát ők hadd egyenek belőle, s töltsék ki véle hasukat.
67. Majd lám! Majd övék arra a forrongó viz italnak,
68. Majd lám! Bizonyos hogy visszaútjuk a Pokolba vezet.
69. Ők meglelék valóban eltévelyedett atyáikat,
70. S ők azok nyomdokaiban igyekeznek.
71. S bizony az elődök többsége őelőttük eltévelyedett,
72. S bizony Mi elküldénk közéjük a figyelmeztetőket.
73. S nézd mily volt beteljesülése a figyelmeztetőknek,
74. Kivéve Allah odaadó szolgálóit.
75. S bizony szólita Minket Noé, s kegyes volt a Meghalló,
76. S Mi megmenekiténk őt, s az ő háza népét a hatalmas veszedelemtől,
77. S megtevénk az ő sarjait, őket a megmaradottakat,
78. S Mi reáhagyánk többiek közt (az üdvözlést):
79. Békesség Noéra a teremtmények közt!
80. Íme! Ekképpen viszonzásunk a jótevőknek.
81. Íme! Ő a Mi hivő szolgálóink közül való.
82. Majd Mi megfullasztánk a többieket,

83. S lám! Az ő felekezetéből volt Ábrahám,
84. Midőn ő eljőve Urához békés szivvel,
85. Midőn mondá az ő atyjának, s népének: Mit szolgáltok ti?
86. Hamis isteneket akartok-é Allahon kivűl?
87. S mi hát sejtéstek a Mindenségek Uráról?
88. S ő tekintetét veté a csillagok közé,
89. Majd mondá: Lám! Undorkodom.
90. S (amazok) elfordulának tőle hátat forditván,
91. Majd az ő isteneiknek látott, s mondá: Nem esztek-é?
92. Mi van véletek, hogy nem beszéltek?
93. Majd nékik látott az ő jobbjának ütésével.
94. S (az emberek) hozzá indulának rohanván.
95. Mondá: Szolgáljátok-é azt, mit ti faragtok ki?
96. S Allah teremtett titeket, s mit tesztek?
97. Mondák: Épitsetek néki egy épitményt, s vessétek őt a Pokolra.
98. S kelepcébe akarák csalni őt, de Mi megtevénk őket annak legbelsejébe.
99. S mondá: Íme! Én az Uramhoz megyek, Ki vezetni fog engem.
100. Uram! Ajándékozz nékem a jócselekedetűek közűl.
101. Hát Mi kihirdeténk nékik a nyájas gyermeket.
102. S midőn (fia) megérett arra, hogy véle haladjon,

mondá (néki Ábrahám): Ó, fiam! Látám alvásomban (az álmot), hogy fel kell áldozzalak téged. Hát nézd, mit látsz? Mondá: Ó, atyám! Tedd azt mi megparancsoltatott néked. Ha Allah is úgy akarja, te az állhatatosak közt lelsz meg engem.

103. S midőn (mindketten) megbékélének (Allahban), ő annak arca felé lendit,

104. S Mi szólitánk őt: Ó, Ábrahám!

105. Bizony beigazoltad a látomást. Lám! Eképp jutalmazzuk meg a jó cselekedetűeket.

106. Íme! Bizony ez volt a nyilvánvaló próbatétel.

107. S Mi megváltánk őt egy hatalmas áldozat által,

108. S ráhagyánk többiek közt (az üdvözlést):

109 Békesség Ábrahámra!

110. Eképpen jutalmazzuk a jócselekedetűeket.

111. Íme! Ő a Mi hivő szolgálóink közül való.

112. S Mi meghirdeténk néki Izsákot, mint a jócselekedetűek prófétáját.

113. S Mi megáldánk őt, s Izsákot. S kettejük sarjai közt ki jó, s ki bűnbe vîszi magát nyiltan.

114. S bizony Mi mulasztban részesiténk Mózest, s Áront,

115 S megmenekiténk őket, s az ő népüket a hatalmas veszedelemtől,

116. S pártjukat fogánk, hát ők lettek a győzedelmesek.

117. S megadánk nékik

a megnyilvánult Írást,

118. S elvezeténk őket az egyenes ösvényre.

119. S Mi reájuk hagyánk többiek közt (az üdvözlést):

120 Békesség Mózesre és Áronra!

121. Lám! Ekképpen jutalmazzuk meg a jócselekedetűeket.

122. Íme! Ők a Mi hivő szolgálóink közül valók.

123. S lám! Illés (is) a küldöttek közt volt.

124. Midőn mondá az ő népének: Hát nem őrizkedtek-é?

125 Fohászkodtok-é Baálhoz, s elhagyjátok a Teremtők legjobbikát?

126 Allah a Ti Uratok, s a ti ősatyáitok Ura.

127. S azok meghazudtolák őt, hát ők bizonyosan elővezettetnek.

128. Kivéve Allah odaadó szolgálóit.

129. S Mi reáhagyánk a többiek közt (a köszöntést):

130. Békesség Illésre!

131. Íme! Ekképpen jutalmazzuk meg a jócselekedetűeket.

132. Íme! Ő a Mi hivő szolgálóink közül való.

133. S lám! Lót (is) a küldöttek közt volt.

134. Midőn Mi megmenekiténk őt, s az ő háza népet mindnyájat,

135. Kivéve az öregasszonyt, ki a hátramaradottak közt,

136. Majd Mi lerombolánk a többieket.

137. S lám! Hát járjátok (az ő romjaik) felé reggel,

138. S éjjel, hát nem éritek-é fel?

139. S lám! Jónás (is) a küldöttek közt volt.

140. Midőn ő a megrakott bárkára menekült,

141. Hát sorsot húzott, s a kibukottak közt lett,

142 S elnyelé őt a bálna, míg ő hibázott.

143. S ha ő nem lett volna (az Allahot) dicsőitők közül,

144. Hát kiszurkoztatott volna gyomra a Napig, midőn ők feltámasztatnak.

145. S Mi partra veténk őt, s ő beteg,

146. S Mi rajta tökfát keleszténk ki.

147. S Mi elküldénk hozzá százezer (népet), avagy többet,

148. S ők hittek, hát Mi megelégiténk őket egy időre.

149. Hát kérdezd őket (Ó, Muhammad): Hannak-é Uradnak leányai, (míg) önékik fiaik?

150. Avagy nőieknek teremténk Mi meg az angyalokat, s azok szemtanui voltak?

151 *Lám! Hanem az ő rágalmuk az mit mondanak:*

152 Allah nemzett. S ime! bizony ők hazugok.

153 (S mondják azt is): Ő kiválasztá a leányokat a fiak fölé.

154 Mi van véletek? Hogyan itéltek?

155. Hát nem emlékeztek-é?

156. Avagy tiétek a nyilvánvaló hatalom?

157. Hát hozzátok el irástokat, ha igazak vagytok.

158. S ők megtevék az atyafiságot közte, s a dzsinnek közt, s bizony a dzsinnek tudják, hogy ők bizony előállitatnak (egykoron az Úr Szine előtt).

159. Legyen Dicső Allah azoktól, miket (Néki) társakul irnak.

160. Kivéve Allah odaadó szolgálóit.

161. S lám! Ti, s mit szolgáltok,

162. Hát ti nem kisértetek (senkit) Ő ellene,

163. Kivéve azt, ki a Poklon égetnivaló.

164. S nincs köztünk, csak olyan, kinek (megvan) a tudott helye.*

165. S lám! Mi vagyunk bizony a felsorakoztatók.

166. S lám! Mi vagyunk bizony a magasztalók,

167. S ők valóban mondák:

168. Ha csak meglenne nékünk az elődök Emlékeztetője,

169. Bizony Allah odaadó szolgálói lennénk.

170. Hanem ők megtagadák azt, s ők meg fogják tudni.

171. S bizony a Mi szavunk megelőzte a Mi szolgálóinkat, a küldötteket.

172. Hanem önékik a megsegitők,

173. S bizony (övék) a Mi hadunk, hát valóban ők a győzedelmesek.

174. Hát fordulj el tőlük (Ó, Muhammad) egy ideig,

175. S nézd, s ők is nézni fognak.

*Az angyal beszéde

176. Hát sietnek-é a Mi büntetésünkkel?

177. S midőn az lejő az ő terükre, hát szörnyű reggele a figyelmeztetetteknek.

178. Hát fordulj el tőlük egy időre,

179. S nézd, s (ők is) nézni fognak.

180. Legyen Dicső Urad, Ura a Hatalomnak azok felett, miket (Őnéki társul) irnak.

181. S békesség a küldöttekre.

182. S Dicsértessék Allah, a Mindenségek Ura!

38. Szura

S a d

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Sad. Az emlekezésre méltó Korán által.

2. Mi több, azok kik tagadnak hiuságban, s hitszegésben vannak.

3. Hány nemzedéket pusztitánk el Mi őelőttük, s ők szólitanak midőn menekvésre már késő!

4. S csodálkozának, hogy eljőve hozzájuk közülük a figyelmez-

tető, s mondák a hitetlenek: Ez egy hazug mágus.

5. Megtevé-é ő az isteneket Egy Istennek? Lám! Ez furcsa dolog.

6. Nekiindulának a törzsfők közülük (mondván): Menjetek, s legyetek állhatatosak isteneitekhez! Lám! Ez a dolog akartatik tőletek.

7. Mi nem hallánk ilyet a későbbi felekezetben. Ez nem más, mint kitalálás.

8. (Csak) reá nyilatkozott-é meg az Emlékeztető közülünk? Mi több, ők kétségbe vonják az Én Emlékeztetőmet. Mi több, bizony ők még nem izlelék meg a szenvedést.

9. Avagy náluk-é a te Urad, a Nagyszerű, az Adományozó kegyelmének tárháza?

10. Avagy övék-é mindenhatósága az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt? Hát másszák meg azt kötéllel!

11. Vesztes hadak a klánok mik amott.

12. Hazug volt őelőttük Noé népe, s Aádé, s a Fáraó (szilárdan) megtelepedett,

13. S Thamud (törzse), Lót népe, s az erdő lakói*: Ezek klánok voltak.

14. Hanem mind csupán meghazudtolá a küldötteket, s beigazolódott (az Én) büntetésem,

15. S nem várnak azok, csak

*Midián

egyetlen kiáltást, s nincs afölött abból (több).

16. S mondák: Urunk! Siettesd nékünk sorsunkat az Elszámolás Napja előtt.

17. Légy állhatatos arra mit mondanak, s emlékezz meg a Mi szolgálónkról, Dávidról, a nagytekintélyűről. Lám! Ő bűnbánó volt (Urához).

18. Íme! Mi alárendelénk a hegyeket, hogy dicsértessék (az Úr) övéle este, s napkeletkor.

19. S a madarak összetereltettek. Minden Őhozzá irányult.

20. S Mi megszilárditánk az ő.királyságát, s megadánk néki a bölcsességet és a meggyőző szólamokat.

21. S eljöve-e hozzád hire a perlekedőknek? Midőn ők megmásszák a királyi terem falát,

22. Midőn rátörének Dávidra, s az megrettent tőlük. Mondák: Ne félj! Mi vagyunk a két perlekedő, egyikünk a másikának megrontója. Hát itélj közöttünk az igazzal, s ne légy igazságtalan, s vezess minket a helyes ösvényre.

23. Lám! Ez az én fivérem, őnéki kilencvenkilenc jerkéje, s énnékem egy jerkém, s mondá: Bizd azt reám, s meggyőzött engem a beszédben.

24. Mondá (Dávid): Mert bizony ő bűnbe vivé téged a te jerkéd elkérésével az ő jerkéihez, s lám!

Sok felebarát igyekszik egymás ellen, kivéve kik hisznek, jókat cselekesznek, (hanem ezek) kevesen vannak. S megsejtette Dávid, hogy Mi megkisérténk őt, hát ő az Ura bűnbocsánatáért esedezett, térdre borult és bűnbánatot fogadott.

25. Hát Mi megbocsájtánk néki ezt, s ime! Őnéki nálunk bejárása van, s szép a vég.

26. (S mondva volt néki): Ó, Dávid! Íme! Mi megtevénk téged helytartónak a földön, hát itélj az emberek közt az igazzal, s ne kövesd a vágyat, mert az eltévelyit téged Allah útjáról. Lám! Kik eltévelyednek Allah útjáról, hát nékik a szörnyű szenvedés, miáltal elfeledék az Elszámolás Napját.

27. S nem teremténk Mi meg az eget, a földet, s mi a kettő közt hasztalanul. Ez vélése azoknak, kik hitetlenek. Hát jaj azoknak, kik tagadnak a Pokol tüzén!

28. Avagy úgy tegyünk-é Mi azokkal kik hisznek, jókat cselekednek, akár a megrontókkal a földön, avagy úgy tegyünk-é az őrizkedőkkel akár a rosszlelkűekkel?

29. (Ez hát) az Irás, mit Mi néked lebocsájtánk áldottan, hogy merengjenek el annak kinyilatkozásain, s hogy emlékezzenek

a megértés emberei.

3o. S Mi megajándékozánk Dávidot Salamonnal. Gyönyörűséges szolgáló! Lám! Ő bűnbánattal volt (Allahhoz) forduló.

31. Midőn felkináltattak néki alkonyatkor a könnyűjárású paripák,

32. S mondá: Én jobban szerettem (valaha) a jók élvezetét az Uramra való megemlékezésnél, mignek azok letűntek a lepel mögé.

33. (Majd mondá): Hozzátok azokat vissza nékem, majd nékik esett, s (kardjával) végigvágott (azok) szárain, s nyakain.

34. S bizony mi megkisérténk Salamont, s odaveténk az ő székére egy (puszta) testet. Majd ő bűnbánatot fogadott.

35. Mondá: Uram! Bocsájts meg nékem, s ajándékozz nékem olyan teljhatalmuságot, milyet senki nem birhat énutánam. Íme! Te vagy az Ajándékozó.

36. S Mi alárendelénk őnéki a szelet, mi az ő parancsolása szerint fut engedelmesen, bármerre szánja.

37. S a Sátánokat mindet mi épit s lemerül,

38. S a többieket, mik láncra fűzöttek,

39. (Mondván): Ez hát a Mi adományunk, s fogadd el, vagy tagadd meg számvetés nélkül.

4o. S lám! Néki Mihozzánk a bejárása, s szép a vég.

41. S említsd meg (Ó, Muhammad) a Mi szolgálónkat Jóbot, midőn szólitá az ő Urát: Lám! Megérintett engem

a Sátán a veszedelemmel, s szenvedéssel.

42. (S mondva volt néki): Rohanj lábaidon. Ez (a patak) hűs fürdő és szomjat csillapitó.

43. S Mi megajándékozánk őt háza népével, s övélük olyanokat, mint ők, kegyelemképpen Tőlünk, s emlékeztetőül a megértés embereinek.

44. S (mondva volt néki): Végy kezedbe egy ágat, majd sújts le vele, s ne légy eskűszegő. Lám! Mi állhatatosnak találánk őt. Gyönyörűséges szolgáló! Íme! Ő bűnbánattal volt (Urához) forduló.

45. S emlitsd meg a Mi szolgálóinkat Ábrahámot, Izsákot és Jakabot, az adottságok, s a meglátás embereit.

46. Lám! Mi megtisztánk őket teljes tisztasággal, a (Túlvilági) otthonra emlékeztetésül.

47. Lám! Ők Mínálunk bizony kiválasztottak, a legjobbak.

48. S emlitsd meg Izmáelt, Elishát és Dhu'l-Kifl-t. S mindnyájan a legjobbak közül valók.

49. Ez hátaz emlékeztető. S lám! Az őrizkedőknek szép a vég.

5o. Az Éden kertjeinek kapui számukra nyitva állnak,

51. Melyben ők hajladoznak, s szólitanak ott a sok gyümölcsre, s italra.

52. S vélük vannak a bájos tekintetű kisérők.

53. Ez hát mi néktek igértetik az Elszámolás Napjára.

54. Íme! Ez hát a Mi gondoskodásunk, minek nincs elenyészése.

55. Ez hát (a jóknak). S lám! A zsarnokoknak szörnyü a vég.

56. A Pokol az, miben perzselődnek, s nyomorúságos a szállás.

57. Ez hát, s izleljék meg azt mi fortyogó, s mi jéghideg.

58. S további (kinzás) a párok megalkotása!

59. Ez hát a véletek száguldozó sereg. (Mondák azoknak kik a Pokolra kerültek): Nincs üdvözlés néktek. Lám! Ők a Pokol tüzén perzselődnek.

60. Mondák: Mi több, ti (eltévelyitők), hát nincs üdvözlés néktek. Ti készitétek ezt nékünk (a ti eltévelyitéstekkel), s (most) nyomorúságos az állapot.

61. Mondák: Urunk! Aki ezt készitette elő nékünk, hát gyarapitsd őt kétszeres szenvedéssel a Pokol tüzén.

62. S mondák: Mi van vélünk, hogy nem látunk azon férfiak közül, kiket mi gonosztevőnek vevénk számba?

63. Vevénk-é mi őket nevetség tárgyául, avagy letévedt-é róluk a tekintet?

64. Íme! Ez hát az igaz: Civakodik a Pokol tüzének népe.

65. Mondd (Ó, Muhammad): Hanem én (csupán) figyelmeztető vagyok, s nincs (más) Isten, csak Allah, az Egyetlen, a Korlátlan.

66. Ura az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt, a Nagyerejü, az Elnéző.

67. Mondd: Ezek a hatalmas hírek.

68. Ti evvel szembe helyezkedtek!

69. Nem volt tudásom nékem a Legfelső Főkről, midőn azok összevitatkozának,

70. S reám sugalltatott, hogy csupán én vagyok a nyilvánvaló figyelmeztető.

71. Midőn monda Urad az angyaloknak: Lám! Én Megteremtője vagyok a halandó (embernek) agyagból,

72. S midőn én elrendezém azt, hát belélehellék az Én Lelkemből, hát ereszkedjetek le néki leborulván.

73. Hát leborulának minden angyalok mindösszesen,

74. Kivéve Ibliszt, ki dölyfösködött, s a hitetlenek közül volt.

75. Monda (az Úr): Ó, Iblisz! Mi gátol téged abban, hogy leborulj annak, mit én a két kezemmel teremtettem? Dölyfösködsz, avagy fennhéjázol?

76. Monda: Én jobb vagyok nála. Te engem tűzből teremtél meg, s őt agyagból teremté.

77. Monda (az Úr): Hát menj innen, s íme! Kivetett vagy,

78. S lám! Reád az én átkom az Ítélet Napjáig.

79. Monda: Uram! Adj nékem haladékot a Napig, midőn feltámasztatnak.

80. Monda (az Úr): Íme! Te a visszatartottak közt vagy

81. A kijelölt idő Napjáig.

82. Mondá: Bizony a Te erődöd fogom csábitani őket mindnyájat,

83. Kivéve közülük a Te odaadó szolgálóidat.

84. Mondá (az Úr): Az igaz, s az igazat mondom,

85. Hogy megtöltöm Én a Poklot véled, s azzal ki téged követ közülük mindnyájukkal.

86. Mondd (Ó, Muhammad): Nem kérek én tőletek ezért fizetséget, s én nem szinlelek.

87. Lám! Ez csupán egy emlékeztető a teremtményeknek,

88. S egy idő után te megtudod annak hirét.

39. S z u r a

A csapatok

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Az Írás kinyilatkoztatása Allahtól való, aki a Nagyszerű, a Bölcs.

2. Íme! Mi lebocsájtánk néked (Ó, Muhammad) az Írást az igazzal, hát szolgáld Allahot, a hitvallást Őnéki szeplőtelenné tévén.

3. Allahé csupán a szeplőtelen hitvallás. S azok, kik Rajta kivűl vesznek oltalmazókat, (mondják):

Nem szolgáljuk őket, csak azért, hogy közelebb vigyenek bennünket Állahhoz. Íme! Allah itél köztük abban, miben ők különböznek. Lám! Allah nem vezeti azt, ki hazug, tagadó.

4. Ha Allah (Magához) akarna venni egy gyermeket, hát azt választaná ki az Ő teremtményéből, kit Ő akar. Légyen Dicső! Ő Allah az Egyetlen, a Korlátlan.
5. Ő megteremté az egeket, s a földet az igazzal. Ő felváltatja éjjelre a nappalt, s felváltatja nappalra az éjjelt, s alárendeli a napot, a holdat, s mindegyik a megjelölt sorsot futja. Hát nem Ő a Nagyszerű, az Elnéző?
6. Ő megteremtett titeket egyetlen lélekből, majd megtevé abból annak párját, s Ő lebocsájtá néktek jószágból a nyolc párt. Ő titeket anyáitok hasaiban teremt meg, teremtést teremtés után, a háromszoros sötétségben. Ez hát Allah, a ti Uratok. Övé a Teljhatalmúság. Nincs (más) Isten, csak Ő. Hát hogy fordulhattok el?
7. Ha tagadtok, hát Allah Független tőletek, s nem elégszik meg az Ő szolgálóinak tagadásával. S ha

hálát adtok, hát Ő megelégszik abban véletek. S nem viselheti a teherrel megrakott más terhét. Majd Uratokhoz vezet visszautatok, s Ő kihirdeti néktek azt, mit tettetek. Íme! Ő Tudója a kebelek (rejtekének).

8. S ha az embert megérinti az ártás, hát az ő Urához fohászkodik, bűnbánatot fogadván Néki. S ha Ő megadja néki a kegyelmet Tőle, hát az elfeledi miért is fohászkodott azelőtt Hozzá, s megteszi Allahnak a vetélytársakat, hogy letévelyítsen az Ő útjáról. Mondd (Ó, Muhammad): Élvezd tagadásodat kevéssé. Íme! Te a Pokol tűzének követői közt vagy.

9. S az, ki éjjel éberen áhitatot gyakorol leborulva és állva, figyelmében tartja a Túlvilágot, s reméli Ura kegyelmét (olyan-é, mint ki hitetlen)? Mondd (Ó, Muhammad): Egyenlőek-é azok, kik tudnak azokkal, kik nem tudnak? Hanem (csupán) a megértés emberei emlékeznek.

10. Mondd: Ó, Én szolgálóim, kik hisznek! Tartsátok számon Uratokat. Azoknak, kik jókat tettek ezen a világon, hát jó (jár), s Allah földje tágas. Hanem visszafizettetik az állhatatosaknak az ő bérük számvetés nélkül.

11. Mondd (Ó, Muhammad): Lám! Én (arra) parancsoltattam, hogy Allahot szolgáljam, szeplőtelenné téve

Őneki a hitvallást.

12. S (arra) parancsoltattam, hogy legyek első a muzulmánok közt *.

13. Mondd: Lám! Ha nem engedelmeskedem Urammak, félnem kell a hatalmas Nap szenvedését.

14. Mondd: Én Allahot szolgálom szeplőtelenné téve Őneki hitvallásomat.

15. Hát szolgáljatok mit akartok Rajta kivül. Mondd: Hanem a vesztesek azok, kik saját lelküket, s házuk népét veszejtik el a Feltámadas Napján. Hanem ez (aztán) a nyilvánvaló veszteség.

16. Számukra felülről az árnyéktető tűzből, s alulról az árnyéktető (tűzből). Emezzel félemliti meg Allah az Ő szolgálóit. Ó, szolgálóim! Tartsatok hát számon.

17. S azok, kik félrevágják a hamis istenségeket, azok szolgálatát és bűnbánattal fordulnak Allahhoz, hát nékik a hirdetés. Hát hirdess (Ó, Muhammad) szolgálóimnak,

18. Akik meghallják a szót, s követik legszebbikét. Ezek hát azok, kiket Allah vezet, s ezek ők a megértés emberei.

19. S az, kire beigazolódott a szenvedés szava (kaphat-é segitséget), s te (Ó, Muhammad) meg tudod-é menteni azt, ki a Pokol tűzén?

20. Hanem azok, kik számon tartják Urukat, hát nékik a termek, mi fölött termek, mik (nékik) épittettek,

* Az első, ki megbékél Őbenne

s ennek alatta folyók futnak. Ez Allah igérete, s Allah nem téveszti el igéretét.

21. Nem látod-é, hogy Allah lebocsájta az égből a vizet, s betölti véle a patakokat a földön, majd kihozatik általa a különböző szinű vetemény? Majd (azok) kiszáradnak, s látod őket megsárgulni, majd Ő megteszi azokat csepüvek *. Ime! Ebben hát az emlékeztető a megértés emberének.

22. S az, kinek kebelét Allah kitárta az Iszlámnak, s ő követi a világosságot Urától (olyan-é, mint ki hitetlen)? Hát jaj (azoknak, kiknek) szive megkeményedett az Allahra való megemlékezéssel szemben. Ezek nyilvánvaló eltévelyedésben vannak.

23. Allah nyilvánitá ki a legszebb mondást, a következetes Irást, (hol a jótettek viszonzása) párba állitott (a gonoszság büntetésével), amitől sikamlóssá lesz azok bőre, kik félik Urukat, majd meglágyul az ő bőrük és szivük Allah megemlékezésére. Ez hát Allah Útmutatása. Allah azt vezeti általa, kit Ő akar. S az, kit Allah eltévelyit, hát nincs néki útmutató.

24. S az, ki őrizi arcát a szenvedés szörnyűségétől a Feltámadás Napján (olyan-é, mint ki jókat cselekszik)? S mondva lesz a bünösöknek: Izleljétek meg azt, mit elnyertetek.

* Üres pelyvalevelek, amiből a termés már kiesett

25. Hazugok voltak azok, kik őelőttük, hát eljöve hozzájuk a szenvedés, midőn ők nem érzékelék.

26. S Allah megizlelteté vélük az iszonyatot az evilági életben, hanem a Túlvilág szenvedése bizony nagyobb, ha ők tudnák!

27. S bizony felveténk az embereknek ebben a Koránban minden példából, hátha tán emlkéznek.

28. Az Arab Korán, mi tekervények nélküli, hátha tán őrizkednek.

29. Allah felveté a példát: A férfiú, kivel a társak civakodanak, s a férfiú, ki egy férfiúhoz tartozik. Egyenlőek-e ők? Dicsőség legyen Allahnak! Mi több, legtöbbjük nem tudja.

30. Ime! Ti meghaltok, s lám! Ők meghalnak.

31. Majd lám! Ti a Feltámadás Napján Uratoknál fogtok érvelni.

32. S ki bűnösebb annál, mint ki hazug szót szól Allahra, s meghazudtolja az igazat, midőn az eljöve hozzá?
Hát nem a Pokol-é a hitetlenek szállása?

33. S ki elhozza az igazat, s hiszi is azt, hát ezek ők az őrizkedők.

34. Övék az, mit ők akarnak Uruknál. Ez hát jutalma a jótét lekeknek.

35. Hát engedje el róluk Allah a rosszakat mit tettek, s adja meg nékik bérüket a legszebbért mit tettek.

36. Hát nem védelmezi-é még Allah az Ő szolgálóját? S amazok megfélemlitenek téged azokkal, mik Rajta kivüliek. S kit Allah eltévelyit, hát nincs számára útmutató.

37. S kit Allah vezet, hát nincs számára eltévelyitő. *Hát nem Allah-é a Nagyszerű, az Eldöntéelt Vevő?*

38. S ha megkérdezed őket: Ki teremetette az egeket, s a földet? Bizony mondják: Allah! Mondd: Láttátok-é azokat, kikhez fohászkodtok Allahon kivül? S ha Allah ártást akar nékem, hát ők leveszik-é az Ő ártását, s ha Ő kegyelmet akar nékem, hát amazok visszafogói-é az Ő kegyelmének?
Mondd: Allah az én mindenem, s Reá hagyatkoznak a Benne bizók.

39. Mondd: Ó, nép! Cselekedjetek lehetőségtek szerint. Ime! Én (is igy) teszek. S majd megtudjátok

4o. Kihez jő el a szenvedés mi megalázza őt, s kinek jut a maradandó gyötrelem.

41. Íme! Mi lebocsájtánk reád (Ó, Muhammad) az Írást az embereknek az igazzal. S ki jól vezetett, hát az (saját) lelke javára (szolgál), s ki eltévelyedett, hát az ellen tévelyedik. S te nem vagy reájuk gondot viselő.

42. Allah fogadja be a lelkeket azok halálakor, s a (lelket) mely nem hal meg alvásában. S Ő megragadja (azt a lelket), mire elrendelte a halált, s elküldetik a többi egy kijelölt időre. Lám! Ebben hát a bizonyságok a népnek, kik gondolkodnak.

43. Avagy vesznek-é Allahon kivül közbenjárót? Mondd: Még akkor is, ha nincsen nékik semmi birásuk, nincs felfogásuk?

44. Mondd: Allahé az összes közbenjárás. Övé az egek s a föld Teljhatalmúsága, majd Őhozzá terittettek meg.

45. S midőn egyedül Allah említtetik meg, hát megiszonyodik szive azoknak, kik nem hiszik a Túlvilágot. S midőn azok említtetnek meg, kik Rajta kivüliek, hát lám! Ők örvendeznek.

46. Mondd: Ó, Allah! Az egek s a föld Elindítója! Tudója a Láthatatlannak, s a Láthatónak! Te fogsz ítélni a Te szolgálóid közt abban, miben különböztek.

47. S ha mindaz mi a földön azoké lenne kik bűnbe estek, s mégannyi avval, hogy megváltsák magukat általa a szenvedés szörnyűségétől a Feltámadás Napján, hát (akkor) kitűnne nékik Allahtól, mit nem is tartottak számon.

48. S kitűnnek nékik a rosszak miket elnyertek, s körülöleli őket az, mit megcsúfoltak.

49. S midőn megérinti az embert az ártás, ő Hozzánk fohászkodik, majd ha Mi megadjuk néki a kegyet Tőlünk, mondja: Hanem az a tudás erejével adatott meg nékem. Mi több, az egy kisértés, hanem legtöbbjük nem tudja.

50. Bizony azok, kik őelőttük azt mondák, hogy nem segitett rajtuk az, mit elnyertek,

51. Hanem a rosszak, miket elnyertek lesújtanak reájuk. S azokra (is) ezek közül kik bűnbe estek le fognak sújtani azon rosszak, miket elnyértek, s ők nem térhetnek ki.

52. Avagy nem tudják-é, hogy Allah annak tárja ki a gondoskodást, kinek Ő akarja, s annak méri szűken (kinek Ő akarja)? Lám! Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik hisznek.

53. Mondd: Ó, Én szolgálóim, kik magukat eltékozolták!

Ne hagyjatok fel Allah kegyelmével. Íme! Allah megbocsájtja a vétkeket mindahányat. Íme! Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

54. S forduljatok bűnbánattal Uratokhoz, s békéljetek meg Őbenne még mielőtt eljő hozzátok a szenvedés, majd nem pártfogoltattok.

55. S kövessétek a legjobbat mi lebocsájtatott néktek Uratoktól, még mielőtt eljő hozzátok váratlanul a szenvedés, s ti nem is érzekelitek.

56. És mondja a lélek: Ó, az én szomorúságom, miáltal semmibe vevém Allahot, s bizony a gúnyolódók közül voltam!

57. Avagy mondja: S ha Allah vezetett volna engem, hát bizony az őrizkedők közt lettem volna.

58. Avagy mondja midőn meglátja a szenvedést: Ó, ha csak egy (másik) lehetőségem (is) lehetne, hát a jótét lelkek közt lennék.

59. (Hanem a válasz ez lesz): Mi több, bizony eljővének hozzád az Én kinyilatkoztatásaim, s te meghazudtolád azokat, dölyfösködtél, s a hitetlenek közt voltál.

60. S a Feltámadás Napján te meglátod (Ó, Muhammad) azokat kik hazug szót szóltak Allahra, s azok arca megfeketedett. Hát nem a Pokol-é szállása a fennhéjázóknak?

61. S megmenekiti Allah azokat

kik őrizkedtek érdemeik által. S őket nem érinti a rossz, s ők nem bánkodnak.

62. Allah minden dolgok Teremtője, s Ő a mindenekre Gondoskodó.

63. Ónála az egek s a föld kulcsai. S azok, kik megtagadák Allah kinyilatkozásait, hát ők azok a vesztesek.

64. Mondd (Ó, Muhammad): Hát mást, mint Allahot rendeltek-e el nékem, hogy szolgáljak? Ó, ti tudatlanok!

65. S bizony sugalltatott reád, s azokra kik előtted, (mondván): Ha társakat állítasz (Allahnak), bizony romba dől cselekedeted, s a vesztesek közt leszel.

66. Mi több, Allahot szolgáljátok, s legyetek a hálaadók közt!

67. S ők nem úgy tisztelék Allahot, ahogy az Ő tiszteletének kijár. S az egész föld az Ő (egy) markolása (által vétetik) a Feltámadás Napján, s az egek az Ő jobbja által göngyölittetnek fel. Legyen Dicső és Magasságos azok fölött, mikkel (Őt) társitják.

68. S megfúvattatika harsona, s elalél mindenki az egeken, s a földön, kivéve kit Allah (nem) akar. Majd belefúvattatik mégegyszer, s lám! Ők állva maradnak, várván!

69. S rávirrad a földre Urának világossága,

s lehelyeztetik a Könyv. Előhozatnak a próféták és tanuk, s ítéltetik közöttük az igazzal, s ők nem kárhoztatnak el.

70. S minden léleknek megfizettetik az mit tett. S Ő a Legjobb Tudója annak, mit tettek.

71. S azok, kik tagadának, a Pokolba vezettetnek csapatostul, mignem eljövének ahhoz, s kinyittatnak annak kapui. S mondák nékik annak őrei: Nem jöttek-é el hozzátok a küldöttek közületek, s olvasták néktek Uratok kinyilatkozásait, s figyelmeztettek titeket ezen Napotok találkozójára? Mondák: Valóban. Hanem beigazolódik a szenvedés szava a hitetleneken.

72. Mondva(van nékik): Térjetek be a Pokol kapuin, melyben ti örökkévalók vagytok. S nyomorúság végezete a dölyfösöknek.

73. S azok, kik számon tarták Urukat, a Mennyekbe vezettetnek csapatostul, mignem eljövének ahhoz, s kinyittatnak annak kapui. S mondák nékik annak őrei: Békesség reátok! Ti üdvösek vagytok, hát térjetek be ide örökkévalókként.

74. S mondák: Dicsőség legyen Allahnak, Aki igazra vitte nékünk az Ő ígéretét, s a föld örökébe léptetett bennünket, elidőzvén a Mennyekben amennyit csak akarunk!

S gyönyörűség bére a munkálkodóknak.

75. S látod (Ó, Muhammad) az angyalokat tolongani a Trónus körül, zengvén az ő Uruk Dicsőségét. S elrendeltetik köztük az igaz. S mondva van: Dicsőség legyen Allahnak, a Mindenségek Urának!

40. Szura

A hívő

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.
2. Az Írás kinyilatkoztatása Allahtól való, a Nagyszerűtől, a Mindenttudótól.
3. A vétek Megbocsájtója, a bűnbánat Fogadója, a Szigorú büntető, a Bőkezű. Nincs (más) Isten, csak Ő, s Hozzá vezet a végzet.
4. Nem szállnak vitába Allah kinyilatkozásaival, csak azok, kik tagadnak, hát ne csábítson téged (Ó, Muhammad) az ő (szerencséjük) fordulata a földön.
5. Hazug volt őelőttük Noé népe, majd őutánuk a klánok,

s minden nemzetet az izgatta, hogyan vehetnék az ő küldöttüket, s hamisan érveltek hogy megcáfolják általa az Igazat. Majd Én vevém őket, s mily is volt a beteljesülés!

6. S eképpen vált igazra Urad szava azokon kik tagadtak; s ők a Pokol tüzének gazdái.

7. Akik birják a Trónust, s azokat kik körülötte, hát zengik az ő Uruk Dicsőségét, s hisznek Őbenne. Ők megbocsájtást kérnek azoknak, kik hisznek, (mondván): Urunk! Te magadban foglalsz mindent, a kegyelmet, s a tudást, hát bocsájtsd meg azoknak, kik bűnbánatot fogadnak, s a Te utadat követik. Tartsd tőlük távol a Pokol szenvedését.

8. Urunk! Vezesd be őket az Éden kertjeibe melyet nékik igértél, s azoknak kik jókat cselekednek atyáik, hitveseik, s sarjaik közül. Lám! Te, igen Te vagy a Nagyszerű, a Bölcs.

9. Tartsd tőlük távol a rosszakat, s az kitől Te távol tartod a rosszakat, annak ezen a Napon bizony Te megkegyelmezel. Ez hát a hatalmas győzelem.

10. Lám! Szólítatnak azok, kik tagadnak: Bizony Allah borzadása nagyobb, mint timagatok borzadása.

midőn ti hivattatok a hitre, ti megtagadátok.

11. Mondák: Urunk! Kétszer mulasztottál el minket, s kétszer keltettél életre bennünket. Hát mi beismerénk vétkeinket. Van-é kiút?

12. (Mondva van nékik): Ez hát néktek, miáltal midőn Allah ideztetett fel egymagában, ti megtagadátok, s midőn társak állitattak Néki, ti hittétek (azokat). S az Itélet Allahé, Aki Magasságos, Nagy.

13. Ő az, Ki láttatja véletek az Ő bizonyságait, s lebocsájtja az égből a gondoskodást néktek. S nem emlékszik, csak az, ki bűnbánattal fordul (Hozzá).

14. Hát fohászkodjatok Allahhoz, szeplőtelenné téve Néki a hitvallást, mégha irtóznak is a hitetlenek.

15. A Fokozatok Legmagasabbika a Trónus uralása. Annak veti oda a Lelket az Ő parancsolásából, kinek Ő akarja szolgálói közül, hogy figyelmeztessen a Találkozó Napjára.

16. A Napra, midőn ők előtűnnek, s nem marad rejtve belőlük semmi Allah előtt. Kié hát ezen a Napon a Teljhatalmiság? Allahé, Aki az Egyetlen, a Korlátlan.

17. A Napon minden léleknek az fizettetik meg mit elnyert, s nincs bűnbe vitel ezen a Napon. Ime! Allah Gyors Számvető.

18. S figyelmeztesd őket (Ó,Muhammad) a közelgő Napról,

midőn a szivek a torkokban rekednek meg, (s midőn) nincs a bűnösök számára barát, sem közbenjáró ki (nékik) engedelmeskedne.

19. Ő tudja a szemek árulását, s mit a kebelek rejtenek.

20. S Allah elrendeli az igazat, mig azok, kik Rajta kivülihez fohászkodnak nem rendelnek el semmit. Lám! Allah a Meghalló, a Látó.

21. Avagy nem jártak-é a földön, s nem láták-é mily volt beteljesülése azoknak kik öelőttük? Amazok szilárdabbak voltak náluk erőben, s nyomokban (mit hátrahagytak) a földön. Hát vevé őket Allah vétkeik által, s nem volt nekik, ki őket Allahtól megvédje.

22. Ez hát, miáltal elhozák nékik az ő küldötteik a bizonyságokat, s ők tagadtak, hát vevé őket Allah. Lám! Ő az Erős, a Szigorú Büntető.

23. S bizony Mi elküldénk Mózest a Mi kinyilatkoztatásainkkal, s nyilvanváló hatalommal.

24. A Fáraóhoz, Hámánhoz, Korához, s mondák: Hazug mágus!

25. S midőn ő elhoza nekik az igazat Tőlünk, mondák: Öljétek le azok fiait kik véle hisznek,

s vessétek ki asszonyaikat. S a hitetlenek kelepcéje csupán eltévelyedés.

26. S mondá a Fáraó: Hagyjátok nékem, hogy megöljem Mózest; s hadd fohászkodjon Urához. Íme! Én félek hogy ő megváltoztatja hitvallástokat, avagy hogy megjeleníti a rontást a földön.

27. S mondá Mózes: Íme! Én menedéket keresek az én Uramban, s a ti Uratokban minden olyan fennhájázó elől, ki nem hiszi az Elszámolás Napját.

28. S mondá egy hivő férfiú a Fáraó nemzetségéből, ki elpalástolá az ő hitét: Megölitek-é a férfiút, mert mondja: Az én Uram Allah, s bizony elhozá ő néktek a bizonyságokat Uratoktól? S ha ő hazug, hát hazugsága legyen rajta, s ha igaz, hát lesújt reátok néhány azok közül, mit néktek igér. Íme! Allah nem vezeti azt, ki tékozló, hazug.

29. Ó, nép! Tiétek a ma királysága, mivel megjelentek a földön. De ki vesz minket pártfogásba Allah dühe elől, ha az eljön hozzánk? Mondá a Fáraó: Mit én megláttatok véletek csupán az, mit én is látok, s én nem vezetlek titeket, csak a tanácsolt úton.

3o. S mondá ki hisz: Ó, nép!

Lám! Én féltelek titeket, hogy a Napon úgy jártok, mint a klánok.

31. Mint Noé népének lényei, Aádé, Thamudé, s azoké kik őutánuk. S Allah nem akarja a szolgálók kárhozatát.

32. Ó, nép! Én féltelek titeket az Összehivás Napján,

33. A Napon, midőn ti hátat fordittok s meg sem álltok, s nincs néktek Allahtól őrizőtök. S az, kit Allah elté-velyit, hát nincsen néki ki az utat mutassa.

34. S bizony elhozá néktek József azelőtt a bizonyságokat, s ti szüntelen kétségben voltatok afelől, mit ő el-hozott néktek, mignem midőn elmúla, mondátok: Allah sosem fog őutána küldöttet küldeni. Eképpen té-velyiti el Allah azt ki tékozló, s ki kételyek közt hányódik.

35. Azok, kik vitába szállnak Allah kinyilatkoztatásaival anélkül, hogy eljőve hozzájuk a hatalom, hát növekedik a borzadás Allah szemében, s azoknál kik hisznek. Eképpen bélyegzi meg Allah minden dölyfös, hatalmas-kodó szivét.

36. S mondá a Fárao: Ó, Hámán! Épits nékem egy tornyot, hogy tán elérjem az (égi) utakat,

37. Az egek útjait, s hogy felpillantsak Mózes Istenére,

mert bizony én őt hazugnak sejtem. S eképpen szépittetett meg a Fáraónak az ő tettének szörnyűsége, s ő letérittetett az útról. S nem lett a Fáraó kelepcéjéből, csak romhalmaz.

38. S mondá ki hisz: Ó, nép! Kövessetek engem! Én elvezetlek titeket a tanácsolt útra.

39. Ó, nép! Lám! Az evilági élet (csupán múlandó) élvezet, s lám! A Túlvilág a tartós otthon.

40. Ki rosszat tesz, hát nem fizettetik meg csak aképp mi ahhoz hasonló, s ki jót tesz akar férfi, akár nő, s ő hivő, hát ezek betérnek a Menyországba, s gondoskodtatik róluk amott, számvetés nélkül.

41. S Ó, nép! Mi van velem, hogy hivlak titeket a menekvésre, s ti engem a Pokol tüzére hivtok?

42. Ti arra hivtok engem, hogy tagadjam meg Allahot, s állitsak Néki olyan társakat, mikről nekem tudásom nincsen, míg én hivlak titeket a Nagyszerűhöz, az Elnézőhöz.

43. Semmi kétség, hogy mihez engem hivtok, hát nincs arra szükség a világon, sem a Túlvilágon, hanem a mi visszautunk Allahhoz vezet, s bizony ők, a tékozlók a Pokol tüzének gazdái.

44. S ti emlkézni fogtok arra, mit mondok nektek.

Én közlöm dolgomat Allahnak. Íme! Allah látja a szolgálókat.

45. S Allah távol tartá tőle a rosszakat mit ők ármánykodának, mig a Fáraó falkáját körülölelé a szörnyű szenvedés.

46. A Pokol tüze mire ők ki vannak téve reggel és este, s a Napon, midőn felemelkedik az Óra (mondva lészen): Vezessétek a Fáraó falkáját a legiszonyúbb szenvedésre.

47. S midőn ők civakodának a Pokol tüzén, hát mondák a gyengék azoknak, kik fennhéjázók: Íme! Mi a ti követőitek voltunk, hát megszabaditjátok-é rólunk egy részét a Pokol tüzének?

48. Mondák azok, kik fennhéjázók: Lám! Mi mind emitt vagyunk. Lám! Bizony Allah itélt a szolgálók közt.

49. S mondák azok, kik a Pokol tüzén, a Pokol őrizőinek: Hivjátok Uratokat, hogy engedjen el nékünk egy napot a szenvedésből.

50. Mondák: Avagy nem jövének-é el hozzátok a ti küldötteitek a bizonyságokkal? Mondák: Valóban. Mondák: Hát fohászkodjatok. S a hitetlenek fohásza nem más, mint eltévelyedés.

51. Lám! Mi bizony pártját fogjuk a Mi küldötteinknek, s azoknak kik hisznek, az evilági életben, s a Napon midőn a tanuk felemelkednek.

52. A Napon, midőn nem használ a bűnösöknek mentegetőzésük, s övék az átok, s nékik a szálláś szörnyűsége.

53. S bizony Mi megadánk Mózesnek az Útmutatást, s Mi Izrael fiait az Írás örökébe lépteténk,

54. Útmutatásként, s Emlékeztetőként a megértés embereinek.

55. S légy állhatatos (Ó, Muhammad). Lám! Allah ígérete igaz. S esedezz bűnbocsánatért vétkedre, s zengjed Urad Dicsőségét este, s hajnalban.

56. Íme! Azok, kik vitába szállnak Allah kinyilatkoztatásaival anélkül, hogy eljőve hozzájuk a hatalom, hát az ő kebeleikben csupán a kevélység, s ők annak el nem érői. Hát keress menedéket Allahban. Lám! Ő, igen Ő a Meghalló, a Látó.

57. Bizony az egek, s a föld megteremtése nagyobb, mint az emberek megteremtése, s hanem a legtöbb ember nem tudja.

58. S nem egyenlő a vak, s a látó, s kik hisznek, jókat cselekednek nem (egyenlők) a rossztevőkkel. Keveset mit emlékeztek!

59. Lám! Az Óra bizony eljövend, semmi kétség hozzá, s hanem az emberek többsége nem hisz.

60. S mondá Uratok:

- 625 -

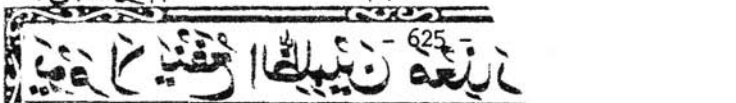

Fohászkodjatok Hozzám, Én válaszolok néktek. Íme! Azok,
kik lenézik az Én szolgálásomat, hát a Pokolba térnek
be megszégyenítven.

6. Allah az, Ki megteve néktek azért, hogy megpihenje-
tek benne, s a nappalt látásra. Lám! Allah kiváltsá-
gos az emberekre s dahem az emberek többsége nem ad
hálát.

62. Ez hát Allah, a ti Uratok, a mindenek Teremtője. Nincs
más Isten, csak Ő. Hát hogyan fordulhattok el?

63. Éppen így fordulnak el azok, kik Allah kinyilatkozta-
tásait megtagadák.

64. Allah az, Ki megteve néktek a földet nyugvóhellyé, s
az eget mennyboltul, Ő képre formálá titeket, s leg-
szebbé tette a ti képeteket, s adományozott néktek a
jókból. Ez hát Allah, a ti Uratok. Hát legyen áldott
Allah, a Mindenségek Ura!

65. Ő az Élő. Nincs más Isten, csak Ő. Hát fohászkod-
jatok Hozzá, szentítvén neve Néki a hitvallást.
Dicsőség legyen Allahnak, a Mindenségek Urának.

66. Mondd (Ó, Muhammad): Nekem bevégeztetett számomra,
hogy azokhoz fohászkodjam, kikhez ti fohászkodtok Allahon
kívül, midőn eljövének hozzám a bizonyságok Uramtól,
s nékem az parancsoltatott hogy megbékéljek a Mindensé-
gek Urában.

67. Ő az, Ki megteremtett titeket a porból, majd a cseppből, majd az alvadékból, majd előhoz benneteket gyermekként, majd (elrendeli) hogy elérjétek teljeteket, majd hogy öregek legyetek - s közületek ki ez előtt elmúlik -, s hogy elérjétek a megjelölt időt, s hátha tán feleritek.

68. Ő az, Ki életre kelt, s elmúlaszt. S midőn elrendeli a dolgot, s hanem hát mondja néki: Légy! S leszen.

69. Nem látád-é azokat, kik civakodának Allah kinyilatkoztatásaiban, hogyan fordultak el?

70. Azokat, kik meghazudtolák az Irást, s azt mivel Mi elküldtük küldötteinket. Hát meg fogják tudni,

71 Midőn az örvek, s a láncok a nyakaikban. S ők vonszoltatnak

72. A fortyogó vizben, majd a Pokol tüzére taszittatnak.

73. Majd mondva van nékik: Hol vannák azok, miket társakul állitottatok

74. Allahon kivül? Mondák: Eltévelyitettek bennünket, mi több, mi nem fohászkodánk azelőtt semmihez. Ekképpen tévelyiti el Allah a hitetleneket.

75. (S mondva lesz nékik): Ez hát, miáltak örvendeztetek

a földön igaztalanul, s miáltal zsémbesek voltatok.

76. Térjetek be hát a Pokol kapuin, miben ti mindörökkön örökké. S nyomorúság szálláshelye a fennhéjázóknak.

77. S légy állhatatos (Ó, Muhammad). Íme! Allah ígérete igaz. S vajon Mi láttasuk-é véled részét annak, mit nékik ígérünk, vagy elmúlasszunk-é téged? Hisz Hozzánk térittetnek meg!

78. S bizony Mi elküldénk a küldötteket előtted, közülük kiről Mi meséltünk néked, s közülük, kiről nem meséltünk néked. S nem lehetett a küldöttnek, hogy elhozza a bizonyságot, csak Allah engedelmével. S midőn eljöve Allah parancsolása, hát elrendeltetett az igaz, s elveszének amott a hasztalanok.

79. Allah az, Ki megtevé néktek a jószágokat, hogy közülük mire üljetek, s közülük miből egyetek,

80. S számotokra benne a hasznok. S elégitsétek ki általa a szükséget mi kebeletekben, s rajta, s a bárkán hordozzatok.

81. S Ő megláttatja véletek az Ő bizonyságait. Hát melyet tagadjátok meg Allah bizonyságaiból?

82. Hát nem jártak-é a földön, s látták mily volt beteljesülése azoknak kik őelőttük?

Ők náluk többen voltak, s szilárdabbak erőben, s nyomokban (mit hátrahagytak) a földön. S nem segitett rajtuk az mit elnyertek.

83. S midőn elhozák nékik az ő küldötteik a bizonyságokat, hát örvendeztek annak mi náluk volt a tudásból. S körülölelé őket az, mit megcsúfoltak.

84. S midőn meglátták a Mi nyomorunkat, mondák: Mi egyedül Allahot hisszük és megtagadjuk azokat, miket társakul állitottunk (Őneki).

85. S nem használt nékik hitük, midőn meglátták nyomorukat. (Ez) Allah törvénye, mi bizony kijelöltetett az Ő szolgálóinak. S elvesznek amott a hitetlenek.

41. S z u r a

R é s z l e t e z e t t e k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.

2. Kinyilatkoztatás a Mindenhatótól, a Könyörületestől.

3. Az Írás, melynek részletezettek igéi, az Arab Korán, mi annak a népnek szánt, kik tudják
4. A hirdetést, a figyelmeztetést. S legtöbbjük szembe szegül, s ők meg sem halljják.
5. S mondák: A mi szivünk védve van attól, mihez te hivsz bennünket (Ó, Muhammad), s a mi füleinken a süketség, s köztünk és közted a lepel. Hát cselekedj. Lám! Mi is cselekszünk.
6. Mondd (Ó, Muhammad): Hanem én (is csak) halandó vagyok, mint ti. Sugalltatott nékem, hogy Istenetek Egy Isten, hát legyetek egyenesek Felé, s esedezzetek az Ő bűnbocsánatáért. S jaj a bálványimádóknak ,
7. Akik nem adnak kötelező alamizsnát, s kik a Túlvilágot tagadják.
8. Lám! Kik hisznek, jókat cselekednek, hát nékik az el nem múló fizetség.
9. Mondd (Ó, Muhammad): Tagadjátok-é Őt, Ki megteremté a földet két nap alatt, s ti megteszitek Néki a vetélytársakat? Ez hát a Mindenségek Ura.
10. S Ő megtevé azon a vonulatokat kiemelkedővé, áldást tett rá, s kiméré azon annak eltartó birását * négy nap alatt, s egy a kérőknek.

*Elelmét

11. Majd elrendezkedett az égen, s az füstös, s mondá annak és a földnek: Jöjjetek engedelmesen, vagy irtózással. Mondák: Engedelmesen jövünk.
12. Majd Ő elrendelé azoknak a hét eget két nap alatt, s minden égre sugallá az Ő parancsolását. S Mi feldisziténk a világ egét lámpásokkal, s (nyújtánk) azt sérthetetlennek. Ez hát mértékbe vétele a Nagyszerűnek, a Mindenttudónak.
13. S ha ők szembe szegülnek, hát mondd: Én villámcsapással figyelmeztetlek titeket, akár Aád és Thamud villámcsapása,
14. Midőn eljövének hozzájuk küldötteik előttük, s mögöttük, (mondván): Ne szolgáljátok, csak Allahot! Mondák: Ha a mi Urunk akarná, hát lebocsájtaná az angyalokat. S lám! Mi tagadjuk azt, mivel ti elküldettetek.
15. S hanem Aád, hát ők dölyfösködtek a földön igaztalanul, s mondák: Ki szilárdabb nálunk erőben? Avagy nem láták-é, hogy Allah az, ki megteremté őket, s Ő szilárdabb náluk erőben? S ők a Mi kinyilatkozásainkat megtagadák.
16. S Mi reájuk küldénk a tomboló szelet a rideg napokon, hogy megizleltessük vélük az evilági élet

gyalázatos szenvedését. S bizony a Túlvilág szenvedése gyalázatosabb, s ők nem lesznek pártfogoltak.

17. S hanem Thamud, hát Mi vezeténk őt, s amazok jobban szeretők a vakságot az Útmutatásnál, hát vevé őket a szenvedés megalázó villámcsapása azáltal mit elnyerének.

18. S Mi megmenekíténk azokat, kik hittek, s őrizkedtek.

19. S a Napon Allah ellenségei összetereltetnek a Pokol tűzén s ők addig meneteltetnek,

20. Míg el nem jőnek oda, s ellenük tanuskodik hallásuk, látásuk, s bőrük, aszerint mit tettek.

21. S mondák bőrüknek: Miért tanuskodtok ellenünk? Mondák: Allah birt szólásra bennünket, (Ő), Aki mindent szólásra bir. S Ő az, Ki megteremtett titeket először, s Hozzá térittettek meg.

22. S nem rejtőzhettek hogy ellenetek ne tanuskodna hallásotok, látástok, s bőrötök, hanem ti úgy vélitek, hogy Allah sokat nem tud abból, mit tesztek.

23. S ez hát a ti sejtéstek, mit ti véltetek Uratokról, Ki

romokba döntött titeket, s reggelre ti a vesztesek közt voltatok.

24. S ha ők állhatatosak lennének, hát (akkor is) a Pokol tüze lenne nékik a szállás. S ha oltalmat keresnek, hát ők nem azok, kiknek oltalom jár.

25. S Mi megjelölénk nékik az ő cinkosaikat, s megszépiténk számukra azt mi előttük, s mi mögöttük. S beigazolódik rajtuk a Szó a dzsinnek és emberek nemzeteiről, kik bizony előttük múlának el. Lám! Ők a vesztesek.

26. Mondák azok, kik tagadnak: Ne halljátok meg ezt a Koránt, s vessétek el azt, hátha tán felülkerekedtek.

27. Hát hadd izleltessük meg Mi azokkal kik tagadnak a szörnyű szenvedést, s bizony Mi megfizetjük nékik a legrosszabbat (abból) mit tettek.

28. Ez hát jutalma Allah ellenségeinek: A Pokol Tüze. Övék benne az örökkévaló otthon jutalmul azért, mert megtagadák a Mi kinyilatkozásainkat.

29. S mondák azok, kik tagadnak: Urunk! Láttasd velünk azokat, kik eltévelyitenek bennünket a dzsinnek, s az emberek közül.
Mi megtesszük őket lábaink alá, hogy ők legyenek a legmélyebben.

30. Lám! Azok kik mondák: A mi Urunk Allah! Majd felegyenesedtek, s leereszkedének hozzájuk az angyalok, (mondván): Ne féljetek, s ne is bánkódjatok. Hanem kihirdettetik a Menyország néktek, mi számotokra megigértetett.

31. Mi vagyunk a ti oltalmazóitok az evilági életben, s a Túlvilágon. S számotokra amott (minden), mit lelketek megkiván, s számotokra amott (minden), miért fohászkodtok,

32. Lebocsájtva azt a Megbocsájtótól, a Könyörületestől.

33. S kinek szava szebb annál, mint ki Allahhoz fohászkodik, jót cselekszik, s mondja: Én a muzulmánok közül vagyok.

34. S nem egyenlő a jó a rosszal. Verd vissza a (rosszat) azzal, mi jobb, s lám! Az, ki között s közötted az ellenségeskedés, (olyanná) lesz), akár a kebelbarát.

35. S nem véttetik ez oda, csak azoknak kik állhatatosak, s nem véttetik ez oda csak a hatalmas szerencse biróinak.

36. S ha füledbe jut (Ó, Muhammad) a súgás a Sátántól, hát keress menedéket Allahban. Lám! Ó a Meghalló, a Mindenttudó.

37. S az Ő bizonyságaiból való az éj, a nappal, a nap, s a hold. Ne boruljatok le a napnak, sem a holdnak,

hanem boruljatok le Allahnak, Ki megteremté azokat, ha Őt szolgáljátok.

38. S ha ők dölyfösek - hát azok kik Uradnál vannak, leborulnak Néki éjjel, s nappal, s nem fáradnak bele.

39. S az Ő bizonyságaiból való: Látod a földet kopáran, s midőn Mi lebocsájtánk reá a vizet, hát megrezdül, s terem. Lám! Az, Ki életre kelt, az a Halottak Életre Keltője. Íme! Ő mindenre képes.

40. Lám! Kik kitekerik a Mi kinyilatkozásainkat, nem bújhatnak Előlünk. Hát az-é a jobb, ki a Pokol tüzére vétetik, avagy ki biztonságba ér a Feltámadás Napján? Tegyétek, mit akartok. Íme! Ő Látója annak, mit tesztek.

41. Lám! Kik megtagadják az Emlékeztetőt, midőn az eljő hozzájuk, (hát ők bűnösök). S íme! Bizony az Nagyszerű Írás!

42. Nem jő ahhoz a hamis előtte, s mögötte. (Ez hát) a kinyilatkoztatás a Bölcstől, a Magasztostól.

43. Nem mondatik néked (Ó, Muhammad) más, mint mi a küldötteknek mondatott előtted. Lám! A te Urad a

Megbocsájtás és a Fájdalmas Büntetés Ura.

44. S ha Mi megtevénk azt idegen nyelvű Koránnak, bizony mondanák: Miért nem részletezettek annak kinyilatkoztatásai? Idegen nyelven, s Arabul? Mondd (Ó, Muhammad): Ez azoknak, kik hisznek Útmutatás és Gyógyir. S azoknak, kik tagadnak, hát füleiken a süketség, s reájuk a vakság. Ezek hát azok, kiket messzi helyről szólítanak.

45. S bizony Mi megadánk Mózesnek az Írást, s összekülönbözének benne. S ha nem előzte volna meg (ezt) Urad szava, hát ítéltetne közöttük, s lám! Ők kétségek kétségei közt hányódnak efelől.

46. Ki jót cselekszik, hát saját javára (tesz). S ki rosszat (cselekszik), hát az őrajta. S Urad nem bűnbe vivője a szolgálóknak.

47. Hozzá tér meg az Óra tudása. S nem bújnak elő a gyümölcsök hüvelyeikből, nem hordoz az anya, s nem is hoz világra, csak az Ő tudásával. S a Napon Ő szólítja őket: Hol vannak az Én társaim? Mondák: Megvalljuk Néked, hogy nincs köztünk (reájuk) tanú.

48. S eltévelyiték őket azok, kikhez fohászkodának azelőtt és sejtik, hogy nincs számukra menekvés.

49. Az ember nem fárad bele a fohászba a jóért, s ha megérinti őt a rontás, hát elcsügged, s reményét veszti.

50. S ha Mi megizleltetjük véle a kegyelmet Tőlünk, miután megérinté őt az ártás, hát mondja: Ez az enyém, s én nem vélem úgy, hogy az Óra felemelkedik. S ha én visszatérittetnék Uramhoz, hát nékem bizony Nála a szépek. Hanem Mi kihirdetjük azoknak, kik tagadták azt, mit cselekedtek, s megizleltetjük vélük az iszonyú szenvedést.

51. S ha Mi kegyben részesitjük az embert, hát a visszahúzódik, s oldalara fordul. S ha érinti őt a rontás, hát bőséges az ő fohásza.

52. Mondd: Láttátok-é? Ha az Allahtól jövő, majd ti azt megtagadjátok - ki eltévelyedettebb annál, mint ki messzi hitszakitásban (él)?

53. Mi megláttatjuk vélük a Mi bizonyságainkat a láthatáron s önmagukban addig, mig meg nem nyilvánul számukra, hogy az az Igaz. Avagy Urad nem elegendő-é? Hiszen Ő mindenekre Tanu!

54. Hanem ők kétségek közt hányódnak Uruk találkozója felől? Lám! Hát nem Ő az, Ki mindent Körbevevő?

42. Szura

A tanács

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.
2. Aín. Sin. Qáf.
3. Eképpen sugallja azt néked, s azoknak kik előtted Allah a Nagyszerű a Bölcs.
4. Övé az, mi az egeken, s a földön, s Ő a Magasságos, a Hatalmas.
5. Az egek majdhogynem meghasadnak fentről, s az angyalok zengik az ő Uruk Dicséretét, s bűnbocsánatot kérnek azoknak, kik a földön. Ime! Allah, igen Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.
6. S azok, kik Rajta kivül vettek oltalmazókat, hát Allah Megőrző rajtuk, s ne te légy reájuk a gondoskodó.
7. S eképpen sugallánk Mi néked az Arab Koránt, hogy figyelmeztesd a szülővárost*, s azokat, kik körötte,

* Mekka

s figyelmeztess a gyülekezés Napjára, melyben semmi kétség. Egy csoport a Menyországban, s egy csoport a Lángokban lészen.

8. S ha Allah akarná, hát megtenné őket egyetlen nemzetté, s hanem Allah azt vezeti be az Ő kegyelmébe, kit akar. S a bűnösöknek nincs oltalmazó, sem pártfogó.

9. Avagy megtevének-é oltalmazókat Rajta kivűl? Hát Allah, igen Ő az Oltalmazó, Ő kelti életre a holtakat, s Ő mindenre Képes.

10. S mi dologban összekülönbözétek, annak megitélése Allahnál. Ez hát Allah, az én Uram, kire hagyatkoztam, s kihez bűnbánattal fordulok.

11. Az egek, s a föld Elinditója. Ő megtevé saját magatokból a párokat, s a jószágokból is a párokat, miben Ő megsokszoroz titeket. Nincs semmi olyan mint Ő, s Ő a Meghalló, a Látó.

12. Övé az egek, s a föld kulcsai. Ő annak tárja ki a gondoskodást, kinek akarja, s annak méri szűken (kinek akarja). Lám! Ő a Mindenek Tudója.

13. Ő kijelölé néktek a hitvallást, mit elrendelt Noénak, s mit mi sugallánk néked (Ó, Muhammad),

s mit elrendelénk Ábrahámnak, Mózesnek
és Jézusnak (mondván): Tartsátok meg a hitvallást,
s ne váljatok szét benne. Félelmetes az a
bálványimádóknak, mire őket hivjátok. Allah
azt választja ki Magához, kit akar, s azt
vezeti Magához, ki bűnbánattal fordul (Hozzá).

14. S ők nem válának szét, csupán azután, miután
eljőve hozzájuk a tudás, vetélkedvén egymás
közt. S ha nem előzi meg (ezt) Urad szava
a kijelölt időről, hát bizony Ő itélne közöttük.
S lám! Azok, kik őutánuk az Irás örökébe
léptettek, hát bizony a kétségek kétsége
közt hányódának afelől.

15. Hát ezért szólitsd (őket, Ó, Muhammad). S
légy egyenes, ahogyan az megparancsoltatott
néked, s ne kövesd az ő vágyaikat, hanem
mondd: Hiszem mi Irást Allah lebocsájtott,
s megparancsoltatott nékem az igazságosság
közöttetek. Allah a mi Urunk, s a ti Uratok.
Nékünk cselekedeteink, s néktek cselekedeteitek.
Nincs vita közöttünk, s közöttetek. Allah
összegyűjt bennünket, s Őhozzá vezet a végzet.

16. S azok, kik vitába szállnak Allahban miután
Ő bebizonyosodott nékik, hát érvelésük silány
Uruknál,

s reájuk a harag, s nékik a szörnyű szenvedés.

17. Allah az, Ki lebocsájta az Írást az igazzal, és a Mérleget. S mi tudatja ezt véled? Tán az Óra közel.

18. Azok, kik nem hisznek abban siettetnék azt, s azok kik hisznek félnek attól és tudják, hogy az az Igaz. Hát azok kik kétségbe vonják az Órát, nem a messzi eltévelyedésben vannak-é?

19. Allah Finom az Ő szolgálóihoz. Ő azt ajándékozza meg kit akar. S Ő az Erős, a Nagyszerű.

20. Aki a Túlvilág aratását akarja, hát Mi gyarapitjuk néki az ő aratását. S ki az evilág aratását akarja, hát Mi adunk néki abból, hanem nincs néki része a Túlvilágon.

21 Avagy nékik (Allah) társai, kik kijelölték számukra a hitvallást mit Allah nem engedelmezett? S ha nincs (előbb) a részletező szó, hát iteltetne közöttük. S lám! A bűnösöké a fájdalmas szenvedés.

22. Te látod a bűnösöket rettegvén attól, mit elnyerének, s az reájuk szakad. S azok kik hisznek,

s jókat cselekednek, (hát nékik) a Mennyek terei, s övék Uruknál az, mit akarnak. Ez hát az a nagy kiváltság.

23. Ez hát az, mit Allah az Ő szolgálóinak hirdet, (azoknak) kik hisznek s jókat cselekednek. Mondd (Ó, Muhammad): Én nem kérek ezért tőletek fizetséget, csupán szeretetet a rokonok közt. S ki begyűjti a jót, hát Mi gyarapitjuk néki a jókat. Lám! Allah a Megbocsájtó, a Hállaadó.

24. Avagy mondják: Amaz kieszelé Allahra a hazug szót? S ha Allah akarná, hát megbélyegezné szivedet. S Allah eltörli a hamisat, s igazra viszi az igazat az Ő szavai által. Lám! Ő Tudója a kebelek (rejtekének).

25. S Ő az, Ki fogadja a bűnbánatot az Ő szolgálójától, s feloldozza a rosszakat és tudja mit tesztek.

26. S Ő válaszol azoknak kik hisznek, jókat cselekednek, s gyarapitja őket az Ő bekezűségéből. Hanem a hitetleneknek hát a szörnyű szenvedés.

27. S ha Allah kitárná a gondoskodást az Ő szolgálóinak,

hát bizony ők a földre vágynának. S hanem Ő olyan mértékkel bocsájt le (abból), milyet Ő akar. Íme! Ő szolgálóiról Értesült, azokat látja.

28. S Ő Az, Ki lebocsájtja az üdvös esőt miután kétségbe esének, s szétterjeszti az Ő kegyelmét. S Ő az Oltalmazó, a Megasztos.

29. S az Ő bizonyságaiból való az egek, s a föld teremtése, s mi élőlényt Ő elszórt azokon. S Ő ha akarja, hát azokat összegyűjteni képes.

30. S mi csapás lesújt reátok ez azáltal, mit elnyert jobbotok. S Ő sokat feloldoz.

31. S ti nem térhettek ki a földön, s nincs néktek Allahon kívül Oltalmazó, sem Pártfogó.

32. S az Ő bizonyságaiból valók a hajók a tengeren, akár a zászlók,

33. S ha Ő akarja, hát elcsendeseíti a szelet, s azok annak felszínén fekvőn maradnak. Lám! Ebben hát a bizonyságok minden állhatatos, hálaadó számára.

34. Avagy Ő elpusztíttatja azokat azáltal mit elnyerének. S Ő sokat feloldoz.

35. S azok, kik vitába szállnak a Mi kinyilatkoz-

tatásainkkal tudják, hogy nincs számukra menekvés.

36. S bármi megadatott néktek, hát az az evilági élet élvezete. S ami Allahnál van az jobb és maradandóbb azoknak kik hisznek, s Urukra hagyatkoznak,

37. S azoknak kik elkerülik a vétkek nagyjait, a ledérséget, s midőn ha haragosak megbocsájtanak,

38. S azoknak, kik válaszolnak Uruknak, megtartják az imát, kiknek dolgaiban a tanács *, s abból mit Mi adományozánk nékik áldoznak,

39. S azoknak, kikre ha lesújt a csapás, hát ők győzedelmeskednek.

40. A rossz viszonzása az éppoly rossz: S ki megenyhül, s megjavul, hát az ő bére Allahon áll. Íme! Ő nem szereti a bűnösöket.

41. S bizony ki győzedelmeskedik bűnbe esése után, hát ezek ellen nincs útja (a vádaskodásnak).

42. Hanem a (vádaskodás) útja azok ellen kell (vezessen), kik bűnbe viszik az embereket, s lázadoznak a földön igaztalanul. Ezeknek hát a fájdalmas szenvedés.

43. S akié az állhatatosság, s a megbocsájtás, lám! Ez hát az, kié a dolgok maradandósága.

* Ítélkező tanács, Vének tanácsa stb.

44. S kit Allah eltévelyit, hát nincs számára oldalmazó Utána. S meglátod (O, Muhammad) a bünösöket, midön Ök meglátják a szenvedést, s mondják: Van-é út a visszatérésre?

45. S te meglátod Őket kitéve rá (a tüzre), megalázkodón a kegyvesztettségtől, nézvén fátyolos tekintettel. S mondák kik hisznek: Ime! Azok a vesztesek, kik elveszejték önmagukat, s házuk népét a Feltámadas Napján. Lám! Nem a bünösöké-é a tartós szenvedés?

46. S nincsenek Önekik oltalmazóik kik az Ö pártjukat fogják Allahon kivül. S kit Allah eltévelyit, hát nincs számara ut.

47. Válaszoljatok Uratoknak (még) mielőtt eljö Allahtol a Nap, honnan nincs visszafordulás. Nincs néktek ezen a Napon menekvés, s nincs néktek megtagadás.

48. S ha Ök szembefordulnak, hát Mi nem küldénk téged reájuk örizönek. Hanem mi rajtad, csupán az üzenés. S lám! Midön Mi megizlelteténk az emberrel a kegyelmet Tölünk, hát az örvend néki. S ha lesujt rájuk a rossz, azáltal mit kezük megelölegez, hát lám!

Az ember tagadó.

49. Allahé az egek, s a föld Teljhatalmúsága. Ő azt teremt mit akar. Ő annak adományoz leány (sarjat) kinek akar, s annak adományoz fiú (sarjat) kinek akar.

5o. Avagy Ő összepárositja őket, férfiakat s nőket. S Ő annak teszi meg a meddőséget, kinek akarja. Lám! Ő a Mindenttudó, az Erős.

51. S nem jár ki a halandónak, hogy Allah beszéljen véle, hacsak nem sugallással, avagy a lepel mögül, avagy hogy elküldi Ő a küldöttét és az sugallja mit Ő akar, az Ő engedelmével. Lám! Ő Magasságos, Bölcs.

52. S ekképpen sugallánk Mi néked (Ó, Muhammad) a Lelket a Mi parancsolásunkból. Te nem tudtad mi az Irás, sem azt, (hogy mi) a Hit. S hanem Mi megtevénk azt világosságnak, s azt vezeténk általa, kit Mi akarunk szolgálóink közül. S lám! Te az egyenes ösvényre vezetsz,

53. Allah ösvényére, Kié mi az egeken, s a földön. Hát nem Allahnál végződnek be a dolgok?

43, Szura

Az aranydiszek

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.
2. A megnyilvánító Írás.
3. Lám! Mi megtevénk ezt az Arab Koránt, hátha tán felérítek.
4. S lám! Az Írás forrásában - mi Nálunk (leledzik) -, a magasságosság, a bölcsesség.
5. Levessük-é rólatok az emlékezést végképp, miáltal ti tékozló nép voltatok?
6. S hány prófétát küldénk Mi az elődök közé?
7. S nem jöve hozzájuk úgy próféta, hogy azt ők meg ne csúfolák.
8. S Mi elpusztitánk szilárdabbakat náluk rendithetetlenségben, s letűnt az elődök példája.
9. S ha megkérdezed őket (Ó, Muhammad): Ki teremté az egeket, s a földet, bizony mondják: A Nagyszerű, a Mindenttudó teremté meg azokat,
10. Ki megtevé néktek a földet bölcsőül, s megteve

néktek azon az utakat, hátha tán jól vezettettek,

11. S Ki lebocsájtá az égből a vizet mértékkel, s Mi újjáéleszténk általa a holt tájat. Ekképpen hozattok elő (ti is).

12. S Ki megteremté mindenből a párt, s megtevé néktek a bárkát, s a jószágot min utazzatok,

13. Hogy hágjatok fel azoknak hátára, majd emlékezzetek Uratok kegyére midőn elhelyezkedtetek azon, s mondjátok: Legyen Dicső az, Ki alárendelte nékünk ezt, hisz erre mi nem lennénk képesek.

14. S lám! S mi bizony Urunkhoz fordittatunk.

15. S ők megtevék Néki a részt az Ő szolgálói közül! Lám! Az ember bizony nyilvánvaló tagadó.

16. Avagy Ő vevé-é a leányokat azokból mit Ő teremtett, s kijelölé-é néktek a fiakat?

17. S ha egyiküknek meghirdettetik az, mit ő a Mindenhatóhoz tesz hasonlatossá *, hát arca megfeketedik, s ő tombol.

18. (Majd ők azt Allahhoz teszik hasonlatossá), s az fitogtatásban neveltetik fel, s amaz a vitában nem meggyőző?

19. S ők megtevék az angyalokat, kik a Mindenható szolgálói nőieknek. Tanusithatják-é ők az ő

* Leánygyermek születése

teremtésüket? Majd feljegyeztetik az ő vallomásuk, s ők kérdőre vonatnak.

20. S mondák: Ha a Mindenható akarná, hát mi nem szolgálnánk azokat. Nincsen nékik erről tudásuk. Hanem ők csupán találgatnak.

21. Avagy Mi megadánk nékik az Írást ez előtt, s ők ahhoz ragaszkodnak?

22. Sőt, mondák: Lám! Mi atyáinkat egy hiten lelénk, s mi bizony az ő nyomdokaikon vagyunk jól vezetettek.

23. S ekképpen hát Mi nem küldénk előtted (Ó, Muhammad) a településbe figyelmeztetőt, hanem mondák annak fényűzői: Íme! Mi atyáinkat egy hiten lelénk, s bizony mi az ő nyomdokaikat követjük.

24. S mondá (a figyelmezetető): Még ha én jobb Útmutatást is hozok néktek annál, min atyáitokat lelétek? Mondák: Íme! Mi tagadjuk azt mivel ti küldettetek.

25. S Mi elegtételt vevénk tőlük. Hát nézd mily volt beteljesülése a hazugoknak.

26. S midőn mondá Ábrahám atyjának, s az ő népének: Lám! Én vétlen vagyok abban, mit ti szolgáltok.

27. Kivéve azt, Ki elinditott engem, s hát Ő bizony vezetni fog engem.

28. S ő megtevé azt szóvá, mi sarjai közt marad,

hátha tán visszatérnek.

29. Mi több, hadd tegyem élvezetessé (az életet) ezeknek, s atyáiknak, míg el nem jő hozzájuk az Igaz, s a megnyilvánító küldött.

30. S midőn eljőve hozzájuk az Igaz, mondák: Ez (csupán) mágia, s lám! Mi annak tagadói vagyunk.

31. S mondák: (Mi lenne), ha nem bocsájtatott volna le ez a Korán a két hatalmas város * embereire?

32. Ők-é azok, kik felosztják Urad kegyelmét? Mi felosztánk közöttük megélhetésüket az evilági életben, s egyiket a másikuk fölé emelénk fokozatokkal, hogy egyikük a másikat alárendeltnek vegye. S Urad kegyelme jobb annál, mit Ők gyűjtenek.

33. S ha az emberek nem lennének egy nemzet (a vagyon szeretetében), hát Mi megtennénk azok házainak tetеit ezüstből, kik tagadják a Mindenhatót, s a lépcsőket is azon (ezüstből), min mutatkoznak,

34. S az ő házaikhoz kapukat (ezüstből), s nyoszolyákat, min elnyugodnak,

35. S aranydiszeket. Hanem mindez csupán az evilági élet élvezete. S a Túlvilág Uradnál van az őrizkedők számára.

36. S ki homályban tartja magát a Mindenható megemlékezésétől,

* Mekka és Ta'if

hát Mi hozzá rendelenk a Sátánt, hogy legyen az néki cimborája.

37. S lám! Legyenek ők, kik akadályoztatnak az úton, s higgyék, hogy ők a jól vezetettek.

38. Mignem ő eljő Hozzánk, s mondja (az ő cimborájának): Bár lett volna köztem és közted a két napkelet távolsága. Ó te szörnyű cimbora.

39. S nem használ néktek a Nap, s miáltal ti bűnbe estetek, hát ti közösen szenvedtek.

40. Hallásra birhatod-é te (Ó, Mihammad) a süketet, avagy vezetheted-é a vakot, s azt ki a nyilvánvaló eltévelygésben?

41. S midőn Mi elmenesztünk téged, hát Mi elégtételt veszünk tőlük.

42. Avagy ha láttatjuk véled azt, mit Mi beigérénk nékik, s lám! Mi rajtuk (teljes) birással vagyunk.

43. Hát kapaszkodj meg abban mi néked sugalltatott. Íme! Te az egyenes ösvényen vagy.

44. S lám! Az Emlékeztető néked, s népednek és ti beszámoltattok.

45. S kérdezd azokat, kiket Mi előtted küldénk a Mi küldöttéink közül: Kijelölénk-é a Mindenhatón kivül istenket imádásra?

46. S bizony [illegible] elküldém Mózest a Mi kinyilatkoztatásainkkal

a Fáraóhoz, s az ő törzsfőihez, s mondá: Én a Mindenségek Urának vagyok küldötte.

47. S midőn ő elhozá nékik a Mi bizonyságainkat, lám! Ők nevettek azon.

48. S mit Mi láttatánk vélük a Mi bizonyságunkból, hanem az (mind) nagyobb, mint annak testvér (bizonysága), s Mi vevénk őket a szenvedéssel, hátha tán visszatérnek.

49. S mondák: Ó mágus! Hagyja meg nékünk Urad azt, mit Ő megegyezett véled. Lám! Mi jól vezetettek leszünk.

50. S midőn Mi levevénk róluk a szenvedést, lám! Ők szószegők.

51. S szólítást tett a Fáraó az ő népe közt, mondá: Ó, nép! Nem az enyem-é Egyiptom teljhatalmúsága, s ezeké a folyóké, mik alattam futnak? Hát nem látjátok-é?

52. Avagy én jobb vagyok ennél, ki hitvány, s alig tesz (valamit is) nyilvánvalóvá!

53. Hát miért nem vétetik reá az aranycicoma, avagy jőnek elküldvén ővéle az angyalok?

54. Hát ő lecsillapitá az ő népét, s azok engedelmeskedének néki. Ime! Ők züllött nép voltak.

55. S midőn Ők felbőszitének Minket, Mi elégtételt vevénk rajtuk, s mindnyájukat megfullasztánk.

56. S Mi megtevénk őket az elmúlásnak, s példának a többi (nép) számára.

57. S midőn Mária fia példát vetett, lám! A te néped kinevette,

58. S mondák: A mi isteneink jobbak-é, avagy ő? Ők nem vetők fel azt néked, csak érvként. Mi több, ők pörlekedő nép voltak.

59. Hanem ő csupán a (Mi) szolgálónk, kit Mi kegyünkben részesiténk, s megtevénk őt például Izrael fiainak.

60. S ha Mi akarnánk, hát megtennénk köztetek az angyalokat, hogy legyenek helytartók a földön.

61. S íme! Bizony imhol az Óra tudása. Hát ne legyen kétségtek afelől, s kövessétek Engem. Ez az egyenes ösvény.

62. S ne téritsen le titeket a Sátán. Íme! Ő néktek nyilvánvaló ellenségtek.

63. S midőn elhozá Jézus a bizonyságokat, mondá: Bizony eljöttem hozzátok a bölcsességgel, hogy megnyilvánitsak néktek néhány olyat, miben különböztök. Hát tartsátok szánon Allahot, s engedelmeskedjetek.

64. Íme! Allah, igen Ő az én Uram, s a ti Uratok, hát szolgáljátok Őt. Ez az egyenes ösvény.

65. S a kiának maguk közt összekülönbözének. Hát jaj azoknak,

kik bűnbe estek a fájdalmas Nap szenvedése által.

66. Várnak-é ők mást, mint az Órát, hogy az eljöjjön hozzájuk váratlanul, s ők nem érzékelik?

67. A barátok ezen a Napon egymásnak ellenségei, kivéve azok, kik őrizkedők.

68. Ó szolgálók!Nincs a Napon rajtatok félelem, s nem ti bánkódtok.

69. Azok, kik hiszik a Mi kinyilatkoztatásainkat, s megbékélők,

70. Térjetek be a Menyországba ti és hitveseitek megörvendeztetvén.

71. Elhalmoztattok kosárnyi arannyal, kelyhekkel, s abban mire minden lélek vágyik, s megörvendeztetik a szem. S ti ott halhatatlanok vagytok.

72. S ez hát a Menyország, minek örökébe léptettek azáltal mit tettetek.

73. Benne néktek a sok gyümölcs miből esztek.

74. Hanem a gaztevők a Pokol szenvedésében mindörökkön örökké.

75. Nem csillapittatik ez róluk, s ők ebben reménytelenek.

76. S Mi nem vivénk őket bűnbe, hanem ők estek bűnbe.

77. S szólitanak: Ó, mester! Vessen nékünk véget a te Urad. Mondá: Íme! Ti maradtok.

78. Mert bizony Mi elhozánk néktek az Igazat, hanem többségtek iszonyodik az Igaztól.

79. Avagy ti valamit is elrendeltek (a Próféta ellen)? Íme! Mi vagyunk az Elrendelők!

80. Avagy arra számitanak-é, hogy Mi nem halljuk titkukat, s bizvásukat? Mi több, a Mi küldötteink kik ónáluk, feljegyzik.

81. Mondd (Ó, Muhammad): Ha a Mindenhatónak gyermeke lenne, hát én lennék a szolgálók legelsője.

82. Legyen Dicső az egek, s a föld Ura, a Trónus Ura azok fölött, mit (Hozzá) irnak!

83. S hagyd őket vesződni, s játszani addig, mig nem találkoznak Napjukkal, mi nékik beigérietett.

84. S Ő az, Ki az égen az Isten, s Ki a földön az Isten. S Ő a Bölcs, a Mindenttudó.

85. S legyen áldott Az, Kié Teljhatalmúsága az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt, s Kinél az Óra tudása, Kihez megtérittettek.

86. S nem birnak közbenjárással azok, kik Rajta kivül fohászkodnak, csak azok, kik tanusitják az Igazat, s ők tudják.

87. S ha megkérdezed őket Ki teremtette őket, bizony mondják: Allah. Hát hogy fordulnak el?

88. S mondja: Ó, Uram! Ezek hát a nép kik nem hisznek.
89. Hát légy elnéző vélük (Ó, Muhammad), s mondd: Békesség.
S meg fogják tudni.

44. S z u r a

A f ü s t

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.
2. S a megnyilvánító Írás.
3. Íme: Mi lebocsájtánk azt az áldott éjszakán, - s lám! Mi figyelmeztetők voltunk. -
4. Miben elválasztatik minden bölcs parancsolás,
5. A parancsolás Mi Színünkből. - Lám! Mi voltunk a Küldők, -
6. Kegyelmet a te Uradtól. Lám! Ő a Meghalló, a Mindenttudó.
7. Ura az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt. Ha bizonyosak lennétek!
8. Nincs Isten csak Ő. Ő életre kelt, s elmúlaszt, a ti Uratok s ősatyáitok Ura.

9. Mi több, ők kétségben játszadoznak.

10. Ügyelj (Ó, Muhammad) a Napra, midőn eljő az égből a nyilvánvaló füst,

11. Mi elfedi az embereket. Ez lesz a fájdalmas szenvedés.

12. (Majd mondják): Urunk! Vedd le rólunk a szenvedést. Íme! Mi hívők vagyunk.

13. Hogyan lehetne nékik az Emlékeztető, midőn eljőve hozzájuk a megnyilvánító küldött,

14. Majd elfordulának tőle, s mondák: Kimívelt bolond?

15. Lám! Mi visszafogánk kevéssé a szenvedést, s íme! Ti visszatértek.

16. A Napon midőn Mi lesújtunk a legnagyobb sújtással, hát íme! Mi (leszünk) a Megtorlók.

17. S bizony Mi megkisérténk őelőttük a Fáraó népét, midőn eljőve hozzájuk a nemes küldött,

18. (Mondván): Adjátok ki nékem Allah szolgálóit. Lám! Én néktek hű küldött vagyok.

19. S ne emelkedjetek Allah fölé. Íme! Én elhozom néktek a nyilvánvaló hatalmat.

20. S lám! Én Uramban keresek menedéket, - (Aki) a ti Uratok -, ha ti engem megköveztek.

21. S ha nem hisztek nékem, hát váljunk szét.

22. S folhászkodott az ő Urához, (mondván): Lám! Ez a bűnösök népe.

23. Majd (mondá az Úr): Vidd el szolgálóimat az éjjel. Lám! Ti követettek lesztek.

24. S hagyd a tengert nyugton, s Lám! Ők a megfulladt sereg.
25. Hány kertet, s patakot hagyának hátra,
26. S veteményt, nemes helyeket,
27. S kegyet, miben elragadtattak!
28. Eképpen hát, s Mi ennek örökébe lepteténk egy másik népet.
29. S nem rítt értük az ég és a föld, s nem voltak marasztaltak.
30. S bizony Mi megmenekiténk Izrael fiait az ízonyú szénvedéstől,
31. A Fáraótól. Íme! Ő kimagasló volt a tékozlók közt.
32. S bizony Mi kiválasztánk őket tudatosan a teremtmények fölé.
33. S Mi adánk nékik a bizonyságokból, miben a nyilvánvaló megpróbáltatás volt.
34. Íme! Ezek bizony mondák:
35. Hanem ez csupán az első haláluk, s mi nem támasztatunk fel (újra).
36. Hát hozzátok vissza atyáinkat, ha igazak vagytok.
37. Ők-e a jobbak, avagy Tubb'a népe, s kik előttük? Mi elpusztitánk őket, hisz ők gaztevők voltak.
38. S Mi nem terenténk az egeket, a földet, s mi a kettő közt játékból.

39. Mi nem teremténk azokat, csak az Igazzal, s hanem legtöbbjük nem tudja.
40. Hanem az Elhatározás Napja az ő idejük mindnyájuknak.
41. A Nap, midőn nem segithet cimbora a cimborán semmit, s ők nem pártfogoltak,
42. Csak az, kinek Allah megkegyelmezett. Lám! Ő a Nagyszerű, a Könyörületes.
43. Lám! A Zaqqum fája,
44. A vétkes étke!
45. Akár az olvadt réz, forrong a hasakban,
46. Akár a forró viz forrongása.
47. (S mondva lesz): Vegyétek azt, s vonjátek azt a Pokol fenekére.
48. Majd zúditsatok az ő fejére a forrongó szenvedésből.
49. (Mondván): Ízleld meg! Lám! Te voltál a nagyszerű, a nemes!
50. Lám! Ez hát az, miben kételkedtetek.
51. Íme! Az őrizkedők biztonságos helyen vannak,
52. A kertekben, s patakokban,
53. Felöltvén a selymet, s a selyemhimzést (egymással) szemben.
54. Eképpen hát. S Mi párba állitjuk őket a hurikkal, kiknek szeme (a gyönyör),
55. S ők hivnak amott minden gyümölcsöt biztonsággal.

56. Ők nem izlelik meg benne a halált, csak az első halált. S Ő megmenekiti őket a Pokol szenvedésétől
57. Urad kiváltságából. Ez hát a hatalmas győzelem.
58. S hanem Mi könnyűvé tevénk a te nyelveden (ezen Írást), hátha tán megemlékeznek.
59. Várj hát (Ó, Muhammad). Lám! Ők is várnak.

45. Szura

A megereszkedés

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.
2. Az Írás kinyilvánitása Allahtól való, Aki Nagyszerű, Bölcs.
3. Lám! Az egeken, s a földön a bizonyságok a hivőknek.
4. S megteremtésetekben, s az élőlényekben, mit Ő elszórt a bizonyságok a népnek, kik bizonyosak.
5. S az éj és nappal különbözősége, s a gondoskodás, mit Allah lebocsájt az égből,

és életre kelti általa a földet annak halála után, s a szelek vezérlése a bizonyságok a népnek, kik felérik.

6. Ezek Allah Igéi, mit néked Mi olvasunk az Igazzal (Ó, Muhammd). Hát mely történésben hisznek ők Allah, s az Ő bizonyságai után?

7. Jaj minden vétkes hazudozónak,

8. Ki hallja Allah kinyilatkoztatásait mi néki olvastatik, majd *meomarad* dölyfösnek, mintha nem is hallaná azt! Hát hirdesd ki néki a fájdalmas szenvedést.

9. S midon ő megtud valamit a Mi kinyilatkoztatásainkból, hát mulatságnak veszi azt. Ezek hát ők, kiké a szörnyű szenvedés.

lo. Mögöttük a Pokol, s nem segit rajtuk egyáltalán az amit elnyertek, sem az mit Allahon kivül vettek oltalmazónak, s övék a hatalmas szenvedés.

11. Ez hát az Útmutatás. S azok, kik tagadják Uruk kinyilatkoztatásait, hát övék a bőszület fájdalmas szenvedése.

12. Allah az, Ki alárendelé néktek a tengert, hogy a bárka fusson rajta az Ő parancsolása által, hogy vágyjatok az Ő bőkezűségéből, hátha tán hálát adtok.

13. S Ő alárendelé nektek mindazt mi az egeken, s a földön Őtőle. Íme! Ezekben hát a bizonyságok a népnek, kik gondolkodnak.

14. Mondd azoknak, kik hisznek, hogy bocsájtsanak meg azoknak, kik nem remélik Allah Napjait. Hadd viszonozza Ő a népnek azt, mit elnyert.

15. Ki jól cselekedett, hát azt saját javára, s ki rosszul, hát az reá. Majd Uratokhoz terittettek meg.

16. S bizony Mi megadánk Izrael fiainak az Írást, az Elrendelést, s a Próféta ságot, s Mi ellátánk őket a jókból, s kiváltságban részesiténk őket a teremtmények felett,

17. S Mi megadánk nékik a nyilvánvaló parancsolásokat. S ők nem különbözének össze, csak miután eljővé hozzájuk a tudás, vetélkedvén maguk közt. Íme! A te Urad itél köztük a Feltámadas Napján abban, miben ők különbözének.

18. Majd Mi megtevénk téged (Ó, Muhammad) a törvényességre a (Mi) parancsolásunkból, hát kövesd azt, s ne kövesd azok vágyait, kik nem tudnak.

19. Lám! Ők nem segithetnek rajtad Allah ellenében egyáltalán. S ime!
A bűnösök, egyik a másikának oltalmazója,

s Allah az őrizkedők Oltalmazója.

20. Ez hát (szemmel látható) jel az embereknek, Útmutatás és kegyelem a népnek, kik bizonyosak.

21. Avagy számítják-é azok, kik elkövetik a gyarlóságokat, hogy Mi úgy teszünk vélük, mint azokkal, kik hisznek, jókat cselekesznek, egyformán életükben, s halálukban? Rossz az, ahogy (ezt) megítélik.

22. S Allah az egeket, s a földet az Igazzal teremté meg, s visszonoztassék minden léleknek az, mit elnyert, s ne legyenek azok elkárhoztatva.

23. Láttad-é azt, ki (saját) kedvére vevé az ő istenét, s Allah őt tudva eltévelyíté, s pecsétet téve az ő hallására és szívére, s megtevé az ő látására a hályogot? Hát ki vezeti őt Allah után? Hát nem emlékeztek-é?

24. Mondák: Nincs más, mint az evilági élet. Meghalunk és élünk, s nem pusztít el minket, csak az idő. Hanem nincs nekik ebben tudásuk, s ők csupán találgatnak.

25. S midőn olvastatnak nekik a Mi megnyilvánult bizonyságaink, nem más érvelésük, csak mint mondják: Hozzátok vissza atyáinkat, ha igazak vagytok.

26. Mondd (Ó, Muhammad): Allah életre kelt titeket, majd elmúlaszt titeket, majd összegyűjt titeket a Feltámadas Napján, miben semmi kétség, s hanem az emberek többsége nem tudja.
27. S Allahé Teljhatalmúsága az egeknek, s a földnek, s a Napon, midőn az Óra felemelkedik, hát ezen a Napon a hasztalanok veszitenek.
28. S látod mindegyik nemzetet megereszkedvén, minden nemzet a maga könyvéhez hivattatik, s a Napon viszonoztatik néktek az, mit tettetek.
29. Ez hát a Mi könyvünk, mi ellenetek szól az Igazzal. Íme! Mi megörökiténk benne azt, mit tettetek.
30. Hanem kik hittek, jókat cselekedtek, hát bevezeti őket Uruk az Ő kegyelmébe. Ez hát a nyilvánvaló győzelem.
31. S hanem kik tagadtak (hát mondva lesz nékik): Hát nem olvastattak-é néktek a Mi kinyilatkozásaink? S ti dölyfösködtetek, s a gaztevők népe voltatok.
32. S midőn mondva volt: Lám! Allah igérete Igaz, s az Órában semmi kétség, ti mondátok: Mi nem tudjuk mi az Óra. Mi csupán sejtjük sejtelemmel, de mi nem vagyunk bizonyosak.
33. S előtűnének nékik a rosszak, miket tettek, s körülölelé

őket az, mit megcsúfolának.

34. S mondva lesz: Ezen a Napon Mi elfeledünk titeket, mint ahogy ti is elfeledétek ezen Napotok találkozóját, s hajlékotok a Pokol tüze, s nincs számotokra pártfogó.

36. Ez hát, miáltal ti mulatságnak vevétek Allah kinyilatkozásait, s elcsábitott titeket az evilági élet. Hát a Napon nem vezettetnek ki abból, s nem is változtathatnak.

36. S Dicsőség legyen Allahnak, az egek Urának, a föld Urának, s a Mindenségek Urának.

37. S Övé a Méltóság az egeken, s a földön, Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

46. Szura

A széldűnék

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ha. Mim.

2. Az Irás kinyilatkoztatása Allahtól való, Aki Nagyszerű, Bölcs.

3. Nem teremténk Mi az egeket, a földet, s mi a kettő közt, csak az Igazzal, s a kijelölt időre. S kik tagadnak, szembe szegülnek azzal, mire figyelmeztetve vannak.
4. Mondd (Ó, Muhammd): Láttátok-e azt, mihez folhászkodtok Allahon kivül? Láttasátok vélem mit teremtének azok a földből. Avagy részük van nékik az egekben? Hozzatok nékem egy ez előtti irást, avagy a tudásnak nyomát, ha igazak vagytok.
5. S ki eltévelyedettebb annál, mint ki Allahon kivül folhászkodik olyanhoz, ki néki nem válaszol a Feltámmdás Napjáig, s ők folhászukban tudatlanok.
6. S midőn az emberek összetereltetnek, azok nékik ellenségeik lesznek, s szolgálásukkal tagadók.
7. S midőn olvastatnak nékik a Mi megnyilvánult bizonyságaink, mondák azok kik tagadnak az Igazra, midőn az eljőve hozzájuk: Ez nyilvánvaló mágia.
8. Avagy mondják: Ő kieszelte azt. Mondd (Ó, Muhammd): Ha én eszeltem volna ki, hát nem lenne erőtök támogatni engem Allah ellen egyáltalán. Ő a Legjobb Tudója annak, mit erről értekeztek. Ő elegendő Tanunak köztem, s köztetek, s Ő a Megbocsájtó, a Könyörületes.

9. Mondd: Én nem vagyok új a küldöttek közt, s nem tudom mi téttetik vélem, s véletek. Hanem én csupán követem azt mi nékem sugalltatott, s én csupán egy nyilvánvaló figyelmeztető vagyok.

10. Mondd: Lássátok: Hanem az Allahtól való, s ti megtagadátok azt. S esküt vallott egy Igazságtévő Izrael fiai közül egy ilyenre, s hitt, de ti dölyfösködtetek. Íme! Allah nem vezeti a bűnösök népét.

11. S mondák azok kik tagadnak azoknak, kik hisznek: Ha az jó lenne, hát nem előznének meg minket annak elérésében. S amiért ők nem azáltal vezetettek, mondják: Ez egy régi hazugság.

12. S ezelőtt volt Mózes Írása, példamutatás és kegyelem, s ezen Írás (pedig) az arab nyelvvel megerősitett, hogy figyelmeztesse azokat kik bűnbe estek, s hirdessen a jótevőknek.

13. Íme! Azok, kik mondák: A mi Urunk Allah, majd ők egyenesek, hát nincs félelem rajtuk, s nem ők bánkódnak.

14. Ezek a Menyország gazdái, miben ők halhatatlanok, viszonzásul azért mit tettek.

15. S Mi elrendelénk az embernek a jótétet szüleivel. Az ő szülőanyja hordozá őt vonakodva, majd világra hozá őt vonakodva, s az ő hordozása és az ő elválasztása harminc hónap, s mignem eléri teljét, s eléri a negyven évet, mondá: Uram! Ébressz fel engem, hogy hálát adjak kegyedért, mely kegyben részesítettél engem, szüleimet, s hogy jót tehessek, mit te befogadsz. S tedd meg nékem jóvá sarjaimat. Íme! Én bűnbánattal fordultam Feléd, s íme! Én a (Tebenned) megbékélők közül vagyok.
16. Ezek hát, kiktől Mi a legszebbet fogadjuk el, mit tettek, s áthaladunk bűneiken. Ők a Menyország gazdái közt. Ez az igaz igéret, mi nékik igértetett.
17. S ki mondja szüleinek: Pfúj reátok! Azt igéritek-é nékem, hogy előhozattatok, s bizony letűnének előttem a nemzedékek? S mindkettő Allahhoz könyörög segitségért, (mondván): Jaj néked! Higgyél! Lám! Allah igérete igaz. S mondja: Ez nem más, csupán az elődök mesél.
18. Ezek hát azok, kiken beigazolódik a Szó a dzsinnek és emberek nemzeteiről, kik előttük tűnének le.

Lám! Ők a vesztesek.

19. S mindegyiknek a maga fokozata aszerint mit tettek, s fizesse meg nékik Ő tetteiket, s ők nem kárhoztatnak el.

20. S a Napon kitétetnek azok kik tagadnak a Pokol tüzére, (s mondva lesz): Elherdáltátok jó dolgaitokat evilági életetekben,az élvezeteket keresve benne. Hanem a Napon megjutalmaztattok a gyalázatos szenvedéssel, miáltal dölyfösködtetek a földön igaztalanul, s miáltal züllöttetek.

21. S emlékezz meg (Ó, Muhammad) Áád fivéréről, * midőn az figyelmezteté az ő népét a széldűnék közt, s bizony tűnének le előtte s mögötte a figyelmeztetők, (mondván): Ne szolgáljatok, csak Allahot. Íme! Én féltelek titeket a hatalmas Nap szenvedésétől.

22. Mondák: Eljött-é ez hozzánk, hogy elforditson minket isteneinktől? Hát hozd el nékünk azt mit beigérsz, ha igaz vagy.

23. Mondá: Hanem a tudás Allahnál van. S én megüzenem néktek azt miáltal küldettem, s hanem én titeket tudatlan népnek látlak.

24. S midőn azok látták azt, (akár) az ő völgyeik felé tartó felleg, mondák:

* Húd próféta

Ez lát a felleg, mi csőt hoz nékünk, Mi több, az mit siettettetek szél, miben a fájdalmas szenvedés,

25. Lerombol minden dolgot az ő Ura parancsolásából. S a reggel úgy találja őket, hogy nem láttatik (semmi) az ő lakhelyeiken kivül. Ekképen jutalmazzuk a gaztevők népét.

26. S bizony Mi felhatalmazánk őket azzal, mivel Mi nem hatalmazánk fel titeket, s megtevénk nékik a hallást, a látást, s a szivet, s nem segite nékik hallásuk, sem látásuk, sem szivük egyáltalán, minthogy megtagadák Allah kinyilatkoztatásait. S körülöleié őket az, mit megcsúfoltak.

27. S bizony Mi elpusztitánk a települést köröttetek, s odairányitánk a kinyilatkoztatásokat, hátha tán visszatérnek.

28. Hát miért nem segitenek nékik azok, kiket Allahon kivül vevének közelbevivő isteneknek? Mi több, azok eltévelyiték őket. S ez volt az ő hazugságuk, s az mit kieszeltek.

29. S midőn Mi feléd hajolánk (Ó, Muhammad), valamiféle a dzsinnek közül, kik a Koránt kivánák hallani, s midőn ők elébe járulának, mondák: Hallasátok meg! S midőn az bevégeztetett, visszafordulának az ő népükhöz figyelmeztetőként.

3o. Mondák: Ó, népünk! Lám! Hallotuk az Írást, mi Mózes után bocsájtatott le, megerősitvén azt, mi előtte volt, s ami az Igazhoz vezet, s az egyenes úthoz.

31. Ó, népünk! Válaszoljatok Allah hivására, s higgyétek Őt Ő megbocsájtja néktek (néhány) vétkeiteket, s megóv titeket a fájdalmas szenvedéstől.

32. S ki nem válaszol Allah hivására, hát az nem térhet ki a földön, s nincsenek számára oltalmazók Rajta kivül Ezek nyilvánvaló eltévelyedésben vannak.

33. Avagy nem láták-é, hogy Allah az, Ki megteremté az egeket, a földet, s nem merült ki azok megteremtésében, s Ő képes arra, hogy életre keltse a halottat? Igen, Ő mindenre Képes.

34. S a Napon azok kik tagadnak kitétetnek a Pokol tüzére, (s kérdve lesz): Nem ez-é az Igaz? Mondák: Igen, a mi Urunk által. Mondá: Hát izleljétek meg a szenvedést azáltal, mit tagadtatok.

35. Hát légy állhatatos (Ó, Muhammad), ahogy állhatatosak voltak a küldött elődök szilárd szivei, s ne siettesd nékik (a szenvedést). A Napon majd

meglátják azt mi nékik beigértetett, (s úgy fog tűnni nékik), hogy nem időztél el, csupán a nappalból egy órát. Üzenés. Hát elpusztíttatik-é más, mint a züllöttek népe?

47. Szura

Muhammad

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Azok kik tagadnak és akadályoztatnak Allah útján, hát Ő hiábavalóvá teszi az ő cselekedeteiket.
2. S kik hisznek, jókat cselekednek, s hiszik azt mi megnyilatkoztatott Muhammadnak - s az az Igaz, mi Uruktól való -, hát Ő megszabaditja őket rossztettenyeiktől, s jóvá teszi az ő állásukat.
3. Ez hát, miáltal kik tagadnak, a hamisat követik, s kik hisznek, az Uruktól való Igazat követik. Eképpen veti Allah az embereknek példáikat.
4. S midőn ha találkozátok azokkal kik tagadnak, hát

(legyen) nyakszegés addig, mig fel nem morzsoljátok ők s rablancra nem fűzitek őket. S majd a kegyelem ezután, avagy a váltság addig, mig a háború le nem fekteti terhét. Ez hát. S ha Allah akarná, hát győzne felettük (egyedül is), hanem (Ő ezt teszi), hogy próbára tegyen titeket egyiket a másikán. S azok kik Allah útján őlettek le, hát sohasem lesznek hiábavalók az ő cselekedeteik.

5. Ő vezetni fogja őket, s jóvá teszi az ő állásukat,
6. S bevezeti őket a Menyországba, mit Ő tudottá tett nékik.
7. Ó, kik hisznek! Ha Allah pártját fogjátok, hát Ő pártfogolni fog titeket, s megszilárditja lábaitokat.
8. S kik tagadnak, hát végromlást nékik, s Ő cselekedeteiket hiábavalóvá teszi.
9. Ez hát, miáltal ők irtóznak attól mit Allah kinyilatkoztatott, s Ő romba dönti cselekedeteiket.
10. Hát nem haladának-é a földön, s látják mily volt beteljesedése azoknak kik őelőttük? Allah elsöpörte ők S a tagadóknak is ilyeténképpen leszen.
11. Ez, miáltal Allah patrónusa azoknak kik hisznek, s a tagadóknak: hát nincs számukra patrónus.
12. Lám! Allah bevezeti a Menyországba, mi alatt folyók

futnak azokat, kik hisznek, s jókat cselekednek. S kik tagadnak hát élvezkednek, s azt eszik mit a jószág eszik, s a Pokol tüze az ő hajlékuk.

13. S mennyi településnél, mi szilárdabb volt erőben a te városodnál (Ó, Muhammad), mi kiűzött téged, s Mi elpusztítánk azokat, s nem volt nékik pártfogó.

14. S az, ki mgát az ő Ura bizonyságára hagyja olyan-é, mint az, kinek feldiszittetett lettének ocsmánysága, s ők vágyaikat követik?

15. A Menyország példája, mi az őrizkedőknek igértetett: Amott a folyóviz szennyezetlen, s a folyók tejből, minek íze nem változik, s a folyók borból, élvezetesek az ivóknak, s a folyók kipergetett mézből; amott nékik minden gyümölcsből, s megbocsájtás Uruktól. (Azok kik ennek lakói olyanok-é), mint azok, kik a Pokol tüzén örökkévalók, forrygó vizzel csillapittatik szomjuk, mi átvágja beleiket?

16. S köztük kik meghallgatnak téged (Ó, Muhammad) addig, míg tovább nem lépnek tőled, s mondják azoknak kiknek a tudás megadatott: Mi az, mit az imént mondott? Ezek hát azok, kiknek Allah megpecsételte szivеit,

s saját vágyaikat követik.

17. S kik jól vezetettek, Ő gyarapitá őket Útmutatásban, s őrizést ad nékik.

18. Hát várnak-é ők mást, mint az Órát, hogy az hirtelen eljő hozzájuk? S bizony ennek előjele már eljövendt. S hogyan hát az ő megemlékezésük, midőn ha az eljövendt hozzájuk?

19. Hát tudd meg (Ó, Muhammad), hogy igen Ő, nincs más Isten, csak Allah, s kérj bűnbocsánatot vétkedért, s a hivő nőknek és férfiaknak. S Allah tudja felbuzdultságtok, s pihenéstek (helyét).

20. S mondják azok, kik hisznek: Ha csak egy szura lebocsájtatna! S midőn ha lebocsájtatik az itélő szura, s megemlittetik benne a harc, hát látod azokat, kiknek sziveiben a betegség, s ők feléd tekintenek oly tekintettel, mit a halál elhalványit. Hát jaj nékik!

21. Engedelmesség, s illő szó. S midőn a dolog eldöntetett, s ha ők igazak Allahhoz, hát jó nékik.

22. S azon vagytok-é, ha megparancsoltatik néktek, hogy rontsatok a földön, s megszakitsátok vérkapcsolattokat?

23. Ezek hát, kiket Allah megátkozott, s megsüketité

őket, s megvakítá tekinteteiket.

24. Hát nem gondolkodnak-é el a Koránon, avagy a szíveken azok lakatja?

25. Íme! Azok kik hátaikat fordítják miután megnyilvánult nékik az Útmutatás, hát a Sátán igézé meg azokat, s az kantározza fel őket.

26. Ez hát, miáltal ők mondák azoknak, kik iszonyodnak attól, mit Allah lebecsájtott: Mi néhány dologban engedelmeskedünk néktek. S Allah tudja az ő titkaikat.

27. S hogyan hát, midőn ha összeterelék őket az angyalok, ütlegelvén arcaikat, s hátaikat?

28. Ez hát, miáltal ők azt követék, mi Allahot felbőszíti, s iszonyodának attól, mi Őt megelégíti. Hát ő lerombolá az ő cselekedeteiket.

29. Avagy számíták-é azok, kiknek szíveiben a betegség, hogy Allah nem hozza elő az ő gyűlöletüket?

30. S ha Mi akarnánk, Mi láttatnánk véled őket (Ó, Muhammad), hogy megismerd őket jeleikről. De te megismered őket beszédük hangzásáról. S Allah tudja az ő cselekedeteiket.

31. S hadd próbáljunk Mi meg titeket, míg meg nem tudjuk köztetek kik a küzdők, az állhatatosak, s Mi megpróbáljuk a ti hireszteléseiteket.

32. Lám! Azok, kik tagadnak, akadályoztatnak Allah útján, s szembe szegülnek a Hírnökkel, miután megnyilvánult nékik az Útmutatás, hát semmit sem ártanak Allahnak, s Ő romba dönti az ő cselekedeteiket.

33. Ó, kik hisznek! Engedelmeskedjetek Allahnak, s engedelmeskedjetek a Hírnöknek és ne tegyétek haszontalanná cselekedeteiket.

34. Lám! Kik tagadnak, s akadályoztatnak Allah útján, majd ők hitetlenként halnak meg, hát sosem bocsájt meg nékik Allah.

35. Hát ne tétovázzatok, s felhívjatok békességért, ti lesztek legfelül, s Allah véletek. Ő nem hagyja el néktek (viszonzását) cselekedeteiteknek.

36. Hanem az evilági élet játék, s mulatság. S ha hisztek, őrizkedtek, hát megadatik néktek béretek, s vagyonotok nem kérdez titeket.

37. Ha Ő megkérdezi azt tőletek, s okvetetlenkedik néktek, hát ti fukarkodtok, s Ő felszínre hozza gyűlölködésteket.

38. Ti vagytok-é azok, kik arra hivattak, hogy Allah útján áldozzatok, s köztetek ki fukarkodik?
S ki köztetek fukarkodik, hát az magával fukarkodik, s Allah a Gazdag és ti vagytok a szegények.

S ha ti elfordultok, hát Ő felvált titeket más néppel, majd azok nem olyanok, mint ti.

48. S z u r a

A g y ő z e l e m

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Íme! Mi kitáránk néked (Ó, Muhammad) a nyilvánvaló győzelmet,
2. Hogy megbocsájtsa néked Allah vétkedet mi elmúlt, s mi eljő, s hogy beteljesedjék rajtad az Ő kegye, s hogy vezessen téged az egyenes ösvényen.
3. S Allah pártfogol téged nagyszerű pártfogással. -
4. Ő az, Ki megnyugvást bocsájta a hivők sziveire, hogy gyarapitsák hitüket hitük mellé.
   S Allahé harcosai az egeknek, s a földnek, s Allah a Mindenttudó, Bölcs. -
5. Hogy Ő bejuttassa a hivő nőket és férfiakat a Menyországba,

mi alatt folyók futnak, s ők annak halhatatlanok. S levétetnek róluk rossztéttemenyeik, s ez hát Allahnál a hatalmas győzelem.

6. S megszenvedtetnek a képmutató férfiak és nők, a bálványimádó férfiak és nők, kik felteszik Allahról a rosszat. Rajtuk hát a rossznak köre, s reájuk Allah dühe, s Ő megátkozá őket, s beigéré nékik a Poklot és a boldogtalan végzetet.
7. S Allahé harcosai az egeknek, s a földnek, s Allah a Nagyszerű, a Bölcs.
8. Íme! Mi elküldénk téged (Ó, Muhammad) tanuságtevőként, hirdetőként, s figyelmeztetőként,
9. Hogy ti (emberek) higgyetek Allahban, s az Ő Hírnökében, s tartsátok Őt tiszteletben, becsüljétek Őt, s magasztaljátok Őt virradatkor, s napzártakor.
10. Lám! Azok, kik néked (Ó, Muhammad) hűséget fogadnak, hát ők Allahnak fogadnak hűséget. Allah Keze az ő kezeik felett. S ki megszegi, hát maga ellen szegi meg, s ki megtartja mire egyezkedett Allahhal, hát Ő megadja néki a hatalmas bért.
11. S mondják néked a (vándorló) Arabok, kik hátramaradottak: Elfoglalt minket vagyonunk, s házunk népe,

hát bocsájts meg nékünk! Ők azt mondják nyelveikkel, mi nincsen szíveikben. Mondd: Ki birhat néktek valamivel is Allah ellenében, ha Ő néktek az ártást akarja, avagy akarja néktek a hasznot? Mi több, Allah Értesült arról, mit tesztek.

12. Mi több, feltevétek, hogy a Hirnök, s a hivők nem fordulnak vissza az ő házuk népéhez sohasem, s ez megszépittetett szíveitekben, s feltevétetek a rossz sejtést, s hitvány nép voltatok.

13. S ki nem hisz Allahban, s az Ő Hirnökében, hát lám! Mi elkésziténk a hitetleneknek a lángot.

14. S Allahé Teljhatalmisága az egeknek, s a földnek. Ő annak bocsájt meg, kinek akar, s azt bünteti meg, kit akar. S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

15. Kik hátramaradottak, mondják midőn nekiindultok, hogy vegyétek a martalékot: Had kövessünk titeket! Ők meg akarják változtatni Allah szavát. Mondd (Ó, Muhammad): Ti sosem követhettek minket. Ekképpen mondá Allah azelőtt. S mondják: Mi több, ti irigylitek tőlünk. Mi több ők (ezt) fel nem érik, csak egy keveset.

16. Mondd a (vándorló) Arabeknak, kik hátramaradottak: Ti hivatva lesztek egy nagyerejű nép ellenében*, hogy harcoljatok vélük míg meg nem békélnek. S ha ti engedelmeskedtek, hát Allah szép bért ad néktek, s ha elfordultok, ahogy azelőtt is elfordultatok, hát Ő megbüntet titeket fájdalmas szenvedéssel.

17. S nem érheti szemrehányás a vakot, s nem érheti szemrehányás a csonkát, s nem érheti szemrehányás a beteget (ha ők nem mennek hadba). S ki engedelmeskedik Allahnak, s az Ő Hírnökének, hát Ő bevezeti azt a Menyországba, mi alatt folyók futnak, s ki megfordul, hát Ő megbünteti azt fájdalmas szenvedéssel.

18. Mert bizony Allah megörvendett a hívőknek, midőn ők hűséget fogadának néked a fa alatt, s Ő tudá azt mi azok szíveiben, s lebocsájtá a megnyugvást reájuk, s megjutalmzá őket a közeli győzelemmel.

19. És sok a martalék mit ők vesznek, s Allah a Nagyszerű, a Bölcs.

2o. S beigéré néktek Allah a sok martalékot mit vesztek, s előlegezé néktek ezt, s visszatartja rólatok az emberek kezeit, hogy az bizonyság legyen a hívők számára, s hogy Ő vezethessen titeket az egyenes ösvényen.

* Utalás a Perzsa, vagy Bizánci hatalmakra.

21. S másik, amire nem vagytok képesek, hát Allah bizony körülöleli azt. S Allah mindenre képes.

22. S ha azok kik hitetlenek véletek mennek hadba, hát ők hátaikat fordítják, majd nem lelnek oltalmazót, sem pártfogót.

23. Allah törvénye az, mi bizony előtünt azelőtt, s nem leled Allah törvényének megváltoztatóját.

24. S Ő az, Ki visszatartá kezeiket rólatok, s kezeiteket róluk Mekka völgyében, miután Ő diadalra vitt titeket ellenükben. S Allah Látója annak, mit tesztek,

25. Ők azok kik tagadának, s akadályozának titeket a Sérthetetlen Szentélynél, s tevék az útmutatást kirekesztetté, hogy az célját el ne érje. S hanem (köztük megbújván) férfiúk kik hivők, s nők kik hivők, kiket nem ismertetek, (s nem tudtátok, hogy) eltiporjátok-e azokat, s igy lesújtott volna reátok tőlük a vétkezés tudatlanul.

Hát vezesse be Allah az Ő kegyelmébe azt, kit Ő akar. Ha elkülönültök (a hitetlenektől), hát fájdalmas szenvedéssel büntetjük Mi azokat közülük, kik tagadnak.

26. Midőn megtevék azok kik tagadnak szíveikben a

vakbuzgalmát, a Tudatlanság korának vakbuzgalmát, hát lebocsájtá Allah a Ő megnyugvását Hirnökének, s a hivőknek, s rájuk illeszté az őrizkedés szavát, minek ők jogosultjai voltak, s illett reájuk. S Allah a mindenek Tudója.

27. Mert bizony Allah beteljesité az Ő Hirnökének látomását az Igazzal. Hát térjetek be a Sérthetetlen Szentélybe ha Allah akarja, biztonságban, fejetek (legyen) borotvált, (s a haj) levágott, s ne féljetek. S Ő tudja azt, mit ti nem tudtok, s Ő korábban megtevé a közeli győzelmet.

28. Ő az, Ki elküldé az Ő Hirnökét az Útmutatással, s az igaz hitvallással, hogy Ő azzal felulmúlja az összes hitvallást. S Allah elegendő Tanunak.

29. Muhammad Allah Hirnöke. S azok övéi, kik rendithetetlenek a hitetlenek ellenében, s kegyelmet osztók maguk közt. Te (Ó, Muhammad) látod őket térdepelvén, leborulván, vágyván Allah kiváltságát, s megelégedettségét. Az ő jegyeik arcáikon (nem mások), mint nyomai a leborulásnak. Ez hát hasonlatosságuk a Tórában, s hasonlatosságuk az Újszövetségi Szentirásban: Akár a gabona, mi előhozá bujtását, s megerősiti azt,

majd üdsitja, s elrendezkedik annak szárára, megörvendeztetvén a szántó-vetőket. Hát bőszitse Ő fel a hitetleneket általuk. Allah beigéré azoknak, kik közülük hisznek, jókat cselekednek a megbocsájtást, s a hatalmas bért.

49. Szura

A lakosztályok

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó, kik hisznek! Ne legyetek tolakodók Allah, s az Ő Hirnöke előtt, s tartsátok számon Allahot. Íme! Allah a Meghalló, a Mindenttudó.
2. Ó, kik hisznek! Ne emeljétek hangotokat a Próféta hangja fölé, s ne üvöltözzétek hozzá a szót, amint üvöltöztök egymással, különben cselekedeteitek romba dőlnek, s ti nem érzékelitek.
3. Lám! Kik Allah Hirnökének szine előtt megféketzik hangjukat,

ők azok, kiknek sziveit Allah vizsgára tevé őrizkedésből, nékik a megbocsájtás, s a hatalmas bér.

4. Íme! Kik a lakosztályok mögül szólítanak téged, hát többségük nem fogja fel.

5. S ha ők állhatatosak lettek volna amig te elő nem jössz nékik, hát jobb lett volna nékik. S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

6. Ó, kik hisznek! Ha egy züllött-életű újságokat hoz néktek, hát ellenőrizzétek le, nehogy (aztán) lesújtsatok a népre tudatlanságból, majd vezeklővé váltok annák mit tevétek.

7. S tudjátok meg, hogy Allah Hirnöke közöttetek van. Ha ő néktek engedelmeskedne sok dologban, hát bizony megszenvednétek. Allah szeretetté tevé néktek a hitet, s megszépítté azt sziveitekben, mig gyűlöletessé tevé néktek a hitetlenséget, züllöttséget, s az ellenszegülést. Ezek hát ők, kik jó irányba vezetettek

8. Allah kiváltságából és kegyéből. S Allah Mindenttudó, Bölcs.

9. S ha a hivők két rendje harcot visel, hát hozzátek helyre mi közöttük. S ha egyikük vágyja a

rosszat a másikra, hát addig küzdjetek avval mely a rosszat kivánja, mig az visszatér Allah parancsolására. S ha az visszatért, hát hozzátok helyre mi ők közöttük jogszerint, s legyetek igazságosak. Lám! Allah szereti az igazságosakat.

10. Hanem a hivők testvérek. Hát hozzátok helyre azt, mi testvéreitek között, s tartsátok számon Allahot, hátha tán megkegyelmeztettek.

11. Ó, kik hisznek! Ne rendeljen maga alá nép népet, jóllehet még ha az jobb is a másiknál, sem az asszonyok az asszonyokat, jóllehet még ha ők jobbak is a másikaknál, ne becsméreljétek egymást, s ne sértegessétek egymást gúnynevekkel. Gyalázás a züllött név a hit után. S kik nem fogadnak bűnbánatot, hát azok a bűnösök.

12. Ó, kik hisznek! Kerüljétek nagyon a gyanut. Íme! Néhány gyanu vétek. S ne kémkedjetek, s ne rosszmájuskodjatok egymásra. Szeretné-e egyiktek (saját) halott fivérének husát enni? Hát ti iszonyodtok ettől, (akkor attól is iszonyodjatok)! S tartsátok számon Allahot. Íme! Allah a Megenyhülő, a Könyörületes.

13. Ó, emberek! Lám! Mi megteremténk titeket férfiúvá, s nővé, s megtevénk titeket népekké, törzsekké, hogy ismerjétek meg egymást. Íme! A ti legnemesebbiktek Allahnál a legőrizkedőbb. Íme! Allah a Mindenttudó, az Értesült.

14. Mondák a (vándorló) Arabok: Mi hiszünk. Mondd (Ó, Muhammad): Ti ne higgyetek, s hanem inkább mondjátok midőn a hit behatol szíveitekbe: Mi megbékélünk. S ha engedelmeskedtek Allahnak, az Ő Hírnökének, hát Ő nem fog visszatartani titeket cselekedeteitektől egyáltalán. Íme! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

15. Hanem a hívők azok, kik hiszik Allahot, az Ő Hírnökét, majd nem kétkednek, s küzdenek vagyonukkal s életükkel Allah útján. Ezek hát ők, az őszinték.

16. Mondd (Ó, Muhammad): Tanítjátok-é Allahnak hitvallástokat, s Allah tudja mi az egeken, s a földön, s Allah mindenek Tudója?

17. Ők kedvezni akaranak néked (O, Muhammad) midőn megbékélének (Őbenne). Mondd: Ne nékem kedvezzetek megbékéléstekkel. Mi több, Allah kedvez néktek, midőn elvezet titeket a Hithez, ha őszinték vagytok.

18. Íme! Allah ismeri Láthatatlant az egeken, s a földön. S Allah mit tesztek látja.

50. S z u r a

Q á f

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Körövéletes Allah nevében

1. Qáf. S a Dicsőséges Korán.
2. Mi több, ők elámélkodának, hogy eljőve hozzájuk a figyelmeztető maguk közül, s mondák a hitetlenek: Ez furcsa dolog:
3. Midőn meghalunk, s por leszünk (visszahozatunk-é)? Ez hát a messzi visszatérés.
4. Bizony Mi tudjuk azt mit a föld elnyel belőlük, s Nálunk van a megőrizö Könyv.
5. Mi több, ők meghazudtolák az igazat midőn az eljőve hozzájuk, s ők most dolgukban zavarodottak.
6. Nem láták-é az eget felettük hogyan épiténk Mi azt meg, s disziténk azt fel, s hogy nincs azon (semmi) rés?
7. S Mi kiterjeszténk a földet, s elveténk arra a

a vonulatokat, s kikeleszténk azon minden pompás párból,

8. Látványként, s emlékeztetőként minden bűnbánó szolgálónak.

9. S Mi lebocsájtánk az égből az áldott vizet, s kikeleszténk általa a kerteket, s a gabonaszemeket,

10. S a kimagasló datolyapálmát annak fürtjeivel, mik sorokba rendeztettek,

11. Gondoskodásként a szolgálóknak, s Mi életre kelténk általa a holt vidéket. Eképpen hát a feltámadás.

12. Meghazudtolá őelőttük Noé népe (az igazat), s (eképp) Al-Rass lakói, s Thamud (törzse),

13. S Ád (törzse), a Fáraó, s Lót felebarátai,

14. S az erdő lakói*, Tubb'a népe: Mindegyik meghazudtolá a küldötteket, hát igazra vált ígéretem.

15. S Mi kimeríténk-é az első teremtést? Mi több, ők kétkednek az új teremtés felől.

16. S bizony Mi megteremténk az embert, s tudjuk mit súg néki az ő lelke, s Mi közelebb vagyunk hozzá, mint nyakán az ér.

17. Midőn fogadják (őt) a két Fogadó jobbról, s balról ülvén,

18. Ő nem szólja a szót, hanem óvéle a megfigyelő készen,

* Midian

19. S a haláltusa elhozá az igazat.(S mondva van néki): Ez hát az mit kerültél.

20. S megfuvattatik a harsona. Ez hát a beigért Nap.

21. S eljöve minden lélek vezetővel, s tanuval.

22. (S mondva lesz a bűnösöknek): Mert bizony te semmibe veved ezt. Hát Mi levesszük rólad lepledet, s tekinteted a Napon éles.

23. S mondá (a bűnös) cimborája: Ez hát az, mi nékem készen megvan.

24. (S mondva lesz): Mindkettőtök* vesse Pokolra az összes lázadó hitetlent,

25. A jó feltartóztatóját, törvényszegőt, kétkedőt,

26. Kik Allahhal együtt más istent (is) megtesznek. Hát vessétek azokat a szörnyű szenvedésbe.

27. S mondá annak cimborája: Urunk! Én nem birtam őt lázadásra, hanem ő volt a messzi eltévelyedésben.

28. Mondá (az Úr): Ne civakodjatok az Én Jelenemben, s bizony Én már megtevém néktek az igéretet.

29. Nem változtatik meg a Szó Nálam, s Én nem vagyok a szolgálók bűnbe vivője.

30. A Napon Mi mondjuk a Pokolnak: Megteltél-é? S az mondja: Van-é még több is?

31. S az őrizkedők közelébe hozatik a Menyország, s nincs tovább az messzi.

*A vezető és a tanu

32. (S mondva lesz): Ez hát mi néktek beigértetett. (Ez az, mi)minden bűnbánónak s megtartóztatónak (hijár),

33. Ki féli a Mindenhatót titokban, s bűnbánó szivvel jő el.

34. Térjetek be békességgel. Ez hát a halhatatlanság Napja.

35. Számukra amott, mit ők akarnak, s Nálunk még a ráadás.

36. S hány nemzedéket pusztitánk Mi el őelőttük, s azok szilárdabbak voltak náluk erőben, hát elözönlék a földeket! Van-é számukra menedék?

37. Íme! Ebben hát az emlékeztető annak, kinek szive van, avagy fülét mereszti, s ő tanu.

38. S bizony Mi megteremténk az egeket, a földet, s mi a kettő közt hat nap alatt, s nem érintett Minket a megviseltség.

39. Hát légy állhatatos (Ó, Muhammad) arra, mit mondanak, s zengjed Urad Dicsőségét a nap kelése előtt, s naplemente előtt.

40. S az éjből is magasztald Őt, s kövessék ezt leborulások.

41. S halljad a Napon, midőn a hivő közelről hiv,

42. A Napon, midőn ők meghallják a Siránkozást az igazzal. Ez hát az eljövetel Napja.

43. Íme! Mi vagyunk hát, Kik életre keltenek, elmúlaszta-

nak, s Hozzánk vezet a végzet.

44. A Napon (midőn) lehasad róluk a föld, meggyorsitván (az ő eljövetelüket). Ez hát az összeterelés, mi Számunkra könnyű.

45. Mi vagyunk Legjobb Tudói annak, mit mondanak, s te (Ó, Muhammad) nem vagy (elég) kényszeritő rajtuk. Hát emlitsd meg a Koránt annak, ki féli igéretemet.

51. Szura

A rostáló szelek

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Azok, kik széllel rostálnak,
2. S kik a teher hordozói.
3. S kik könyedén tovasiklók,
4. S kik parancsot osztók,
5. Íme! Mi néktek igértetik, az valóban igaz,
6. S lám! Az itélet bekövetkezik.
7. A Menyország, s annak ösvényei,
8. Íme! Néktek bizony szávaitok különbözők;
9. S Ő azt megtagadja attól, ki hazug.
10. Ölessenek le a találgatók,
11. Kik az örvényben óvatlanok!

12. Ők azt kérdik: Midőn az Ítélet Napja?
13. (Az hát) a Nap, midőn ők a Pokol tüzén gyötörtetnek,
14. (S mondva lesz): Ízleljétek meg gyötrésteket. Ez hát az, mit sürgettetek.
15. Lám! Kik őrizkedők, hát ők a kertekben és patakokban,
16. Vevék azt, mit Uruk ád nékik. Lám! Ők voltak azelőtt a jótéteményűek.
17. Ők (csak) keveset töltöttek az éjből szendergéssel,
18. S virradatkor ők már bűnbocsánatért esedezének,
19. S jussa volt vagyonukból a koldusoknak, s kivetetteknek.
20. S a földön a bizonyságok azoknak kik bizonyosak,
21. S magatoknak. Hát nem látjátok-é?
22. S a Paradicsomban van gondoskodástok, s az mi néktek l igé tetett.
23. S a Menyország és föld Ura, igen Ő igaz, minthogy (igaz az is) mit ti beszéltek.
24. Elérkezett-é hozzád (Ó, Muhammad) Ábrahám megbecsült vendegeinek esete?
25. Midőn azok betéréne hozzá, s mondák: Békességet! S ő mondá: Békesség! (S gondolá): Ismeretlen népség.
26. Majd ő félrevonult az ő háza népéhez, s elhozá a hizott borjút,

27. Majd azt feléjük közelité, s mondá: Hát nem esztek-é?

28. S reárагadt tőlük a félelem. Mondák: Ne félj! S hirdessétek ki nékik a bölcs gyermek (szülетését).

29. Majd eljőve az ő asszonya keseregve, arcát csapkodá, s mondá: Meddő vén(asszony)!

30. Mondák: eképpen is mondá Urad. Íme! Ő a Bölcs, a Mindenttudó.

31. Mondá (Ábrahám): Mi hát megbizástok, ó küldöttek?

32. Mondák: Íme! Mi a gaztevők népéhez küldettünk,

33. Hogy reájuk küldjük az agyagsziklákat,

34. Mik Uradnál megjelöltek a tékozlók számára.

35. S mi elővezetjük azt, ki emitt hivő.

36. S Mi nem lelénk imhol megbékélteket egy ház kivételével.

37. S Mi hátrahagyánk amott a bizonyságot azoknak, kik félik a fájdalmas szenvedést.

38. S Mózesben (szintén a bizonyság), midőn Mi elküldénk őt a Fáraóhoz nyilvánvaló hatalommal,

39. S az megfordult gondolatában, s mondá: Mágus, avagy bolond.

40. S Mi vevénk őt, s hadait, s szétszóránk őket a tengerben, s ő semmirekellő volt.

41. S Ádd (törzsében a bizonyság), midőn Mi elküldénk reájuk a végzetes szelet.

42. Az nem kímélt semmit mihez elért, s hanem megtevé azt akár a por.

43. S Thamud (törzsében a bizonyság), midőn mondva volt nékik: Élvezkedjetek egy ideig.

44. Majd ők fellázadának Uruk parancsolása ellen, majd vevé őket a villámcsapás, s ők látják,

45. S ők nem voltak képesek felállni, s nem tudtak segíteni önmagukon.

46. S Noé népe azelőtt. Lám! Ők a züllöttek népe voltak.

47. S Mi megépíténk az eget mindent beleadván, s lám! Mi vagyunk kik (azt) kiterjeszténk.

48. S Mi megágyazánk a földön, s gyönyörűség (ez) az elheverőknek.

49. S Mi minden dologból megteremténk a párokat, hátha tán elmlékeztek.

50. Hát meneküljetek Allahhoz. Íme! Én* néktek nyilvánvaló figyelmeztetőtök vagyok Őtőle.

51. S ne tegyetek meg Allahhal együtt más istent. Íme! Én néktek nyilvánvaló figyelmeztetőtök vagyok Őtőle.

52. Ekképpen hát nem jövének küldöttek azokhoz kik őelőttük, s hanem ők mondák: Mágus, avagy bolond!

53. Adák-é ők tovább (a szólást) egymásnak akár az ereklyét? Mi több, ők megátalkodott nép.

*A megnyilvánuló angyal, mi megjelenik.

54. Hát fordulj el tőlük (Ó, Muhammad), s te ne légy megrovást érdemlő,

55. S emlékeztess, mivel az emlékeztetés használ a hívőknek.

56. S Én csupán azért teremtém a dzsinneket, s embereket, hogy szolgálóim legyenek.

57. Ők nem akarok tőlük gondoskodást, s nem akarom, hogy tápláljanak Engem.

58. Lám! Allah! Ő a Gondoskodó, kinél a törhetetlen erő.

59. S lám! (Legyenek meg) vétkei azoknak kik bűnbe estek, akár társaik vétkei, s ne siessenek (Hozzám).

60. S jaj azoknak kik tagadnak Napukon, mi beigértetett nékik.

52. S z u r a

A h e g y

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Körülölelő Allah nevében

1. A Hegy,

2. S a sorokba szedett írás

3. A kiterjesztett pergamenen,

4. S az időtálló Ház,
5. S a felmagasitott mennyezet,
6. S a töltve tartott tenger,
7. Íme! Urad büntetése bizony bekövetkezik,
8. Nincs annak kivédője.
9. A Napon, midőn az ég háborogva dühöng,
10. S tovatűnve mozdulnak el a hegyek,
11. Hát jaj ezen a Napon a hazugoknak
12. Kik a súlyos dolgokkal játszadoznak.
13. A Napon, midőn beigértetik nékik a Pokol tüzére való igéret,
14. (Hát mondva lesz nékik): Ez hát a Pokol tüze azáltal, mit meghazudtoltatok.
15. Hát mágia-é ez, avagy nem látjátok?
16. Perzselődjetek hát azon. S akár állhatatosak vagytok, akár nem vagytok állhatatosak, egyre megy néktek. Hanem ti azáltal jutalmaztattok mit tettetek.
17. Lám! Az őrizkedők a kertekben, s gyönyörűségben,
18. Boldogok azért mit megadott nékik Uruk, s megőrizte őket Uruk a Pokol szenvedésétől.
19. Egyetek, s igyatok megengesztelődvén azáltal mit tettetek.
20. S ők hajladoznak a sorokba rendezett nyoszolyákon s Mi párositjuk őket a hurikkal, kiknek szeme gyönyör.
21. S azok kik hisznek, s kiknek sarjai követik őket

hitben, hát Mi felzárkóztatjuk hozzájuk sarjaikat (amott), s nem fosztjuk meg őket (földi) cselekedeteiktől egyáltalán. Minden ember adósa annak, mit elnyert.

22. S Mi nyújtánk nékik a gyümölcsöt, s a húst, mire ők vágynak.

23. S ott ők (kézről kézre) adják a poharat, miben nincsen hasztalanság, sem vétkezés.

24. S az körbejár közöttük, mig szolgáik úgy várnak reájuk, mint a (rejtett) gyöngyszemek.

25. S magához vonja egyik a másikát, kérdvén,

26. Mondák: Lám! Azelőtt, midőn mi házunk népe közt, mi gondterheltek voltunk.

27. S Allah megkönyörült rajtunk, s megőrizett minket a Pokol lehelletének szenvedésétől.

28. Íme! Mi azelőtt hozzá fohászkodánk. Lám! Ő a Nyájas, a Könyörületes.

29. Hát emlékeztess (Ó, Muhammad). S nem vagy te Urad kegyéből sem jövendőmondó, sem bolond.

30. Avagy mondják: (Ez egy) költő-é, kitől mi várjuk az idő kétségességét?

31. Mondd: Várjatek! Íme! Én is véletek várok.

32. Avagy az ő álmaik parancsolják-é nékik ezt, avagy ők a gyalázatos nép?

33. Avagy mondják: Ő agyalta ki azt. Mi több, ők nem hiszik!

34. Hát hozzanak el oly beszédet mint az, ha ők őszinték.

35. Avagy ők a semmiből teremtettek? Avagy ők-é a teremtők?

36. Avagy ők teremték-é az egeket, s a földet? Mi több, ők nem bizonyosak!

37. Avagy náluk-é Urad tárháza? Avagy ők-é (annak) felügyelői?

38. Avagy van-é nekik létrájuk (az égig), hogy hallgassák azon (a parancsolásokat)? Hát akkor hozzák el hallgatóságuknak a nyilvánvaló hatalmat!

39. Avagy Övéki a leányok, s néktek a fiak?

40. Avagy kérsz-é (Ó, Muhammad) fizetséget tőlük, s ők adósságba merültek?

41. Avagy náluk-é a Láthatatlan, s ők azt leirják?

42. Avagy tőrbe akarják-é csalni a küldöttet? Hát kik tagadnak, ők a tőrbe csaltak.

43. Avagy van-é nékik más isten, mint Allah? Dicsősége legyen Allahnak azok fölött, kikkel társitják!

44. S ha ők az ég egy töredékét látják leesni, mondják: Egy rakás felhő!

45. Hát hagyd őket (Ó, Muhammad), mignem találkozának napjukkal, melyen ők villámsújtottak.

46. A Napon, midőn nem segit rajtuk cselszövésük semmit,

s ők nem pártfogoltak.

47. S lám! Kik bűnbe estek, hát nékik az ezen túli szenvedés. S hanem többségük nem tudja.

48. S (várd) állhatatosan Urad ítéletét, s te bizony a Mi szemünkben vagy, s zengjed Urad Dicsőségét midőn felkelsz,

49. S az éjből is dicsőítsd Őt, (s midőn) a csillagok kirajzolódnak.

53. Szura

A csillag

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A csillag ha tündöklik,
2. Társaitok nem tévelyednek el, s ámítva sincsenek,
3. S ő nem beszél (saját) vágyáról.
4. Hisz az nem más, mint egy sugallat, mi sugalltatott,
5. Mire őt egy szilárd erő tanitá,
6. Miben az élet ereje. S az elrendeződött (néki),
7. Midőn ő a túlontúli láthatáron.
8. Majd ő közelbe jőve, s leereszkedett,

9. S az két nyilllövésnyire volt, avagy közelebb,
1o. S Ő sugallá az Ő szolgálójának mit sugallott.
11. Nem hazudott a sziv abban mit látott.
12. Hát vitába szálltok-é véle abban, mit látott?
13. S bizony ő látá azt egy másik leszálltakor *,
14. A távolba veszŐ lótusz fánál,
15. Melynél a Hajlék kertje.
16. Midőn mi elfed, elfedé a lótusz fát,
17. Nem vész el a tekintet, s az nem is kihivó.
18. Mert bizony ő látá Ura (egyik) legnagyobb kinyilatkozását.
19. Hát látátok-é Al-Lát-ot**, s Al-Uzzá-t**,
2o. S Manát-ot**, a harmadikat, s a többit?
21. Néktek-é mi férfi, s Övé mi női?***
22. Ez aztán méltánytalan megosztás!
23. Hanem azok csupán nevek, ahogy-ti nevezétek azokat, s atyáitok, s nem bocsájtott le azokra Allah a hatalomból. S hanem ők csupán a sejtést követik, s azt mit maguk vágynak. S bizony eljőve hozzájuk Uruktól az Útmutatás.
24. Avagy az embernek-é mit az megkiván?
25. S Allahé az mi túl, s mi előtt.
26. S hány angyal van az egeken, kiknek nem segit

* A próféta látomása, amit ő a hét égen kersztül látott.

** A pogány arabok bálványai.

*** A pogány arabok a bálványokat Allah leányainak tulajdonitották.

közbenjárása egyáltalán, csak miután ha Allah megadja engedelmét annak, kinek Ő akarja, s megegyezik (őbenne)!

27. Lám! Azok nem hiszik a Túlvilágot, kik az angyalokat női nevekkel illetik,

28. S nincsen ebben nékik tudásuk. Hanem ők csupán a sejtést követik, s lám! A sejtés nem segít az igazhoz egyáltalán.

29. Hát állj szembe (Ő, Muhammad) azzal, ki elfordul a Mi megemlékezésünktől, s nem akar mást, csak az evilági életet.

3o. Ez hát az ő tudásuk összege. Lám! Urad, igen Ő a Legjobb Tudója annak ki letévelyedett az Ő útjáról, s Ő a Legjobb Tudója annak ki jól vezetett.

31. S Allahé az mi az egeken, s a földön, s téritse meg Ő azoknak kik rosszat tettek azt mit cselekedtek, s téritse meg Ő azoknak kik jót tettek, a jót.

32. Azok, kik elkerülik a főbenjáró vétkeket, a ledérséget, s csupán akaratlan az ő kihágásuk, hát lám! Urad megbocsájtása átfogó. Ő a ti Legjobb

[illegible] azóta, hogy Ő megalkotott titeket a földből, s mióta elrejtve vagytok anyáitok hasában.

Hát ne szépitsétek magatokat, Ő a Legjobb Tudója annak, ki Őrizkedő.

33. Hát meglátád-é(Ó,Muhammad) azt ki elfordult,

34. S keveset adott, s fukar volt?

35. Nála-é a Láthatátlan tudása, s Ő azt látja?

36. Avagy nem hirdettetett meg néki az, mi tábláin Mózesnek.

37. És Ábrahámnak, ki törlesztett:

38. Hogy ne rakjátok senkire másnak terhét,

39. S az embernek nincs semmije, csak miért megküzd,

40. S az Ő küzdelme láthatóva lesz

41. Majd megfizettetik néki teljes törlesztéssel,

42. S az Uradhoz! Ő a végcél:

43. S Ő az, Ki megnevettet, s megríkat,

44. S Ő az, Ki elmúlaszt, s életre kelt,

45. S Ő az, Ki megteremté a párokat, a férfit, s a nőit,

46. A cseppből midőn az kibuggyan,

47. S Őreá a második világra hozatal,

48. S Ő az, Ki gazdaggá tesz, s melegit,

49. S Ő az, Ki a Sziriusz Ura,

50. S Ő az, Ki elpusztitá az elsőd Ád (törzsét),

51. S Thamud (törzsét), s Ő Nem hagyott meg (senkit),

52. S Noé népét azelőtt, ime! Ők még inkább bűnösebbek, s lázadóbbak voltak,

53. S Al-Mutafikah-ot * Ő lerombolá,

54. S Ő beboritá azt avval, mivel beboritá.

55. Hát mely (keggyel), ha nem Uradával szállsz vitába?

56. Ez hát figyelmeztetése az előd figyelmeztetőknek.

57. A fenyegető Óra közeleg.

58. Nincs annak feltárója Allahon kivül.

59. S ti csodálkozátok-é ezen eseten,

6o. Nevettek, s nem sirtok,

61. S ti szórakoztok?

62. Hát boruljatok le Allahnak, s szolgáljátok Őt.

54. S z u r a

A h o l d

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Az Óra közelgett, s a hold kettéhasadott.

2. S ha egy bizonyságot látnak, hát szembefordulnak, s mondják: Folytonos mágia!

3. S ők meghazudtolák (az Igazat), s vágyaikat követék.

* Feltehetőleg Lót településének neve.

Holott minden dolog eldöntetik.

4. S bizony eljővének hozzájuk a hirek, miknek tartalma elrettentő,

5. Találó bölcsesség, s hanem a figyelmeztetések nem segitenek.

6. Hát fordulj el tőlük (Ó, Muhammad) a Napon, midőn szólit a Szólító a fájdalmas dologra.

7. Ők leszegett tekinteteikkel jövének elő a sirokból, akár, a szétterjedő sáskák,

8. Sietvén a Szólító felé; a hitetlenek mondják: Ez viszontagságos Nap.

9. Hazudott előttük Noé népe, ők meghazudtolák a Mi szolgálóinkat, s mondák: Bolond, skivétettetett.

10. S ő Urához fohászkodott, (mondván): Én le vagyok győzve, hát segits.

11. S Mi megnyitánk az ég kapuit a kiáradó viz által,

12. S kifakasztánk a földön a patakokat, s találkozának a vizek egy okból, mi bizony eldöntetett.

13. S Mi hordozánk őt azon, mi táblákból, s szögekből állott,

14. Mi fut (a vizeken) a Mi szemünk láttára viszonzásképpen annak, ki megtagadtatott.

15. S Mi azt meghagyánk bizonyságul, hát van-é mi emlékeztet?

16. Hát mily volt az Én büntetésem, s figyelmeztetésem!

17. S bizony Mi könnyűvé tevénk a Koránt az

emlékezetnek, hát van-é mi emlékeztet?

18. Hazudott Aád (törzse is). Hát mily volt büntetésem, s figyelmeztetésem?

19. Lám! Mi reájuk küldénk a tomboló szelet a folytonos nyugodság napján,

20. Elsöpörvén az embereket, akár a gyökértelen pálmafa törzseit.

21. Hát mily volt az Én büntetésem, s figyelmeztetésem!

22. S bizony Mi könnyűvé tevénk a Koránt az emlékezetnek, hát van-é mi emlékeztet?

23. Meghazudtolá Thamúd (népe) a figyelmeztetéseket,

24. S mondák: Hát közülünk egy halandó-é az, kit mi követünk? Mi bizony eltévelygésben, s őrültségben vagyunk!

25. Az Emlékeztető csak néki adatott-é meg közülünk? Mi több, ő egy szemenszedett hazudozó.

26. Holnap majd megtudják ki a szemenszedett hazudozó.

27. Íme! Mi a tevetehenet kisértésnek küldénk hozzájuk, hát vigyázd őket, s légy állhatatos,

28. És hirdesd ki nékik, hogy viz az mi jutalék (a teve és) őközöttük. Minden ivó előállittatik.

29. S ők szólíták társukat, ki fogá és lebénitá azt (a tevét).

30. Hát mily volt az Én büntetésem, s figyelmeztetésem.

31. Íme! Mi leküldénk reájuk egy Süvöltést, s ők olyanná lettek akár a száraz vesszö a

jászol tetején.

32. S bizony Mi könnyűvé tevénk a Koránt az emlékezetn
hát van-é mi emlékeztet?

33. Meghazudtolá Lót népe a figyelmeztetéseket.

34. Lám! Mi reájuk küldénk a sziklagörgeteget, kivéve
Lót nemzetségét, kiket virradatkor megmenekiténk

35. Kegyként Tőlünk. Eképpen jutalmazzuk azt, ki
hálát adott.

36. S bizony ő figyelmeztette azokat a Mi bőszületünkre,
de ők kétségbe vonták a figyelmeztetéseket.

37. S bizony azok megkörnyékezék őt vendégeiről,
s Mi elvakitánk az ő szemeiket, (s mondánk):
Izleljétek meg büntetésem, s figyelmeztetésem!

38. S bizony kora reggel rájuk jöve a szenvedés.

39. Hát izleljétek meg büntetésem, s figyelmeztetésem!

40. S bizony Mi könnyűvé tevénk a Koránt az emlékezet-
nek, hát van-é mi emlékeztet?

41. S bizony eljövének a figyelmeztetések a Fáraó
nemzetségéhez,

42. Kik meghazudtolák a Mi kinyilatkoztatásainkat
mindannyit. Hát lesújtánk rájuk a Nagyszerű,
a (mindenre) Képes sújtásával.

43. A ti hitetleneitek jobbak-é, mint azok, avagy
néktek a vétlenség a zsoltárokban?

44. Avagy mondják: Mi vagyunk a győzedelmes csapat?

45. Vereségre kárhoztatik a csapat, s ők hátat fordit-
va menekülnek.

46. Mi több; az Óra az ő kijelölt idejük,

s az Óra (mi nékik) boldogtalanabb, s keserűbb.

47. Lám! A gaztevők eltévelyedésben s őrületben vannak.

48. A Napon, midőn arcaikon a Pokol tűzére vonszoltatnak (mondva lesz): Ízleljétek meg a Pokol érintését.

49. Íme! Mi mindent mértékkel teremténk.

50. S nem más a Mi parancsolásunk, csak egy, akár a szempillantás.

51. S bizony Mi elpusztítánk a ti kasztjaitokat, hát van-é mi emlékeztet?

52. S minden mit tettek, a zsoltárokban van,

53. S minden nagy és kis ügy sorokba rendezett.

54. Íme! Az őrizkedők a kertekben, s patakokban,

55. Igaz helyen a Hatalmas Királynál.

55. Szura

A MINDENHATÓ

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A Mindenható,

2. Ki a Koránt tanitá,

3. Ki megteremté az embert,

4. Ki megtanitá őt a közlésre.
5. A nap, s a hold előre kiszámitottak.
6. A csillagok, s a fák leborulnak.
7. S Ő felemelé az eget, s elhelyezé a mértéket,
8. Hogy ne lépjétek túl a mértéket,
9. S igazsággal rakjátok a súlyt, s ne kárositsátok a mértéket.
10. S Ő lehelyezé a földet a teremtményeknek,
11. Melyen a gyümölcs, s a burkos pálmafák,
12. S a kihántolt mag, s az illatos fű.
13. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
14. Ő az embert agyagból teremté meg, akár a fazekas,
15. S a dzsinneket Ő a tűz velejéből teremté.
16. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
17. Ura a két Keletnek*, s Ura a két Nyugatnak**
18. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
19. S Ő szabadjára engedé a két tengert***, s azok találkoznak.
20. Köztük a gát, s nem bitorolják (egymását).
21. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
22. Előjő belőlük a gyöngy, s a korall.

* A két pont, ahol a nap felkel télen és nyáron

** A két pont, ahol a nap lenyugszik télen és nyáron

*** A sós és az édesviz

23. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

24. S a hajók is az Övéi, mik a tengerre tűzettek, akár a zászlók.

25. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

26. Mindenki ki azon van letűnik.

27. S csak Urad Szine marad, Ki Tenkintélyes és Nemes.

28. S mit ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

29. S kik az égen, s a földön, kérik Őt. Minden nap Ő dologra megy.

30. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

31. Mi rendelkezni fogunk néktek, ó két alattvaló.

32. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

33. Ó, dzsinnek es emberek gyülekezete! Ha képesek vagytok áthatolni az egek és a föld szféráin, hát hatoljatok át! Nem hatolhattok át azon, csak hatalommal.

34. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

35. Reátok küldetik a Pokol tüzének heve, s a csillámló réz, s ti nem győzhettek.

36. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

37. S ha az ég meghasad, s rózsává lesz,

(vörös) akár a (cserző) máz,

38. Hát mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

39. S ezen a Napon nem vonatik kérdőre vétkéről az ember, sem dzsinn.

40. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

41. Megismertetnek a gaztevők jegyeikről, s üstökeiknél és lábaiknál ragadtatnak meg.

42. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

43. Ez hát a Pokol, mit a gaztevők meghazudtoltak.

44. Keringenek közte, s a forró, bugyogó viz közt.

45. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

46. S ki félt az ő Ura helyét, hát azé a két kert, -

47. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg? -

48. Melyek teli hajtásokkal.

49. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

50. Melyekben két patak fut.

51. S mit ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

52. Mikben minden gyümölcsből egy pár.

53. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?

54. Hajladozók a nyoszolyákon, minek takarói selymes brokáddal himzettek, s a két kert gyümölcse karnyújtásnyira.

55. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
56. Amott hát a tartózkodó pillantásúak, kiket nem érintett őelőttük sem ember, sem dzsinn.
57. Hát mit, ha nem Uratok(kegyét) hazudtoljátok meg?
58. S ők mintha jácintok, s korallok lennének.
59. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg ?
60. A jó viszonzása nem más-é, mint jó?
61. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
62. S azokon kívül még két kert.
63. S mit, ha nem Uratok(kegyét) hazudtoljátok meg?
64. A kettőnek zöld lombozata.
65. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
66. S a kettőben két bővizű patak.
67. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
68. Melyekben a gyümölcs, a pálmafák, s a gránátalma.
69. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
70. Mikben a jók, s gyögyörűségek;
71. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
72. S hurik, kik a sátrakban őrizettek,
73. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg ?
74. Kiket nem érintett őelőttük sem ember, sem dzsinn.

75. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
76. Hajladozók a zöld vánkosokon, s gyönyörű szőnyegeken.
77. S mit, ha nem Uratok (kegyét) hazudtoljátok meg?
78. Legyen Áldott Urad neve, Ki tekintélyes és Nemes!

56. Szura

AZ ESET

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Midőn megesik az eset,
2. Bekövetkezésének nincs tagadója,
3. Lesújtó (néhánynak), s felemelő (néhánynak),
4. Midőn a föld rázkodással rázkodtatik,
5. S a hegyek őrleménnyé zúzatnak.
6. S azok szerteszét hintett por lesznek,
7. S ti három féle lesztek:
8. Azok, kik a jobb kézről esnek; hát kik azok kik a jobb kézről esnek?
9. Majd kik a bal kézről esnek; hát kik azok kik a bal kézről esnek?

10. S a (mindenkit) megelőzők, a megelőzők:
11. Ezek kik közelbe hozatnak
12. A gyönyörűségek kertjeiben.
13. A sokaság az elődökből,
14. S a néhány a későbbiekből,
15. Sorba szedett fekvőhelyeken
16. Hajladoznak amott szemtől szembe,
17. Körülveszik őket a halhatatlan ifjak
18. Kupákkal, ibrikekkel, s kelyhekkel, mik egy patakból (töltettek),
19. S nem sajog tőle fejük, s meg sem bolondulnak,
20. S a gyümölcsből is, mit legjobbban szeretnek,
21. S a madarak husából is, miből ők kívánnak.
22. S a hurik tiszta szemmel,
23. Akár a megbújt gyöngyszem,
24. Viszonzásul azért mit tettek.
25. Ők nem hallanak amott hiábavalót, sem pedig ellenvádaskodást,
26. Hanem csupán e szólást: Békesség, békesség!
27. S azok, kik jobb kézről esnek; hát kik azok, kik jobb kézről esnek?
28. Tövistelen lótuszfák közt,
29. S fürtöktől roskadó banánosban,
30. S terjedő árnyékban,
31. S a feltörő viz,
32. S a sok gyümölcs
33. Nem elszakajtott (tőlük), s nem is tilosak.

34. S a megemelt nyoszolyák.
35. Íme! Mi (új) lénynek alkotánk meg azokat,
36. S megtevénk őket szűzeknek,
37 Szeretőinek, barátainak
38. Azoknak, kik a jobb kézről esnek.
39. Sokaság az elődökből
40. És sokaság a későbbiekből.
41 S kik bal kézről esnek; hát kik azok, kik bal kézről esnek?
42. Perzselő szélben, s fortyogó lében,
43. S fekete füst árnyékában,
44. Mi nem is hűvös, s nem is üdítő.
45. Íme! Ők azok, kik azelőtt elpuhányodtak,
46. S állandóan hatalmas bűnbe estek.
47. S mondák: Ha mi elmúlunk, por es csont vagyunk, hát feltámasztatunk-é bizonnyal?
48. S igy-é a mi ősatyáink?
49. Mondd (Ó, Muhammad): Íme! Az elődök, s a későbbiek
50. Bizony egybegyűjtetnek a kijelölt Nap egy idejében.
51. Majd Lám! Ti, az eltévelyedettek, a meghazudtolók,
52. Ti bizony a Zaqqum fájáról esztek,
53 S megtömitek véle a hasakat,
54. S fortyogó vizet isztok arra,

55. S isztok, akár a teve iszik.

56. Ez hát üdvözlésük az Ítélet Napján.

57. Mi teremténk meg titeket. Hát nem hiszitek-é?

58. Láttátok-é azt, mit kifejeztek?

59. Ti teremtétek-é azt, avagy Mi vagyunk a Teremtő?

60. Mi mérjük ki köztetek a halált, s Mi nem teszünk túl (rajtatok)

61. Azért, hogy átváltoztassunk benneteket, s olyanokká alkossunk titeket, mit nem tettetek.

62. S bizony ti ismeritek az első alkotást. Hát miért nem emlékeztek?

63. Láttátok-é azt mit szántottatok?

64. Ti vetitek-é azt be, avagy Mi vagyunk (annak) Bevetői?

65 Ha Mi akarnánk, hát megtennénk azt csepüvé, s ti megmaradtok panaszkodástokban, (mondván):

66. Íme! Mi adósok vagyunk!

67. Mi több, kiforgatottak vagyunk!

68. S láttátok-é a vizet mit isztok?

69. Ti bocsájtátok-é azt le a fellegekből, avagy Mi vagyunk (annak) Lebocsájtói?

70 Ha Mi akarnánk, hát megtennénk azt keserüvé. hát miért nem adtok hálát?

71. Láttátok-é a tüzet, mi néktek kipattintatott?

72. Ti alkotátok-é annak fáját, avagy Mi vagyunk (annak) Alkotói?

73. Mi megtevénk azt Emlékeztetőül, s gondoskodásul
a vadon lakóinak,
74. Hát zengjed (Ó, Muhammad) Urad, a Hatalmas
nevét.
75. Sőt, megesküszöm a csillagok állására,
76. - S lám! Ez bizony a hatalmas eskű, ha tudnátok!
77. Hogy ez a Nemes Korán,
78. Mi a Könyvben elrejtett,
79. S mit ne érintsenek,csak a megtisztultak,
80. (Ez hát) a kinyilatkoztatás, a Mindenségek Urától.
81. Ez-é hát az Állitás, minek ti gúnyolói vagytok,
82. S megteszitek gondoskodástokat meghazudtolttá?
83. Hát akkor miért tör fel (a lélek a haldokló) torkán,
84. S ti ekkor néztek,
85. - S Mi közelebb vagyunk hozzá nálatok, s hanem
ti nem láttok -
86. S ha nem vagytok (Tőlünk) függők, hát miért
nem
87. Térititek azt vissza, ha őszinték vagytok?
88. S midőn ha ő közelbe hozottak közül való,
89. Hát éltető lehellet, bőség, s a gyönyör Kertje.
90. S ha ő azok közül, kik jobb kézre esnek,
91. Hát (az üdvözlés): Békesség néked, azoktól,
kik jobb kézre esnek.

92. S ha ő azok közül való, kik hazugok, s eltévelyedettek,
93. Hát forrygó lé az istenhozzád,
94. S perzselődés a Pokol-tüzén.
95. Íme! Ez hát a való igazság,
96. Hát zengjed (Ó, Muhammad) Urad, a Hatalmas nevét.

57. Szura

A VAS

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. (Minden)mi az egeken, s a földön magasztalja Allahot, s Ő a Nagyszerű, a Bölcs.
2. Övé az egek, s a föld Teljhatalmúsága, Ő életre kelt es elmúlaszt, s Ő mindenre Képes.
3. Ő az Első és az Utolsó, Ő a Megnyilvánuló, s a Megbúvó, s Ő a mindenek Tudója.
4. Ő az, Ki megteremté az egeket, s a földet hat nap alatt, majd elhelyezkedett a Trónuson.

Ő tudja mi húzódik be a földbe, s mi tör elő abból, s mi száll le az égből, s mi térül vissza abba. S Ő véletek van, akárhol is vagytok. S Allah Látója annak, mit tesztek.

5. Övé az egek és a föld Teljhatalmúsága, s Allahhoz térittetnek meg a dolgok.

6. Ő átlényegiti az éjt nappallá, s átlényegiti a nappalt éjjé. S Ő Ismerője a Kebelek rejtekének.

7. Higyjétek Allahot, s az Ő Hirnökét, s áldozzatok abból, mire Ő megtett titeket letéteményessé, s kik köztetek hisznek, áldoznak, hát nékik a nagy bér.

8. Mi az, hogy nem hiszitek Allahot, s a Hirnök szólit titeket, hogy higgyétek Uratokat? S bizony Ő vevé a ti egyezségteket, ha hivők vagytok!

9. Ő az, Ki lebocsájtja az Ő szolgálójára a megnyilvánult bizonyságokat, hogy kivezessen titeket a sötétségből a világosságba. S lám! Allah a ti Megszánótok, a Könyörületes.

10. S mi az, hogy nem áldoztok Allah útján, s Allahé az egek, s a föld öröksége? Azok, kik áldoztak, s harcoltak a győzelem előtt, nem egyenlők véletek.

Ezek hát hatalmasabbak fokozatban azoknál, kik csak azután áldoztak és harcoltak. S mindkettőnek beigéré Allah a jót. S Allah Értesült arról mit tesztek.

11. Ki az, ki Allahnak jó kölcsönt* hitelez? S Ő azt megkétszerezi néki, s övé a tisztes bér.

12. S a Napon látod (Ó, Muhammad) a hivő férfiakat és nőket, kiknek világossága maguk előtt s jobbjuknál tör elő, (s mondva lesz nékik): Örvendetes hirek a mai Nap néktek: Kertek, mik alatt folyók futnak, s ti vagytok amott a halhatatlanok. Ez hát a hatalmas győzelem.

13. A Napon a képmutató férfiak és nők mondják azoknak kik hisznek: Nézzetek bennünket, mi kölcsönbe vevénk a ti világosságtokból. Mondva lesz: Forduljatok vissza és keressétek meg a világosságot! S odavéttetik közéjük a fal, minek kapuja, s annak túlsó felén a kegyelem, s az innenső felén a szenvedés.

14. S ők szólítják azokat: Hát mi nem voltunk-é véletek? Mondák: Igaz, hanem ti megkisértettétek egymást, vonakodtatok, kételkedtetek, s csábított titeket

*Minden érdek nélkül

a hiú vágy, mig el nem jött Allah parancsolása, (s akkor) megcsalt titeket Allah (nevében) az Ámító.

15. Hát ma nem vétetik el tőletek a váltságdij, sem pedig azoktól, kik tagadtak. Hajléktok a Pokol tüze, ez a ti patrónustok, s nyomorúságos a végzet.

16. Nem jött-é el ideje azoknak, kik hiszik szivük behódolását Allah emlékezetének, s az igazat mi megnyilvánult? S ők nem lesznek olyanok, mint kiknek megadatott az Irás azelőtt, s kinyúlt nékik a terminus, majd szivük megkeményedett, s közülük sokan züllöttek.

17. Tudjátok meg, hogy Allah kelti életre a földet annak halála után. Bizony Mi megnyilvánitjuk néktek a kinyilatkozásokat, hátha tán felfogjátok,

18. lime! Az alamizsnaadó férfiak és nők Allahnak szép kölcsönt hiteleznek, (s az) nékik megkétszereztetik, s övék a tisztes bér.

19. S kik hiszik Allahot, s az Ő küldötteit, hát ők a hűségesek. A vértanúk (helye) az ő Uruknál, nékik az ő bérük, s világosságuk. Mig azok kik tagadtak, s meghazudtolák a Mi kinyilatkoztatásainkat, hát azok a Pokol gazdái.

20 Tudjátok meg, hogy az evilági élet csak játék, üres szólam, látszat, kérkedés köztetek, s vetélkedés a vagyonban, s a fiakban. S ez olyan, mint a növénytakaró eső után, mi tetszetős a gazdálkodónak, majd az kiszárad, s látod elsárgulni, majd kóróvá lesz. S a Túlvilágon Allahtól a szigorú büntetés, a megbocsájtás, s a kiegyezés. S az evilági élet nem más, mint csábító kedvtelés.

21. Versengjetek hát a megbocsájtásért Uratoktól, s a Mennyekért, minek szélessége akár az egek, s a föld szélessége, s mi azok számára készittetett, kik hiszik Allahot, s az Ő küldötteit. Ez hát Allah kiváltsága, mit Ő annak adományoz, kinek Ő akar, s Allah a hatalmas Kiváltság Birtokosa.

22. Nem sújt le az ártás a földre, sem reátok, hanem az egy Könyvben, még mielőtt Mi azt elinditánk. Ime! Ez Allahnak könnyű!

23. S ne búsuljatok amiatt mi elmenekitett titeket, s ne örvendjetek azért, mi néktek megadatott. S Allah egy büszke szájhőst sem szeret,

24. Azok, kik fukarkodnak, s elrendelik az embereknek a fukarkodást. S ki elfordul, hát lám! Allah, igen Ő a Korlátlan, a Magasztos.

25. Mert bizony Mi elküldénk küldötteinket a bizonyságokkal, s lebocsájtánk vélük az Írást, s Mérleget, hogy az emberek megtartsák az igazat. S Mi lebocsájtánk a vasat, s benne a hatalmas erőt, s hasznot az embereknek. S tudja meg Allah ki az ki Őt pártolja, s az Ő küldötteit titokban. Íme! Allah az Erős a Nagyszerű.

26. Mert bizony Mi elküldénk Noét, Ábrahámot, s megtevénk sarjaiknak a prófétaságot, s az Írást. S közöttük ki jól vezetett, de sokan közöttük züllöttek.

27. Majd Mi ráállitánk küldötteinket az ő nyomdokaikra, s ráállitánk Jézust, Mária fiát, s megadánk néki az Újszövetségi Szentirást, s megtevénk sziveikbe azoknak kik őt követék a részvétet, s a kegyelmet. S ők kieszelték a szerzetességet, mit meg nem iránk Mi nékik, csak hogy keressék Allah megelégedettségét, s nem kezelék azt igaz gondosságával. Hát Mi megadánk azoknak, kik hisznek közülük bérüket, de sokan közöttük züllöttek.

28. Ó, kik hisznek! Tartsátok számon Allahot, s higgyétek az Ő Hírnökét. Ő kétszeresen megadja néktek kegyelmét, s megteszi néktek a világosságot mivel mentek, s megbocsájt néktek. S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

29. Hát hadd tudja meg az Írás népe, hogy nincs semmi uralmuk Allah bőkezűségén, s hanem a bőkezűség Allah kezében, s Ő annak ad, kinek Ő akar. S Allah a Hatalmas Kiváltság Birtokosa.

58. Szura
A VITÁZÓ (ASSZONY)
(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Bizony meghallá Allah az (asszonynak) szavát, ki vitába méne véled (Ó, Muhammad) az ő hitveséről, s ő Allahhoz panaszkodik. S Allah hallja a ti beszélgetéstek. Íme! Allah a Meghalló, a Látó.

2. Azok, kik félreállitják köztetek asszonyaikat, (mondván, hogy ők olyanok, mint anyáik), hát azok nem az ő anyáik.

S az ő anyáik csak azok, kik szülték őket.
S ők bizony csalárdat szólnak, s hamisan
beszélnek. Lám! Allah a Feloldozó, a Megbocsájtó.

3. S kik félreállitják asszonyaikat (mondván,
hogy ők olyanok mint anyáik), majd visszatérnek
ahhoz, mit mondtak, hát (büntetésként) szabadit-
sanak fel egy rabszolgát, mielőtt egymást
megérintenék. Ez hát a ti intéstek, s Allah
Értesült arról, mit tesztek.

4. S ki nem talál, hát böjtöljön, két egymást
követő hónapon, mielőtt egymást megérintenék.
S ki nem képes, hát tápláljon hatvan
Ez hát, hogy higgyétek Allahot, s az Ő
S ezek Allah korlátai, s a hitetleneké a fájdalmas
szenvedés.

5. Lám! Kik ellenszegülnek Allahnak, s az Ő
Hirnökének, hát megaláztatnak, mint ahogy
megaláztattak azok, kik őelőttük. S bizony
Mi lebocsájtánk a megnyilvánult bizonyságokat,
s a hitetleneké a szörnyű szenvedés.

6. A Napon feltámasztja Allah mindjányukat,
s kihirdeti nékik azt mit tettek. Allah számba
vette azt, s ők elfeledék. S Allah mindenre
Tanu.

7. Nem láttad-é, hogy Allah tudja mi az egeken
s a

földön? S nincs titkos esküvés három közt, csak ha Ő a negyedik, sem öttel, csak ha Ő a hatodik, s nem kevesebbel ennél, s nem is többel, csak ha Ő is vélük van, akárhol is vannak. Majd Ő kihirdeti nékik mit tettek a Feltámadás Napján. Íme! Allah a mindenek Tudója.

8. Nem láttad-é azokat, kiknek bevégeztetett az összeesküvés, majd ők visszatérének ahhoz, mi nékik bevégeztetett, s összeesküdének a bűnre, a szegedelemre, s engedetlenségre a küldöttnek? S ha ők eljövének hozzád, ők úgy üdvözölnek téged, ahogy téged Allah nem üdvözöl, s mondják magukban: Miért büntet meg minket Allah szavunkért? Osztályrészük a Pokol, miben perzselődnek, s nyomorúság a végzet!

9. Ó, kik hisznek! Ha összeesküdtök, hát ne esküdjetek a bűnre, a szegedelemre, s engedetlenségre a küldöttnek, hanem szövetkezzetek az egyenességre, az őrizkedésre, s tartsátok számon Allahot, Kihez ti összetereltettek.

10. Hanem az összeesküdés a Sátántól való, hogy ő

megszomoritsa azokat, kik hisznek. S az nem árthat nékik semmit, csak Allah engedelmével. S Allahra hagyatkozzanak a hivők.

11. Ó, kik hisznek! Ha mondatik néktek a tanácskozásokon: Nyissatok utat! Hát nyissatok utat, s Allah is utat nyit néktek. S midőn mondatik: Emelkedjetek ki! Hát emelkedjetek ki, s Allah is felemeli azokat köztetek fokozatokkal, kik hisznek, s azokat, kiknek megadatott a tudás. S Allah Értesült arról, mit tesztek.

12. Ó, kik hisznek! Midőn a Hirnökkel mentek értekezni, hát még gyűléstek előtt adjatok könyöradományt. Ez (igy) jobb néktek, s tisztább. S ha nem találtok (mit adjatok), hát lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

13. Féltek-é könyöradományt adni gyűléstek előtt? S ha nem teszitek, s Allah feloldoz titeket, hát tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát, s engedelmeskedjetek Allahnak, s az Ő Hirnökének. S Allah Értesült arról, mit tesztek.

14. Nem láttad-é azokat, kik [illegible]nez fordultak, kiken Allah haragja? S ők nem is köztetek, nem is köztük, de összeesküvetkeznek a hazugra, s ők tudják.

15. Előkészitette nékik Allah a szörnyű szenvedést. S gonoszság az, mit ők tettek.

16. Azok menedekül vevék esküvésüket, s akadályoztatnak Allah útján. Hát nékik az iszonyú szenvedés.

17. Vagyonuk; s fiaik nem segitenek rajtuk Allah ellenében semmit. Ők hát a Pokol tüzének gazdái, ahol ők mindörökkön örökké.

18. A Napon feltámasztja Allah mindnyájatokat, s ők (akkor) úgy esküvének Véle, ahogy (most)esküdnek össze véletek, s úgy számitják, hogy ők valamire is valók. Hát nem ők-é a hazugok?

19. Lefoglalja őket a Sátán, s az elfeledteti vélük Allah megemlékezését. Ezek hát kik a Sátán pártján. Lám! Hát nem a Sátán pártja-é a veszteS?

20. Ime! Azok,kik ellenszegülnek Allahhal, s az Ő ilirnökével, hát azok a legalul.

21. Megirá Allah: Győzedelmeskedni fogok, Én s küldötteim. Lám! Allah az Erős, a Nagyszerű.

22. Nem találsz népet kik hiszik Allahot, s az Ítélet Napját (azok közt), kik szeretik az olyanokat, kik ellenszegülnek Allahhal, s az Ő iirnökével, bárhogy is legyenek

atyáik, fiaik, fivéreik, avagy klánjuk. Ezeknek sziveire Ő megirta a hitet, s megtámogata őket a Lélekkel Ötőle, s bevezeti őket a Mennyekbe mi alatt folyók futnak, s hol ők halhatatlanok. Allah megelégszik vélük, s ők is megelégszenek Vele. Ezek hát Allah pártja. Íme! Hát nem Allah pártja-é ők a boldogulók?

59. Szura

A SZÁMKIVETÉS

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Allahot dicsőiti (minden) mi az egeken, s a földön. S Ő a Nagyszerű, a Bölcs.
2. Ő az, Ki elinditotta otthonaikból azokat, kik tagadtak az Irás népe közül, az első számkivetésre. Ti nem sejtétek, hogy ők távoznak, s ők úgy sejték,

hogy erődjeik megvédik őket Allahtól. S elérkezteté őket Allah onnan, honnan nem számiták, s rettegést vetett az ő sziveikbe, hát ők leromboták házaikat saját kezeikkel, s a hivők kezeivel. Hát vegyetek tudomást, ó kiknek szemük van.

3 S ha Allah nem irta volna meg nékik az előzetetést, hát megbüntette volna őket a világon, s a Túlvilágon övék a Pokol szenvedése.

4. Ez, miáltal ők ellene szegültek Allahnak, s az Ő Hirnökének, s ki Allah ellen szegül, hát lám! Allah Szigorú Megtorló.

5. Bármely pálmafát is ha kivágtok, avagy meghagyjátok azt annak törzsén, hát (mindez) Allah engedelmével (történik). S tegye tönkre Ő a züllötteket.

6. S mi zsákmányt ad Allah az Ő Hirnökének azokból, hát ti nem ösztökéltétek azért paripáitokat s harci tevéiteket. S hanem Allah afölött ad hatalmat az Ő küldötteinek, ki (fölött) Ő akar. S Allah mindenre Képes.

7. Mi zsákmányt ad Allah az Ő Hirnökének a településekek népéből, hát az Allahé, a Hirnöké, a rokonságé, az árváké, a szükölködőké, s a vándoré úgy, hogy

az ne legyen áru a gazdagok közt (kik) közteték.

S mit ad néktek a Hirnök, hát vegyétek azt, s mit bevégez néktek, hát végezzétek be azt. S tartsátok számon Allahot. Íme! Allah Szigorú Megtorló.

8 A menekülők szegényeinek (is jár ebből), kik elűzettek házaikból, s vagyonukból, kik vágyják a kiváltságot Allahtól, s a megelégedést, kik Allah, s az Ő Hirnökének pártját fogják. Ezek hát ők, az őszinték.

9. S azok, kik őelőttük léptek be a Házba, s a Hitbe, hát szeretik kik hozzájuk menekülnek, s azok nem találják az ő kebelükben a szükséget abból, mi nékik megadatott, s hanem ők maguknál is jobban szeretik azokat (a menekülteket) még akkor is, ha általuk inségük nő. S ki megmenekült saját kapzsiságától, hát ezek ők a boldogulók.

10. S kik őutánuk jőnek, mondják: Urunk! Bocsájts meg nékünk, s felebarátainknak, kik elődeink voltak a hitben, s ne tedd meg szíveinkre a gyűlölködést azok felé kik hisznek. Urunk! [illegible] a [illegible]nő, a Könyörületes.

11. Nem láttad-é a képmutatókat (hogyan) mondják

felebarátaiknak, kik tagadnak az Írás népe közt: Ha ti elűzettek, hát mi is véletek távozunk, s nem engedelmeskedünk ellenetekben senkinek sohasem, s ha reátok törnek, hát mi a ti pártotokat fogjuk. S Allah tanúsitja, hogy ők hazugok.

12. S ha ők elűzetnek, hát azok nem távoznak vélük, s ha reájuk törnek, hát azok nem fogják pártjukat, s ha pártjukat fognák, hát megfordulnának, s menekülőre vennék, majd nem győzedelmeskednének.

13. Ti szörnyűbb rettenet vagytok az ő kebelükben, mint Allah. Ez hát, miáltal ők a nép, kik nem érik fel.

14. Ők nem harcolnak véletek egyösszességben, hanem csak erőddé tett településekként, avagy a falak mögül. Az ő hányattatásuk maguk közt szörnyű. Te őket egységesnek gondolod, s az ő szivük különfélék.
Ez hát, miáltal ők a nép, kik nem fognak fel.

15. Ők olyanok, mint kik előttük (szenvedtek) röviddel, s kik megizlelték dolguk következményét, s nékik a fájdalmas szenvedés.

16. (S a képmutatók) olyanok, mint midőn a Sátán mondá az embernek, hogy tagadjon, s midőn az tagadott mondá: Lám! Semmi közöm hozzád. Íme! Én félem Allahot, a Mindenségek Urát.

17. S mindkettejük beteljesülése, hogy ők a Pokol tüzén, s amott ők mindörökkön örökké. Ez hát jutalma a bűnösöknek.

18. Ó, kik hisznek! Tartsátok számon Allahot. S nézzen elébe a lélek annak, mit az megelőlegezett az holnapnak. S tartsátok számon Allahot. Íme! Allah Értesült arról, mit tesztek.

19. S ne legyetek olyanok, kik elfeledik Allahot, s Ő elfeledteti vélük önmagukat. Ezek hát ők, a züllöttek.

20. Nem egyenlőek a Pokol tüzének gazdái, s a Menyország gazdái. A Menyország gazdái, ők a győztesek.

21. Ha Mi lebocsájtottuk volna ezt a Koránt a hegyről, hát láttad volna azt (Ó, Muhammad) megalázkodván, s széttépetvén Allah félelmétől. Íly példákat veténk az embereknek, hátha tán gondolkodnak.

22. Ő Allah, Kin (kivűl) nincs más Isten, csak Ő, a Láthatatlan, s a Látható Tudója. Ő a Mindenható, a Könyörületes.

23. Ő Allah, Kin (kivűl) nincs más Isten csak Ő, a Teljhatalmú, a Szent, a Békesség, a Hithű, az Őriző, a Nagyszerű, a Roppant, a Fenséges. Legyen Ő Dicső azok fölött, mikkel társitják.

24. S Ő Allah, a Teremtő, a Formáló, az Alakító. Őnéki a legszebb nevei. Őt magasztalja (minden) mi az egeken, s a földön. S Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

60. Szura
A MEGVIZSGÁLT (ASSZONY)
(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó, kik hisznek! Ne vegyétek oltalmazóul az Én ellenségeimet, s a ti ellenségeiteket. A jómodort vetitek feléjük, s bizony ők tagadák azt, mi eljöve hozzátok az igazból, elűzik a Hirnököt, titeket, mert hisztek Allahot, Uratokat? Ha ti (azért) jövétek elő, hogy küzdjetek az Én utamon, s hogy gyönyörűségemet vágyjátok, (hát hagyjatok fel vélük). Titokban tartjátok-é feléjük a jómodort, s Én vagyok Legjobb Tudója annak, mit ti lepleztek, s mit kijelentetek? S ki ezt teszi köztetek, hát bizony az letér a helyes útról.
2. Ha ők föléjnybe kerülnek ellenetekben, hát ellenségeitek

lesznek, s'a gonosszal tárják ki kezeiket, s nyelveiket felétek, s azt szeretnék, ha tagadnátok.

3. Nem használ néktek vérségi köteléktek, s fiaitok a Feltámadás Napján. Ő szétoszt titeket. S Allah Látója annak, mit tesztek.

4. Bizony jó példa van néktek Ábrahámban, s azokban kik övéle, midőn mondák népüknek: Lám! Mi vétlenek vagyunk tőletek, s azoktól, mit ti Allahon kivül szolgáltok. Mi megtagadunk titeket. S megkezdődik köztünk, s közötek az ellenségeskedés, az örökös utálat addig, mig nem hiszitek Allahot egyedül - kivéve Ábrahám szavát atyjához (midőn mondá): Bűnbocsánatért esedezem számodra, s nincs nékem számodra Allahtól semmim. -
Urunk! Reád hagyatkozunk, s Hozzád fordulunk bűnbánattal, s Hozzád vezet a végzet.

5. Urunk! Ne tégy meg minket kisértésnek azok számára, kik tagadnak, s bocsájts meg nékünk. Urunk! Íme! Te, igen Te vagy a Nagyszerű a Bölcs.

6. Mert bizony néktek a jó példa bennük azok számára, kik kivánják Allahot, s az Ítélet Napját. S ki elfordul,

hát lám! Allah, igen Ő a Korlátlan, a Magasztos.

7. Meglehet, hogy Allah megteszi köztetek, s azok közé kikkel ellenségeskedtek, a jómodort. S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

8. Nem tiltja néktek Allah azokat, kik nem állnak harcban véletek a hitvallásban, s nem űznek el titeket otthonaitokból, hát legyetek yélük egyenesek, s feléjük igazságosak. Lám! Allah szereti az igazságosakat.

9. Hanem tiltja néktek Allah azokat, kik harcban állnak véletek a hitvallásban, elűznek otthonaitokból, s segitséget nyújtanak elűzetésetekhez, hát ne forduljatok hozzájuk. S kik hozzájuk fordulnak, hát ők azok a bűnösök.

10. Ó, kik hisznek! Midőn hivő menekült (asszonyok) jőnek hozzátok, hát vizsgáljátok meg őket. Allah a Legjobb Tudója az ő hitüknek. S ha megtudtátok, hogy ők (igaz)hivők, hát ne küldjétek őket vissza a hitetlenekhez. Ők nem megengedettek a (hitetlenek) számára, sem azok (a hitetlenek) az ő számukra. S adjátok meg a (hitetleneknek) azt, mit költöttek (reájuk). S nem vétek szamotokra, ha vélük nemzetek, midőn ha megadjátok nékik dijukat.

S ne lépjetek kötelékre hitetlen asszonyokkal, s kérjétek (visszaadását annak), mit (reájuk) költöttetek. S hadd kérjék (a hitetlenek is) azt, mit költöttek. Ez Allah ítélete. Ő ítél köztetek. S Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

11. S ha valamely hitvestek elmegy tőletek a hitetlenekhez, s tiétek a beteljesülés*, hát adjatok azoknak, kiknek hitvesei elmentek annyit, mint mibe kerültek. S tartsátok számon Allahot, Akit ti hisztek.

12. Ó Próféta! Midőn eljőnek hozzád a hivő asszonyok hűségi fogadalmat téve néked, hogy nem állítanak semmilyen társat Allahnak, nem lopnak, nem paráználkodnak, nem ölik meg gyermekeiket, nem jőnek hazugsággal, mit kezeik s lábaik közt agyaltak ki, s nem mondanak ellen néked abban mi illő, hát vedd fogadalmukat, s kérd Allah bűnbocsánatát nékik. Lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

13. Ó, kik hisznek! Ne forduljatok a néphez, kiken Allah haragja, kik bizony kétségbe vonják a Túlvilágot, akár a hitetlenek, (kik)kétségbevonják a sirok gazdáit.

*Győzelem

61. Szura

A SOROK

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Dicsőítse Allahot (minden), mi az egeken, s a földön. S Ő a Nagyszerű, a Bölcs.
2. Ó, kik hisznek! Miért mondjátok azt, mit nem tesztek?
3. Megnő az iszony Allahnál, ha azt mondjátok mit nem tesztek.
4. Íme! Allah szereti azokat, kik az Ő ügyéért harcolnak sorokban, s ők akár a jól megalapozott épület.
5. S midőn mondá Mózes az ő népének: Ó, nép! Miért gyötörtök engem, s bizony tudjátok, hogy én Allah küldötte vagyok néktek. S midőn félrevonulának, hát félrevezeté Allah az ő szíveiket. S Allah nem vezeti a züllöttek népét.
6. S midőn mondá Jézus, Mária fia: Ó, Izrael fiai!

lme! Én Allah küldötte vagyok tinéktek, megerősítvén azt, mi énelőttem (kinyilatkoztatott) a Tórában, s hirdetvén a küldöttet ki utánam jő, kinek neve: Ahmed*.

S midőn ő elhozá nékik a bizonyságokat, mondák: Ez nyilvánvaló mágia.

7. S ki bűnösebb annál, mint ki kieszeli Allahra a hazug szót, s ő az Iszlámra** hívatott? S Allah nem vezeti a bűnösök népét.

8. Ők ki akarják oltani szájaikkal Allah világosságát, hanem Allah kiteljesiti az Ő világosságát, akárhogy is iszonyodnak a hitetlenek.

9. Ő az, Ki elküldé az Ő Hirnökét az Útmutatással, s az igaz hittel, hogy felülmúlja általa az összes hitvallást, bármennyire is iszonyodnak a bálványimádók.

10. Ó, kik hisznek! Elvezesselek-é titeket az üzlethez, mi megmenekit benneteket a fájdalmas szenvedéstől?

11. Higgyetek Allahban, s az Ő Hirnökében, küdzjetek Allah útján vagyonotokkal, s életetekkel. Ez igy jobb néktek, ha tudjátok.

12. Ő megbocsájtja néktek vétkeiteket, s bevezet titeket a Mennyekbe,

*értése: Dicsőséges

Megtekintésre

mi alatt folyók futnak, s üdvös a lakhely
az Éden kertjeiben. Ez hát a hatalmas győzelem,
13. S egy másik is, mit szerettek: Allah pártfogását,
s a közeli győzelmet. S hirdess hát (Ó, Muhammad)
a hivőknek.
14. Ó, kik hisznek! Legyetek Allah pártfogói, mint
ahogy Jézus, Mária fia mondá a tanitványoknak:
Kik az én pártfogóim Allahhoz? Mondák a tanit-
ványok: Mi vagyunk Allah pártfogói. S egy
rész Izrael fiaiból hitt, s egy (másik) rész
tagadott. S Mi megtámasztánk azokat, kik hittek
ellenségeikkel szemben, s kiemelkedők lettek.

62. Szura

Az összegyülekezés

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében
1. Allahot magasztalja (minden) mi az egeken,
s a földön, a Teljhatalmút, a Szentet, a Nagy-
szerűt, a Bölcset.

2. Ő az, Ki az irástudatlanok közé küldöttet küldött őközülük, hogy felolvassa nékik az Ő kinyilatkoztatásait, gyarapitsa őket, s hogy megtanitsa nékik az Irást, s a Bölcsességet, s bizony ők azelőtt a nyilvánvaló eltévelygésben voltak.

3. S mások (is igy) közülük, kik nem csatlakozának őhozzájuk. S Ő a Nagyszerű, a Bölcs.

4. Ez hát Allah kivátlsága, mit annak ad, kinek Ő akar. S Allah a ilatalmas Kiváltság Birtokosa.

5. Azoknak példája, kikre ráaggattatott a Tóra, majd ők nem hordozák azt, akár a szamár, mi könyveket hordoz. Nyomorult példája a népnek, kik meghazudtolák Allah kinyilatkoztatásait. S Allah nem vezeti a bűnösök népét.

6. Mondd (Ó, Muhammad): Ó, kik Zsidók! Ha ti felteszitek, hogy ti vagytok Allah kiváltságosai a (többi) emberek felett, hát vágyjátok a halált, ha őszinték vagytok.

7. S ők nem vágyják azt sohasem azáltal, mit kezeik megelőlegeztek, s Allah a bűnösök Tudója.

8. Mondd (Ó, Muhammad): Ime! A halál, mitől t i meghátráltok, hát bizony találkozótok leszen vele, majd visszavétettek a Láthatatlan, s a Látható Tudójához,

s Ő kihirdeti néktek azt, mit tettetek.

9. Ó, kik hisznek! Midőn ha szólitva vagyon az imára a gyülekezet napján, hát siessetek Allah megemlékezésére, s hagyjátok abba az adást, s vevést. Ez igy jobb néktek, ha tudjátok.

10. S midőn az ima véget ér, hát oszoljatok el a földön, vágyjatok Allah bőkezűségéből, s emlékezzetek sokat Allahra, hátha tán boldogultok.

11. S midőn ha látják az üzletet, vagy mulatságot, hát kiszakadnak ahhoz, s téged állva hagynak. Mondd: Mi Allahnál van, az jobb mint a mulatság, s az üzlet, s Allah a Gondoskodók Legjobbika.

63. Szura

A képmutatók

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható es Könyörületes Allah nevében

1.) Midőn eljövének hozzád (Ó, Muhammad) a képmutatók, hát mondák: Mi tanusitjuk, hogy te Allah Hirnöke vagy.

S Allah tudja, hogy te az Ő Hírnöke vagy, s Allah tanúsítja, hogy a képmutatók hazugok.

2. Ők ürügynek veszik hitüket, s akadályoztatnak Allah útján. S ocsmányság az, mit tesznek.

3. Ez, miáltal ők hittek, majd tagadtak, s hát megbélyegeztetett szívük, s ők nem fogják fel.

4. S midőn látod őket tetszenek néked testeik, s ha szólnak, hát hallgatod szavukat. Ők, akár az aládúcolt fadarabok. Úgy goldolják, hogy minden kiáltás ellenül szól. Ők az ellenség, hát óvakodjatok tőlük. Allah leküzdi őket! Ó, mily elferdültek!

5. S midőn mondva van nékik: Jöjjetek! Allah Hírnöke bűnbocsánatot kér számotokra! Hát ők félrekapják fejeiket, látod őket elfordulni, s ők dölyfösek.

6. Mindegy az számukra, hogy bűnbocsánatot kértél nékik, vagy nem kérsz bűnbocsánatot nékik. Allah nem bocsájt meg részükre. Íme! Allah nem vezeti a züllöttek népét.

7. Ők azok, kik mondják: Ne áldozzatok azokra, kik

Allah Hírnökével vannak addig, míg ki nem válnak. S Allahé az egek, s a föld tárházai, s hanem a képmutatók nem fogják fel.

8. Ők mondják: Ha visszatérünk Al-Madinah-ba, bizony a hatalmasabb kiűzi onnan a gyengébbet; s Allahé a hatalmasság s az Ő Hírnökéé, s a hivőké. Hanem a képmutatók nem tudják.

9. Ó, kik hisznek! Ne vonjanak el titeket vagyonotok, sem fiaitok Allah megemlékezésétől. S kik ezt teszik, hát azok ők, a vesztesek.

10. S áldozzatok abból, mit Mi még azelőtt adtunk néktek, mielőtt eljő egyiktekhez a halál, s ő mondja: Uram! Ha csak egy rövid időre is haladékot adsz, hát én alamizsnát adok, s a jótéteményűek közt leszek.

11. S Allah nem ad haladékot a léleknek, midőn eljő annak ideje. S Allah Értesült arról mit tesztek.

64. S z u r a

A j ó z a n l á t á s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Allahot magasztálja (minden) mi az egeken, s a földön, Övé a Teljhatalmúság, Övé a Dicsőség, s Ő mindenre képes.
2. Ő az, Ki megteremtett titeket, s köztetek ki hitetlen, s köztetek ki hivő. S Allah Látója annak mit tesztek.
3. Ő az egeket, s a földet az igazzal teremté meg, Ő megformált titeket, s formátokat széppé tevé. S Hozzá vezet a végzet.
4. Ő tudja azt mi az egeken, s a földön, s tudja mit eltitkoltok, s mit kinyilvánitotok. S Allah Ismerője a kebelek rejtekének.
5. Nem jött-é el hozzátok hire azoknak, kik azelőtt tagadtak, hát megizlelék ocsmányságát dolguknak, s nékik a fájdalmas szenvedés.

6. Ez hát, miáltal eljővének hozzájuk küldötteik a bizonyságokkal, s mondák: Halandók-é kik minket vezetnek? Hát tagadtak, s elfordulának, s Allah be nem avatkozott. S Allah a Korlátlan, a Magasztos.
7. Feltevék azok kik tagadnak, hogy ők nem támasztatnak fel. Modd (Ó, Muhammad): Való igaz, Uram! Ti feltámasztattok, majd kihirdettetik néktek az, mit tettetek. Ez Allahnak könnyű.
8. Hát higgyétek Allahot, az Ő Hírnökét, s a világosságot mit Mi lebocsájtánk. S Allah Értesült arról mit tesztek.
9. A Napon Ő összegyüjt titeket a Gyülekezés Napjára, s ez lesz a Józanlátás Napja. S ki hiszi Allahot, s jót cselekszik, hát Ő leveszi arról rosszetéteményeit, s bevezeti őt a Mennyekbe, mi alatt folyók futnak, s ők amott örökkévalók mindörökké. Ez hát a hatalmas győzelem.
10. S azok kik tagadják, s meghazudtolják a Mi kinyilatkoztatásainkat, hát ők a Pokol gazdái, miben ők örökkévalók, s nyomorúságos a végzet!
11. Nem sújt le ártás, csak Allah engedelmével. S ki hiszi Allahot, hát Ő vezeti annak szivét.

S Allah a mindenek Tudója.

12. S engedelmeskedjetek Allahnak, s engedelmeskedjetek a Hírnöknek. S ha elfordultok; hát hanem mi a Mi Hírnökünkön áll, az (csupán) a nyílvánvaló üzenés.

13. Allah! Nincs Isten, csak Ő. S Allahra hagyatkozzanak a hívők.

14. Ó, kik hisznek! Íme! Hitveseitek, s gyermekeitek közt vannak (kik) ellenségek néktek, hát óvakodjatok tőlük. S ha feloldoztok, szemet húnytok, s megbocsájtotok, hát lám! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

15. Hanem vagyonotok, s gyermekeitek (csupán) kisértés. S Allah! Nála a hatalmas bér.

16. Hát tartsátok számon Allahot ahogy csak tudjátok, s halljátok, engedelmeskedjetek, áldozzatok, (ez) igy jobb lelkeiteknek. S ki megmenekittetett saját kapzsiságától, hát ezek ők, a boldogulók.

17. Ha Allahnak szép kölcsönt hiteleztek, hát Ő megkétszerezi azt néktek, s megbocsájt néktek. S Allah a Hálaadó, az Irgalmas,

18. A Láthatatlan, s a Látható Tudója, a Nagyszerű, a Bölcs.

65. S z u r a

A v á l á s

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható Könyörületes Allah nevében

1. Ó, Próféta! Midőn ti (férfiak) elváltok az asszonyoktól, hát váljatok azok terminusa (után), s vegyétek számba a terminust. S tartsátok számon Allahot, Uratokat. Ne űzzétek el őket házaikból, s azok ne is távozzanak, csak ha elhozák a nyilvánvaló ledérséget. Ezek hát Allah korlátjai, s ki áthágja Allah korlátait, hát bizony magát kárhozza el. Te nem tudhatod: Tán Allah ezután birja történésre a dolgot.
2. S midőn azok elérék terminusukat, hát fogjátok vissza őket illőn, avagy különüljetek el illőn, s két törvényismerő tanusitson közületek, s Allahnak tegyétek meg a fogadalmat. Ez által intetik az, ki hiszi Allahot, s az Ítélet Napját. S ki számon tartja Allahot,

Ő megteszi annak a kiutat,

3. S onnan ajándékozza meg őt, honnan nem számítja. S ki Allahra hagyatkozik, hát Ő elegendő néki. Íme! Allah elérkeztetí az Ő parancsolását. Bizony Allah mindennek megtevé a mértéket.

4. S azok, kiket asszonyaitok közül elhagy a havibaj, s ha kétségtek van, hát terminusuk három hónap kiknek nem jő a vérzés. S azok, kik teherbe estek, hát terminusuk addig, mig világra nem hozzák terhüket. S ki Allahot számon tartja, hát Ő könnyűvé teszi néki dolgát.

5. Ez hát Allah parancsolása, mit Ő néktek kinyilatkozott, s ki Allahot számon tartja, hát Ő levezi róla rosszitetményeit, s hatalmassá teszi annak bérét.

6. Ott szállásoljátok el őket (az asszonyokat), hol ti lakoztok gazdagságtok szerint, s ne ártsatok nékik azáltal, hogy szorult helyzetbe hozzátok őket. S ha azok teherbe esnek, hát áldozzatok reájuk addig, mig terhüket világra nem hozzák. S ha azok szoptathak tinéktek, hát adjátok meg nékik járandóságukat, s beszéljétek meg egymás közt illően. De ha egymásnak gondot okoztok, hát szoptasson őnéki (az atyának, s a gyermeknek) más (asszony).

7. S áldozzon az ki bőségben van bőségéből, s az kinek gondoskodása szűken mérettetett, hát áldozzon abból, mit néki Allah adott. Nem várja el Allah a lélektől csak azt, mit Ő néki adott. S Allah a viszontagság után megteszi a könnyedséget.

8. S hány település lázadt fel Urának, s az Ő küldötteinek parancsolása ellen, s Mi azt szigorú számvetéssel számolánk el, s borzasztó szenvedéssel bünteténk,

9. Hát megizlelé az dolgának gyarlóságát, s az ő dolgának beteljesülése az elveszés.

10. Előkészité Allah nékik a szörnyű szenvedést. Hát tartsátok számon Allahot, ó megértés emberei! Ó kik hisznek! Bizony lebocsájtá néktek Allah az Emlékeztetőt,

11. A Hirnökőt, ki olvassa néktek Allah megnyilvánult bizonyságait, hogy Ő kivezethesse azokat kik hisznek, s jókat cselekednek a sötétségből a világosságba. S ki hiszi Allahot, s jókat cselekszik, hát Ő bevezeti azt a Mennyekbe, mi alatt folyók futnak, s amott ők örökkévalók mindörökké. Bizony Allah széppé tevé számára a gondoskodást.

12. Allah az, Ki megteremté a hét Mennyországot, s a földből

pedig ezekhez hasonlatosat. Ezek közül ereszkedik le a parancsolás; hát tudjátok meg, hogy Allah mindenre képes, s bizony körülölel Allah mindent a tudással.

66. S z u r a

A t i l a l o m

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó, Próféta! Miért tiltod azt, mit néked Allah megengedetté tett vágyván asszonyaid megelégedését. S Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.
2. Bizony Allah megengedetté tette néktek a feloldozást fogadalmatok alól. S Allah a ti Fenségtek, s Ő a Mindenttudó, a Bölcs.
3. S midőn a Próféta rábizta egyik asszonyára a hirt, s midőn az kibeszélte azt, hát Allah felszinre hozá azt néki (a Prófétának), s ő tudatta avval (az asszonyával) egy részét ennek, majd részenként előadta azt. S midőn (a Próféta) elhiresztelé azt, mondá az asszony néki: Ki monda el ezt néked? Mondá: A Mindenttudó, az Értesült mondá el nékem.

4. Ha (mindketten) Allahhoz fordultok bűnbánattal, (jó okotok van rá), hisz szivetek kívánja (a tilalmat). S ha őellene * szitjátok egymást, hát lám! Allah, igen Ő az Ő Őrizője, s Gábriel, a jócselekedetű hivők, s ráadást az angyalok az oltalmazók.
5. Megeshet, hogy az Ő Ura, ha ő elválik tőletek, hát cserébe jobb asszonyokat ad néki nálatok, kik megbékéltek (Allahban), hivők, jámborok, bűnbánók, szolgálók, készek a böjtre, özvegyek, s hajadonok.
6. Ó, kik hisznek! Őrizzétek magatokat, s házatok népét a Pokol tüzétől, minek tüzelői az emberek s a kövek, mik felett az angyalok ridegséggel, szigorral, s ők nem mondanak ellent Allahnak abban, mit Ő parancsol nékik, hanem azt teszik mi nékik megparancsoltatott.
7. (Majd mondva lesz): Ó, kik tagadnak! Ne mentegetőzzetek ma. Hanem megfizettetik néktek az, mit tettetek.
8. Ó, kik hisznek! Bánjátok meg bűneiteket Allahnak nyilt bűnbánattal! Megeshet, hogy Uratok leveszi rólatok rossztetteményeiteket, s bevezet titeket a Mennyekbe, mi alatt folyók futnak, s a Napon nem alacsonyitja le Allah a Prófétát,

* Muhammad

s kik vele hisznek. Az ő világosságuk maguk előtt tör előre, s jobbjaikban. Mondják:Urunk! Teljesitsd ki nékünk világosságunkat, s bocsájts meg nékünk! Ime! Te mindenre Képes vagy.

9. Ó,a Próféta! Küzdj a hitetlenek, s képmutatók ellen, s légy vélük rideg. Az ő hajlékuk a Pokol, s nyomorúságos a végzet.

10. Példát vet Allah azoknak, kik hitetlenek: Noé asszonya, s Lót asszonya, s őt ketten a Mi két jócselekedetű szolgálónk alatt, hanem azok elarulák őket (a férjeket), s ők nem segitenek rajtuk Allah ellenében egyáltalán. S mondva volt (nékik): Térjetek be a Pokol tüzébe együtt az (oda) belépőkkel.

11. S példát vet Allah azoknak, kik hivők: A Fáraó asszonya, midőn mondá: Uram! Épits nékem egy otthont nálad a Menyországban, s menekits meg engem a Fáraótól, az ő tettétől, s menekits meg engem a bűnösök népétől.

12. S Mária, Imrán leánya, kinek szeplőtelen volt erénye, hát Mi belélehellénk a Mi lelkünkből. S ő hitelt adott Ura szavainak, az Ő Irásainak, s a jámborak közül lett.

67. Szura

A Teljhatalmúság

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Legyen áldott az, Kinek keze által a Teljhatalmúság, s Ő, aki mindenre képes,
2. Aki megteremté a halált, s az életet, hogy megpróbáljon titeket melyiktek jobb tettekben. S Ő a Nagyszerű, a Megbocsájtó,
3. Aki megteremté a hét Menyországot összhangban. Te (Ó, Muhammad) nem látsz hibát a Mindenható teremtésében, hát vesd vissza a tekintetet: Látsz-é bármily szakadást?
4. Majd vesd vissza a tekintetet újra, s a tekintet visszafordul hozzád gyengén, s az tompa.
5. S bizony Mi megszépiténk a világ egeit lámpásokkal, s megtevénk azokat a Sátánok hajitóköveinek, s előkésziténk nékik a lángok gyötrelmét.
6. S azoknak, kik tagadják Urukat, hát a Pokol szenvedése,

s nyomorúságos végzet.

7. Midőn belé vétetnek, hát hallják annak morajá t, s az forrong,

8. Majdhogynem szétpattan a dühtől. Ahányszor abba (új) gazda hajittatik, hát megkérdik őket annak őrei: Hát nem jött-é el hozzátok a figyelmeztető?

9. Mondák: Való igaz, bizony eljőve hozzánk a figyelmeztető, hanem mi meghazudtolánk, s mondánk: Nem bocsájtott le Allah semmit, s hanem ti a nagy eltévelyedésben vagytok.

10. S mondák: Ha hallgattuk volna, vagy felfogánk, hát nem lennénk a lángok gazdái közt.

11. Hát ők elismerék vétkeiket, s eltávolittatván ők a lángok gazdái.

12. Lám! Azok, kik Urukat titokban félik, hát nékik a megbocsájtás, s a nagy bér.

13. S titkoljátok szavatokat, avagy kijelentitek azt, hát lám! Ő Tudója a kebelek rejtekének.

14. Hát nem tudja-é Ő, hogy mit teremtett? S Ő a Lágy, az Értesült.

15. Ő az, Ki megtevé néktek a földet alárendeltté, hát járjatok annak csapásain, s táplálkozzatok az Ő gondoskodásából. S Őhozzá vezet a feleledés.

16. Biztonságot remeltek-é Tőle, Ki a Menyországban, hogy Ő

nem nyelet el titeket a földdel? S midőn lám! Az megrázkódtatott!

17. Avagy biztonságot reméltek-é Tőle, ki a Menyországban, hogy Ő nem küldi reátok az orkánt? Hát majd megtudjátok mily az (Én) figyelmeztetésem!

18. S bizony tagadtak azok, kik előttük, hát mily volt bőszületem!

19. Avagy nem látták-é a madarakat felettük kinyújtva (szárnyaikat), s lecsapva (azt)? Nem tartja azokat más, mint a Mindenható. Íme! Ő a mindenek Látója.

20. S hát ki az, ki maga egy had néktek, ki pártfogol titeket a Mindenhatón kívül? Hanem a hitetlenek csupán ámulatban vannak.

21. S hát ki az, ki gondoskodik rólatok, ha Ő visszafogja az Ő gondoskodását? Mi több, ők bevették magukat az önérzetbe, s konokságba.

22. Az-é a jobban vezetett, ki arcán tapogatódzva jár, vagy az, ki nyiltan jár az egyenes ösvényen?

23. Mondd (Ó, Muhammad): Ő az, Ki megalkotott titeket, s megtevé néktek a hallást, a látást, s a sziveket. Kevés az, mi hálát adtok!

24. Mondd: Ő az, Ki megsokasit titeket a földön, s Hozzá tereltettek össze.

25. S mondák: Mikor (végeztetik be) ez az igéret, ha

igazak vagytok?

26. Mondd: Ilanem a Tudás Allahnál van, s én csupán a nyilvánvaló figyelmeztető vagyok.

27. S midőn megláták azt közel, hát elferdül azok arca kik hitetlenek, s mondva lesz: Ez az hát mit hivta tok.

28. Mondd (Ó, Muhammad): Ugy látjátok-é, hogy Allah elpusztit engemi, s kik énvélem, avagy megkegyelmez nékünk? Hát ki védi meg a hitetleneket a fájdalmas szenvedéstől?

29. Mondd: Ő a Mindenható. Mi hisszük Őt , s reá hagyatkozunk. S ti meg fogjátok tudni ki van a nyilvánvaló eltévelyedésben.

3o. Mondd: Látjátok-é, ha elitatóllik vizetek, hát Ki az, Ki elhozza néktek a forrásvizet?

68. S z u r a

A t o l l

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Nun. S a toll, mivel a sorokat irjátok,

2. Hát te nem vagy Urad kegyéből őrült.

3. S lám! Néked a kiapadhatatlan bér.
4. S lám! Te hatalmas teremtmény vagy.
5. S meglátod és meglátják
6. Melyiktek a tébolyult.
7. Íme! Urad a Legjobb Tudója annak ki letévelyedik az Ő útjáról, s Ő a Legjobb Tudója a jól vezetetteknek.
8. Hát ne engedelmeskedj a hazugoknak,
9. Kik egyezkedni szeretnének, hát egyezzenek ki.
10. S ne engedelmeskedj a gyarló fogadkozónak,
11. A becsmérelőnek, a rágalmak terjesztőjének,
12. A jó megtiltójának, a törvényszegőnek, a gonosztevőnek,
13. Ki ráadást kapzsi, tolakodó.
14. Ez hát, miáltal néki a vagyon, s a fiak,
15. S midőn olvasatnak néki a Mi kinyilatkoztatásaink, mondá: Az elődök meséi!
16. S Mi megbillogozzuk őt az orrán.
17. Íme! Mi megpróbálánk őket, ahogy megpróbálánk a Menyország gazdáit midőn megfogadák, hogy reggelre leszedik annak gyümölcsét,
18. S nem tevének kivételt.
19. Majd arra jövé a jelenés Uradtól, s ők aluvának,
20. S reggelre, mintha leszedettetett volna.

21. S szóliták egymást a reggel,

22. (Mondván): Hát igyekezzetek vetoményetekbe, ha szedők vagytok.

23. Hát elindulának, s ők suttognak:

24. Ma nem avatkozik be ebbe a szűkölködő ellenetek tekben.

25. S korán nekiindulának, (s ők) megrendithetetlenek a meggyőződésben.

26. S midőn megláták azt, mondák: Lám! Mi eltévelyedettek vagyunk!

27. Mi több, vigasztalanok vagyunk!

28. Mondá legjobbikuk:Nem megmondtam-é néktek:Miért nem magasztaljátok (Allahot)?

29. Mondák: Legyen Dicső Urunk! Lám! Mi bűnbe estünk.

30. Majd egyik a másikat magához voná önvádaskodván.

31. Mondák: Jaj nékünk! Való, hogy mi gyalázatosak voltunk.

32. Megeshet, hogy a mi Urunk jobbat ád nékünk (ennél) amannan. Lám! Mi vágyjuk Urunkat.

33. Eképpen hát a büntetés. S a Túlvilág büntetése bizony nagyobb, ha tudnák!

34. Íme! Az őrizkedőké Uruknál a gyönyörűségek kertjei.

35. Hát megtegyük-é Mi a megbékélteket, * akár a gaztevők?

36. Mi van véletek? Hogyan itéltek?

37. Avagy néktek az Irás miben tanuljátok,

* Muzulmánokat

38. Hogy tiétek benne az, mit jónak láttok?

39. Avagy néktek a fogadalom Tőlünk, mi elér a Feltámadás Napjáig, hogy tiétek az mit elrendeltek?

40. Kérdezd őket (Ó, Muhammad), melyikük teszi fel ezt!

41. Avagy nékik a társak *? Hát hadd hozzák el társaikat, ha igazak

42. A Napon, midőn az valóban bekövetkezik, s azok felszólíttatnak a leborulásra, s nem képesek,

43. Tekintetük megalázkodó, a szégyen elernyeszti őket. S bizony azok felszólíttattak a leborulásra, s ők sértetlenek.

44. Hát hagyj Engem, s azt ki meghazudtolja ezt a kijelentést. Mi fokozatosan juttatjuk el őket oda, mit nem tudnak.

45. S Én Elnéző vagyok vélük, s lám! Kelepcém szilárd.

46. Avagy fizetséget kérsz-é tőlük (Ó, Muhammad), s ők nehéz adó alá vétettek?

47. Avagy övék-é a Láthatatlan, s ők le tudják írni?

48. Hát légy türelmes Urad ítéletére, s ne légy olyan, mint a bálna gazdája ** midőn szólított, s ő reménytvesztett.

49. S ha nem érte volna el őt Ura kegyc,

* Bálványok

** Jónás

hát a kietlenségbe véttetett volna, s ő a kitaszított.

50. S az ő Ura kiválasztá őt, s megtevé a jócselekedetűek közé.

51. S lám! Azok, kik hitetlenek, majdhogynem zavarba hoznak téged tekintetükkel midőn halljják az Emlékeztetőt, s mondják: Íme! Ő bizony őrült!

52. S hanem ő nem más, mint Emlékeztető a teremtményeknek.

69. Szura

A valóság

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A Valóság!
2. Mi a Valóság!
3. S mi elér hozzád, az mi a Valóság!
4. Thamud, s Aád (törzse) meghazudtolák az ítélet eljövetelét.
5. S hanem Thamud, hát ők a villámcsapással pusztíttattak el.
6. S hanem Aád, hát ők az ádáz, morajló szél által pusztíttattak el,
7. Mit Ő reájuk rendelt hét hosszú éjjelen, s nyolc hosszú nappalon, hát láthattad volna a népet amott

kidöntve, akár az üreges pálmafa törzs.

8. Hát látsz-é (Ó, Muhammad) maradványukból?

9. S elhozák a Fáraó, s kik előtte, s az elpusztított közösségek a rontást,

10. S nem engedelmeskedének Uruk követének, hát Ő vevé őket a megszorító sújtással.

11. Íme! Midőn özönlött a víz, Mi az uszályon hordozánk titeket,

12. Hogy megtegyük azt néktek emlékül, s tudatositsa azt a fül a tudatba.

13. S midőn megfuvattatik a harsona egyetlen fuvással,

14. S felemeltetnek a föld, s a hegyek, hát összeomlasztatnak egyetlen omlással.

15. Hát ezen a Napon bekövetkezik az Esemény.

16. S kettéhasittatik az ég, s az ezen a Napon törékennyé lesz.

17. S az angyalok annak peremén lesznek, s nyolcan hordozzák ezen a Napon maguk fölött Urad Trónusát.

18. Ezen a Napon ti kiállittattok, s nem lapulhat meg bennetek a titok.

19. S ekkor, kinek megadatik jobbjába az ő könyve, hát az mondja: Vedd, s olvasd könyvemet!

20. Én bizony sejtettem, hogy találkozóm lészen számvetésemmel.

21. S ő az üdvözült létben,

22. A magasságos Mennyben,
23. Minek fürtjei elérhetők.
24. (S mondva lesz): Egyetek, s igyatok üdvvel abból, mit a múlt napjaiban ti megelőlegeztetek.
25. S hanem kinek baljába adatik az ő könyve, hát mondja: Ó, bár ne adatott volna meg nékem könyvem,
26. S ne tudnám mi számvetésem!
27. Ó, bár a halál lett volna!
28. Nem segít rajtam vagyonom,
29. Elhagyott engem hatalmam.
30. (S mondva lesz): Vegyétek, s beklyózzátok meg őt,
31. Majd állítsátok ki őt a Pokolra,
32. S fűzzétek őt láncra, minek hossza hetven könyök.
33. Íme! Ő nem hitte Allahot, a Hatalmast,
34. S nem igyekezett táplálni a szűkölködőket,
35. Hát nincs számára emitt a Napon barát,
36. Sem étek, csak a szenny,
37. Mit nem eszik más, csak a bűnösök.
38. Sőt, mi több [illegible] mindarra mit láttok,
39. S (mindarra) mit nem láttok,
40. Hogy ez bizony egy nemes küldött szava,
41. [illegible] az nem költő szava – keveset, mit hisztek!

42. S nem jövendőmondó szava - keveset, mit emlékeztek!
43. (S az) kinyilatkoztatás a Mindenségek Urától.
44. S ha ő Reánk mondott volna néhány hamis szót,
45. Hát Mi jobbja által vettük volna őt,
46. Majd elvágtuk volna az ő éltető ütőerét,
47. S nincs köztetek egy sem, ki Minket tőle visszatart.
48. S lám! Az bizony emlékeztető az őrizkedőknek,
49. S lám! Mi bizony tudjuk, hogy köztetek ki meghazudtolja azt,
50. S lám! Az bizony gyötrelem a hitetlenekre.
51. S lám! Az bizony a tökéletes igaz.
52. Hát magasztald a te Hatalmas Urad nevét!

70. Szura

A felmenetel

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Kerdezé a kérdező a szenvedést mi bekövetkezik
2. A hitetlenekre, s minek nincs kivédője,

3. S mi Allahtól, a Felmenetel Urától való.
4. Őhozzá emelkednek fel az angyalok, s a Lélek a Napon, minek mértéke ötven ezer év.
5. Hát légy állhatatos (Ó, Muhammad) szép kitartással.
6. Lám! Ők azt messzinek látják,
7. S Mi azt közelinek látjuk:
8. A Nap, midőn az ég akár az olvadt réz,
9. S a hegyek akár a gyapjúpehely,
10. S nem kérdi cimbora a cimborát,
11. Hisz ők láttatva lesznek vélük. S ezen a Napon a gaztevő gyermekei árán szeretné magát megváltani a szenvedéstől,
12. S hitvese, bartája árán,
13. S vérrokona árán, ki befogadá őt,
14. S azok árán, kik a földön mindösszesen, majd ha (ők) megmenekitenék őt!
15. Hanem, mi több! Íme! A Pokol tüze
16. Mi heveny arra, hogy süssön,
17. Hivja azt ki hátat forditott s mekeült,
18. S gyüjtötte (a vagyont), s visszatartotta azt.
19. Íme! Az ember aggodalmasnak teremtetett,
20. Izgatott, midőn megérinti őt a gyarlóság,
21. S húzodozik midőn megérinti őt a jó,
22. Kivéve az imádkozók,
23. Kik minden időben megtartjak imájukat,

24. S kiknek vagyonában elismerten jussa van
25. A koldusnak, s az inségben szenvedőnek;
26. S azok, kik hiszik az Ítélet Napját,
27. S azok, kik rettegik Uruk büntetetését -
28. Lám! Nincs biztonság Uruk büntetése (elől) -
29. S azok, kik erényüket megőrzik,
30. Kivéve hitvessükkel szemben, s azokkal kiket jobbjuk bir, hát vélük ők nem hibáztathatók.
31. S kik arra vágynak mi emögött, hát ők a törvényszegők.
32. S azok, kik megtartják eskűjüket, egyezségüket,
33. S azok, kik hitfogadalmukat állják,
34. S azok, kik imájukat megtartják,
35. Hát azok a Mennyekben becsületben tartatnak.
36. S mi van azokkal, kik tagadnak, s reád merednek (Ő, Muhammad) tágranyilt szemekkel
37. Jobbról, s balról csoportokban?
38. Lesi-é minden ember közülük, hogy belépjen a Gyönyörűségek Menyországába?
39. Mi több, lám! Mi abból teremténk őket mit tudnak.
40. Sőt! Eskűszöm a felkelő, s a lenyugvó (bolygók) Urára,

hogy Mi vagyunk (kik megáldattunk) a Képességgel

41. Arra, hogy felváltsuk őket náluk jobbakkal. S nem Mi vagyunk, kik megelőzhetők.

42. S hagyd őket fecsegni, s játszani, mignem találkozójuk lészen Napjukkal, mi nékik beigértetett,

43. A Nap, midőn ők sebesen kibújnak a sírokból, mintha ők egy célért versengenének,

44. Tekintetük megalázkodott, s elernyeszti őket a lekicsinylés: Ez hát a Nap, mi nékik beigértetett.

71. Szura

Noé

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Íme! Mi elküldénk Noét az ő népéhez, (mondván): Figyelmeztesd néped előre, hogy eljő hozzájuk a fájdalmas szenvedés.

2. Mondá: Ó nép! Íme! Én egy nyilvánvaló figyelmeztető vagyok néktek, (ki mondja):

3. Szolgáljátok Allahot, s tartsátok számon Őt, s engedelmeskedjetek,

4. S Ő megbocsájt néktek vétkeitekből, s haladékot ad néktek egy bizonyos ideig. Lám! Allah terminusa midőn hajlik, hát az nem késleltethető, ha tudnátok!
5. Mondd: Uram! Lám! Én hivám népemet éjjel, s nappal,
6. S nem gyarapítja őket hivásom, csak undorban,
7. S lám! Mindahányszor hivom őket, hogy Te megbocsájthass nékik, ők ujjaikat füleikre teszik, s eltakarják magukat ruháikkal, makacskodnak, s fennhéjázón dölyfösködnek.
8. Majd én megfeszitve (magam) hivám őket,
9. Majd nyilvánosan jelentem ki nékik, s titokban esdeklek nékik.
10. S mondám: Kérjétek Uratok bűnbocsánatát. Lám! Ő Megbocsájtó.
11. Ő leküldi néktek az égből a zivatart,
12. S nyújt néktek vagyont, fiakat, s megteszi néktek a Mennyeket, s megteszi néktek a folyókat.
13. Mi az, hogy nem vágyjátok Allahnak a méltóságot,
14. S bizony Ő lényekké teremtett titeket?
15. Nem látjátok-é hogyan teremté meg Allah a hét Menyországot összhangban?
16. S megtevé a holdat bennük világosságnak, s megtevé

a napot lámpásnak!

17. S Allah kikelesztett titeket a földből felnövékként,

18. Majd visszatérit titeket abba, s Ő életre keltvén (újra) előhoz benneteket.

19. S Allah megtevé néktek a földet kitárulóvá,

20. Hogy átfűzzétek annak völgyeit, útjait.

21. Mondá Noé: Uram! Ők nem engedelmeskedének nékem, s azt követik, kit nem gyarapit vagyona, s gyermeke, csak veszteséggel.

22. S Ők nagy csalárdságot szövének,

23. S mondák: Isteneitek nem hagynak el. Nem hagy el Wadd, sem Suwa, sem Yaguth, sem Yauq, sem Nasr *,

24. S bizony ők nagyon eltévelyedének, s Te nem gyarapitád a bűnösöket, csak eltévelyedésben.

25. S hibáik által ők megfullasztattak, s bevezettettek a Pokol tüzébe. S ők nem lelének maguknak Allahon kivül pártfogót.

26. S mondá Noé: Uram! Ne hagyd meg a földön a hitetlenek otthonát.

27. Ha Te meghagyod őket, hát ők eltévelyitik a Te szolgálóidat, s nem szülnek mást mint buja tagadást.

28. Uram! Bocsájts meg nékem, szüleimnek, s annak ki

* Bálványok

hivőként tér be házamba, a hivő férfiaknak, s asszonyoknak, s ne gyarapitsd a bűnösöket, csak romlással.

72. Szura

A dzsinn

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Mondd (Ó, Muhammad): Sugaltatott nékem, hogy egy csapat a dzsinnekből meghallgatott, s mondák: Íme! Mi meghallánk a csodás Koránt,
2. Mi elvezet a jó irányba, s mi hisszük azt, s nem állitunk egy társat sem Urunknak.
3. S mi (tudjuk), hogy Ő - legyen Urunk Dicsfénye magasságos! - nem vett (magának) hitvest, sem gyermeket,
4. S hogy egy félkegyelmű közülünk főrtelmeset mondott Allahra.
5. S lám! Mi véltük, hogy nem mondanak az emberek, s a dzsinnek Allahra hazug szót -
6. S valóban (Ó, Muhammad), vannak emberi lények, kik dzsinnek lényeiben keresnek menedéket, s azok csak irtózatban

gyarapitják őket.

7. S ők úgy vélék, ahogy ti vélétek, hogy Allah nem támaszt fel senkit. -

8. S (a dzsinn, ki hallá a Koránt, mondá): Mi érzékelénk az eget, s teli találánk azt szilárd őrizőkkel, s árnyakkal.

9. S mi amott ülénk, hol az ülés a hallásra. S ki most hall, hát talál magának árnyat, mi reá vár.

10. S mi nem tudjuk, hogy ártás-é az, mi akartatik azoknak kik a földön, avagy az ő Uruk útmutatást akar-é nékik?

11. S ime! Köztünk kik jócselekedetűek, s köztünk kik enélkül. Mi különböző elrendelések szerint vagyunk.

12. S mi úgy véljük, hogy nem térhetünk ki Allah elől a földön, s nem térhetünk ki előle megfutamodással.

13. S midőn mi meghallánk az Útmutatást, mi hivénk azt, s ki hiszi Urát, hát ne félje az elveszést, sem az elnyomást.

14. S ime! Köztünk kik megbékéltek, s köztünk kik igazságtalanok. S kik megbékélték (Allahban), hát azok eltökéltek a helyes irányban.

15. S hanem az igazságtalanok, hát ők a tüzifa a Pokolra.

16. S [illegible] (a bálványimádók) rátérnek a (helyes) útra, h[illegible] Mi adunk nékik inni vizet bőséggel,

17. Hogy Mi ezáltal megkisértsük őket, s (megtudjuk) ki az ki szembeszáll Ura megemlékezésével; s Ő odaláncolja azt az örökké növekvő szenvedéshez.

18. S a szentélyek Allahnak vannak, hát ne fohászkodjatok Allahhal együtt míshoz.

19. S midőn Allah szolgálója * felállt, hogy fohászkodjon Hozzá, azok körülötte majdhogynem elnyomák őt.

20. Mondd (Ó, Muhammd): Hanem én Uramhoz fohászkodom, s nem társitok Hozzá senkit.

21. Mondd: Íme! Nem birok én számotokra ártással, sem jó irányal.

22. Mondd: Íme! Nem óvhat meg engem senki Allahtól, s nem lelék Rajta kivül menedéket,

23. (Rajtam nem áll más) mint csupán (az Igaz) megüzenése Allahtól, s az Ő küldetései. S ki nem engedelmeskedik Allahnak, s az Ő Hirnökének, hát Lám! Néki a Pokol, hol mindörökkön örökké.

24. Addig, mignem meglátják azt mi nékik beigértetett. S ők majd megtudják ki gyengébb pártfogókban, s ki kevesebb számban.

25. Mondd (Ó, Muhammad): Én nem tudom, hogy mi néktek beigértetett közeli-é, avagy Uram megtevé annak a messziséget.

26. (Ő) a Láthatatlan Tudója, s Ő nem hozza felszinre senkinek az Ő titkát,

27. Kivéve a küldöttet, kiben Ő megelégedett, s Ő odafűzi őelé, s mögé az őrizőt,

* A Próféta

28. Hogy Ő megtudja vajon valóban megüzenték-é
Urak küldetéseit. S Ő körülöleli azt, mi övéiké,
s Ő számba vesz mindent.

73. S z u r a

A b e b u r k o l ó z o t t

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó ki beburkolózott!
2. Legy ébren az éjjel, csak keveset ne -
3. Annak felét, avagy csökkents abból egy keveset,
4. Avagy toldjad meg azt,- s kántlád a Koránt fennhangon,
5. S Mi reád vetjük a súlyos szót.
6. Íme! Az éjjeli ébrenlét az, midőn a benyomás
mélységesebb, s a szó biztosabb.
7. Íme! Tenéked a nappal a hosszú dolgaid,
8. S emlékezz Urad nevére, s szánj Néki áhitatot -
9. A Kelet, s a Nyugat Ura, nincs más Isten, csak Ő,

hát vedd Őt kire hagyatkozz. -

10. S légy állhatatos arra mit mondanak, s válj el tőlük szép elválással.

11. S hagyd meg Nékem a hazudtolókat, kik az élvezet hajhászai, s adj nékik egy kevés haladékot.

12. Íme! Nálunk a béklyók, s a lángoló tüzek,

13. S az étek mi fojtogat, s a fájdalmas szenvedés

14. A Napon, midőn megrendül a föld, s a hegyek, s a hegyek bucka lesznek a futóhomokon.

15. Íme!Mi elküldénk hozzátok a küldöttet tanuként ellenetek, ahogy Mi elküldénk a Fáraóhoz a küldöttet.

16. S fellázadt a Fáraó a küldött ellen, hát Mi durva sujtással vevénk őt.

17. Ha tagadtok, hát hogyan őrizkedtek a Napon, mi megteszi a gyermekeket ősszé,

18. S az ég kettéhasittatik általa? Az Ő igérete beteljesittetik.

19. Lám! Ez hát az Emlékeztető. S ki akar, hát vegyen utat az Ő Urához.

20. Lám! Urad tudja, hogy te majdhogynem kétharmadát az éjnek ébren töltöd, avagy annak felét, vagy harmadát, s (igy a)társaság kik tevéled. S Allah kiszabja az éjt, s a nappalt.

Ő tudja, hogy ti nem veszitek számba azt, hát megenyhül felétek. Hát olvassátok a Koránból azt, mi könnyen megy néktek. Ő tudja, hogy köztetek kik betegek, s mások a földet járják kutatván Allah kiváltságát, s mások (pedig) Allah útján harcolnak. Hát olvassátok azt, mi könnyen megy abból, tartsátok meg az imát, adjatok kötelező alamizsnát, s kölcsönözzetek Allahnak szép hitelt. S mit előlegeztek magatoknak a jóból, hát azt Allahnál meglelitek.Ő jobb, s hatalmasabb a bérben. Kérjétek Allah bűnbocsánatát. Íme! Allah a Megbocsájtó, a Könyörületes.

74. Szura

A palástot viselő

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Ó te, a palást viselője,
2. Kelj fel és figyelmeztess!
3. S Uradat hát magasztald,

4. S öltözéked hát tisztítsd meg,
5. S a szennyet hát kerüld!
6. S ne kivánd a (földi) gyarapvást!
7. S Uradért, hát légy állhatatos!
8. S midőn harsan a harsona,
9. Hát ez a Nap lesz a győtrelem Napja,
10. Hol a hitelenekre nincs könnyűség.
11. Hagyd meg (azokat) Nékem, s őt kit Én egyetlennek teremtém,
12. S megtevém néki a bőséges vagyont,
13. S a fiakat tanukul,
14. S elringatám őt ringatván.
15. Majd ő azt kivánja, hogy adjak még .
16. Mi több! Lám! Ő a Mi kinyilatkoztatásainkkal szemben makacs volt.
17. S Én egyre növekvő szenvedéssel ernyesztem őt el.
18. Íme.! Ő gondolt egyet, s számitott -
19. Hát megölettetett ő (abba), ahogy számitott!
20. Majd (újra) megölettetett ő abba, ahogy számitott! -
21. Majd nézett,
22. S elzordult, majd elégedetlenné lett.
23. Majd hátat fordított, s dölyfösködött,
24. S mondá: Ez nem más, mint az ősök mágiája,
25. S ez nem más, mint egy halandó szava.
26. Őt Én a perzselésbe érkeztetem.
27. - S mi (hir) érjen be téged, mi (is) az a perzselés! -
28. Az nem hagy el, de meg sem hagy,
29. Elfonnyasztója az embernek.
30. S efölött még tizenkilenc.

31. S Mi nem tevénk meg a Pokol őrizőinek, csakis angyalokat, s az ő számukat Mi csupán kisértésnek tevénk meg azoknak kik tagadnak, hogy legyenek bizonyosak azok kiknek megadatott az Írás, s gyarapodjanak hitben azok kik hivők, s hogy ne kétkedjenek azok kiknek megadatott az Írás, sem a hivők, s hogy mondják azok kiknek szivében a betegség, s a hitetlenek: Mit akart Allah ezzel a példával? Eképpen tévelyiti el Allah azt kit Ő akar, s vezeti azt, kit Ő akar. S nem tudja Urad seregét, csakis Ő. S ez nem más, mint egy Emlékeztető a halandóknak.
32. Mi több, a Hold,
33. S az éj midőn visszavonul,
34. S a reggel midőn fényre virrad,
35. Lám! Ez hát az egyik legnagyobb (bizonyság),
36. Figyelmeztetőül a halandóknak,
37. Annak közületek, ki előrenyomul, avagy hátramarad.
38. Minden lélek záloga annak mit elnyert,
39. Kivéve akik jobb kézről fognak állni.
40. A Mennyekben ők egymást kérdezik
41. A gaztevőkről:
42. Mi fűzött ide titeket a perzseléshez?
43. Mondják: Mi nem azok voltunk kik imádkoztak,
44. Sem azok, kik a szükölködőket táplálták.

45. S mi átgázoltunk az átgazolókkal,

46. S meghazudtolánk az Ítélet Napját,

47. Mignem eljőve hozzánk az Elkerülhetetlen.

48. S nem használ nékik a közbenjárás, sem a közbenjárók.

49. Hát mi van vélük, hogy ők az Emlékeztetőtől elfordulók,

50. Mintha ők rémült szamarak lennének,

51. Mik az oroszlántól menekülnek.

52. Mi több, minden lény közülük azt akarja, hogy adassanak meg a nyilt lapok (Allahtól).

53. Mi több, valóban. Ők nem félik a Túlvilágot.

54. Mi több, lám! Ez hát az Emlékeztető.

55. S ki akarja, hát megemlékezik arról.

56. S ők nem emlékeznek meg, csak ha Allah akarja (azt). Ő a rettegés forrása, s Ő a Megbocsájtás forrása.

75. Szura

A feltámadás

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Sőt, esküszöm a Feltámadás Napjára,

2. Sőt, esküszöm a vádaskodó lélekre.

3. Úgy számitja-é az ember, hogy Mi nem gyűjtjük össze az ő csontjait?
4. Ó, valóban. Mi képesek vagyunk még ujját is (újra) elrendezni!
5. Mi több, az ember meg akarja hazudtolni azt mi őelőtte.
6. Kérdi: Mikor hát a Feltámadás Napja?
7. Hát midőn a tekintet összekuszáltatik,
8. S a hold megfogyatkozik,
9. S a nap, s a hold egyesittetik,
10. Mondja az ember ezen a Napon: Merre meneküljek?
11. De sajnos nincs menedék!
12. Ezen a Napon Uradhoz van folyamodás.
13. Ezen a Napon kihirdetik az embernek mit az megelőlegezett, s mit hátrahagyott.
14. Sőt, az ember egy maga ellen beszélő szemtanú,
15. Ki ellágyitja mentegetőzéseit.
16. Ne mozgattasd meg általa nyelved, hogy siettesd azt.
17. Lám! Rajtunk áll annak összegyűjtése, s annak olvasása.
18. S midőn Mi olvasánk azt, hát kövesd annak olvasását,
19. Majd lám! Rajtunk áll annak értelmezése.
20. Sőt, hanem ti szeretitek a gyorsan elmúlót,
21. S elhanyagoljátok a Túlvilágot.
22. Ezen a Napon az arcok tündöklők,
23. (S azok) Urukra nézők.

24. S ezen a Napon (más) arcok csüggedtek,

25. Te úgy véled, hogy megejtetik azokon a vész.

26. Sőt, midőn az élet feljő a torkon,

27. S mondatik: Ki (most) a varázsló (ki segíteni képes

28. S ő úgy véli, hogy az elszakadás,

29. S a gyötrelem mi egymás hegyén hátán az,

30. Mi ezen a Napon Uradhoz vezet,

31. Miáltal nem bizott, s nem imádkozott,

32. S hanem meghazudtolt, s elfordult,

33. Majd elméne az ő háza népéphez ujjongván.

34. Közelebb hozzád, s közelebb,

35. Majd közelebb hozzád, s közelebb (a szenvedés).

36. Hát számítja-é az ember, hogy céltalan hagyatik?

37. S ő nem csepp volt-é az eredőből mi eleredt?

38. Majd alvadékká lett, s (Allah) teremtett, elrendezett

39. S megtevé belőle a párt, a férfit, s a nőt.

40. Hát nem Ő-é, ki képes életre kelteni a holtat?

76. Szura

Az ember

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Eljött-é az embernek az idő az idők tengeréből, midőn ő feledésbe merült dolog volt?
2. Íme! Mi megteremténk az embert a besürüsödő cseppből, hogy megpróbáljuk azt, majd megtevénk néki a hallást, s a látást.
3. Íme! Mi vezeténk őt az úton, s vajon ő hálaadó, avagy hitetlen.
4. Lám! Mi előkésziténk a hitetlenecknek a bilincseket, az igákat, s a perzselő tüzet.
5. Lám! Az egyenesek Káfur elegyéből isznak egy csészével,
6. S a patak (vizét) isszák Allah szolgálói, mi ömölve ontatik elő,
7. (Miáltal) ők megfogadák a figyelmeztetést, s félik a Napot, minek iszonyúsága kiterjedő,
8. S táplálák étekkel a szükölködőt,

az árvát, s a fogságba esettet az Ő iránti szeretetből,

9. (Mondván): Hanem mi (csupán) Allah orcáinak fényességéért táplálunk titeket. Mi nem akarunk tőletek (ezért) viszonzást, sem köszönetet.

10. Lám! Mi félünk Urunktól a komorság, s a végzett Napján.

11. Hát megőrizte őket Allah ennek a Napnak iszonyatosságától, s fellelette vélük a tündöklést, s a boldogságot,

12. S viszonozta nékik azt, miért állhatatosak voltak a Menyországgal, s a selyemmel,

13. Hajladozván amott a nyoszolyákon, s nem látnak amott (heves) napot, sem dermedést.

14. S reájuk borul annak árnya, s roskodoznak annak fürtjei kínálkozván.

15. Körbevitetnek nékik az ezüst serlegek, s a kristály poharak.

16. (Csillogók akár) a kristály, (de azok) ezüstből, miket (tetteik) mérettek ki kiméretvén.

17. S inni adatnak nékik amott egy kehellyel a zanjabil elegyéből,

18. S a patak vizéből minek neve: Salsabil.

19. S körbeveszik őket a halhatatlan ifjak, kiket ha láttok, elszórt gyöngyszemeknek gondoltok.

20. S midőn ha látsz, hát meglátod a gyönyört, s a nagy uradalmat.

21. S rajtuk a zöld selyem öltözék, az aranyhimzés, ezüst karperecet viselnek, s Uruk tiszta itallal oltja szomjukat.

22. (S mondva lesz nékik): Lám! Ez hát a viszonzás néktek, s igyekvéstek hálaadásra lelt.

23. Íme! Mi, igen Mi bocsájtánk le reád a Koránt kinyilatkozásként,

24. Hát légy állhatatos Urad ítéletére, s ne engedelmeskedj köztük a vétkesnek, avagy hitetlennek.

25. S emlékezz meg Urad nevéről virradatkor, s estetájt.

26. S az éjből is, hát borulj le Néki, s magasztald Őt a hosszantartó éjjen.

27. Lám! Ezek szeretik a múlandóságot, s maguk mögött nehéz napot hagynak.

28. Mi teremténk meg őket, s szilárditánk meg tartásukat. S midőn Mi akarjuk, hát mi felváltjuk őket olyanokkal, mint ők.

29. Íme! Ez hát az Emlékeztető, s ki akar, hát vehet utat az Ő Urához.

30. S ti nem akartok, csak ha Allah akar. Íme! Allah a Mindenttudó, a Bölcs.

31. Ő azt vezeti be az Ő kegyelmébe, kit akar, s a bűnösöknek Ő elkészité a fájdalmas szenvedést.

77. Szura

A küldöttek

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A leküldött szelek tódulván,
2. S az orkánok tombolván,
3. S az újjáélesztők éledéssel,
4. S az elkülönítők elkülönítéssel,
5. S kik az Emlékeztető lehozói
6. Mentegetődzvén, avagy figyelmeztetvén,
7. Hát hanem mi néktek beigértetett, az bizony bekövetkezik.
8. S midőn a csillagok kioltatnak,
9. S midőn az ég kettéhasittatik,
10. S midőn a hegyek elsöpörtetnek,
11. S midőn a küldöttek időzittetnek, -
12. Hát mely Napnak jött el ideje?
13. A Határozás Napjáé.
14. S mi ér le hozzád, vajon mi a Határozás Napja? -
15. Hát jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
16. Hát nem pusztitánk-é Mi el az elődöket,
17. Majd az ő követésükre bitánk a későbbieket?
18. Eképpen teszünk hát a gaztevőkkel.

19. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
20. S nem közönséges vizből teremténk-é meg Mi titeket,
21. Mit Mi megtevénk a biztos helyre
22. Egy tudott terminusra?
23. Hát igy rendezénk el Mi. S mily gyönyörű a Mi elrendezésünk!
24. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
25. S nem tevénk-é meg Mi a földet gyülekezőhelyül
26. Az élőknek, s a holtaknak,
27. S megtevénk amott a hatalmas vonulatokat, s édes vizzel oltánk szomjatokat?
28. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
29. (Mondva lesz nékik): Induljatok el ahhoz (a szenvedéshez), mit meghazudtoltatok,
30. Induljatok el a háromszoros árnyékhoz,
31. (Hol) nincs enyhülés, s nincs mi segit a lángoktól.
32. Lám! Az szikrát vet akár a palota,
33. (Vagy) mint a sárgán csillogó tevék.
34. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
35. Ez hát a Nap, midőn ők nem beszélnek,
36. S nem is engedtetik meg nékik, hát mentegetőzzenek.
37. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
38. Ez hát a Határozás Napja, midőn Mi összegyűjtünk titeket, s az elődöket.
39. S ha van ötletetek, hát járjatok túl Eszemen.

40. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!

41. Lám! Az őrizkedők árnyak, s patakok közt,

42. S gyümölcsök mikből vágyakoznak.

43. (S mondva lesz nékik): Egyetek, s igyatok üdvözülvén azáltal, mit tettetek.

44. Lám! Mi ekképpen jutalmazzuk a jótéteményűeket.

45. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak !

46. Egyetek, s élvezkedjetek kevéssé (a földön). Lám! Ti gaztevők vagytok.

47. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!

48. S midőn mondatik nékik: Térdepeljetek le! Ők nem térdepelnek!

49. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!

50. Hát mely kijelentést hiszitek ezután?

78. S z u r a

A h i r e k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Miről kérdezősködtök?

2. A hatalmas hirekről,

3. Mikben ők különböznek?
4. Mi több, majd megtudják!
5. S mi több, majd megtudják!
6. Hát nem tevénk-é meg Mi a földet bölcsőül,
7. S a hegyeket védőbástyákul?
8. S párba teremténk titeket,
9. S megtevénk alvástokat nyugvásnak,
10. S megtevénk az éjt lepelnek,
11. S megtevénk a nappalt megélhetésnek.
12. S fölétek építénk a hét szilárd (eget),
13. S megtevénk egy káprázlató lámpást,
14. S lebocsájtánk a fellegekből bő vizet,
15. Hogy előhozzuk általa a szemet, s a növényt,
16. S a dúslombú kerteket.
17. Íme! A Határozás Napjának ideje kijelölt,
18. A Napon, midőn a harsona megfuvatik, s ti jöttök sokadalommal,
19. S kinyittatik az ég, s az kapukká lesz,
20. S megmozdittatnak a hegyek, s azok délibábbá lesznek.
21. Lám! A Pokol lesben áll,
22. Hajlékul a lázongóknak.
23. Ők korszakokat töltenek amott.
24. Nem izlelnek azok ott hűset, sem italt,
25. Csak a forlyogót, s a dermesztőt:

26. (Ez hát) a kiosztott viszonzás.
27. Lám! Ők nem kivánák a számvetést,
28. S ők hazugul meghazudtolák a Mi kinyilatkoztatásainkat.
29. S Mi minden dolgot számba vevénk egy könyvben.
30. Hát izleljétek meg (azt, mit kiérdemeltek). S nem gyarapitunk titeket, csak szenvedésben.
31. Lám! Az őrizkedőké a győzelem -
32. Ligetek, s szőlők,
33. S érintetlen szüzek társul,
34. S teli kupa.
35. Nem hallanak amott üres szólamot, sem hazugságot. -
36. Viszonzásul Uradtól, - adományul számvetésnek -
37. Ki Ura az egeknek, a földnek, s mi a kettő közt, a Mindenható, s Ő, Kitől nem birnak szólással.
38. A Nap, midőn a Lélek, s az angyalok sorba állnak, s nem beszélnek csak az kinek a Mindenható engedi, s az ki helyesül szól.
39. Ez hát az Igaz Nap, s ki akar, az Urához veszi a folyamvást.
40. Lám! Mi figyelmezteténk titeket a közeli szenvedésről. S a Napon az ember megnézheti mit megelőlegezett, s mondja a hitetlen: Ó, bár por lennék!

79. Szura

A vánszorgók

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Kik a romlásba vánszorgók,
2. S a száguldó üstökösök,
3. S a lebegő csillagok,
4. S a siető angyalok,
5. S kik a dolog vezérlői,
6. Hát a Napon, midőn felharsan (az első) harsona,
7. (Majd) a másik követi azt,
8. S a szivek ezen a Napon kalapálók,
9. S a tekintetek lekicsinylettek,
10. S (most) mondják: Visszatéritettek leszünk-é lényünkbe,
11. Még ha elmúlladt csontok is vagyunk?
12. Mondják: Az bizony veszett cselekvés.
13. S hanem az csupán Egyetlen Süvöltés,
14. S lám! Ők a felvirradók.
15. Eljöve-é hozzád Mózes története?
16. Midőn szólitá őt Ura Tuwa szent völgyében,

17. (Mondván): Menj a Fáraóhoz - Lám! Ő fellázadt. -
18. S mondd (néki): Van-é néked (szándékod), hogy gyarapodj?
19. Hát én elvezetlek téged Uradhoz, (Kit) te félni fogsz.
20. S Ő megláttatá véle a hatalmas bizonyságot.
21. S az tagadott, s nem engedelmeskedett,
22. Majd sietvén hátat fordított,
23. Majd összeseregitett, s szólitott,
24. S mondá: Én, (a Fáraó) vagyok a ti legmagasságosabb Uratok.
25. Hát vevé őt Allah, (s megtevé) az utónak, s az előnek például.
26. Lám! Ebben hát bizony a tanulság annak, ki fél.
27. Ti vagytok-é a keményebbek teremtésben, vagy az ég, mit Ő megépitett?
28. Ő felemelé annak tetejét, s elrendezé azt.
29. S Ő besötétité annak éjjelét, s előhozá annak kivirradását.
30. S ezután Ő kiterjeszté a földet,
31. S előhozá abból annak vizét, s legelőjét,
32. S Ő lerögzité a hegyeket,
33. Gondoskodásként néktek, s jószágtoknak.
34. S midőn eljőve a nagy veszedelem,
35. A Napon az ember felidézi azt mire törekedett,
36. S kitűnik a Pokol annak ki látja,
37. S hanem ki fellázadt,

38. S az evilági életet választá,
39. Hát ime! A Pokol az ő hajléka.
4o. S hanem ki félt a kiállitástól Ura előtt, s visszafogá lelkét vágyaitól,
41. Hát lám! A Mennyország az ő hajléka.
42. Kérdenek téged az Óráról: Midőn annak révbe érkezése?
43. Miért? Mit kell néked megemliteni arról?
44. Uradhoz (tartozik) annak bevégzése.
45. Hanem te figyelmeztető vagy annak, ki féli azt.
46. A Napon, midőn azt meglátják, mintha ők csupán egy estét, vagy annak reggelét töltenék.

8o. S z u r a

A k o m o r

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. (Ő), ki elkomorult, s elfordult,
2. Mert eljőve hozzá a vak.
3. S mit tudat véled; tán gyarapit,
4. Avagy megemlékezik, s használ néki az Emlékeztető?

5. Hanem ki függetleniti magát,
6. Hát te véle törődsz.
7. S nem rajtad áll, hogy ő nem gyarapszik.
8. S hanem ki eljő hozzád törtetéssel,
9. S ő fél,
10. Hát légy tőle megvont.
11. Mi több, ez csupán emlékeztetés,
12. S ki annak emlékezését akarja
13. (Mi) a tisztes lapokon,
14. Mik felemeltek, s megtisztitták,
15. Mi kezekkel lejegyeztetett,
16. Hát az nemes és egyenes.
17. Megölettetett az ember: Mily az ő hitetlensége!
18. Miből teremté azt Ő?
19. A cseppből. Ő megteremté azt, s kiméré őt,
20. Majd könnyűvé tevé néki az utat,
21. Majd elmúlasztá őt, s eltemeté,
22. Majd midőn Ő akarja, hát (újra) életre kelti azt.
23. Mi több, bizony (az ember) nem végezé bé azt, mit Ő elrendelt néki.
24. Hát nézzen az ember az ő étkére:
25. Mi zúditva önténk a vizet,
26. Majd hasitván hasitánk a földet,
27. S kikeleszténk azon a szemet,
28. A szőlőt, s a zöldet,
29. Az olivákat, s pálmafákat,
30. S a dúslombú ligeteket,
31. S gyümölcsöket, füveket,

32. Gondoskodásként néktek, s jószágtoknak.
33. S midőn eljő a Süvöltés,
34. A Napon elmenekül az ember testvérétől,
35. Anyjától és atyjától,
36. Hitvesétől, s fiaitól.
37. Minden lénynek közülük ezen a Napon a dolog, mi őt foglalkoztatja.
38. Az arcok ezen a Napon felderengők,
39. Nevetők, a hirnek örvendők;
3o. S (más) arcokon ezen a Napon a mocsok,
41. Mit elleplez a sötét,
42. Ezek hát a hitetlenek, az ártalmásak.

81. S z u r a

A l e d ö n t é s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Midőn a nap ledöntetik,
2. S midőn lehullanak a csillagok,
3. S midőn megmozdittatnak a hegyek,
4. S midőn magukra hagyatnak a tevecsordák,

5. S midőn összetereltetnek a vadak,
6. S midőn megemelkednek a tengerek,
7. S midőn a lelkek összeilleszteknek,
8. S midőn megkérdeztetik az élve eltemetett leánycsecsemő,
9. Hogy mely bűnért ölették meg,
10. S midőn kitáratnak a lapok,
11. S midőn meghasittatik az ég,
12. S midőn kigyújtatik a Pokol,
13. S midőn közelbe hozatik a Menyország,
14. (Akkor) megtudja a lélek mit az előkészitett.
15. Ó, én esküszöm az égitestekre,
16. A feltünő, s lebukó csillágokra,
17. S az éjre midőn az beáll,
18. A reggelre midőn az lehell,
19. Hogy ez bizony a nemes küldött szava,
20. Ki hatalmas, s ki a Trónus Birtokosánál helyet talált,
21. Ki engedelmes, s szavahihető,
22. S társatok, (ki) nem bolond.
23. S bizony az meglátá Őt a nyilt láthatáron,
24. S ő nem sóvár a Láthatatlanra.
25. S ez nem a kövezni való Sátán szava.
26. Hát merre mentek?
27. S hanem ez csupán Emlékeztető a teremtményeknek,

28. Azoknak, kik köztetek az egyenességet akarják.
29. S ti nem akarjátok, csak ha Allah, a Mindenségek Ura akarja.

82. S z u r a

A h a s i t á s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Midőn az ég kettehasittatik,
2. S midőn szétszóratnak a bolygók,
3. S midőn kiözönlenek a tengerek,
4. S midőn kiforgattatnak a temetők,
5. Akkor megtudja a lélek azt mit megelőlegezett, s mit hátrahagyott.
6. Ó, ember! Mi csábit el téged Uradtól, a Nemestől,
7. Aki téged megteremtett, s elrendezett, s kiszabott?
8. Bármely képre mire Ő akar megformál téged.
9. Ni több, hanem ti meghazudtoljátok az ítéletet.
10. S lám! Rajtatok az őrizők,

11. Nemeslelkűek, s jegyzők,
12. Kik tudják mit tesztek.
13. Íme! Az egyenesek bizony a gyönyörűségekben.
14. S lám! A gyarlók bizony a Pokolban,
15. Ők ott perzselődnek az Ítélet Napján,
16. S ők attól nem távolmaradók.
17. S mi ért le hozzád, mi az Ítélet Napja?
18. Majd (megint) mi ért le hozzád, mi az Ítélet Napja?
19. Nap, midőn nem bir semmivel lélek a lélekneк, s a parancsolás ezen a Napon Allahé.

83. Szura

A csalás

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Jaj a csalóknak:
2. Kik midőn mértéket vesznek az emberektől, hát kikövetelik azt,
3. S midőn ha ők adják nékik a mértéket, avagy súlyt mérnek nékik, hát megröviditenek.

4. Hát nem gondolják-é ezek, hogy ők feltámasztatnak
5. A Hatalmas Napon,
6. A Napon, midőn az emberek a Mindenségek Ura előtt felállnak?
7. Mi több, bizony a hitványságok feljegyzése a Sijjin-ben -
8. S nem ért-é le hozzád mi a Sijjin? -
9. Egy megirott jegyzék.
10. Jaj ezen a Napon a meghazudtolóknak!
11. Kik meghazudtolják az Ítélet Napját,
12. Mit nem hazudtol meg, csak minden vétkes törvényszegő,
13. Ki midőn ha olvasod néki a Mi kinyilatkoztatásainkat, mondja: (Csupán) az elődök meséi.
14. Mi több, hanem belerozsdásodott az ő szivükbe az mit elnyertek.
15. Mi több, ők ezen a Napon elfüggönyöztetnek Uruktól.
16. Majd lám! Bizony ők a Pokolban perzselődnek,
17. Majd mondva lesz (nékik): Ez az, mit meghazudtoltatok.
18. Mi több, hanem az őszinteszivűek feljegyzése az 'Illiyin-ben -
19. S nem ért-é le hozzád mi az 'Illiyin?-
20. Egy megirott jegyzék.
21. Tanusitja azokat, kik a közelbe hozattak.
22. Lám! Az őszinteszivűek bizony a gyönyörben,
23. A nyoszolyákon nézgelődnek,

24. S megismered arcukon a gyönyörűség ragyogását.
25. S tiszta, megpecsételt borból oltatik szomjuk,
26. Minek pecsétje a pézsma - S hát ezért hadd versengjenek a versengők -
27. S a Tasnim elegyéből,
28. A patakból, honnan a közelbe hozottak isznak.
29. Lám! Kik bűnöztek nevettek azokon kik hittek,
30. S midőn elhaladtak mellettük, azok rájuk hunyorítottak,
31. S midőn visszafordultak házuk népéhez, hát ők gúnyolódtak,
32. S midőn azok megláták őket, mondák: Ime! Ezek bizony eltévelyedettek.
33. S azok nem megőrzőknek küldettek reájuk.
34. S Ma kik hittek, nevetnek a hitetleneken
35. A nyoszolyákon nézelődvén.
36. Hát megfizettetik-é a hitetleneknek az mit tettek?

84. S z u r a

A s z é t v á l á s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Midőn az ég kettéválik,
2. S figyelmes Urához félvén,
3. S midőn a föld szétterittetik,
4. S kiveti (magából) mi benne, kiürülvén,
5. S figyelmes Urához félvén!
6. Ó, ember! Te bizony küzdéssel kiizdesz Uradhoz, hát találkozásod lészen Véle.
7. S hanem kinek könyve az ő jobbjába adatott,
8. Hát ő könnyű számvetéssel számol el,
9. S visszafordulhat háza népéhez boldogan.
10. S hanem kinek könyve az ő háta mögé adatott,
11. Hát ő a veszedelmet hivja,
12. S a lángok közé véttetik.
13. Bizony ő házanépe közt boldogan volt,
14. S bizony ő úgy vélte sosem tér meg (Allahhoz).

15. Sőt, ime! Az ő Ura látja őt!
16. Hát esküszöm a naplementére,
17. S az éjre, s mit az elborit,
18. S a holdra midőn az kiteljesedik,
19. Hogy ti szintről szintre szálltok át.
20. Hát mi van vélük, hogy nem hisznek,
21. S midőn olvastatik nékik a Korán, hát nem borulnak le?
22. Mi több, azok kik tagadnak, meghazudtolnak,
23. S Allah a Legjobb Tudója annak mit lepleznek.
24. Hát hirdesd ki nékik a fájdalmas szenvedést,
25. Csak azoknak nem, kik hisznek, jókat cselekednek, hisz övék a kiapadhatatlan bér.

85. S z u r a

A c s i l l a g k é p e k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. S az ég mi a csillagképeket hordja,
2. S a Beigért Nap.

3. S a tanu, s az mit tanusit,
4. Hát megölettettek gazdái az árroknak
5. Mi a felszitott tüzé,
6. Midőn ők arra ültek,
7. S ők tanui lettek annak, mit a hivőkkel tettek.
8. S azok nem birtak ellenük (semmivel), csak hogy hittek Allahban, a Nagyszerűben, a Magasztosban,
9. Akié Teljhatalmúsága az egeknek, s a földnek. S Allah mindenre Tanu.
10. Ime! Azok, kik megkisértették a hivő férfiakat, s asszonyokat, majd nem vallottak bűnbánatot, hát nékik a Pokol szenvedése, s nékik az égés szenvedése.
11. Lám! Azok, kik hittek, s jókat cselekedtek, hát nékik a Mennyek, mi alatt folyók futnak. Ez hát a nagy győzelem.
12. Lám! Urad fenyitése bizony szigorú.
13. Ime! Ő az Ki elindit, majd megismétel,
14. S Ő a Megbocsájtó, a Szerető,
15. A Dicsőséges Trónus Birtokosa,
16. Megtevője annak, mit Ő akar.
17. Eljöve-é hozzád története a hadnak

18. Mi a Fáraóé, s Thamud (törzsének)?
19. Mi több, kik hitetlenek tagadásban élnek,
20. S Allah mögülük körbeveszi őket.
21. Mi több, ez a Dicsőséges Korán
22. A megőrzött lapon.

86. Szura

Az esthajnal csillag*

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Az ég, s az Esthajnal Csillag,
2. - S mi ért le hozzád, mi az Esthajnal Csillag? -
3. Az átható Csillag!
4. S minden (emberi) lelken egy őrző.
5. Hát hadd nézze az ember miből teremtetett.
6. Hát ő a kiözönlő vízből teremtetett,
7. Mi az ágyékok, s bordák közül tör elő.
8. Lám! Ő bizony annak visszatérítésére képes
9. A Napon, midőn megpróbáltatnak a titkok.
10. S nincs számára erő, sem pártfogó.

* A szó eredeti arab jelentése: a kopogtató

11. Az ég, mi a visszatérő esőt adja,
12. S a föld, mi megrepedezik (a növények midőn kelnek),
13. Lám! Ez bizony a meggyőző szó,
14. S ez nem tréfa.
15. Íme! Ők ármányt szőnek (ellened, Ó, Muhammad).
16. Hát Én(is) ármányt szövök (ellenük).
17. Hát kiméld meg a hitetlenecket, s kiméld őket még egy ideig.

87. Szura

A Magasságos

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Dicsőitsd Urad, a Magasságos nevét,
2. Ki megteremt, elrendez,
3. Ki kimér, s utat mutat,
4. Ki előhozza a legelőt,
5. Majd megteszi azt sárgás tarlóvá.
6. Mi olvasásra birunk téged (Ó, Muhammad); hát ne felejtsd el,
7. Csak mit Allah akar. Íme! Ő tudja azt mi kitakart, s mi elfedett.
8. S Mi könnyűvé tesszük néked (utad, egészen a) könnyűségig.

9. Hát emlékezz meg (ó, ember), hogy használ az
Emlékeztető.
10. Emlékezni fog, ki fél,
11. S rá sem hederit a szerencsétlen,
12. Ki a nagy tűzre vettetik,
13. Hol ő nem múlik ki, s nem is él,
14. Bizony az boldogul, ki gyarapszik,
15. S megemlékszik Ura nevéről, s imádkozik.
16. Hanem ti az evilági életet kedvelitek jobban,
17. S a Túlvilág jobb, s maradandóbb.
18. Lám! Ez hát mi a megelőző tekercseken,
19. Ábrahám és Mózes tekercsein.

88. Szura

A megsemmisülés

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Eljött-é hozzád hire a Megsemmisülésnek?
2. Ezen a Napon az arcok megalázkodók,

3. Dolgosak, kimerültek,
4. Megperzselődöltek az égő tűzön,
5. A szamjak forrygó patakból oltatnak,
6. S nincs nékik étkük, csak a keserű szúrós gyümölcsből,
7. Mi nem táplál, s nem segit az éhségen.
8. S ezen a Napon (más) arcok nyugodtak,
9. Igyekvésük végett megelégedettek
10. A magasságos Menyországban,
11. Hol nem hallanak rest beszédet,
12. Hol az előbuggyanó patak,
13. Hol a nyoszolyák emeltettek,
14. S a serlegek (kézbe) helyezettek,
15. S a vánkosok rendbe szedettek,
16. S a selyemszőnyegek kiteritettek.
17. Hát nem nézik-é a tevecsordát, hogyan teremtetett?
18. S az eget, hogyan emeltetett?
19. S a hegyeket, hogyan állitattak fel?
20. S a földet, hogyan tárulkoztatott az ki?
21. Hát emlékezz (meg róluk), miáltal tenéked azok emlékeztetők,
22. S te nem birsz rajtuk befolyással.
23. Hanem ki elfordul, s tagad,
24. Hát azt Allah a legnagyobb szenvedéssel bünteti.
25. Lám! Hozzánk (vezet) az ő jövetelük,
26. Mijd lám! Rajtunk áll az ő számvetésük.

89. S z u r a

A v i r r a d a t

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. S a virradat,
2. S a tíz éjszaka, *
3. S a Páros és Páratlan,
4. S az éj, midőn elszáll,
5. Hát ebben-é az eskű annak, ki gondolkodik?
6. Hát nem látád-é hogyan tett Allah Ád (törzsével),
7. S a sokoszlopos Iram-mal,
8. Amilyen nem teremtetett a földön,
9. S Thamud törzsével, kik a követ zúztak a völgyben,
10. S a Fáraóval, a hatalom birtokosával,
11. S (azokkal), kik fellázadtak (Allahhal szemben) a földön,
12. S felszaporították azon a rontást?
13. Hát kitölté Urad rajtuk büntetésének veszedelmét.
14. Lám! Urad az Éber.
15. S hanem az ember, midőn az ő Ura megpróbálja őt

* A zarándoklás havában

az Ő megtisztelésével, s kegyével Hozzá, hát mondja: Uram megtisztel engem.

16. S hanem midőn Ő megpróbálja azt, az Ő gondoskodásának megvonásával, hát mondja: Uram semmibe vesz engem.

17. Mi több, hanem ti nem tartjátok tiszteletben az árvát,

18. S nem siettek táplálni a nélkülözőt,

19. S felélitek az örökséget mohó falánksággal,

20. S szeretitek a vagyont bő szeretettel.

21. Mi több, midőn felőrölve őrölvén őröltetik fel a föld,

22. S eljő hozzád Urad, s az angyalok sor sor után,

23. Hát elhozatik ezen a Napon a Pokol. Ezen a Napon emlékezni fog az ember, s hogyan hát az Ő emlékezése?

24. Mondja: Ó,bár megelőlegeztem volna életemet!

25. S ezen a Napon senki sem büntet úgy, (mint) az Ő büntetése!

26. S nem kötöz meg senki sem úgy, (mint) az Ő kötözése!

27. S Óh! Te nyugodt lélek!

28. Térj vissza Uradhoz megelégedvén a megelégedésben!

29. S térj be te az Én szolgáldim közt!

30. S térj be az Én kertembe!

90. S z u r a

A v á r o s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Mi több, esküszöm erre a városra -
2. S te lakosa vagy ezen városnak -
3. S a nemzőre, s arra mit nemzett,
4. Hogy bizony Mi az embert légben teremténk:
5. Számítja-é, hogy nincsen felette birása senkinek?
6. S mondja: Roppant vagyont elpuszitottam:
7. Számítja-é, hogy nem látja őt senki?
8. Hát nem tevénk-é meg Minéki a két szemet,
9. S nyelvet, s a két ajkat,
10. S vezeténk el őt a választóhoz?
11. S ő meg sem kisérlé a Felemelkedést -
12. S mi ért le hozzád, mi a Felemelkedés! -
13. (Az pedig, hogy) rabszolgát felszabaditani,
14. Avagy táplálni az éhinség napján
15. A vérrokon árvát,
16. Avagy a gyötrödő szegényt,

17. Majd azok közt lenni, kik hisznek, s egymást állhatatosságra intik, s kik egymást kegyelemre intik.
18. Ezek a jobbfelől (állítottak) követői.
19. S kik megtagadják a Mi kinyilatkoztatásainkat, hát ők a balfelől (állítottak) követői.
20. Rajtuk tűz a fedél.

91. S z u r a

A n a p

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. S a nap, s annak tündöklése,
2. S a hold, midőn az ő nyomában jár,
3. S a nappal, midőn megnyilvánítja azt,
4. S az éj, midőn elboritja azt,
5. S az ég, s Ő, Ki megépiti azt
6. S a föld, s Ő, Ki kitárá azt,
7. S a lélek, s Ő, Ki elrendezé azt,
8. S rábirá arra annak gyarlóságát, s erényét.
9. Bizony boldogul, ki gyarapitja azt,
10. S bizony elbukik, ki satnyává teszi azt.
11. Thamud (törzse) meghazudtolá (az Igét)

fellázadásában,

12. Midőn annak leghitványabbja kifakadott,

13. S Allah küldötte monda nékik: Ez Allah tevetehene, hát itassátok meg azt!

14. S ők meghazudtolák őt, s megbénitták azt, hát kinokat hozott reájuk Uruk az ő vétkeik által, s a földdel tette egyenlővé (településüket).

15. S ő nem fél annak beteljesülésétől.

92. Szúra

Az éj

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Az éj, midőn beborit,

2. S a nappal, midőn ragyog,

3. S Ő, Ki megteremté a férfit és a nőt,

4. Lám! Igyekezetetek szertefoszlott.

5. S hanem ki ad, s őrizkedik,

6. S hiszi a jót,

7. Hát Mi könnyüvé tesszük néki az utat a könnyűséghez.

8. S hanem ki fösvény, s magát függetleniti,

9. S meghazudtolja a jót,
10. Hát Mi könnyűvé tesszük néki az utat a hányattatáshoz,
11. S nem segit rajta vagyona, midőn elpusztul.
12. Ime! Rajtunk áll az útmutatás,
13. S lám! Miénk a jövő, s a múlt.
14. Hát én figyelmeztettelek titeket a lobogó tűzzel,
15. Hol nem perzselődik más, csak a leghitványabb,
16. Ki tagad, s elfordul.
17. S messzi ettől az, ki őrizkedett,
18. Ki vagyonát adja, s gyarapszik,
19. S nem vár senkinek sem kegye dnála viszonzásra,
20. Hacsak nem vágyván, (hogy kielégitse) Urának, a Magasságosnak Célját.
21. Ő bizony a megelégedett.

93. S z u r a

A p i r k a d á s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. S a pirkadás,
2. S az éj, midőn lecsendesül,
3. Nem hagy el téged Urad, s nem is gyűlöl,

4. S ami eljövend jobb néked, mint mi elmúlt,
5. S Urad adni fog néked, s megelégedsz.
6. Hát Ő nem árvaként lelt-e rád, s megóvott?
7. S eltévelyedettként lelt rád, s utat mutatott?
8. S szűkölködőként lelt rád, s meggazdagított?
9. S hanem az árva ne sanyargasson,
10. S hanem a koldus ne űzzön el,
11. S hanem Urad kegyéből, hát szónokolj.

94. Szura

A vigasz

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Hát nem világítánk-é Mi ki néked kebeled,
2. S vevénk le rólad terhed,
3. Mi görnyesztő hátad,
4. S emelénk fel néked emléked?
5. S lám! Az inséggel jár a megkönnyebbülés,
6. Lám! Az inséggel jár a megkönnyebbülés.

7. S midőn megkönnyebbültél, hát vesződj (tovább),

8. S Uradra meg vágyj!

95. S z u r a

A f ü g e

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A füge, s az oliva,

2. S a Sinai hegy,

2. S ez a biztossá tett föld,

4. Mert bizony Mi megteremténk az embert a legszebb termetben,

5. Majd Mi visszaveténk őt a mélységek mélységébe,

6. Csak azokat nem, kik hisznek, jókat cselekednek, s hát nékik a kiapadhatatlan bér.

7. S ki az, ki meghazudtol téged ezután az ítéletről?

8. Hát nem Allah-é a Birák Legitélőbbike?

96. S z u r a

A z a l v a d é k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Olvasd: Urad nevében, Aki megteremt,
2. S megteremté az embert az alvadékból.
3. Olvasd: S Urad a Legnemesebb,
4. Ki a tollal tanit,
5. S megtanitja az embert arra, mit nem tudott.
6. Mi több, az ember zendülő,
7. S magát függetlennek véli!
8. Lám! Uradhoz vezet a visszaút.
9. Látád-é azt, ki véget parancsolt
10. A szolgálónak, midőn imádkozott?
11. Látád-é (ezt), ha ő az Útmutatásra (bizza magát),
12. Avagy elrendeli (magának) az őrizkedést?
13. Látád-é (ezt),ha ő meghazudtolja (az Útmutatást), s elfordul?
14. Nem tudja-é, hogy Allah látja?
15. Mi több, ha ő nem vet véget (saját cselekedetének), hát Mi

üstökön ragadjuk őt -

16. A hazugság, s vétség üstökén -,

17. S hadd hivja az ő csatlósát!

18. Mi a Pokol őrizőit hivjuk.

19. Mi több, ne engedelmeskedj néki! S hanem borulj le, s közeledj.

97. S z u r a

A z e l r e n d e l é s

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Íme! Mi az Elrendelés Éjszakáján bocsájtánk le azt.

2. S mi ért le hozzád, mi az Elrendelés Éjszakája?

3. Az Elrendelés Éjszakája jobb, mint ezer hónap.

4. Az angyalok, s a Lélek bocsájtanak le azon minden elrendelést Uruk engedelmével.

5. Békesség az, egészen a hajnal hasadtáig.

98. Szura

A bizonyság

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Azok, kik az Írás Népe közül tagadnak, s a bálványimádók, (hát ők) nem hagyhatnak fel (az eltévelyedéssel) addig, míg el nem jő hozzájuk a bizonyság,
2. Így küldött Allahtól, ki olvassa nékik a megszeplőtelenített lapokat,
3. S azon a helyénvaló irásokat.
4. S nem oszlottak meg azok, kiknek megadatott az Írás, csak miután eljőve hozzájuk a bizonyság.
5. S nem parancsoltatott meg nékik más, minthogy szolgálják Allahot, szeplőtelenné tevé Néki a hitvallást nyiltsággal, tartsák meg az imát, s adjanak kötelező alamizsnát. Ez hát a helyénvaló hitvallás.
6. Lám! Kik az Írás Népe közül tagadnak, s a bálványimádók, (hát ők) a Pokol tüzén, s itt ők örökkévalók.

6. Ezen a Napon előállítatnak az emberek szétszórt csoportokban, hogy tetteiket megmutassák nékik.
7. S ki egy szemernyi jót tesz, hát meglátja azt,
8. S ki egy szemernyi gyarlót tesz, hát meglátja azt.

loo. S z u r a

A h a r c i m é n e k

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A felhorkanó harci mének,
2. S a tűz kipattanó szikrái,
3. S reggeli portyák,
4. S azok nyomában porcsíkjaik,
5. Hát felőrölni véle az ellent.
6. Lám! Bizony az ember Urához háládatlan,
7. S ime! Ő erre bizony tanu.
8. S lám! Ő a jó szeretetében szilárd.
9. Hát nem tudja-é, hogy midőn kiborittatnak mik a sirokban,

Ezek hát ők, a lények legocsmányabbjai.

7. Lám! Kik hisznek, s jókat cselekednek, hát ők a lények legjobbjai.

8. Az ő viszonzásuk Uruknál: Éden kertjei, mi alatt folyók futnak, s ebben ők halhatatlanok mindörökké. Megelégszik vélük Allah, s ők is megelégszenek Vele. Ez hát annak, ki Urát féli.

99. Szura

A földrengés

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Midőn megrázkódtatá a földet annak rengése,
2. S kiboritá a föld az ő terhét,
3. S az ember mondja: Mi van vele?
4. Ezen a Napon az elbeszéli krónikáját,
5. Miáltal Urad sugall reá.

10. S kiderittetnek mik a kebelekben,

11. Hát ezen a Napon őróluk Uruk Értesült!

101. Szura

A veszedelem

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. A Veszedelem!
2. Mi a Veszedelem?
3. S mi ért le hozzád, mi a Veszedelem!
4. A Napon, midőn az emberek, akár a népes pillangórajok,
5. S a hegyek akár a kártolt gyapjú.
6. S hanem kinek mérlege nehéznek találtatik,
7. Hát ő a megelégedett életben.
8. S hanem kinek mérlege könnyűnek találtatik,
9. Hát az ő anyja az Ehes.
10. S mi ért le hozzád ki ő (az anya)?
11. A tomboló tűz.

102. Szura

Az elszaporodás

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Elvon titeket az elszaporodás,
2. Mignem eljöttök a sirokba.
3. Mi több,meg fogjátok tudni!
4. Majd, mi több, meg fogjátok tudni!
5. Mi több, bizonyos tudással tudjátok meg!
6. Hát látnátok meg a Pokolt.
7. Majd, látnátok meg azt bizonyos szemmel.
8. Majd kérdőre vonattok ezen a Napon a gyönyörűségtől.

103. Szura

Az alkony

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. S az alkony,
2. Lám! Az ember az elveszésben,

3. Kivéve azok, kik hisznek, jókat cselekednek, az igazra intik egymást, s az állhatatosságra intik egymást.

1o4. Szura

A becsmérlő

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Jaj minden gyalázó becsmérlőre,
2. Ki vagyont gyűjt, s rendezgeti azt,
3. Ő úgy számítja, hogy vagyona halhatatlanná teszi őt.
4. Mi több, ő az Emésztőbe vettetik.
5. S mi ért le hozzád, mi az Emésztő?
6. (Ez) Allah felszított tüze,
7. Mi feltör a szivekre.
8. Lám! Az reájuk bezárul
9. Kinyújtott oszlopokban.

105. Szura

Az elefánt

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Nem látád-é hogyan tett Urad az Elefánt gazdáival?
2. Hát nem tevé -é meg Ő fortélyukat az eltévelyedésbe,
3. S ellenük küldé a madarak raját,
4. Mik megszórák azokat égetett agyagkövekkel,
5. S megtevé őket akár a bekebelezett zöldtermény?

106. Szura

Qureysh *

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Qureysh megfékezésére,
2. Az ő megfékezésükre (indittatjuk Mi útnak) a

* A Próféta törzse, kik szemben álltak vele.

karavánokat télen és nyáron.

3. Hát hadd szolgálják ezen Ház Urát,

4. Aki táplálta őket az éhséggel szemben, s biztonságot nyújtott nékik a rettegéstől.

107. Szura

A jóságok

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Láttad-é, ki meghazudtolá a hitvallást?

2. S ő az, ki magára hagyja az árvát,

3. S nem siet a szűkölködő táplálására.

4. Hát jaj az imádkozóknak,

5. Kik imájukat semmibe vevők,

6. S kik maguk látva vannak,

7. S (mégis) megtagadják a jóságokat.

108. Szura

A bőség

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Lám! Mi megadánk néked a bőséget,
2. Hát imádkozz Uradhoz, s áldozz.
3. Íme! A te sértegetőd az, ki ivadékok nélküli..

109. Szura

A hitetlenek

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Mondd; Ó, hitetlenek!
2. Én nem szolgálom azt, mit ti szolgáltok,
3. S ti sem szolgáljátok azt, mit én szolgálok.
4. S én nem is fogom azt szolgálni, mit szolgáltok.
5. S ti sem fogjátok az szolgálni, mit én szolgálok.
6. Tinéktek hitvallástok, s nékem hitvallásom.

110. Szura

A pártfogás

(Medinai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Midőn eljő Allah pártfogása, s a diadal,
2. S látod az embereket megtérni Allah hitvallásába seregestül,
3. Hát zengjed Urad Dicsőségét, s fordulj Hozzá bűnbocsánatért. Lám! Ő a Megenyhülő.

111. Szura

A pálmarost

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Letörettetik Abu Lahab két keze, s ő maga is letörettetik.
2. Nem segit rajta vagyona, s az mit elnyert,

3. S ő a lángoló tűzön perzseltetik.
4. S az ő asszonya a rőzsehordó,
5. Hát az ő nyakában a kötél pálmarostból.

112. Szura

Az egyesülés

(Mekkai kinyilatkoztatás)

Al Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Mondd: Ő, Allah, az Egyetlen!
2. Allah, Kihez örökké Esdekelnek!
3. Ő nem nemez, s nem is nemeztetett.
4. S nincs Néki hasonmása senki sem.

113. Szura

Al hajnalhasadás

(Mekkai kinyilatkoztatás)

Al Mindenható és Könyörületes Allah nevében

1. Mondd: Menedéket keresek a Hajnalhasadás Urában
2. Al gonosztól, mit Ő teremtett,

3. A sötétség gonoszától, midőn az beáll,
4. S gonoszától a csomókra fújóknak, *
5. S az irigy gonoszától, midőn az irigy.

114. Szura

Az emberek

(Mekkai kinyilatkoztatás)

A Mindenható és Körülötted Allah nevében

1. Mondd: Menedéket keresek az emberek Urában,
2. Az emberek Királyában,
3. Az emberek Istenében
4. Az alattomos sugdolódzó gonoszától,
5. Ki az emberek kebelében súg-búg
6. A dzsinnekről és emberekről.

* Az Arab világ boszorkányai úgy átkoztak, hogy kötélre kötött csomókra fújtak közben.

TO WHOMSOEVER IT MAY CONCERN

I offer my cordial congratulations to Alhaj Mohammad Moazam Ali; M.Sc. (Alig) B.Com., F.I.C.A., A.B.T.I. (London); Cert: Short Story Writing (School of Careers London) for his marvellous work of review and coordination of the Quranic verses (Arabic) with the corresponding Hungarian version, written by Dr. Mihalffy Balazs.

Alhaj Mohammad Moazam Ali has done a great service to the Islamic world in general and the Muslim brotherhood of Hungary by his sacred work, and proved himself to be a worthy disciple and infact a true spirtual heir of late Syedna Tahir Allahuddin Afandi Alquadri Algilani: His name will be remembered by the Hungarian Muslims for all times to come.

I have checked the Hungarian version of Holy Quaran with reference to the Quranic verses and found it to be one of the best of its kind ever compiled in any East European language of Russian block. It is correct word by word and authentic in every respect.

Dr. Alhaj Jamsheed Isfandyar,
M.A. (Tehran) Ph.D. Munich)
Professor of East Europeon Languages,
Tehran University (Retired)

With best wishes and compliments
of Alhaj Shahabuddin, President
for the Muslims of Hangary

Tahreek Ishatul Quran Trust (Redg)
1/156 Commercial Area
Adjacent to Almushaiq Hotel

Dr. Miháffy Balázs

THE HOLY QURAN

REHBAR PUBLISHERS
NEW URDU BAZAR, KARACHI
PHONE: 213920 - 213944
FAX : 263 46 46

EDHI INTERNATIONAL FOUNDATION
(NON PROFIT ORGANIZATION)